

Sri Andal
Srivilliputtur

© Srinidhi

2606

திருப்பாவை - 1/4

தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம்
வ.எண்: 26048
நாள்: 27/10/2009
நூலகம்

திருப்பாவை

பெரியவாச்சான் பிள்ளை
அருளிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார்
அனுக்ரஹத்தால் (9) ஆயி – 2 வ்யாக்யானங்கள்

Total 4 Vyaakhyaanams.

600/-

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்யை கோதாயை நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

அந்சுகுடிக்கோரு சந்ததியான ஆண்டாள் அருளிய

திருப்பாவை மூலமும்

பதவுரையும், அதன் வ்யாக்யானங்களான

ஸுவியிரப்படி (ஸுன்ற அரும்பதவுரைகளுடன்), ஆருயிரப்படி,

ஈராயிரப்படி, நாலாயிரப்படிகளும்

ஸ்வாபதேஸவ்யாக்யானங்களும், ப்ரமாணத்திரட்டு முதலானவையும் அடங்கிய

திருப்பாவை வ்யாக்யானங்கள்

(TIRUPPAVAI COMMENTARIES)

கிடைக்குமிடம் & பதிப்பாசிரியர்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி

ஆசிரியர், "ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்"

38, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-620 017.

Copyright reserved] 1991 [விலை ரூ. 60.00

Published with financial assistance from the Government of India, Ministry of Education, vide Sanction No. 4—4/90 L. G. CELL dated 20—11—90 Copyright vests with Shri S. Krishnaswamy Iyengar, Editor, Sr Vaishnava Sudarsanam, 3-B, Puthur Agrahaa Tiruchirapalli-620 017 (Tamil Nadu).

ஸ்ரீவாணி பிரஸ், புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17

தோட்டத்தில் திருத்துழாய் மண்ணின் கீழே தோன்றினவள் ஆண்டாள் என்று குருபரம்பரை நூல்கள் கூறும். த்ரேதாயுகத்திலே விதேஹ தேசத்தில் மிதிலா நகரில் ஸ்ரீ ஜனகமஹாராஜன் யாகசாலை அமைப்பதற்காகக் கலப்பைகொண்டு பூமியை உழுகையில் ஸ்ரீ தேவியின் அவதாரமான ஸீதாதேவி தோன்றியது போல, கலியுகத்திலே பாண்டிய நாட்டில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பெரியாழ்வார் திருத்துழாய்ப்பாத்தி அமைப்பதற்காகக் களைக்கொட்டுக்கொண்டு திருநந்தவனத் தைக் கொத்துகையில் பூதேவியின் அம்ஸமாகத் திருத்துழாய் மண்ணின் கீழே இந்த கோதாதேவியும் அயோநிஜையாகத் தோன்றினாள். பிள்ளைப் பேறற்ற பெரியாழ்வாரும், பரமதரித்ரன் பெருநிதி, எடுத்ததுபோலே அக் குழந்தையை எடுத்துத் தமது தர்மபத்னியின் கையில் கொடுத்து, கோதை என்று திருநாமம்சாத்தி "ஒருமகள் தன்னையுடையேன் உலகம் நிறைந்த புகழால், திருமகள்போல வளர்த்தேன்" [பெரியாழ்-திரு 3-8-4] என்று தாமே அருளிச்செய்தபடி அக்குழந்தையை அருமையாகச் சீராட்டிப் பாராட்டிப் பாலித்து வளர்த்து அவளுக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைச்செய்து பரம ஜ்ஞானத் தையும் ஊட்டி வளர்த்தார்.

உலகெல்லாம் வியக்கும்படி இளமையிலேயே எம்பெருமானிடத்திலே பக்திப் பெருங்காதல்கொண்டு, பிஞ்சாய்ப்பழுத்தவளாய், அவனையே மணம் செய்துகொள்ளக்கருதி, அப்பெருமானது பெருமைகளையே எப்பொழுதும் நினைத்தல் துதித்தல் முதலியன செய்து நின்றாள் அச்சுதப்பார் குழற்கோதை. தினந்தோறும் விஷ்ணுசித்தர் வடபெருங் கோயிலுடையானுக்குச் சாத்து வதற்காகக் கட்டிவைத்த திருமாலையை, அவரில்லாத ஸமயம்பார்த்து எடுத்து, தன்குழலிலே தரித்துக்கொண்டு, சிறந்த ஆடையாபரணங்களையும் அணிந்து கொண்டு "அப்பெருமானுக்கு நான் பொருந்தியிருக்கிறேனே? இல்லையோ?" என்று தன் அழகைக் கண்ணாடியிலே கண்டு; பெரியாழ்வார் வருவதற்கு முன்பே மலர்மாலையைக் கொணர்ந்து முன்போலவே பூக்கூடையில் நலங்காமல் வைத்துவந்தாள். தமக்குத் தெரியாமல் நடக்கிற அதை உணராமல், ஆழ்வார் அம்மாலையைக் கொண்டுபோய்ப் பெருமாளுக்குச் சாத்திவர, பெருமாளும் உகப் புடன் சாத்திக்கொண்டிருந்தார். இப்படிப் பல நாள்கள் கழிந்தபின், ஒருநாள் வெளியிற்சென்ற ஆழ்வார் விரைவில் மீண்டு வந்தபோது கோதை பூமாலை சூடி யிருப்பதைப் பார்த்துக்கோபம் கொண்டு "பெண்ணே! நீ செய்த இக்காரியம் எம்பெருமானுக்கு அபசாரமாகும். இனி இப்படிச் செய்வதற்கு நினைவும் கொள்ளாதே" என்று நங்கைக்கு நற்புத்தி சொல்லிவிட்டு, அன்று பெருமாளுக்கு மாலைசாத்தாமல், அக்கைங்கரியத்திற்கு இடையூறு நேர்ந்ததற்கு மிகவும் மனம் வருந்தியிருந்தார். அன்றிரவு வடபெரும் கோயிலுடையான் ஆழ்வாருடைய கனவிலேதோன்றி "இன்று நீர் நமக்கு மாலை கொண்டுவராதது ஏன்?" என்று கேட்க, அவர் தம் திருமகளாருடைய தவருன காரியத்தை விண்ணப்பிக்க, அது கேட்டு அப்பெருமான் "அவள் சூடிக்கொடுத்த மாலையேகாணும் நறுமணம்

ஆண்டாள் வைபவம்

கர்க்கடே (ஆஷாடே₄) பூர்வப₂ல்கு₃ந்யாம் துளஸீகாநநோத்₃ப₄வாம் ।
பாண்ட்₃யே விஷ்வம்ப₄ராம் கோ₃தா₃ம் வந்தே₃ ஸ்ரீரங்க₃நாயகீம் ॥

[பாண்டிய தேசத்தில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பெரியாழ்வாருடைய துளஸித் தோட்டத்தில் தோன்றியவளாய், பூ₄மிதே₃வியின் அவதாரமாகத் திருவாடிப்பூரத்தில் அவதரித்தவளாய், ஸ்ரீரங்கநாதனின் பத்னியானவளான கோதை எனப்படும் ஆண்டாளை வணங்குகிறேன்.]

தே₃வஸ்ய மஹிஷீம் தி₃வ்யாம் ஆதே₃ளா கோ₃தா₃முபாஸ்மஹே ।
யந்மௌலிமாலிகாம் ப்ரீத்யா ஸ்வீகரோதி ஸ்வயம் ப்ரபு₄: ॥

[எவள் சூடிக்களைந்த மாலையை ஸர்வேச்வரனே உகப்புடன் ஏற்றுக் கொள்கிறானோ, அந்த விஷ்ணுவின் தி₃வ்யமஹிஷியான அத்தகைய கோதையை முதலிலே உபாஸிக்கிறோம்.]

ஸ்ரீமாஸி பாண்ட்₃யபு₄வி பூர்வப₂ல்கு₃நீக₃நபே₄ நவீநதுளஸீவநாந்தராத் ।
உதி₃தாமுதா₃ரகு₃ணரங்க₃நாயகப்ரியவல்லபா₄ம் வஸு₂மதிமுபாஸ்மஹே ॥

[பாண்டியதேசத்தில் ஆடிமாதத்தில், பூரமென்னும் சிறந்த நக்ஷத்திரத்தில், புதிய துளஸித் தோட்டத்தின் நடுவினின்றும் அவதரித்தவளாய், க₃ம்பீ₄ரமான கு₃ணங்களையுடைய ரங்கநாதனுக்கு இனிய மனைவியாய், பூ₄மிப்பிராட்டியின் அம்சமான ஆண்டாளை உபாஸனை செய்யக்கடவோம்.]

ஸித்₃தா₄நாம் ஸரதா₃ம் கலாவக₃மே வர்ஷே நளாக்₃யே ரவௌ
யாதே கர்க்கடகம் விதா₄வுபகிதே ஷஷ்டே₂ऽஹநி ஸ்ரீமதி ।
நக்ஷத்ரேऽர்யமதை₃வதே க்ஷிதிபு₄வோ வாரே சதுர்த்₃யாம் திதௌ₄
கோ₃தா₃ ப்ராது₃ரபூ₄த₃சிந்த்யமஹிமா, ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாத்மஜா ॥

[கலியுகத்தில், 'ஸித்₃த₄' என்னும் இரண்டு எழுத்துக்களால் (கடபயாதி₃ ஸங்க்₂யைப்படி) கிடைத்த தொண்ணூற்றேழு வருடங்கள் கழிந்தவளவில், நள வருஷத்தில் ஸூர்யன் கடகராசியை அடைந்திருக்கும் ஆடிமாதத்தில், சந்திரன் வளரும் சுக்ல பக்ஷத்தில், ஆறுவது தேதியில், அர்யமாவை தே₃வதையாகக் கொண்ட அழகிய பூர நன்னாளில், செவ்வாய்க்கிழமையிலே சதுர்த்தி₂ திதியில் எண்ணமுடியாத பெருமையையுடைய ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்தருடைய பெண்ணான கோதா₃தே₃வி அவதரித்தருளினாள்.]

முற்கூறிய தனியன்களிலும் வைப₂வ ச்லோகங்களிலும் முன்னோர்கள் அநுஸந்தி₄த்த ரீதியில், கலிபிறந்து தொண்ணூற்றேழு வருடங்களுக்குப் பிறகு தொண்ணூற்றெட்டாவதான நள வருடத்தில், ஆடிமாதம் சுக்லபக்ஷம் சதுர்த்தி₂ செவ்வாய்க்கிழமை கூடிய பூரநக்ஷத்திரத்தில், பூ₄மிப்பிராட்டியாரின் அம்சாவதாரமாய், ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் பெரியாழ்வாருடைய துளஸித்

மிக்கு, நமக்கு மிக உகப்பாயிருப்பது! ஆகையால் இனி நாள்தோறும் அவள் சூடிக்களைந்த மாலையையே நமக்குக் கொண்டு வருவீர்'' என்று அருளிச் செய்தான். உடனே கண்விழித்த பெரியாழ்வார் தாம் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை எம்பெருமானுடைய தேவிகளில் ஒருத்தியின் அவதாரமே என்று அறுதியிட்டு அவளுக்கு அது காரணமாக ''ஆண்டாள்'' என்றும், எம்பெருமானுக்குரிய மலர் மாலையைத் தான் சூடிக்கொண்டு பார்த்துப் பின்பு அவனுக்குக்கொடுத்தது காரணமாக ''சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார்'' என்றும் திருநாமம் இட்டு அழைத்து வந்தார்.

பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளையாகிற ஆண்டாளுடைய ஜ்ஞான பக்திகள் க்ஷணந்தோறும் பகவத்விஷயத்திலே கைவளர்ந்து வந்தன. ஒரு கொள் கொம்பிலே சேர்க்கவேண்டும் பருவத்தையடைந்தாள் ''மானிடவர்க் கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்'' என்னும்படியான உறுதியையுடையவளானாள். அவளுக்கு வடபெருங்கோயிலுடையானுடன் தழுவி முழுசிப் பரிமாற வேணும் என்னும் ஆற்றுமை கரைபுரண்டது. அப்பெருமானிடம் சென்றபோது அவன் முகங்கொடாதேயிருந்தான். ''ஐம்வர்யார்த்திகளுக்காகத் திருவுலகளந்தருளின களைப்பாலே சாய்ந்து கிடக்கிறான்போலும்'' என்று நினைத்துத் தன் திருமுலைத்தடங்களாலே அப்பெருமானை நெருக்கினாள். அவ்வளவிலும் பேசக் கண்டிலள். விசிறி முதலியவைகளாலே சிசிரோபசாரம் பண்ணியும் எழுந்திருக்கக் காணவில்லை. ''இது களைப்பல்ல; நம்மிடம் ப்ரணயாபராதத்தினாலே முகங்கொடாதே கிடக்கிறான்'' என்றறிந்து வருந்தி ''இவனை அனுபவித்தாருண்டோ' என்று ஆராய்ந்தாள். ''திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகள் இவனை அனுபவித்தார்கள்; ஆனால் அது காலாந்தரத்திலேயாகையாலே நாம் அதுக்கு உதவப்பெற்றிலோம்'' என்று ஏங்கினாள். ''இனி அவன் உலாவிப்போன அடிச்சுவடும், அவனும் பெண்களுமாய்த் திளைத்த யமுனையும், அவன் எடுத்த கோவர்த்தனமும் கிடந்ததாகில் அவற்றைக் கண்டாகிலும் உயிர்வாழ்வோம்'' என்று பார்த்து, அவ்விடங்களுக்குப் போக பலமில்லாமையாலே கலங்கினாள். ''ஜன்கராஜன் திருமகளைப்போலே 'வில்' என்று ஒரு அவதிபெற்றிலேன்; நப்பின்னைப்பிராட்டியைப்போலே சிஷபுங்கள் என்று ஒரு அவதிபெற்றிலேன் என்செய்வேன்?'' என்று நிலைதடுமாறினாள். அப்போது சில பெரியோர்கள் ''ராஸக்ரீடை செய்த பிறகு க்ருஷ்ணனைப் பிரிந்த இடைப்பெண்கள் தங்கள் ஆற்றுமையாலே க்ருஷ்ணனாகத் தங்களை பாவித்துக்கொண்டு உயிர்தரித்தார்கள்; அம்மாதிரியே நீயும் அனுகரிப்பாயாக'' என்று உரைத்தனர். இவளும் 'க்ருஷ்ணனை அனுகரிப்பதைக் காட்டிலும் அவனை அனுகரித்த பெண்களை அனுகரிப்பது நல்லது'' என்று அறுதியிட்டு, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைத் திருவாய்ப்பாடியாகவும், அங்குள்ள பெண்களை இடைப்பெண்களாகவும், தன்னை அவர்களிலே ஒருத்தியாகவும் வடபெருங்கோயிலே ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமாளிகையாகவும், வடபெருங்கோயிலுடையானை க்ருஷ்ணனாகவும் பாவித்து இடைப்பெண்கள் நோற்ற நோன்பைத் தான்

நோற்கிறான். பூர்வநாப்ரகர்ஷத்தாலே (நினைவின் முதிர்ச்சியாலே), இவளுக்கு இடைநடையும், இடைமுடியும், இடைப்பேச்சும் முடைநாற்றமும் உண்டாயின. 'திருவாய்ப்பாடியில் மழைபொழியவேண்டும்' என்று நோன்பு நோற்கும்படி ஆயர்களால் நியமிக்கப்பெற்ற திருவாய்ப்பாடிப் பெண்கள் அதை வியாஜமாகக் கொண்டு கண்ணனைப் பெறுவதற்காக நோன்பு நோற்ற ப்ரகாரத்தை அனுகரித்து, பாதகங்கள் தீர்ப்பதாய், பரமனடி காட்டுவதாய், வேதம் அனைத்துக்கும் வித்தாவதான திருப்பாவையைப் பாடியருளினாள் ஆண்டாள்.

இவ்வநுகாரம் நாச்சியார் திருமொழியென்னும் இவளது மற்றொரு ப்ரபந்தத்திலும் தொடர்ந்தது. திருப்பாவையில் "நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்" என்று முதற்பாட்டிலும், "கறவைகள் பின்சென்று" (28) "சிற்றம் சிறுகாலே" (29) என்னும் கடைசிப் பாசுரங்களிலும் எம்பெருமானே உபாயம் என்றும், அவன் உகப்புக்கான அடிமைசெய்வதே ப்ராப்யமென்றும், தன் உறுதிலை அறுதியிட்டபின்பும், தான் விரும்பியபடி எம்பெருமானைப் பெருமையாலே அவனைப் பெறவேணும் என்னும் மிகுந்த த்வரை ஏற்பட்டு, அதனாலே அறிவு கலங்கி, நாச்சியார்திருமொழி முதற்பதிகமான "தையொரு திங்க"ளில் பிரிந்தாரைக் கூட்டும் இயல்புடைய காமதேவனை "அனங்கதேவா! வேங்கடவற்கென்னை விதிக்கிற்றியே" என்று ஆக்ரயித்தாள். இது கண்டு பொறுத எம்பெருமான் தானைக்கு வந்து உதவினாற்போலே விரைந்து வந்து முகங்காட்ட, ஊடலாலே தான் சிற்றில் இழைத்துக்கொண்டிருந்ததையும், அவன் பலாத்காரமாக இவளைப்பற்றி மெய்ப்பிணக்கிட்டதையும் (அணைத்ததையும்) பேசினாள் இரண்டாம் திருமொழியான நாமமாயிரத்தில். இப்பதிகத்தில் ஏற்பட்ட ஸம்ஸ்லேஷம் தொடர்ந்து நடந்தால், ஆனந்த மிகுதியினாலே அழிவை (உயிர் தரியாமையை) விளைத்துவிடும் என்று பயந்த உறவினர்கள் கண்ணனையும், ஆய்ச்சியரையும் பிரித்து நிலவறைகளிலே அடைக்க, அப்பிரிவாற்றுமையினாலே இவர்களுக்கு ப்ராணஹாநி உண்டாகும் நிலை ஏற்பட, அதுகண்ட உறவினர்கள் பெண்கள் நல்ல கணவனைப் பெறுவதற்குச் செய்யும் பனி நீராடுதல் என்னும் நோன்பைச் செய்வதற்காக இவர்களை வெளியில்விட, இவர்களும் கண்ணனைக் கூடியும் பிரிந்தும் படுகிற வருத்தங்களைத் தவிர்ப்பதற்காக அவன் அறியாதபடி ஒரு பொய்கைக்குச் சென்று ஆடைகளைக் களைந்து கரையில் வைத்துவிட்டு விரஹதாபம் ஆறும்படி பொய்கையிலே குளித்திருந்ததையும், அவனும் இவர்கள் அறியாதபடி அங்கு வந்து இவர்களுடைய ஆடைகளை எடுத்துக்கொண்டு கரையில் இருந்த குருந்தில் ஏறி வீற்றிருந்ததையும், இவர்களும் குளித்துக் கரையேறிப்பார்த்தவுடன் ஆடையாபரணங்களைக் காணாமல், இவனை மரத்தின் மேலே கண்டு, இவனை இரப்பார், ஏத்துவார், வாழ்த்துவார், சிறுவாராய்ப் பலவிதமாகக் கெஞ்சிகேட்க, அவனும் ஆடையாபரணங்களைக் கொடுத்து ஸம்ஸ்லேஷித்ததையும் பேசினாள் மூன்றாம் திருமொழியான கோழியழைப்பதில். ஸம்

ஸ்லேஷமெல்லாம் விஸ்லேஷத்திலேயே முடியுமாகையாலே, இந்தக் கூடலும் பிரிவிலே முடிய, "'மறுபடியும் ஒருகால் இவனைக் கூடவல்லோமோ?'' என்று கூடல் இழைத்ததைப் பேசினாள் நாலாம் திருமொழியான தெள்ளியாரில். அசேதனமான கூடல் மறுமொழி கூறுமையாலே சேதனமான குயிலைப்பார்த்து எம்பெருமான் வரும்படிக் கூவப் பிரார்த்திக்கிறாள் ஐந்தாம் திருமொழியான மன்னுபெரும்புகழில்.

குயில் கூவியும் அவன் வாராமையாலே மிகவும் வருத்தமுற்ற இவளை உயிர்தரிக்கச் செய்வதற்காக, இவள் விரும்பியிருந்த படிகளில் ஒன்றும் குறையாதபடி பாணிக்ரஹணம் ஈருகக் கனவிலே அவன் இவளை அனுபவிக்கச்செய்ய, அவ்வநுபவத்தைத் தோழிக்குச் சொல்லி தரித்திருந்தபடியைச் சொல்லுகிறாள் ஆரும் திருமொழியான வாரணமாயிரத்தில். கனாக்கண்டவுடன் அவனோடு ஏற்பட்ட ஸம்ஸ்லேஷம் நீடிக்கப்பெறுமையாலே, அவனோடு எப்போதும் சேர்ந்திருக்கும் ஸ்ரீபாஞ்சஜன்யத்தை பகவதநுபவம் இருக்கும்படியைப் பலவாறு கேட்கிறாள் ஏழாம் திருமொழியான ''கருப்பூரம் நாறுமோ''வில். அவன் வருவதாகச் சொல்லிப்போன மழைகாலத்தில் அவன் வாராமையாலே, மேகங்களைத் திருவேங்கடமுடையானுக்குத் தூதாக விட்டமையைப் பேசினாள் எட்டாம் திருமொழியான விண்ணீலமேலாப்பில். மேகங்களும் தூது செல்லாமல் நின்ற விடத்திலே நின்று மழை பொழிய, அதனாலே மழைகாலத்தில் உண்டாகும் இந்திரகோபங்கள், முல்லைகள், காயா முதலிய மலர்கள், களங்கனி முதலான கனிகள், வண்டினங்கள், பூஞ்சுனைகள் முதலானவை உண்டாகி எம்பெருமானுடைய திருமேனியையும் அவயவங்களையும் நினைவுபடுத்தித் தன்னை நலிவதைப் பேசினாள் ஒன்பதாம் திருமொழியான ''சிந்துரச் செம்பொடி''யில். இப்படி இவற்றாலே நலிவு பெற்று ''நமக்கு உயிர்தரிக்க வழி உண்டோ?'' என்று ஆராய்ந்து, ''மற்றவையெல்லாம் தப்பினாலும் பெரியாழ்வாரோடு நமக்குண்டான உறவு தப்பாது. அவன் ஸ்வாதந்த்ரியத்தையும் மாற்றி, நம்மை அவன் திருவடிகளில் சேர்த்தேவிடும்'' என்று உறுதி பூண்டமையைப் பேசினாள் பத்தாம் திருமொழியான ''கார்க்கோட''லில். இப்படி உறுதியோடு இருந்த பின்பும், தனக்கு முகங்கொடுக்கக் காணுமையாலே இவள் மிகவும் நோவுபட்டுகிடக்கிற நிலையைக் கண்டு தாய்மார் தோழிமார் முதலான பெண்பிள்ளைகள் இவளைக் காணவந்து திரண்டுகிடக்க ''அவன் நம்மை வைத்த பரிசைப் பார்த்தீர்களா'' என்று வெறுத்து வார்த்தை சொல்லி, பின்பு ''நம்மைப் போன்ற சில பெண்களுக்கு உதவியவன் பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த நமக்கும் உதவாதொழியான்'' என்று ஒருபடி தரித்தமையைப் பேசினாள் பதினேராம் திருமொழியான ''நாமுகக்குப் தம் கை''யில். இப்படி உறுதிபூண்டிருந்தும் முகம் காட்டாமையாலே, நடக்கவும் இயலாத நிலையை அடைந்து அருகில் இருப்பாரைப்பார்த்து, ''அவன் இருக்கும் தேசத்திலே என்னைக்கொண்டுபோய்ச் சேருங்கள்'' என்கிறாள் பனிரண்

டாம் திருமொழியான ''மற்றிருத்தீர்க''ளில். இவள் நிலையை அநுஸந்தித்து வருந்தியிருக்கையாலே, அருகில் இருந்தவர்களும் இவளைக் கொண்டுபோய் அவன் ஸம்பந்தமுள்ள மதுரைமுதலான தேசத்தில் சேர்க்கமுடியாமையாலே ''அவனோடு தொடர்புள்ள ஏதாவதொன்றைக் கொண்டுவந்து என்னைத் தொடச்செய்து உயிர்தரிக்கச் செய்யுங்கள்'' என்று அவர்களைப் பிரார்த்தித்ததைப் பேசினாள் பதின்மூன்றும் திருமொழியான ''கண்ணனென்னும் கருந்தெய்வ''த்தில். இவளுக்குப் பரமபக்தி பர்யந்தம் விளையச்செய்வதற்காக, இவ்வளவிலும் அவன் காலதாமதம் செய்ய, அதனால் ஆற்றுமை கரைபுரண்டு, பெருவிடில் முடியும் நிலை ஏற்பட்டவளவிலே அவன் வந்து முகங்காட்டி இவளை விஷயீகரிக்க, அப்போது பிறந்த விடாயும் அதற்கு அநுகுணமாகப் பெற்ற பேறும். ஒருவரிடத்தில் வைத்துப் பேசவொண்ணாதபடி அள்விறந்திருக்கையாலே, ''கண்டீரே'' என்று கேட்கிறவர்கள் பாசுரத்தால் தனக்குப் பிறந்த விடாயையும், 'கண்டோம்'' என்று பதில் சொல்லுகிறவர்கள் பாசுரத்தால் தான் பெற்ற பேற்றையும் அந்யாபதேசத்தாலே சொல்லித் திருமொழியை நிறைவு படுத்துகிறாள் பதினாலாம் திருமொழியான 'பட்டிமேய்ந்'தில்.

இப்படி பகவதநுபவம் செய்துகொண்டு ஆண்டாள் வாழ்ந்து வருகையில், இவளுக்கு விவாஹத்துக்கேற்ற பருவம் வந்ததைக்கண்டு, பெரியாழ்வார் இவளுக்கேற்ற கணவனைக் காணப்பெருமல் கவலைப்பட்டு, இவளை யழைத்து ''நீ யாருக்கு வாழ்க்கைப்பட விரும்புகிறாய்?'' என்று கேட்க, ஆண்டாள் ''மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்'' என்று சொல்ல, பட்டர்பிரான் ''அப்படியானால் என்ன செய்வது?'' என்று கேட்க, கோதையும் ''பெருமானையே மணம்புரிய விரும்புகிறேன்'' என்று உரைத்தனள். ஆழ்வாரும் ''நூற்றெட்டுத்திருப்பதி எம்பெருமான்களில் யாருக்கு வாழ்க்கைப்பட விரும்புகிறாய்?'' என்று கேட்க, ஆண்டாளும் ''அவரவர்களுடைய குணங்களையும், பெருமைகளையும் சொல்லியருளவேணும்'' என்று பிரார்த்திக்க, ஆழ்வாரும் வடபெருங்கோயிலுடையான் வைபவம் தொடக்கமாகப் பாண்டியநாட்டில் எம்பெருமான்கள் பெருமைகளையும், மலைநாட்டுத் திருப்பதி எம்பெருமான்களின் மேன்மைகளையும், வடவேங்கடம் தொடக்கமாகத் திருப்பிரிதி ஈறுக வடநாட்டுத் திருப்பதி எம்பெருமான்களின் வைபவங்களையும், தொண்டைநாட்டில் எம்பெருமான்களின் பெருமைகளையும், நடுநாட்டில் எம்பெருமான்களின் ஏற்றங்களையும், அழகியமணவாளன் முதலான சோழநாட்டில் எம்பெருமான்களின் சீர்மைகளையும் அருளிச்செய்ய, ஆண்டாளும் அதுகேட்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் துளிக்க மயிர்க்கூச்செறியும் மேனியுடையளாய், அரங்கத்தின்னமுதருடைய குழலழகு வாயழகு கண்ணழகுகளைக்கேட்டுப் பெருங்காதல்கொண்டு மோஹித்து, ''வந்தாலே திருவரங்கன் வாராலே என்றென்றே வளையும் சோரும்'' என்கிறபடியே மனமுருகி, மலர்க்கண்கள் பனிப்ப, அழகிய மணவாளனையே காமுற்று, பெருட்டெருத்த கண்ணீலங்கள் செய்யக் கனக்கண்டு, அணியரங்கத்தம்மானுக்கே அற்றுத் தீர்ந்த காதலையுடையவளானாள்.

பெரியாழ்வாரும் ''கோதைக்குத் தக்க மணாளன் கோயிற்பிள்ளையான நம்பெருமாளே'' என்று அறுதியிட்டு, ''இது எப்படி நடக்கும்'' என்று கவலைப்

பட்டுக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருள, திருவரங்கச் செல்வனும் ஆழ்வார் கனவிலே எழுந்தருளி, "உம்முடைய பெண்ணை கோதையைக் கூட்டிக்கொண்டு நம் கோயிலுக்கு வாரீர். அவளுக்குத் தகுதியாக நாமே அவளைக் கைப்பிடிக்கிறோம்" என்று அருளிச்செய்ய, ஆழ்வாரும் உகந்து கவலையற்றிருந்தார். நம்பெருமாளால் நியமிக்கப்பெற்ற திருவரங்கத்துக் கைங்கர்யபரர்கள் அவருடைய குடை சாமரம் திருவாலவட்டம் முதலான எல்லாப் பரிச்சதங்களோடும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குச் சென்று, நம்பெருமாள் நியமனத்தை விண்ணப்பம் செய்ய, ஆழ்வாரும் மிக உகந்து ஆச்சர்யப்பட்டு வடபெருகோயிலுடையானுடைய அநுமதி கொண்டு மணிகளிழைத்த மூடு பல்லக்கிலே ஆண்டாளை எழுந்தருள்வித்துக் கொண்டு, வாத்யகோஷங்களுடன், தொண்டர்குழாம் புடைசூழ, "ஆண்டாள் வந்தாள், சூடிக்கொடுத்தாள் வந்தாள். சுரும்பார்குழற்கோதை வந்தாள். திருப்பாவை பாடிய செல்வி வந்தாள். தென்னரங்கம் தொழும் தேசுடையாள் வந்தாள்" என்று பலசின்னங்கள் பணிமாற வந்து, அழகியமணவாளனுடைய பெரியதிருமண்டபத்தே சென்று மூடுபல்லக்கை மூடியிருந்த தட்டுப்பாயை அகற்ற, சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாரும் அனைவரும் காணும்படி—உதறி உடுத்த பட்டுச்சேலையும், சுற்றிய செங்கழுநீர்மாலையும், திருநெற்றியிலே கஸ்தூரி திருநாமமும், காதளவும் ஓடிக் கயல்போல் மிளிரும் கடைக்கண் விழியும் கொடியேரிடையுமாய், சிலம்பார்க்கச் சீரார்வளையொலிப்ப, அன்னமென்னடையும் கொண்டு அழகிய மணவாளன் திருமுன்பேசென்று உள்ளே புகுந்து, கண்களாரக்கண்டு, கேசவ நம்பியைக் கால்பிடிப்பாள் என்னும் பேறுபெற்று, நாகத்தணையை மிதித்தேறி, தீமுகத்து நாகணைமேல் சேரும் திருவரங்கரைச் சேர்ந்து, எப்போதும் திருவரங்கன் திருவடி வருடலாம்படி மறைந்தருள, இதைக்கண்ட ஆழ்வாரும் அவர் சிஷ்யராகிய வல்லபதேவர் முதலானோரும் ஆச்சர்யப்பட, திருவரங்கச் செல்வனார் ஆழ்வாருக்கு அருளப்பாடிட்டருளி, "திருப்பாற்கடலரசனைப்போலேயும், ஜனகசக்ரவர்த்தியைப்போலேயும் நீரும் நமக்கு மாமனாராகிவிட்டீர்" என்று மிகவும் உகந்தருளி, அவருக்குத் தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டத்துடன் ஸ்ரீசடகோபனும் பிரஸாதித்து "வில்லிபுத்தூருறைவானுக்கே கைங்கர்யம் செய்துகொண்டு வாழ்ந்து வருவீர்" என்று திருவாய் மலர்ந்து விடைகொடுத்தருளினார். பெரியாழ்வாரும்,

"ஒருமகள் தன்னையுடையேன் உலகம் நிறைந்த புகழால்
திருமகள்போல வளர்த்தேன் செங்கண் மால்தான் கொண்டுபோனான்!"

என்று தாம் பாடியது உண்மையானதை நினைத்து ஆச்சர்யப்பட்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குச்சென்று முன்போலவே செண்பகம் மல்லிகையோடு செங்கழுநீர் இருவாட்சி முதலிய பல மலர்களுடன், ஆர்வமென்பதோர் பூவையும் இட்டுக்கொண்டு, எண்பத்தைந்து வருடங்கள் வாழ்ந்திருந்து, கடைசியில் திருமாலிருஞ்சோலைமலை சென்று, அழகருக்குச் சிலகாலம் கைங்கர்யம் செய்து வாழ்ந்திருந்து, பேரின்பப்பெருவீடு அடைந்தார்.

ஸ்ரீமத்யை விஷ்ணுசித்தார்யமநோநந்தநஹேதவே ।
நந்தநந்தநஸுந்தர்யை கோதாயை நித்யமங்களம் ॥

[விஷ்ணுசித்தர் என்னும் பெரியாழ்வாருடைய திருவுள்ளமுகக்கக் காரணமாகவும், (அவ்விஷ்ணுசித்தரோடுள்ள உறவாகிய) பெருஞ்செல்வத்தை உடையவளும், நந்தகுமாரனுக்குப் பொருந்திய அழகுடையவளுமான கோதைக்கு என்றும் மங்களமாகுக.]

ஆண்டாள் வைபவம் நிறைவுற்றது. ஆண்டாள் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருப்பாவை "மூவாயிரப்படி" உரையை அருளிய

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம்

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே।
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணாம் ஸுலப: ஸ்ரீதரஸ் ஸதா॥

[எவருடைய கடாக்ஷத்திற்கு இலக்கானவர்களுக்கு ஸ்ரீதரன் எப்போதும் கிடைத்தற் கெளியவனே, அத்தகையவராய், யாமுநாசார்யரின் பிள்ளையாய், ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணர் என்னும் பெயரையுடையவரான பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்கு வணக்கம்.]

நம்பிள்ளைக்கு "ராமஸ்ய தக்ஷிணே பாஹு:" என்று பெருமாளுக்கு இளையபெருமாள்டோலே வலதுகையாயிருந்து, அவருடைய நியமனம் பெற்று அவருடைய உபந்யாஸ வர்ஷங்களையெல்லாம் வ்யாக்யானங்களாக ஏடுபடுத்தி யருளிய 'ஸ்ரீக்ருஷ்ணர்' என்னும் திருநாமமுடைய பெரியவாச்சான்பிள்ளை (கி. பி 1167) ஸர்வஜித் வருஷத்திலே ஆவணி மாதம் க்ருஷ்ணாஷ்டமீ ரோஹிணியிலே சோழநாட்டில் (தஞ்சை ஜில்லாவில்) உள்ள திருவெள்ளியங்குடிக்கு அருகிலுள்ள சங்கநல்லூரில் பூர்வஸிகை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ராஹ்மணோத்தமரான யாமுநாசார்யருக்கும் நாச்சியாரம்மனுக்கும் திருக்குமாரராய், கண்ணனுடைய அம்ஸமாய் அவதரித்தருளினர். இவருடைய ப்ரபாவத்தைப் பற்றி "பெரிய வாச்சான்பிள்ளை ப்ரபாவ ப்ரகாஸிகை" என்ற பெரிய நூலொன்று ஸௌதர்ஸன ஸ்தாபகரான எந்தையாரால் நாற்பது வருடங்களுக்கு முன் ஸௌதர்ஸனத்தில் தொடங்கப்பெற்று, பதினாறு பக்கங்களுடன் நின்றுவிட்டது. அதிலிருந்து ஒரு பகுதியை அடுத்தபடியாகக் கீழே அளிக்கிறோம்.

பெரியபெருமாள் ப்ரபாவத்தைப் பேசி முடித்தாலும் முடிக்கலாம்; பெரிய வாச்சான்பிள்ளை ப்ரபாவத்தைப் பேசி முடியாதென்பர் பெரியோர். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தைப் பரவச்செய்த ஆசாரியர்களுள் இவர்க்கு ஒப்பானவர்கள் முன் அவதரித்ததுமில்லை, இனி அவதரிக்கப் போவதுமில்லை என்று அறுதியிட்டுச் சொல்லலாம். இவருக்கு மேற்பட்டவர் 'ந பூதோ ந பவிஷ்யதி' [முன் இருந்தது மில்லை; இனி உண்டாகப்போவதுமில்லை.] என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இவர் பல நற்குணங்களுக்கு அவதாரஸ்தலமென்றும், சிஷ்ய லக்ஷணத்திற்கும் ஆசார்யலக்ஷணத்திற்கும் ஸீமாபூமி (எல்லைநிலம்) என்றும் புகழ்பெற்று விளங்கினர். இருள்தருமாஞாலம் எனப்பட்ட இந்த பூமி இவர் அவதரித்தபின், அருள்பெற்ற அவனியாகியது. "குணைர் தாஸ்யமுபாகத:" என்கிறபடியே இவருடைய குணங்களுக்கு ஆட்படாதவர் அக்காலத்திலுமில்லை, இக்காலத்திலுமில்லை, எக்காலத்திலுமில்லை என்று சபதமிட்டுச் சொல்லலாம். அவருக்குப் பரமகாருணிகர், அபாரகருணாம்ருதஸாகரர் என்று எல்லாரும் ஒருமிடறாகச் சிறப்புப்பெயர் சூட்டினர்கள். ஸத்வகுணமே உருவெடுத்துவந்தவர் இம்மஹான். இவருடைய

விரிவான கிரந்தங்களுள் ஓரிடத்திலும் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளைத் தவறென்று தூஷிப்பது கிடையாது. தப்முடன் ஸமகாலத்தில் எழுந்தருளியிருந்தவர்களையும், அவர்களுடைய கிரந்தங்களையும் தூஷிக்கும் வழக்கமும் இவரிடமில்லை.

"ஆழ்வார்கள் எல்லோரையும் போலல்லர் பெரியாழ்வார்" என்ருர் பிள்ளை லோகாசார்யர். 'ஆசாரியர்கள் எல்லாரையும் போலல்லர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை' என்பர் பெரியோர். ரஹஸ்யங்களுக்குச் சேமவைப்பாயிருந்தார் திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள். திருவாய்மொழியின் பொருளை விவரித்துச் சொல்ல அதிகாரியாயிருந்தார் திருமாலையாண்டான். ஸ்ரீராமாயணார்த்தத்திற்குப் பெரியதிருமலைநம்பிகளிடம் போய் ஒரு வருஷம் காலக்ஷேபம் செய்யவேண்டியிருந்தது. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்திற்கு இன்றியமையாத இம்மூன்றின் மறைபொருள்களையும் தம் நெஞ்சிலே தேக்கிவைத்திருந்து, பல்லாயிரக்கணக்கான சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசமும் செய்துவந்ததோடன்றியில், பின்னுளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் உய்யும்படி அருளிச்செயல்கள், ஸ்ரீராமாயணஸ்லோகங்கள், ரஹஸ்யங்கள், ஸ்தோத்திரங்கள், கத்யங்கள் முதலியனவகளுக்குத் தேனிலுமினிய வியாக்கியானங்களை இயற்றிப் பேதை பாமரரும் உணரும்படி செய்த ஆசாரியர் வேறு எவரிருக்கிறார்? அருளிச் செயல்களுக்கு வியாக்கியானம் செய்து, அவற்றை அருளிச்செயலாக்கின பெருமை வேறு எந்த ஆசாரியர்க்குண்டு? 'இவருடைய வியாக்கியான ரஸங்களை அனுபவிப் பவர்கள், 'இச்சுவை தவிர அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்' என்று ஆநந்த நிர்ப்பரராயிருப்பர்கள்.

நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் வியாக்கியானம் செய்தவர் இவரொருவரே. நம் தர்சனத்திற்கு அடிப்படையான ஆழ்வார்களுடைய அருளிச் செயல்களின் ஆழ்பொருள்களை அறிவதற்கு இவர் அருளிச்செய்த அமுதினுமினிய வியாக்கியானங்களையொழிய வேறு கதியில்லை என்பதை மத்யஸ்தர்களான மதாந்தரஸ்தர்களும் உணர்த்தியுள்ளார்கள். ஆழ்வாராசார்யர்கள் வைபவ நூலில் "விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்திலே இருக்குமவர்களுக்குத் திருப்பல்லாண்டு முதலிய திவ்யப்ரபந்தமொழிய வேறு கதியில்லை. பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாலே வந்த திவ்யப்ரபந்த தாத்பர்யங்களை அறிகைக்குப் பெரிய வாச்சான்பிள்ளை செய்தருளின வியாக்கியானங்களையொழிய வேறு கதியில்லை. ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எல்லாரும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸம்பந்தம் பெற்று, அவருக்கு சிஷ்யகோடிகளாயிருப்பார்கள்" என்று சொல்லப்பட்டது. இவருடைய திவ்யப்ரபந்த வியாக்கியானங்களைக் காலக்ஷேபம் செய்யாத ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் இல்லையென்றே சொல்லலாம். அப்படியிருந்தார்களாகில்,

"நிந்த்யதஸ் ஸ வஸேல்லோகே ஸ்வாத்மாப்யேநம் விகர்ஹதே"

[அவன் உலகில் நிந்திக்கப்பட்டவனுகவே வாழ்கிருன். அவனுடைய மனமும் அவனை நிந்திக்கும்.] என்ற கணக்கிலேயாவர்கள்.

இவருக்கு அபயப்ரதராஜர் என்னும் சிறப்புப்பெயர் இவருடைய வியாக்கியானங்களைச் செவிசாற்றின ஸ்ரீரங்கநாதனால் அளிக்கப்பட்டது. ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களையும் அதற்கு இவர் அருளிய வியாக்கியானங்களையும் கேட்பதற்காகவே இன்றும் திருமொழித் திருநாளாகிய அத்யயநோத்ஸவம் நடக்கிறது. ஸ்ரீராமாயண விஷயார்த்தங்களைத் தனிச்லோக வ்யாக்யானமாகவும், ராமசரமச்லோக வ்யாக்யானமான அபயப்ரதான ஸாரமாகவும், திவ்யப்ரபந்த வ்யாக்யானங்களில் பல ச்லோகங்களையெடுத்து விவரணம் செய்வதன்மூலமும் வெளியிட்டு, ஸ்ரீராமாயணப்பெருக்கர் என்று பிரஸித்திபெற்றார். அவற்றை லேவித்த மதாந்தரஸ்தர்களும், இவர் வால்மீகி ஹ்ருதயத்தினுள்ளிருக்கும் அந்த ராத்மாவோ, அல்லது வால்மீகியின் அபராவதாரம்தானே என்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

மற்றுமுள்ள ஆசாரியர்கள் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலோ, ஸம்ஸ்க்ருத வாக்யங்கள் நிறைந்த கடுந்தமிழ் நடையிலோ கிரந்தங்களும் வியாக்கியானங்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள். வியாக்கியானங்களில்லாமல் அவற்றின் அர்த்தங்களை அறிவதுஅரிது. இம்மஹாசார்யர் வேதபாஷாவிற்பன்னராயிருந்தபோதிலும் பேதை பாமரர்களும் அருமறைப் பொருளை அறிந்துய்யவேணும் என்கிற தொங்கும் பரிவாலே வடமொழியில் க்ரந்தங்களியற்றுவதில்லை என்கிற விரதம் பூண்டு, முத்தும் மணியும் போன்ற வடமொழி தென்மொழிச் சொற்கள் கலந்த மணி ப்ரவாள நடையில் எளிய தெள்ளிய நடையில் நெஞ்சையுருக்கும் வாக்யரத்னங்கள் பொதிந்த வியாக்கியானரத்நமாலைகளை அருள்மாரியாகப் பொழிந்திருக்கிறார். மற்றுமுள்ள ஆசாரியர்களில் பலரும் பத்தெட்டு கிரந்தங்களுக்குமேல் அருளிச் செய்ததில்லை. நூற்றுக்கணக்கான கிரந்தங்களை இவர் அருளிச் செய்ததாக ப்ரஸித்தியிருக்கிறது. இவைகளில் அநேகம் நம் அஜாக்ரதையினால் மறைந்தன. இப்போதும் நம் பாக்கியத்தால் அறுபது கிரந்தங்களுக்குமேலிருக்கின்றன. அவை முழுவதையும் காலக்ஷேபம் செய்து அறிந்து ஆநந்திப்பதற்கு ஒரு புருஷாயுஸ்ஸும் போராது.

பெரியபெருமாள், பெரியாழ்வார், பெரியவாச்சான்பிள்ளை, பெரியஜீயர் என்று சொல்லப்பட்ட நால்வரும் அவரவர் பெருமையால் 'பெரிய' என்கிற பட்டம் அடைந்து புகழப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல பெருமைகளையுடைய இம் மஹாசார்யரின் மஹிமையையுணர்ந்த முன்னோர்கள்,

"வ்யாஸோ வால்மீகிர்மா வா கருடः க்ருஷ்ண ஏவ வா ।
புருஹூதிரிதி விதர்க்யாய ஸ்ரீக்ருஷ்ணயாஸ்து மங்களம் ॥"

[இவர் வ்யாஸரோ? வால்மீகியோ? கருடனோ? க்ருஷ்ணன் தானேயோ?' என்று ஞானிகளால் எண்ணப்படுகிற ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸன்னிதிக்கு மங்களமுண்டாகக் கடவது.] என்று மொழிந்திருக்கிறார்கள். வடமொழி வேதங்களைப் பிரித்தெடுத்துச்

சிக்கறுத்து, ஸூத்ரங்களாலே அவற்றின் பொருளை விவரித்த க்ருஷ்ணத்வைபாயனரே தமிழ்வேதப்பொருளை விவரிக்க ஸ்ரீகிருஷ்ணஸூரியாய் அவதரித்தாரோ? அல்லது ஆதிகாவ்யமாகவும் வேதோபப்ரும்ஹணமாகவும் விளங்கும் ஸ்ரீராமாயணத்தைப் பாடின வால்மீகியே தம்முடைய ஹ்ருதயத்திலிருந்த அர்த்தங்களை வெளிப்படுத்த அபூர்வப்ரதிராஜராக அவதரித்தாரோ, அல்லது வேதஸ்வரூபவிஹங்கராஜரான பெரிய திருவடியே மறைப்பொருளை மாண்புறச்செய்யப் பெரியவாச்சான் பிள்ளையாக அவதரித்தாரோ, அல்லது பூர்ணவதாரமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணபக்ஷவானே உபனிஷத்துக்களாகிற க்ஷீராப்திமையைக் கடைந்து கீதாம்ருதத்தைக் கொடுத்துதவினதுபோல், சரமஸ்லோகார்த்தவ்யாக்யானம் செய்து ப்ரபத்தியின் பெருமையைப்பேசியும், ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களாகிற அமுதக்கடலைக் கடைந்து, தமிழ்வேத பாஷ்யங்களாகிற ஆராவமுதத்தைஅவனிக்களித்தும் புகர்பெறுகைக்காகத் தன் ஜந்மதினமாகிய ஸ்ரீஜயந்தியிலே 'க்ருஷ்ணன்' என்னும் திருநாமத்துடனேயே திருவவதரித்தானே என்று புத்திமான்கள் எண்ணியெண்ணி அவருக்கு மங்களாசாஸனம் செய்வர்கள்.

[இதுவரை ப்ரபலப்ரகாஸிகா ஸ்ரீஸூக்திகள்]

அவதாரரஹஸ்யம்

பெரியதிருமொழியிலே—

"மெய்ம்மை சொல்லில் வெண்சங்கமொன்றேந்திய
கண்ண! நின்தனக்கும் குறிப்பாகில்
கற்கலாம் கவியின் பொருள்தானே" [பெரிய-திரு 7-10-10]

என்று திருமங்கையாழ்வார் திருக்கண்ணமங்கைக் கண்ணன் தம் திருமொழியின் அர்த்தங்களை அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதை அவன் திருமுகக் குறிப்பிலிருந்து கண்டு, "நீ என்னிடமிருந்து கவியின் பொருளைக் கற்றுக் கொள்ளலாம்" என்று நியமித்தார். அதைக்கேட்ட பரமரஸிகனை கண்ணனும் "அவஸ்யம் உம்மிடமிருந்து கவிப்பொருள்களைக் கற்கிறேன். ஆனால் இப்போது அர்ச்சாவதாரமாகையாலே அது கூடாது. பின்னொருஸமயத்திலே நீர் உமது அவதார திருநக்ஷத்ரமான கார்த்திகையில் கார்த்திகை நாளிலே உமது திருநாமமான 'திருக்கலிகன்றிதாஸர்' என்ற திருநாமத்துடன் இந்தச்சோழ நாட்டிலேயே அவதரிக்கப்போகிறீர். அப்போது நான் இச்சோழநாட்டிலேயே எனது அவதார நக்ஷத்ரமான ஆவணியில் ரோஹிணியிலே (கண்ணன்) க்ருஷ்ணன் என்னும் பெயருடன் அவதரித்து உம்மை ஆசார்யனைக்கொண்டு ஆழ்வார்கள் அனைவருடையவும், ஆண்டாளுடையவும் அருளிச் செயல்களின் பொருள்களையும், மற்றுமுள்ள ரஹஸ்யார்த்தங்களையும், ஸ்ரீராமாயணார்த்தங்களையும் உம்மிடம் இருந்தே கற்றறிந்து உலகுய்ய வெளிப்படுத்துவேன்" என்று அருளிச்செய்தான். அதன்படியே கலிகன்றியாகிய திருமங்கையாழ்வார் திருக்கலிகன்றிதாஸ

ராகிற நம்பிள்ளையாகவும், கண்ணன் ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வரான (க்ருஷ்ண ஸ்ரீ எனும்) பெரியவாச்சான்பிள்ளையாகவும் அவதரித்தனர் என்று பெரியோர் பணிப்பர். இது நம்பிள்ளை பெரியவாச்சான்பிள்ளைகளின் அவதார ரஹஸ்யம். மஹாபாரதத்தைச் செய்த வேதவ்யாஸர் அக்காரணத்தையிட்டே அவரது தகப்பனாரான பராசர மஹரிஷியால் நாராயணனுடைய அம்சாவதாரமாக அறுதியிடப்பட்டதுபோலே, அந்த மஹாபாரதத்தைக் காட்டிலும் சொற்பொருள் பெருமைகள் மிக்க நாலாயிர வ்யாக்யானங்களையும், ஸ்ரீராமாயண தனிஸ்லோகத்தையும், ரஹஸ்ய வ்யாக்யானங்களையும், ஸ்தோத்ரக்ரந்த வ்யாக்யானங்களையும் அருளிய பெரியவாச்சான்பிள்ளையை நாம் எம்பெருமானின் அவதாரமாக அறுதியிடத்தட்டில்லை.

சங்கநல்லூரில் இவரைப்பற்றின சரித்திரம் அதிகமாக வழங்கவில்லை. குடும்பத்தோடு திருமலையாத்ரை எழுந்தருளினரென்றும், அங்கு திருமலை ஸ்ரீநிவாஸனிடம் திருவேங்கடமுடையான் விக்ரஹமொன்றைப் பெற்றருளென்றும், அவ்விக்ரஹத்தைச் சங்கநல்லூரில் ப்ரதிஷ்டை செய்தாரென்றும் அவ்வூரில் வரலாறு வழங்குகிறது. பெருமாளைக் கைப்பிடித்தபின்பு மிதிலைக்குச் சென்றறியாத ஸீதாப்பிராட்டியைப்போலே—தம்முடைய தாய் தந்தையர்களுக்குச் சரம கைங்கர்யம் செய்துவிட்டுத் திருவரங்கத்துக்கு வந்து நம்பிள்ளைதிருவடிகளை ஆஸ்ரயித்த பின்பு "தெரித்தெழுதி வாசித்தும் கேட்டும் வணங்கி வழிபட்டும் பூசித்தும் போக்கினேன் போது" [நான் திருவ 63] என்று திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த ரீதியிலே, நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸகலார்த்தங்களையும் கேட்பதிலும், அவருடைய நியமனம்பெற்று அவைகளை வ்யாக்யானங்களாக வடித்தெழுதுவதிலும், அவர் பரமபதித்தபின்பு வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை முதலான ஸப்ரஹ்மசாரிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்தில் தர்சனம் நிர்வஹிப்பதிலுமே இவருடைய காலமெல்லாம் கழிந்துவந்தபடியால், இவர் சங்கநல்லூருக்குத் திரும்பினதே இல்லை என்று கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீரங்கத்தில் இவர் வாழ்ந்தகாலம் முன்னும் பின்னும் காணமுடியாத நல்லடிக் காலமாயிருந்தது. எம்பெருமானார் காலத்திலும், பட்டருடைய காலத்திலும் அரசர்களின் உபத்ரவம் நேர்ந்ததென்று அறிகிறோம். பிள்ளை லோகாசார்யர், வேதாந்ததேசிகர் முதலானார் வாழ்ந்த பிற்காலத்திலும் துருஷ்கர்களால் பேராபத்துக்கள் விளைந்தன என்று அறிகிறோம். இத்தகைய இடையூறுகளில்லாமல் பெரிய கி(ரு)தயுகம் பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம் பெருகியதாலேயே இந்த மஹாசார்யரால் சொற்பொருள் பெருமைகள் மிக்க ஏராளமான க்ரந்தங்கள் அருளிச்செய்யப்பட்டன என்று விளங்குகிறது. இவருக்கு ஔரஸபுத்ரரில்லை. மருமகனராய் (ஸஹோதரிபிள்ளையாய்) தத்த புத்ரரான நாயனாராச்சான்பிள்ளை இவரிடமிருந்து ஸகலார்த்தங்களையும் க்ரஹித்தருளினர். இவர் தவிர, பன்னீராயிரட்டியுரையருளிய வாதிகேஸரி அழகிய

மணவாளச் சீயரும், அஹோபிலமடத் ஸ்தாபகரான ஆதிவண்சடகோப ஜீயருக்குப் பரமாசார்யரான ஸ்ரீரங்காசார்யரும், பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம், மைவண்ண நறுங்குஞ்சிக்குப் பெரிய வ்யாக்யானம், ஆசார்யஹ்ருதயத்துக்கு முந்துறமுன்னம் வ்யாக்யானம் ஆகியவையருளிய பரகாலதாஸர் முதலானரும் இவருடைய சிஷ்யர்களாயிருந்தவர்கள் என்பது பெரிய திருமுடியடைவு முதலான க்ரந்தங்களிலிருந்து விளங்குகிறது. வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையும் நம்பிள்ளை காலத்துக்குப் பிறகு பெரியவாச்சான் பிள்ளையிடம் சில அர்த்த விசேஷங்கள் கேட்டதாக "ஆசார்ய ஸம்மதி" என்னும் தம்ரஹஸ்யத்தில் அருளியிருப்பதாக பகவத்விஷய தனியன் வ்யாக்யானத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயரும் நம்பிள்ளை காலத்துக்குப்பின் இவரை ஆஸ்ரயித்திருந்ததாகப் பெரிய திருமுடியடைவு கூறுகிறது. இதனால் நம்பிள்ளை காலத்துக்குப்பின்பு ஸ்ரீரங்கத்தில் தர்சனம் நிர்வஹித்து வந்தவர் இம்மஹாசார்யரே என விளங்கும்.

வாதிகேஸரி ஜீயர் இவரால் உய்வுபெற்றதைப்பற்றிப் பின்வரும் செய்தியொன்று வழங்குகிறது. பூர்வாஸ்ரமத்தில் அவர் பெரியவாச்சான் பிள்ளைக்குத் திருமடைப்பள்ளி கைங்கர்யம் செய்துவந்தார். நிரக்ஷரகுக்ஷியாகவும் இருந்து வந்தார். அப்பொழுது பெரியவாச்சான்பிள்ளையை ஸேவிக்கவந்திருந்த சில பண்டிதர்கள் அவர் திருமாளிகையில் ஒருபுறத்தில் இருந்துகொண்டு க்ரந்தத்தை ஆராய்ந்துகொண்டிருந்தனர். இவர் 'அது என்ன ஸ்ரீகோசம்?' என்று அவர்களைக் கேட்டார். நிரக்ஷரகுக்ஷியான இவர் க்ரந்தத்தின் பெயரைச் சொன்னலும் புரிந்துகொள்ள முடியாத உலக்கைக்கொழுந்து போன்ற அறிவுடையவர் என்று சுட்டிக்காட்டிப் பரிஹஸிப்பதற்காக "முஸலகிஸலயம்" (உலக்கைக் கொழுந்து) என்று பதில் கூறினர்கள் அவர்கள். யதாஸ்ருதக்ராஹியான இவர் உண்மையில் அப்பெயரையுடைய க்ரந்தத்தையே அவர்கள் பரிஸீலிக்கிறார்கள் என்று எண்ணி, பெரியவாச்சான்பிள்ளையிடம் "அந்த வித்வான்கள் அடியேன் கேட்டதற்கு முஸலகிஸலய க்ரந்தத்தைப் பரிஸீலித்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னர்கள், அதுயார் அருளிச்செய்தது?" என்று கேட்டார். பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் உண்மையை உணர்ந்து "அப்படியொரு க்ரந்தமில்லை; உன்புத்தி, உலக்கைக்கொழுந்து போன்றுள்ளது என்று பரிஹஸித்திருக்கிறார்கள்" என்று வருத்தத்துடன் சொன்னர். இதைக்கேட்ட அழகியமணவாளர், பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடியைப்பிடித்துக்கொண்டு 'அடியேனை எப்படியாவது வித்வானாக ஆக்கிவிடவேணும்' என்று பிரார்த்தித்தார். அபயப்ரதராஜரும் அவரை யெழுப்பி அன்போடு அணைத்துக்கொண்டு அபயப்ரதானம் செய்து, அன்று முதல் அக்ஷராப்யாஸம் தொடக்கமாகப் பல கலைகளிலும் பாடம் சொல்லி, தென்மொழி வடமொழி இலக்கண இலக்கியங்களையும், உபயவேதாந்தங்களையும், ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களையும் கரைகண்டவராக ஆக்கினர். அதன் பிறகு "முஸலகிஸலயம்" என்றொரு க்ரந்தம் செய்து பரிஹஸித்த வித்வான்கள் நாணும்படி அவர்களிடமே காட்டினர் வரதராஜர் என்று பூர்வாஸ்ர

மத்தில் பெயர் பெற்றிருந்த அவர் என்பது அந்த வ்ருத்தாந்தம். வாதிகேஸரி ஜீயர் அருளிய ''தத்வ நிரூபணம்'' என்னும் க்ரந்தத்தின் தொடக்கத்தில்,

அபயப்ரதநாமாநம் அஸ்மத்குருமஹம் பஜே।
யத்கடாக்ஷாதயம் ஜந்துः அபுநர்ஜந்மதாம் கத: ॥

[ஒன்றுமறியாத விலங்குபோல் இருந்த அடியேன், எவருடைய கடாக்ஷத்தால் பிறவாமை பெற்றேனே, அத்தகைய பெருமைபெற்ற அபயப்ரதர் என்னும் திருநாமமுடைய நம் ஆசார்யரை அடியேன் வணங்குகிறேன்] என்று இவர் அருளிய ஸ்லோகம் இச்செய்தியை உணர்த்துவதாயுள்ளது.

கடலிலும் பெரிதான பெரிவாச்சான்பிள்ளையின் பெருமையில் ஒரு திவலையே இங்கு அனுபவிக்கப்பட்டது. வ்யாக்யான சக்ரவர்த்தியான இவருடைய க்ரந்தங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு வாக்யமும் இவர் ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் கரைகண்டவர் என்பதையும், ஆழ்வார்களாலே மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவர் என்பதையும், பரமரஸிகர் என்பதையும், பரமகாருணிகரென்பதையும் பறைசாற்றுகின்றது.

இவர் தொண்ணூற்றைந்து திருநக்ஷத்திரம் எழுந்தருளியிருந்ததாகப் பெரியதிருமுடியடைவில் உள்ளதாகையால், இவரது தீர்த்தம் துந்துபி வருஷம் (கி. பி. 1262) எனக்கொள்ளலாம்.

நஞ்சீயர் செய்த வியாக்கியைகள் நாலிரண்டுக்(கு)
எஞ்சாமை யாவைக்குமில்லையே—தம்சிரால்
வையகுரு வின்தம்பி மன்னுமண வாளமுனி
செய்யுமவை தாமும் சில. [உபதேசரத்தினமாலை 47]

பெரியவாச் சான்பிள்ளை பின்புள்ள வைக்கும்
தெரிய வியாக்கியைகள் செய்வால்—அரிய
அருளிச் செயற்பொருளை யாரியர்கட் கிப்போது
அருளிச் செயலாய்த் தறிந்து. [உபதேசரத்தினமாலை 46]

என்று மாமுனிகள் அருளிச்செய்தபடியே பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் பேரருளாலேயே பின்புள்ளாரனைவரும் அருளிச்செயற் பொருளையறிந்து ஆசார்யபதம் நிர்வஹிக்கிறார்கள்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம் முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வாழித்திருநாமம்

தண்(ன்)மை சிங்கம் ரோகிணிநாள் தழைக்க வந்தோன் வாழியே*
தாரணியில் சங்கநல்லூர் தானுடையோன் வாழியே*
புன்மை தவிர் திருவரங்கர் புகழுரைப்போன் வாழியே*
பூதூர் எதிராசர்தாள் புகழுமவன் வாழியே*
மன்புகழ் சேர் சடகோபர் வளமுரைப்போன் வாழியே*
மறை நாலின் பொருள்தன்னைப் பகுத்துரைத்தான்வாழியே*
அன்புடன் உலகாரியர்தம் அடியிணையோன் வாழியே*
அபயப்ரதராசர் தாள் அனவரதம் வாழியே.

திருப்பாவை "ஆருயிரப்படி" உரையை அருளிய

அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் வைபவம்

த்₃ராவிட₃ாம்நாயஹ்ருத₃யம் கு₃ருபர்வக்ரமாக₃தம் |
ரம்யஜாமாத்ருதே₃வேந த₃ர்ஶிதம் க்ருஷ்ண ஸ்ரெயஸா ||

[ஆசார்ய பரம்பராப்ராப்தமான திராவிடவேதஹ்ருதயம் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையின் குமாரரான அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனரால் (ஆசார்யஹ்ருத₃யநூலில்) கூட்டப்பட்டது.]

ஆசார்யாக்₃ரேஸரரான பிள்ளையுலகாசிரியர் ஸ்ரீரங்க₄த்தில் க்ரோத₄ன-வரு (கி. பி. 1205) ஐப்பசித் திருவோணத்தில் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைக்குக் குமாரராய் அவதரித்த₂ராகப் பெரியதிருமுடியடைவில் உள்ளது. கி.பி. 1311ல் நிகழ்ந்த துருஷ்கர் படையெடுப்பின்போது இவர் பரமபதி₃த்ததால் இவர் 106 வருஷங்கள் வாழ்ந்திருக்கவேண்டும். பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டின் பெரும்பகுதியில் வாழ்ந்திருந்த பெரியவர் இவர். துருஷ்ககலாபத்தின்போது நம்பெருமாள் விக்ரஹத்தை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு சென்று இடையில் ஜ்யோதிஷ்குடியென்னுமிடத்தில் ஜ்யேஷ்ட₂ மா₃ஸ₂த்₃வாத₃ஶியில் பரமபதி₃த்தார். அப்போது ஸ்ரீரங்க₄த்திலிருந்து ஸ்ருதப்ரகாஶிகையை ஆஶ்ரயித்துக் கொண்டு போன ஸ்ரீவேதா₃ந்த தே₃ஶிகர்க்கு சுமார் 42 திருநக்ஷத்திரமாகிறது. இப்பிள்ளையுலகாசிரியர்க்குத் திருத்தம்பியார் அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனர்.

அவதார வைபவம்

கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள் காசினியில் வந்துதித்த கலிகன்றியாம் திருமங்கைமன்னனே "கண்ண நின்தனக்கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம் கவியின் பொருள்தானே" [பெரிய திருமொழி 7-10-10] என்ற தம் திருவாக்கின்படி, ஸ்ரீஜயந்தியிலேயே அவதரித்த கண்ணனும் பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்குக் கவியின் பொருளைக் கற்பிக்கக் கார்த்திகையில் கார்த்திகை நாளிலேயே கலிகன்றியென்னும் திருநாமத்துடன் அவதரித்த பெருமையையுடைய லோகாசார்யரான நம்பின்ளை ஒருநாள் நித்யப்படி காலக்ஷேபம் நிறைவடைந்தவுடன் நடுப்பகலில் ஏகாந்தமாய் எழுந்தருளியிருக்க, அவரது சிஷ்யரான வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையின் திருத்தாயாரான அம்மி என்பவள், "உம்முடைய சீடனான என் பிள்ளைக்கு ஓர் கல்யாணம் செய்வித்தீரே! அவன் பத்தினியோடு வாழமறுக்கிறான்; வம்ஶத்திற்குப் பிள்ளையில்லாமற் போய்விடும் போல் இருக்கிறதே!" என்று

பெருவருத்தத்துடன் விண்ணப்பிக்க, அவளைத்தேற்றி அவளுடைய மணட்டுப் பெண்ணை அழைத்துவரச்சொல்லி, திருவயிற்றைத் தம் திருக்கையாலே ஸ்பர்சித்து 'நம்மைப்போல் இருக்கும் ஒரு பிள்ளையைப் பெறக்கடவாய்' என்று அநுக்ரஹித்து, வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையை அழைத்து, ''உம்முடைய விஹிதவிஷய வைராக்ர்யத்தை உணர்ந்தோம்; ஆயினும், லோகமர்யாதைக்கு நாம் சொன்னதற்காக இன்றிராக் கூடியிரும்'' என்று நியமிக்க, அப்படியே கூடியிருந்தவளவில் உண்டான சந்தோஷம் பன்னிரண்டாம் மாதத்தில் பூலோக வைகுண்டமான ஸ்ரீரங்கத்தில் ஐப்பசித் திருவோணத்தில் ஆண் குழந்தையாகப் பிறந்தது. ''லோகாசார்யர் பிள்ளை'' என்று நம்பிள்ளையுடைய திருநாமத்தையே சாத்தி, திருத்தமப்பனாரான வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையால் ஸகலார்த்தங்களையும் அளித்து வளர்க்கப்பட்ட அவரே பிள்ளையுலகாசிரியர். இவர் திருத்தாயார் திருநாமம் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார். இவர் கச்சிநகர் எழுந்தருளும் பேரருளாளனும் வரதனின் அம் ஸாவதாரமே என்பதை மாமுனிகள் தாமே ஓர் ஐதிஹ்யத்தின் மூலம் ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யாந ப்ரவேசத்தில் (நமது பதிப்பு பக்கம் 33-36) நிலை நாட்டியருளினர்.

பிள்ளைலோகாசார்யருடைய அப்ரதிமபூர்த்திக்கு நம்பெருமாளே ஸேவிப்பதற்காகக் குழந்தையைப் பல்லக்கில் எழுந்தருளுவித்து, நம்பிள்ளை முதலான பெரியவர்களனைவரும் கோயிலுக்குச் சென்று மங்களாசாஸனம் செய்ய, பெருமாளும் நம்பிள்ளையை அர்ச்சகமுகமாக, ''உம்மைப்போல் ஒருபிள்ளையை அருளினீரே; இனிநம்மைப்போல் ஒரு பிள்ளையை அருளும்'' என்று நியமிக்க, நம்பிள்ளையும் அதை அங்கீகரிக்க அவ்வநுக்ரஹத்தாலே பிள்ளையுலகாசிரியர்க்குத் திருத்தம்பியார் அவதரித்தருளினார். அழகியமணவாளனின் பிள்ளை என்பது தோற்ற அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனார் என்று அவருக்குத் திருநாமம் சாத்தி, ராமலக்ஷ்மணர்களைப்போலும், பலராம க்ருஷ்ணர்களைப்போலும் அவர்களை வளர்த்து வந்தனர்.இது இவர்களின் அவதாரப்பெருமை.

நிஷ்டாவைபவம்

திருத்தகப்பனாரைப்போலே பரமவிரக்தரான இப்பிள்ளைகளிருவரும், வைராக்யபங்கம் ஏற்படலாகாது என்னும் திருவுள்ளத்தாலே நைஷ்டிகப்ரஹ்ம சாரிகளாகவே இறுதிவரையில் வாழ்ந்து வந்தனர். இப்பெருமையாலேயே, குருஹஸ்தர்களாயிருந்த மற்ற ஆசார்யர்கள் ப்ரபந்நனுக்கு விஹிதவிஷய நிவ்ருத்தி தன்னேற்றம் (சிறப்பு) என்று சொல்லத் துணியாதபோது, பிள்ளை யுலகாசிரியர் ஸ்ரீவசநபூஷணத்திலே இவ்வரும் பொருளை ஸூத்ரமிட்டருளினர்.

பிள்ளைலோகாசார்யரின் திருத்தம்பியாரான நாயனாரின் திருநக்ஷத்ரம் தை கழி அவிட்டம். பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும் நித்யாநுஸந்தானமும் ஸாதித்

தருளினவர் திருத்தகப்பனாரான வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை. ஸ்ரீபாஷ்யாதீக்ரந்தங்களும், ஸ்ருதப்ரகாசிகையும், ரஹஸ்யங்களும், ரஹஸ்யவ்யாக்யானங்களுமாகிய ஸகலார்த்தங்களையும் ஸாதித்தருளின ஆசார்யர் நம்பிள்ளை திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களும், அவற்றின் வ்யாக்யானங்களும் ஸாதித்தருளின ஆசார்யர் திருத்தமையனாரான பிள்ளைலோகாசார்யர். இவர் திருத்தாயார் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார். இவர்செய்தருளின தலைசிறந்த க்ரந்தம் ஆசார்யஹ்ருதயம். ஸ்ரீவசனபூஷணத்தைப் பற்றிச் சிலர் ஆக்ஷேபிக்க, அதில் அருளப்பட்ட அர்த்தங்களை நிலைநிறுத்துவதற்காகவே அழகியமணவாளன் திருமுன்பே, அவர் திருத்தம்பியாரான அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாராலே ஆசார்யஹ்ருதயம் என்னும் அத்புதக்ரந்தம் அருளிச்செய்யப்பெற்று, நம்பெருமாளின் அங்கீகாரத்தையும் அநுக்ரஹத்தையும் இந்த திவ்யக்ரந்தம் அடைந்தது. திருப்பாவை ஆறாயிரப்படி, அமலனாதிபிரான், கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு முதலான சில திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு வ்யாக்யானங்கள், அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம் ஆகியவை இவரது மற்ற க்ரந்தங்கள். "தஞ்சீராரால் வையகுருவின் தம்பி செய்யுமவைதாமும் சில" [உபதேச 47] என்று இவர் சில திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு விரிவாக வ்யாக்யானம் செய்தருளியதை மாமுனிகள் எடுத்துக்காட்டினர். பிள்ளைலோகாசார்யருக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களே இளையவரான இவர் சுமார் நூறுவருடங்கள் வாழ்ந்து, பிள்ளைலோகாசார்யருக்கு முன்னதாகவே ஸ்ரீரங்கத்தில் பரமபதித்தருளினர். பிள்ளைலோகாசார்யர் பரமபாகவதரான இவரது விஸ்லேஷத்தாலே மிகவும் வருந்தியவராய், இவர் திருமுடியைத் தம் மடியிலே வைத்துக்கொண்டு "மாமுடும்பை மன்னு மணவாளவண்ணலொடு சேமமுட்ன் வைகுந்தம் சென்றக்கால்—மாமென்று தொட்டுரைத்த சொல்லும் துயந்தன்னினுழ்பொருளும் எட்டெழுத்து மிங்குரைப்பாரார்?" என்று பலவாறு புலம்பித் திருமுத்துதிர்த்து (கண்ணீர் பெருக்கி), முதலிகள் தேற்றத்தேறி நின்று, நாயனாருக்குச் சரம கைங்கர்யம் செய்து திருவத்யயனமும் நடத்தியருளினர்.

அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் வாழித்திருநாமம்

மன்னியசீர் மதிளரங்கம் மகிழவந்தோன் வாழியே*
மார்கழியில் அவிட்டத்தில் வந்த வள்ளல் வாழியே*
மின்னுபுகழ் ஆர்யமனம் மொழிந்தருள்வோன் வாழியே*
மேன்மைமிகு திருப்பாவை விரித்துரைத்தான் வாழியே*
தென்னுரையில் உலகாரியன் திருவடியோன் வாழியே*
ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதகுரு செல்வமைந்தன் வாழியே*
அன்னபுகழ் முடும்பை நம்பிக் கன்புடையோன் வாழியே*
அழகியமணவாளன்தன் அடியிணைகள் வாழியே.

[ஆர்யமனம்—ஆசார்யஹ்ருதயம்]

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் வைபவம் முற்றிற்று.

திருப்பாவை "முப்பத்து மூவர்" "நாலாயிரப்படி" உரைகள் அருளிய
"திருநாராயணபுரத்து ஆய்" (என்னும்)
ஜநந்யாசார்யர் வைபவம்

ஆசார்யஹ்ருத³யஸ்யார்த்தா³: ஸகலா யேந த³ர்ஶிதா:।
ஶ்ரீஸாநுதா³ஸமமலம் தே³வராஜம் தமாஶ்ரயே॥

[ஆசார்ய ஹ்ருத³யத்தின் அர்த்த³ங்கள் அனைத்தையும் அருளிச்செய்தவராய், ஸ்ரீஸாநுதா³ஸர், தே³வராஜர் என்னும் திருநாமங்களை உடையவரான திருநாராயணபுரத்தாயை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.]

ஸ்ரீயாத³வாத்³ரி, திருநாராயணபுரம், அஷ்டோத்தரஶத ஸ்தா²னஸாரம், த³க்ஷிண பா³த³ரிகாஶ்ரமம், வைகுண்டா²வர்த்த²நக்ஷேத்ரம், இந்தி³ராக்ஷேத்ரம், ஸம்யமி ஸார்வபௌ²ம விஜயஸ்தா²னம் என்னும் பல பல திருநாமங்களால் விளங்குகிற (மேலக்கோட்டை) தி³வ்யக்ஷேத்ரத்தில், ஸேனைமுதலியார் அவதரித்த ஓங்கு துலாப் பூராட நன்னாளில் உதித்து, எம்பெருமானார் தம் திருக்கைகளாலே திருவாராத⁴னம் ஸமர்ப்பித்த திருநாராயணப் பெருமாளுக்கும், ராமப்ரியனும், யதிராஜ ஸம்பத்குமாரனுமான செல்வப்பிள்ளைக்கும் யஶோத³ரா தே³வியைப் போலப் பாலமுதும், ஸ்ரீமாலாகாரர், ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர், ஆண்டாள் முதலானவர்களைப்போலப் புஷ்பமும் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு புஷ்ப க்ஷீர கைங்கர்ய நிரதராய், நம் த³ர்ஶனத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு ஸத்ஸம்ப்ரதா³ய ப்ரவர்த்தகராய் விளங்கினவராய், "திருநாராயணபுரத்தாய்" "திருத்தாழ்வரைதாஸர்" (ஸ்ரீஸாநுதா³ஸர்), "ஜநந்யாசார்யர்" "மாத்ருகு³ரு" "ஆயி" "தே³வராஜர்" என்று ப்ரஸித்³தி⁴ பெற்றவரே இம்மஹாசார்யர்.

எம்பெருமானார் திருவவதரித்த வம்ஶம்—ஹாரீத வம்ஶம். "ஆஸுரிப் பெருமாள்" "ஆஸுரிதே³வர்" என்று ப்ரஸித்³தா⁴ரான ஆஸுரி புண்ட³ரீகாக்ஷர் இந்த ஹாரீத வம்ஶத்தில் அவதரித்து, எம்பெருமானரை அடிபணிந்து போந்த மஹாநுபா⁴வர். இவர் 74 ஸிம்ஹாஸநாதி⁴பதிகளில் ஒருவர். "குடீங்க்ருத்வா தஸ்மிந் யது³கி³ரிதடே நித்யவஸதி:" என்று எம்பெருமானர் பரமபத³த்துக்கெழுந்தருளுவதற்கு முன்பு நியமித்த ஆறு உபதே³ஶங்களில் நான்காவதான ஸ்ரீயாத³வகி³ரியில் நித்யவாஸத்தை ஆத³ரித்து இந்த ஆஸுரிப்பெருமாள் திருநாராயணபுரத்துக்கு எழுந்தருளி எம்பெருமானர் திருவுள்ளத்துக்குகப்பாக அங்கே நிலையாகநின்று பெருமாளுக்கு மங்க³ளாஶாஸநபரராய், த³ர்ஶந நிர்வாஹகராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இவர் வம்ஶத்தில் அவதரித்தவர் ஜநந்யாசார்யர். இவர் திருத்தகப்பனார் திருநாமம் லக்ஷ்மணாசார்யர். இவர் திருக்குமாரர் கேசவாசார்யர். இந்த ஆயி ஸ்வாமி ஸர்வஸங்க³ பரித்யாக³ம் பண்ணி உத்துங்க³மான ஸந்யாஸாஶ்ரமத்தையும் ஸ்வீகரித்தார்.

நம்பிள்ளையின் சிஷ்யர்களில் ஒருவராய், அவரிடமிருந்து திருவாய்மொழி மீட்டைப் பெற்றவர் ஈயுண்ணிமாதவர். இவருடைய சிஷ்யர் பரம்பரையிலேயே ஈடு ஓராண் வழியாய் உபதேசிக்கப்பெற்று வந்தது. இவருடைய குமாரர் (சிஷ்யர்) ஈயுண்ணி பத்மநாபர். இவருடைய சிஷ்யர் நாலூர்ப்பிள்ளையென்னும் ஸோமநாதர்கோலேஶர். இவருடைய குமாரர் (சிஷ்யர்) தேவராஜர் என்னும் நாலூராச்சான்பிள்ளை. இவருடைய சிஷ்யர்களில் முக்கியமானவர் திருநாராயணபுரத்தாய் என்னும் ஜநந்யாசார்யர்.

தேவராஜர்க்கு "ஆய்" என்று திருநாமம் வந்த வகையாவது:— இவர் தினந்தோறும் பரிவுடன் செல்வப்பிள்ளைக்கு ரஸவிஶேஷம் குறையாமல் ஸுகோஷ்ணமாயும், ஏலாலவங்கநாகரங்குமபரிமளயுக்தமாயும் பாலமுது காய்ச்சி அமுது செய்யப்பண்ணிவந்தார். ஒருநாள் பாலமுது கொண்டுவரச் சிறிது தாழ்க்கவே, செல்வப்பிள்ளை அதுபொறுமல் 'நம் ஆய் (தாய்) எங்கே? இன்னம் காணோமே?' என்று அர்ச்சகமுகேந வினவினபடியாலே இவருக்கு 'ஆய்' என்றும், 'ஜநந்யாசார்யர்' என்றும் திருநாமமுண்டாயிற்று என்பர்.

பகவத்பாகவதர்களுக்குத் தாய்போலே பரிவுகாட்டி வந்தமையாலே 'ஆய்' என்றும், 'ஜநநீ' என்றும் சிறப்புப்பெயர் பெற்றவர் என்றும் கொள்ளலாம். தேவராஜர் என்பது இவருடைய இயற்பெயர். திருநாராயணபுரத்தில் அவதரித்தவராகையாலே 'திருநாராயணபுரத்து ஆய்' என்று அழைக்கப்படுவர். இவர் அருளிய ஶ்ரீவசந பூஷண வ்யாக்யானமும், இவர் அருளிய திருப்பாவை வ்யாக்யானங்களான ஈராயிரப்படியும் நாலாயிரப்படியும் இப்போது உள்ளன. திருமாலைக்கும் ஆசார்யஹ்ருதயத்திற்கும் இவர் வ்யாக்யானமிட்டருளியுள்ளதாகப் பெரியதிருமுடியடைவு கூறும். அவை இப்போது கிடைப்பதில்லை. X

ஆயி சிஷ்யர் நல்லப்பநாயன்—என்பவரை, பிள்ளைலோகம் ஜீயர் "சச்சம் பிரதாயம்" [உபதேச. 58] என்கிறபாட்டு வ்யாக்யாநத்தில் கூறியிருக்கிறார். 'ஆயி' பெருமை கூறும் பின்வரும் பாடலையும் எடுத்துள்ளார்.

மாறில் முடும்பை உலகாரியன் வசனக்கலனும்
மாறன் கருத்தின் மணவாளன் வார்த்தையும் வல்லிருளைச்
சிறுப்படி திருத்தாழ்வாரை தாதன் தெரிந்தெனக்குத்
தேறும்படி யுரைத்தான் திருத்தாள்களென் சென்னியதே.

[வசனக்கலன்—வசநபூஷணம். மாறன் கருத்தின் மணவாளன் வார்த்தை — ஆசார்யஹ்ருதயம்] என்று பிள்ளைலோகம் ஜீயர் எடுத்துள்ள பாடல் இவரை ஆசார்யஹ்ருதயஶ்ரீவசநபூஷண ப்ரவசனத்தில் ஈடுபட்டவராகக் காட்டுகிறது.

மாமுனிகளுக்கும் இவருக்குமுள்ள ஸம்பந்தம் யதீந்த்ரப்ரவண ப்ரபாவத்தில் பின்வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது:—

(மாமுனிகள்) ஆசார்யஹ்ருதயத்திற்குப் பொருள் அருளிச்செய்யும்போது ''ஜ்ஞானசதுர்த்திகளின் மேலேயிறே ஆநந்தஷஷ்டிகளுக்குதயம்'' என்கிற வாக்யத்திற்கு அர்த்தம் ஸ்வரஸமாக ஆகாமையாலே, இதற்கு அர்த்தமருளிச் செய்வாரார்? என்று விசாரமுண்டாய், திருநாராயணபுரத்தாயி பக்கலிலே இவ் வர்த்தம் கேட்கவேணும் என்னும் பேராசையோடே ஆழ்வாருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து அவரநுமதிகொண்டு திருநாராயணபுரத்துக்குப் போவோமென்று புறப்பட்டெழுந்தருளாநிற்க, ஆயியும் ஜீயருடைய ப்ரபாவங்கேட்டு இவரை ஸேவிப்பதாகத் திருநகரிக்கு ஆஸந்நமாக மார்க்கமத்யே வந்து ஸங்கதராக அவரைக்கண்டு, ''எண்ணின பலம் எதிரிலே வரப்பெறுவதே!'' என்று பெரிய ப்ரீதியோடே தீர்க்கப்ரணமம் பண்ணிநிற்க, ஆயியும் தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பி ஸேவிக்க, இருவரும் அந்யோந்யம் வந்தநபரராய் குஶலப்ரஶ்நம் பண்ணி நிற்க, இதைக்கண்டு ஜீயர் ஶ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாரும் ''பெரிய நம்பியும் எம்பெருமானரும் எதிர்ப்பட்டாப்போலாயிற்று'' என்று மிகவும் உகந்தருளினர்கள். அநந்தரம் குன்றமாடத்திருக்குருகூரேற எழுந்தருளி, ஆயி பக்கலிலே ''ஆசார்யஹ்ருதயஸ்யார்த்தஸ் ஸகலா யேந தர்ஶிதா:। ஶ்ரீஸாநுதாஸமமலம் தேஶிகராஜம் தமாஶ்ரயே ॥'' என்று அந்த உபகாரஸ்ம்ருதிக்கு அவர் விஷயமாக ஒரு தனியனருளிச்செய்தருள; ஆயி தமக்கு அதில் அந்வயமற்றபடி தோற்ற

பூதூரில் வந்துதித்த புண்ணியனே? பூங்கமழும்
தாதாரு மகிழ்மார்பன் றனிவனே?—தூதூர
வந்த நெடுமாலோ? மணவாள மாமுனிவன்
எந்தையிவர் மூவரிலும் யார்?

என்று அருளிச்செய்து, ஜீயரை அவதாரவிஶேஷமென்று ஆதரித்துக்கொண்டு ஆழ்வாரையும் அநுதினம் ஸேவித்துக்கொண்டு ஆங்கே சிலகாலமெழுந்தருளியிருக்க;

அதுவே ஹேதுவாக 'ஆயி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினர்' என்று திருநாராயணபுரத்திலுள்ள அஸ்மதாசார்யர்கள் திருமாளிகையிலுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையும் செல்லப்பிள்ளை அங்கீகரித்தருளும்படி ஶ்ரீபண்டாரத்தில் சேர்க்க, அக்காலத்திலே ஆயியும் மீண்டு திருநாராயணபுரத்துக்கெழுந்தருளி இச்செய்தியைக் கேட்டு ஹ்ருஷ்டராய், ''யஸ்யாநுக்ரஹமிச்சாமி தஸ்ய வித்தம் ஹராம்யஹம்'' [எவனுக்கு நான் அருள்புரிய விரும்புகிறேனோ, அவனுடைய செல்வத்தை எடுத்துக்கொள்கிறேன்.] என்னும் திருமுகப்படியே ப்ரத்யக்ஷமாகச் செல்வப்

பிள்ளை இத்தைக் கைக்கொண்டருளியபின்பு நாம் இனி இரக்கத்துக்கு விஷய மென்கிறது கிப்புநர்ந்யாயஸித்₃த₄மிறே. "யஸ்யைதே தஸ்ய தத்₃த₄நம்" [மனைவி, புத்ரன், அடிமை ஆகியவர்களுடைய செல்வம் அவர்களுடைய யஜமானனுக்கே உரியது] அன்றே?' என்று ஈடுபட்டு ஆநந்த₃ாஶ்ருக்கள் பனிப்ப எழுந்தருளி, ஆசார்யக்ருபாலப்₃த₄ரான ஞானப்பிராஞ்ருவரையுமே அர்த்தி₂த்துப்பெற்று மற்றவைகளையெல்லாம் அங்குத்தைக்கு ஸமர்ப்பித்து, யாத₃வகி₃ரி நிலயனுக்கு மால்ய ஸமர்ப்பணைகநிஷ்ட₂ராய், அங்கே ப்ரீதராயெழுந்தருளியிருந்தார்.

மாதவத்தோர் வாழ்த்தும் முடும்பை மணவாளன்
தோதவத்தித் தூய்மறையோ ரானபெற்றூர் — நிதற்ற
ஆசா ரியவிதயம் பெற்றூர்நம் மாயியிவர்
தேசாரத் தாள்கள்நெஞ்சே! காண்.

என்று ஆசார்யஹ்ருத₃ய ஸம்ப்ரத₃ாயத்தைத் தாம் (மாமுனிகள்) அனுஸந்தி₄த்தருள அப்படியே முதலிகளும்

மாதவத்தோன் மாறன் மனங்கூறும் மணவாளன்
தோதவத்தித் தூய்மறையோ ரானபெற்றூர்—நீதியினால்
ஆங்கவர்தாள் சேரப் பெற்றூர் ஆய்மணவாளன்
பூங்கமலத் தாள்கள் நெஞ்சே போற்று.

என்று அநுஸந்தி₄த்தார்கள்.

பூர்வாஷாட₄ாவதீர்ணாய துலாயாம் யது₃பூ₃த₄ரே ।
ஶ்ரீஸாநுதா₃ஸகு₃ரவே தே₄வராஜாய மங்க₃ளம் ॥

[திருநாராயணபுரத்தில் ஐப்பசிப் பூராடத்தில் அவதரித்தவராய், திருத்தாழ்வரை தா₃ஸர் எனப்படும் தே₄வராஜருக்கு மங்களம்.]

ஜநந்யாசார்யர் வைப₄வம் முற்றிற்று.

ஆய் என்கிற ஜநந்யாசார்யர் வாழித்திருநாமம்

ஒங்கு துலா பூராடத் துதித்த செல்வன் வாழியே*
ஒண்மதியோன் எதிராசன் ஒண்சரணோன் வாழியே
பாங்குடனே ஞானப்பிரான் பணியுமவன் வாழியே*
பஞ்சமத்தின் பொருள் தன்னைப் பரிந்துரைத்தோன் வாழியே
தேங்குபுகழ் தேவராசர் திருவருளோன் வாழியே*
தென்மறையின் மனப்பொருளைத் தெளிவித்தான் வாழியே
தாங்கு திருக்கை திரிதண்டம் தரித்த வள்ளல் வாழியே*
திருத்தாழ்வரை தாதர் திருவடிகள் வாழியே.

[பஞ்சமம் - பஞ்சமோபாயமான ஆசார்யாபி₄மானம்; தேவராசர் - நாலூராச்சான் பிள்ளை]

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

விஷயஸூசிகை

I முற்சேர்க்கைகள் (புரோபந்நங்கள்)

எண்.	விஷயம்	பக்கம்
1	பதிப்பாசிரியரின் முன்னுரை	1-2
2	ஆண்டாள் வைபவம்	3-9
3	பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம்	10-16
4	அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் வைபவம்	17-19
5	ஜனன்யாசார்யர் (திருநாராயணபுரத்து ஆய்) வைபவம்	20-23
6	விஷயஸூசிகை	24-28

II வ்யாக்யானங்கள்

1	திருப்பாவை தனியன் வ்யாக்யானம்	1-8
2	மூவாயிரப்படி (ஆருயிரப்படி) அவதாரிகை	9-16
3	ஈராயிரப்படி அவதாரிகை	17-19
4	நாலாயிரப்படி அவதாரிகை	20-22
5	மார்கழித்திங்கள் (1) மூவாயிரப்படி	23-38
6	,, ஆருயிரப்படி	39-46
7	,, ஈராயிரப்படி	47-49
8	,, நாலாயிரப்படி	49-53
9	,, தொட்டாசாரியர் ஸ்வாபதேஸ வ்யாக்யானம்	54-56
10	வையத்து வாழ்வீர்காள் (2) மூவாயிரப்படி	56-68
11	ஆருயிரப்படி	69-74
12	ஈராயிரப்படி	74-76
13	நாலாயிரப்படி	76-79
14	ஸ்வாபதேச வ்யாக்யானம்	79-80
15	ஓங்கி உலகளந்த (3) மூவாயிரப்படி	81-89
16	,, ஆருயிரப்படி	90-94
17	,, ஈராயிரப்படி	94-95
18	,, நாலாயிரப்படி	95-98
19	,, ஸ்வாபதேச வ்யாக்யானம்	99
20	ஆழிமழைக்கண்ணா (4) மூவாயிரப்படி	100-107
21	,, ஆருயிரப்படி	107-112
22	,, ஈராயிரப்படி	112-113
23	,, நாலாயிரப்படி	113-116
24	,, ஸ்வாபதேசவ்யாக்யானம்	116-117
25	மாயனை மன்னு (5) மூவாயிரப்படி	117-124
26	,, ஆருயிரப்படி	125-129

27	மாயனைமன்னு	ஈராயிரப்படி	130-131
28	,,	நாலாயிரப்படி	131-134
29	,,	ஸ்வாபதேஶ வ்யாக்யாநம்	134-135
30	புள்ளும் சிலம்பினகாண் (6)	மூவாயிரப்படி	135-143
31	,,	ஆருயிரப்படி	144-147
32	,,	ஈராயிரப்படி	147-149
33	,,	நாலாயிரப்படி	149-153
34	,,	ஸ்வாபதேஶவ்யாச்யாநம்	153-154
35	கீசு கீசென்று (7)	மூவாயிரப்படி	155-159
36	,,	ஆருயிரப்படி	160-162
37	,,	ஈராயிரப்படி	162-163
38	,,	நாலாயிரப்படி	164-167
39	,,	ஸ்வாபதேஶவ்யாக்யாநம்	167-168
40	கீழ்வானம் வெள்ளென்று (8)	மூவாயிரப்படி	168-173
41	,,	ஆருயிரப்படி	174-176
42	,,	ஈராயிரப்படி	177-178
43	,,	நாலாயிரப்படி	178-180
44	,,	ஸ்வாபதேஶவ்யாக்யாநம்	180-181
45	தூமணி மாடத்து(9)	மூவாயிரப்படி	181-185
46	,,	ஆருயிரப்படி	185-188
47	,,	ஈராயிரப்படி	188-189
48	,,	நாலாயிரப்படி	190-192
49	,,	ஸ்வாபதேஶவ்யாக்யாநம்	192-193
50	நோற்றுச்சுவர்க்கம் (10)	மூவாயிரப்படி	194-199
51	,,	ஆருயிரப்படி	200-203
52	,,	ஈராயிரப்படி	204-205
53	,,	நாலாயிரப்படி	205-207
54	,,	ஸ்வாபதேஶவ்யாக்யாநம்	208
55	கற்றுக்கறவை (11)	மூவாயிரப்படி	209-213
56	,,	ஆருயிரப்படி	213-216
57	,,	ஈராயிரப்படி	217-218
58	,,	நாலாயிரப்படி	219-221
59	,,	ஸ்வாபதேஶவ்யாக்யாநம்	221
60	கனைத்திளங்கற்றெருமை (12)	மூவாயிரப்படி	222-225

61	கனத்திளங்கற்றெருமை ஆருயிரப்படி	227-230
62	,, ஈராயிரப்படி	230-231
63	,, நாலாயிரப்படி	232-234
64	,, ஸ்வாபதேஸ வ்யாக்யாநம்	234-235
65	புள்ளின்வாய் கீண்டானை (13) மூவாயிரப்படி	236-240
66	,, ஆருயிரப்படி	241-243
67	,, ஈராயிரப்படி	244-245
68	,, நாலாயிரப்படி	245-247
69	,, ஸ்வாபதேஸவ்யாக்யாநம்	247-248
70	உங்கள் புழைக்கடை(14) மூவாயிரப்படி	249-252
71	,, ஆருயிரப்படி	252-255
72	,, ஈராயிரப்படி	255-256
73	,, நாலாயிரப்படி	257-258
74	,, ஸ்வாபதேஸவ்யாக்யாநம்	258-259
75	எல்லே இளங்கிளியே (15) மூவாயிரப்படி	259-264
76	,, ஆருயிரப்படி	265-269
77	,, ஈராயிரப்படி	269-270
78	,, நாலாயிரப்படி	271-273
79	,, ஸ்வாபதேஸ வ்யாக்யாநம்	273-274
80	நாயகனாய் நின்ற (16) மூவாயிரப்படி	274-280
81	,, ஆருயிரப்படி	281-288
82	,, ஈராயிரப்படி	289-290
83	,, நாலாயிரப்படி	291-294
84	,, ஸ்வாபதேஸ வ்யாக்யாநம்	295
85	அம்பரமே தண்ணீரே (17) மூவாயிரப்படி	296-300
86	,, ஆருயிரப்படி	301-306
87	,, ஈராயிரப்படி	306-307
88	,, நாலாயிரப்படி	307-308
89	,, ஸ்வாபதேஸ வ்யாக்யாநம்	309
90	உந்து மதகளிற்றன் (18) மூவாயிரப்படி	310-316
91	,, ஆருயிரப்படி	317-324
92	,, ஈராயிரப்படி	324-326
93	,, நாலாயிரப்படி	326-329
94	,, ஸ்வாபதேஸ வ்யாக்யாநம்	329-330
95	குத்து விளக்கெரிய (19) மூவாயிரப்படி	330-336
96	,, ஆருயிரப்படி	337-344

97	குத்துவிளக்கெரிய	ஈராயிரப்படி	344-345
98	,,	நாலாயிரப்படி	345-348
99	,,	ஸ்வாபதேஶ வ்யாக்யாநம்	348-349
100	முப்பத்து மூவர் (20)	மூவாயிரப்படி	349-353
101	,,	ஆருயிரப்படி	354-359
102	,,	ஈராயிரப்படி	360.
103	,,	நாலாயிரப்படி	361-362
104	,,	ஸ்வாபதேஶ வ்யாக்யாநம்	362-363
105	ஏற்றகலங்கள் (21)	மூவாயிரப்படி	363-368
106	,,	ஆருயிரப்படி	369-374
107	,,	ஈராயிரப்படி	374-375
108	,,	நாலாயிரப்படி	375-376
109	,,	ஸ்வாபதேஶ வ்யாக்யாநம்	377.
110	அங்கண் மா ஞாலத்து (22)	மூவாயிரப்படி	378-382
111	,,	ஆருயிரப்படி	383-387
112	,,	ஈராயிரப்படி	388.
113	,,	நாலாயிரப்படி	389-390
114	,,	ஸ்வாபதேஶ வ்யாக்யாநம்	390-391
115	மாரி மலை முழைஞ்சில் (23)	மூவாயிரப்படி	391-397
116	,,	ஆருயிரப்படி	398-403
117	,,	ஈராயிரப்படி	404-405
118	,,	நாலாயிரப்படி	405-407
119	,,	ஸ்வாபதேஶ வ்யாக்யாநம்	407-408
120	அன்றிவ்வுலகம் (24)	மூவாயிரப்படி	408-414
121	,,	ஆருயிரப்படி	415-422
122	,,	ஈராயிரப்படி	422-423
123	,,	நாலாயிரப்படி	423-425
124	,,	ஸ்வாபதேஶ வ்யாக்யாநம்	425-426
125	ஒருத்தி மகனாய் (25)	மூவாயிரப்படி	427-432
126	,,	ஆருயிரப்படி	432-438
127	,,	ஈராயிரப்படி	438-439
128	,,	நாலாயிரப்படி	439-442
129	,,	ஸ்வாபதேஶ வ்யாக்யாநம்	442.
130	மாலே மணி வண்ணா (26)	மூவாயிரப்படி	443-449
131	,,	ஆருயிரப்படி	449-454

132	மாலே மணி வண்ணு ஈராயிரப்படி	454-455
133	,, நாலாயிரப்படி	456-458
134	,, ஸ்வாபதேஸ வ்யாக்யாநம்	458-459
135	கூடாரை வெல்லும் (27) மூவாயிரப்படி	460-464
136	,, ஆருயிரப்படி	464-471
137	,, ஈராயிரப்படி	472-473
138	,, நாலாயிரப்படி	473-475
139	,, ஸ்வாபதேஸ வ்யாக்யாநம்	475-476
140	கறவைகள் பின் சென்று (28)மூவாயிரப்படி	477-484
141	,, ஆருயிரப்படி	485-500
142	,, ஈராயிரப்படி	501-502
143	,, நாலாயிரப்படி	502-504
144	,, ஸ்வாபதேஸ வ்யாக்யாநம்	504-505
145	சிற்றம் சிறுகாலே (29) மூவாயிரப்படி	505-510
146	,, ஆருயிரப்படி	511-523
147	,, ஈராயிரப்படி	524-525
148	,, நாலாயிரப்படி	525-528
149	,, ஸ்வாபதேஸ வ்யாக்யானம்	528-529
150	வங்கக்கடல் கடைந்த (30) மூவாயிரப்படி	529-534
151	,, ஆருயிரப்படி	534-543
152	,, ஈராயிரப்படி	543-544
153	,, நாலாயிரப்படி	544-546
154	திருப்பாவை நாலாயிரப்படி ஸ்வாபதேஸம்	546-548
155	வங்கக்கடல் கடைந்த (30) ஸ்வாபதேஸ வ்யாக்யாநம்	549.
156	வ்ாணமாமலை ஜீயர் திருப்பாவை ஸ்வாபதேஸம்	550-573

III பிற்சேர்க்கைகள் (அனுபந்தங்கள்)

1	திருப்பாவை வ்யாக்யாந ப்ரமாணத்திரட்டு	574-694
2	ஐதிஹ்ய நிர்வாஹங்கள்	695-710
3	தமிழ் அருஞ்சொல் அகராதி	711-725
4	பெயர் அகராதி	725-726
5	பாடபேதங்கள்	727-736
6	பிழைதிருத்தம்	737-739
7	ஆகரம் அல்லது முழுவடிவம் தெரியாத ப்ரமாணங்கள்	740-742
8	ப்ரமாணகரபரிஸிஷ்டம்	743-744

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பொதுத் தனியன்கள.

அழகிய மணவாளன் அருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம்।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥

கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது

லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் நாதயாமுந மத்யமாம்।
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம-
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே।
அஸ்மத்குரோர் பகவதோऽஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥

ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது.

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதி:
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்।
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ॥

பராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது.

பூதம் ஸரஶ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலஶேகர யோகிவாஹாந்।
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ர மிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

திருப்பாவையின் தனியன்களுக்குப்

பிள்ளைலோகஞ்சீயர் அருளிச்செய்த வ்யாக்யானம்.

1. அவதாரிகை—(நீளாதுங்கேத்யாதி) பரதத்வத்தில் மற்றைப் பிராட்டிமார்க்குப் பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாக வேண்டினாற்போலே, க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பெரியபிராட்டியார்க்கும் ஆண்டாளுக்குமகப்பட நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக வேணும். அங்குத்தை ஐஸ்வர்யத்துக்குப் பிராட்டி ஸத்ருசையானாற்போலே, இங்குத்தைக்கு இவனுடைய எல்லாப் படிகளுக்கும் குலஶீலாதிகளால் ஸத்ருஶையாயிருக்குமவள். இந்த ஶ்லோகம், பட்டர் தென்னாட்டிலே எழுந்தருளியிருக்க, பெருமாளைப் பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே திருவுள்ளம் கலங்கியிருக்கிற தஶையிலே திருவுள்ளம் ப்ரஸந்நமாகைக்காக, நஞ்சீயர் "ஆண்டாளை ஒரு ஶ்லோகமும் ஆழ்வார்களை ஒரு ஶ்லோகமும் அருளிச்செய்யலாகாதோ?" என்ன, அதிப்ரீதராய்த் திருப்பாவைக்கு வாக்யார்த்தமாக அருளிச்செய்து ஆண்டாளை ஶரணம் புகுகிற ஶ்லோகம். 'சேதநரடைய நஞ்சுண்டாரைப்போலே அநாதிமாயையாலே மயங்கிக்கிடந்து உறங்க, இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்துக்குள்ளே, திருவாய்ப்பாடிப் பெண்பிள்ளைகள் பரஸ்பரம் உணருவாரும் உணர்த்துவாருமாய்ப் பரமபதத்தில் யாத்ரைபோலே செல்லாநிற்பதே!' என்று ஆண்டாள்தானும் அநுகாரத்தாலே இவர்களை உணர்த்தினவோபாதி அலன் தன்னையும் உணர்த்தினள்.

பராசரபட்டர் அருளிச்செய்த தனியன்

நீளாதுங்கஸ்தநகிரிதட ஸுப்தமுத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்ர்யம் ஸ்வம் ஶ்ருதிஶதஶிரஸ்ஸித்தமத்யாபயந்தீ |
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே
கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய: ||

நீளாதுங்கஸ்தநகிரிதட ஸுப்தம்—நப்பின்னைப் பிராட்டியின் உயர்ந்த திருமுலைத் தடங்களாகிற மலைச்சாரலில் திருக்கண்வளர்ந்தருளுமவனும், ஸ்வ உச்சிஷ்டாயாம்—தன்னுல் சூடிக் களையப்பட்ட, ஸ்ரஜி — மாலையிலே, நிகளிதம் க்ருஷ்ணம் — விலங்கிடப்பட்டவனுமான கண்ணபிரானை, உத்போத்ய—திருப்பள்ளியுணர்த்தி, ஶ்ருதிஶதஶிரஸ்ஸித்தம் — பற்பல வேதங்களின் தலையான பாகங்களாலே தேறின [வேதாந்தஸித்தமான], ஸ்வம்—தன்னுடையதான, பாரார்த்ர்யம் — பாரதந்த்ரியத்தை, அத்யாபயந்தீ — அறிவியாநின்ற வளாய், பலாத்க்ருத்ய—வலியச்சென்று, யா கோதா—யாவளொரு ஆண்டாள், புங்க்தே-(அக்கண்ணபிரானை) அநுபவிக்கிறளோ, தஸ்யை—அப்படிப்பட்டபெருமையையுடையவளான ஆண்டாளின் பொருட்டு, பூயோ பூய ஏவ—காலதத்துவமுள்ள வரையிலும், இதம் இதம் நம:—இந்த இந்த நமஸ்காரமானது, அஸ்து—ஆயிடுக.

வ்யாக்₂யாநம் — (நீளா) அவன் A 'நந்தகோபன் தனின்னுயிர்ச்சிறுவனே யசோதைக்கடுத்த பேரின்பக்குலவிளங்களிறே" என்றும், B "நந்தகோபன்குமரன் ஏராரந்தகண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்கம்" என்றும் இருவருக்கும் மகனுக அவதரித்தாற்போலே, இவளும் யசோதைப் பிராட்டி ஸஹோத₃ரரான ஸ்ரீ கும்ப₄ர் குமாரத்தியாக அவதரித்தபடி:

1. "ஸ்யாலோSத₂ நந்த₃கோ₃பஸ்ய மிதி₂லேஷு ந₃வாம் பதி: |
ப்ரஸ்ருத்₃த₄ கோ₃த்₄நோ த₃க்ஷ: கும்ப₄கோ நாம நாமத: ||
த₃ாதா துலு₃க்₃த₄ஸ்ய ஸர்வேஷாம் தக்ரஸ்ய ச க்₄ருதஸ்ய ச |
ஜநஸ்ய ப்ரியவாக் நித்யம் யஸோத₃ாயா ஜந₄ந்யஜ: ||
த₄ர்மத₃ா தஸ்ய பா₄ர்யாஸீத் த₄ர்மதை₃வதநாமத: |
ஸாSஸுதாபத்யயுக₃ளம் ஸோப₄நம் கோ₃பபூ₄ஷணம் ||
தயோஸ்' தத்ர புமாந் ஜஜ்ஞே ஸ்ரீத₃ாமா நாம விஶ்ருத: |
ஸர்வைஶ்வர்யஸீத் கு₃ணை: யுக்தஸ் ஸர்வப்ராணிமநோரம: ||
நவநாமா ச கந்யா ஸா ரூபௌத₃ார்யகு₃ணந்விதா ||".

2. "நீளா குலேந ஸத்₃ருஶீ" ஆகையாலே C "நந்நகோபாலன் மருமகனே நப்பின்னாய்" என்றதும். அவன் D ஆயர்கொழுந்து; இவள் E குலவாயர் கொழுந்து, 3 "துல்ய ஶீல வயோ வ்ருத்தாம் " F "தோளி சேர்பின்னை," G "ஆயனுகியாயர் மங்கை வேயதோள் விரும்பினாய்". மற்றைப் பிராட்டிமாரில் ஆபி₄ஜாத்யத்தாலும், உகக்கைப்பாடியாகையாலும் உள்ள வாசி. H 'கோவலர் பட்டங்கவித்தது' இவளுக்கேயாகையாலே; I "சூட்டு நன்மாலைகள்-ஓர் மாயையினுலீட்டிய வெண்ணெய் தொடுவுண்ணப்போந்து இமிலேற்று வன்கூன் கோட்டிடையாடினை கூத்து அடலாயர்தங் கொம்பினுக்கே" என்னக்கடவதிறே.

(துங்க₃ஸ்தநகி₃ரி தடஸ்₂தமுத்₃பே₃தா₃த்₄ய க்ருஷ்ணம்) நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய ஓங்கிப் பணைத்திருந்துள்ள திருமுலைத்தடங்களாகிற மலைத்தாழ்வரையிலே நஞ்சுண்டாரைப் போலே மயங்கிக்கிடந்துறங்குகிற க்ருஷ்ணனுகிற ஸ்வாமித்தை உணர்த்தினுள்; J "நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா" என்றும், B "யசோதை யிளஞ்சிங்கம்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. இங்ஙனாகு ஸ்வாமியான பெருமாள், பிராட்டியைப்பிரிந்து மால்யவானுகிற மலையிலே K மன்னிக்கிடந்து உறங்கப்பெருமல் 4. 'அநித்₃ர'ராயிருந்தார்; இங்கு அங்ஙனன்றிக்கே J பிரிவாற்றகில்லாமையை அறிந்து தானே மேல்விழுந்து அநுப₄வித்தபடி. ப₃ஹு குடும்பி₃யாயிருப்பார் சிலர் ஒரு மலையடியைப்பற்றி ஜீவிக்குமாபோலே ஸர்வலோககுடும்பி₃யான ஸர்வேஶ்வரன் இவள் முலையடியைப்பற்றிக் கிடக்கிறான். 'துங்க₃ம்' என்கையாலே அளவிறந்த போ₄க்₃யதாதிஶயும் சொல்லுகிறது. 'தடஸ்₂தம்' என்கையாலே அவயவைகதே₃ஶத்திலே மக்₃நனானபடி; L "மலராள் தனத்துள்ளான்" என்னுமாபோலே "ஸ்தநகி₃ரி தடஸ்₂தம்" என்கையாலே அவயவாந்தரத்திற் செல்லாதே 5. அஸ்தமிதாந்யபா₄வமாயிருந்தபடி; இத்தால், எம்பெருமானுடைய போ₄க்த்ருத்வம் சொல்லுகிறது.

A-திருவாய் 8-1-3, B-திருப்பாவை-1, C-திருப்பாவை 18, D-திருவாய்1-7-2, E-திருவாய் 5-6-11, F.திருவாய் 4-2-5, G-திருச்சந்த 41, H-பெரியாழ் திரு 3-8-7, I-திருவிருத்தம் 21, J-திருப்பாவை 19, K-திருப்பாவை 23, L-மூன்-திரு 3,

(நீளா துங்கஸ்தநகிரிதடஸுப்தம்) A "நிறைவினுல் குறைவில்லா நெடும்பணைத் தோள் மடப்பின்னை, பொறையினுல் முகிலகணவான் பொருவிடையேழடர்த்துகந்த" என்னக்கடவதிறே; ப்ராப்திக்கு உகப்பானும் அவனேயிறே. 'உத்துபோத்ய' என்று உணர்த்த வேண்டும்படி போகபரவஸனனன். இப்படி அந்யபரனனவன்தான் ஆரென்னில்: — நிரதிசயஸுகரூபனன க்ருஷ்ணனென்கிருள் — (க்ருஷ்ணம்) என்று. 1. "க்ருஷிர் பூவாசகஸ்சப்தோ ணஸ்ச நிர்வ்ருதி வாசகஸ்" என்னக்கடவதிறே. 2. "ரஸோ வை ஸ:" 3. "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" 4. "ஆநந்தமயாதி" B "நந்தகோபன் மகன் கண்ணன்" 5. "பரமாநந்தம்" என்னும்படியிறே இருப்பது. (ஸ்தநகிரிதடஸுப்தம் க்ருஷ்ணம்) என்கையாலே-பொற்குப்பியின் நுனியிலே கருமாணிக்கத்தை அழுத்திவைத்தாற்போலவும், விகஸோந்முகமான பத்மகோஸத்திலே ஷட்பதம் படிந்தாற்போலவும் இருக்கை. 6. "மஞ்ஜுள ஸுப்த பக்ஷிஸங்கா" C. "போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப" D "தெய்வவண்டு" என்றும் 7 "ஸுரங்கராஜ பக்ஷிஸங்கா:" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. E "மலராள் தனத்துள்ளான்" என்று ஸ்ரீஸ்தநத்திலும் F "தென்னனுயர் பொருப்பும் தெய்வ வடமலையும் என்னுமிவையே முகியாவடிவமைந்த-அன்னநடைய அணங்கு" என்கிற பூஸ்தநத்திலும் மக்நனுய் G நிலையாக நின்றுற்போலே நீளாஸ்தநத்திலும் ஸுப்தனனபடி. H "வடமாமலை யுச்சியை" I "மாலிருஞ்சோலை யென்னும் மலையையுடைய மலையை" என்னக்கடவதிறே. "உத்துபோத்ய" என்கையாலே J "துயிலெழப்பாடி" K "உம்பர்கோமானே உறங்காதெழுந்திராய்" L "செற்றார்க்கு வெப்பங்கொடுக்கும் விமலா துயிலெழாய்," என்று எழுப்பும்படி சொல்லுகிறது. இத்தலையிலே இவர்களுணர்த்த உணர்வானுகில் ப்ரணயித்வத்துக்கு நமஸ்காரமன்றே என்னில்—நெருப்புப்பட்டு வேவாநின்றுல் ப்ரணயிநிகள் என்னுங்காட்டில் உறங்கப்போமோ? இவர்களுடைய ஆர்த்தநாதமும் அக்நி ஜ்வாலை கதுவினுற்போலே கதுவ, தாய்வேறு கன்றுவேருய்த் துடித்துக்கொண்டு எழுந்திருந்தார்கள்.

இப்படி உணர்த்தினவதுக்கு ப்ரயோஜனம் சொல்லுகிறது மேல்—(பாரார்த்யம் ஸ்வம் ஸ்ருதிஸத ஸிரஸ்ஸித்தம்) தன்னுடையதாயிருந்துள்ள உபநிஷத் குஹ்யமான பாரதந்த்ரியக்திலே. 8 "மந்த்ரப்ரஹ்மணி மத்யமேந நம்ஸா யுன்ஸ்ஸ ஸ்வருபம்" என்கிறபடியே ஆத்மாவுக்கு நிலைநின்றதாய் ஸ்வம்மாயிறே பாரதந்த்ரியத்தானிருப்பது. 9 "யஸ்யாஸ்மி" 10 "பரவாநஸ்மி" M "தனக்கேயாக" N "உனக்கேநாமாட் செய்வோம்" என்னக்கடவதிறே. ஸ்வத்வமுண்டானுல் ஸ்வாமித்வம் தன்னிட்டேயாகவேணுமிறே. 11 ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்" இதுக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறது (ஸ்ருதி ஸதஸிரஸ்ஸித்தம்) என்று. மஹாநிதி பர்வதகுஹரங்களிலே ஸஞ்சிதமாய்க் கிடக்குமாபோலே, உபநிஷத்துக்களிலே ஸுரக்ஷிதமாயிருக்கிறபடி (ஸ்ருதிஸதஸிரஸ்ஸித்தம்) என்கையாலே—இதுதான் ஒரோ ப்ரதேஸங்களில்நின்றிக்கே எங்குமுண்டாயிருக்கை. 12 "ஸர்வே வேதா:" 13 "வேதைஸ்ச ஸர்வை:" என்னும்படி எங்குமுண்டாயிருக்கை. லோகமெச்சொன்ன இடமெங்கும் லோகோத்தரமுண்டாயிறேயிருப்பது. இந்த லோகோத்தரபூதமாகிற பரிமாற்றம் பரமபதத்தில் பரிமாறக்கடவதாயிருக்கும். இப்படி பரமபதத்தில் பரிமாறக்கடவதான பாரதந்த்ரியத்தை, அதுக்கு எதிர்த்தட்டான ஸ்வாதந்த்ரியமே பரிமாறும் வழிபறிக்குந் தேஸத்திலே இம்மஹாநிதியை வெளியிடுகிறுள். (அத்யாபயந்தீ) 14 'பதிம் விஸ்வஸ்ய'

A-திருவாய் 4-8-4, B-பெரியாழ் திரு 3-8-8, C-திருப்பாவை 3 D-திருவாய் 9-9-4 E-மூன்-திருவ 3 F-பெரியதிருமடல் 6, 7, G-பெரியதிரு 6-9-8, H-பெரிய திரு 7-10-3, I-பெரியாழ்திரு 4-3-11, J-திருப்பாவை 16, K திருப்பாவை 17, L-திருப்பாவை 20, M-திருவாய் 2-9-4, N-திருப்பாவை 29.

1. 'யஸ்யாஸ்மி' என்று ஒதிக்கிடக்கிற ஸோஷஸோஷிபூர்வம் அநுஷ்டிஒப் பாரில்லாமையாலே, இவர்களைப்போலே அவனும் மறந்து கைவிட்டிருக்க, A "பொற்றுமரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்" என்று அவனை மறித்துவைத்து A "உன்தன்னோடுற்றேமேயாவோ மூனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்று ஒதுவித்தாள். 2. "யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" B "எயிற்றிடை மண்கொண்ட எந்தை இராப்பகலோதுவித்து" என்கிற நிலை குலைத்தது, பரதந்த்ரைகளாயிருக்கிற இவர்கள் நியமிக்கப்பெறுவார்களோ? என்னில்— ஸ்வதந்த்ரோபாதி ஆற்றுமையுடையாரும் நியமிக்கப்பெறுவார்கள். ஆர்த்தர்பாடும் ஸ்வாதந்த்ரியமேறிப் பாய்வது: 'நான் என்னது' என்று அகிஞ்சனொழியவும் சொல்லுவார் பாடேயும் ஸ்வாதந்த்ரியமேறிப் பாய்வது. தம் திருவுள்ளத்தை நியமிக்குங்காட்டில் ஸ்வாதந்த்ரியமாகமாட்டாதிறே. பண்டும் இப்படி நியமித்தாருண்டு. 3. "ஸ்த்ரீபாலாத்3ருதா3ஸ்தாஶ்ருதம் மே தர்மஜ்ஞ வக்தும் தவ கஸ்ஸமர்த்த3:| விராட்ய பு3த்3த்4யா து ஸஹாநுஜ்ஞயத்ரோபதே தத்குரு மாசிரேண ||" என்றுள். அப்படியே இவளும் நியமித்து C "சிறுபேரழைத்தனவும் சீறியருளாதே" என்கிறாள்.

இப்படி ஸர்வஜ்ஞனுக்குங்கூட அத்4யயநம் பண்ணுவிக்கிறவளுடைய வைலக்ஷண்யஞ் சொல்லுகிறது மேல்; (ஸ்வோச்சி2ஷ்டேத்யாதி3) தான் சாத்திக் கழித்த மாலையாகிற விலங்காலே இவளைப் பேராதபடி விலங்கிட்டு யாவளொருத்தி அவனை பா3லாத்காரித்து பு4ஜித்தாள்; (கோ3பீநாம் தஸ்யை நம இதி3மித்தம் பூ4ய ஏவாஸ்து பூ4ய:) இப்படி வேண்டற்பாட்டையுடையளாய், எம்பெருமானுக்கு D "மார்வத்து மாலே" என்கிறபடியே: நிரதிஶயபோ4க்3யையாயிருக்கையாலே "கோதை" என்னுந் திருநாமத்தையுடைய ஆண்டாள் திருவடிகளிலே காலதத்வமுள்ளதனையும் அடிமை (அடிமை அடிமை) என்கிறார்.

ஸ்வோச்சி2ஷ்டமாலை-சூடிக்களைந்தது; E "தொடுத்த துழாய் மலர் சூடிக்களைந்தன சூடுமித்தொண்டர்களோம்" 4. "த்வயோபபு4க்த ஸ்ரக்3கந்த4—உச்சி2ஷ்டபு4க்ஷிணோ தா3ஸா:" என்னுமது ப்ரணயித்வத்தாலே மாருடிக் கிடக்கிறது. இப்படி ஈஶ்வரன் யதே2ஷ்டவிநியோகா3ர்ஹனும்படி தன்னை ஒக்கிலைக்கையாலே, அவனுடைய 'ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யம் தோற்றுகிறது, F பார்வண்ணமட்மங்கை பத்தரிறே; G "அரங்கர்மெல்லி சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக்கொடுத்தவ"ளிறே; D வாசஞ்செய் பூங்குழலிலே வாஸிதமாக்கிக் கொடுத்தபடி. (ஸ்ரஜி நிகு3ளிதம்) மாலை மாலையாலே விலங்கிட்டாள். கால்விலங்காகிலிறே கழற்றுவது: H 'தந்தை காலில்விலங்கற" I "தந்தை தனிகழல" என்னக்கடவதிறே. எல்லாரையும் கர்மாநுகு3ணமாகக் கட்டுமவன் காமநி கழித்த கண்ணியாலே கட்டுண்டான். J கண்ணியார் "குறுங்கயிற்றுற் கட்டுண்டபடியாய்த்து. K "மல்லிகைமாமாலை கொண்டங்கார்த்ததும்" L "மன்னிலங்குபாரதத்தை மாளவூர்ந்த வரையுருவின் மாகளிற்றைப் பொன்னிலங்கு முலைக்குவட்டில் பூட்டிக் கொண்டு" அநுபூ4வித்தாள். M தறியார்ந்த கருங்களிறிறே. ஸ்வேச்சா2விஹாரம் பண்ணித்திரிகிற க்ருஷ்ண மஹாமதங்க3ஜத்தைத் தன்னுடைய குசகுட்3மளமாகிற ஆளாநத்தோடே அணைத்து அநுப4வித்தாள்.

(ய: பா3லாத்க்ருத்ய பு4ங்க்தே) யாவளொருத்தி பா3லாத்காரித்து பு4ஜித்தாளென்கையாலே, அதுவும் அவனுகப்புக்கு உறுப்பாயிருக்கும்; 5. "அஹமந்நமந்நமத3ந்தமத்3மி"

A-திருப்பாவை 29, B-பெரியாழ் 5-2-3. C-திருப்பாவை 28. D-திருவாய் 10-10-2. E-திருப்பல்லாண்டு 9. F-திருநெடு 18, G-இராமாநுச 16. H-பெரியதிரு 8-5-1, I-பெரியதிரு 11-5-2. J-பெரியதிரு 11-5-5, K-பெரியாழ் 3-10-2, L-திருநெடு 28. M-பெரியதிரு 2-10-6.

அல்லாதபோது அவனுக்கு அனுபவம் குலையும். (கோதா) என்று கோதையென்றபடி. A "குழற்கோதை" என்றிறே; கோதை-மாலை; மாலைபோலே பேராக்ஷையையாயிருக்கை; ஸ்ரீமாலாகாரர் மகளாகையாலே மாலை என்னலாம்படியாஞ்; மாலையான தான் தலையான மாலையை வழங்கினாள்; திருமாலை வழங்கினளிறே. 1 "ரங்கீ நேத்ரஸ்ரேணி தாடீ ததநு ஸ்ரோத ஸ்வயம் ஸுந்தரோ பத்ம தத்ஸம்பகதாமபி: குசதடே மக்நோZஞ்ஜநாத் ரீஸ்வர:| பேராகாபாடவலஜ்ஜயா வடமஹாதாமா பணீந்த்ரேSபதத்ரம்யேஸ்தவ விஸ்- மிதேந மநஸா கோதே பரம் திஷ்ட்டதி ॥" என்றிறே ஆண்டாள் விறுடைமையிருப்பது.

(அத்யாபயந்தீ) என்கையாலே- B பாமாலை பாடிக்கொடுத்தபடி சொல்லிற்று. (ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே) என்கையாலே பூமாலை சூடிக்கொடுத்தபடி சொல்லுகிறது. எல்லாப்படியாலும் இவளுக்கு எம்பெருமானே வஸீகரித்து ஆத்மாக்கனே ரக்ஷிப்பிக்கவல்ல புருஷகாரத்வமும், இருவருமான சேர்த்தியாலே ப்ராப்யத்வமும் சொல்லுகிறது. ஆகையாலிறே. எம்பெருமானுர் C நாறுநறும் பொழிலில் இவள் ப்ரார்த்திதத்தபடி நடத்தியும், திருப்பாண்வையை நாடோறும் நடத்தியும். அத்தாலே D சூடிக் கொடுத்தவள் தொல்லருளால் வாழ்கின்ற வள்ளல் இராமானுசனுதும்; அவளுக்கும் E ஆழ்வார் திருமகளானதுக்கு மேலே ராமாநுசன் அண்ணராக அபிமாநித்த ஏற்றமும் உண்டிறே.

இப்படி எல்லாவற்றாலும் நிரவதிக வைபவத்தையுடைய அந்த ஆண்டாள் பொருட்டு அடிமையாய் அற்றுத்தீர்ந்து ஒரொன்றுகளிலே தம்மை எழுதிக்கொடுத்து ஆழங்காற்படு கிறார். (பூர்ய ஏவாஸ்து பூர்யः) அவன்தான் F "எற்றைக்கும் ஏழேழ்பிறவிக்குமுன் தன்னோடுற் றேமேயாவோம் உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்றதை, பதத்ரய விஷயத்திலே தாம் ப்ரார்த் திக்கிறார். 2 "நாராயணாய நம இதி ப்ரணம்யோத்தாயோத்தாய புநः புநः ப்ரணம்ய" என்றிறே எம்பெருமானுர் பரிமாற்றமிருப்பது. இதுதான் 3 "அத்ர பரத்ரசாபி நித்யம்" என்னக் கடவதிறே. அங்கும் 4 "பூமிநீளா நாயக" என்றும், 5 "உபாப்யாம் பூமிநீளாப் யாம் லேஷித: பரமேஷ்வர:" என்றும் சொல்லுக்கிறே. இத்தால் திருப்பாவையின் அர்த்தத்தை அநுஸந்தித்து ஆநந்தமடைந்தாலே அத்தாலே தாம் ஆண்டாளை ஶரணம் புக்கபடியை அனைவரும் அநுஸந்திக்கும்படி அருளிச்செய்தாராயிற்று.

2. அவதாரிகை—(அன்னவயல் புதுவை) இதில், ஆயிஜாத்யத்தையுடையளாய், பெரியபெருமாளுக்கு வாசிகாயிகரும் நாராயணனுக்கு "கோதை" என்று திருநாமமான சூடிக்கொடுத்தாளைச் சொல் என்கிறது. "சொல்" என்கிறது—நெஞ்சையாதல், நெஞ்சுபோல் வாரையாதல்.

உய்யக்கொண்டார் அருளிச்செய்த தனியன்கள்.

1. அன்ன வயற்புதுவை யாண்டாள் அரங்கற்குப்
பன்னு திருப்பாவைப் பல்பதியம்—இன்னிசையால்
பாடிக் கொடுத்தாள்நற் பாமாலை பூமாலை
சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

அன்னம் வயல்-ஹம்ஸங்கள் (உலாவுகின்ற)வயல்களையுடைய, புதுவை—ஸ்ரீவில்லி புத் தூரில் (திருவவதரித்த), ஆண்டாள்—ஆண்டாள் என்னும் திருநாமத்தை உடையவளும், பன்னு—ஆராய்ந்து அருளிச்செய்யப்பட்ட, திருப்பாவை பல் பதியம்—திருப்பாவை என்னும் பல பாட்டுக்களை, இன் இசையால் பாடி—இனிய இசையுடன்பாடி (அவற்றை), அரங் கற்கு—ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு, நற்பாமாலை—விலக்ஷணமான பாமாலையாக, கொடுத்தாள்—ஸமர்ப்பித்தவளும், பூ மாலை—செண்பகம் முதலிய பூக்களினுலான மாலையை, சூடி—(தான் முதலில்) சூடி, கொடுத்தாளை—(பிறகு ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு) ஸமர்ப்பித்தவளுமான கோதையை, சொல்லு—அநுஸந்திப்பாயாக.

A--நாச் திரு 9-10, B-திருப்பாவைத் தனியன், C-நாச் திரு9-6. D-இராமாநுச 16
E-உபதேச 22, F-திருப்பாவை 29,

வ்யா:— (அன்னவயல் புதுவை) A. மென்னடையன்னம் பரந்து விளையாடும் வில்லி புத்தூரிறே; B. அன்னநடைத் திங்கள்முகவல்லியான ஆண்டாள் போலேயிறே அவை யிருப்பது; அன்னங்கள் ஸஞ்சரிக்கும் வயலையுடைய புதுவை, C. "புரவிமுகஞ்செய்து செந் நெலோங்கி விளைகழனிப்புதுவை...பட்டர்பிரான்," D. "தண்புதுவைப் பட்டன்" என்றிறே திருத்தமப்பனுர்க்கு நிருபகம்; இவளுக்கும் அப்படியேயாயிருக்கை, (புதுவையாண்டாள்) ஸ்ரீ பூமி நீளைகளுடைய ப்ராதாந்யமாயிறே திருவெள்ளறை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் திருநறையூ ரென்கிற தரிஸ்தாநமிருப்பது. ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரான ஆண்டாள், 1. ஸஹ்யா தாஸீ பக்தைகளாய் Eபோடி Fவருடி G"உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்று அடிமைசெய்ய Hஆழ் வார் திருமகளாராய் வந்து அவதரித்தபடி, ஆகிலும் அடியில் திருநாமமே ஆண்டா ளென்று அநுவர்த்திக்கிறது, (ஆண்டாளரங்கற்குப்பன்னு திருப்பாவைப் பல்பதியம் இன் னிசையால் பாடிக் கொடுத்தாள்) இவள் க்ருஷ்ணனையன்றே திருப்பாவை பாடிற்று; பெரியபெருமாளுக்குப் பாடிக்கொடுக்கையாவது- I "அண்ணாந்திருக்கவே ஆங்கவனைக் கைப் பிடித்த பெண்ணுளன் பேணுமூர் பேருமரங்கம்" என்றும்; J " செம்மையுடைய திருவரங் கர் தாம்பணித்த மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை" என்றும், K பாசிதூர்த்துக்கிடந்த பார்மகட்குப் பண்டொருநாள்-மாசுடம்பில் நீர் வாரா மானமில்லாப்பன்றியாந் தேசுடையு தேவர் திருவரங்கர்" என்றும். L "நிலமகள் கேள்வன்" என்றும் பூமிப்பிராட்டியான இவள் ஆதரித்துப் போரு கிற ஸ்ரீவராஹநாயனுர்படியும், அநுகாரத்தாலே ஆதரித்துப்போருகிற கோபாலர்படியும் தர்ம்மைக்யத்தாலும் ஆஸ்ரித வ்யாமோஹ குணத்தாலும் பெரியபெருமாளிடத்திலே காண லாயிருக்கும். இனித்தான் M பள்ளிகொள்ளுமிடத்தே N துயிலெழப்பாடித் திருப்பள்ளியுணர்த் துவதும் இங்கேயுண்டிறே; வடபெருங்கோயிலுடையானை க்ருஷ்ணனுக அநுகரித்தாற் போலே, O கோவலனுய் வெண்ணெயுண்ட வாயோடே கண்வளர்ந்தருளுகிறதாக அநுஸந் திக்கலாமிறே. M "பள்ளிகொள்ளுமிடத்தடி கோட்டிட" என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே P பண வாளரவணைப் பற்பலகாலமும் பள்ளிகொள் மணவாளரோடு மணம்புணர்ந்து கூடினுளிறே. ஆகையாலே பாடின விஷயமும் அவரேயிறே. விஜ்ஞாபித்துப் Q பாட்டினுல் கண்டுவாழும் பாணர்பாட்டுக் கேட்குமிடமாகையாலும், இவள் அவர்மகளாகையாலும் பாடவல்ல நாச்சியா ராய் அவ்விஷயத்தையே பாடினுளாய்த்து, (அரங்கற்குப் பன்னு திருப்பாவைப் பல் பதி யம்) அர்த்தத்தின் சீர்மையாலே எல்லாராலும் ஆராய்ந்து அநுஸந்திப்பதான திருப் பாவை யென்னுதல்; ஆராய்ந்து அருளிச்செய்த திருப்பாவை யென்னுதல், நிருபித்தால், பல் பதியம்—பல பத்யமென்றபடி. R சங்கத்தமிழ் மாலை முப்பதுந் தப்பாமலிறே அருளிச்செய் தது; அதுதான் இன்னிசையாலேயாய்த்துப் பாடிக் கொடுத்தது. 2. " ஸம்ஸ்ரவே மதுரம் வாக்யம்" S "செவிக்கினிய செஞ்சொல்" என்னுமாபோலே, (நற்பாமாலை) விலக்ஷண மாய், சந்தோருபமாயிருப்பதான மாலையைப் பாடிக்கொடுத்தாள், அதாவது T "சூட்டி னேன் சொல்மாலை" என்னும்படி ஸ்ரஸாதரிக்கும்படி பண்ணுகை, பூமாலை சூடிக்கொடுக்கை யாவது U செண்பக மல்லிகையோடு செங்கழுநீரிருவாட்சியாலும் இடையிட்டுத் V தொடுத்த துழாய் மாலையை; (சூடிக்கொடுத்தாள்) தன் W வாசஞ்செய் பூங்குழலிலே வாஸிதமாக்கிச் சூடிக்கொடுத்தாளாய்த்து. ஆகையால் திருப்பாவையநுஸந்தாநத்துக்கு முன்னே (சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு) என்று-அவளை அநுஸந்திக்கச் சொல்லுகிறது. இத்தால், அவள் திவ்யப்ரபந்தத்திலும் அவள் திருநாமமே ப்ரதமம் அநுஸந்தேயமென்றதாய்த்து.

A-நாச்-திரு 5-5, B- C-பெரியாழ் 4-1-10, D-பெரியாழ் 3-8-10, E-திருப்பாவை 27, F-பெரு-திரு 1-1, G-திருப்பாவை 29, H-உப தேச 22, I-நாச்திரு 11-9, J-நாச்-திரு 11-10, K-நாச்-திரு 11-8, L-திருவாய் 7-2-9. M-நாச்-திரு 4-1, N-திருப்பாவை 16, O-அமலனதி 10, P-நாச்-திரு 10-6. Q-அமலனதி-தனியன், R-திருப்பாவை 30, S-திருவாய் 10-6-11, T-முதல் திருவ-1, U-பெரியாழ் 2-7-10, V-திருப்பல் 9, W-திருவாய் 10-10-2.

3. **அவதாரிகை** (சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியே) இதில் சூடிக்கொடுத்தபடியையும் பாடிக்கொடுத்தபடியையும் சொல்லி ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, திருவேங்கடமுடையானடியாகச் சொன்ன இதன் அர்த்தஙகளை நாம் அதிக்ரமியாதபடி அநுக்ரஹிக்கவேணுமென்று ஆண்டாளை அர்த்திக்கிறது. கீழ் "அரங்கற்கு" என்றது; இதில் "வேங்கடவற்கு" என்றது: கோயில் திருமலைகளிலேயாய்த்து, கோதை சூடிக்கொண்டிருப்பது.

2. சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடியே தொல்பாவை
பாடி யருளவல்ல பல்வகையாய்—நாடி நீ
வேங்கடவற் கென்னை விதியென்ற விம்மாற்றம்
நாங்கடவா வண்ணமே நல்கு.

சூடிக்கொடுத்த—(பூமாலையைத் திருக்குழலிற்) சூடி, (அதனை எம்பெருமானுக்கு) ஸமர்ப்பித்த, சுடர் கொடியே—ஒளிமயமான கொடிபோன்றவளே! தொல்பாவை—அநாதியான ஆசாரத்தினால் வித்தகமான நோன்பை, பாடி—(திருப்பாவை முகமாகக்) கூறி, அருளவல்ல—(அடியார் திறத்துக்) கருணை புரிய வல்லவளும், பல்வகையாய்—பல வகைகளைக் கையிலணித்துள்ளவளுமான கோதாய்! நீ—நீ. நாடி—(மன்யதனை) நாடி, என்னை வேங்கடவற்கு விதி என்ற இம்மாற்றம்—"காமதேவா! நீ என்னைத் திருவேங்கடமுடையானுக்கு வாழ்க்கைப் படுத்த வேணும்" என்று காமனைக் குறித்துக் கூறியவற்றை, நாம் கடவாவண்ணம்—யாம் மீறுதொழியுமாறு, நல்கு—அருள்புரியவாக.

வ்யா:-(சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியே) A குழற்கோதையாகையாலே அளகத்திலே வகையமாகச் சூடிக்கொடுத்தாளாய்த்து. (சுடர்க்கொடி) ரூப ஸம்ஸ்தானம் பொற்கொடியென்னலாம்படியிருக்கை. 1. "ஹேமலதாம்" 2. "மங்களதீப லேகாம்" (கொடி) அவனைக்கட்டலாங்கொடி.. B "பெண்ணைக்கையாப்புண்டு" என்னக்கடவதிறே; (சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியே) நிருபகம். (தொல்பாவை பாடியருள வல்ல பல்வகையாய்) தொல்-பழையதான, பாவை-நோன்பை; பஞ்சலக்ஷங்குடியிற்பெண்களும் கூடி நோற்ற நோன்பை 3 "ஹேமந்தே ப்ரதமே மாஸி நந்தவ்ரஜகுமாரிகா;" என்று-எல்லாருங்கூடி க்ருஷ்ணனைப்பெறுகைக்கு மார்கழி நீராடி நோற்ற நோன்பை, பிற்பாடர்க்கும் அநுஸந்தேயமாம்படி ப்ரபந்தமாக, பாடியருளவல்ல-பாடி உபகரிக்க வல்லவனென்னுதல்; அன்றிக்கே, பழையதாய்ப் போருகிற திருப்பாவையென்கிற சந்தோரூபமான ப்ரபந்தத்தை என்னுதல். (பல்வகையாய்) C "பல்வகையாள்", என்னுமாபோலே, வகையோடு நிருபகமாயிருக்கை. (நாடி நீ வேங்கடவற்கு என்னை விதி என்ற) —நீ, D "திருவேங்கடத்தானை நான் சென்று நாடி" என்கிறபடியே அபிநிவேசத்தைப் பண்ணி; E "காமதேவா" என்று உன்னுடைய காமத்தியாலே F "வேங்கடவற்கென்னை விதிக்கிற்றியே" என்ற; (இம்மாற்றம்) இந்தச் சொல்லை யென்னுதல்; இந்த ப்ரகாரமென்னுதல்; பகவத் காமத்தாலே சொன்ன பாசுரத்தை யென்னுதல், அர்த்தத்தையென்னுதல். (நாம் கடவா வண்ணமே நல்கு) உனக்கு அடிமையாயிருக்கிற நாங்கள் அதிக்ரமியாத ப்ரகாரம் உபகரிக்கவேணும். நல்குதல்-கொடுத்தல்.

இத்தால்-ஆண்டாளுடைய பகவத்ப்ரேமம் உண்டாக வேணுமென்று அவனை வேண்டுகிறது.

பிள்ளைலோகஞ்சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

A-நாச்-திரு 9-10, B-நாச்-திரு 11-7, C-பெரியாழ் 2-2-5, D-பெரிய-திரு 6-8-1, E-நாச்-திரு 1-2, F-நாச்-திரு 1-1.

ஶ்ரீ

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச் செய்த

திருப்பாவை மூவாயிரப்படி

வ்யாக்₃யாநத்தின் அவதாரிகை.

a தே₂ஹாத்மாபி₄மாநிகளுக்கும் b ஆத்மஸ்வரூபம் கைவந்திருக்கும் ரிஷி களுக்கும் பர்வதபரமாணுவோட்டை வாசி போரும்; c ரிஷிகளுக்கும் ஆழ்வார் களுக்கும் அத்தனைவாசி போரும்; ஆழ்வார்களுக்கும் பெரியாழ்வாருக்கும் அத் தனைவாசி போரும்; d பெரியாழ்வாருக்கும் ஆண்டாளுக்கும் அத்தனைவாசி போரும். e அவர்களில் இவளுக்கு வாசியென்? என்னில்: 1 'அநாதி, மாயயா ஸுப்த:' என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்திலே உறங்குகிறவர்களை எழுப்பி, எம் பெருமான் தானே தன்னைக் காட்டக் கண்டார்கள் ஆழ்வார்கள்; f இவள் தானே சென்று எம்பெருமானையெழுப்பித் தன்குறையை அறிவித்தாள்; g ஆகையாலே,

---

பெரிய அரும்பத விளக்கம்

a.....l. பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருப்பாவை என்கிற தி₃வ்யப்ர பந்த₄த்துக்கு வ்யாக்₂யானஞ் செய்தருளக் கோலி, வக்தருவைலக்ஷண்யத்தையும் ப்ரபந்த₄ வைலக்ஷண்யத்தையும் ப்ரதிபாத்₃யவைலக்ஷண்யத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்-(தே₂ஹாத்மாபி₄ மாநிகளுக்கும் என்று தொடங்கி—அபேக்ஷிக்கிறது) என்னுமளவும்.

b (ஆத்மஸ்வரூபம் கைவந்து) என்றது, தே₂ஹாதிரிக்த-ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை யோகூத் தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து என்றபடி. c (ரிஷிகளுக்கும் ஆழ்வார்களுக்கும் அத்தனைவாசி) என்றது, ரிஷிகள் ஸ்வயத்நபரராகையாலும், ஆழ்வார்கள் A மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்று எம்பெருமானையே தஞ்சமென்றிருக்கையாலும் உண்டான வாசி என்றபடி. e, f, g 'ஆழ்வார் களனைவர்க்கும் ஆண்டாளுக்கும் ஜ்ஞாநாதி₃க்யம் துல்யமாயிருக்க வாசியெங்ஙனே' என்னும் ஸங்கையை அநுவதி₃த்துப் பரிஹரிக்கிறார் (அவர்களில்) இத்யாதி₃வாக்யத்ரயத்தாலே. ஆழ்வார்களெல்லாரையும்போலே முன்பில்லாத ஜ்ஞாநாதி₃க்யம் எம்பெருமான் கடாக்ஷத் தாலே வந்ததன்றிக்கே, நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸஹஜஜ்ஞாந ஜ்ஞாநாதி₃க்யத்தாலே அவனை எழுப்புகையாலே ஏற்றமுண்டு என்று கருத்து. அவனை யெழுப்புகையாவது- B நம் பின்னை கொங்கை மேல் வ்யாமோஹத்தாலே உறங்குமவனைத் தங்களிடத்திலும் அபி₄முக₂ ராகப் பண்ணிக்கொள்ளுகை.

சின்ன அரும்பத விளக்கம்

திருப்பாவையால் செய்தது - தத்காலத்தில் கோபிமார் நோன்பென்கிற வ்யாஜத்தாலே க்ருஷ்ணஸம்ஸ்லேஷத்தைப் பண்ணின ப்ரகாரத்தை ஆண்டாள் அநுகரிக்கிறதாயிருக்கிறது. a.....l. ஆழ்வார்களிற் காட்டில் ஆண்டாளுக்குண்டான ப்ரமாத்₃ருவைப₂வத்தை அருளிச் செய்துகொண்டு இந்த ப்ரப₃ந்த₄த்துக்கு ஸ்வாபதே₂ஶம் அருளிச்செய்கிறார்-(தே₂ஹாத்மாபி₄ மாநிகளுக்கும்) என்று தொடங்கி (யாவதா₃த்மப₄வியாம்படி பண்ணியருளவேணுமென் றபேக்ஷிக்கிறது) என்னுமளவும். c (ரிஷிகளுக்கும் ஆழ்வார்களுக்கும் பர்வத) இத்யாதே₃: ப்ரமாணம் 2. "ஸத்கர்மநிரதாஶ்சாந்யே₃ தே₃ஸ் ஸாங்க்₂யயோக₃விதி₃ஸ் ததா₂ ! நார்ஹந்தி ஷோட₃ஶீம் தஸ்ய கலாம் கோடிதமீமபி ॥" d (பெரியாழ்வாருக்கும் ஆண்டாளுக்கும்) என்றது மற்றையாழ்வார்களுக்கும் உபலக்ஷணம்; மேலே e (அவர்களிலிவளுக்கு) என்றிருக்கையாலே

A திருவாய் 1-1-1, B திருப்பாவை 19.

அவர்களிலும் இவள் விலக்ஷணை. h 1. "பூர்ணாத் ப்ரபுர் ருதி ஸுஸ்நிக்தः" என்கிறபோலே, தொடக்கமே பிடித்து பகவத்குணங்களிலே அவகாஹித்துப் போரும். புருஷன் புருஷனைக்கண்டு ஸ்நேஹிப்புதிலுங்காட்டில் ஸ்த்ரீ புருஷனைக்கண்டு ஸ்நேஹிக்கை பள்ளமடையாகையாலே, ஆழ்வார்களிற்காட்டிலும் எம்பெருமான்பக்கல் பரமபக்தியுடையளான ஆண்டாள் அருளிச்செய்த திருப்பாவைக்குக் i கருத்து, j மார்கழி நீராட என்று ஒரு வ்யாஜத்தைக் கொண்டு, k நோன்பு என்று ஒரு வ்யாஜத்தாலே எம்பெருமான் பக்கலிலே சென்று, "உனக்கு ஸ்வாபாவிகமாயிருக்கிற இந்த ஆத்மாநுரூபமான கைங்கர்யங்களையுங் கொடுத்து, அதுதானும் யாவதாத்மபாவியாம்படி பண்ணியருளவேணும்" என்று l அபேக்ஷிக்கிறது.

இந்நோன்புக்கு m மூலம் என்னென்னில்:- n மீமாம்ஸையிலே (n, ஹோளாகாதிகரணந்யாயத்தாலே ஸிஷ்டாசாரஸித்தம். o A "மேலையார் செய்வனகள்" என்று ஆண்டாள் தானும் அருளிச்செய்தாள். p பொய்யே "நோற்கிறேம்" என்று சொல்லலாமோ? என்னில்: விவாஹங்களிலும் மரணப்பர்யந்தமான தஶைகளிலும் வந்தால் பொய் சொல்லலாம்.

பெ.அ-h...l இந்தப்ரபந்தத்துக்கு அடியான பக்திபரீவாஹமும் இவளுக்கு ஆழ்வார்களிற்காட்டில் அதிஶயித்திருக்குமென்று உபபாதியா நின்றுகொண்டு, ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யங்காட்டுகிறார் (பாலயேத்யாதி) (i...l 'கருத்து' இதியாதியெல்லாம் ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யம்; இவ்வைலக்ஷண்யமாவது—யாவதாத்மபாவியாய், அநர்த்தஸ்வபாவனாய், இதாபுருஷார்த்தத்தை வ்யாவர்த்தமாயிருக்கை. j (மார்கழி நீராட) என்று ஒரு வ்யாஜத்தைக்கொண்டு) என்றது கிருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷமாகிற பலத்தை நெஞ்சிலே வைத்து k (நோன்பு) என்று ஒரு வ்யாஜத்தாலே) என்றது அந்த பலத்துக்கு அவனே உபாயமென்னும் அபேக்ஷையை நெஞ்சிலே வைத்து. j (மார்கழி நீராட) என்றது நோன்புக்கு அங்கமாதலாலே அதுக்குள்ளிக்கை. இத்தால் அங்காங்கிகளெல்லாம் வ்யாஜமென்று கருத்து.

m (மூலமென்னென்னில்) என்றது ப்ரமாணமென்னென்னில் என்றபடி. ஸோऽதர்மம் ஜுஞுஷமாணः ப்ரமாணம்" இத்யாதிகள் "ஸ்மிருதிஶீலே ச தத்விதாம்" இத்யாதிகள் என்கிறபடியே ஸிஷ்டர்கள் ஆசரித்ததெல்லாம் கர்த்தவ்யமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (மீமாம்ஸையிலே இத்யாதி). n (ஹோள) என்றது உத்ஸவத்தை. ஹோளாகமென்றும் சொல்லுவர். அதாவது பால்குநபௌர்ணமாஸ்யாதிதாப்ரதிபதிலே க்ரியமாணமாய், பரஸ்பர ஸஹிதாஜலஸேசந குங்குமாதி உத்ஸவமென்னை. o இந்நோன்பு ஸிஷ்டாசாரமென்கைக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (மேலையார் இத்யாதி). p நோன்பு என்று ஒரு வ்யாஜமாத்ரத்தாலே, கிருஷ்ணன் பக்கலிலே ஸம்ஶ்லேஷிக்கக் கோலி, அந்நோன்பு நோற்கச்சொன்ன கேஶவவிருத்தாந்தங்களோடே விஷயாந்தரங்களை ஸேர்த்திகேரு மென்று சொல்லுகை, தர்மஸம்ஸ்தாபநம் பண்ணப் பிறந்தவன் அடுத்திருக்கும் இவர்களுக்குக் கூடுமோவென்னும் ஶங்கையை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (பொய்யே இத்யாதி). ஒருத்திக் கொருத்தி கிருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷார்த்திக்கு கஷ்டைகளாயிருக்கையாலே விவாஹம் பண்ணுவிக்குமவர்களாகையாலும், கிருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷத்தால் மரணதஶையை ப்ராப்தைகளாம்படியிருக்கையாலும் பொய் சொல்லலாமென்று கருத்து.

சி.அ-n ஹோளாதிகரணந்யாயமாவது:— ஹோள என்று உத்ஸவமாய், அந்த உத்ஸவம் ஶ்ருதிஸ்மிருதி விஹிதமன்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும், ஸிஷ்டாசார ஸித்தமென்கிற நியாயம்.

A திருப்பாவை 26.

q ஆண்டாள் r இப்படி திருவவதரித்து வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே பெரியாழ்வார் வயிற்றிற் பிறக்கையாலும், s தானென தன்மையாலும் ஜ்ஞானபக்திகள் ஷணந்தோறும் இட்டுமாறினாற்போலே வடிவிலே காணலாம்படி பெருகிச்செல்லா நிற்க, t u. "பதிஸம்யோக ஸுலப ம் வயோ த்ருஷ்ட்வா ச மே பிதா சிந்தார்ணவக தஸ் பாரம் நாஸ்ஸாதயல்லோ யதா" என்கிறபடியே u ஒரு கொள்கொம்பிலே சேர்க்க வேண்டும் பருவமாய், A மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழாத u, தன்மையளுமாய், vB "கோல்தேடியோடுங் கொழுந்ததே போன்றதே மால்தேடியோடும் மனம்" என்கிறப்படியே அபிநிவேசத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு வடபெருங்கோயிலுடையானுடனே C தழுவி w முழுசிப் பரிமாறவேணும் என்று செல்ல; இவள் நினைத்தபடிகளுக்கு அவன் x முகங்காட்டாமையாலே மிகவும் அவஸந்நையாய், "இவனோடு கலந்து பரிமாறப்பெற்றருண்டோ? இல்லையோ?" என்று ஆராய்ந்து பார்த்து, "திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள் யதாமநோரதம் y இவனேடே அநுபவிக்கப்பெற்றார்கள்" என்று அநுஸந்தித்து, "அது காலாந்தரத்திலேயாகையாலே அதுக்கு உதவப்பெற்றிலோமே!" என்று இன்னதாய்; "இனி z அவன் உலாவிப்போன a அடிச்சுவடும், அவனும் பெண்களுமாகத் திருந்த யமுனையும், அவனெடுத்த கோவர்த்தநமும் கிடந்ததாகில் b அவற்றைக்கண்டாகிலும் தரிப்போம்" என்று பார்க்க, அதுக்கு

பெ.அ-q...h இப்படி கோபிமாரைப்போலே நாய்ச்சியாரும் நோன்பு நோற்க அநுகரிக்கப்ரஸக்தி ஏதென்னும், ஜிஜ்ஞாஸுப்ரஶ்நத்துக்கு விஸ்தரேண உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆண்டாள் இத்யாதி—தரிக்கப்பார்க்கிறாள் என்னுமளவும்) (இப்படி)யென்றது — நோன்பு என்று ஒரு வ்யாஜத்தாலே எம்பெருமான் பக்கலிலே செல்லும்படியான ஜ்ஞானத்தை யுடையளாயிருக்கிறபடி. s (தானென தன்மையாலும்) என்றது ஸ்த்ரீ புருஷனைக்கண்டு மிகவும்ஸ்நேஹிக்கும்படியான ஸ்வபாவத்தாலுமென்றபடி. t, u I. "பதிஸம்யோகே ந ஸுதராம் லப்தும் யோக்யம் வயஸ்" என்று அர்த்தாந்தரமும் திருவுள்ளம்பற்றி த்ருஷ்டாந்தமுகேந தத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு கொள்கொம்பிலே இத்யாதி) அந்யதா துஷ்லபமென்று கருத்து. பதன்மையஞ்மாய்—ஸ்வபாவத்தையுடையவளுமாய். v "கொழுந்து கோல்தேடியோடும், மால்தேடியோடும் மன்ம் அதே போன்றதே" என்று அந்வயம். wமுழுசி-மிகவும் அவகாஹித்து என்றபடி. x (முகங்காட்டாமையாலே) என்றது குளிர நோக்குதல், குலவப்ரஸங்கம் பண்ணுதல் செய்யாமையாலே என்றபடி. y (இவனேடே அநுபவிக்க) என்றது அர்ச்சாவதாரத்துக்கும் க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்குமுள்ள தர்ம்யைக்யத்தைப் பற்ற. z (அடிச்சுவடு) என்றது – திருவடிகள் பட்ட அடையாளம் என்றபடி. a திருந்த—விளையாடின. b (அவற்றைக் கண்டாகிலும் தரிப்போம்) என்ற விடத்தில், க்ருஷ்ணனுக்கும்

சி.அ-q...m இனிமேல் ஆண்டாள் ப்ராப்தயௌவனையாகக் கொண்டு வடபெருங்கோயிலுடையானேடே யதாமநோரதம் அநுபவிக்கவேணும் என்று செல்ல, அங்கு அநுபவம் கிடையாமையாலே க்ருஷ்ணனேடே அநுபவிக்கலாம் என்று விசாரிக்க, அது காலாந்தரமாகையாலே அதுக்கு உதவப்பெற்றிலோமென்று மிகவும் தளர்ந்து, கோபிமார் திருக்குரவையிலே க்ருஷ்ணனைப் பிரிந்து அநுகரித்து தரித்தாப்போலே, இவளும், அந்த கோபிமார் நோன்பு நோற்ற ப்ரகாரத்தை அநுகரிக்கிறாளென்று அந்யாபதேஶமுகேந அருளிச்செய்கிறார் (ஆண்டாளிப்படி திருவவதரித்து வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே) என்று தொடங்கி (இடைப்பேச்சும் முடைநாற்றமுமாய் விட்டது) என்னுமளவும். x (முகம்காட்டாமை) என்

A நாச்-திரு 1-5. B இர-திருவ 27. C நாச்-திரு 13-5.

தனக்குப்போக பூலமில்லாமையாலே அவற்றை அனுஸந்தி்த்து மிகவும் அவ ஸந்நையாய், ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகளைப்போலே 'வில்' என்று ஒரு அவதி் பெறுதல், நப்பின்னைப் பிராட்டியைப்போலே 'ரிஷபங்கள்' என்று ஒரு அவதி் பெறுதல் செய்யப்பெறுமையாலே மிகவும் தளர்ந்து, 'நமக்கு தரிக்கைக்கு விரகு என்?' என்று ஆராய; சில c தார்மிகர், அவ்வளவிலே சொல்லுகிறார்கள்-- d 'திருவாய்ப்பாடியிலே க்ருஷ்ணனும் பெண்களுமாய்த் திருக்குரவைகோத்து அதிரஸம் செல்லாநிற்க, e ப்ரீதியாலே குமிழ்நீருண்டு, இனி f நற்கேடு கெட வொண்ணாது என்று இந்த ரஸம் மாறுகைக்காகப் பெண்களைப் பிரிந்து க்ருஷ்ணன் ஒளிக்க; பெண்பிள்ளைகள் தங்களாற்றுமையாலே 1. "துஷ்ட காளிய நிஷ்டாந்த்ர க்ருஷ்ணோஹமிதி சாபரா" என்கிறபடியே அவர்கள் அநுகரித்து g தரித்தார்கள்' என்றுகேட்டு, தானும் அவர்களைப்போலே அநுகரித்து h தரிக்கப்பார்க்கிறாள்.

i இவள்தான் ப்ராஹ்மணியாயிருந்துவைத்து அவர்களைப்போலே அநுகரிக்கும்படியெங்ஙனேயென்னில்:--யாகத்திலே தீக்ஷித்தவர்களுக்கு தேவதத்தாதி நாமங்களைத் தவிர்ந்து, யாகம் முடியுமளவும் "யஜமாநன்" என்றும் "அத்வர்யு" என்றும் "ஹோதா" என்றும் இத்யாதி j நாமங்களேயாகிறாப்போலே இவளும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரே திருவாய்ப்பாடியாகவும், அங்குள்ள பெண்கள் இடைப் பெண்களாகவும், தானும் அவர்களிலே ஒருத்தியாகவும், வடபெருங்கோயிலே ஸ்ரீ நந்தகோபர் திருமாளிகையாகவும், உள்ளே நிற்கிறவன் க்ருஷ்ணனாகவும் அநுஸந்தி்த்து, தன்னுடைய திருவுள்ளம் திருவாய்ப்பாடியிலே குடிபோய்,

---

பெ.அ. வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு மூண்டான தரிப்பைத்தவிர்த்தாலே அவனே இவனுயிருந்தானேயாகிலும், பெண்களோடு பரிமாறின திருமேனியழகாலே அதுவாகையாலே அத்தோடு ஸம்பந்தமுடையவைகள் தரிப்புக்குடலாமென்றும் கண்டுகொள்வது. c தார்மிகர்—பராசர பராஸர்யாதிகள். d அவர்கள் சொல்லுகிறபிரகாரம் ஏதென்னும் ஆகாங்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலே இத்யாதி) g (தரித்தார்கள் என்று) என்ற அநந்தரம் அத்தை என்று ஸேஷம்.

i...ராஸக்ரீடையில் க்ருஷ்ணன் மறைந்தபோது கோபிமார்கள் 1. 'துஷ்ட காளிய' என்கிற ஒருத்தியை ஸம்போதி்த்து ஒருத்தி 1, "க்ருஷ்ணோஹம்" என்று சொல்லக்காண்கையாலே காளியனென்றே நினைவும் க்ருஷ்ணனென்றே நினைவும் தோன்றுகையால் அவர்களுக்கு அந்நினைவேயானாற்போலே, ப்ராஹ்மணி என்று தன்னை எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் ஆண்டாளுக்கும் அந்த நினைவு உண்டாய் அநுகரிக்கிறாளோ? என்னும் ப்ரஸ்நத்தை அநுவதி்த்து நிருஷ்டாந்தமுகேந உத்தரம்அருளிச்செய்கிறார் (இவள்தான் இத்யாதி-முடைநாற்றமுமாய்விட்டது என்னுமளவும்) j (நாமங்களேயாகிறாப்போலே) என்றது நாமங்களே உண்டாய் அவற்றை அநுஸந்தி்க்கிறாப்போலே என்றபடி. k (அவைதானேயாய்) என்றது அவையேயாக

சி.அ. றது—குளிர நோக்குதல் குலப்ரஸ்நம் பண்ணுதல் செய்யாமை. z (அவனுலாவிப்போன அடிச்சுவடும்) என்றது—அவன் ஸஞ்சரித்த பூமியுமென்றபடி. a (திரௌத்து) விளையாடி. c (தார்மிகர்) வ்யாஸாதிகள், புராணங்களிலே சொன்னார்கள் என்றபடி. e (ப்ரீதியாலே குமிழ்நிருண்டு) உத்மஸ்தகமாக அநுபவித்து. f (நற்கேடு) என்றது—கேடான நலமாய், ஆஸ்ரயத்துக்கு ஹாநிவரும்படியான ஆநந்தமும்.

பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே அநுகாரம் முற்றி k அவைதானேயாய், இடைநடையும் இடைமுடியும் l இடைப்பேச்சும் m முடைநாற்றமுமாய்விட்டது.

n ஸ்ரிய:பதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனுய், ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனுயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரன், நஷ்டமாய்க்கிடக்கிற ஜகத்தை க்ருபையாலே ஸ்ருஷ்டித்தும் ஆத்மாக்களுக்குக் கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்து, 1. "ஸாஸநாத் ஸாஸ்த்ரம்" என்று சொல்லுகிறபடியே, வேதஸாஸ்த்ரங்களைத் தன்னைப்பெறுகைக்கு உபாயமாகக் காட்டிக்கொடுக்க; அவற்றைக் காற்கடைக்கொண்டு விஷயாந்தரங்களிலே மண்டி அநர்த்தப்பட்டுப்போகிற தஸையிலே தான்வந்து பிறந்தருளி, தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலும் ஸீலாதிகுணங்களாலும் இந்த ஜகத்துக்களை ஈடுபடுத்தி o வாரிப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டுபோவானொருவனுகையாலே, ததர்த்தமாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே க்ருஷ்ணனுய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணி, தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலும் குணசேஷ்டிதங்களாலுமாக, பஞ்சலக்ஷங்குடியிலுள்ள பெண்களைத் தோற்பித்துக்கொண்டு, ஒத்தபருவத்திற்பெண்களுந்தானுமாய் வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே தானும் ப்ராப்தயௌவநனுய், அவர்களுக்கும் யௌவநம்வந்து தலைகாட்டினவாறே, கோபவ்ருத்தரெல்லாரும் கூடி, "க்ருஷ்ணன் தூர்த்தனுயிராநின்றான். இவன்முகத்திலே பெண்கள் விழிக்கலாகாது" என்று பார்த்து, இவர்களைக்கொண்டுபோய் நிலவறைகளிலேயடைக்க, பெண்களும் க்ருஷ்ணனும்பண்ணின பாக்யத்தாலே வர்ஷமின்றிக்கேயொழிய, பெண்கள் இருந்து மநோரதிக்கிறார்கள்; - "p கோதநராயிருக்கிற இடையர் வர்ஷார்த்தமாக நம்மை நோற்கச்சொல்லக்கடவர்கள். க்ருஷ்ணன் இதுக்குக் q கடைக்கூட்டனுகவுங்கடவன், நமக்கு ஒரு r துக்கமில்லை" s என்று

பெ.அ—அத்யவஸித்து என்றபடி. l இடைப்பேச்சு என்றது A"நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம்" என்ற ஜாதிப்பேச்சு என்றபடி. m B "ஆயர் சிறுமியரோம்" என்றத்தாலே முடைநாற்றம் அர்த்தஸித்தம்.

n...b கோபிமார் நோற்ற ப்ரகாரத்தை ஸஹேதுகமாக அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரிய:பதி இத்யாதி) o (வாரி) என்றது திரட்டி என்றபடி; (பிடியாக) என்றது ஒரு பிடியாக என்றபடி. இத்தால் 2."பூர்வம் ஸதூர்வமபூஜந்த ஹி ஜந்தவஸ்த்வாம்" என்கிறபடியே, சக்ரவர்த்திதிருமகனுய்க் கொண்டுபோந்தவனுகையாலே என்கை. p...r மநோரதிக்கும் ப்ரகாரத்தை அருளிச் செய்கிறார் (கோதநர் இத்யாதி—துக்கமில்லை இத்யந்தம்) q கடைக்கூட்டன்—நிர்வாஹகன். s (என்று) என்ற அநந்தரம், இப்படி என்று ஸேஷம்.

சி.அ-n...b அவர்களது கரித்தாப்போலே இவளுமநுகரித்தாள் என்றதே. அநுகார்யைகளான இடைப்பெண்கள் ஸ்வரூபமெப்படி? அவர்கள் நோன்பு நோற்றார்களோ, என்ன. அவர்கள் நோன்பு நோற்றுபலம்பெற்ற ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரிய:பதியாயித்யாதி) o (வாரிப்பிடியாக) எல்லாரையும் கூட்டி என்றபடி. p...r பெண்கள் மநோரதத்தானேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (கோதநராயித்யாதி) q (கடைக்கூட்டு) ஸஹகாரி.

A திருப்பாவை-2, B திருப்பாவை-16

பெண்கள் ப்ரீதைகளாய் தரித்திருக்கிற தசையிலே; வர்ஷமின்றிக்கேயிருக்கிற படியைக் கண்டு, கோபவ்ருத்தரெல்லாரும் திரண்டு, ''பசுக்களும் மநுஷ்யரும் பிழைக்கும் விரகு ஏதோ?'' என்று பார்த்து, ''வர்ஷார்த்தமாக நோற்க வர்ஷ முண்டாம்'' என்று, ''இவ்வூரில் பெண்களடைய நோற்கக்கடவர்கள்; இந்நோன் புக்கு இங்குத்தைக்கு அதிபனை ஸ்ரீநந்தகோபர் மகன் க்ருஷ்ணன் கடகனு வான்'' என்று அத்யவஸித்து, பெண்பிள்ளைகளையடைய அழைத்து, க்ருஷ்ணனை யும் அழைத்து, பெண்களை நோற்கச்சொல்லி, ''இவர்கள் நோன்புக்கு நீ கடகனாக வேணும்'' என்று க்ருஷ்ணனை அபேக்ஷிக்க; அவன், ''எனக்கு க்ஷமமன்று'' என்ன, ''இத்தனையும் செய்யவேணும்'' என்று மறுக்கவொண்ணாதபடி நிர்ப்பந்திக்க அவனும் இசைந்தபின்பு, எல்லாரும் திரள இருந்து, ''பெண்கள் நோற்பார்; இதுக்கு வேண்டுவது க்ருஷ்ணன் ஸஹகரித்துக் கொடுப்பான்'' என்று t ஓமறைந்து ப க்ருஷ்ணன் கையிலே பெண்களைக் காட்டிக்கொடுத்து கோபவ்ருத்தரெல்லாரும் போனபின்பு, பெண்களும் க்ருஷ்ணனும் கூட v-இருந்து ''திருக்குரவைகோத்த ராத்ரிபோலே, பெண்காள்! இதுவும் நமக்கு ஒரு ராத்ரியே!'' என்று க்ருஷ்ணன் கொண்டாடி, ''இனி w அசிர்ப்புப் பிறக்க xவைகல் இருப்போமல்லோம்; இப்போது எல்லாரும் போய் அபரராத்ரியிலே வந்து எழுப்புங்கோள்; நோன்புக்குக் குளிக்க லாம்படி'' என்று அருளிச்செய்து, க்ருஷ்ணனும் பெண்களைப் பிரிந்துபோய் தரிக்க மாட்டாமே yநப்பின்னைப் பிராட்டி திருமாளிகையிலே புக்கான். பெண்களும் பரஸ்பர ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே கால்நடை தந்துபோய்த் தந்தம் மாளிகையிலே புக்கு உறங்கப்புக்கவிடத்தில் கண்ணுறங்காமையாலே, முற்படவுணர்ந்தவர்கள், க்ருஷ்ண குணசேஷ்டிதங்களை நினைத்து எழுந்திருக்கமாட்டாதே கிடக்கிறவர்களை உணர்த்த,

---

ப (அம்மனைமீர்காள்) என்றது கோபவ்ருத்தரும் மற்றுமுண்டான கோபருங்கூட ஸம்மதித்து என்றபடி. ப (க்ருஷ்ணன் கையிலே பெண்களைக் காட்டிக்கொடுத்து) என்ற துக்கு கோத்தனும் அந்தனும் விழுக்கவேண்டி க்ருஷ்ணனுல்லவதித்த அபசாதத்தையும் பொறுக்கக்கடவோமல்லோம் நோன்புக்கு காட்டிக்கொடுத்தாரகளென்று கருத்து. v (இருந்து) என்ற அநந்தரம், பின் என்று அத்யாஹாரியம். w (அசிர்ப்பு) என்றது அதிங்கை என்றபடி. x (வைகல்) என்றது தெடும்போது என்றபடி. y A "நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக்கிடந்த" என்று க்ருஷ்ணனெழுப்பும்போது சொல்லுகையைப்பற்ற (நப்பின்னைப் பிராட்டி திருமாளிகையிலே) என்றது. நந்தகோபர் க்ருஹத்தில், நப்பின்னையுந் தானுமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிற க்ருஹத்தில் என்றபடி.

சி அ.—w (அசிர்ப்பு) ஸந்தேஹம்.

A திருப்பாவை 19.

தனித்தனியே சென்று எழுப்பி, எல்லாருங்கூடி, உத்₃தே₃ஶ்யமான ஸ்ரீநந்த₃கோ₄பர் திருமாளிகையிலேசென்றுக்ருஷ்ணனை எழுப்பித் z தங்கள் அபேக்ஷிதத்தையறிவித்து, a 1. "யாவதாவர்த்ததே சக்ரம்" என்று ஸ்ரீப₄ரதாழ்வான் பெருமாள் திருவடிகளிலே விழுந்து a₁வேண்டிக்கொண்டாற்போலேயும், b அர்ஜுநன் ஷட்கத்ரயத்திலுங்கூட b₁எடுப்பும் சாய்ப்புமாய்ச் சென்று சரமஶ்லோகம் b₂கேட்டு த₄ரித்தாற்போலேயும் b₃ அபேக்ஷிதம் பெற்று முடிக்கிறது.

c இவள்மடலூறாதே நோன்பிலே கைவைப்பானென்னென்னில் : d "ராஜ மஹிஷி உஞ்ச₂வ்ருத்திபண்ணி ஜீவித்தல் ராஜாவுக்கு அவத்₂யாவஹமாம்போலே மடலிலுங்காட்டில் இது அவத்₂யாவஹமாகையாலும், e சக்ரவர்த்தித்திருமகனைப் போலே e₁குணவ்யஸநியன்றியே தானும் ஒக்கமடலெடுப்பாரொரு e₂சுணைக்கேடன்

பெ. அ.-z (தங்களபேக்ஷிதத்தை அறிவிக்கை)யாவது A "இறைவா நீதாராய்" என்று தங்கள் புருஷார்த்த₂த்துக்கு நீயே உபாயமாகவேணுமென்று அறிவிக்கையும், B "உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்று தங்கள் புருஷார்த்த₂ ஸ்வரூபத்தை அறிவிக்கையுமென்று கண்டு கொள்வது. z, b₄(தங்களபேக்ஷிதத்தை அறிவித்து அபேக்ஷிதம்பெற்று முடிக்கிறது) என்று அந்வயம். a, b அபேக்ஷிதம் பெற்று முடிக்கையிலே இரண்டு த₃ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறார் (யாவதி₃த்யாதி₃) a₂ (வேண்டிக்கொண்டாற்போலேயும்) என்றது 1. "ஸ்வாமித்வமநுவர்த்துய" என்று வேண்டிக்கொண்டு அபேக்ஷிதமான உபேயத்தைப் பெற்றுப் போலேயும் என்றபடி. b₂(எடுப்பும் சாய்ப்பும்) என்றது ஶோகாவிஷ்டனான அர்ஜுநனை க்ருஷ்ணன் எடுக்கவும் மீள அர்ஜுநன் ஶோகிக்கவும் என்றபடி. b₃(கேட்டு த₄ரித்தாற் போலேயும்) என்றது உபாயத்தைக் கேட்டு த₄ரித்தாற்போலேயும் என்றபடி. b₄(பெற்று முடிக்கிறார்) என்றது—பெற்ற வரைக்கிணங்கள் என்றபடி.

c, d, e ஆண்டாள், தம்பன்மாரைப்போலே எம்பெருமான் முகங்காட்டாவிடில் மடலூர இவண்ணுதோ? கோபிகர்துகூரத்தாலே நோன்பிலே கைவைப்பானென்? என்னும் ஶங்கையை அநுவதி₃த்து, அதுக்கு இரண்டுவிதமாகப் பரிஹரிக்கிறார் (இவள் மடலூராதே இத்யாதி₃) e₂ (குணவ்யஸநியன்றியே) என்றது குணத்துக்கு ஹாநி எங்கே வருகிறதே? என்னும் வ்யஸநமுடையனன்றிக்கே என்றபடி. e₃ சுணைக்கேடன்—லஜ்ஜாஹீநன்.

சி. அ—b₂ (எடுப்பும் சாய்ப்பும்) என்றது ஜ்ஞாநத்தினுடைய தலையெடுப்பும் சாய்ப்பும் என்றபடி. e₂(குணவ்யஸநியன்றியே) என்றது-குணஹாநியாகிறதென்கிற வ்யஸநமின்றியிலே என்றபடி.

A திருப்பாவை 28, B திருப்பாவை 29,

ஆகையாலும், மடல் இவ்விஷயத்தில் பலியாது என்று பார்த்து நோற்கிறார்கள். f உத்தேச்யம் வேறென்றுய் நோன்பு வ்யாஜமாத்ரமாகில் இவர்களுக்கு தேவதை வர்ஷிக்குமோ? என்னில்? g வ்ரதோபவாஸ கர்ஶிதமான வடிவைக் கண்டால் சேதநமன்றே, வர்ஷியாதோ! என்று பார்த்தார்கள்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

பெ.அ-f (உத்தேச்யம்) என்றது க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷம். g (வ்ரதோபவாஸ கர்ஶிதமான வடிவைக் கண்டால் சேதனமன்றே வர்ஷியாதோ) என்றது கோபவ்ருத்தர்தங்களுக்கு வர்ஷார்த்தமாக அநுமதிபண்ணி, பரதந்த்ரைகளாய் வ்ரதத்தை ஆசரிக்கும் பெண்களுக்கு அந்த பலம் அநுத்தேச்யமாகிலும் பண்ணிவைக்கும் கோபவ்ருத்தருக்கு உத்தேச்யமாகையாலே வர்ஷிக்கவேணுமென்று அறிந்து வர்ஷிக்கும் என்றபடி.

சி.அ. இப்ரபந்தத்தால் சொல்லியற்ற வேதார்த்தமாவது,— அவதார ஸ்தலமே ஸமாஶ்ரயணீய ஸ்தலம் என்றும், அவதீர்ணனானவனழகே ருசிஜநகம் என்றும், ருசியுடையார் ப்ராப்யத்வரையாலே அவனை மேல்விழுந்து அபேக்ஷிக்கை ப்ராப்தமென்றும், இவ்விஷயத்திலிழிவார்க்கு ருசியுடையாரடங்க உத்தேச்யர் என்றும், ப்ராப்யமாகிறது— அநுபலப்தஜநித ப்ரீதிகாரிதமாய் யாவதாத்மபாவியான கைங்கர்யம் என்றும், இதுக்கு ஸாதநம் அவன் திருவடிகள் என்றும் சொல்லிற்றாயிற்று.

திருப்பாவையில் முதற்பாட்டால்-நோன்புக்கடைத்த காலத்தைக் கொண்டாடி, இரண்டாம்பாட்டால்—இன்னதுசெய்வோம் இன்னது தவிர்வோம் என்றும், மூன்றும் பாட்டால்-நோன்புக்கு ஸஹகரிப்பார்க்கு பலிக்கும் பலமும், நாலாம்பாட்டால்—வர்ஷதேவதையை நியமித்து இன்னபடியும் இன்னபடியும் செய்யவேணுமென்றும், அஞ்சாம் பாட்டால்—நோன்பிலே இழியவே விரோதி பாபங்கள் நசிக்குமென்றும், மேல்பத்துப் பாட்டால்—பத்துப் பெண்களை எழுப்பி, பத்துப்பெண்களும் பஞ்சலக்ஷம் பெண்களுக்கும் உபலக்ஷணம், மேல் பதினஞ்சுபாட்டால் கோயில்காப்பானையும், திருவாசல் காப்பானையும், ஶ்ரீநந்தகோபரையும், யஶோதைப்பிராட்டியையும், நம்பி மூத்தபிரானையும், நப்பின்னைப் பிராட்டியையும், க்ருஷ்ணனையும் எழுப்பி மங்களாஶாஸநம் பண்ணி வேண்டுமவை ப்ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் அருளிச்செய்த

ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யானம்

அவதாரிகை.

[பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த மூவாயிரப்படி வ்யாக்யானம் அவதாரிகையையே அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் ஏற்றுக்கொண்டு அருளினார்.]

திருநாராயணபுரம் "ஆய்" ஜநந்யாசார்ய ஸ்வாமி
அருளிச்செய்த

ஈராயிரப்படி வ்யாக்யானம்

அவதாரிகை

எம்பெருமானுரை "ஒருரு திருப்பாவைக்கு அர்த்தம் அருளிச் செய்ய வேணும்" என்ன, "திருப்பல்லாண்டுக்கு ஆள்கிடைக்கிலும், திருப்பாவைக்கு ஆள்கிடையாது" என்று அருளிச்செய்தார். "மோவாயெழுந்தமுருட்டு கேட்கைக்கு அதிகாரிகளல்லர்; முலையெழுந்தார் கேட்க வேணும்; அவர்களிலும் எம்பெருமானைத் தாங்கள் அனுபவிக்கவேணுமென்றிருக்கும் பரிவுராணித்திகளான பிராட்டிமார்க்கும் கேட்க நிலமல்ல; பலசொல்லியென்? பத்து ஆழ்வார்களுடைய ஸாரபூதையான தானே சொல்லித் தானே கேட்குமித்தனை" என்று அருளிச்செய்தார்.

ஒரு பர்வதத்துக்கும் பரமாணுவுக்கும் உள்ள வாசிபோரும் ரிஷிகளுக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கும். அத்தனைவாசிபோரும் ஆழ்வார்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும். அப்படியே பெரியாழ்வாருக்கும் ஆழ்வார்களுக்கும். அத்தனை வாசி போரும் பெரியாழ்வாருக்கும் திருமகளாருக்கும். பதின்மருடைய ஜ்ஞானமும் ஸ்தீதனமாக இவள்பக்கலிலேயிறே குடிகொண்டது. பத்துப்பேர்க்கு ஒரு பெண்பிள்ளையிறே.

ஆழ்வார்கள் எம்பெருமானுலே மயர்வற மதி நலமருளப் பெற்றனர். இவள் தான் எம்பெருமானுக்கு மயர்வற மதிநலமருளினாள்; இவள் அருளுகையாவது எம்பெருமானை எழுப்பித் தன்குறையை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பம்செய்கை.

இனியபெருமாள்படி ஆழ்வார்கள்தம் ஸ்ரீபரதாழ்வான்படி பெரியாழ்வார்தம் ஸ்ரீராத்ருஞ்ஜயன்படி அவர் திருமகள்தம் ஆழ்வார்களும் இனியபெருமானும் பகவதநுபவத்தை ஆசைப்பட்டார்கள். ஸ்ரீபரதாழ்வானும் பெரியாழ்வாரும் பகவத்ஸம்ருத்தியை ஆசைப்பட்டார்கள்; ஸ்ரீராத்ருஞ்ஜயனும் நாய்ச்சியாரும் ஸ்ரீமதுரகவிகளோடொப்பர்கள். நாய்ச்சியார் பெரியாழ்வாரையே உபாயமாக விச்வஸித்திருப்பர்.

இனியபெருமாள் 1. "பாலயாத் ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்த" ராகுப் போலே இவளும் தொடக்கமே பிடித்து ஸ்நேஹித்துப் போரும். இப்படி விலக்ஷணையான நாய்ச்சியார் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தமிறே திருப்பாவை.

இப்ரபந்தத்துக்குக் கருத்து—மார்கழி நீராட என்கிறது. இத்தை ஒரு வ்யாஜமாகக் கொண்டு நோன்பு முன்னுக எம்பெருமானை, "உனக்கு ஸேஷமாயிருக்கிற இவ்வாத்மா அநர்த்தப்படாதபடி பண்ணி இதற்கு ஸ்வரூபானுகுணமான கைங்கர்யத்தையும் கொடுத்து அதுதான் யாவதாத்மபாவியாம்படி பண்ணியருளவேணும்" என்று அபேக்ஷிக்கிறாள்.

அர்ஜுனன் ஷட்கத்ரயத்தாலுங்கூட 2. "மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ" என்று அவனைக்கொண்டு உபாயத்தை அறுதியிடுவித்தாப்போலே, இவளும் முதற்பாட்டில் A "நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்" என்று உபாயத்தை அறுதியிட்டுச்

A திருப்பாவை 1.

A 'சிற்றஞ்சிறு காலே'யிலே உபேயத்தை அறுதியிட்டுக்கொண்டு நடுவே தேஹயாத்ரைக்கு உடலாக்கிவிடுகிறுள். B "அன்றென்கூவை பட்டினி நாள்" என்னுமவர் மகளிறே. C "ஒழிவில் காலமெல்லாம்" என்றுமுண்டிறே. மாலாகாரர் மகளிறே.

ஆழ்வார்களுக்கு அந்யாபதேஶம் ஆண்களாயிருக்கச் செய்தே பெண்களாகை. இவளுக்கு அந்யாபதேஶம் ப்ராஹ்மணியான இவள் இடைச்சியாகை. D "குலம்தரு"மிறே. E "பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்ந்து" என்றுமுண்டிறே.

இவளுடைய ஜ்ஞானபக்திகள் க்ஷணந்தோறும் ப்ரகாஶத்விஷயத்திலே கைவளர, வடபெருங்கோயிலுடையான் முகங்கொடாதேயிருக்க, இவளும் "ஜ்ஞாபகர்யார்த்திகளுக்காக எல்லைநடந்து கொடுத்து இளைப்பாலே கிடக்கிறுன்" என்று புத்தி பண்ணித் தன் திருமுலைத்தடங்களையிட்டு நெருக்கினுள்; அத்தாலும் எழுந்திருந்து ப்ரதிவசனம் பண்ணக் கண்டிலள். காணுமையாலே வ்யஜ்ஞுதிகளாலே மீளவும் மிமிரோபசாரம் பண்ணினுள். அத்தாலும் எழுந்திருக்கக் காணுமையாலே "இது நோவல்ல; நம் பக்கல் ப்ரணயாபராத்தத்தாலே கிடக்கிறுன்" என்று நினைத்து மிகவும் தளர்ந்து, திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளை அநுஸந்தித்துப் பார்த்தாள். அது காலாந்தரத்திலேயாகையாலே உதவுப்பெற்றிலோம் என்று தளர்ந்து மிகவும் அவஸந்நையாய், 'நமக்கு தரிக்கைக்கு விரகு என்?' என்று கூப்பிடச்செய்தே சில ஸாபராணிப்ரபுருதிகள் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே க்ருஷ்ணனேடே கலந்து பிரிந்த பெண்கள் தங்களாற்றுமையாலே 1. 'துஷ்ட காளிய திஷ்டாத்ர க்ருஷ்ணேஹமிதி சாப்ரா" என்று க்ருஷ்ணனை அனுகரித்து தரித்தாப்போலே இவளையும் அனுகரித்து தரிக்கச் சொல்ல, இவளும் க்ருஷ்ணனை அனுகரிப்பதிலும், க்ருஷ்ணனை அனுகரித்த பெண்களை அனுகரிக்கை நன்று' என்று பார்த்து அனுகரித்து தரிக்கிறுள். அவ்வனுகாரம் முற்றி இடைமுடியும், இடைநடையும், இடைப்பேச்சும், முடை நாற்றமுமாய் விட்டது. இப்படி தானிருந்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரே திருவாய்ப்பாடியாகவும், வடபெருங்கோயில் ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமாளிகையாகவும், வடபெருங்கோயிலுடையானே க்ருஷ்ணனுகவும், தன்னைப் பிராட்டியாகவும் தோழிமாராகவும் அனுகரித்துக்கொண்டு நோற்கிறுள்.

நோன்புக்கடியென்னென்னில்? மீமாம்ஸையிலே ஹோளாகாதிகரணந்யாயத்தாலே மிஷ்டாச்சாரஸித்தம். F "மேலையார் செய்வனகள்" என்று, நோன்பு நோற்க அறுதியிட்ட வாயாலே எல்லை நிலத்திலே நிற்கிற நாய்ச்சியார்தாமே அருளிச்செய்தார். பொய்யே "நோற்கிறேனென்று சொல்லலாமோ? என்னில்; விவாஹ ஸமயத்திலும் ப்ராணந்திக ஸமயத்திலும் பொய் சொல்லலாமென்று ஶாஸ்த்ரமுண்டு. உண்டென்று சொல்ல வேணுமோ? அனுஷ்டானமேயன்றோ ப்ரதானம். இவ்விரண்டுக்கும் கைம்முதல் வேறே தேட வேணுமோ? இவர்களுடைய ஆற்றுமைதான் என் செய்யாது?

அழகிது, இதுதான் இங்கு விளைந்தபடியென்னென்னில்: ஸ்ரீய:பதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுய், புருஷோத்தமனுய், புண்டரீகாக்ஷனுய், ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதனனுய், ஸாத்விகைஸ்ஸேவ்யமானனுயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் தன் க்ருபையாலே நிர்ஹேதுகமாக வந்துபிறந்தருளி, தன்னுடைய லீலாதிகளாலே ஜனங்களை

A திருப்பாவை 29, B பெரியாழ்-திரு 5-1-6, C திருவாய் 3-3-1, D பெரிய-திரு 1-1-9, E நாச்சியார்-நப்பல்லாண்டு 5, F திருப்பாவை 26.

ஈடுபடுத்தி வாரிப்பிடித்துக்கொண்டு போவானொருவனுகையாலே தத்தர்த்தமாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே வந்து திருவவதரித்துப் பெண்களும் தானுமாய் வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே க்ருஷ்ணனும் ப்ராப்தயௌவனனுய், பெண்களும் குமாரிகளாயிருக்கிற இருப்பைக் கண்டு "இவனிப்படி தூர்த்தனுயிரா நின்றான்; இவன் பாடு பெண்கள் சேர்த்துக்கட்வர்களன்று" என்று எல்லீருமாகத் திரண்டு இப் பெண்பிள்ளைகளை நிலவறைகளிலே அடைத்தார்கள். க்ருஷ்ணன் பிறந்த பின்பு வெண்ணெய்களெல்லாம் மறைய வைத்தார்கள். இப்படி வெண்ணெயும் பெண்களும் க்ருஷ்ணனும் பிரிந்த தர்மஹாநி கண்டாவது, இவர்கள் பண்ணின பாக்யமாவது நாடு வர்ஷமின்றிக்கே நோவுபட்டுப் பசுக்களுக்கு ஊணின்றிக்கே ப்ராணனின்றிக்கே ஸஸ்யவ்ருத்திகளுமில்லையாய்த்து. நாடுவர்ஷமின்றிக்கே இருக்கிறபடி கண்டு கோபவ்ருத்தர்களெல்லாரும் திரண்டு, "பசுக்களும் மனுஷ்யரும் பிழைக்கைக்கு விரகென்?" என்று விசாரிக்க, அசரீரிபோலே புருஷவாக்யம் "தேவதை திருப்பதுகை வர்ஷமுண்டு" என்று பிறக்க, இவர்களும் "வர்ஷார்த்தமாக இவ்வூரில் பெண்பிள்ளைகளையே நோற்கக் கடவர்கள்" என்றார்கள். இக்ரமம்—1. "அயி வ்ருஷா: பாம்லாநா" என்றது போய், 2. "அகில்பில்லோ வ்ருஷா:" என்று புண்யகாலம் வந்தாப்போலேயிருந்தது. அநந்தரம் வர்ஷார்த்தமாக நோற்கைக்காக நிலவறைகளிலே அடைத்த பெண்களைப் புறப்பட்விட்டு, நந்தகோபன் வ்ருத்தராகையாலே எல்லாவற்றுக்கும் கடவனுக க்ருஷ்ணனையும் ஸாந்த்வநாதனம் பண்ணிப் பெண்களையும் க்ருஷ்ணனையும் சேர்விட்டு ஸரணம் புக, க்ருஷ்ணனும் "கோபீபரிவ்ருதோ ராத்ரிம் ஸேவேத்ர மமகோரமம்" என்று சொல்லுகிறபடியே தண்டலிட்ட நிலவும், கவிள்ளவிட்ட நாண்மலர்ச் செறிவும், இருண்ட சோலையும், பளிங்குப்பாறையும், செங்குன்றுத்தாழ்வரையும், பரப்புமாறப்பூத்த காவியோடையும், நாயடியிட்டுப்புகுந்து தென்றலுமாயிருக்கிற யமுனை தீரத்திலே பஞ்சலக்ஷம் குடியில் பெண்களையுடையு மெய்க்காட்டிக் கொண்டு கழகமிருந்து, "இனி நாம் வைகலிருக்கில் மாதாபித்ருக்கள் அதிசங்கை பண்ணுவர்கள்; உத்தமகங்களிலே போய்ச் சேருங்கோள்" என்று தானும் தப்பினேன் பிராட்டி திருமாளிகை சேர, பெண்களும் தத்தாமகங்களிலேபோய்ப் படுக்கையிலே சேர, படுக்கை அடிகொதித்து A 'மென்மலர்ப் பள்ளி . வெம் பள்ளி'யாய் மத்யராத்ரியிலே எழுந்திருந்து சிலர் உறங்குகிற பெண்பிள்ளைகளை எழுப்புகிறார்கள்.

— "உறங்குகிறார் யார்? எழுப்புகிறார் யார்?" என்னில்: குணவித்தர் உறங்குகிறார்கள், கைங்கர்யபரர் எழுப்புகிறார்கள். ராமேசரம் ஒருபடிப்பட்டிராதிறே. 4. "சிங்கம் பிங்கம்" அப்படி க்ருஷ்ணகுணங்களும் நாநாவாயிறே இருப்பது. இரண்டு ப்ரகாரமும் பரமபதத்திலுமுண்டு. B அமரரும் முனிவருமிறே. முனிவரோடொப்பார் உறங்குகிறார்கள், அமரரோடொப்பார் எழுப்புகிறார்கள்.

ஆக, நோன்புக்குக் காலத்தைச் சொல்லி, இதுக்குச் செய்யக் கடவன சொல்லி, அனுமதி பண்ணினார்க்குண்டான நன்மை சொல்லி, வர்ஷிக்கும்படியை நியமித்து, "நாம் இதிலே அத்வேஷகல ப்ரதிபந்தகங்களும் போம்" என்று சொல்லி, மேல் பத்துப்பாட்டாலே ஒருவரையொருவர் எழுப்புகிறார்கள். மேல் விஸ்தரமாக விருக்கும்.

ஈராயிரப்படி அவதாரிகை முற்றிற்று.

A திருவாய் 9-9-4, B திருவாய் 10-9-9.

திருநாராயணபுரம் "ஆய்" ஜநத்யாசார்யஸ்வாமி

அருளிச் செய்த

நாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம்

அவதாரிகை.

1. "அநாதி மாயயா ஸுப்த: யதா ஜீவ: ப்ரபுத்யதே" என்கிறபடியே அநாதிகாலம் ஒருபோகியாக உறங்கினவன் இனி அநந்தகாலம் ஒருபோகியாக உணர்ந்தேயிருக்கும்படி சொல்லுகிறது. உணர்ந்தது எம்பெருமானையாகையாலே உணர்த்திக்கு பாதகமில்லை. ப்ரக்ருதியைச் செறியச்செறிய இருள் மிகும்; எம்பெருமானைச் செறியச்செறிய உணர்த்தி மிகும். ஜ்ஞாநாநந்தமயமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்குத் திரோதாநம் பிறந்த வித்தனையிறே பண்டு செய்தது. ஸ்வரூபஸித்தியேயன்றே ப்ராப்யம். A "பகற் கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன்"—உறங்காத என்னையும் கண்டேன். அஸ்தமியாத ஆதித்யனையும் கண்டேன். 2. "பாஸ்கரேண ப்ரபாயதா". B "திருக் கண்டேன்' என்றபின்பு, B 'பெரும்மேனி கண்டேன்' என்றருளிறே. ப்ரபையை முந்துறக் கண்டிறே ஆதித்யனைக் காண்பது. 3. "ஸுப்ரபாதா ச மே நிசா" என்று அக்ரூரனுக்கும் கம்ஸனைக்கொன்றதாலே விடிவு காணவொண்ணாத ராத்ரியும் விடிந்து அஸ்தமியாத பகலாய்த்து கும்பகர்ணனுக்கு உறக்கம் தேட்டம். விபீஷணாழ்வானுக்கு உணர்த்தி தேட்டம், ராவணனுடைய உணர்த்தியில் கும்பகர்ணனுடைய உறக்கம் கன்றியிருந்தது; உணர்ந்தால் எம்பெருமான்பக்கலிலே செல்லுகைக்கு இருப்புமத்தனையிறே. 4. "ஆஜகாம முஹூர்த்தேந யத்ர ராமஸ்ஸலக்ஷ்மண:" 5. "ஸுப்ரபாதாத்ய ரஜநீ மதுராவாரயோஷிதாம்" என்று அங்குள்ளார்க்கு நல்விடிவும் கம்சனுக்கு விடியாத ராத்ரியுமாய்த்து என்றருளினிறே. ஆதித்யனுண்டானாலும் கண்ணுள்ளார்க்கிறே விடிவுள்ளது.

ஆண்டாளுக்குப் பத்துத் தமப்பன்மாருக்கு உண்டான ஆற்றுமையும் ஸ்த்ரீத்வமாகப் பெற்று இவர்பக்கலிலே குடிகொண்டது. ஆழ்வார்களுக்கு தரிக்கைக்கும் ஒரு பொற்றையுண்டு, தாங்களான தன்மை அழிந்திருக்கச் செய்தே நாய்ச்சியார்தனையாக அந்யாபதேசத்தாலே பேசியனுபவித்தார்கள். இவள் C "பிறந்திட்டாள்" என்னுமாபோலே அந்யாபதேசத்தாலே அநுபவிக்கவேண்டாதே அவனைப் பருத்திபட்டபன்னிரண்டும் படுத்தவல்ல ஸ்த்ரீத்வத்தை உடையளாயிருக்கும்; அவர்களிற்காட்டில் ஆற்றுமை தன்னேற்றம், (எம்பெருமான் தன்னழகையும் குணங்களையும் இவளுக்குக் கொடுத்தான்,) பிராட்டிமாரும் தங்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களையும் இவளுக்குக் கொடுத்தார்கள்; தமப்பன்மாரைப்போலே ஆக்கனை பெண்மையன்று இவளது.

A இர-திருவ 81, B முன்-திருவ 1, C திருவாய் 6-5-10.

இவளுக்கு ஓர் அந்யாபதேஶமுண்டு; அதாகிறது ப்ராஹ்மணி இடைச்சி யாகை. A "குலந்தரும்" என்று அவனுக்கு அண்ணிய குலமிறே குலமாவது.

1. "பதிஸம்யோகஸுலப்யம் வயோ த்ருஷ்ட்வா ச மே பிதா।
சிந்தார்ணவகத: பாரம் நாஸஸாதயிதாப்லவோ யதா॥"

என்கிறபடியே ஒரு கொள்கொம்பிலே சேர்க்கவேண்டும் பருவமாய், B "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்" என்னும் தன்மையையுடையளாய், C "கோல் தேடியோடும் கொழுந்தே போன்றதே மால்தேடியோடும் மனம்" என்கிறபடியே அபிநிவேஶத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு 'வடபெருங் கோயிலுடையானெங்கே D தழுவி முழுசிப் பரிமாற வேணும்' என்று இவள் செல்ல, இவள் நினைத்தபடிகளுக்கு அவன் முகங்காட்டாமையாலே மிகவும் அவஸந்நையாய், 'இவனெடு கலந்து பரிமாறப் பெற்றருண்டோ, இல்லையோ?' என்று ஆராய்ந்துபார்த்தவிடத்தில், 'திருவாய்ப் பாடியில் பெண்பிள்ளைகள் யதாமனோரதம் இவனெடு அநுபவிக்கப் பெற்றார்கள்' என்று கேட்டு 'அதுக்கு நாம் உதவப் பெற்றிலோம்' என்று இன்னுதாக;

2. "கோவர்தனோ கிரிவர:" அவன் பருப்பத பன்னிரண்டுங் காட்டின மலை கிடந்தது. 2. "யமுநா நதீ ஸா" அவனும் பெண்களும் புக்குக் கலக்கின நீர் இன்னமும் தெளிந்ததில்லை, மஞ்சளும் குங்குமாதிகளும் இப்போதும் காணலாம். அந்தாழ்வான் திருமுக்குளத்திலே புக்குத் தடவினார். 'இது வென்' என்ன, 'அப்பெண்பிள்ளைகள் குளித்ததொரு மஞ்சட் கொழுந்தாகிலும் கிடைக்குமாகக் கருதிக் காண்' என்றார். 2. "புருந்தாவநம் ச" அவனுலும் பெண்களாலும் பருத்தி பட்ட பன்னிரண்டும்பட்ட ஸ்ரீபுருந்தாவநத்தில் திருக்குரவைகோத்த அடிச்சுவடும் இன்னமும் அழிந்ததில்லை. 2. "மதுரா ச புரீ புராணீ" ஆஸ்ரிதர்க்கு வயிறெரித்தலான தேஶம். கொடுந்தேசமென்றுமாம். ஆன படும் ஆகரம்போலே ஸர்வேஶ்வரன் படும் ஆகரம். 2. "அத்யாபி ஹந்த ஸுலபா: க்ருதிநாம் ஜநாநாம்" கால்நடைதரும் பாக்ய வான்களுக்கு இப்போதும் காணலாம் கிடீர்.

வைலக்ஷண்யத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம்-(தேஹாத்மாபிமானத்துக்குக் கூனியும் கைகேயியும்; தார்மிகத்வத்துக்கு சக்ரவர்த்தி; ஆத்மஜ்ஞாநத்துக்கு வஸிஷ்டாதிகள்,) கைங்கர்யத்துக்கு இளையபெருமாள், பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ஸ்ரீபரதாழ்வான், பாகவத பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான். இளையபெருமாள்படி ஆழ்வார்களது. ஸ்ரீபரதாழ்வான்படி பெரியாழ்வார்து. ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான்படி ஆண்டாளது. பெரியாழ்வார் பாகவதஸம்ருத்திக்கு ஆசைப்பட்டார். இவள் பாகவத ஸம்ருத்திக்கு ஆசைப்பட்டாள். முந்துறவே E "பல்லாண்டு" என்றார் அவர். இவள் F "நீராடப் போது வீர்" என்றாள். உபாயத்திலும் இவர்க்கு G "மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்". இவளுக்கு உபாயம் H "விட்டு சித்தர் தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசு வருவிப்பரேலது காண்டும்". பெரியாழ்வார் தம்மையழித்து இவளைப்பெறவிருக்க, இவள் தன்னையழித்து அவர்களைப் பெறப்பார்க்கிறாள், நம்மாழ்வார் I நெடுமாற்கடிமையிலும் J வேய்மருதோளிணையிலும் கடை கோழி(கடைக்கோடி?) நிலையிட்ட அர்த்தம் இவளுக்கு முற்பட்டது.

A பெரியதிரு 1-1-9. B நாச்-திரு 1-5. C இர திருவ 27. D நாச்-திரு 13-5, E திருப்பல்லாண்டு 1, F திருப்பாவை 1, G நாச்-திரு 11-10 H நாச்-திரு 10-10 I திருவாய் 8-10. J திருவாய் 10-3.

க்ருஷ்ணனைப் பிரித்த இத்தர்மஹாநி கண்டு மாரி மறுத்தது; கூடினால், **1. "ப்ரஹ்ருஷ்டமுதிதோ லோக:"**; பிரிந்தாலும், **2. அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:"** என்னும்படியாமிறே. முன்பே மழை பெய்யாமைக்கு நோற்றிருக்கிறாகவுமாம். A "மேலையார் செய்வனகள்" என்று வ்ருத்தாசாரங்களை நினைக்கிறது ஆழ்வார்களை. அர்ஜுநன் உபாயத்தைக் கடைகோழி (கடைக்கோடி?) நிலையிடுவித்துக்கொண்டாப்போலேயும், ஸ்ரீபரதாழ்வான் உபேயத்தை நிலையிடுவித்துக்கொண்டாப்போலேயும் B "நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்" என்று (உபாயத்தை) முதலிலே நிலையிட்டு, முடிவிலே C "உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்" என்று உபேயத்தை நிலையிட்டு, நடுவே தேஹயாத்ரைக்கு உடலாக்கி விடுகிறாள் ஆண்டாள்.

D "வில்லிபுத்தூருறைவான்தன் பொன்னடி காண்பதோர் ஆசையினால், என் பொருகயற்கண்ணிணை துஞ்சா" என்பானென்னென்னில்; ஸத்ப்ரக்ருதியாகையாலே கானில் மோஹிக்குமென்று வடபெருங் கோயிலுடையான் திருவடிகளில் புகாதபடி அடக்கிக் கொண்டிருப்பர்கள். E மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்றபோதே "ப்ராப்ய ப்ராபகங்கள் அவனே" என்று நினைவிட்டிப்பர்கள். இது ஆழ்வார்களுக்கும் ஒக்கும். ஆண்டாளுக்கும் ஒக்கும், எம்பெருமானையொழிய அரை க்ஷணமும் தங்களுக்கு தேஹயாத்ரை நடவாமையாலே கிடந்து அலமந்து கூப்பிட்ட பாசுரங்கள் இப்ரபந்தங்கள். ஸாக்ஷாத் ப்ராப்யம் இது. அல்லாதன, புக்ஷத்ரபி ப்ராயத்தாலே அர்த்தாத் ஸித்தங்கள்.

ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுடைய ஆற்றுமை பிறந்த பாசுரங்கள் சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப் பெறுகைக்கு உட்லாக விழுந்தாப்போலே, ஆண்டாளுடைய ஆற்றுமை பிறந்த பாசுரங்கள் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளை ப்ராப்திக்கைக்கு உடலாய் விழுந்தது.

ஸ்வாபதேயாதிகளால், புக்ஷத்யாநத்துக்கு எல்லை பெரியாழ்வார்படி; அந்யாபதேசத்துக்கு எல்லை அவர் மகள்படி.

மடலெடுக்கப்பாராதே நோன்பிலே கையை வைத்தது, கிருஷ்ணன் மடலெடுக்கக் காணில் "நாமும் வீறுடையோம்" என்று உபேக்ஷித்திருக்கும்; 'இதரோபாயங்களை விட்டு என்னைப்பற்று' என்கையாலே நோன்பென்னில்; ஒன்றும் ஸஹியான்; இவர்கள் தங்களுக்கு தேஹயாத்ரையாயிருக்கிலும் நாட்டார் 'தர்மம்' என்று அடுத்துக் கட்டுமதும் பொறுக்க மாட்டான்; அப்போதே கலந்துகொடு நிற்கும்.

நாலாயிரப்படி அவதாரிகை முடிந்தது.

A திருப்பாவை 26, B திருப்பாவை 1, C திருப்பாவை 29, D நாச் திரு 5-5, E திருவாய் 1-1-1.

ஸ்ரீ:-

மூவாயிரப்படி

அவதாரிகை—முதற்பாட்டில் a இந்நோன்புக்கு ஒருகாலம் நேர்படுவதே! என்று காலத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள். b ''மார்கழித்திங்கள்'' என்று தொடங்கி, ''சிறுமீர்காள்'' என்னுமளவும் ப்ராப்யம்; மேல் ப்ராபகம்; ப்ராப்ய ப்ராபகஸங்க்ரஹமென்றுமாம்.

முதற்பாட்டு

மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்*
நீராட்டப்போதுவீர் போதுமினே நேரிழையீர்*
சீர்மல்கு மாய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்
கூர்வேற் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்*
ஏராந்த கண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்கம்*
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்*
நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்*
பாரோர் புகழப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை:-சீர் மல்கும் ஆய்ப்பாடி-செல்வம் நிறைந்துள்ள திருவாய்ப்பாடியில், செல்வச் சிறுமீர்காள் — கைங்கர்யமாகிற செல்வத்தையும் இளம் பருவத்தையுமுடைய பெண்காள்! நேர் இழையீர் — சிறந்த ஆபரணங்களை அணிந்துள்ளவர்களே! மார்கழி திங்கள் — (மாதங்களிற் சிறந்த) மார்கழி மாஸமும், மதி நிறைந்த நன்னாள் — பூர்ண சந்திரோதயத்தையுடைய (சுக்கில பக்ஷத்தில்) நல்ல நாளும் (நமக்கு வாய்த்திராநின்றன); கூர் வேல் — கூர்மை பொருந்திய வேலாயுதத்தையுடையவனும், கொடும் தொழிலன் — (கண்ணபிரானுக்குத் தீங்கு செய்யவரும் க்ஷுத்ர ஜந்துக்கள் பக்கலிலுஞ் சீறிக்) கொடுமைத் தொழிலிற் புரியுமவனுமான, நந்தகோபன் குமரன் — நந்தகோபனுக்குப் பிள்ளையும், ஏர் ஆர்ந்த கண்ணி — அழகு நிறைந்த கண்களையுடையளான, அசோதை இளஞ் சிங்கம் — யசோதைப் பிராட்டிக்கு சிங்கக்குட்டி போலிருப்பவனும், கார் மேனி — காளமேகத்தோடொத்த திருமேனியையும், செம் கண் — செந்தாமரைப் பூப்போன்ற திருக்கண்களையும், கதிர் மதியம் போல் முகத்தான் — ஸூர்யனையும் சந்திரனையும்போன்ற திருமுகத்தையுமுடையனுமான, நாராயணனே — ஸ்ரீமந் நாராயணன்தானே, நமக்கே — ('அவனுல் பேறு' என்றிருக்கிற) நமக்கே, பறை—பறையை (கைங்கர்யத்தை), தருவான்—கொடுக்குமவனுயிரா நின்றான், ஆல் — ஆதலால், பாரோர் புகழ—இவ்வுலகத்தவர்கள் கொண்டாடும்படி, படிந்து நீர் ஆட போதுவீர் — நன்கு நீராட வர விருப்பமுடையீர்களே! போதுமின் — வாருங்கள்: ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! — (இது நோன்புக் குறிப்பு).

பெ-அ.-முதற்பாட்டு (மார்கழி இத்யாதி) a ''திங்கள்—மார்கழி, நாள்—மதிநிறைந்த நல்நாள் ஆல்-ஆஸ்சர்யம்'' என்று திருவுள்ளம்பற்றி, இப்பாட்டுக்குக் காலத்தைக் கொண்டாடுகையே ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாத்யமென்று பூர்வம் அருளிச்செய்கிறார் (இந்நோன்புக்கு இத்யாதி) இத்தால்-பகவத்ஸமாஸ்ரயணத்துக்கு அநுகூலமான காலம் நேர்படுவதே! என்று ஸ்வாபதேஸமும் கண்டுகொள்வது. b திருவாய்மொழியிலே முதற்பாட்டு மேல் பரக்கச் சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ஸங்க்ரஹமாமாபோலே, இப்பாட்டும் மேல் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் ப்ராப்யப்ராபகங்களுக்கு ஸங்க்ரஹம். காலத்தைக் கொண்டாடுகை அதுக்கு ஸேஷமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யேத்யாதி). ''மார்கழித் திங்கள்'' என்று தொடங்கி, ''செல்வச் சிறுமீர்காள்'' என்னுமளவும் ப்ராப்யத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி; மேலெல்லாம் ப்ராபகத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறது; ''பறை'' என்றதாலே—அடிமையென்று மேல்சொல்லுகிறது ப்ராபகத்துக்கு ஸேஷமாக என்று கருத்து.

வ்யாக்₃யானம்: (மார்கழித்திங்கள்) c 1. "நாதிஶீதா ந கா₃ர்மதா₃" என்கிற ந்யாயத்தாலே அத்யுஷ்ணமாதல் c₂ அதிஶீதளமாதலன்றிக்கேயிருக்கும் மாஸம், d நாளுக்கு ப்₃ராஹ்மமுஹூர்த்தம்போலே ஸம்வத்ஸரத்துக்கு இம்மாஸமாகையாலே d₂ ஸத்த்வோத்தரமான காலம். e 2. "மாஸாநாம் மார்கஶீர்ஷோ(5)ஹம்" என்று "மாஸங்களில் வைத்துக்கொண்டு மார்கழிமாஸமாகிறேன்" என்று அவன்தானே அருளிச்செய்கையாலே, வைஷ்ணமான மாஸம். f ஸர்வ வஸ்துக்களும் f₂ அங்குரிக்கும் காலமாகையாலே, தங்களுடைய f₃ உந்மேஷத்துக்கு அர்ஹமான காலம். (மார்கழித்திங்கள்) g கோபவ்ருத்₃தி₄ர் குளிருக்கு அஞ்சிப் புறப்படமாட்டாத காலம்.

பெ.அ. c...y. இப்பாட்டு ப்ராப்யப்ராபகஸங்க்₃ரஹமாம்போது காலவிஶேஷம் விஹித மல்லாமையால் காலமெல்லாம் ஒத்ததாயிருக்க, காலவிஶேஷத்தைக் கொண்டிட்ட ப்ரஸக்தி என்? என்ன; அதுக்கு அஞ்சுபடியாகத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (நாதிஶீதேத்யாதி₃) c₂ (அதிஶீதாமாதலன்றிக்கே) என்றது 3. "மகரே குண்ட₃லாக்ருதி" என்கிற மாஸம்போலன்றிக்கேயிருக்கை. இத்தால் 1. "நாதிஶீதா ந கா₃ர்மதா₃" என்கிற நான் எம்பெருமானுக்குட்டை ஸாத்₃ருஶ்யத்தாலே ப்ராப்யமென்று கொண்டாடுகிறதென்னை? d உத்தராயணம் தேவர்களுக்குப் பகலாகையாலே அதுக்குப் பூர்வமாஸம் ப்₃ராஹ்மமுஹூர்த்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இத்தால் ஸாத்விகப₃லனித்₃தி₄க்கு உறுப்பான ஸாத்விககாலமென்று கொண்டாடுகிறார்கள் என்று (நாளுக்கு) இத்யாதி₃ வாக்யத்துக்குக் கருத்து. e (மாஸாநாம்) இத்யாதி₃க்கு ப்ராப்யபூ₄தன் அபி₄மாநிக்கையாலே, உத்₃தே₃ஶ்யதமமென்று கொண்டாடுகிறானென்று தாத்பர்யம். f ஸர்வஸஸ்யங்களும் ப₃லிக்குங்காலமாகையாலே, தங்கள் போ₄க்₃யவர்த்₃தி₄மான மநோரத₂மும் ப₃லிக்கும் காலமென்று கொண்டாடுகை (ஸர்வவஸ்துக்களும்) இத்யாதி₃க்குக் கருத்து. f₂ (அங்குரிக்கும்) என்றது ப₃லிக்கும் என்றபடி. அத்யாபதே₃ஶத்திலே விரோதி₄ நிவ்ருத்திக்குடலான காலமென்று கொண்டாடுகையை ப்ரதிக்₃ரஹண பூர்வகமாக அருளிச் செய்கிறார் (மார்கழி இத்யாதி₃) இவைதொழிலாவற்றிலும் விஹிதமான காலங்களில் உத்தமமான காலமென்று கொண்டாடினார்கள் என்றதாய்த்து. (ஸர்வவஸ்துக்களும்)

h தங்களுக்கு ப்ரத₃ாந உத்₃தே₃ஶ்யமான ப்ராப்யப்ரீதிபக்கல்களைக் கொண்டாடாதே தது₃பயுக்தமான காலத்தைக் கொண்டாடுவானென்? என்கிற ஶங்கையைத் அறுவதி₃த்து த்₃ருஷ்டாந்தமுகே₂ந பரிஹரிக்கிறார் (தங்களுக்கு இத்யாதி₃) h₂ (ஸ்நாந₃தி₃வ்யப்பற்ற) என்றது திருவபி₄ஷேகத்துக்கு உடலான (அதிஶயிக்கும்படியென்றபடி. இத்தால் பெருமாளுடைய திருவபி₄ஷேகோத்ஸவத்திலே ப்ரீதிப்ராகர்ஷ்யத்தாலே தது₃பயுக்தமான காலத்

சி.அ.—முதற்பாட்டு d (நாளுக்கு ப்₃ராஹ்மமுஹூர்த்தம் போலே) என்றது தைமாஸத்துக்குப் பூர்வமாகையாலே தை உத்தராயணத்துக்கு அடியிலே. d₂ தே₃வர்கள் பகலுக்கு ப்₃ராஹ்ம முஹூர்த்தமாகையாலே இம்மாஸத்தை ஸத்த்வோத்தரகாலம் என்கிறது. c...f அத்யுஷ்ணமாதல் அதிஶீதலமாதலன்றிக்கேயிருக்கும் காலமென்னுதல்; ஸத்த்வோத்தர காலமென்னுதல்; வைஷ்ணவமாஸமென்னுதல்; தங்களுடைய உத்மேஷத்துக்கும் ஹர்ஷத்துக்கும் யோக்₃யமான காலமென்னுதல். f₂ அங்குரிக்கையாவது பூ₃லவத்தாகத் தோற்றுகை. f₃ உந்மேஷமாவது-உத்₃தே₃ஶ்யஸித்₃தி₄. g (கோபவ்ருத்₃தி₄ர்) இத்யாதி₃யால்—தங்களுக்கு க்ருஷ்ணனேடே யதே₂ஷ்டம் விநியோகி₃க்கலாம் என்றபடி. c...g ஆக, 'மார்கழித்திங்கள்' இத்யாதி₃க்குத் தாத்பர்யம் அஞ்சு.

h-தங்களுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யம் கிடக்கக் காலத்தைக் கொண்டாடுகிறதென்? என்னில்: 1. "சைத்ரஶ்ஶ்ரீமாநயம் மாஸ:" என்று ஒரு h, ஸம்ருத்₃தி₄யைப்பற்றக் காலத்தைக் கொண்டாடிற்றிறே, i [சைத்ர;] j அல்லாதாரிற்காட்டில் பெருமாளுக்கு உள்ள ப்ராத₄ான்யம்போலே மாஸங்களெல்லாவற்றுக்கும் முதலான மாஸம். [ஶ்ரீமாந்] k அவர் எல்லாருக்கும் k₁ ராஜாவாக ப்ராப்தரானாற்போலே, சைத்ரமாஸம் ஸர்வர்க்கும் ஸுக₃கரமாகையாலே, மாஸங்களுக்கெல்லாம் ராஜாவென்கிறது. l [அயம் மாஸ:] m அபி₄ஷேகமநோரத₂ ஸமயத்திலே ஸந்தி ஹிதமான தன்னேற்றம். n அங்கு, ஶோஷியை ஶோஷபூ₄தர் லபி₄க்கைக்குக் கொண்டாடுகிற கொண்டாட்டம்; o இங்கு ஶோஷபூ₄தரை ஶோஷி லபி₄க்கைக்குக் கொண்டாடுகிற o₁ கொண்டாட்டம். [புண்ய: புஷ்பிதகாநந:] 2, "பாவநஶ் ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ" என்றும் 3, "பும்ஸாம் த்₃ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்றும் அவர்க்கு இரண்டாகாரமுண்டானாற்போலே, இக்காலமும் பாவநமுமாய் பே₄க்₃யமுமாயிருக்கை. p [புஷ்பிதகாநந:] q படை வீடுபோலே நாம் அலங்கரிக்கவேண்டாதே தானே அலங்கரிக்கை. p [புஷ்பிதகாநந:] r பெருமான் பொன்முடிசூட, காடு பூமுடிசூடிற்று.

பெ.அ.தைக்கொண்டாடினாற்போலே. இவர்களும் கொண்டாடினார்கள் என்றதாய்த்து. i, j "அயம் மாஸ:" என்ன அமைந்திருக்கவும், (சைத்ர:) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதார் இத்யாதி₃) J அல்லாதார்-ப₄ரதாதி₃கள். இத்தால்-பெருமாளுக்குத் தக்கது என்றதாய்த்து. k காலத்துக்கும் பெருமாளுக்கும் முதன்மையாலே ஸாத்₃ருஶ்யம் உபபாதி₃த்து 4."ப்ரஜாஸுகி₂த்வே சந்த்₃ரஸ்ய" என்கிறபடியே, ஸுக₂கரத்வத்தாலேயுண்டான ஸாத்₃ருஶ்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவர் எல்லார்க்கும் இத்யாதி₃) k_2 (ராஜாவாக ப்ராப்தரானாற்போலே) என்றது - ராஜாவாகையாவது ஸுக₂கரத்வமென்கிற குணநிமித்தாலே ப்ராப்தரானாற்போலே என்றபடி.. l, m "அயம்" என்றதாலே அதிதாரக₃த்வ சைத்ரமாஸாபேக்ஷயா வ்யாவ்ருத்தியுண்டாகையாலும் ஓரதிஶயமுண்டு என்கிறார் (அபி ஷேகேத்யாதி₃) l, n, o "அயம்" என்கிறது பு₃த்₃தி₄ஸ்த₂பராமர்ஶியாகையாலே, அதி தார ஹேதுவான சைத்ரமாஸமே இதுவென்று அக்ஷரார்த்த₂ம் திருவுள்ளம் பற்றித் தாத் பர்யாத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அங்கு இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) 5. "ததஶ் சைத்₃மாத₃ஸே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதௌ₂" என்று அவதார காலத்தில் 5. "சைத்ரம்" என்ற விஶேஷணத்தாலே, இந்த லோகத்தில் ஜநங்களுக்கு ஒரு ராஜாவைச் சக்ரவர்த்தி பெற்றானென்று ரிஷி கொண்டாடினமை தோன்றுகையாலே ஶோஷியான பெருமானை ஶோஷ பூ₄தரான ஜநங்கள் லபி₄க்கைக்குத் தக்க மாஸமென்று கொண்டாடின கொண்டாட்டம் என்று முதல் வார்த்தைக்குக் கருத்து; அப்படி கொண்டாடப்பட்ட மாஸமே இப்போதும் பெருமாள் அபி₄ஷிக்தராய் ஜநங்களை லபி₄க்கைக்கும் அர்ஹமாயிற்று என்று சக்ரவர்த்தி கொண்டாடின கொண்டாட்டம் என்று-இரண்டாம் வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். o_2 (கொண் டாட்டம்) என்ற அநந்தரம் "சொல்லிற்று" என்று ஶேஷம்; p, q "புஷ்பிதம்" என்றது ஸஞ்ஜாத புஷ்பமென்று அர்த்த₂மாகையாலே, தானே புஷ்பிதமென்று தோன்றுகையாலே, பெருமாளுடைய பே₄க்₃யதையைப்போலே காட்டில் பே₄க்₃யதையும் ஸ்வாப₄ாவிக மென்கைக்காக வ்யாவ்ருத்திபூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (படைவீடித்யாதி₃) p, r "புஷ்பிதம்" என்றதுக்கு ஸ்வாப₄ாவிகமான அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்து, ரஸோக்தியாக அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (புஷ்பிதகாநந: இத்யாதி₃)

s (மதிநிறைந்த) t மாஸம் நேர்பட்டாற்போலே யிருந்த தீ பக்ஷமும் நேர்பட்டபடி. u 1. "ஆபூர்யமாணே பக்ஷே புண்யே நக்ஷத்ரே" என்று மங்கள கார்யம் செய்வார்க்கு விதிக்கிற விதியும் இவர்களுக்குக் கோல்விழுக் காட்டிலே சேர விழுந்தது. v பகவத்ப்ரவணராயிருப்பாருடைய தேஹயாத்ரையை விதிதான் பின்செல்லக்கடவதாயிறேயிருப்பது, w 2. த்வதீயகம்பீர மநோநுஸாரிணி:" என்னக்கடவதிறே. x ஒருவரையொருவர் முகங்கண்டு அநுபவிக்கைக்கும், எல்லாருங் கூடிச்சென்று க்ருஷ்ணனே எழுப்புகைக்குமாக நிலா உண்டாகப்பெற்றது. y. A "நள்ளிருட்கண்" என்னவேண்டாவிறே இவர்களுக்கு; விரோதிக்கக்கடவ அவ்வூராரே இரைச்சந்து மேலெழுத்திடப் z பெற்றதிறே.

a (நன்னாளால்) b மாஸத்துக்கும் பக்ஷத்துக்கும் b, நாயகக்கல் போலே யிருப்பதொரு நாள் நேர்பட்டபடியென்! c நம்மை க்ருஷ்ணனோடு கிட்டவொட்டாதவர்கள் தாங்களே, க்ருஷ்ணனோடு சேருகைக்கு c, ப்ரமாணம் பண்ணிக் கொடுத்த நாளாகப்பெற்றதே! d பகவத் ப்ரஸாதநத்துக்கு இலக்காகப்பெற்ற நாளிறே இவ்வாத்மாவுக்கு நன்னாளாகிறது; e 3. "கரிஷ்யாமி" என்ற அவன்தானே 4. "தத்ஸ்யாமி" எனப்பெற்ற நாளிறே. f ஸர்வேச்வரனோடே எதிரம்பு கோக்கை

(மே. அ. s.t கீழ்ப்பதத்தோடே ஸம்பந்தம்) ஸர்வாஹார தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (மாஸம் இத்யாதி) u,v,w பகவதநுபவமாத்ரயணம் பண்ணாநிற்கையாகிற கைங்கர்யம் பண்ணுமவர்களுக்கு ஸாத்ஸபத்ந விரோதமென்று கொண்டாடக்கூடுமோவென்ன அருளிச் செய்கிறார் (ஆபூர்ய மாணே- இத்யாதி — வாக்யத்ரயத்தாலே;) w "த்வதீயாநாம் கம்பீரம் மந:" என்று விசேஷித்தம். x விரோதமென்று கொண்டாடாதே போனால் எத்தாலேதான் கொண்டாடுகிறார்கள்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒருவரை இத்யாதி) y,z நிலாவாலே கோபவ்ருத்தாந்தர் காணுமோ? அதுக்கு இருள் வேண்டாவோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நள்ளிருட்கண் இத்யாதி.)

a,b மதிநிறைந்த நாளாகையாலே ப்ரகாசகமாய் ஆநந்தகரமாயிருக்கையே நாளுக்கு நன்மையென்று திருவுள்ளம் பற்றி த்ருஷ்டாந்தபூர்வகம் அருளிச் செய்கிறார் (மாஸத்துக்கும் இத்யாதி). b_2 (நாயகக்கல்போலே) என்றது ப்ரகாசகமாயிருக்கையாலே யென்று கண்டு கொள்வது, a. c கழிந்தநாளே, க்ருஷ்ணனோடே தங்களைச் சேரவொட்டாமையால், தீயது; இது அங்ஙனன்றிக்கே, க்ருஷ்ணனோடே சேருவதற்கு அவர்களே நிச்சயம் பண்ணிக்கொடுத்த நாளாகையாலே நல்ல நாளென்று அந்யாபதேசத்திலே தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (நம்மை இத்யாதி). c_2 ப்ரமாணமென்றது-"ப்ரமிதி: ப்ரமாணம்" என்கிறபடியே வ்யுத்பத்தியாலே நிச்சயம் என்றபடி. a, d ஸ்வாபதேசத்திலே, நன்மைக்கு அர்த்

(மே. அ. s.t "மதிநிறைந்த" ஸகலபக்ஷம் என்றபடி. u அநந்யஸாதநரான இவர்கள் புண்ய காலமே தேடுகிறதென்? என்ன (ஆபூர்யமாணே இத்யாதி). v,w அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (பகவத் ப்ரஜ்ஞாயித்யாதி). y, z அபிஸரித்து க்ருஷ்ணஸம்ச்லேஷத்தில் அபேக்ஷையுள்ளவர்களாயிருக்கிறவர்களுக்கு இருளொழிய நிலா உத்தேச்யமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நள்ளிருட்கண் இத்யாதி-பெற்றதிறே என்னுமளவும்) a, "நன்னாள்" என்று திவஸமாதல், நக்ஷத்ரமாதல். a,b நக்ஷத்ரபக்ஷே (மாஸத்துக்குமித்யாதி) திவஸமென்ற பக்ஷத்திலே மூன்று தாத்பர்யம்; c. அதில் முந்தினது (நம்மையித்யாதி) இது அந்யாபதேசத்திலே; d, f (பகவத் ப்ரஸாதநத்துக்கு) இத்யாதியும் (ஸர்வேச்வரனோடே) இத்யாதியும் ஸ்வாபதேசத்திலே.

குட்டி அரும்பத விளக்கம்

[இவ்வரும்பத விளக்கம் இதுமுதலாகவே காண்கிறது.]

y,z அபிஸாரிகைக்கு இருளன்றே தேட்டமென்ன (நள்ளிருட்கணென்ன வேண்டா இத்யாதி) a (நன்னாளால்) என்றது திவஸமாதல், நக்ஷத்ரமாதல், f இரண்டாம் தாத்பர்யம். (ஸர்வேச்வரனோடே எதிரம்பு இத்யாதி) மூன்றும் தாத்பர்யமென்னவுமாம்.

தவிர்ந்து ''அவன் நமக்கு ரக்ஷகன்'' என்னும் விஶ்வாஸம் பிறந்த நாளிறே நன்னாளாகிறது: g 1. "அத்ய மே ஸபலம் ஜந்ம ஸுப்ரபாதா ச மே நிஶா" என்று g, 'கம்ஸன் சோறுண்டு வளர்ந்த எனக்கு, இங்ஙனேயொரு நல்விடிவு உண்டாகப் பெறுவதே!' என்றுணர்றே அக்ரூரன்.

h மாஸத்தைக் கொண்டாடுவது, பக்ஷத்தைக்கொண்டாடுவது, நாளைக் கொண்டாடுவதாய், இதிலே இவர்களுக்குக்கிடக்கிற b, த்வரைவெள்ளம் என்தான்! i இவர்கள் ப்ராப்யருசி இருக்கிறபடி:

j (நீராட) k க்ருஷ்ணவிரஹத்தால் பிறந்த தாபம் ஆறும்படி போய்க் குளிக்கை; l இத்தால் இவர்கள் நினைக்கிறது க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷம்; m தமிழரும் கலவியை, m, ''சுனையாட்டல்'' என்றார்கள். n 2. "ஏஷ ப்ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோऽஸ்மி க்ரீஷ்மே ஶீதமிவ ஜ்ரதம்" என்று பகவத் ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு க்ரீஷ்மகாலத்தில் குளிர்ந்த மடுவை த்ருஷ்டாந்தமாக்கச் சொல்லிற்றிறே. o தாங்கள் நினைத்த

பெ அ. தரும் அருளிச்செய்கிறார் (பிரஸவதிரஸ்யாதி) e ஆகில், உங்களுக்கு இந்நாள் எப்படிப்பட்டதோ என்ன அருளிச்செய்கிறார் (க்ஷிபாமி இத்யாதி) இத்தால் ப்ராதிகூல்ய ஸங்கல்பம் தவிர்ந்து தங்கள் விஷயத்தில் ஆனுகூல்யஸங்கல்பம் பண்ணின நாள் என்றதாய்த்து. f இன்று இப்படி ஸங்கலிபிக்கைக்கு நிதானம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனேடே இத்யாதி) தாத்பர்யாந்தரமாகவுமாம். g இப்படி நாளைக்கொண்டாடினமைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறார் (அத்ய மே இத்யாதி) g: 'மே-நிஶா-ச-அத்ய-ஸுப்ரபாதா" என்கையாலே கழிந்த நாளையில் விடிவு ஸுப்ரபாதையல்லவென்று தோற்றுகையால், அதற்கு ஹேதுவை 'மே' என்றதுக்கு அர்த்தமாக அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸஶ் இத்யாதி) 3. "ஸர்வம் ஜ்ஞாதவஜ்ஞாலாபஞ்ஜ்ராந்தர் வ்யவஸ்திதி: நஶோசிந்தாவிமுக்ஷஜ்ஞ ஸம்வாஸ வைஶஸ்ட்ய" என்கிறபடியே பகவத்த்வேஷியான கம்ஸன்சோறுண்டு அவனோட்டை ஸஹவாஸம் பண்ணுகையால் கழிந்த நாளையில் விடிவு விடிவன்றென்று கருத்து.

h காலத்தைக் கொண்டாடவேண்டினால் 1. "ஸுப்ரபாதா ச மே நிஶா" என்றுபோலே "நன்னாள்" என்று நாளைக் கொண்டாடுகையேயன்றிக்கே மாஸத்தையும் பக்ஷத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டாடுகைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்துகொண்டு ஈடுபடுகிறார் (மாஸத்தை இத்யாதி) h2 (த்வரைவெள்ளம்) என்றது—கொண்டாடுகையில் இச்சாஸந்நாதமென்றபடி. i இத்த "த்வரைவெள்ளத்துக்குந்தான் ஹேதுவென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் இத்யாதி)

j, k. 'நீராட' என்றதற்கு நோன்புக்காரக்குளிக்கை வாக்யார்த்தமாய் இத்தைச் சொல்லுமவர்களுடைய ஸாரார்த்தமான த்வந்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணா இத்யாதி) l ஜலத்தில் குளித்தால் விரஹதாபமாறும்படி கண்டதில்லையேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் இத்யாதி) இத்தாலென்றது 'நீராட' என்றத்தால் என்றபடி. m 'நீராட' என்ற அர்த்தத்தால் ஸம்ஶ்லேஷம் த்வனிக்குமென்கைக்கு நியாமகம் அருளிச்செய்கிறார் (தமிழர் இத்யாதி) m2 சுனையாடலாவது - பர்வதத்திலே தேங்கின சுனைகளிலே குளிக்கை. n 'நீராட' என்றதுக்கு — ஸ்வாபதேஶார்த்தத்தை — அருளிச்செய்கிறார் (ஏஷ இத்யாதி) o கோபிமார் தங்களோடொத்த தோழிமார்களை 'குளிக்க' என்று சொல்லலாயிருக்க, கௌரவித்து 'நீராட' என்பானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தாங்கள்

ர.-அ. h (மாஸத்தைக் கொண்டாடுவது) என்று தொடங்கி அருளிச்செய்ததற்குத் தாத்பர்யம்-பகவத்ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு உறுப்பாகையாலே இவற்றைக் கொண்டாடுகிறார்களென்று. j,l 'நீராட' என்றதுக்கு ஸ்வாபதேஶம் (இத்தாலித்யாதி)

வடி சொல்லுகைக்கு ஈடான o₃ முறை உண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் அத்தைத் தவிர்ந்து ப₄கா₄வத் ஸம்ப₃ந்த₄த்தையே பார்த்து கே₂ளரவித்து, 'நீராட' என்கிருர்கள், p புத்ரர்களாகவுமாம், ஶிஷ்யர்களாகவுமாம், ப₄கா₄வத்ஸம்ப₃ந்த₄முடையாரை கே₂ளரவ்யர் என்கிறது; q A, "பொற்ருமரைக்கயம் நீராடப்போனுள்" என்னக்கடவதிறே. இத்தால், தங்கள் ப்ராப்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

r"அல்பப₂லமான ஸ்வர்க்கா₃நுப₄வத்துக்கு அதி₄காரார்த்த₂மாகப் r₁ பண்ண வேண்டும் தேவைகளுக்கு ஒரெல்லையில்லை; இந்த நிரவதி₄க ஸம்பத்தைப் பெறுகைக்கு எவ்வளவு யோக்₃யதை வேணும்?" என்னில்: s (போதுவீர் போதுமினே) t இச்சை₂யே அதி₄காரம். u அது அப்ராப்த விஷயமாகையாலே அதி₄காரிஸம்பத்தி உண்டாக்கிக்கொண்டு இழியவேணும்; v இது வகுத்த விஷயமாகையாலே இச்சை₂க்கு மேற்பட வேண்டுவதில்லை. w நெடுங்காலமிழந்ததும் இவன்பக்கல் இச்சை₂யில்லாமை. x ஆகையாலே இந்த இச்சை₂யே வேண்டுவது. y ஶக்தியும் ப்ராப்தியும் அத்தலையிலே பூர்ணமாகையாலே இச்சை₂க்கு மேற்பட வேண்டுவதில்லை. z இனி இவன் சேதனனை வாசிக்கு இச்சை₂யேயிறே வேண்டுவது. a அது இல்லையாகில் இவனுக்கு இது புருஷார்த்த₂மாக மாட்டாதிறே. b க்ஷுத்₃ரவிஷயானுப₄வத்துக்குத் தனித் தேட்டமானுற்போலே, அபரிச்சி₂ன்னமான விஷயத்துக்குத் துணை

சி.அ. நினைத்தபடி இத்யாதி₃) o₂ முறை-அனுப₃ந்த₄ம். p கே₂ளரவித்துச் சொன்னதால் ப₂லிதமான ஸ்வரூபதே₂ஶத்தை அருளிச்செய்கிருர் (புத்ரர்களாகவுமாம் இத்யாதி₃) q உக்தார்த்த₂ ஸம்வாத₃மும் காட்டுகிருர் (பொற்ருமரை இத்யாதி₃) இவ்விடத்தில், பட்டர் ஶ்ரீபாத₃த்தைக் கழுவித் தீர்த்த₂ங்கொள்ளும் ஆண்டாளுடைய அநுஷ்ட₂நமும், எம்பெருமானுர் பெருங்கூட்டத்தோடே எழுந்தருள, பெரியநம்பி ஆளவந்தாராக நினைத்துத் தண்டனிட்டதும் அநுஸந்தே₄யம்.

r மேலுக்கு அவதாரிகை அருளிச்செய்கிருர் (அல்பேத்யாதி₃) r₂ (பண்ணவேண்டும் தேவைகளுக்கு) என்றது - கூ₄மாண்ட₃கு₃ணஹோமாதி₃களுக்கு என்றபடி; கூ₄மாண்ட₃கு₃ணம் மந்த்ர (மாத்ரு) விஶேஷம். s,t "போதுவீர் என்றதுக்கு-போகையிலே இச்சை₂யுடையவர்களென்று அஷ்டாத்₄யாயீயும் திருவுள்ளம்பற்றி. கீழ்ஸங்கைக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிருர் (இச்சை₂யே இத்யாதி₃) t, u, v, 'இச்சை₂யே' என்ற அவதா₄ரணார்த்த₂த்தை ஹேது பூர்வகமாக உபபாதி₃க்கிருர் (அது இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) w, x ஆனுல் இச்சை₂ தவிர வேறுகர்த்தவ்யமில்லையாகில் நெடுங்காலம் இவன் இழந்து போவானென்? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (நெடுங்காலம் இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) y 'இவனுக்கு இச்சை₂யுண்டாகிலும் ஸஹகார்யந்தரமின்றிக்கே ப₂லங்கொடுக்கமாட்டுமோ?' என்றும், 'வகுத்த விஷயமாகிலும் நியமேந பித்ராதி₃கள் கார்யம்செய்யக் கண்டிலோம்' என்றும் வருகிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிருர் (ஶக்தியும் இத்யாதி₃) பித்ராதி₃கள்ப்ராப்திகர்மோபாதி₃கமாகையாலே, பூர்ணமன்றென்று கருத்து. z, a ஆகில், இச்சை₂தான் வேணுமென்கிற நிர்ப்ப₃ந்த₄மென்னென்ன அருளிச்செய்கிருர் (இனி இவன் இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) b 'போதுமின்' என்று சொல்லும் இவர்களும் க்ருஷ்ணஶ்லேஷார்த்தி₂களாயிருக்க, அவர்களை மாத்ரட் போகச் சொல்லக் கூடுமோ? என்னும் ஶங்கையிலே 'போதுமின்' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர்

சி.அ. y, z இச்சை₂மாத்ரம் போருமோவென்ன அருளிச்செய்கிருர் (ஶக்தியும் ப்ராப்தியுமித்யாதி₃) சேதனனுனவாசிக்கு அப்ரதிஷே₂த₄மே வேண்டுவதென்று தாத்பர்யம். b காமுகர்க்குத் தூது அஸஹ்யமன்றேவென்ன அருளிச்செய்கிருர் (க்ஷுத்₃ரவிஷயானுப₄வத்துக்கு இத்யாதி₃) c, d போதுமினென்னுதே 'போதுமினே' என்ற ஸ்வரத்துக்கு அர்த்த₂ம் (ப்ரதிகூல

தேட்டமாகையாலே, ஸஹகாரிகளைச் சொல்லுகிறார்கள். c (போதுமினே) d ப்ரதிகூலரையுமகப்பட 1. "தேந மைத்ரீ ப,வது தே யதி, ஜீவிதுமிச்ச,ஸி" என்னுமவர்கள் அபி.முக,ரைப் பெற்றால் விடுவர்களோ? e (போதுமினே) f நாங்கள் வாழும்படி புறப்பட்டு இங்ஙனே நடக்கலாகாதோ? g அவர்கள் முன்னேபோக, அந்நடையழகு கண்டு தாங்கள் பின்னே போகவிறே நினைக்கிறது.

h (நேரிழையீர்) விலக்ஷணமான ஆப,ரணத்தையுடையீர்! i இவர்கள் "போதுமினே" என்றபின்பு, அவர்கள் வடிவிலே பிறந்த புதுக்கணிப்பு இருந்த படி. j அன்றிக்கே, A "கொங்கைமேற் குங்குமத்தின் குழம்பழிய" என்கிற படியே க்ருஷ்ணனுடைய வரவைக் கடாக்ஷித்து, 'அவன் எப்போது வந்து மேல்விழும்?' என்று அறியாதபடியாலே, தங்களை எப்போதும் அலங்கரித்தபடியே யிருப்பர்களென்றுமாம். k 2. "வஸதி ஹ்ருதி, – ஸௌம்யரூப:" என்னுமாபோலே முன்புத்தை க்ருஷ்ணனேட்டைக் கலவியால் பிறந்த புகர் இப்போது தோற்றும் படியிருக்கையாலே சொல்லவுமாம்.

பெ.அ. (க்ஷேத்ரரேத்யாதி,). c, d "போதுவீர்" என்றத்தாலே – இச்சை,யுடையவர்களென்று தோற்றுகையாலே அபி,முக,ராயிருக்குமவர்களை "போதுமினே" என்று விதி,த்துச் சொல்லவேணுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலரையும் இத்யாதி,) பிராட்டியைப்போலே இவர்களும் கூடகராகையாலே திருத்துக இவர்களுக்கு ஸ்வப,ாவ மென்று கருத்து. e,f,g. வம்மின் என்னுதே "போதுமினே" என்றதுக்குக் கருத்து அருளிச் செய்கிறார் (நாங்கள் இத்யாதி, வாக்யத்,வயத்தாலே.)

h, i, j, k "விலக்ஷணமான விஷயத்தை க்ஷணகாலம் விஸ்லேஷிக்கும்போதும் விஸ்லேஷ வ்யஸநம் பெரிதாயிருக்க, இப்போது ஆப,ரணம் பூண்டிருப்பாரோ? 'நேரிழையீர்' என்று ஸம்போதி,க்கும்படியென்? என்ன, இதற்கு மூன்று பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் இத்யாதி, வாக்யத்ரயத்தாலே) ஸம்ஸ்லேஷார்த்த,மாகப் போகையிலுண்டான தீவராதிஶயத்தாலே ஆப,ரணங்களிடும் அவயவங்களை மாறுடிப் பூண்கையாலே வடிவிற் புதுக்கணிப்பு என்று-முதல் வாக்யத்துக்குக் கருத்து. 2. "வஸதி ஹ்ருதி, ஸநாதநே ச தஸ்மிந் ப,வதி புமாந் ஜக,தோ5ஸ்ய ஸௌம்ய,ப :| கீர்திரஸமதிரம்யமாத்மநோ5ந்த: கத,யதி சாருதயைவ ஸாலபோத: ||" என்கிறபடியே ஒரு நாளிலிற் கலவியில் ஆநந்த,ம் இவர்களுக்கு அநுவர்த்திக்கையாலே விஸ்லேஷவ்யஸநம் தோற்றுமையால் தங்களை எப்போதும் அலங்கரித்திருப்பர்களென்று மூன்றும் வாக்யத்துக்குக் கருத்து.

சி.அ.–ரையுமித்யாதி,). அன்றிக்கே, தங்களுக்கு உத்,தேஶ்யராகையாலே செ,ளர்யத தோற்றச் சொல்லுகிறார்களாகவுமாம். e, f 'ஓ' என்ற ஸ்வரத்துக்குத் தாத்பர்யார்த்தரம் (நாங்கள்வாழும்படி இத்யாதி,)

h "இழை" – ஆப,ரணம். i,j,k விஸ்லேஷத,ஶையில் ஆப,ரணமுண்டோவென்ன, அதற்கு மூன்று வகையாகப் பரிஹரிக்கிறார் (இவர்கள் போதுமினே) என்கிற வாக்யத்ரயத்தாலே. k 2. "வஸதி ஹ்ருதி, ஸநாதநே ச தஸ்மிந் ப,வதி புமாந் ஜக,தோ5ஸ்ய ஸௌம்ய,ப:| கீர்திரஸமதிரம்யமாத்மநோந்த: கத,யதி சாருதயைவ ஸாலபோத: ||"

கு.அ. – b காமுகர்க்குத் துணை அஸஹ்யமன்றே என்ன (க்ஷேத்ர விஷயாநு ப,வத்துக்கு இத்யாதி,) d இந்த ஸங்கைக்கு ஸ்வாபதேஶத்திலே தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார் (ப்ரதிகூலரையும் இத்யாதி,)

A. நாச்-திரு 8-7.

l (சீர்மல்கு மாய்ப்பாடி) m இவ்வூரில் ஐஸ்வர்யம் வழிந்துபோய் வேரேயூர்க்கு வெள்ளமிடப்போந்திருக்கை. அதாவது - க்ருஷ்ணனுடைய இங்குத்தை நீர்மை பரமபதத்திலும் சென்று n அலையெறியும்படியாமிருக்கை. o வஸ்துவுக்கு o, குணத்தாலேயிறே உத்கர்ஷம்; p அங்கு தன்னிற் குறைந்தாரில்லாமையாலே குணத்துக்கு விஷயமில்லை; q ஆகையாலே, தர்மியைப் பற்றிக் கிடக்குமத்தனை அங்கு; r அந்தகாரத்தில் தீபம்போலே ப்ரகாசிப்பதும் இங்கேயாகையாலே, ஐஸ்வர்யம் பூர்ணமாய்த்து இங்கேயிறே. s த்ரிபாத்விபூதிமில்லடங்காத வஸ்து, தன்னை நியாம்யமாக்கி வர்த்திக்கிற ஊரிதே. t பண்டே கோஸம்ருத்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தே, பிள்ளைகள் கால் நலத்தாலே கறப்பன கடைவனவற்றில் குறைவற்றிருக்கை; u நாழிப்பால் நாழிநெய் போருகையென்றுமாம்.

v (ஆய்ப்பாடி) w பரமபதம்போலே தேஹாத்மாபிமானிகளுக்கு அநுபவிக்கவேண்டாத ஊர். x ஆசாரப்ரதாநரான வஸிஷ்டாதிகள் வர்த்திக்கிற திருவயோத்தியை போலன்றிக்கே, இடக்கையும் வலக்கையுமறியாத இடையர் வர்த்திக்கிற ஊர். y பெருமாள் குணங்கண்டு உகக்கும் ஊர் போலன்றியே, க்ருஷ்ணன் தீம்புகண்டு உகக்கும் ஊர்.

பெ. அ. l,m.t "சீர்" பதம்—ஸம்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதாய், அதுதான் க்ருஷ்ணனுடைய குணஸம்ருத்தியென்றும், ஆய்ப்பாடிக்கு உள்ளடங்க தேஹஸம்ருத்தியென்றும் திருவுள்ளம்பற்றி, முந்துற குணஸம்ருத்திபரமாகத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வூரில் இத்யாதி) n (அலையெறியும்படியாயிருக்கை)யாவது அங்குத்தைவாஸிகளான நாய்ச்சிமார்களும் வைதிகபுத்ராநயந முகத்தாலே கண்டு அநுபவிக்கலாம்படியிருக்கை என்றபடி. o பரத்வாதிகுணங்களை அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற நாய்ச்சிமார்க்கு நீர்மை காணவேண்டியிருந்ததோவென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (வஸ்துவுக்கு இத்யாதி). o, (குணத்தாலே) என்றது-ஸௌலப்யத்தாலே என்றபடி. p,q,r இக்குணந்தான் அங்கேதானே அநுபவ்யமாயிராதோவென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (அங்குமித்யாதி-தத்ருவாக்யத்தாலே). s இங்கு ஸௌலப்யம் ப்ரகாசிக்கிறபடியை உபபாதிக்கிறார் (த்ரிபாத்விபூதியில் இத்யாதி), t. u கோஸம்ருத்தி பரமான இரண்டாம் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பண்டே இத்யாதி).

v,w.x.y. "ஆய்ப்பாடி" என்று இடைச்சேரியைச் சொன்னால் அதிகமும் சொல்லத்தக்கதென்னென்ன, அதுக்குத் தாத்பர்யம் மூன்று ப்ரகாரத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (பரமபதம் இத்யாதி) வாக்யத்தாலே).

சி. அ. l "சீர்"—ஐஸ்வர்யமும், அழகும்; "பாடி"—ஊர்; l,m,t,u, "சீர்மல்கு" என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம்—க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌலப்யாதி குணத்தாலே வந்த பூர்த்தி யென்னுதல். க்ருஷ்ணனவதரிக்கையாலே கோஸம்ருத்தியினுடைய மிகுதியைச் சொல்லுதல். நாழிப்பால் நாழி நெய்யாம்படியான அதிசயத்தின் மிகுதியென்னுதல்.

v,w,x,y. "ஆய்ப்பாடி" என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம் (பரமபதம் போலே) இத்யாதி வாக்யத்தாலே. x,y ஆய்க்குத் தாத்பர்யாந்தரம் (ஆசாரப்ரதாநரித்யாதி) என்னவுமாம். x,y "ஆய்ப்பாடி" என்று கூட்டி பழிதமான தாத்பர்யம் (பெருமாளித்யாதி)

z (செல்வச்சிறுமீர்காள்) a இவ்வாத்மாவுக்கு நிலைநின்ற ஐஶ்வர்யமாவது ப₄க₃வத் a, ப்ரத்யாஸத்தியிறே. b ராஜ்யத்தைவிட்டு வெறுங்கையோடே பெருமாள் பின்னேபோன இளைய பெருமாளை 1. "லக்ஷ்மணோ b, லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்றதிறே. c ராவண ப₄வநத்தினின்றும் கால்வாங்கிப் பெருமாளிருந்த தே₃ஶத்தைக் குறித்து வருவதாக 2. "பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச த₄நாநி ச" என்று ஸர்வத்தையும்விட்டு ஆகாஶஸ்த₂னை விபீ₄ஷணழ்வானை 3. "அந்தரிக்ஷக₃த: ஶ்ரீமாந்" என்றதிறே. d அவனை ரக்ஷகனாக அத்₄யவஸித்துத் தன் பக்கல் முதலற்றுக் கைவாங்கின ஶ்ரீக₃ஜேந்த்₃ராழ்வானை 4. "ஸ து நாக₃வர: ஶ்ரீமாந்" என்றதிறே. e அப்படியே இவர்களும். f (இங்கு ஐஶ்வர்யமாகச் சொல்லுகிறது க்ருஷ்ணப்ரத்யாஸத்தியை.) g அதாவது — g, வலிபாதி, g₂ வழக்குபாதி. g₄ த₄ர்மம் பாதியாகப் பஞ்சலக்ஷம் குடியிற் பெண்களில் இவனால் பு₄ஜிக்கப்படாதாரொருவருமில்லை. வலியாகிறது — h: தன் செல்லாமை; வழக்காகிறது — மைத்துனமை; த₄ர்மமாவது i ஆந்ருஶம்ஸ்யம்.

பெ.அ. z, a 'செல்வம்' என்றதுக்கு ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவுக்கு நித்யாதி₃) a₂ ப்ரத்யாஸத்தியாவது-ஸம்பந்த₄ம். b, c, d ப₄க₃வத் ஸம்ப₃ந்த₄த்தைச் செல்வமாகச் சொல்லுகைக்கு மூன்று த்₃ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யத்தை இத்யாதி₃) b₂ 1. "லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்றது ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄மாகிற ஶ்ரியாலே அதிஶயித்தவரென்றபடி. லக்ஷ்மீஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் ஆர்ஷமாகையாலே 'லக்ஷ்மி' என்று குறுகிக் கிடக்கிறது. அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களிரண்டும் பு₄ஜ்யந்தொடங்கி இன்றிக்கே யிருக்குமவர்க்குக் கைங்கர்யபரதையென்றும், ஸ்வாதந்த்ர்யமின்றிக்கே அந்யனான ராவணனுக்குப் பரதந்த்ரரானவர்க்கு அந்த (அந்ய) ஶேஷத்வம் கழிகையென்றும், அந்யஶேஷத்வமின்றியிலே ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாதந்த்ர்ய நிஷ்டரானவர்க்குப் பின்பு அதுவுமழிந்திருக்கையென்றும் த்₃ருஷ்டாந்தங்களுக்கு பே₄த₃ம் கண்டுகொள்வது. e உக்தார்த்த₂த்தை ப்ரக்ருதத்திலே நிக₃மிக்கிறார் (அப்படியே இவர்களும் என்று). f அந்யாபதே₃ஶத்திலே 'செல்வம்' என்றதுக்கு அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இத்யாதி₃) g (தன்செல்லாமை) என்றது அவர்களோடு ஸம்ஸ்லேஷியாவிடில் தரியாமை. h ஆந்ருஶம்ஸ்யமாவது-தன்னோடு கலவாவிடில் தரியாத பெண்களிடத்தில் பண்ணின கருணை.

j, k இவர்களுடைய சிறுமையைவிட்டு இப்படி ஸ்பே₄தி₃க்கை யஶோதையிளஞ் சிங்கமான க்ருஷ்ணனுடைய பே₄க₃த்துக்கு உடலாயிருக்கும் பருவமென்று தோற்றுகைக்காக என்று அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (கருவிளை இத்யாதி₃) l பருவம் ஒத்திருத்

தி.அ. g க்ருஷ்ணப்ரத்யாஸத்தி ஏப்படி? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அதாவது வலி என்று) g₂ (வலி) 5. "நாஸௌ புருஷதா₃ரேண" இத்யாதி₃. g₃ (வழக்கு) 6. "பதிம் விஶ்வஸ்ய" 7. "ஸ்வாமிந்வம் ப்ரஜ்ஞாஸி" இத்யாதி₃. g₄ (த₄ர்மம்) 8. "ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரோ த₄ர்ம:" 9. "க்ருபா காப்யபஜாயதே" இத்யாதி₃. 10. "ஶக்தேஶ்ச ஶரபா₄ஸ்யத₃ந்வாச்ச க்ருபாயோகா₃ச்ச ... ஸார்ங்கி₃ண:| ... ஸோஸ்மிதவ்யாலம்ப₃ந்த₄ாத் அநிதி₃ர்ப்₃ரத₃மாத₃தே||"

தி.அ.—g₂ (வலி) என்ற இடத்தில் 5. "நாஸௌ பருஷதா₃ரேண", g₃ (வழக்கு) என்ற இடத்தில் 6. "பதிம் விஶ்வஸ்ய" 7. "ஸ்வாத்மாத்மந:". g₄ (த₄ர்மம்) என்ற இடத்தில் 8. "ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரோ த₄ர்ம:" 9. க்ருபா காப்யபஜாயதே" இத்யாதி₃ நினைப்பது. 10. "ஶக்தேஶ்ச ஶரபா₄ஸ்யத₃ந்வாச்ச" இத்யாதி₃யிலே இரண்டுமுண்டு.

j (சிறுமீர்காள்) k க்ருஷ்ணனுடனொத்த பருவமாயிருக்கை. l 1. "துல்ய-ஶீலவயோவ்ருத்தாம்" என்கிறபடியே எல்லாவற்றிலும் அவனுக்கு ஈடாயிருக்கை. m பருவம் நிரம்பின ஸ்த்ரீகளையும் m, புருஷர்களையும் கண்டால், m_3 தேவதாந்தரபஜநம் பண்ணினாரையும், m, தந்தாமுக்காக நினைத்திருப்பாரையும் போலே நினைத்திருக்கும்; n தனக்கு அநந்யார்ஹைகளாக நினைத்திருப்பதும் இவர்களை. o இத்தால், அவனுக்கேயாயிருக்கிற யோக்யதையைச் சொன்னபடி. p.2. ஜ்ஞாநலவ துர்விதக்ததரன்றியே இடக்கையும் வலக்கையும் அறியாத கந்யகை-களாயிருக்கை; இவனுடைய விஷயீகாரத்தாலே இளகிப்பதிக்கை. (அங்கோலத்-தைலத்திற் குறைந்த க்ருஷ்ணகடாக்ஷமில்லையிறே. அதாவது — A "கோவிந்த-னுக்கல்லால் வாயில்போகாதிருக்கை.)

q (கூர்வேற்கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன்) r ஶ்ரீ நந்தகோபர், முன்பு பசும்புல் சாவ மிதியாதவராய்த்து; s நம் சிறியாத்தானைப் போலே ஆந்ருஶம்ஸ்ய ப்ரதாநராயாய்த்துப்போருவது. t பிள்ளைகள் பிறந்தபின்பு அவர்கள் மேலுண்டான வாத்ஸல்யத்தாலே 'அவர்களுக்கு என் வருகிறதோ!' என்று அஞ்சி, வேலைப்

பெ. அ. தாலும் ஶீலவ்ருத்தாதிகள் ஒத்திராவிடில் போகத்துக்கு உடலாகமாட்டா தென்று அத்தை உபலக்ஷணமாக்கித் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (துல்யேத்யாதி) m பெண்கள் பருவம் க்ருஷ்ணன் பருவத்துக்கு ஒத்ததாயிருக்கவேணுமோ? போகார்ஹ-மாய் விஞ்சியிருக்கலாகாதோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பருவம் இத்யாதி) m_2 (ட்ருஷ்டர் களையும்) என்றது - த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். m_3 (தேவதாந்தரபஜநம் பண்ணினாரையும்) என்றதுக்கு-பருவம் நிரம்பினவர்கள் பச்சருபரிக்ரஹம் பண்ணியிருப்பர்கள் என்று தாத்-பர்யம். m_4 (தந்தாமுக்காக நினைத்திருப்பாரையும்) என்றது-ஸ்வதந்த்ரரையும் என்றபடி. j, n, o, p பெரியோர்களுக்குச் சிறியவர்கள் வஶ்யராயிருப்பர்களாகையால், அத்தைப்பற்ற "சிறு மீர்காள்" என்றதுக்கு - இவர்கள் வஶ்யர்களென்று ஶப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (தனக்கு இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே)

q, r, s, t "நந்தகோபன் குமரன்" என்ன அமைந்திருக்க, — இப்போது நந்த-கோபரை "கூர்வேற்கொடுந்தொழிலன்" என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார் (ஶ்ரீநந்தகோபர் இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே) t_2 (புகரெழுக்கவடந்து) என்றது

சி. அ. என்ற ஶ்லோகத்தில் மூன்றுமுண்டு. j "சிறுமீர்காள்" — சிறுபெண்காள்! k (க்ருஷ்ண-னுடனொத்த பருவம்) என்றது 'இளஞ்சிங்கம்' என்றத்தை நினைத்து. 'சிறுமை'-ஒத்தபருவ-மாதல், அநந்யார்ஹதையாதல்.

கு. அ.— k (க்ருஷ்ணனுடனொத்த பருவம்) என்றது 'இளஞ்சிங்கம்' என்றத்தை நினைத்து. (பக் 29) k 3. "வஸதி ஶ்ருதி ஸநாதநே ச தஸ்மிந் பவதி புமாந் ஜகதோ ஸ்ய ஸௌம்ய-நப: | கூதிரஸமதிரப்யமாத்மநோ ந்த: கதயதி சாருதயைவ ஸாலபோத: ||" (பக் 30) l "சீர்மல்கும்" என்றது குணஸம்ருத்திகரமாதல், நாழிப்பால் நாழி நெய்யாகிற சீராதல். (பக் 30) v "ஆய்ப்பாடி" என்றது — பரமபதத்தில் வ்யாவ்ருத்தியாதல், திருவ-யோத்யையில் வ்யாவ்ருத்தியாதல்; திருவயோத்யையில் வ்யாவ்ருத்தி சொன்னபக்ஷத்திலும் இரண்டுபடியாகக்கொள்வது. (பக் 30) v,w,x அன்றிக்கே 'பாடி' என்னுமதுக்குத் தாத்பர்யம் (பரமபதம் இத்யாதி); 'ஆய்' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஆசார்யப்ரதாநரான இத்யாதி) என்னவுமாம். j,n "சிறுமீர்" என்கையாலே அநுபபுக்தமானவர்களாகையாலே அநந்யார்ஹ-தோஷத்வம் சொல்லுகிறது.

---

t, புகரெழக்கடைந்து பிடிக்கத்தொடங்கினர். (கொடுந் தொழிலன்) u தொட்டிற் கீழே எறும்பு புகுரிலும் ஸிம்ஹத்தின் மேலே விழுமாபோலே சீற்றத்தின் மிகுதி யாலே u_1 உதிரக்கையரானர். v 1. "ந ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வாபூ₁தாநி" என்கிற ஸாமாந்யவிதி₁, 2. "அக்₁நீஷோமீயம் பஶுமாலபே₁த" என்கிற v, விஶேஷத்தில் வாராதிறே; v_1 ஸ்வார்த்த₁மாகச் செய்யுமன்றிறே நிஷித்₁த₁மாவது: w 'அத் தலைக்கு என்வருகிறதோ!' என்று அஞ்சிச் செய்யுமன்று அவை த₁ர்மமாகக்கட வது; 3. "மந்நிமித்தம் க்ருதம் பாபம்" இத்யாதி₁. A "நின்பால் x பொறுப் பரியனகள் பேசில்... ஆங்கே - தலையை அறுப்பதே x, கருமங் கண்டாய்" என்ற திறே. y (நந்தகோபன்) - பிள்ளையைக்கண்ட ப்ரீதியாலே ஆநந்த₁த்தையுடை யரென்று சொல்லுதல்; நாமதே₁யமாதல். z இப்போது இவரைச் சொல்லுவானென் னென்னில்; உத்₁தே₁ஶ்ய வஸ்துவை z, நோக்கித் தருமவரென்னும் ப்ரீதியாலே. aB "நந்தகோபாலாவெழுந்திராய்" என்று எழுப்பிக் கார்யங்கொள்ளலாம்படி யிறே இவர்களுக்கு அவர் விதே₁யராயிருக்கும்படி. b (குமரன்) c 'வெண்ணெய்

பெ.அ. தேஜிஷ்ட₂மாம்படி சாணைபிடித்து என்றபடி. a 'கூர்வேல்தொழிலன்' என்ன அமைந் திருக்க, 'கொடும்' என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறர் (தொட்டில் இத் யாதி₁) u_2(உதிரக்கையர்) என்றது அவற்றை ஹிம்ஸிக்கையாலே வேல்வழியே வந்த ரக்தத் தைக் கையிலேயுடையவரென்கை. vஅந்யாபதே₁ஶத்தில் பிள்ளைகளிட்டத்தில் பரிவாலே கொடுந் தொழிலனுனென்று அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறர் என்கையாலே, ஸ்வாபதே₁ஶத்திலும் ப₁க₁வத்₁விரோதி₁ விஷயத்திலே இப்படி கொடுந்தொழிலனுயிருக்கை u_2லிக்கையால், அதில் ஹிம்ஸை நிஷித்₁த₁மன்றேவென்று வரும் ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறர் (ந ஹிம்ஸ் யாதி₁த்யாதி₁) v_2 (விஶேஷத்தில் வாராது) என்றது விஹிதமான பஶ்வாலம்ப₁நத்தை நிஷேதி₁யாதென்கை. v_3 ஆகில் இதுக்கு நிஷேத்₁யந்தான் ஏதென்ன அருளிச்செய்கிறர் (ஸ்வார்த்த₂மாக இத்யாதி₁) w அக்₁நீஷோமீயஹிம்ஸையைப்போலே ப₁க₁வத்₁ விரோதி₁ஹிம்ஸை விஹிதமான த₁ர்மமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறர் (அத்தலைக்கு இத்யாதி₁) x (பொறுப்பரியனகள்) - து₁ஸ்ஸஹங்கள்; x_2 கருமங்கண்டாய் - கர்த்தவ்யங் கிடாய் என்றபடி. z க்ருஷ்ணன்பக்கல் பரிவாலே நந்த₁கோ₁பர் கூர்வேல் கொடுந்தொழி லனுகிலும் பெண்கள் இப்போது அத்தையிட்டு விஶேஷித்து அவரைச் சொல்லுகைக்குக் காரணம் ஏதென்னும் ப்ரஶ்நத்தை அநுவதி₁த்து உத்தரம் அருளிச்செய்கிறர் (இப்போது இத்யாதி₁) z_2 (நோக்கித்தருவர்) என்றது ரக்ஷித்துத்தருவர் என்றபடி. பெரியாழ்வாரைப் போலே நந்த₁கோ₁பரும் பரிவராய் நோக்கித் தருவராகையாலே பெரியாழ்வார் பெண் பிள்ளைதானே கோ₁பிமார் பாசுரத்தாலே பேசுகையால் அவரிடத்தில் ப்ரீதியுண்டென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். a "கூர்வேல் கொடுந்தொழிலனுடைய குமரன் என்னுதே 'நந்தகோபன்' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறர் (நந்தகோபாலா இத்யாதி₁) b,c 'நந்தகோபனிளஞ்சிங்கம்' என்னுதே, 'குமரன்' என்றத்தாலே சிறுபிள்ளையாய்,

---

சி.அ. u_2 (உதிரக்கையரானர்) என்றது - ஹிம்ஸிப்பர் என்றபடி. v 'ஹிம்ஸைபண்ண லாமோவென்ன அருளிச்செய்கிறர் (ந ஹிம்ஸ்யாதி₁த்யாதி₁) z,a (இப்போதிவரைச் சொல்லு வானென்? என்னில்) க்ருஷ்ணனை ரக்ஷிக்கிறவராகையாலே யென்னுதல், எழுப்பிக்கார்யம் கொள்ளலாம்படி புருஷகாரமாகையாலே என்னுதல். d நந்தகோபன் கோபிக்குமோவென்ன

கு.அ. y நந்த₁கோ₁பரைச் சொன்னதற்கு இரண்டு தாத்பர்யம்.

A திருமாலை-8. B திருப்பாவை-17.

களவுகண்டான், பெண்களைக் களவு கண்டான், ஊரை மூலையடியாக்கினான்' என்று எல்லோரும் வந்து முறைப்பட்டால், 'என் கண்வட்டத்திலே வந்து தோற்றினாகில் நியமிக்கக்கடவேன்' என்று பெரிய உத்₃யோக₄த்தோடேயிருந்தால், அவர் முன்பு தோற்றும்போது ஸவிநயமாகத் தோற்றுகையாலே 'கெட்டேன்! இவனையோ இங்ஙனே பழியிட்டது!' என்று அவர்களையே பொடியும்படியாயிருக்கை. d யசோதைப்பிராட்டி பொடியும்போதும் d, A 'உந்தமடிகள் முனிவர்' என்றன்றே பொடிவது. eB ''படிறுபலசெய்து இப்பாடியெங்குந் திரியாமே கொடியேனென் பிள்ளையைப்போக்கினேன்'' என்றிறே இவள் இருப்பது.

f (ஏராந்தகண்ணி யசோதை) g யசோதை₃ப்பிராட்டி கண்ணிலே அழகு குடிகொண்டாய்த்திருப்பது. h பிள்ளையை மாருதே பார்த்துக்கொண்டிருக்கையாலே h, அவ்வாசியடையக் கண்ணிலே தோற்றும்படியாயிருக்கை. C ''அழுகையும் அஞ்சி நோக்கும் அந்நோக்கும்.... தொழுகையும் இவை கண்ட'' கண்ணிறே. iD ''அம்பன்ன கண்ணுளசோதை'' என்னக்கடவதிறே. (யசோதை) E ''யசோதாய் அறிவுருய்'' என்று எழுப்பிக் கார்யங்கொள்ளலாம்படியிறே இவர்கள் திறக்கில் அவள் அநுகூலித்திருக்கும்படி.

(இளஞ்சிங்கம்) ஸ்ரீநந்த₃கோபர் ஹிதகாமராகையாலே அங்கு விநயந்தோற்ற நின்றபடியைச் சொல்லிற்று; இவள் ப்ரியமே நடத்துமவளாகையாலே, j செருக்கும் k மேஞ்ஞிப்பும் தோற்ற நின்ற நிலையைச் சொல்லுகிறது. lB அஞ்ச l, உரப்பாளசோதை l, ஆணை விட்டிட்டிருக்கும்'' என்று இவன் செய்ததெல்லாம்

பெ.அ.—அத்தாலே படியதை தோன்றுகையாலே படிதா₃த்த₄த்தை அருளிச்செய்கிறார் (வெண்ணெய் இத்யாதி₃) d, e நந்த₃கோபன் பக்கலிலே போய் ஊரார் முறைப்படும்படி பெற்றதாய் தீம்புகண்டு முனியாதே விட்டிருக்குமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார். (யசோதை இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே).

f, g "ஏர்" என்று அழகாய், "ஆ[illegible] அருளிச்செய்கிறார் (யசோதைப்பிராட்டி இத்யாதி₃) f, h "யசோதையிளஞ்சிங்கம்" என்ற பத₃ச்சேர்த்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி அழகுக்கு[illegible] அருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையை இத்யாதி₃) h₃ (அவ்வாசி) என்றது ஹர்ஷஹேது[illegible] (அம்பன்ன) என்றது அம்புஜத்தை ஈடுபடுத்துமாபோலே அழகாலே ஈடுபடுத்துகையாலே அம்புபோன்ற என்றபடி.

சி.அ. அருளிச்செய்கிறார் (யசோதைப்பிராட்டி பொறியும்போதறிந்ததாதி) eA உந்தமடிகள் என்று யசோதை கோபிக்கவில்லையோவென்ன (படிறுபலசெய்தியாதி) f குமரன் சிறுபிள்ளை.

f (ஏராந்தகண்ணியித்யாதி) ஏரென்று அழகு, g h ஆத்மலாபமிகுதியாய், அழகின் மிகுதிக்கு ஹேதுவென்? என்ன? ஸ்நேஹ[illegible] இவை கண்டு (கண்ணிறே) இத்யாதி₃ வாக்ய த்₃வயத்தாலே) அவனுடைய தோஷாதி₃கள் பார்க்கும் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (அம்பன்ன) என்று; அம்பன்னி அம்பு தைத்து ஈடுபடுத்துமாபோலே அழகாலே ஈடுபடுத்துகை.

கு.அ.—eA "உந்தமடிகள்" என்கிறதென்? யசோதைப்பிராட்டி கோபிக்கவில்லையோ? என்ன (படிறுபலசெய்தித்யாதி₃) f "ஏராந்த" என்றது அழகு இரண்டுவிதமாதல், என்றே என்னுதல்.

A பெரிய-திரு 10-4-8. B பெரியாழ்-திரு 3-2-6. C பெரு-திரு-7-8. D பெரிய-திரு-6-3-6. E திருப்பாவை-17. F நாச்-திரு-3-9.

உத்தேச்யமாகவிறே இவள் நினைத்திருப்பது. m ஆரேனும் வந்து முறைப்பட்டால் (அஞ்சவுரப்பாள்) இவன் தீம்பிலே n தகணேறும்படியாகவாய்த்து உரப்புவது. o (இளஞ்சிங்கம்) p சிறுமியர்க்கு ஒத்தபருவமா யிருக்கை: q 'சிங்கக்குருகு' என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர்.

r (கார்மேனி) s நம்முடைய ஸகலதாபங்களும் ஆறும்படியான வடிவு, A ''தூநீர் முகில்போல் தோன்றுய்'' என்று ப்ரார்த்திதத்த வஸ்துவிறே இவர்களுக்கு s, ப்ரத்யக்ஷித்து நிற்கிறது. t மாதாபிதாக்கள் தங்களை மறைத்து வைத்தாலும் விடவொண்ணுத வடிவழகு.

u (செங்கண்) v அத்திருமேனிக்குப் பரபாகமான சிவப்பையுடைய திருக்கண்கள், w அகவாயில் வாத்ஸல்யமடையத் திருக்கண்களிலே தோற்றும்படியாயிருக்கை. x ஐஸ்வர்யத்தாலும் குதறியிருக்குமிறே, y வடிவாலே அணைத்துக் கண்ணாலே குளிரநோக்குகையிலேயிறே கருத்து.

z (கதிர்மதியம் போல் முகத்தான்) a ப்ரதாபத்துக்கும் குளிர்ச்சிக்கும் ஆதித்யனுடைய a, புகரை ஊட்டின சந்த்ரனைப் போலேயாய்த்துத் திருமுகம் இருக்கும்படி. b ப்ரதிகூலர்க்கு அநபிபவநீயனுய், அநுகூலர்க்குக் கிட்டிநின்று

பெ.அ. j (செருக்கு) என்றது "இளம்" என்ற பதத்தாலே லப்யமான ஹர்ஷாதிசயம்; k (மேனுணிப்பு) என்றது சிங்கபதத்தாலே தோற்றுகிற தேஜோ விசேஷம். l "ப்ரியமே நடத்துமவள்" என்றதுக்கு ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார் (அஞ்ச இத்யாதி) l_2B உரப்பாள்-அதட்டாள். l_3B ஆணை-ஆண்பிள்ளைத்தனங் கொண்டாட, l, m, n எடுத்த பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார், (ஆரேனும் இத்யாதி வாக்யத்தாலே) n (தகணேறும் படியாக) என்றது முற்றும்படியாக என்றபடி. o, p "இளஞ்சிங்கம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (சிறுமியர்க்கு இத்யாதி) q இளமையையுடையவனுய் ஸிம்ஹம் போன்றவனென்று தோன்றுமைக்காக ஸம்வாத முகேந ஸப்தார்த்தம் அருளிச் செய்கிறார் (சிங்கக்குருகு இத்யாதி) குருகு-குட்டி.

s_2 (ப்ரத்யக்ஷித்து) என்றது ப்ரத்யக்ஷமாய் என்றபடி. r, s, t "கார்" என்றதுக்கு மேகம் அர்த்தமாய் அதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்து, அழகு என்று ஸப்தார்த்தமாய்த் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (மாதாபிதாக்கள் இத்யாதி)

u, v "செங்கண்" என்றதுக்கு ஸ்வாபாவிகமான சிவப்பு ஸப்தார்த்தமாய் "கார்மேனி" என்ற பதஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அத்திருமேனிக்கு இத்யாதி) w தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அகவாயில் இத்யாதி) x மூன்றும் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஐஸ்வர்யத்தாலும் இத்யாதி) r, u, y இவர்கள் இப்போது "கார்மேனி" என்றும் "செங்கண்" என்றும் அநுஸந்தித்ததுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச் செய்கிறார் (வடிவாலே இத்யாதி)

சி. அ. l,m, nB "அஞ்சவுரப்பாள்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனும் இத்யாதி) l "அஞ்ச உரப்பாள்" என்கையாலே வ்யதிரேகத்தாலே தீம்பிலே அதிசயிக்கும்படி உரப்பும் என்று கருத்து. q (குருகு) குட்டி.

r, s, t "கார்" மேகமும், அழகும், u, v, w, x "செங்கண்" என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம், அன்றிக்கே இரண்டு தாத்பர்யமாய், முத்தினது ஸப்தார்த்தமாகவுமாம். z, a, b, d "கதிர்மதியம்" என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம்; c முந்தினதிலே ப்ரமா-

---

கு.அ. q (பட்டர்சிங்கக்குருகு) என்றது ஸம்வாதம். u, w, x (செங்கண்) என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம்.

A திருவாய் 8—5—3. B நாச்-திரு 3-9

அநுப₄விக்கலாம்படியிருக்கை. c 1. "தத்ர கே₂வி₂ந்த₃மாஹீநம் c, ப்ரஸந்நாதி₃த்ய வர்ச்சஸம்" என்னக்கடவதிறே. (கதிர்மதியம் போல் முகத்தான்) d ப்ரகாஶக முமாய் ஆஹ்லாத₃கரமுமான முக₃த்தையுடையவனென்னவுமாம், e (முகத்தான்) i அவ்வளவிலும் உபமாநம் f, நேர்நிற்கமாட்டாமையாலே f_3 உபமேயந்தன்னையே சொல்லுகிறது.

g (நாராயணனே) h கே₂வர்த்த₄நோத்₃த₄ரணாதி₃ அதிமாநுஷ சேஷ்டி தங்களாலே ஸர்வேஶ்வரத்வம் பெண்களுக்கும் தெரியும்படியாயிறே இவ்வவ தாரந்தானிருப்பது. i தே₃வதாந்தரங்களையறியாத கோ₂பவ்ருத்₃த₄ர்கள் நோன்புக்கு அங்க₃மாக ஜபிக்கும் மந்த்ரமாக i, உபதே₃ஶிக்கையாலே சொல்லுகிறார்களென்னவு மாம், j இன்னமும், தன்னுடைய j, தமப்பன்மார் சொல்லவும் கேட்டிருக்குமிறே; k A "நன்மை தீமைகளொன்றுமறியேன் நாரணவென்னுமித்தனையல்லால்" என்றும், B "நான் கண்டு கொண்டேன் நாராயணவென்னும் நாமம்" என்றும், C "திண்ணம் நாரணம்" என்றும், D "நாரணனை k_3 நன்கறிந்தேன்" என்றும்.

பெ. அ.-a_2 (புகரை யூட்டின) என்றது தேஜஸ்ஸை ஏறிட்ட என்றபடி. b, c ப்ரதி கூலர்க்குக்கிட்ட அரியனும் அநுகூலர்க்குஎளியனுமைக்குப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார் (தத் ரத்யாதி₃). c_2 1. 'ப்ரஸந்ந' என்றது சந்த்₃ரனுடைய தெளிவையுடைய என்றபடி. 2. "ப்ரஸா த₃ஸ்து ப்ரஸந்நதா" என்று சந்த்₃ரனுடைய தெளிவைச் சொல்லிற்றிறே. z, a, d "கதிர்" என்று ஸூர்யகிரணங்களாய் அத்தையுடைய சந்த்₃ரனைப்போலே என்று அபூ₄தோபமை யாக்கி அத்தாலே ப₂லிதத்தையும் அருளிச்செய்து, "கதிர்" என்று ஸூர்யனும் "மதி" என்று சந்த்₃ரனும், அவர்களைப்போலேயென்று ப₃ஹ்வர்த்த₂மாய், அத்தாலே தாத் பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாஶகமும் இத்யாதி₃) e, f திருமுகமண்டலத்தைக் கதிர் மதியாகவே விவக்ஷித்து, கதிர்மதியுடையவனென்று அருளிச்செய்யாமல், உபமாநத்தன்னிலும் பே₄த₃ந்தோற்ற "முகத்தான்" என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அவ்வளவிலும் இத்யாதி₃) f அவ்வளவிலும்—உபமானத்தைச் சொன்னவளவிலும். f_3 (நேர் நிற்கமாட்டாமையாலே) என்றது பூர்ணஸத்₃ருஶமாக மாட்டாமையாலே என்றபடி. f_3 (உப மேயந்தன்னையே சொல்லுகிறது) என்றதுக்கு உபமாநத்தையிட்டு மறைத்துச் சொல்லாமல் உபமேயத்தைத் தானே ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

g, h, i, j இடைப்பெண்கள் க்ருஷ்ணனை ஸர்வேஶ்வரனென்று அறிய ஸம்ப₄வமை யில்லாமையாலே இப்படி ஸம்போ₄தி₄க்கக் கூடுமோ? என்ன, அதுக்குப்பரிஹாரம் மூன்று ப்ரகாரமாக அருளிச்செய்கிறார் (கோ₂வர்த்த₄நோத்₃த₄ரணாதி₃ வாக்யத்ரயத்தாலே) i_2 (உபதே₃ஶிக்

கி. அ. ணம்(தத்ர கே₂வி₂ந்த₃மித்யாதி₃) b, c 1. "ப்ரஸந்ந" என்கையாலே அநுகூலர்க்குக் கிட்டலாயிருக்கும். 1. "ஆதி₃த்யவர்ச்சஸம்" என்கையாலே ப்ரதிகூலர்களுக்கு அநபி₄ப₄வநீய னாயிருக்கும். d "கதிர்" என்கிற ஶப்₃த₃த்தாலே ப்ரகாஶத்தைச் சொல்லி, அநுகூலர்க்கு ப்ரகாஶ கரமுமாய், ஆஹ்லாத₃கரமுமாயிருக்கு மென்னுதல், a, b அன்றிக்கே (ப்ரதிகூலர்க்கு) என் கிற வாக்யம் முந்தின வாக்யத்துக்கு விவரணத்வேந ப₂லிதார்த்த₂மாய், அதிலே ப்ரமாண மாகவுமாம். அப்போது தாத்பர்யமிரண்டு. g, h, i, j க்ருஷ்ணனை நாராயணனென்று சிறு பெண்களறிந்தபடியென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (கோ₂வர்த்த₄நோத்₃த₄ரணாதி₃) என்று. i_2 (தமப்பன்மார்) ஆழ்வார்கள். k அவர்கள் அப்படி அருளிச்செய்வார்களோ?

கு.அ: g,h சிறுபெண்கள் நாராயணன் என்று அறிந்தபடி என்? என்ன (கோ₂வர்த்த₄ நோத்₃த₄ரணம் இத்யாதி₃).

A பெரியாழ்-திரு 5—1—3, B பெரிய-திரு 1-1-1, C திருவாய் 10-5-1, D நான். திருவ 95.

j இவ்வர்த்த,த்திலே ரிஷிகளும் 1. "நாராயண ஶப்,த,மாத்ரம்" என்றும், 2. "ஏஷ நாராயண:ஶ்ரீமாந்" என்றும்; ஶ்ருதியும் 3. "நாராயண பரம்ப்,ரஹ்ம" என்றும் பலவிடத்திலும் l, சொல்லிற்று. m (நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்) n ஸர்வஸ்வாமியானவனே நம்முடைய அபேக்ஷித ஸம்வித,ாநம் பண்ணுவான். o இத்தலை இசையாதவன்றும் தான் விட மாட்டாத வாத்ஸல்யம். அவத,ாரணத்துக்குக் p கருத்து - q ஸமிதை, பாதி ஸாவித்ரி பாதியன்றிக்கே தானே சென்று தலைக்கட்டவல்லனென்கிற ஸாத,ந நைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகையிலே நோக்கு. r நாராயணத்வம் ஸர்வஸாத,ாரண மன்றேவென்னில்: s (நமக்கே) t "அத்தலையாலே பேறு" என்றிருக்கிற நமக்கு என்றபடி; u அகிஞ்சநராய் அவன் கைபார்த்திருக்கிற நமக்கே என்றுமாம்.

பெ.அ. கையாலே சொல்லுகிறார்களென்னவுமாம்) என்றதுக்கு கோ3பவ்ருத்3த4ர் "நாராயண னென்று உபதே3சிக்கும் மந்த்ரப்ரதிபாத்3யன் க்ருஷ்ணனே" என்றுசொல்லுகையாலே "நாரா யணனே" என்கிறார்களென்று கருத்து. கோ3பவ்ருத்3த4ர்க்கு க்ருஷ்ணன்பக்கல் பரத்வஜ்ஞா நாஜ்ஞானங்கள் கலந்திருக்குமென்றது ப்ரமாணஸித்3த4மிறே. j2 (தமப்பன்மார் சொல்லவும்) என்றது க்ருஷ்ணனே ஸர்வேஶ்வரனென்று சொல்லவும் என்றபடி. k, l2 க்ருஷ்ணன் ஸர்வேஶ் வரனேயாகிலும், திருநாமங்கள் மற்றும் பலவுமுண்டாயிருக்க இத்திருநாமத்தை அருளிச்செய் கைக்கு ஆழ்வார் முதலானோர் ஆத3ரித்த தென்னுமத்தை நியாமதமாகக் காட்டுகிறார் (நன்மை என்று தொடங்கி, சொல்லிற்று என்னுமளவும்) k2 (நன்கறிந்தேன் என்றும்) என்ற அநந்தரம் "ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்தார்கள்" என்று கூட்டிக்கொள்வது.

m,n,o நாராயண ஶப்3த3த்துக்குத் தத்புருஷ ப3ஹுவ்ரீஹ்யர்த்த2ங்களே உட் கொண்டு, க்ரமேண ஶப்3த3ார்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ஸ்வாமி இத்யாதி2 வாக்யத் தாலே) o ப3ஹுவ்ரீஹ்யர்த்த2மான அந்தர்யாமித்வத்துக்கு வாத்ஸல்யம் ஹேது வென்று கண்டுகொள்வது. p (கருத்து) என்ற அநந்தரம் "என்னென்னில்" என்று ஶேஷம். q ப்3ரஹ்மசாரிகளுக்கு ஆயிரம் ஸமிதை4யும் ஆயிரம் ஸாவித்ரியுமாகக் கூட்டி ஒரு ப்ரத்ய வாயபரிஹாரார்தி2யான ப2லத்தையுண்டாக்குமாபோலேயன்றிக்கே நிரபேக்ஷனுகவே ப2லத்தைக்கொடுக்குமென்று அருளிச்செய்கிறார் (ஸமிதை4 இத்யாதி3) m,r "நமக்கே" என்று நிரபேக்ஷனுகப் ப2லங்கொடுக்குமென்று நிஶ்சயிக்கக் கூடுமோ? நாராயணத்வம் ஸர்வஸாத4ாரணமன்றே? என்னும் ஶங்கையை அறுவதி2க்கிறார் (நாராயணத்வம் இத்யாதி3) s,t அவனுலேதானே பேறு. வேறுரக்ஷகராரேனுமல்லவென்று அநந்யகா3திகளாயிருக்கும் நமக்கே என்று ஶப்3த3ார்த்த2ம் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரஸ்துதஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் (அத்தலை இத்யாதி3) u உபாயாந்தரஶூந்யரென்று ஶப்3த3ார்த்த2ம் திருவுள் ளம் பற்றி, பரிஹாராந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அகிஞ்சநர் இத்யாதி3) t யத்3வா, ஶக்தியுண்டா யிருக்க ஸ்வரூபவிருத்3த4மென்று உபாயாந்தர ஶூந்யரான நமக்கே என்று (அத்தலை யாலே) என்ற வாக்யத்துக்குக் கருத்து. u ஶக்தியின்றிக்கே அவன்கைபார்த்திருக்கிற

சி. அ. என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நன்மைதீமைகள்) என்று. m, n, o 'நாராயணன்' என் றதுக்கு, தத்புருஷ ப3ஹுவ்ரீஹி வ்யுத்பத்திஸித்3த4மான அர்த்த2த்3வயத்தையும் அருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியானவனே) என்கிற வாக்யத்தாலே. t, u நமக்கே ஶக்தியுண்டாய் அவன் கைபார்த்திருத்தல், ஶக்தியின்றிக்கே அவன்கை பார்த்திருத்தல் ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகா3தித்வமும். t (அத்தலையாலேபேறு) என்றது அநந்யஸாத4்யமாகையாலே. u (அகிஞ்சநராய்) என்றது ஸ்வபாரதந்த்ர்யத்தாலே.

சு. அ. m, n, o 'நாராயணன்' என்றது ஸ்வாமி என்னுதல், வத்ஸலன் என்னுதல். s, t, u (நமக்கு) என்றது ஆகிஞ்சன்யமாதல், அநந்யகா3தித்வமாதல்.

v (பறைதருவான்) நாட்டுக்கு 'பறை' என்று ஒரு வ்யாஜமாய், தங்களுக்கு அபி-மதமான அடிமையையாய்த்து நினைக்கிறது. w இத்தை ஸாதி₄த்துத்தருவார் ஆரென்னில் = இவர்கள் தாங்களேயிறே. A ''இற்றைப் பறை கொள்வானன்று காண்'' என்று மேலே சொன்னார்கள். x (தருவான்) y ப்ராப்தியுண்டானாலும் அவன் தரக் கொள்ளவேணு மென்னுமிடம் தோற்றுகிறது.

z (பாரோர்புகழ) a க்ருஷ்ணனையும் நம்மையும் சேரவொட்டாதவர்கள் தாங்களே கொண்டாடும்படி; b 'க்ருஷ்ணன் வேண்டும் உபகரணங்கள் கொடுக்க, பெண்கள் நோன்பிலே உபக்ரமித்தார்கள்; b₁ நாடு அடங்க, அநாவ்ருஷ்டி தீர்ந்து ஸம்ருத்₃த₄மாய்த்து' என்று கொண்டாடும்படி; c (படிந்து) d இந்நோன்பிலே அவகா₃ஹித்து, ''நீராடப்போதுவீர்! போதுமினே'' என்று அந்வயம்; e (ஏல், ஓர்) பாத₃த்தைப் பூரித்துக்கிடக்கிறது. f (எம்பாவாய்) எங்கள் நான்பு என்னுதல்; எங்கள் g ச₂ந்த₃ஸ் என்னுதல். 1.

பெ.அ. நமக்கே என்று இரண்டாம் வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமென்றுமாம். v,w ''பறை'' என்ற ஶப்₃த₃ம் வாத்₃யவிஶேஷவாசகமாயிருக்க, அடிமையைச் சொல்லுமென்னும் இவ்வர்த்த₂த்துக்கு ஸாத₄கம் ஏதென்று ஶங்கித்துப் ப்ரிஹரிக்கிறார் (இத்தை இத்யாதி₃) x, y நாராயணன் பக்கல் நாமே பறைகொள்வோமென்னுதே ''தருவான்'' என்று த₃த₃தீ₄மாகச் சொல்லுகையாலே தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தி இத்யாதி₃)

z, a, b பாருக்கெல்லாம் அநாவ்ருஷ்டியில்லாமையாலே வர்ஷித்தால் பரவெல்லாங் கொண்டாட ப்ரஸக்தியில்லாமையாலும், சேர்வொட்டாதவர்கள் புகழ்ச்சியே இவர்களுக்குப் பரமோத்₃தே₃ஶ்யமாயிருக்கையாலும் ''பாரோர்'' என்றதுக்கு கே₃ஶவ்ருத்₃த₄ரே பரமாக அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனையும் இத்யாதி₃) c,d ''படிந்து'' என்றதுக்கு அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்துகொண்டு அந்வயங்காட்டுகிறார் (இந்நோன்பிலே இத்யாதி₃)

'திங்கள்-மார்கழி, நாள்-மதிநிறைந்தநாள், ஆல்-ஆஶ்சர்யம்; பாரோர் புகழப் படிந்து-நீராடப் போதுவீர் போதுமினே: நேரிழையீரான சீர்மல்குமாய்ப் பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காளித்யாதி₃; நாராயணனே நமக்கே எம்பாவாய்-எங்கள் நோன்பைப் பின்சென்று, எங்கள் வார்த்தையைப் பின்சென்று பறைதருவான்'' என்று ப்ராத₃ர்ஹ்ணகாலத்தைக் கொண்டாடுகிற பஷத்திலே அந்வயம்; சிறுமீர்காள் என்னுமளவும் ப்ராப்யஸங்க்₃ரஹ மென்ற பஷத்தில் ''நேரிழையீரான செல்வச் சிறுமீர்காள்! திங்கள்-மார்கழி, நாள்-மதி நிறைந்த நாள், ஆல், பாரோர் புகழ்ப்படிந்து-நீராடப்போதுவீர் போதுமினே, கூர்வேல் இத்யாதி₃; நாராயணனே நமக்கு-எம்பாவாய் பறைதருவான்'' என்று அந்வயம். e இப்பக்ஷத்₃வயத்திலும் ''ஏல் ஓர்'' என்றது நிரர்த்த₂காவ்யயம். g ச₂ந்த₃ஸ் என்றது - லக்ஷணயா வார்த்தை என்றபடி

சி. அ. v ''பறை'' என்று நோன்புக்கங்கமான வாத்₃யவிஶேஷம். w (இத்தை ஸாதி₄த்துத்தருவாரார்) என்றது 'பறை' என்றுல் கைங்கர்யமென்று ஸாதி₄ப்பாரார் என்றபடி. z, a₁ b₂ பாரோர்க்கு — இரண்டு தாத்பர்யம் — திருவாய்ப்பாடிமாத்ரமாதல், பூ₄மியெல்லா மென்னுதல். f, g (பாவை) ச₂ந்த₃ஸ்ஸு — எங்கள் நினைவு. 1.

கு.அ.— g (ச₂ந்த₃ஸ்) என்றது எங்கள் நினைவென்றபடி. 1.

ஆறுயிரப்படி — முதற்பாட்டு

1. அவ:—முதற்பாட்டில் இந்நோன்புக்கு ஒரு காலம் நேர்படுவதே! என்று காலத்தைதக் கொண்டாடுகிறார்கள். ப்ராப்யப்ராபக ஸங்க்ரஹமென்றுமாம்.

வ்யா: — (மார்கழித்திங்கள்) A "ஒழிவில் காலமெல்லாம்" என்றும், 1. "அநாதிர்பகவாந் கால:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பகவத்விஷயத்தில் இவனுக்கு ஆபிமுக்யம் பிறந்தால், பின்னை, அவன்றன்னையல்லகாணும் கொண்டாட அடுப்பது; அக்காலத்தையாய்த்து! 2. "சைத்ர: ஸ்ரீமாநயம் மாஸ:" என்று ஒரு ஸம்ருத்தியைப் பார்த்துக் கொண்டாடிற்றிறே. 2. (சைத்ர:) அல்லாதாரிற் காட்டிலே பெருமாளுக்குள்ள ப்ராதான்யம்போலே மாஸங்களுக்கெல்லாம் முதலான மாஸம். 2. (ஸ்ரீமாந்) அவர் எல்லார்க்கும் ராஜாவாக ப்ராப்தராநுற்போலே, சைத்ர மாஸம் ஸர்வர்க்கும் ஸுகரமாகையாலே மாஸங்களுக்கெல்லாம் ராஜாவென்கிறது. 2. (அயம் மாஸ:) அபிஷேக மநோரத ஸமயத்திலே ஸந்நிஹிதமான தன்னேற்றம். அங்கு — ஸுஷி ஸுஷ்டூதரை லபிக்கைக்குக் கொண்டாடின கொண்டாட்டம்; இங்கு — ஸுஷ்டூதர் ஸுஷியை லபிக்கைக்குக் கொண்டாடுகிற கொண்டாட்டம். 2. (புண்ய: புஷ்பிதகாநந:) 3. "பாவநஸ் ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ" என்றும், 4. "பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்றும் அவர்க்கு இரண்டாகாரமுமுண்டாஞற்போலே, இக்காலமும் பாவநமுமாய் போக்யமுமாயிருக்கை. 2. (புஷ்பிதகாநந:)படைவீடுபோலே நாம் அலங்கரிக்க வேண்டாதே, தானே அலங்கரிக்கை. 2. (புஷ்பிதகாநந:) பெருமாள் பொன்முடி சூட, காடு பூமுடி சூடிற்று.

(மார்கழித்திங்கள்) 5. "நாதிஸீதா நக்ஷத்ரா"—என்கிற ந்யாயத்தாலே அத்யுஷ்ணமாதல் அதிஸீதளமாதலின்றிக்கேயிருக்கும் மாஸம். (மார்கழித்திங்கள்) தேவர்களுக்கு விடிகிற காலமாகையாலே வ்ரதங்களநுஷ்டிப்பார் தொடங்கும் காலமாயிருக்கை. (மார்கழித்திங்கள்) இம்மலட்டு மாஸங்களிலே இதுவுமொரு மாஸமேதான்! என்கிறார்கள். இம்மாஸத்துக்கு விஸேஷமென்னென்னில்: ஸர்வேஶ்

பெ.அ. e,f,g.வ்யாக்யாநாந்தரங்களில் நிர்வஹிக்கும் ப்ரகாரம்-(ஏல்) என்றது இப்படியாகில் என்றபடி. (ஏல்) என்று - ஸம்போதநமாகவுமாம். (ஓர்) புத்தி பண்ணுங்கோளென்னுதல்; புத்தி பண்ணென்னுதல். எம்பாவாய்-எங்கள் சந்தாநுவ்ருத்தி பண்ணியென்னுதல்; B "தையொருதிங்க"ளில் காமஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகையாலே, பாவையென்று-அவனகமுடையாளான ரதியைச் சொல்லுதல், "பாவாய்" என்றதுக்கு -சந்தாநுவ்ருத்தி அர்த்தமானபோது "போதுமினே. ஏல் இப்படியாகில்: நாராயணனே! எம்பாவாய் நமக்கே பறைதருவான்; இத்தை ஒருங்கோள்-விசாரித்துக் கொள்ளுங்கோள்" என்று அந்வயம், ரதிபரமானபோது, "ஏல் பாவாய் ஓர்" என்று அந்வயமாகவுமாம். அங்ஙனுமன்றிக்கே "ஏல், ஓர். எம்பாவாய்" என்ற பதங்களெல்லாம் பாதபூரணமென்று நிர்வஹித்த கட்டகாலய அநுஸந்திப்பது." 1.

A திருவாய்-3-3-1 B நாச்-திரு 1-1.

வீரன், விபூ₄தியில் பருப்பருத்தவற்றையெல்லாம் ''நான்'' என்கிறபோது, 1. ''மாஸா நாம் மார்க்க₄ஶீர்ஷோ5ஹம்'' என்று - 'மாஸங்களில் வைத்துக்கொண்டு மார்கழி மாஸமாகிறேன் நான்' என்றருளிச்செய்தான். (மார்க்ழித்திங்கள்) குளிருக்கு அஞ்சி கோ₃ப்வ்ருத்₃த₄ர்கள் புறப்படாத காலமும், நாளுக்கு ப்₃ராஹ்மமுஹூர்த்தம் போலே ஸம்வத்ஸரத்துக்கு இம்மாஸமாகையாலே ஸத்த்வோத்தரமான காலமுமிறே. ஸாத்த்விக பூ₃லமிறே தாங்களும் கணிசிக்கிறது. காலக்ருத பரிணாமமில்லாமையைக் கொண்டாடுமாபோலே, பரிணாமத்தைக் கொண்டாடுகிறார்களிறே. பரிணாமமுண்டாகவு மாம், இல்லையாகவுமாம், பு₄₄வத₃நுபு₄வத்துக்குப் புறம்பானது த்யாஜ்யமாமித்தனை யிறே, இனித்தான் பர்வத பரிஸரத்திலே கிடந்ததொரு பீ₃ஜத்தோடு கடலினருகே கிடந்ததொரு பீ₃ஜத்தோடு வாசியற, பருவம் செய்யுங்காலமாய்த்து. கைங்கர்யத்துக்கு ஏகாந்தமான காலமாகையாலே, A ''ஒழிவில் காலமெல்லாம்'' என்னுமாபோலே கொண்டாடுகிறார்கள். ''அஸாதா₃ரணமான மாஸத்திலே அஸாதா₃ரண பூ₃லத்தைப் பெறுவோம். ஸத்வோத்தரமான காலத்திலே ஸாத்விக பூ₃லத்தைப் பெறுவோம். எல்லாரும் அபி₄மதம் பெறுங்காலத்திலே நாமும் அபி₄மதம் பெறுவோம்'' என்கிறார்கள்.

(மதிநிறைந்த) மாஸம் நேர்பட்டாற்போலேயிருந்ததி பக்ஷமும் நேர்பட்டபடி! 2. ''ஆபூர்யமாணே பக்ஷே புண்யே நக்ஷத்ரே'' என்று மங்க₃ளகார்யம் செய்வார்க்கு விதி₄க்கிற விதி₄யும் இவர்களுக்குக் கோல்விழுக்காட்டிலே சேரவிழுந்தது. பக₄வத் ப்ரவணராயிருப்பாருடைய தே₃ஹயாத்ரையை, விதி₄தானே பின்செல்லக்கடவதா யிறேயிருப்பது. 3. ''த்வதீ₃யக₄ம்பீ₄ரமனோநுஸாரிண:'' என்னக்கடவதிறே. முன்பு இருள் தேட்டமானாற்போலே, இப்போது நிலாத் தேட்டமாகிறதாய்த்து. காமுகர்க்கும் சோரர்க்கும் இருள் தேட்டமாயிருக்குமிறே. B ''நள்ளிருட்கணென்னை உய்த்திடு மின்'' என்றிறே முன்பிருப்பது. ''தாய்க்கும் தகப்பனுக்கும் அஞ்சவேண்டா, இருளிலே புறப்பட்டு அணைக்கலாம்'' என்கிறாள். C ''இருளன்ன மாமேனி யெம்மிறை''; இருளோடே சேர்ந்திறே வடிவுதானிருப்பது. ''பி₄ஷக்குக்கள் வாசல் ஆர்த்தர் கட்டணமாய்க் கிடக்குமாபோலே, ஶ்ரீநந்த₃கோ₃பர் வாசல் க்ருஷ்ணனுலே புண்பட்ட பெண்கள் கட்டணமாய்க் கிடக்குமாய்க் கொள்ளீர்!'' என்று பட்டர். அப்படி நிலாவுக்கு இரும்க்க வேண்டாதே ஊரைசந்து மேலெழுதிதிட்ட நாளிறே. ஒருவரையொருவர் எழுப்புகைக்கும் க்ருஷ்ண முக₂ாவலோகநத்துக்கும் நிலாவுண்டாகப் பெற்றதென்கை. கூயாதி₃கள் போய்ப் பூர்ணனுகிறானிறே அவனும்; இவர்களும், 'நாமுமுளோமாய், பூர்ணைகளாக வாரிகோள்' என்கிறார்கள்.

(நன்னுள் ஆல்!) மாஸத்துக்கும் பக்ஷத்துக்கும் நாயகக் கல்போலேயிருப்ப தொரு நாள் நேர்பட்டபடியென்! (நன்னுளால்!) முன்பு கழிந்தவை தியநாள்போலே! (நன்னுளால்!) நம்மை க்ருஷ்ணனுடு கிட்டவொட்டாதவர்கள்தாங்களே, க்ருஷ்ணனுடே சேருகைக்கு ப்ரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த நாளாகப் பெற்றதே! பக₄வத்₄

A திருவாய் 3-3-1 B நாச் திரு 12-3 C பெரிய திருவ 26

விழுங்குகிறபோன இவனுக்கு பகவல்லாபமுண்டான நாளிறே - நன்னாளாகிறது. அவன் A எதிர் சூழல்புக்குத் திரிய, இவன் வைமுக்யம் பண்ணுகை தவிர்ந்து, அவன் க்ருஷி பலித்த நாளென்கை. 1. ''தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் க்ஷிபாமி'' என்று-'நானே இவற்றைக் குழியைக்கல்லி மணலிடுவேன்' என்ற ஸர்வேச்வரனே, 2. ''தத்தாமி புத்தியோகம் தம்'' என்னும் நாளிறே. 3. ''அத்ய மே ஸபலம் ஜந்ம ஸுப்ரபாதா சமே நிசா'' என்னுமாபோலே. 'கம்ஸன் சோறுண்டு வளர்ந்த எனக்கு விடியும் நாள் உண்டாவதே!' என்றநாளிறே. 4. ''ஸுப்ரபாதாத்ய ரஜநீ மதுராவாஸயோஷிதாம்'' என்று-ஸ்ரீமதுரையிலுள்ளார்க்கு வெளிச் செறித்தாப்போலேயும்; 4. ''ஸுப்ரபாதா''-திருவாய்ப்பாடியினின்றும் எழுந்தருளின போது அங்குள்ளார்க்கு அஸ்தமித்து, ஸ்ரீமதுரையிலுள்ளார்க்கு விடிந்ததிறே. 5. ''அஸூர்யமிவ ஸூர்யேண நிவாதமிவ வாயுநா''-அப்படைவீட்டில் கண்ணில்லாதார்க்குக் கண்ணுண்டானாற்போலேயும், ப்ராணனில்லாதார்க்கு ப்ராணனுண்டானாற் போலேயுமாய்த்து இவர்களுக்கும்.

(நன்னாள்) திருவயோத்யையிலுள்ளார், பெருமாளைப் பொன்முடிசூட்டியனுபவிக்கப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, வெறுந்தறையான நாள்போலன்றிக்கே, மீண்டுவந்து திருமுடி சூடியருளின நாள்போலே (நன்னாள்) B ''பகல்கண்டேன்''. உதிப்பது அஸ்தமிப்பதாகாநிற்கச் செய்தேயிறே B ''பகல்கண்டேன்'' என்றது. அதாகிறது — B ''நாரணனைக் கண்டேன்'' என்கை, — அஸ்தமியாத ஆதித்யனைக் கண்டேன். ப்ராதேசிகனல்லாத ஆதித்யனைக் கண்டேன். ப்ராப்தாப்ராப்தவிவேகம் பண்ணிஞல் ஓரிரவும் ஒரு பகலுமேயுள்ளது. பகவத்ப்ரத்யாஸத்திக்கு முன்பெல்லாம் பகல் விரவாத இரவாய், பின்பெல்லாம் இரவு விரவாத பகலாயாய்த்திருப்பது. C ''சென்றநாள் செல்லாத'' இத்யாதி. D கையார் சக்கரத்தின் முன்னுள்போலேயிறே கழிந்த நாள். மாஸத்தைக்கொண்டாடுவது, பக்ஷத்தைக்கொண்டாடுவது, நாளைக் கொண்டாடுவதாய், இதிலே இவர்களுக்குக் கிடக்கிற தீவரைவெள்ளமென்கான! இவர்கள் ப்ராப்யருசியிருந்தபடி.

(நீராட) தோழிமார் ஒருவர்க்கொருவர் பவ்யைகளாயிருந்தார்களேயாகிலும், பகவத்ஸம்பந்தத்தைப் பார்த்தவாறே கைரவ்யைகளாயிருப்பார்களிறே. வயிற்றிற் பிறந்தவர்களென்று பாராதே, E ''கஞ்சுரம் கைதொழும் பிள்ளையைப் பிள்ளையென்றெண்ணப் பெறுவரே'' என்றும், F ''பெருந்தவத்தளென்றல்லாற் பேசலாமே'' என்றும், G ''நேரிழை நடந்தாள்'' என்றும் சொல்லாநின்றார்களிறே; இப்படியாகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ''நீராட'' என்கிறது. ஆசார்யர்கள் ''நம்பி'' என்கிறதும், ஸ்ரீமதுரகவிகள் ''நம்பி'' என்கையாலே. பட்டர்ஸ்ரீபாதத்தைக்கழுவித் தீர்த்தம் கொள்ளும் ஆண்டாள். எம்பெருமானாரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எழுந்தருளா நிற்க, பெரியநம்பி தாம் தண்டனிட்டுக் கிடந்தார்; ''நம்மை இங்ஙனே செய்தரு

A திருவாய் 2-7-6, B இர-திருவ-81. C மூன்-திருவ-17. D திருவாய் 5-1. E பெரிய திரு 8-2-9. F திருநெடு 20. G திருவாய் 6-7-9.

வித்று என்?'' என்று கேட்க, ''நான் ஆளவந்தாரெழுந்தருளுகிறரென்றிருந்தேன்'' என்று அருளிச்செய்தார். இவையிறே பகவத்ஸம்பந்தத்தையிட்டு கௌரவிக்கும்படி. (நீராட) இவர்கள் தங்களுக்கு ''நீராட'' என்று நோயாசையிறே. மழைநாழலம் ஒருத்தியுடைய விரஹாக்நியாலே சுவறுமே! (நீராட) தமிழர் கலவியை, ''சுனையாடல்'' என்றுய்த்துச்சொல்லுவது. க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷத்தை யுண்டு இவர்கள் ''நீராட'' என்கிறது. 1. ''ஏஷ ப்ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோ ऽஸ்மி க்ரீஷ்மே ஶீதமிவ ஹ்ரதம்'' என்னுமாபோலே.

அல்பபலமான ஸ்வர்க்காநுபவத்துக்கு அதிகாரார்த்தமாகப் பண்ண வேண்டும் தேவைகளுக்கு ஒரெல்லையில்லை; இந்த நிரவதிகஸம்பத்தைப் பெறுகைக்கு எவ்வளவு யோக்யதை வேணும்? என்னில்; (போதுவீர் போதுமினே) நாலுநாள் ஊர்வஶீகடாக்ஷம்பெற்று ஸ்வர்க்காநுபவம்பண்ணி, பின்பு ''த்வம்ஸ'' என்று தள்ளுகிற இதுக்கு, கூஶ்மாண்டகணஹோமாதிகள் பண்ணவேண்டாநின்றது. 2. ''நச புநராவர்த்ததே'' என்று அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமோக்ஷத்துக்கு இச்சாமாத்ரமே அமைவானென்? என்னில்: பெறுகிற பேற்றுக்கு ஷத்ருஶாஸ்த்ரநமில்லாமையாலே இங்கு அபிமதஹித்திக்கு இச்சையே வேண்டுவதென்கை. இச்சை, ஸர்வோபாயஸாதாரணமாயிருக்குமே. ''அல்லோம்'' என்னுதாரெல்லாரும் அதிகாரிகள், இவ்விச்சை, ஸாதநத்தில் புகாது; சைதந்ய கார்யமத்தனை. A ''கூடும்மனமுடையீரிறே. (போதுவீர் போதுமினே) அது அப்ராப்தவிஷயமாகையாலே அதிகாரிஸம்பத்தி உண்டாக்கிக்கொண்டு இழியவேணும்; இது வகுத்ததாகையாலே இச்சைக்கு மேற்பட வேண்டுவதில்லை. நெடுங்காலம் இழந்ததும் இவன்பக்கல் இச்சை விலாமை. ஆகையாலே, இவனிச்சையே வேண்டுவது; ஶக்தியும் ப்ராப்தியும் அத்தலையிலே பூர்ணமாகையாலே. இனி இவன் சேதநனானவாசிக்கு இச்சையே மிறேவேண்டுவது, இது இல்லையாகில், இவனுக்கு இது புருஷார்த்தமாகமாட்டாதிறே, கஷ்டாவிஷயாநுபவத்துக்குத் தனி தேட்டமானாற்போலே, அப்ரிச்சிந்நமான விஷயத்துக்குத் துணை தேட்டமாகையாலே ஸஹகாரிகளைச் சேர்க்கிறார்கள். (போதுமினே) ப்ரதிகூலரையுமகப்பட, 3. ''தேந மைத்ரீ பவது'' என்று ஸஹகாரிகளாம்படி திருத்த நினைக்குமவர்கள், அபிமுகரைப் பெற்றால் விடுவர்களோ? (போதுமினே) B ''போவான்போகின்றார்'' என்று வழிப்போக்கேயிறே பேறும். (போதுமினே) இரைந்தவர்கள் காலில் விழுகிறார்கள். தங்கள் பேறுயிருந்தபடி. எங்களை வாழ்வித்துக்கொள் என்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னேபோக, அந்த நடையழகு கண்டு தாங்கள் பின்னேபோகவிறே நினைக்கிறது.

(நேரிழையீர்) —இவர்கள் வடிவுதானே ருசிக்கு ப்ரகாஶகமாயிருக்கும்படி. 4. ''ஸௌம்யரூப:'' என்கிறபடியே. ''நீராடப்போதுவீர்'' என்ற ப்ரஸங்கத்தாலே ஒருபடி ஆப்ரணம் பூண்டாற்போலேயானபடி. C ''புனையிழை களைவும் ஆடையுடையும் புதுக்கணிப்பும் நினையும் நீர்மையதன்று'' என்னு

A திருப்பல் 4. B திருப்பாவை 8. C திருவாய் 8-9-5.

மாபோலே - ஆப₃ரணங்களை மாறுடிப் பூண்டிருந்தபடியாலும், பரியட்ட மாறுட்டத்தாலும், வடிவில் வேறுபாட்டாலும் இவள் ஸர்வேச்வரனுக்கு ப்ரஸாத₃பாத்ரமாஞ்ஞென்று தோற்றுநின்றதென்றுற்போலே, "க்ருஷ்ணன் எப்போது அணைக்கும்" என்று அறியாமையாலே ஒப்பித்தபடியேயிறேயிருப்பது. நேர்மையால் நினைக்கிறது - வைலக்ஷண்யத்தை; "இழை" என்று - ஆப₃ரணம்.

(சீர்மல்குமாய்ப்பாடி) பண்டே பாலாலும் வெண்ணெயாலும் ஸம்ருத்₃தி₄மாயிருக்கச்செய்தே, உப₃யவிபூ₄தியுக்தன் பிறந்த ஐச்வர்யமுமுண்டிறே. பஞ்சலக்ஷம் குடியையுடைத்தாய், அவர்களுக்கு த₃நமான புசு முதலான ஸம்பத்தாலே ஸம்ருத்₃த₄மாய், அதுதான் பிள்ளைகள் கால்நலத்தாலே ஒன்று இரட்டியாய், 1. "ப்ரீதிரோத₃மஸஹிஷ்ட ஸா புரீ" என்னும்படியிறே ஸம்பத்து மிகுந்திருக்கும்படி. (சீர்மல்குமாய்ப்பாடி) இங்குத்தை *ஐச்வர்யத்தினுடைய வாய்க்கால் காணும் நித்யவிபூ₄தியிலைச்வர்யம்; கு₃ணதி₃க்யத்தாலேயிறே வஸ்துவுக்கு ஏற்றம்; அது உள்ளது இங்கேயிறே. த₄ர்மி அதுவாகையாலே மேன்மையும் இங்கே உண்டு; நீர்மை தன்னேற்றமாம், அங்கு, தான் கும்பீடுகொண்டிருக்கும்; இங்கு, தான் கும்பிடுகிற இடமிறே. A "தொழுகையும் இவைகண்ட அசோதை" என்னக்கடவதிறே. இது கண்ணைக்காகவிறே வைதி₃க புத்ரர்கள் வ்யாஜத்தாலே நாய்ச்சிமார் அழைத்துக் கண்டது. இங்குத்தைக்கும் அடி அவ்விருப்பென்னுமிடம் ப்ரமாணம் சொல்லக் கேட்குமித்தனையிறே; இவ்விடத்திலைச்வர்யம் அதிலும் விஞ்சியிருக்குமென்னுமிடம்-கண்ணுலே காணலாகிறதிறே. மநுஷ்யத்வே, பரத்வமிறே இங்கு.

(ஆய்ப்பாடி) இடக்கையும் வலக்கையும் அறியாத ஊர், உக்த்யாப₃ாஸம் கொண்டு /பதகம் பேசுவாரில்லை, தம்பிதி₃ம்புக்குத் தமையன் பெருநிலைநிற்கும் ஊர். 2. "ந ராம: பரதா₃ராந் வை சக்ஷுர்ப்₄யாமபி பச்யதி" என்கிற கு₃ணம் கண்டு பின்தொடர்வாரன்றிக்கே, தி₃ம்புகண்டு மேல்விழுவாரிருக்கிற ஊர். "இந்த்₃ரனுக்கிடும் சோற்றை மலைக்கிடுங்கோள்" என்றுல் அதுக்கு இசையும் ஊரிறே, (ஆய்ப்பாடி) 3. "க்₄ருதவத்ய: க்ஷீரவத்ய: ப₃பூ₄வு: புத்ரஜந்மத:। யதா₄ ச க்ருஷ்ண உத்₃பூ₄தஸ்ததா₄ப்ரப்₄ருதி மே வ்ரஜே॥ யாவத்₃து₄க்₄த₃ம் ஸுதா₃பூ₄தம் தாவதே₃வ க்₄ருதம் ப₃வேத்॥". நாஸ்திகராயிருப்பார் அநுமாநத்தைக்கொண்டு ப்ரத்யக்ஷத்தை விதி₃க்கும்புக்கால் ஸம்ஶயம் வர்த்தியாதே; கண்டத்தை இல்லையாவதென்? என்று, கண்டதுக்கு மேற்பட அறியாமையாலே நாஸ்திகரில்லாத ஊர். க்ருஷ்ணன் தி₃ம்புசெய்து மூலையடியே நடக்கிலும் 'அதுவேயமையும்' என்றிருக்கும் ஊர்.

(செல்வச்சிறுமீர்காள்) ஆத்மாவுக்கு ஶ்ரீமத்தையாகிறது-ப₄க₃வத்ஸம்பர்கமிறே. 4. "அந்தரிக்ஷக₃தஶ்ஶ்ரீமாந்" என்னக்கடவதிறே. 4. [அந்தரிக்ஷக₃த: ஶ்ரீமாந்] ராவண ப₃வநத்திலின்றும் நாலடியிட்டவாறே ஶ்ரீவைஷ்ணவஶ்ரீ மாலையிட்டபடி. வலிபாதி வழக்குப்பாதி த₄ர்மம்பாதியாக, க்ருஷ்ணனுலே ஸ்பர்ஶிக்கப்பட்டிறே

A பெரு-திரு 7-8 *(பா) ஐச்வர்யத்தையுடையவர் கால் நலம் /(பா) பக்கம்.

பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ளாருமிருப்பது. (சிறுமீர்காள்) பருவம் கழுநதருததல, முர்ட்டாண்களாயிருத்தல் செய்யாதேயிருக்கை; அஹங்கார ஸ்பர்ஶமாதல், தே₃வதாந்தரஸ்பர்ஶமாதல் இன்றிக்கேயிருக்கை. இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து—அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களின்றிக்கேயிருக்கை.

(கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன்) நமக்கு அவனே நோக்கித் தருமவனைச் சொல்லுங்கோள் என்கிறார்கள்! சிறியாத்தானேப்போலே பசும்புல் சாவ மிதியாதவர், பிள்ளை பிறந்தவீடே வேலிப் புகரெழக் கடையவிட்டாராய்த்து. (கொடுந்தொழிலன்) தொட்டில் காற்கடையிலே எறும்பூரிலும் வேலைக்கொண்டு தொடராநிற்பராய்த்து. பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளையாகையாலே அங்குத்தைக்குக் காவலுண்டென்று தரிக்கிறாள். (நந்தகோபன் குமரன்) ஶ்ரீநந்த₃கோபர் ஸந்நிதி₄யில் A கோற்கீழ்க்கன்றாய் நிற்கும்படி, நாலிரண்டு மாஸம் காடுபாய்ந்து பெண்களோடு இட்டீடு கொண்டிறேதியிவது. B (ஆற்றிலிருந்து) பிள்ளாய்! சிலர் எங்கள்தென்று அபி₄மானித்திருக்கும் நிலத்திலேயிருந்தோமோ? ஸர்வஸாத₄ரண ஸ்த₂லங்காணும். B (விளையாடுவோங்களே) தன்னையொழிய நாங்கள் அந்யபரைகளன்றே; தன்னிடையாட்டம் பட்டோமோ? நாங்கள் முன் நீமைசெய்தோமாகிலுமாமிறே. தன்னைக்கடைக்கண்ணால் கணிசித்தோமோ? தன்னை இங்கு இட்டெண்ணினார் இல்லையிறே! B (சேற்றிலெரிந்து) பிறர் அறியாதபடி கைகளாலே ஸ்பர்ஶித்தாலாகாதோ? B(வாதுகில் கைக்கொண்டு) இடைப்பெண்களானபின்பாலே ஆபரணமும் பரியட்டமும் களைந்திட்டுவைத்திறே குளிப்பது; இவற்றைக் கைகூடிக்கொள்ளுமாய்த்து, B (கூற்றிற்கடியனையோடி) தொடர அகப்படாதே ஓடும்படி. தன் ஜீவனத்திலும் ஒன்றும் குறையாதே கொண்டான்; எங்கள் ஜீவனமும் என்னும் ஶேஷமாமே கொண்டான். B (அகம்பக்கு) வழிபறிப்பது. அஸாத₄ரண ஸ்த₂லத்திலேயிருப்பது. B (மாற்றமும் தாராலை இன்று முற்றும்) வார்த்தை ஏதேனும் வளையும் துகிலுமோ? 'வளையம் பரியட்டமும் தரப்பார்த்திலேன்' என்றல் ஆகாதோ? இப்படியிறே தம்பிலே கைவள்ளர்ங்கு கிரியும்படி. அவர்கள் வந்து முறைப்பட்டால் "இவனையோ இவர்கள் இப்படி சொல்லுவது?" என்னும்படி விநயம் பாவித்து நிற்கும்.

(ஏராந்தக்கண்ணி இதமாத₃) க்ருஷ்ணனுபவத்தாற் பிறந்த ஹர்ஷமடையக் கண்ணிலே காணலாயிருக்கை. நாட்டார்க்குப் புண்ய பாபங்கள் கலசியிருக்கையாலே ஒரு விரூபமுண்டிறே கண்ணிலே; இவளுக்கு ஸர்வேஶ்வரனைப் பிள்ளையாகப் பெற்ற பாக்₃யமடையக் கண்ணிலே தோற்றியிருக்கும். C "அம்பன்னகண்ணுளசோதை தன் சிங்கம்" என்னக்கடவதிறே. "பிள்ளைக்குத் தாய்வழியாகாதே *கண்" என்று பிள்ளையுறங்காவில்லிதா₃ஸர் வார்த்தை. ஒரு நாடாக 1. "ஸதா₃ பஶ்யந்தி" பண்ணி அநுப₄விக்கிற விஷயத்தை, தானே ஒரு மடைசெய்து அநுப₄விக்கிறவளுடைய கண்களிறே. (இளஞ்சிங்கம்) "சிங்கக்குருகு" என்று ஆழ்வான்வார்த்தை. "நந்தகோபன் குமரன்" என்று, தமப்பனுருக்கு பூவ்யனுயிருக்கும்படி சொல்லிற்று;

A நாச்-திரு 14-1. B பெரியாழ் திரு 2-10-1. C பெரிய் திரு 6-8-6 * (பா) கரண்!

"இளஞ்சிங்கம்" என்று தாயார்க்கு அடங்காதபடி சொல்லுகிறது. தன் களவுக்குப் பெருநிலை நின்றன்றி அவளுக்குப் பிழைக்கவொண்ணுதிருக்கை. A "அஞ்சவுரப்பா ளசோதை" இறே. கருத்தறிந்து தீம்பிலே கைவளரும்படி காணும் அவள் நியமிக்கும்படி. இவள் பார்வையறிந்து பரிமாறும் பூவஞ்ஞனிறே அவனும். இவளும், அவன் A ஆணுட்டங்கண்டு ஆநந்த, நிர்ப்பூரையாயிருக்குமாய்த்து; B "அவ்வவ்விடம்புக்கு அவ்வாயர் பெண்டிர்க்கணுக்கனுய்" என்று ஒளிக்கவேண்டுவார் புகுந்தால் ஏதேனுமொரு பதார்த்தத்தாலே மறைத்து வைக்கலாம்படியிருக்குமாய்த்து. இங்கு § ஆண்டான் "மந்த்ரலிங்கமும் தோற்றுமே சொல்லுகிறுள்காண்" என்னுமாம். நிலவறையிலே அடையுண்ட பெண்கள்பக்கலிலே புக்கு அவர்கள் புத்தியதிநமாகத் தன்னைச் சமைத்துவைக்குமாய்த்து. இவற்றையெல்லாம் முன்னிட்டு, "இளஞ்சிங்கம்" என்கிறார்கள். "சிறுமீர்காள்" என்றல், "இளஞ்சிங்கம்" என்னவேண்டாவோ? C "நந்தகோபாலா எழுந்திராய்" என்கைக்கும் C "அசோதாயறிவுருய்" என்கைக்கும் அடியிருக்கிறபடி.

(கார்மேனி) தாயும் தமப்பனும் ஒளித்துவைத்தாலும் விடவொண்ணுத வடிவழகு. இவர்கள் விடாய் திரும்படியான வடிவு. 1. "மேகஸ்யாமம் மஹாபாஹும்" என்கிறபடியே - வ்ரதகர்ஶிதைகளான பெண்கள் விடாய் தீர்க்கும் குளிர்ந்த வடிவழகிருக்கிறபடி. (செங்கண்) வாத்ஸல்யத்தைத் தெரிவிக்கிற கண்கள். ஒரு மேகத்திலே இரண்டு தாமரை பூத்தாப்போலேயிருக்கை. இராத்திருநாள் ஸேவித்தார் கண்போலேயிருக்கை. இவர்களிலும் இழவு தன்னதென்னுமிடம் கண்ணிலே தோற்றவிருக்கும். 2. "ஊர்த்வம் மாஸாந்ந ஜீவிஷ்யே" என்னில், இத்தலை 3. "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி" என்றிருக்குமவனிறே. (கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்) 4. "தத்ர கோவிந்தமாஸீநம் ப்ரஸந்நாதித்யவர்ச்சஸம்"—சந்த்ரன் தண்ணளியிலே ஆதித்யன்புகரை ஊட்டினுற்போலேயிருக்கை. (முகத்தான்) என்று-உபமேயந்தன்னையே சொல்லுகிறார்கள். உபமேயத்தைக் காணுமளவுமிறே அது நிற்பது. ஆனாலும் அநுபவிப்பார்க்கு ஒரு துறையிட்டுக்கொண்டு இழிய வேணுமே.

(நாராயணனே) வடிவழகைக் கண்டு வேறொரு விஷயத்தைப் பற்றிற்றுக வேண்டாதே, ப்ராப்த விஷயமாயிருக்கை. உகந்த விஷயமே வகுத்த விஷயமாகை. அவனுலும் தன்னையநுபவிக்கத் "தாரேன்" என்னவொண்ணுதுகாணும்! இத்தலை வைமுக்யம் பண்ணினவன்றும் தான் ஆபிமுக்யம் பண்ணிப்போருமவன். நாராயணனுவாகஸ்ம்ருதிமாத்ரமான வஸ்து, இடைச்சிகளுக்குங்கூட ஸுலபமான்படி. இந்நோன்பிலே அதிகரிப்பார்க்கு மந்த்ரமிது என்கிறது. இவ்வளவேயுமன்று. தமப்பன்மார் சொல்லக்கேட்டிருப்பர்களே—D "நன்மை தீமைகளொன்றுமறியேன் நாரணுவென்னுமித்தனையல்லால்" என்று. 5. "நாராயணஸப்தமாத்ரம்" என்றும், 6. "நாராயண பரம்ப்ரஹ்ம" என்றும். (நமக்கே) அத்திருநாமத்திற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வ விஷயமாகவன்று; ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமுடைய நமக்கே.

A நாச்-திரு 3-9. B பெரியாழ் திரு 3-2-5. C திருப்பாவை 17. D பெரியாழ் திரு 5-1-3. § (பா) "ஆண்டாள் மந்த்ரலிங்கமும் தோற்றுமே சொல்லுகிறுள்காண்" என்றபடி.

ஸ்வரக்ஷணத்தில் அந்வயமில்லாத நமக்கு. "நாராயணனே" என்கிறவிடத்தில் அவத₃ாரணம், உபாயநைரபேக்ஷ்யத்தைச் சொல்லுகிறது; இதில் அவத₃ாரணம், ப்ராப்தாவினுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை அறிவிக்கிறது. அவனுக்கு உபாயப₄ாவம் ஸ்வரூபாந்தர்க₃தம். அத்தலையில் நிறைவாலும் அவனே உபாயம், இத்தலையில் குறைவாலும் அவனே உபாயம். 1. "ப₃லிபு₄ஜி ஶிஶுபாலே தாத்₃ருக₃ாக₃ஸ்கரே வா குணலவஸஹவாஸாத் த்வத்க்ஷமா ஸங்குசந்தீ". போக்கற்றவனுக்குத் திறந்துகிடந்த வாசலிலே புகவேணும்; வைகிறவனுக்கும் பேர்சொல்லி வையவேணும். இத்தனையிறே கா₃கமும் சிசுபாலனும் செய்தது: இத்தனையாலும் விஷயீகரித்தானிறே இருவரையும்; இக்கைம்முதலும் இல்லையென்கிறார்கள் — (நமக்கே) என்கிறவித்தால். (பறைதருவான்) A "உக்கமும் தட்டொளியும்" என்று நாட்டுக்கு ஒரு பேர் சொல்லி, கிட்டினவாறே B "உன்றன்னோடுற்றோமேயாவோம் உனக்கே நாமாட்செய்வோம்" என்னுநின்றார்களிறே. B "இற்றைப்பறைகொள்வானன்றுகாண்" என்கையாலே யாவத₃ாத்மபா₄வியான அடிமையை நினைக்கிறது. C "பாடிப்பறை கொண்டு" என்றத்தையும் நிஷேதி₄த்துக்கொண்டு B "இற்றைப்பறைகொள்வானன்று காண்" என்றத்தையும் நினைக்கிறது.

(பாரோர்புகழ) இசையாதவர்களும் கொண்டாடும்படி. ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடையாருடைய யாத்ரையை, ஸ்வரூபஜ்ஞானமில்லாதார் நிந்தி₃ப்பர்கள்; அது வேண்டாவிறே இவர்களுக்கு, வர்ஷமுண்டாகையாலே. "படிந்து நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ" என்று அந்வயம். (ஏலோரெம்பாவாய்) ஏல்-இப்படியாகில் என்றபடி. 'ஏல்' என்றது ஸம்பே₄த₃நை. (ஓர்) பு த்₃தி₄பண்ணு. "எம்பாவாய்" என்றது — 'எங்கள் ச₂ந்த₃ஸ்ஸைப் பின்சென்று' என்றபடி. அன்றிக்கே, பாத₃பூரணமான அவ்யயமாகவுமாம். "எம்பாவாய்" என்றது - மேல் காமஸமாஶ்ரயணமாகையாலே, "பாவாய்" என்று - ரதியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். எங்கள் ச₂ந்த₃ானுவ்ருத்தியைப் பண்ணு என்னவுமாம். 'ச வை து ஹி'க்கள்போலே, பாத₃த்தைப் பூரித்துக் கிடக்கிறதென்று சொல்லுகிறது.

காலத்தைக் கொண்டாடி, ப₃லத்தைச்சொல்லி, அதி₄காரிகளைச்சொல்லி, இது கேட்டபின்பு அவர்களுக்குப் பிறந்த பௌஷ்கல்யத்தைச் சொல்லி, "க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஏகாந்தமான ஊரிலே பிறக்கப்பெற்ற நீங்களும் சிலரே!" என்று, ஶ்ரீநந்த₃கோபர்க்கும் யசோதைப்பிராட்டிக்கும் பூ₄ர்யனுகையாலே இழக்கவேண்டாவென்று, அவர்கள் ஒளித்தாலும் விடவொண்ணுதபடியான வடிவழகைச்சொல்லி, விரும்பினாலும் விடவொண்ணுதபடியான ப்ராப்தியைச் சொல்லி, உபாயநைரபேக்ஷ்யஞ்சொல்லி, ஆகிஞ்சந்யத்தில் நைரபேக்ஷ்யம் சொல்லி, உகவாதாரும் உகந்து கொண்டாடும்படி சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறார். 1.

A திருப்பாவை 20. B திருப்பாவை 29. C திருப்பாவை 27.

ஈராயிரப்படி—முதற்பாட்டு

1. அவ:— முதற்பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தம்:- "ப்ராப்ய ப்ராபகங்களிரண்டும் நாராயணனே" என்று அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—(மார்கழித்திங்கள்) க்ருஷ்ணனுடே தங்களைக் கூட்டின காலத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள். 1."க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" என்று நிலைநின்ற தர்மத்தைப் பற்றுகிற காலம். மழைவிழுந்து ஹ்ருதயம் குளிர்ந்து ஸத்வோத்தரமான காலம். மலையிலுச்சியில் கிடந்த ஸஸ்யங்களும், நிலத்தில் கிடந்த ஸஸ்யங்களும் ஒக்கப் பருவம்செய்யும் காலம். 2. "சைத்ர: ஸ்ரீமாநயம் மாஸ:" என்று பெருமாளை அனுபவிக்க வந்தவர்கள் சைத்ரமாஸத்தைக் கொண்டாடினாற்போலே மார்கழி மாஸத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள். (மார்கழித்திங்கள்) 3."மாஸாநாம் மார்கசீர்ஷோ(ஹம்" என்று எம்பெருமானும் அபிமானித்த மாஸமாகையாலே வைஷ்ணவமாஸம்.

(மதிநிறைந்த) 4."ஆபூர்யமாணே பக்ஷே புண்யே நக்ஷத்ரே" என்று பூர்வபக்ஷமுமாகப் பெற்றது. (மதிநிறைந்த) பஞ்சலக்ஷம்குடியில் சந்த்ரர்களும் திரண்ட நாள். A"திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார்"நிறே. (மதிநிறைந்த நன்னாள்) 5."அத்ய மே ஸபலம் ஜந்ம ஸுப்ரபாதா ச மே நிஸா" என்று கம்ஸன் ஸம்பந்தத்தாலே "விடிவு காணப்புகா நின்ருமே?" என்றிருந்த அக்ரூரனுக்கு விடிந்தாற்போலே விடிந்த நாள். (நன்னாளால்) ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் பிறந்த நாள்.

(நீராட) அவனைப் பிரிந்த காலமுழுகையாலே ஸீத காலமே கோடைகாலமாய், விரஹதாபமாறக் குளிக்கை. எம்மடுவிலேதான் இவர்கள் நீராடுகிறதென்னில்: B "தயரதன் பெற்ற மரதக மணித்தடம்" திலேயிறே தங்கள் குணசேஷ்டிதங்களாலே வயிரவுருக்காக உருத்கின்வத்தர்களாகக் கொள்ளீர் க்ருஷ்ணனை. (நீராட) என்றது—மாறிமாறித் தங்கள்மெல்லிய தோளிலே அவன் தோயவும், இவர்கள் அவன் மார்பிலே தோயவுமிறே. (தீதாவது C "அப்பன் திருவருள் மூழ்கினள்" இறே. (போதுவீர்) இச்சாமாத்ரமே அதிகாரம். (போதுவீர் போதுமினே) அம்மடுவிலிறங்கும்போது தனி இறங்கவொண்ணுதாய்க் கொள்ளீர். 6. "ஏக: ஸ்வாது ந புஞ்ஜீத" என்று—நல்லது தானுண்ணாள் தனி புஜிக்குமவர்களன்றிறே. (போதுவீர் போதுமினே) போருகைதானே ப்ரயோஜனம். D "அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக்காண்" இறே. அவ்விஷயத்துக்குத் தனி வர்த்தகமானவோபாதி இவ்விஷயத்துக்குத் திரள்வர்த்தகம். E "தொண்டீர் எல்லீரும் வாரீர்" இறே. (கோழையீர்) மார்கழி நீராடவென்று நிணைப்பிட்ட பின்பு பெண்களுடம்பிலே பிறந்த செவ்வி. F "உருவுடையார்" என்றபடி வடிவழகமைந்திருக்கிறது. ப்ரதிபத்தியை ஆபரணமாகவுடையார்.

(சீர்மல்குமாய்ப்பாடி) கண்டவிடமெங்கும் க்ருஷ்ணன் தீம்புகளும் அவன் வார்த்தைகளுமாய்ச் செல்லுகை. 7."கோவிந்த தாமோதர மாதவேதி"... (செல்வச்

A திருப்பாவை 30. B திருவாய் 10-1.8. C திருவாய் 8-9-5. D நான்-திருவ 39. E திருவாய் 5-2-3. F நாச்-திரு 1-6.

சிறுமீர்காள்) பெண்களுக்கு ஸ்ரீமத்தையாவது 1. "லக்ஷ்மமேஜ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்று இளையபெருமாளைப் போலேயிருக்கை. (சிறுமீர்காள்) A "மறந்தும் புறந் தொழாமாந்தர்".

(கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்) நம் அபேக்ஷிதம் செய்து தலைக்கட்டுவானொருவன்; (கூர் வேல்) பெரியாழ்வார் மகளிறே; அங்குத்தைக்குக் காவலுண்டென்று தரித்திருக்கிறாள். பிள்ளை பிறந்தவாறே வேலைக்கடையவிட்டான். B 'மாணிக்கமே என் மணியே'யிறே. இதுடையவர்கள் காலிலேயிறே லோகமாகக் குனிவது. (நந்தகோபன்) 2."நந்த₃ாமி பர்யங்கபி த₃ர்ஶநேந பூ₃மி த்₃ருஷ்ட்வா ச புனர்யுவேவ" 3. "யுவேவ வஸுதே₃வோ பூ₄த் விஹாயாப்₃யாக₃தாம் ஜராம்"-பிள்ளையைக் கண்ட ப்ரீதியாலே ஆநந்த₃த்தை உடையவனுகவுமாம், நரைதிரை மாறி இளகிப்பதித்தபடி என்றுமாம். (குமரன்) சக்ரவர்த்தித் திருமகன் போலே விநயம் பூ₃வித்திருப்பன்.

(ஏரார்ந்த கண்ணி) 4. "ஸதா₃ பர்யந்தி" என்று பிள்ளையைக் காண்கைக்குத் திறந்திடுவாசலாக நிலைக்கதவைப் பிடுங்கிப்பொகட்ட கண்கள். தமப்பனூர் கையிலே வேலொன்றுங்கொண்டு நோக்கும். C "அம்பன்னகண்ணுள் அசோதை" ஆகையாலே இவள் முகத்திலே அம்பிரண்டுகொண்டு நோக்கும். (அசோதை) D "அஞ்சவுரப்பாளசோதை ஆணடவிட்டிட்டிருக்கும்". அனுமதிபண்ணி நாட்டுக்கும் யஶஸ்ஸைக் கொடுக்கவல்லள். (இளஞ்சிங்கம்) அவனுக்குக் குமரன், இவளுக்கு இளஞ்சிங்கம். ஒருத்தரும் முடிசூட்டவேண்டா அதுக்கு, தானே ம்ருகே₂ந்த்₃ரமிறே. கம்ஸனை முடியச்செய்யவல்ல மிடுக்குண்டாகை.

(கார்மேனி) நம்முடைய விடாயெல்லாம் தீரும்படியான அழகியதிருமேனி. (கார்மேனி) ஆஶ்சர்யமான திருமேனி. 5. "நீலமேக₄நிப₄மஞ்ஜுபுஞ்ஜஶ்யாமகுந்தளம்" என்று ஆழ்வான் அருளிச்செய்தபடியேயிருந்த திருமேனி. அவர்கள் நீராடப் புக்கவாறே பின்பு அவனுடம்பிலே இட்ட செவ்வி. (செங்கண்) நம்பக்கல் வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே குதறிச் சிவந்தகண்கள். அஞ்ஜனகி₃ரியில் இரண்டு தாமரைப்பொய்கைபோலே. (கதிர்மதிம்) போல்முகத்தான்) தங்களாபத்துத்தீர அவனைக் கண்டால் நகடு கழற்றின சந்த்₃ரனைப்போலே இவர்களைக் கண்ட பின்பு அவன் முகம் குளிர்ந்தபடி. (கதிர்மதியம்) இவன் முகம் வெய்யிலிலே நிலவை ஊட்டினாற் போலேயிருக்கை; 6. "சந்த்₃ரபா₄ஸ்கரவர்ச்சஸம்" E "முளைக் கதிரை" என்று சொல்லும்படியிருக்கை. ஆஶ்ரிதர்க்கு நிலவுபோலே; அநாஶ்ரிதர்க்கு வெய்யில்போலே. ஆஶ்ரிதர்க்குப் F புனலுரு; அநாஶ்ரிதர்க்கு F அனலுரு வாய் இருக்கும். ஆஶ்ரிதர்க்குச் சந்த்₃ரன்; அநாஶ்ரிதர்க்கு ஆதி₃த்யன். (போல் முகத்தான்) நகட்டுச் சந்த்₃ரனும் கார்கால ஆதி₃த்யனும் போலல்லன். அம் முகத்தையுடையவனென்னுமத்தனை. G "என்மகன்முகம் நேரொவ்வாய்" என்றும், 7. "சந்த்₃ரகாந்தாநநம் ராமம்" என்றும் சொல்லுமாபோலே.

A நான்-திருவ 68. B பெரியாழ் திரு 2-4-9 C பெரிய திரு 6-8-6 D நாச்-திரு 3-9 E திருநெடு 14 F திருநெடு 1 G. பெரியாழ் திரு 1-4-3.

(நாராயணனே) கோவர்த்தனேத்தரணுதிகளாலே அபலைகளான பெண்களுக்குங்கூடத் தெரியும்படி ஈச்வரத்வம் இரு பொறியிட்டுக்கொண்டு போருகையாலே இத்திருநாமத்தைச் சொல்லிற்று.

1. "ஏஷ நாராயண: ச்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: 1
நாகபர்யங்கம் உத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம் 11"

என்றுரைக்களிறே. ஸமிதைபாதிஸாவித்ரிபாதியாகையன்றிக்கே அவன்தானே செய்யக்கடவனென்கிறது "நாராயணனே" என்ற அவதாரணை. (நமக்கே) அகிஞ்சனரான நமக்கு. A"வெறிதே அருள் செய்வர்" என்றிருந்த நமக்கு. ஸ்வயத்னஸாத்யன் என்றிராத நமக்கு. (பறை தருவான்) நோன்புக்கு உபகரணங்களைப் பறையென்கிறது. அவனுடைய ஸம்ச்லேஷம் அவர்களுக்குப்பறை, நமக்குக் கைங்கர்யம். இது இடைச்சிகள் துடைப்பேச்சு. ஸகோத்ரிகளறியுமத்தனை.

(பாரோர் புகழ) நன்மை தீமையறியாதார் புகழ. க்ருஷ்ணனையும் தங்களையும் சேரவொட்டாத இடையரும் இடைச்சிகளும் கொண்டாடும்படி, அனுகூலர் கொண்டாட, ப்ரதிகூலரும் கொண்டாட, இந்த ரஸமறியார்களாகிலும் நாமும் க்ருஷ்ணனும் சேர்ந்த சேர்த்தி கண்டு நாடு புகழ. (படிந்து) அபிநிவேசித்து முன்பு சொன்ன மடுவிலே அவகாஹித்து. [படிந்து—நீராடப் போருங்கோள்] என்று கீழோடே அந்வயம். (ஏலோரெம்பாவாய்) இது பாதபூரணூர்த்தமான அவ்யயம். ஏல்—கேள், ஓர்—இத்தை அறுதியிட்டுக்கொள், எம்பாவாய்—எம்பிள்ளாய்; நோன்புக்குச் சந்தஸ்ஸென்றுமாம். 1.

நாலாயிரப்படி—முதற்பாட்டு

அவ:— முதற்பாட்டு, ப்ரபந்தாத்பர்யமான ப்ராப்யப்ராபக ஸங்க்ரஹம். காலத்தைக் கொண்டாடுகிறதென்றும் சொல்லுவர்கள்.

வ்யா:—(மார்கழி) B"ஒழிவில்காலம்" என்றும், 2."அநாதிர் பகவாந் கால:" என்றும் காலத்தைக் கொண்டாடினாற்போலே மாஸத்தைக் கொண்டாடுகிறது. க்ஷேத்ர விஷயங்களில் புக்கால் 'ஸமயம் பண்ணின காலம் அறவற்றே' என்றிருக்கும். குணதிக விஷயங்களில் இழிந்தார்க்கு புஜிக்கிற விஷயத்தில் அக்காலந்தன்னைக் கொண்டாடவேண்டும்படியிருக்கும். ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் எம்பெருமானுர் கேட்டருளியிருக்க, B "ஒழிவில் காலமெல்லாம் ஒழிவில்காலமெல்லாம்" என்றிங்ஙனே ஒரு நாளெல்லாம் பாடிப்பாடிக் கண்ணநீரோடே விட்டுப்போம்.

(மார்கழி) மழையின்றிக்கே இட்டபயிர் தீய்தல், வெள்ளமாய் இட்டபயிர் அழிதல் செய்யாத காலம். மலையுச்சியில் கிடந்த பீஜங்களோடு நிலத்தில் கிடந்த பீஜங்களோடு வாசியற எல்லாம் பருவம் செய்யும் காலம். (திங்கள்) ஒருநாளில்

A திருவாய் 8-7-8 B திருவாய் 3-3-1.

ப்₃ராஹ்ம முஹூர்த்தம்போலே ஸம்வத்ஸரத்தில் ப்₃ராஹ்ம முஹூர்த்தமென்கை; 1. "ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்த்₂ய சிந்தயேத்₃ஆத்மநோ ஹிதம்" என்று வெளிறு கழிந்து நிலைநின்ற தர்மத்தையிறே இவர்கள் சிந்திக்கிறது. 2. "மாஸாநாம் மார்க்க₂ஸீர்ஷோஹம்" என்று வைஷ்ணவமான மாஸம். திருவத்₃யயநம் தொடங்கும் காலமிறே. 3. "சைத்ர:ஸ்ரீமாநயம் மாஸ:". இதொரு காலமே! என்கிறது. ஜக₃த்தை யடைய வாழ்விக்கும் காலம். 3. [புண்ய:] புண்யமும் தானே. அத்தாவது அவனை அழைத்துத் தரும் காலம், 3. [புஷ்பிதக்₂ராநந:] படைவீடுபோலே நாம் விதானிக்க வேண்டா, தானே அலங்கரித்தது. வ்யதிரேகத்தில் 4. "அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:" இறே. அன்றிக்கே பா₃த₄கரான இடையர் உறங்கும் காலமென்றுமாம். 'ஸந்த்₄யை தப்பிற்று' என்று ப்₃ராஹ்மணரைப்போலே அகரணே ப்ரத்யவாயமில்லாமையாலே உணரார்கள்.

(மதிநிறைந்த) க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் சேரவேணுமென்று நினைப்பிட்ட நாளாகையாலே, A "நள்ளிருட்கணென்னையுய்த்திடுமின்" என்று இருள் தேடவேண்டாக்காலமென்கை. B "இருளின்னமா மேனி" என்று போலியான இருள் தேட வேண்டா; அவனைக்காணப் பெறுகையாலே நிலவுக்கு இருய்க்க வேண்டாக்காலம். பெண்களுக்கு முகங்கண்டு வாழலாம் காலம். திங்கள் முகங்கள் திரண்டகாலம். C திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையாரிறே. ஜ்ஞாநப₃லம் பூர்ணமான காலம். D "முளைத்தெழுந்த திங்கள் தானுய்".

(நன்னுள்) 5." தாநஹம் த்₃விஷத: க்ரூராந்" என்று இவற்றின் அபராத₄த்தை நினைத்து, பெற்ற தாய் பசலையற்றிருக்குமாபோலே, குழியைக்கல்லி மண்ணை யிட்டு அமுக்குவேனென்னுமது தவிர்த்து. 6. "த₃த₃ாமி பு₃த்₃தி₃யோக₃ம் தம்" என்றும், 7. "ஏஷ ஸர்வஸ்வபூ₄தஸ்து" என்றும் இரங்கப்பண்ணும் நாள். ஊராரிசைந்து மேலெழுத்திட்ட நாள். 8."வத்₃யதாம்" என்ற மஹாராஜர் 9."அஸ்மாபி₄ஸ்துல்யோ ப₄வது" என்றுப்போலே அநாதி₃காலம் பண்ணிப் போந்த விபரீதருசி தவிர்ந்த நாள்: து₃ர்லப₄மான ப₄க₃வத்₃ருசி பிறந்த நாள். 10. "கத₃ா ந்வஹம் ஸமேஷ்யர்மி" என்று அவனுமுகக்கும் நாள். 11."ஸுப்ர(ப₄ாதா)ச(மே நிஶா"—கம்ஸன் சோறுண்டு திரிந்த எனக்கு ஒரு நல்விடிவுண்டாகப்புகாநின்றதோ?' என்றிருந்தேன். இப்படியிருந்த எனக்கு ஒருகாலம் அஸ்தமியாத்படி விடிந்தது. 12. "ஸுப்ரப₄ாதாத்₃ய ரஜநீ மது₃ராவாஸ யோஷிதாம்"—வில்விழவினன்று ஸ்ரீமது₃ரையில் பெண்பிள்ளைகளுக்கு விடிந்தாற போலே. E"பகற்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன்"-இதுக்கு முன்பெல்லாம் ராத்ரி யாயிருந்தபடி; உறங்காத என்னையும் கண்டேன், அஸ்தமியாத ஆதி₃த்யனையும் கண்டேன். ப₃ாஹ்யமான விடிவன்றிக்கே ஆந்தரமான விடிவு. நாராயண₃ாநுபவம்.

(கீரோட) அவனைப் பிரிந்த நாளாகையாலே ஸீதகாலமே கோடையாய்த்து அவ் விரஹதாபம் தீர எம்மடுவிலேயோ இவர்கள் ஆடப்புகுகிறது?-F "தயரதன் பெற்ற மரகதமணித்தடம்" G "மெல்லியல் தோள் தோய்ந்தாய்" 13. "ஏஷ ப்₃ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோஸ்மி க்₃ரீஷ்மே ஸீதமிவ ஹ்ரத₃ம்"—நீராட்டுமவன் முன்னே சமைந்து நின்றான்; ஆடுவாரையிறே அழைக்க வேண்டுவது. ருசி பிறந்தபின்பு அவ்வருகுள்ள ப்ராப்ய

A நாச்-திரு 12-3 B பெரிய திருவ 26 C திருப்பாவை 30 D திருநெடு 1 E இர். திருவ 81 F திருவாய் 10-1-8 G திருநெடு 13.

தூமும், அர்ச்சிராதி₃கதி₃சிந்தையும், ததீ₃யரையுமவனையுமனுப₄விக்கையும் காலமுடைய ப்ராப்யத்திலே புகுமத்தனை. (நீராட) தம் மகளை நீராட்டினலும் ஆழ்வாரென்னவேண்டுமாப்போலே, ப₄க₄வத்₃விஷயத்துக்கு அண்ணியாரைத் தோழிமாரென்றும் சிஷ்யர்களென்றுமில்லை, பூஜ்யராகக் கொண்டாடவேணுமென்கை. இதுக்கு ஒரு சிஷ்டாசாரமுண்டு. ஆண்டாள் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்தைக் கழுவித் தீர்த்த₄ம் கொள்ளும். (நீராட) க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் மாறிமாறி முழுக்கிட. (போதுவீர்) இச்சை₄யே அதி₄காரமென்கை, திருவேங்கட யாத்ரை போலே நீராடப் போகையே உத்₃தே₃ச்யம்.

(போது:மினே) அவர்களிரந்தார்களல்லர்; தன் செல்லாமையாலே இரக்கிறள். க்ஷுத்₃ர விஷயங்களுக்குத் தனியல்லது ஆகாதாப்போலே, இவ்விஷயத்துக்குத் திரளல்லது ஆகாது. இவ்விஷயத்தில் இச்சா₂மாத்ரமமைகிறபடி எங்ஙனே புறம்புள்ளவற்றுக்குப் பெருநெறிகள் செல்லாநிற்க? என்னில்; இங்கு அபரிச்சே₂த்₃யமான விஷயமாகையாலும், தானே உபாயமாகையாலும், சேதனனுன வாசிக்கு இச்சா₂மாத்ரம் அமைந்தது. (போதுமினே) அவர்கள் முன்னே போகத் தான் பின்னே போக நினைக்கிறள். அவர்கள் போக இசைவர்களோ? என்னில்; ஸ்ரீ ப₄ரதாழ்வானைப் போலே 'இவளுக்கு ப்ரியம்' என்றவாறே அத்தையுமிசைவர்கள். போகாதேயிருந்தால் ஆற்றலாமாகில் தவிருங்கோள். (நீராட) க்ருஷ்ணனும் தாங்களும் மாறிமாறி முழுகக் கூப்பிட, ஈடுபாட்டாலே அவர்களெழுந்திருக்க சக்தரல்லர்கள்; தன் செல்லாமை இவளிரக்கிறள். ப்ரதிகூலரையுமகப்பட. 1."தே₂ந மைத்₃ரீ ப₄வது தே" என்னக்கடவர்களுக்கு அநுகூலரையொழியச் செல்லுமோ? (நேரிழையீர்) அவனுடு கலந்தார்க்கிறே அவனுடு கலக்கவேணுமென்று ஆற்றுமமிகுவது. A"பூனயிழைகளணிவும்" ஆப₄ரணங்களுடைய மாறுடியிருக்கை. 2. "ஸௌம்யரூப:". பெருநாளை, B"கையார் சக்கரம்" என்றுல் ஊர் புதுக்கணித்திருக்குமாபோலே, 'மார்கழிநீராட' என்ன, இவர்கள் புதுக்கணித்தபடி... ப₄ாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே ஒரு படி பூண்டாப்போலேயிருக்கும். 'க்ருஷ்ணன் எப்போது பார்க்குமோ' என்று எப்போதுமிருந்து கோலம் செய்வர்கள்.

(சீமல்குமாய்ப்பாடி) பரமபத₃த்திலும் திருவயோத்₄யையிலும் திருவாய்ப்பாடி ஸம்பத்து மிக்கிருக்கை. உழக்கிலே பதக்கிட்டாப்போலே திருவாய்ப்பாடியில் ஐஸ்வர்யம் பெருத்தபடி; எங்ஙனேயென்னில்: 3.ப்ரீதிரோத₃மஸஹிஷ்ட ஸா புரீ ஸ்த்ரீவ காந்தபரிபோக₄மாயதம்" என்கிறபடியே. (சீர்மல்குமாய்ப்பாடி) பிள்ளைகள் கால்நலத்தாலே நாழிப்பால் நாழிநெய் போருகை. சீர்மல்குகையாவது – ப₄க₄வத்₃கு₃ணங்கள் மாறுதே சேரக்கிடக்கை என்றுமாம். அதாகிறது ஊரடைய க்ருஷ்ணன் தீம்பும் அவன் வார்த்தையுமாய்க் கிடக்கை. (ஆய்ப்பாடி) இக்காலத்துக்கு ஓரூர் நேர்படுவதே! என்கிறள்; திருவயோத்₄யைபோலே வஸிஷ்ட₂ாதி₃கள் புகுந்து நியமியாதே அநாசாரமான ஊர். பட்டர் திருப்பாவை அருளிச்செய்யாநிற்க, பூணூல் சாத்தாதொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வர, 'கூசாதே உள்ளே புகுவீர், இவ்விடம் திருவாய்ப்பாடியாய்க்கூணும் செல்லுகிறது' என்று அருளிச்செய்தார்.

(செல்வம்) 4. "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" நாடெல்லாம் தன்னைப்போலே வாழும்படி வாழப்பிறந்த ப₄ாக்₃யவான். 5. "அந்தரிக்ஷக₃த: ஸ்ரீமாந்" ராவண ஸம்ப₃ந்த₄மற்ற

A திருவாய் 8-9-5. B திருவாய் 5-1.

போதே ஸ்வாப₄விகமான வைஷ்ணவஶ்ரீ வந்து மாலையிட்டபடி: 1. "ஸது நாக₃வர: ஶ்ரீமாந்" என்று தன் செயலிலே கைவிட்டு அவன் செயலே செயலாக அத்₄யவஸித்த பின்பு ஶ்ரீ க₃ஜேந்த்₃ராழ்வானை 'ஶ்ரீமான்' என்ருப்போலே. ராவணஸம்ப₃ந்த₄மற்றவோ பாதியாய்த்து ஸ்வாதந்த்ர்யமறுகையும். அவனுக்கு அந்யஶேஷத்வமேயாய் ஸ்வாதந்த்ர்யமின்றியே யிருந்தது; இவனுக்கு அந்யஶேஷத்வமின்றியே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய முண்டாயிருந்தது. இருவர்க்கும் இரண்டும் அற்றவாறே லக்ஷ்மி ப்ராபித்தாற்போலே. (செல்வம்) வலிபாதி வழக்குபாதி தூ₃ர்மம்பாதியாக க்ருஷ்ணனுலே எச்சில்படுகை என்ன வுமாம். தூ₃ர்மமாவது-ஆந்ருʼம்ஸ்யத்தாலே மனிச்சு கலக்கும்படி. வழக்கு-மைத்துனமை கொண்டு கலக்கும்படி. வலியாவது — தன் செல்லாமைகொண்டு மேல்விழும்படி. (சிறுமீர்காள்) ஆண்களைக் கண்டால் 'நான், என்னது' என்றிருப்பாரைக் கண்டாற் போலே காணும். பருவம் கழிந்த பெண்களைக் கண்டால், தே₃வதாந்தரப₃ஜநம் பண்ணினுரைக் கண்டாற்போலே காணும், பா₃லகளைக் கண்டால் உகக்கும்;—அதுவென்? என்ருல், பூர்த்தாவுக்கு ஸ்நேஹியாத பா₃லை, அறிந்தவாறே பூர்த்தாவுக்கு ஸ்நேஹிக்கும். பூர்த்ரந்தர பரிக்₃ரஹம் பண்ணினவர்கள் பூர்த்தாவுக்காகாதே. (சிறுமீர்காள்) அவனுக்கு ஸத்₃ருʼமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வமுடையராகை.

'எங்களை நீர் இங்ஙனே கொண்டாடுகிறதென்? நமக்கு இந்நோன்பு தலைக்கட்டித் தருவாரார்' என்ன, (நந்தகோபன் குமரன்) என்கிருர்கள். அவன் நமக்குச் செய்யுமோ? என்ன, குடிப்பிறந்தவனன்ருே வென்கிருள். (கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன்) சக்ரவர்த்தி வில்பிடிக்க, பிள்ளைகள் வில்பிடித்தாப்போலே: இக்குடிக்கு வேலே ஆயுத₄ம். பிள்ளையைச் சொல்லுமிடத்திலே A "நின் கையில் வேல்போற்றி" என்றிறே சொல்லுவது. (கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன்) சிறியாத்தானைப்போலே பசும்புல் சாவ மிதியாத ஶ்ரீ நந்த₃கோ₃பர், தெளியக்கடைந்த வேலைக்கொண்டு பிள்ளைகள் தொட்டிற்காற்கீழே சிற்றெறும்பு வரிலும் எம்பெருமானின் மேலே விழுமாபோலே விழுந்து கொல்வர். ஸாது₃வாய் நின்ற பசு கன்றிட்டவாறே அதின் பக்கல் வாத்ஸல்யாதிரேகத்தாலே முன்னின்ற கன்றையும், புல்லிட வந்தவர்களையுமகப்படக் கொம்பிலே கொள்ளுமாபோலே படுவர். பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளையாகையாலே அங்குத்தைக்குக் காவலுண்டென்றிருக்கிருள். (நந்தகோபன்) B "அம்பரமே தண்ணீரே" என்று ப்ராண தா₃ரகங்களைக் கொடுக்குமவர், நம்பேரிழவுக் கிரங்கி நம் ப்ராண தா₃ரகத்தைத் தாராரோ? (நந்தகோபன்) பிள்ளையைக்கண்டு இளகிப்பதித்து உகப்பு ஒருவடிவு கொண்டாற்போலே யிருக்குமவர். (குமரன்) 'வெண்ணெய்களைக் களவுகண்டான். பெண்களைத் தீமைசெய்தான்' என்று எல்லாரும் வந்து முறைப்பட, கேட்டு, 'என் முன்னே தோற்றுங்கிடீர்' என்றிருந்தவர் முன்னே தோற்றினுல் 'இவனையோ குற்றம் சொல்லுவது' என்று அவர்களைக் கோபிக்கும்படி சக்ரவர்த்தித்திருமகனைப்போலே விநயம் பூவித்திருக்கும்.

(ஏரார்ந்த கண்ணி) அழகார்ந்த கண்ணையுடையவள். அவளை 2. "ஸது₃பா₃ யந்தி" யான கண்கள்: C "அம்பன்ன கண்ணுள்" என்னுமாபோலே ஓராளுமொரு

A திருப்பாவை 24. B திருப்பாவை 17. C பெரிய திரு 6-8-6.

நோக்குமொன்றுயிருக்கை. (அசோதை) A "அஞ்சவுரப்பாளசோதை ஆணுடைவிட்டிட்டி ருக்கும்" என்று அவன் செய்யும் தீம்புக்கும் அவள் அநுமதி பண்ணியிருக்கும். (இளஞ் சிங்கம்) நமப்பனுர்க்கு பவ்யனுய், தாயார் ஸந்நிதியிலே மூலையடியே திரிகை. 'சிங்கக் குருகு' என்று பட்டர். அவர்கள் சிறுமியர், இவன் இளஞ் சிங்கம்; அநந்யார்ஹசேஷத் வமும் சேஷித்வமும். 1. "ராகவோர்ஹதி வைதேஹீம்" என்னுமாபோலே யிருக்கை.

(கார்மேனி) தமப்பனுரும் தாயாரும் ஒளித்து வைத்தாலும் களவுகண்டாகிலும் காணவேண்டியிருக்கும் விஷயம். (கார்மேனி) தாங்கள் ஆடப்போகிற தடாகம். (செங்கண்) கதிர் மதியம்போல் முகத்தான்) அம்மடுவிலே பூத்த தாமரை ஓடத்தை விழவிட்டு வடிவைக் காட்டிக் குளிர நோக்கி, வாயாலே வினவும்படியை நினைக்கிறார்கள். (செங்கண்) ஸ்ரீய:பதித்வத்தாலும் வாத்ஸல்யத்தாலும் சிவந்திருக்கை. (கதிர்மதியம்) நகுகழற்றின சந்த்ரனைப்போலேயிருக்கை. 2. "ப்ரஸந்நாதித்யவர்ச்சஸம்" சந்த்ர னுடைய குளிர்த்தியிலே ஆதித்யனுடைய ஒளியையூட்டினாற்போலேயிருக்கை. (கதிர்மதி யம்) ஆண்களுக்கு அநபிபவனீயனுய், பெண்களுக்கு அணைக்கலாயிருக்கை. B "முளைக் கதிரை" C "விரியும் கதிரேபோல்வானே" D "செய்யதோர் நாயிற்றைக்காட்டி". 3. "ஸூர்யமிவோதயஸ்தம்" பிராட்டிவடிவுக்கு (வரவுக்கு) திருவடி அருணோதய மானைப்போலே மார்கழி நீராட நினைத்தபோது பிறந்த செவ்வி.

(நாராயணனே) ஒட்டொட்டியாய், பெண்களை விடாதேயிருக்குமவன். இத்தனை நல்லது நமக்குக் கிடைக்குமோவென்னில், நாம் 'அல்லோம்' என்றிருக்கும் காலத்திலும் தான் 'ஆவேன்' என்றிருக்குமவன். ஆசைப்பட்ட விஷயமே வகுத்த விஷய மாயிருக்கிறபடி. (நமக்கே பறை தருவான்) உடையவனே உடமையை நிர் வஹிப்பான். எவகாரத்தாலே மிடல்வைக்க வேண்டாவென்கை. சணற்கயிறு கண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் போலே வேருென்று காணில் விடும். 'நமக்கே' என்றதென்? நாராயணத்வம் எல்லார்க்குமேயென்னில், அதிகாரி நியமம் பண்ணுகிறது. ஸ்வரூபத்தில் உணர்த்தியும் ஸ்வரகூணத்தில் அசக்தியுமுடையவனுக்கே என்கிறது. அவனுலே அவனைப்பெறவிருக்குமவர்களென்றுமாம். விலக்காமையையும், அதுக்கடியான ஸம் பந்தத்தை உணர்ந்திருக்கையையுமுடையவர்கள் என்றுமாம். இப்படியல்லவாகில் ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கமாம். 4. "உபாயோபேயத்வே ததீஹ தவ தத்த்வம்". (நாரா யணனே) குணஹீநனுனுலும் ஸ்வரூபம் நோக்கவேணும். வழிபறிக்காரனுக்கும் பசலுக்குச் சோறிடவேணுமே; பசலுக்குச் சோறிடாதவனுக்கும் தன்வயிறு வளர்க்க வேணுமே. சேதநாசேதநங்கள் அவனுக்கு சரீரமிறே. (பறை தருவான்) நாட்டுக்கு நோன்பு; நமக்குப் பறை. த்வ்யர்த்தகம்.

(பாரோர் புகழ) இந்த ஸம்ஸ்லேஷரஸம் அறியார்களாகிலும் இச்சேர்த்திகண்டு இனியராம்படி படுத்தும். (படிந்து) அவகாஹித்து. (ஏலோர்) இப்படி அர்த்தஸ்திதி. இத்தை ஓநங்கோள். (எம்பாவாய்) மேல் காமநை நோற்கையாலே அவனகமுடையா ளான ரதியைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். சந்தஸ்ஸை என்றும், நோன்பென்றும் அருளிச் செய்து போருவது. (ஏலோரெம்பாவாய்) என்று இரண்டவ்யயமும் பாதபூரணார்த்த மென்றுமாம். 1

A நாச்-திரு 3-9, B திரு நெடு 14. C நாச்-திரு 14-6. D திருவாய் 4-4-2.

ஸுத்₃த₃ஸத்வம் தொட்டாசார்யர் அருளிச்செய்த

ஸ்வாபதே₃ஸ்வ்யாக்₃யாநம் — முதற்பாட்டு

அவதாரிகை:— (மார்கழி இத்யாதி₃) இப்பாட்டில் — அதி₄காரிஸ்வரூபத்தையும், உபாயஸ்வரூபத்தையும், உபேயஸ்வரூபத்தையும் ஸங்க்₃ரஹித்து, இந்நோன்புக்குக் காலம் நேர்பட்டபடியைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

வ்யாக்₃யாநம்:— (மார்கழி இத்யாதி₃) ஸத்வோத்தரமான காலத்திலே ஸதா₃சார்யப்ரஸாத₃மடியாக ஸ்வரூப யாதா₂த்ம்ய ஜ்ஞாநம் பரிபூர்ணமாய், இச்சேதநன் ப₄க₃வத்₃விஷயீகார பாத்ர பூ₄தமான தி₃வஸத்திலே தங்களுக்கு ப₄க₃வத்கைங்கர்யத்தில் ருசிபிறந்த இன்று மங்க₃ளகார்யம் செய்யுமவர்களுக்குத் தேட்டமான காலம் தன்னடையே நேர்பட்டபடியைக் கண்டு ஆஶ்சர்யப்படுகிறார்கள்.

(நீராடப்போதுவீர்) ப₄க₃வத்கைங்கர்யம் பண்ணப் போருகையிலே ருசியையுடையவர்களாய்; (நேரிழையீர்) இதுக்குத் தகுதியான ஜ்ஞாந ப₄க்தி வைராக்₃யங்களே உடையராய்; (சீர்மல்கும் இத்யாதி₃) எம்பெருமானுடைய க்ருபா க்ஷமாதி₃ கல்யாண கு₃ணங்கள் தந்தாம் விஷயங்களிலே சேர்ந்து பொங்கி, பரமபத₃த்தளவும் சென்று அலையெறியும்படி அபி₄வ்ருத்₃த₄மாகாநின்றுள்ளதாய், ஜ்ஞாந ஜந்மாக்கள் ஸாத₃ரமாக வர்த்தியாநின்றுள்ள ஊரிலே ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄முடையராய், தத₃நுப₄வபரிகரமான அபி₄நிவேஶாதிஶயத்தையுடையராய், அநந்யார்ஹரானவர்கள். (நீராட-போதுமினே) ப₄க₃வத்கைங்கர்யம் பண்ண வாருங்கோள். ''ஆயர்'' என்னுங்காட்டில் ஜ்ஞாநஜந்மாக்களைக் காட்டுமோ? என்னில்:— லோகத்தில் ஆயர் ப₄க₃வதே₃கபரராயிருக்குமாபோலே ஜ்ஞாநஜந்ம முடையவர்களும் ப₄க₃வதே₃கபர ராகையாலே த்₃ருஷ்டாந்தவிதை₃யாகக் காட்டும்.

''சிறுமீர்காள்'' என்று - ஸ்த்ரீத்வேத நிர்த்தே₃ஶம், அநந்யார்ஹத்வத்₃யோதநார்த்த₂ம். ஶரீரஜந்மமான ஆயருக்கு ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே அந்யபரதை உண்டாகைக்கு யோக்₃யதை உண்டு; ஆகையாலே, உபாயாந்தர ஸம்ஸர்க்க₃ - யோக்₃யதாக₃ந்த₄ - ரஹிதமான விலக்ஷணஜந்மம் ஜ்ஞாநஜந்மமேயாமித்தனையல்லது அத்ரைவர்ணிக ஜந்மமன்று; அந்த ஜந்மந்தன்னிலும் சிலரை உபாயாந்தரபரராகவும் உபேயாந்தரபரராகவும் தே₃வதாந்தரபரராகவும் காணுநின்றோமிறே; ஜ்ஞாநஜந்மந்தன்னில் அப்படி காண விரகில்லையிறே, ஆகையால், நம் ஆசார்யர்கள், உத்க்ருஷ்ட ஜந்மம் என்கிறது - ஜ்ஞாநஜந்மமே என்று கொள்ளவேணும்.

இப்படி நாம் கனக்கப்பாரித்துக்கொண்டு போங்காட்டில் நமக்கு அப்புருஷார்த்த₂ம் ஸித்₃தி₄க்குமோ? என்ன, (கூர்வேல் இத்யாதி₃) கூரியதாய், ஸர்வாநிஷ்டநிவர்த்தகமான மங்க₃ளாஶாஸநத்தையுடையராய்,

தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம்
வ.எண் 2606
நாள்: 27/10/09
நூலகம்

அல்பாமங்க₃ளஸம்ப₄வனையிலும் அதிஶயித மங்க₃ளாஶாஸநபரராய், ப₄க₃வல்லாப₄த்தாலே களித்து, ப₄க₃வத், விஷயத்தை அசலறியாதபடி ரக்ஷித்துக் கொண்டு போருகிற ஆசார்ய விஷயத்தில் தன்னுடைய நியாம்யதை தோற்றும்படி இருக்குமவனுய்.

''கண்'' என்று - ஜ்ஞாநமாய், அதுக்கு அழகாவது - வஸ்துவை உள்ளபடி க்₃ரஹிக்கையாய், அத்தாலே - பூர்ணமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரகாஶகமாய், தன்னை அநுஸந்தி₄ப்பார்க்கு ஆபி₄ஜாத்யாதி₃ ஸகலாதிஶயப்ரத₃மான திருமந்த்ரத்திலே தன்னுடைய ஸகலகாரணத்வாத்₃யதிஶயங்களெல்லாம் ப்ரகாஶிக்குமவனுய்; 1. ''மந்த்ரோ மாதா'' என்னக்கடவதிறே. இம்மந்த்ரந்தானும் ஸமஸ்த கல்யாண கு₃ணத்மகனை எம்பெருமானைத் தன்னுடைய க₄ர்ப்ப₄த்திலே வைத்துக்கொண்டு எல்லாரும் அறியலாம்படி ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே, இம்மந்த்ரத்தை ''மாதா'' என்னக் குறையில்லை. ஆஶ்ரித ஸகல தாப நிவர்த்தகமாய், பரமோதா₃ரமான திருமேனியையுடையனுய்; இத்தால்-உபாயக்ருத்யம் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, ''கார்மேனி'' என்று மேக₄ம்போலே த₃ர்ஶநீயமான திருமேனியையுடையவனென்று அழகைச் சொல்லுகையாலே, உபேயத்வம் சொல்லிற்றுகவுமாம். அத்திருமேனிக்குப் ப₃ரபாக₃ஶோப₄வஹமாய் அகவாயில் வாத்ஸல்ய ப்ரகாஶகமாயும் பரத்வப்ரகாஶகமாயுமிருந்துள்ள சிவந்த திருக்கண்மலர்களையுடையனுய். 'கார்மேனி' என்கையாலே ஸௌலப்₄ய ஸௌஶீல்யங்களும், 'செங்கண்' என்கையாலே—வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வங்களும் தோற்றுகையாலே, ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத₃க கு₃ணசதுஷ்டயமும் சொல்லிற்றாய்த்து.

(கதிர்மதியம் இத்யாதி₃) ஸூர்யகிரணங்களையுடைய மதியம்போலேயிருக்கிற திருமுகமண்டலத்தை உடையனுய். இத்தால்-அநுகூலர்க்கு அணுகலாம்படி இருக்கையும் ப்ரதிகூலர்க்கு அணுகவொண்ணுதபடி இருக்கையும் தோற்றுகையாலே, அநபி₄ப₄வநீயத்வம் ஶக்திகார்யமாகையாலே ஆஶ்ரித கார்யபாத₃க கு₃ணசதுஷ்டயமும் சொல்லிற்றாய்த்து. இப்படி ஆசார்யப₄வ்யத்வாதி₃ கு₃ணங்களையும், வாத்ஸல்யாதி₃ கு₃ணங்களையும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃ கு₃ணங்களையு முடையனை நாராயணனே. (நமக்கே) ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாக அவனுலே புருஷார்த்த₃மென்றிருக்கிற நமக்கே. 'நமக்கே' என்கிற விடத்தில் ஏவகாரத்தாலே உபாயாந்தரங்களையும் தன்னையும் உபாயமாகப் பற்றினவர்களுக்கு ஈஶ்வரன் த₃ர்மாநுகு₃ணமாகப் ப₂லங்கொடுப்பானத்தனையல்லது க்ருபாநுகு₃ணமாகப் ப₂லங்கொடானென்னுமிடம் தோற்றுகிறது.

(பறைதருவான் இத்யாதி₃) புருஷார்த்த₃த்தைக்கொடுப்பான், ஆகையாலே பூ₄மிப்பரப்பிலுள்ள லௌகிக வைதி₃க பரமவைதி₃கரெல்லாரும் கொண்டாடும்படி இந்நோன்பிலே அவக₃ாஹித்து — நீராடப் போதுமினே என்று அந்வயம். காம நாதி₃காரிகளுக்கு ஸாத₃நமாயும், நிஷ்காமருக்கு நித்யமாயும், ப₄க₃வத்ப்ரபந்

நர்க்குக் கைங்கர்யமாயும் போருகிற இந்நோன்பிலே ப₄க₃வத₃நுப₄வைகாந்தம் என்று அத்₄யவஸித்து, ஸ்ரத்₃த₄பூர்வகமாக யதா₂விதி₄நம் அநுஷ்டி₂த்தால், லௌகிக வைதி₃க பரமவைதி₃கர்களுடைய கொண்டாட்டம் தன்னடையே ஸித்₃தி₄க்குமிறே. 1.''யத்ராஷ்டாக்ஷர ஸம்ஸித்₃தே₄ மஹாப₄கே₃ மஹீயதே'' என்னக் கடவதிறே.

இப்பாட்டில், 2. ''ஏஷ ப்₃ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோ(அ)ஸ்மி க்₃ரீஷ்மே ஸீதமிவ ஹ்ரத₃ம்'' என்கிறபடியே ''க்₃ரீஷ்ம காலத்தில் ஸூர்யகிரண தப்தனனவன் தன் தாபமாறும்படி குளிர்ந்த மடுவிலே நாமரூபவிப₄கா₃நர்ஹனும்படி ப்ரவேஶிக்குமாபோலே, ஸம்ஸாரதாபார்த்தனான நான் அந்தத் தாபமாறும்படி ஸமஸ்த கல்யாணகு₃ணாத்மகனான ஶ்ரீமந்நாராயணனே அவனேயொழிய ப்₃ருதஸ்ம்ருத்யுபலப்₃தி₄யில்லாதபடி ப்ரவேஶித்து ஸ்வஸத்தையை லபி₄த்தேன்'' என்று ப்₃ரஹ்மாநுப₄வத்துக்கு நீராட்டத்தை த்₃ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகையாலே, ''நீராட'' என்று - ப்ராப்யத்தை ஸங்க்₃ரஹித்தார்கள். ''நீராடப்போதுவீர்'' என்று - இப்புருஷார்த்த₂த்துக்கு இதில் இச்சை₂யையுடையவர்களே அதி₄காரிகள் என்று அதி₄காரியை ஸங்க்₃ரஹித்தார்கள். ''நாராயணனே'' என்று - ப்ராபகத்தை ஸங்க்₃ரஹித்தார்கள். ''நமக்கே'' என்று - உபாய அதி₄காரிகளை ஸங்க்₃ரஹித்தார்கள், இத்தால் - உபாயாந்தர நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக அவனேயே உபாயமாகப் பற்றுகை அதி₄காரமென்றதாய்த்து. 1.

மூவாயிரப்படி — இரண்டாம்பாட்டு

அவதாரிகை: - இரண்டாம் பாட்டு, a க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம் பண்ணுகிறது. b இதர விஷயங்களில் விடப்படுமவை விடவும் அரிதாயிருக்கும்; b, பற்றப்படுமவை பற்றவும் அரிதாயிருக்கும். அதுக்கு அடி இவனுடைய கர்மாநுகு₃ணமாக நன்ருயும் தீதாயும் தோற்றுகிற இத்தனை போக்கி, ஸ்வத: விஷயத்தைப்

பெ. அ. இரண்டாம் பாட்டு. (வையத்து) a ஸ்வாபதே₃ஶத்திலே தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (க்ருத்யேத்யாதி₃) க்ருத்யமாவது - ''பரமனடிபாடுகை'' முதலானவை; அக்ருத்யமாவது -''நெய்யுண்ணேம்'' இத்யாதி₃யிற் சொல்லுகிற பே₄தா₃ந்தராந்வயம் முதலானவை. bக்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம் பண்ணுகை அரிதன்றே ? என்னும் ஶங்கையில் இதர விஷயங்கள் பே₄தா₃ங்களாகையாலே அங்கே அரிதாமித்தனைபோக்கி, பரமபே₄தா₃யமான ப₄க₃வத்₃விஷயத்தைப் பற்றியிருக்குமவனுக்குப் பற்றுகையும் விடுகையும் ஸுகரமென்று

சி. அ. இரண்டாம் பாட்டு. a ஐஶ்வர்யாதி₃புருஷார்த்த₂ங்களிலே இழிகிறவனுக்கு எல்லாம் அல்பாஸ்தி₂ரத்வாதி₃தோ₃ஷது₃ஷ்டங்களாகையாலே, 'இத்தைப்பற்ற இது நல்லது' என்று த்யாஜ்யோபாதே₃யவிப₄கா₃ம் பண்ணுகை அரிதாயிருக்கும்; ப₄க₃வத்₃ விஷயத்திலே இழிகிறவனுக்கு ப₄க₃வத்₃விஷயம் அனந்தஸ்தி₂ரப₂லமாய், ஐஶ்வர்யாதி₃கள் அல்பாஸ்தி₂ரங்களாகையாலே த்யாஜ்யோபாதே₃ய விப₄கா₃ம் பண்ணுகை எளிதாயிருக்கும்: ஆகையாலே, இந்தப்பாட்டில் (க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகம்) என்கிறது; க்ருத்யமாவது:— ''நாட்காலே நீராடி'' ''ஐயமும் பிச்சையுமாந்தனையும்'' இத்யாதி₃கள். அக்ருத்யமாவது —''நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம்'' ''மையிட்டெழுதோம்'' இத்யாதி₃கள், b இப்படி பே₄தா₃பே₄தா₃ய

கு. அ- இரண்டாம் பாட்டு (வையமித்யாதி₃) b (இதர விஷயங்கள் இத்யாதி₃) 3.''வஸ்த்வேகமேவ து₃:க்கா₂ய ஸுகா₂யேர்ஷ்யாக₃மாய ச| கோபாய ச யதஸ் தஸ்மாத்₃ வஸ்து வஸ்த்வாத்மகம் குத:||'' என்கிறபடியே வஸ்துத: நல்லதும் தீயதுமில்லையென்கை.

பற்றி வருவதொரு நன்மையும் தீமையுமில்லை. எங்ஙனேயென்னில்:—ஒரு நாள் ஒருவன் ஒன்றையாதரித்து அவன்தானே, பின்பு சிலநாள் சென்றவாறே அதுதன்னையே உபேக்ஷியாநின்றான்; முன்பு உபேக்ஷித்ததுதன்னையே பின்பு ஒரு நாளிலே ஆதரிப்பதும் செய்யாநின்றான்; ஆகையால், இவனுடைய கர்மமடியாக நன்றும் தீதாயும் தோற்றுகிற இத்தனேபோக்கி, விஷயத்தைப்பற்ற வரில் என்றும் ஒருபடிப்பட்டிருக்கவேண்டும்; c அது இல்லாமையால் c_1 புறம்புள்ளவை விடவும் அரிது, பற்றவும் அரிது; d விடுகிறவற்றுக்கும் பற்றுகிறவற்றுக்கும் வாசி d_1 தெரிவிக்க அரிதாகையாலே. இங்ஙனன்றியே, அல்பமுமாய் அஸ்திரமுமாய் ஹேயமுமாயிருக்கிற விஷயங்களேவிட்டு ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனேப் பற்றுகையாலே, விடுகையும் பற்றுகையும் இரண்டும் எளிதாமிருக்கும். e கீழிற்பாட்டில் — ப்ராப்யஸ்வரூபத்தையும் ப்ராபகஸ்வரூபத்தையும் e_1 அதிகாரிஸ்வரூபத்தையும் சொல்லிற்று; இதில்-அந்த அதிகாரிக்கு e_3 ஸம்பாவித ஸ்வபாவங்களேச் சொல்லுகிறது.

பெ.அ. உபபாதித்தக்கிரார் (இதரேத்யாதி) c, d அது இல்லாமையால், விடுகிறவற்றுக்கும் பற்றுகிறவற்றுக்கும் வாசிதெரிவிக்க அரிதாகையாலே. புறம்புள்ளவை விடவும் அரிது பற்றவும் அரிது) என்று அந்வயித்துக் கொள்வது: d_2 (தெரிவிக்க) என்றது-தெரிய என்றபடி. e இவ்வதிகாரிக்கு இச்சைக்குமேற்பட க்ருத்யாக்ருத்யங்களுண்டோ? என்ன, அருளிச்செய்கிரார் (கீழிற்பாட்டில் இத்யாதி) e_2 (அதிகாரிஸ்வரூபத்தையும் சொல்லிற்று) என்று இங்கே கூட்டுகையாலே, முதற்பாட்டில் (ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூபம்) (பக் 28-அவ) என்றது இதுக்கும் உபலக்ஷணமென்று கண்டுகொள்வது. e_3 இவ்வதிகாரிக்கு அவன் குணங்களோ அநுஸந்திக்கதால் அடிபாடுகை முதலானவையெல்லாம் அவர்ஜநீயங்களாய்வருட் என்று—(ஸம்பாவிதஸ்வபாவங்களோ) என்றதுக்குக் கருத்து.

சி. அ. நிபந்தனமான த்யாகஸ்வீகாரங்கள் இதர விஷயங்களிலே கூடாதோ? என்ன (இதர விஷயங்கள் இத்யாதி) அன்றிக்கே, க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம் பண்ணுகை ஸம்பாவிதமாயிருக்க, இதில் சொல்லுகிறதுக்குத் தாத்பர்யமேது? என்ன, இதர விஷயங்களில் வ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமென்கிரார் என்னவுமாம். b (இதர விஷயங்களில் விடப்படுமவை விடவுமரிதாயிருக்கும்) என்றது பற்றப்படும் விஷயத்திற்காட்டில் விடப்படும் விஷயத்துக்கு தோஷாதிக்யம் காணுமையாலே விடப்படுமவை விடவுமரிதாயிருக்கும் என்றபடி. b_2 (பற்றப்படுமவை பற்றவுமரிதாயிருக்கும்) என்றது—விடப்படும் விஷயத்திற் காட்டில் பற்றப்படும் விஷயத்துக்கு குணாதிக்யம் காணுமையாலே பற்றப்படுமவை பற்றவும் அரிதாயிருக்கும் என்றபடி. c_2,dஆக, விடுகிறவற்றுக்கும் பற்றுகிறவற்றுக்கும் வாசி தெரிவிக்க அரிதாகையாலே புறம்புள்ளவை விடவும் அரிது பற்றவும் அரிது; 1. "வஸ்த்வேகமேவ துஃக்காய ஸுகாய யோர்ஷ்யாகமாய ச। கோபாய ச யதஸ்தஸ்மாத் வஸ்து வஸ்த்வாத்மகம் குதः ॥" இதி. d வஸ்துதः நல்லதும் தீயதுமில்லாவிட்டால் பற்றவும் விடவும் போகாதபடி எப்படி? என்ன (விடுகிறவற்றுக்கும் இத்யாதி) e கீழிற்பாட்டில் "பறை" என்று ப்ராப்ய ஸ்வரூபத்தையும், "நாராயணனே தருவான்" என்று ப்ராபக ஸ்வரூபத்தையும், "போதுவீர்" என்று அதிகாரி ஸ்வரூபத்தையும் சொல்லிற்றுஎன்றபடி.

கு. அ. d வஸ்துதः நல்லதும் தீயதுமில்லாவிட்டால் பற்றவும் விடவும் போகாதபடியென்? என்ன அருளிச்செய்கிரார் (விடுகிறவற்றுக்கும் பற்றுகிறவற்றுக்கும் வாசி தெரிவிக்க அரிதாகையாலே) என்று. அதாவது - இதர விஷயங்களில் விடுகிறவற்றிற்காட்டில் பற்றுகிறவற்றுக்கு நன்மையும், பற்றுகிறவற்றிற்காட்டில் விடுகிறவற்றுக்கு தோஷமும் இல்லாமையாலே வாசி தெரியாதென்றபடி.

இரண்டாம் பாட்டு.

வையத்து வாழ்வீர்காள்! நாமும் நம் பாவைக்குச்
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ! பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரமன் அடி பாடி
நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம் நாட்காலே நீராடி
மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டு நாம் முடியோம்
செய்யாதன செய்யோம் தீக்குறளை சென்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கை காட்டி
உய்யுமாறென்ணி உகந்தேலோர் எம்பாவாய். 2.

பதவுரை — வையத்து — இப்பூவுலகில். வாழ்வீர்காள் — வாழப்பிறந்தவர்களே!, நாமும்-(அவனுலே பேறு என்றிருக்கும்) நாமும், உய்யும் ஆறு எண்ணி—உஜ்ஜீவிக்குய் உபாயத்தை உணர்ந்து, உகந்து—மகிழ்ச்சியுடன், நம் பாவைக்கு—நம்முடைய நோன்புக்கு, செய்யும் கிரிசைகள்—பண்ணும் காரியங்களை, கேளீரோ—கேளுங்கள்; நாம்—, பால் கடலுள் — திருப்பாற்கடலினுள், பைய துயின்ற பரமன் — கள்ளநித்திரை கொள்ளும் புருஷோத்தமனுடைய, அடிபாடி—திருவடிகளைப்பாடி, ஐயமும் — தகுந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பொருளையும், பிச்சையும்—(ப்₃ரஹ்மசாரிகளுக்கும் ஸந்யாஸிகளுக்கும் கொடுக்கும்) பி₄க்ஷையையும், ஆந்தனையும் — (அவர்கள்) கொள்ளவல்லராயிருக்குமளவும், கை காட்டி—கொடுத்து, நெய் உண்ணேம் — நெய் புசிக்கமாட்டோம்; பால் உண்ணேம்—பாலும் அமுதுசெய்ய மாட்டோம்; நாட்காலே—விடியற்காலையில், நீராடி—ஸ்நானம் செய்துவிட்டு, மை இட்டு எழுதோம்—(கண்ணில்) மையிட்டு அலங்கரித்துக்கொள்ளமாட்டோம்; மலர் இட்டு முடியோம் — பூக்களைக்கொண்டு குழலிலே முடியமாட்டோம்; செய்யாதன—(பெரியோர்கள்) செய்யாதவற்றை, செய்யோம் —, செய்யமாட்டோம்; தீக்குறளை—(பிறருக்கு) அநர்த்த₄த்தைத்தரும் கோட்சொற்களை, சென்றோதோம்—(எம்பெருமானிடம்) சென்று சொல்லமாட்டோம்.

வ்யாக்₃யானம்;— f(வையத்து f, வாழ்வீர்காள்) g ஸர்வேஶ்வரன் திருவாய்ப்பாடியிலே க்ருஷ்ணனுய்வந்து திருவவதரித்துத் தன்னைத்தாழவிட்டுப் பரிமாறுகிறகாலத்திலே வாழப்பிறந்த ப₄க்₃யவதிகாள்! h இங்குத்தை வாழ்ச்சிக்குப் பரமபத₄மும் ஸத்₃ருஶமன்று. அங்கு மேன்மைகாணலாமித்தனைபோக்கி, நீர்மை கண்டு அநுப₄விக்கலாம்படியிருப்பது இங்கேயிறே. அங்கு போ₄க்தாக்கள் அஸங்குசிதராயிருப்பர்கள்; இங்கு போ₄க்₃யம் அஸங்குசிதமாயிருக்கும். i த₃யநீயகுண்டான இடத்திலேயிறே த₃யாதி₃குணங்கள் அநுப₄விக்கலாவது; j அங்கு விஷயமில்லாமையாலே j, த₃யாதி₃குணங்கள் ப்ரகாஶிக்கப்பெறுதே; k அக்குறை

பெ.அ. (இரண்டாம்பாட்டு) f,g வையத்திலே :- திருவாய்ப்பாடியிலே; வாழ்வையுடையவர்களேயென்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் திருவுள்ளம் பற்றி, அர்த்த₂ஸித்₃த₄மான ஹேதுக்களைக் கூட்டித்தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி₃) h "வாழ்வீர்காள்!" என்றவிடம்-பெண்களை ஸம்போ₃தி₄க்கும்போது க்ருஷ்ணன் அவதரித்த தே₃ஶத்தில் வாழ்ச்சி இதுவென்று ஸித்₃த₄மாயிருக்க, "வையத்து" என்று விஶேஷிப்பானென்? என்ன ₂ருளிச்செய்கிறார் (இங்குத்தை இத்யாதி₃) பரமபத₃த்தில் வாழ்ச்சியிலும் வையத்து வாழ்ச்சி விஞ்சினது என்று தோற்றுகைக்காக "வையத்து" என்று விஶேஷித்தென்று கருத்து. i, j விஞ்சி

சி. அ. f "வையத்து வாழ்வீர்காள்" என்றதுக்கு மூன்று பொருள். g முந்தினது "வையம்" என்று திருவாய்ப்பாடி மாத்ரத்திலே; h...m இரண்டாவது — பூ₄மிதன்னை;

கு: அ. f "வையம்" என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம். g முந்தினது முதற்பாட்டில் "ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து. h...m இரண்டாமர்த்த₂ம்

தீருகைக்காகவிறே நித்யஸூரிகள் இங்கேவந்து அநுபவிக்கிறது. அவதாரத்தில் l நீர்மையிலே அகப்பட்டார்க்கும் மற்றேரிடம் பொருதபடியாயிருக்கும். m 1. "பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி" என்ருனிறே திருவடி. A "அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்" என்ருருமுண்டிறே. B "கண்ட கண்கள் மற்ருென்றினைக் காணவே" என்ருரிறே. n அதவா, மருபூமியில் தண்ணீர்போலே C இருள்தருமாஞாலமான n, ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்து க்ருஷ்ணனுபவம் பண்ணி வாழப்பிறந்தீர்காள்! என்றுமாம். o (வாழ்வீர்காள்) p அவ்வூர்தன்னில் பிறந்துவைத்துப் பருவம் நிரம்பியிருக்கையன்றிக்கே, அவனுடைய கடாக்ஷத்துக்கு இலக்காம்படி ஒத்த பருவமாயிருக்கை. q க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கு முன்னுதல் பின்னுதலன்றிக்கே ஸமகாலத்திலே பிறக்கப்பெறுவதாம்; r அதுதன்னிலும் இவ்வூரையொழிந்த விடத்தேயன்றியே இவ்வூரிலே பிறக்கப்பெறுவதாம்; s அதுதன்னிலும் அவனோடொத்த பருவமாகப் பெறுவதாம்; t இது ஒரு பாக்யாதிஶயம் இருக்கும்படியென்! (வாழ்வீர்காள்) u அவ்வூரில் வர்த்தநமென்றும் வாழ்ச்சியென்றும் இரண்டில்லைகாணும்! v அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுமிடத்தில் வர்த்தநமே வாழ்ச்சியாயிருக்குமிறே; w D "வேங்கடத்தைப்பதியாக வாழ்வீர்காள்" என்னக்கடவதிறே. x இது கோயிலில் வர்த்தநம்போலே காணும். சொல்லுகிற தங்களுக்கும் வாழ்ச்சி ஒத்திருக்க, "வாழ்வீர்காள்" என்று பிறரைச் சொல்லுகிறதென்? என்னில்: —

பெ.அ. னமையை உபபாதிக்கிறார் (தயநீயர் இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) k இவ்விடத்தில் வாழ்ச்சி விஞ்சியிருக்குமென்றதுக்கு நியாமகங்களாப் பலபடியாகக் காட்டுகிறார் (அக்குறை இத்யாதி). l (நீர்மையிலே) என்றது - தயாதிகுணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். j, m ஆதி ஸப்தத்தாலே விவக்ஷித்த குணத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பாவ இத்யாதி) 1. "பக்தேஶ நியதா வீர" என்ருனிறே என்று கருத்து. n "வையத்துக்கு உண்டான பகவத்நுபவ விரோதித்வத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி, 'வையத்து' என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அதவா இத்யாதி) o,p "வையத்திலுள்ளீர்" என்னுதே "வாழ்வீர்" என்கைக்குத் தாத்பர்யத்தை "சிறுமீர்காள்"(1) என்றதுக்கு அநுகுணமாக அருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூர் இத்யாதி) q,r,s,t, உக்தார்த்தங்களை வ்யாவ்ருத்திபூர்வகம் அநுஸந்தியாநின்றுகொண்டு வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிறார் (க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கு இத்யாதி வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே) u, v, w, x ஒத்தபருவமாய்ப்

சி.அ. n மூன்றுவது-லீலாவிபூதிக்கு உபலக்ஷணம். g "ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்" (1) என்று திருவாய்ப்பாடியிலே க்ருஷ்ணனுய் வந்தவதரித்துத் தன்னைத்தாழவிட்டுப்பரிமாறுகிற காலத்திலே வாழப்பிறந்த பாக்யவதிகள் என்னுதல். n மருபூமியில் தண்ணீர்போலே C இருள்தருமாஞாலமான ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து க்ருஷ்ணானுபவம்பண்ணி வாழ்வீர்கள்; என்னுதல்; q, r, s, t எல்லாவற்றாலும் பரிதமானத்தை அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கு இத்யாதி) f, g, p வாழ்ச்சி வாழ்வுதானேயாதல்; u, v, w, x வர்த்தனமாதல், g, p வாழ்ச்சி சொன்ன பக்ஷத்திலே வாழ்ச்சியை இரண்டு ப்ரகாரமாகக் கொள்வது. x (இது

கு.அ. "சீர்மல்கும்" என்றதைக் கடாக்ஷித்து. n மூன்றுவது ஸப்தஸ்வபாவத்தாலே. g முந்தின அர்த்தத்துக்கு "வையம்" என்று திருவாய்ப்பாடி மாத்ரத்திலே ஒதுக்கிக் கொள்வது. f, g...x வாழ்ச்சிக்கு இரண்டு பொருள்; g, p வாழ்ச்சிதன்னையே என்னுதல்;

A திருமாலை 2. B அமலனாதி 10. C திருவாய் 10-6-1. D நாச்-திரு. 8-9.

தாங்கள் தனியே அநுப₄விக்கும் அநுப₄வம் ரஸாநுப₄வமாய்த் தோற்றுமையாலே அத்தை ரஸமாக்கித் தருமவர்களைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

y (நாமும்), z ''அத்தலையாலே பேறு'' என்று இருக்கிற நாமும். a அவனாலே பேறுகிலும் ருசி இருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாதிறே; b இந்தப் ப₃லம் ஒருநாள்வரையிலே கைவந்ததாகவற்றே! என்று இருக்கிற நாமும் என்னவுமாம். c (நம்பாவைக்கு) நம்முடைய நோன்புக்கு. d அவனையும் அவனுடையாரையும் அழிக்கைக்குப் பண்ணும் இந்த்₃ரஜித் d₄ ப்ரப்₃ருதிகளுடைய யாக₃ம் போலன்றியே, ததீ₃யரும் அவனும் வாழுகைக்குப் பண்ணும் யாக₃ம்; e ப்ரயோஜநாந்தரபரமான நோன்பன்றியே, க்ருஷ்ணனும் க்ருஷ்ணவிபூ₄தியும் e₃உண்டாகைக்குப் பண்ணுகிற நோன்பு.

(செய்யுங்கிரிசைகள்) f பண்ணக்கடவ க்ருத்யங்கள். g சேதநனுகையாலே, ப்ராப்யஸித்₄தி₄யளவும் காலக்ஷேபத்துக்காக இழிந்து அநுப₄விக்கக்கடவ அநுஷ்டா₂நமென்றபடி. h ஆரம்பி₄த்துத் தவிரும்வையல்ல; i பத்தும் பத்தாகச்செய்து

பெ.அ. பிறந்தவன், பே₂க₃த்துக்கு இலக்காமளவும் வேண்டாவிறே, அவன் பிறந்த ஊரிலிருப்பே வாழ்ச்சியென்ன அமையுமென்று விலக்ஷிக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரில் இத்யாதி₃ வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே)

y ''நாமும்'' என்றதுக்கு இரண்டு அர்த்த₂ம் — ''நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்'' என்று உபாயாத்₄யவஸாயத்தையுடைத்தான நாமும் என்றும், உபேயாத்₄யவஸாயவிஸ்₂லேஷ்டர் என்றும்; z முந்தினது (அத்தலையாலே இத்யாதி₃) a, b இரண்டாவது (அவனாலே இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயம்) c, d ''பாவைக்கு'' என்ன அமைந்திருக்க, ''நம்'' என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அவனையும் இத்யாதி₃) d₄ ப்ரப்₃ருதிகளென்றது-பௌண்ட்₃ரக வாஸு₄தே₃வாதி₃களைச் சொல்லுகிறது. அவனிறே க்ருஷ்ணனையும் த்₃வாரகையையும் நலிகைக்காக யாக₃ம்பண்ணி க்ருத்யையைப் பிறப்பித்தான். e கீழே ''நம்'' என்றத்துக்கு – ப₄க₃வத்₃விரோதி₄ வ்யாவ்ருத்திபரமாக ஒரு யோஜநை அருளிச்செய்து, ப்ரயோஜநாந்தரபர வ்யாவ்ருத்திபரமாகத் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரயோஜநாந்தரபரவ்யாவ்ருத்திபரமாகத் இத்யாதி₃) e₃ உண்டாகையானது—பெண்களையும் அவனையும் எழுப்பிக் கூட்டிப் பேரோலக்கத்திலே இருத்திக் காண்கை. f, g ஸித்₃த₄ ஸாத₄ந நிஷ்ட₂னுக்குக் கர்த்தவ்யமுண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (சேதநனுகையாலே இத்யாதி₃) h, i, j காலக்ஷேபார்த்த₄மாகச் செய்கிறக்ரியைகளென்று கீழ் அருளிச்செய்து ''செய்யும்'' என்றதுக்கு–அவச்யம் செய்யத்தக்கதென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆரம்பி₄த்து இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயத்தாலே)

கி. அ. கோயில் வர்த்தனம்போலே) என்ற இடத்தில் 'இது' என்று திருவாய்ப்பாடியைச் சொல்லுகிறது. c,d,e ''நம்பாவை'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம் வாக்யங்களிலே கண்டு கொள்வது. f,g ஸித்₃தே₄பாய நிஷ்ட₂ருக்குச் செய்யத்தக்க வ்யாபாரமொன்றுமில்லையிறே; ஆயிருக்கச் செய்தேயும் ''கிரிசைகள்'' என்கிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (சேதநனுகையாலே இத்யாதி₃) h ''செய்யும்'' என்கிற வர்த்தமாநார்த்த₄ம் (ஆரம்பி₄த்துத்தவிரும்

சு. அ. u,v,w,x, வர்த்தனம் என்னுதல், g, p வாழ்ச்சிசொன்னபக்ஷத்தில் வாழ்ச்சி இரண்டுப்ரகாரமாகத் கண்டு கொள்வது. c,d,e ''நம்பாவை'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம்; முந்தின வரியில்-ஸாத்₄யத்தில் செய்கிற ஆபி₄சாரிக வ்யாவ்ருத்தி. h, i, j வர்த்தமானத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஆரம்பி₄த்துத்தவிரும்வையல்ல இத்யாதி₃)

அறிவேணும்; j மடல்போலக் காட்டிவிடுமதல்ல. k (கேளீரோ) l ''பெண்கள் கிடாய், க்ருஷ்ணன்கிடாய்' என்று நிஷேதிக்கிற ஊரிலே l, இங்ஙனே ஒருசேர்த்தியுண்டாவதே! l, பகவத் விமுகர் கோலாஹலத்திலே க்ருஷ்ணனுபவத்துக்கு இத்தனைபேருண்டாவதே!'' என்று அவர்கள் இந்த லாபானுஸந்தானத்தாலே ஸ்தப்தைகளாயிருக்கையாலே ''கேளீரோ'' என்கிறார்கள். m மேய்ச்சல் தலையிலே அசைத்திடுவாருண்டோ? இந்த நாலுநாளும் போலே நம்மை ஒருவரை யொருவர் சேரவொட்டுவார்களோ? (கேளீரோ) n 1. ''ஸம்ஶ்ரவே மதுரம் வாக்யம்'' என்னும் படியே ஶ்ரவணந்தானே ப்ரயோஜநமாயிருக்கிறபடி. o 2. '' புருஷார்த்தோ ऽயமேவைக: யத் கதாஶ்ரவணம் ஹரே:'' என்றுணிறே. p சொல்லுகிறவர்கள்தான், ஆசார்யபதம் நிர்வஹிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறார்களல்லர்; q கேட்கிறவர்கள் தங்களுக்கு அஜ்ஞாதமாய்க் கேட்கிறவர்களல்லர். r 3. ''போதயந்த: பரஸ்பரம்'' என்று இங்ஙனேயல்லது போதுபோகாமலிருந்தபடி.

---

3 ப. அ. k, l ''வாழ்வீர்காள்!'' என்று ஸம்போதிக்கத்து, ''செய்யும் கிரிசைகள்'' என்ன அமைந்திருக்க, ''கேளீரோ'' என்றதுக்குக் கருத்து அருளிச்செய்கிறார் (பெண்கள் கிடாய் இத்யாதி) ''க்ருஷ்ணனேட்டைச் சேர்த்தி தங்களுக்கு உண்டாவதே!'' என்றும் ''க்ருஷ்ணனுபவத்துக்கு இத்தனைபேர் துணையுண்டாவதே!'' என்றும் பரவஶைகளாயிருக்கையாலே கேளீரோ என்கிறார்களென்று கருத்து. m ''கேளீரோ'' என்றதுக்கு ஹார்த்தபாவத்தை அருளிச்செய்கிறார் (மேய்ச்சல்தலையிலே இத்யாதி) மேய்ச்சல்தலை என்றது-க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷப் பண்ணும் காலம். n ஆசையுடனே ஸ்தப்தைகளாயிருக்க, ''கேளீரோ'' என்கிறதென்று தீழ் ஒரு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்து, அங்ஙனன்றிக்கே 'பரமனடிபாடுகை' முதலானவை தங்களுக்கு ரஸ்யமாகையாலே ''கேளீரோ'' என்கிறதென்று தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்ரவ இத்யாதி) o ஸம்வாதாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (புருஷார்த்த இத்யாதி) அதாவது-மஹாபாரதத்திலே ஸபாதலக்ஷக்ரந்தத்தாலும் தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களைச் சொல்லி, அவற்றில் எது புருஷார்த்தமென்றிருந்தாய்? என்று வைஶம்பாயநபகவான் தன் ஶிஷ்யனான ஜநமேஜயனைக் கேட்க, ''நீ பகவத்குணங்களைச் சொல்ல நான் கேட்கை இதுவொன்றுமே புருஷார்த்தமாக நினைத்திருந்தேன்'' என்றானென்கை. p,q,r பகவத்குணஜ்ஞராயிருப்பவர்களை, அஜ்ஞர்க்கு உபதேஶிக்கிறாப்போலே ''கேளீரோ'' என்று உபதேஶிக்கக்

---

3. அ. இத்யாதி) k. l அந்யபரராயிருக்கிறவர்களைச் சொல்லுமாபோலே ''கேளீரோ'' என்பானென்?என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பெண்கள்கிடாய் இத்யாதி) l (இங்ஙனே ஒரு சேர்த்தியுண்டாவதே) என்று அந்யாபதேஶம். l (பகவத்விமுகர் கோலாஹலத்திலே) என்றும், n (ஸம்ஶ்ரவே மதுரம் வாக்யம்) இத்யாதியும் ஸ்வாபதேஶம். p முன்னே பகவதநுபவத்தால் ஸ்தப்தராயிருக்கிறவர்களை ''கேளீரோ'' என்கிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் சொல்லுகிறவர்கள்தான் இத்யாதி) k ''கேளீரோ'' இத்யத்ர 4. ''கோ நு நாம ஸஹ்ருத் விஷ்ணோ: தேவதேவஸ்ய சக்ரிண:। ஶ்ருண்வந் ஸ்மரந் வா கதயந் த்ருப்திம் யாதி நராதம:॥'' 2. ''புருஷார்த்தோயமேவகோ யத் கதாஶ்ரவணம் ஹரே:'' இத்யாதயநுஸந்தேயம். s (எங்களுக்கேதானுல் நல்லது) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் ''நாங்

---

3. அ. k. l அந்யபரராயிருக்கிறவர்களைச் சொல்லுமாபோலே ''கேளீரோ'' என்கிறதென்? என்ன (பெண்கள் கிடாய் க்ருஷ்ணன் கிடாய் இத்யாதி) l ஸ்வாபதேஶத்திலே தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பகவத்விஷயவிமுகர் கோலாஹலேத்யாதி) n ''ஸம்ஶ்ரவே மதுரம் வாக்யம் வைதேஹ்யா வ்யாஜஹார'' என்கிறது ஸ்வாபதேஶத்தில் தாத்பர்யம்.

s ''எங்களுக்கு ஏதானுல் நல்லது, ஆகில் சொல்லலாகாதோ?'' என்ன? மேல் சொல்லுகிறார்கள் – t (பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற) u பரமபத₃த்தில்நின்றும் ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காகத் திருப்பாற்கடலளவும் ஒரு பயணமெடுத்துவிட்டு ஜக₃த்₃ரக்ஷணசிந்தையிலே அவஹிதனுய், ஆர்த்தத்₃வநிக்குச் செவிகொடுத்துக்கொண்டு கிடக்கிறபடி. (பையத்துயின்ற) vA ''வெள்ளவெள்ளத்தின் மேலொருபாம்பை மெத்தையாக விரித்து அதன்மேலே - கள்ளநித்திரைகொள்கின்ற'' என்னக்கடவதிறே. இவ்வுறக்கத்தின் உண்மையறிந்தவர் A ''கள்ளம்'' என்று வெளியிட்டாரிறே. w(பையத்துயின்ற) x பிராட்டிமாரோட்டை பே₃₄₃துக்கு இடங்கொடாதே ''ஆராலே ஆருக்கு என்ன நலிவு வருகிறதோ?'' என்று அதிலே அவஹிதனுய்க் கொண்டு சாய்ந்தபடி. முதற்பாட்டில் - நாராயணத்வஞ்சொல்லி, இப்பாட்டில் அங்கு நின்றும் திருவவதாரார்த்த₃மாகத் திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தபடியைச் சொல்லுகிறது. y(பரமன்) z தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளின பின்பு வடிவிற் பிறந்த புகரின் பெருமையைச் சொல்லுகிறது. a அன்றியே, ஜக₃த்₃ரக்ஷணார்த்த₃மாக வந்து கண்வளர்ந்தருளுகையாலே குணத்தினேற்றத்தைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். b ஸர்வத்தாலும் அதி₄க

பெ.அ. கூடுமோ? என்ன, காலக்ஷேபத்துக்கு உடலாக ''கேளீரோ'' என்கிறதென்று மூன்றுந் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுகிறவர்கள்தான் இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயத்தாலே)

s மேலுக்கு அவதாரிகை (எங்களுக்கு ஏதானுல் இத்யாதி₃) ஏதானுல் நல்லதோ அத்தையாகில் சொல்லுங்கோள் என்றபடி. அன்றிக்கே, ஏதானுலும் நல்லதாகில் சொல்லலாகாதோ என்று சகாரத்தை அத்₄யாஹரித்துக்கொண்டு யோஜிக்கவுமாம். t,u, ''பரமனடிபாடி'' என்ன அமைந்திருக்க, ''பாற்கடலுள்பையத்துயின்ற'' என்றதுக்கு பூ₄வம் அருளிச்செய்கிறார் (பரமபத₃த்தில் இத்யாதி₃) தாங்களும் ஆர்த்தைகளாகையாலே, ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்கு உபயுக்தமான ஆகாரத்தைவிட்டுப் பாடுகிறார்களென்று விஶேஷணமிட்டதென்று கருத்து.

w, x ''பைய'' என்றதுக்கு - பராக்கில்லாமை அர்த்த₃மாய், அந்தப் பராக்குக்கு ப்ரஸக்தி அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு. தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டி இத்யாதி₃) c, d 'பரமனைப்பாடி' என்றதே. ''அடி'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய இத்யாதி₃)

சி.அ. களே அனுப₄விக்தோமாதல், நீங்கள் சொல்ல அனுப₄விக்தோமாதல் எங்களுக்கேதானுல் நல்லது'' என்று. t, u ''பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற'' என்ற பத₃த்துக்கெல்லாம் தாத்பர்யம் (பரமபத₃த்தில் நின்றும் இத்யாதி₃) y, z, a b ''பரமன்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம். அதாவது—முந்தினது ''துயின்றபரமன்'' என்று. இரண்டாவது ''பையத்துயின்ற பரமன்'' என்று. மூன்றும் தாத்பர்யம்—கீழ்ச்சொன்ன விக்₃ரஹ கு₃ணங்களாலும், ஸ்வரூப கு₃ணங்களாலும், ஸர்வத்தாலும் பெரியவன் என்றபடி. v அப்படி ஸஹஜ நித்₃ரையின்றிக்கே ஆர்த்தத்₄வனிக்குச் செவிகொடுத்துக்கொண்டு கிடக்கிறானே? என்ன அருளிச்செய்கிறார்

கு.அ. u ''பைய'' என்ற பத₃த்துக்குத் தாத்பர்யம் கூட்டி அருளிச்செய்கிறார்(பரமபத₃த்தில் நின்றும்) என்று தொடங்கி. v''பைய'' என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (பாம்பை மெத்தையாக இத்யாதி₃) y,z,a,b பரமன்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம் என்றருளிச்செய்வர்; அதாவது — முந்தினதுக்கு ''துயின்ற பரமன்'' என்று கருத்து. இரண்டாவது – ''பையத்

A பெரியாழ் திரு 5-1-7.

னென்றபடி. c (அடிபாடி) d அவனுடைய ஆதி₁க்யத்தினெல்லையை அநுஸந்தி₁த்தால், பின்னை தங்கள் தாழ்ச்சியினெல்லையிலே நிற்குமத்தனையிறே. e ஔஸித்யத்தாலும் e₂ பே₄ர்க்₃யதையாலும் க்ருஷ்ணன் திருவடிகளைப் பாடாதே திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனைப் பாடுவானென்னென்னில்: இரண்டிடமும் ஒருவனேயாகையால், ''நோன்புநோற்கப்புக்கவர்கள் க்ருஷ்ணனைப் பாடாநின்றார்கள்'' என்று சொல்லாமைக்காக ஒரு தை₃வத்தின்பேரைச் சொல்லிற்றாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

f (பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற) g க்ருஷ்ணனை அநுப₄விக்கப்புகுந்து கூரா₃ப்₁தி₁நாத₃னைச் சொல்லுகிறது என்னென்னில்:—''க்ருஷ்ணனைச் சொல்லிப் பண்ட3ட ஶங்கித்திருக்கிற இடையர் நமக்கு தை₃வம் தந்த இச்சேர்த்தியை அழிக்கிறார்களோ!'' என்று பயப்பட்டு, க்ருஷ்ணனுக்கடியான கூரா₃ப்₁தி₁நாத₃னைச் சொல்லுகிறார்கள். 1. ''ஏஷ நாராயண: ஶ்ரீமாந் கூரார்ணவ நிகேதந: । நாக₃பர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாக₃தோ மது₃ராம் புரீம் ॥'' என்னக்கடவதிறே. h (அடிபாடி) i மஹிஷிகளோடு அல்லாதாரோடு வாசியற ஶேஷத்வம் ஸமானமாயிருக்கையாலே, திருவடிகளைப்பாடி என்கிறார்கள்; i₁ A ''பள்ளிகொள்ளுமிடத்தடிகொட்டிட'' என்னக்கடவதிறே. j அவனுடைய வடிவழகை ப்ரீதிப்ரேரிதைகளாய்க்கொண்டு பாடி.

பெ.அ. f, g உக்தஶங்கா பரிஹாரங்களை விவரியாநின்றுகொண்டு ப்ரமாணம் சொல்லுகாரராக ப்ரதீகத்₃ரஹணம் பண்ணுகிறார் (பாற்கடல் இத்யாதி₃) h, i உத்தமநாயகிகளாயிருக்குமவர்கள் தங்கள் பே₄ர்க்₃யதையாலே அவனைத் தொழுவித்துக் கொள்ளுமவர்களாயிருந்துவைத்து, அடிபாடக்கூடுமோ? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் (மஹிஷிகள் இத்யாதி₃) j ''அடி'' என்றது—உபலக்ஷணமாய், திருமேனியில் ஸௌந்த₃ர்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய இத்யாதி₃)

சி.அ. (பாம்பை மெத்தையாக) என்று. e க்ருஷ்ணனை நோன்புக்கு வேண்டின உபகரணங்களை அபேக்ஷிக்கிறவர்களாகையாலே (ஔஸித்யத்தாலும்) என்கிறார். e₂ 2. ''க்ருஷிர் பூ₄வாசகஶ்ஶப்₃த₃: ணஶ்ச நிர்வ்ருதி வாசக: । விஷ்ணுஸ்தத்₃ப₄ாவயோகா₃ச்ச க்ருஷ்ண இத்யபி₄தீ₄யதே ॥'' என்கையாலே (பே₄ர்க்₃யதையாலும்) என்கிறார். c ''அடிபாடி'' என்றது பத்நீத்வஶேஷத்வங்களுண்டாகையாலே 3. ''அஹம் ஶிஷ்யா ச தா₃ஸீ ச ப₄க்தா ச த்வயிமாத₄வ । மத்க்ருதே ஸர்வபூ₄தாநாம் லகூ₄பாயம் வத₃ ப்ரபோ₄ ॥''. f,g ப்ரமாணம் சொல்லுகைக்காக மீளவும் பதே₃பாத₃நபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனை இத்யாதி₃) i₂ மஹிஷியானவளுக்குத் திருவடிகள் உத்₃தே₃ஶ்யமாயிருக்குமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பள்ளிகொள்ளுமிடத்து இத்யாதி₃) k ''உண்ணேம்''—உண்ண அறியோமென்னுதல்,

---

கூ.அ. துயின்ற பரமன்'' என்று தாத்பர்யம். மூன்றுவது-கீழ்ச்சொன்ன விக்₃ரஹ கு₃ணங்களாலும் ஸ்வரூபகு₃ணங்களாலும் ஸர்வத்தாலும் பெரியவன் என்றபடி. e (ஔஸித்யத்தாலும்) என்றது நோன்புக்குக்கடைக்கூட்டுகையாலே. e₂ (பே₄ர்க்₃யம்) என்றது. 2. ''க்ருஷிர் பூ₄வாசகஶ்ஶப்₃த₃: ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக:। விஷ்ணுஸ்தத்₃ப₄ாவயோகா₃ச்ச க்ருஷ்ண இத்யபி₄தீ₄யதே॥''—நிர்வ்ருதிக்கு பூ₄மி என்றபடி. b ''அடிபாடி'' என்றது பத்நீத்வமும் ஶேஷத்வமுமுண்டாகையாலே. 3. ''அஹம் ஶிஷ்யா ச தா₃ஸீ ச ப₄க்தா ச த்வயி மாத₄வ। மத்க்ருதே ஸர்வபூ₄தாநாம் லகூ₄பாயம் வத₃ ப்ரபோ₄ ॥''

A நாச்-திரு 4-1,

k (பாடி நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம்) l பே₄ாக்₃யாந்தரங்களில் அந்வயி யோம்; l₂ உண்டார்க்கு உண்ணவேண்டாவிறே. இவர்கள் உண்டார்களோ? என்னில்;:-ஓம்; l₃A ''உண்ணுநாள் பசியாவதொன்றில்லை-நமோநார்ணவென்று-உனபாதம் நண்ணுநாள் - அவை பட்டினிநாளே'' என்றும், B ''எல்லாம் கண்ணன்'' என்றும், C ''கூறைசோறிவை வேண்டுவதில்லை'' என்றும், 1. பாதே₂யம் புண்ட₃ரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்'' என்றும், 2. ''வாஸுதே₂வ: ஸர்வம்'' என்றும் இப்படியேயிறே ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் இருப்பது. m ''குடியோம்'' என்ஞதே, ''உண்ணேம்''. என்பானென்? என்னில்:— ''உண்ண'' என்று-குடிக்கைக்குச் சாதிப்பேச்சு; ஆகையிறே, ''நெய்யுண்டான், வெண்ணெயுண்டான்'' என்று க்ருஷ்ணனுக்குப் பேராகிறது. n முதல் தன்னிலே க்ருஷ்ணன் பிறந்த பின்பு n₂ அதில் வ்யுத்பத்தியில்லாமை. o அவன் வருமளவும் உபவாஸக்ருஶ

பெ.அ. k, l அடிபாடுகை ''நெய்யுண்ணேம்'' இத்யாதி₃க்கு ஹேதுவென்று திருவுள்ளம் பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (பே₄ாக்₃யாந்தரங்களில் இத்யாதி₃) m அந்யாபதே₃ஶத்திலே ஸங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (குடியோம் இத்யாதி₃) n பரிஹாராந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (முதல்தன்னிலே இத்யாதி₃) n₂ (அதில்) என்றது-''குடிக்கக்கடவது, உண்ணக்கடவது'' என்ற பே₄த₃த்தில் என்றபடி; அதாவது - இவர்கள் பூர்த்தாக்கள் காமரஸமறியிலாய்த்து க்ருஷ்ணகபே₄க₃ரான இவர்கள் இத்தையறிவது என்றபடி. o ''நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம்'' என்கிற

சி.அ. உண்ணவேண்டோமென்னுதல் k, l₂ ''பாடி உண்ணேம்'' என்கையாலே பாடித்திருப்தி பிறந்ததாகை (உண்டார்க்கு உண்ணவேண்டாவிறே) என்கிறார். l₃ (உண்ணுநாள் இத்யாதி₃) ப்ராக்ருதரான அன்னுதி₃கள் உண்ணுதபோது பசியாவதொன்றுமில்லை என்று. k, m, n ''உண்ணேம்'' என்று ஜாதிப்பேச்சாலே சொல்லுகிறதாதல், க்ருஷ்ணன் பிறந்தபின்பு தமக்கொன்றும் கிடையாதே உண்கிறதுக்கும் குடிக்கிறதுக்கும் வாசியறியாதே சொல்லு

கு. அ. k, n ''நெய்யுண்ணேம்'' என்றதுக்கு க்ருஷ்ணன் பிறந்த பின்பு அதில் வ்யுத்பத்தியில்லாமையாலாகிறது. * ''இவ்விடத்தில் ப்₃ராஹ்மண வைஶ்ய ஶூத்₃ரர்களுடைய கன்றுகள் வார்த்தையை நினைப்பது'' என்று அருளிச்செய்வர். o தாத்பர்யாந்

---

* **இக்கதை பின்வருமாறு.**—ஒருநாள் நடுப்பகலில் அந்தணர் வீட்டுக் கன்று ஒன்றும், வைஶ்யர்வீட்டுக் கன்று ஒன்றும், நான்காம் வர்ணத்தைச் சேர்ந்த இடையர் வீட்டுக் கன்று ஒன்றும் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, இடையர் கன்று 'நான் பால் குடித்துவிட்டு வருகிறேன்' என்று சொல்லிற்று; அதற்கு அந்தணர் கன்று "எங்கள் வீட்டில் காலையிலும், மாலையிலும் மட்டுமே என்னைச் சிறிது பால் ஊட்டச்செய்து என் தாயின்பாலைக் கறந்துகொண்டு, மற்ற வேளைகளில் என்னைத் தாயிடமிருந்து பிரித்துக் கட்டிவிடுகிறார்கள்; நீ எப்படி இப்போது பால் குடிக்கப்போகிறாய்?" என்று கேட்டது. இடையர் கன்று "எங்கள் வீட்டில் என்னைக் கட்டுவதேயில்லை; நான் விரும்பியபோதெல்லாம் என் தாய்ப்பாலைக் குடிக்கலாம்" என்று பதில் கூறிற்று. இப்பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த வைஶ்யர் கன்று "எனக்குத் தாய்ப்பாலின் சுவையே தெரியாது. என்விட்டில் எப்போதுமே என்னைத் தாயைவிட்டுப் பிரித்தேவைத்து, என் தாய்ப்பாலைக் கறந்து விற்றுவிடுகிறார்கள்" என்று கூறிற்று. கண்ணன் பிறந்தபின்பு ஆயர் சிறுமியர் வைஶ்யர் கன்றுபோல் ஆனர்கள் என்பது இவ்வைதிஹ்யத்தின் கருத்து.

A பெரியாழ் திரு 5-1-6. B திருவாய் 6-7-1. C பெரியாழ்திரு 5-1-4.

களாயிருக்கக்கடவோம். இவர்கள்தாம் ஆரைக் கெடுக்கப் பட்டினிகிடக்கிறது? என்னில்: – இவர்கள் உண்ணுதொழிந்தால் பட்டினிவிடுவான் அவன்போலே காணும். ஆகையிறே இவர்கள் இங்ஙனே சொல்லுகிறது,

p (நாட்காலே p₂ நீராடி) q அவன் வந்தால் குளிக்க இராதே, முன்பே தத்₃பே₄கா₃யோக்₃யமாகக் குளித்து. விடிவோரை போய்க் குளிக்கக் கடவோம்; r அவன் திருப்பாற்கடலிலே வந்து சாய்ந்தருளினதை அஸத்ஸமமாக்கக்கட, வோம்; மஹிஷியானவள் ஸ்வரக்ஷணத்திலே ப்ரவர்த்திக்கும்படியாக இருக் கைக்கு மேற்படப் புருஷனுக்கு அவத்₃யமில்லையிறே; அதாவது-தங்கள் த்வரை யாலே அத்தலையில் உபாயப₄ாவத்தை அழிக்கிறார்கள்; A ''ஓதிநாமங்குளித்துச்சி தன்னலொளிமாமலர்ப் பாதநாளும் பணிவோம் நமக்கேநலமாதலில்'' என்கிறார் கள். s ஸ்ரீப₄ரதாழ்வானைப்போலே, விரஹதாபமாறுகைக்காக ''நோன்பு'' என்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டுக் குளிக்கத் தேடுகிறார்களிறே; s, 1 ''அத்யந்தஸு₂கஸம்-வ்ருத்₃த₄: ஸுகுமார: ஸுகே₂சித: l கத₃ம் நுவபரராத்ரேஷு ஸரயூமவக₃ாஹதே ll'' என்கிறபடியே.

t (மையிட்டெழுதோம்) u முதலிலே B மையகண்ணுளிறே, இனி அஞ்ஜன மிடுவதும் மங்க₃ளார்த்த₂மாகவிறே; அது தவிரக்கடவோமென்கையாலே-அவ னுக்கு அவகாஶப்ரதா₃நம் பண்ணக்கடவோமல்லோம் என்கிறார்கள்; இவர்கள்

பெ.அ. வற்றுக்கு–நெய்முதலானவையும் அறியோமென்று கீழே அருளிச்செய்து, அங்ஙனன்றிக்கே,'' உண்ணேம்'' என்றதுக்கு உண்ணவேண்டோமென்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் திருவுள்ளம் பற்றித் தாத்பர்யார்த்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அவன் வருமளவும் இத்யாதி₃) நாச்சியார்க்கு கோபிமார்த்₂தை செல்லாநிற்கச் செய்தேயும் தாமான தன்மையில் தம்முடைய க்ருஷ்ணவ்ய ஸந: பின்னும் வருகையாலே, தம்முடைய தோழிமார்களைக் குறித்து இப்படி அருளிச் செய்தாரென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்,

p₂,q,r,s ''நீராடி'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம்—பே₄கா₃ர்த்த₂மென்றும், அவனைப் பெறுகைக்கு ஸாத₄நமென்றும், விரஹதாபமாறுகைக்கென்றும். q அதில் முந்தினது (அவன் வந்தால் இத்யாதி₃) rஇரண்டாம் தாத்பர்யம் (அவன் திருப்பாற்கடலிலே இத்யாதி₃) sமூன்றும் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீப₄ரதாழ்வானை இத்யாதி₃) ஸ்ரீப₄ரதாழ்வான் அபரராத்ரியிலே ஸ்நாநம்பண் ணுமாபோலே இவர்களும் விரஹதாபமாறும்படி க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷத்தைத் தேடுகிறார்க ளென்று கருத்து.

t, u ''நெய்யுண்ணேம்'' என்கிறவிடத்தில் உண்ணக்கடவோமல்லோமென்று விரஹ தா₃ஸைக்கு அநுகு₃ணமாக ப்ரணயரோஷம்தோற்றச் சொன்னதற்போலே, ''மையிட்டெழுதோம்'' என்றதும் ப்ரணயரோஷத்தாலே சொல்லும் பாசுரமென்று தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார்

சி.அ. கிறார்களாதல். p, q, r, s 'நாட்காலே நீராடி''—பே₄கா₃ர்த்த₂மாதல், ஸாத₄நார்த்த₂ மாகவாதல், விரஹதாபமாறுகைக்காகவாதல், s, ஸ்ரீ ப₄ரதாழ்வான் ப்ராத:காலத்திலே நீராடுவரோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அத்யந்தஸு₂கஸம்வ்ருத்₃த₄:) என்று.

t, u மையெழுதுகிறது அலங்காரத்துக்காகவோ? என்னில் (முதலிலே இத்யாதி₃)

கு. அ. தரம் (அவன் வருமளவுமித்யாதி₃) p ''நாட் காலே'' — நாளினுடைய காலத்திலே, p₂, q, r, s ''நீராடி'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம். sமூன்றும் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீப₄ரதாழ்வான் என்று தொடங்கி) u அலங்காரத்துகோ? என்னில் அருளிச்செய்கிறார் (முதலிலே என்று

A பெரிய திரு 9-3-9. B திருவாய் 4-5-2.

அஞ்ஜனமெழுதப்புக்கால் குறையும் தலைக்கட்டுவான் அவனேயிறே. v பரிபூர்ண விஷயத்தில் இப்படி அவகாஹப்ரதா₃நம் பண்ணப்பெறுதவன்று கிஞ்சித்கரித்ததாக விரகில்லையிறே. w அவனும் பரமப்ரணயியாகையாலே 'இங்கே கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் பெறவேணும்' என்றிருக்கும்.

(மலரிட்டு நாம் முடியோம்) xA ''சுரும்பார் குழற் கோதை'' என்றும், B ''வாசஞ்செய் பூங்குழலாள்'' என்றுமிறே இருப்பது. இனி, பூவுக்குத்தான் நாற்றங்கொடுக்கைக்காகவாய்த்துப் பூ முடிப்பது; அது செய்யக்கடவோமல்லோம் என்கை, y (நாம் முடியோம்) z அவன்தான் மாலையைக் கொடுவந்து மயிரை முடித்து அலங்கரித்து z, விரல்கவ்வி 'இது வாங்காதொழியவேணும்' என்னுமாகில், செய்யலாவதில்லை; a அவன் தீம்பாலே செய்யுமத்தை நம்மால் செய்யலாவதில்லையே; நாமாகச் செய்யாதொழியுமித்தனையிறே வேண்டுவது. b 1. ''அத்ரோபவிஶ்ய ஸா தேந காபி புஷ்பைரலங்க்ருதா । அந்யஜந்மநி ஸ்ர்வாத்மா விஷ்ணுரப்யர்ச்சிதோ யயா ॥'' என்னக்கடவதிறே.

பெ.அ. (முதலிலே இத்யாதி₃) v,w இவர்கள் இப்படி அவகாஹப்ரதா₃நம் பண்ணவேண்டுவானென்? அவன்தானும் இவ்வளவைக்கொண்டு மேல்விழுவானென்? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் (பரிபூர்ண இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) இத்தால் – சேதநனுக்கு ஆபி₄முக்₃யமும், அவனுக்கு அதுகொண்டு கார்யம் செய்கையும் ஸ்வரூபம் என்றதாய்த்து.

y, z "மூடியோம்" என்றத்தாலே ஸித்₃த₄மாயிருக்க, "நாம்" என்று சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அவன்தான் இத்யாதி₃) z₂ "விரல்கவ்வி" என்றது – ப்ரணமத்பண்ணிப் பெருவிரலைத் திருப்பவளத்தாலே ஸ்பர்ஶித்து என்றபடி; இத்தால் வேண்டிக்கொண்டு என்றதாய்த்து. a தங்கள் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேராதத்தை அவன் செய்தால் அதுக்கு இசையக்கூடுமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவன் தீம்பாலே இத்யாதி₃) b அவன்தான் இப்படி தான் உகந்த விஷயத்திலே அலங்கரித்ததுண்டோ? என்ன, ஸம்வாத₃ம் காட்டுகிறார் (அத்ர இத்யாதி₃)

சி.அ. v,wஇவர்களுக்கு இது வேண்டுவானென்? அவனும் இவ்வளவுகொண்டு மேல்விழவேண்டுகிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பரிபூர்ணவிஷயத்திலித்யாதி₃) இத்தால் இவனுக்கு ஆபி₄முக்₃யமும், அவனுக்கு அதுகொண்டு கார்யம் செய்கையும் ஸ்வரூபமென்றதாய்த்து. v "இவர்கள் அவகாஹப்ரதா₃நம் பண்ணுவிட்டால் கிஞ்சித்கரிக்க விஷயமில்லையோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பரிபூர்ண விஷயத்தில் இத்யாதி₃) w இவர்களன்றே அவன் விஷயத்தில் கைங்கர்யம்பண்ணி ஸத்தைபெற வேண்டுவது, அவன் இவர்களுக்குக் கிஞ்சித்காரம் பண்ண வேணுமென்று அபேக்ஷிக்கக்கூடுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவனும் பரம ப்ரணயியாகையாலே இத்யாதி₃) x 'பூ முடியோம்' என்று பரிமளத்துக்கோ பூமுடிக்கிறதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (சுரும்பார்குழல் இத்யாதி₃) z₂ (விரல்கவ்வி) காலில் விரலிக்கவ்வி என்றபடி. b அவன் இப்படி புஷ்பங்கொண்டு அலங்கரிக்குமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அத்ரோபவிஶ்ய இத்யாதி₃)

கு.அ. தொடங்கி) v''இவர்கள் அவகாஹ ப்ரதா₃னம் பண்ணுவிட்டால் இவனுக்கு அலங்கரிக்க விஷயமில்லையோ?'' என்ன (பரிபூர்ண என்று தொடங்கி) w இவர்களன்றே அவன் விஷயத்தில் கைங்கர்யம் பண்ணி ஸத்தை பெறவேண்டுவது, அவன் இவர்களுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணவேணும் என்று அபேக்ஷிக்கக் கூடுமோ? என்ன (அவனும் பரம ப்ரணயியாகையாலே இத்யாதி₃) x பரிமளத்துக்கோ பூ முடிக்கிறதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (சுரும்பார் குழல் கோதை) என்று. z₂ (விரல் கவ்வி) என்றது காலில் விரல் கவ்வி என்றபடி. b அவனப்படிச் செய்யுமோ? என்ன (அத்ரோபவிஶ்ய என்று தொடங்கி) c ''செய்யாதன

A நாச்-திரு 9-10 B திருவாய் 10-10-2.

c (செய்யாதன செய்யோம்) d விதி₄யுண்டாகிலும், பூர்வர்கள் ஆசரித்ததற்கு மேற்பட ஆசரிக்கக்கடவோமல்லோம்; e அதாகிறது 1, "ஸுஹ்ருத₃ம் ஸர்வ பூ₄தாநாம்"என்று-அவன் ஸர்வபூ₄தஸுஹ்ருத்தாக இருந்தானேயாகிலும், ததீ₃யரை முன்னிட்டுக்கொண்டல்லது அவனைக் கிட்டக்கடவோமல்லோமென்கை, f பெண்களில் முற்படவுணர்ந்தார் ஒருவரையொருவர் எழுப்பி, எல்லாருங்கூடி யல்லது க்ருஷ்ணனைக் கிட்டக்கடவோமல்லோமென்கை. g 2. "நிவேத₃யத மாம் கி₂ப்ரம்" என்றும் 3, "பிதாமஹம் நாத₂முநிம் விலோக்ய ப்ரஹ்ஷித₃," என்றும் இவை யிறே ப்ரமாணங்கள். h ஸ்ரீப₄ரதாழ்வான முடிசூடச் சொன்னவிடத்தில் ஸர்வப்ர காரத்தாலும் யோக்₄யதையுண்டாயிருக்க, "இக்குடியில் இதுக்கு முன்பு செய்யா தன நான் செய்யமாட்டேன்" என்றுனிறே.

: (தீக்குறளை சென்றோதோம்) j பிறர்க்கு அநர்த்த₄ாவஹமாகப் j, பொய் சொல்லக்கடவோமல்லோம்; பிராட்டி பெருமாள்பக்கல் ஏகாந்தத்திலும் ஏகாக்ஷி ஏககர்ணிகள் நலிந்தபடி சொல்லிற்றுக இல்லையே ஸ்ரீராமாயணத்தில். k நம்மில் நாம் "நப்பின்னை நங்காய்"(20) என்றும், k₂ "நாயகப்பெண்பிள்ளாய்"(7) என் றும், "பேய்ப்பெண்ணே"(7) என்றும் ஒருவர்க்கொருவர் இட்டீடுகொண்டு சொன்னவை க்ருஷ்ணன் செவிப்படுத்தக்கடவோமல்லோம்.

க. ப. அ. c, d "செய்யாதன செய்யோம்" என்லகக்குச் செய்ய ப்ரஸக்தியுண்டோ? என்ன. அத்தை அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு, அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (விதி₄ இத் யாதி₃) இது தொடங்கி ப்ரணயரோஷத்தாலேயன்றிக்கே அதி₄காரிஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகை யென்று கண்டுகொள்வது. e, f ஸ்வாபதே₃ஶத்திலும் அந்யாபதே₃ஶத்திலும் தாத்பர்யத்தை விவரிக்கிறார் (அதாகிறது இத்யாதி₃ வாக்ய த்₃வயத்தாலே) g புருஷகாரத்தை முன்னிட்டுக் கொள்ளுக பூர்வர்கள் செய்தார்களென்கைக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (நிவேத₃யத இத் யாதி₃) h செய்யாதன செய்யாதிருக்கைக்கு உதா₃ஹரணங்காட்டுகிறார் (ஸ்ரீ ப₄ரத இத்யாதி₃) i, j_2 "ஞாலம்" என்றதன் அர்த்த₂ம் (பொய்) என்றது; அதாவது-குற்றமென்றபடி. k. ப்ர க்ருதத்திலே கோபிமார்க்குக் குற்றத்துக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (நம்மில் நாம் இத்யாதி₃) k_2 (நாயகப் பெண்பிள்ளாய்) என்றதுக்கு "நிர்வாஹகையாயிருந்த படி இதுவோ?" என்று வெறுத்துச் சொல்லுகையாலே குற்றமென்று கண்டுகொள்வது.

சி. அ. c "செய்யாதன செய்யோம்" என்றதுக்கு உபாயாந்தரங்கள் செய்யோமென்று A "இது காண்மினன்னைமீர்" என்ற பாட்டிலே வ்யாக்₂யானம் பண்ணினார்கள். g ததீ₃யர் முகே₂ந ஆஶ்ரயிக்கைக்கு நியாமகமுண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நிவேத₃யத இத்யாதி₃) h பூர்வர்கள் ஆசரித்ததே ஆசரித்துக்கொண்டு போந்தவர்களுண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ ப₄ரதாழ்வான் இத்யாதி₃) i தீக்குற(ஞ)னாக்கு இரண்டு பொருள்— பிறர்க்கு அநர்த்த₂ாவஹமான பொய் என்னுதல்.*(அத₂வா) இத்யாதி₃யாலே குற்றமென்னுதல்.

கு. அ. செய்யோம்" என்றதுக்கு "உபாயாந்தரங்கள் செய்யோம்" என்று, A "இது காண்மின் அன்னைமீர்" என்றபாட்டில் வ்யாக்₂யானம் பண்ணினார்கள். h பூர்வர்கள் ஆசரித்ததே ஆசரித்துக் கொண்டு போனவர்களுண்டோ? என்ன (ஸ்ரீப₄ரதாழ்வான் என்று தொடங்கி).

A திருவாய் 4-6-3. * மூலத்தில் இப்பாடும் காணவில்லை.

l (ஐயமும் l, பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி) ஐயமாவது—யோக்₃ய விஷயத்திலே கு₃ருவாக வ்யயிக்குமது; பிச்சையாகிறது — ப்₃ரஹ்மசாரிகளுக்கும் ஸந்யாஸிகளுக்கும் இடுமது, m ''இங்கு க்ருஷ்ணநுப₄வம் பண்ணுவோம்'' என்பார்க்கு அவனை அநுப₄விப்பித்தும் ''ததீ₃யரையநுப₄விப்போம்'' என்பார்க்கு அவர்களை அநுப₄விப்பித்தும் போரக்கடவோம். n (ஆந்தனையும்) o அவர்கள் கொள்ளவல்லராந்தனையும்; o, அர்த்தி₃கள் ஆமளவும். p (கைகாட்டி) q ஸர்வத்தையும் கொடுத்தும் ''ஒன்றும் செய்யப் பெற்றிலோம்'' என்றிருக்கை; r இவர்களை க்ருஷ்ணநுப₄வம் பண்ணிவைத்தும், ''இவர்கள் திறத்தில் ஒன்றும் செய்யப் பெற்றிலோம்'' என்றிருக்கையைச் சொல்லுகிறது. s அத₂வா, ஐயமாகிறது — s, ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபகு₃ணவிஷய ஜ்ஞானம்; பிச்சையாகிறது — ஆத்மஸ்வரூபமாத்ரஜ்ஞாநம்; இவற்றைத் தனக்கு உள்ளவளவும் உபதே₃ஶிக்கையென்றுமாம். (கைகாட்டி) t இப்படி ஜ்ஞாநோபகாரகனுனலும் அவ்வுபகாரம் தன்னெஞ்சில் தட்டாதிருக்கை.

(உய்யுமாறெண்ணி) இந்த ப்ரகாரங்களினுலே உ ஜ் ஜீ வி க் கு ம் ப டி க ளை எண்ணி; ப₄க₃வத்₃விஷயத்திலே உள்புக்கவன்றிறே இவன் உஜ்ஜீவித்தானுகிறது; அது இல்லாதபோது, 1.''அஸந்நேவ''விறே. (எண்ணியுகந்து) மநோரத₂வேளையே தொடங்கி ரஸிக்கிறபடி. 2, ''ஸுஸுக₂ம் கர்த்துமவ்யயம்'' என்கிறபடியே-ஸ்மர்த்தவ்யவிஷயத்தின் ரஸ்யதையாலே ஸ்ம்ருதிவேளையே தொடங்கி ரஸிக்குமிறே. ''எண்ணியுகந்து-செய்யுங் கிரிசைகள் கேளீரோ'' என்று அந்வயம். 2.

பெ.அ. l, m ''ஐயம்'' என்றது-விபு₄வான க்ருஷ்ணனை அநுப₄விக்கை என்றும், ''பிச்சை'' என்றது-அணுஸ்வரூபரான ததீ₃யரை அநுப₄விக்கை என்றும் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரக்ருதத்திலே ஏறிடுகிறார் (இங்கு இத்யாதி₃) o, யோஜநாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அர்த்தி₃கள் இத்யாதி₃) அதாவது – அர்த்தி₃களாக வந்தவர்களெல்லார்க்கும் கொடுத்து, இனி அர்த்தி₃களில்லையென்னுமளவும் என்றபடி. p, q 'கொடுத்து' என்னுதே, ''கைகாட்டி'' என்றதுக்குப் பொ₂ருளதத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வத்தையும் இத்யாதி₃) இப்பாட்டிலே, ''ஏல், ஓர், எம்பாவாய்'' என்றதெல்லாம் பாத₃த்தைப் பூரித்துக்கிடக்கிறது. 2.

சி. அ. l,m,s ''ஐயம்'' — க்ருஷ்ணநுப₄வமாதல். ப₄க₃வத்₃விஷய ஜ்ஞானமாதல். l,,m,s ''பிச்சை''யாவது — ப₄க₃வதாநுப₄வமாதல், ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞானமாதல். n,o ''ஆந்தனையும்'' இரண்டு பொருள்; அர்த்தி₃களுக்கு அபேக்ஷையுள்ளவளவும் என்னுதல், கொடுக்கிறவர்கள் தங்களுக்குள்ளவளவும் என்னுதல். யத₂ர்மதி என்னவுமாம். o₂ (அர்த்தி₂களாமளவும்) அர்த்தி₃கள் கொள்ளுமளவும். P.q, r ''கைகாட்டி'' கையைமறித்துக் காட்டிக்கொடுக்கிறதுக்கு இரண்டு பொருள் (ஸர்வத்தையுமித்யாதி₃) (இவர்களை இத்யாதி₃) s₂ ஜ்ஞானதாரதம்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரனுடைய இத்யாதி₃) 2.

கு.அ.l,m,s ''ஐயம்'' க்ருஷ்ணநுப₄வமாதல், ப₄க₃வத்₃விஷயஜ்ஞானமாதல், l,,m,s பிச்சையாவது—ப₄க₃வதாநுப₄வமாதல், ஸ்வரூபஜ்ஞானமாதல் என்றபடி; n.o. ''ஆந்தனையும்'' என்றதுக்கு இரண்டு பொருள் அர்த்தி₃களுக்கு அபேக்ஷையுள்ளவளவும் என்னுதல், கொடுக்கிறவர்கள் தங்களுக்குள்ளவளவும் என்னுதல். P, q. r. ''கைகாட்டி'' என்றதுக்கு இரண்டு பொருள். c...h ''செய்யாதன செய்யோம்'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யமாகவுமாம். ஒன்றேயாகவுமாம். i...k ''தீக்குறளை'' என்றதுக்கும் அப்படி கொள்வது. 2.

ஆருயிரப்படி-இரண்டாம்பாட்டு.

2 அவ:— இரண்டாம்பாட்டு, முதற்பாட்டு ப்ராப்யப்ராபகஸங்க்ரஹம், இரண்டாம்பாட்டில் க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம்பண்ணுகிறர்கள். மூன்றும்பாட்டு - ப்ராபகஸங்க்ரஹம். இப்பாட்டில், க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம்பண்ணுகிறர்கள். இதரவிஷயங்களில் விடுமவற்றோடு பற்றுமவற்றோடு வாசியில்லை. துல்யபலமாயிருக்கும். ஆயாஸத்தாலே பெறுமதாகையாலும், நிலையில்லாமையாலும். இங்கு A "மாற்பால்மனஞ் சுழிப்ப மங்கையர்தோள் கைவிட்டு" இறே.

வ்யா: – (வையத்துவாழ்வீர்காள்) 1. "புத்திநாஸாத் ப்ரணஶ்யதி" என்கிறபடியே இதர விஷயத்திலே மண்டி முடியும் நிலத்திலே, வகுத்த விஷயமே அநுபவிக்கப் பெற்றவர்களன்றே. B "பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ" என்றும், B"இன்னங்கெடுப்பாயோ" என்றும் உணர்ந்தவர்கள் கூப்பிடும் நிலமிறே. நாட்டார் பெருவிடில் முடியும்படியான விஷயங்களினுடைய தூர்ஸநத்திலே முடிகிறர்களிறே இவர்கள். (வையத்து வாழ்வீர்காள்) இந்தளத்தில் தாமரைபோலே. (வையத்து வாழ்வீர்காள்) க்ருஷிபூமியிலே பலம் புஜிப்பதே! வானிலே பாய்ச்சிறைபிராதே, க்ருஷ்ணகுணங்கள் திருவாய்ப்பாடியிலே ஆழமோழையாய்ப் பரிமாறநிற்க, வானிலிருப்பாகிறது - பெருமாள் காடேற எழுந்தருள, திருவயோத்யையிலிருப்புப்போலவும், க்ருஷ்ணன் திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்தருளா நிற்க, ஸ்ரீமதுரையிலிருப்புப்போலவுமிறே. 2. "அயோத்யாமடவீம் வித்தி" என்று திரு அயோத்யை பட்டது பட்டிறே அங்கு கிடக்கிறது; அங்கு மேன்மை; இங்கு நீர்மை. குணதிக்யத்தாலேயிறே வஸ்துவுக்கேற்றம். 3. "ந ச புநராவர்த்ததே" என்றும், C "மீட்சியின்றி" என்றும், D "ஏற்றிவைத்தேணி வாங்கி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அங்குள்ளார்க்கு இங்கு வரவொண்ணுதே, இங்குள்ளார்க்கு மேன்மையும் காணலாம். ஆகையிறே E "விண்ணுளாரிலும் சீரியரே" என்கிறது. F "முழுதுமித்யாதி - இறுதி கண்டாளே" 4. "நித்யாஞ்ஜலிபுடா:" என்று-நாம் தொழுமத்தனையிறே அங்கு; ஸீலகுணத்துக்கு அகப்பட்டார் மற்றெரு குணத்துக்கு ஆளாகாரிறே. 5. "ஸ்நேஹோ மே பரம:"—அங்குப்போருமளவல்லகாணும்; என்னது ஸ்நேஹம் என் படுத்தாதுதான்! G"என்றனளவன்றுல் யானுடைய அன்பு" என்கிறது. ஆஸ்ரயத்தினளவல்ல காணும் ஸ்நேஹம். 5."ராஜந்த்வயி"-இதுதான் பரத்வத்திலேயோ? என்னில்: ப்ரதிகூலரானவர்களும் 6. "ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை:" என்று மடலெடுக்தும் உம்முடைய பக்கலிலே. இப்போது தவறியிருந்தோமாகில், இனி ஒரு கால் அங்குக்கொள்ளுகிறேமென்றார்—5."நித்யம் ப்ரதிஷ்டிதை;"— காதாசித்கமன்று காணும்: ஸ்வரூபாந்தர்க்கதங்காணும். 5."பக்திஶ்ச நியதா"—ஸ்நேஹமாகிறதேது? பக்திபாகிறதேது? என்னில்; நில் என்ன, முடிந்தேன் என்று முறையழியப் பரிமாறின இளையபெருமாள்படி-பக்தி; ஸ்நேஹமாகிறது — ஒன்றறிந்தன்றிக்கே, வ்யதிரேகத்தில் மூச்சடங்கும்படியான சக்ரவர்த்திபடி. "இப்படி வ்யதிரேகத்தில் முடியும்படியானவன் மோக்ஷபலம் பெறுதொழிவானென்?" என்று நஞ்ஜீயர் பட்டனைக் கேட்க; "இவனுக்குள்ளது நரகமே; பெருமாளாந்ருஶம்ஸ்யத்தாலே

A மூன்-திருவ 14. B திருவாய் 6-9-9 & 8. C திருவாய் 4-10-11. D பெரியாழ்-திரு 4-9-3. E திருவிருத்தம் 79. F பெரு-திரு 7-8. G இர-திருவ 100.

ஸ்வர்க்₃ஸ்த₂னென்'' என்றருளிச்செய்தார். 1. ''ஸ ஸத்யவசநாத்'' 2. ''ராமோ விக்₃ரஹவாந் த₄ர்ம:'' என்று-பரமத₄ர்மத்தைவிட்டு வசநத்தைப்பற்றினகையாலே. 3. ''வீர'' — இவர்தாம் தோற்ற துறையிருக்கிறபடி, 3, ''ப₃ாவோ நாந்யத்ர க₃ச்ச₂தி'' — ''அந்யத்ர'' — என்கிறன்-பேருங்கூட அஸஹ்யமானபடி.

(வாழ்வீர்காள்!) பெருமாள் 4. ''ஏகாம் த₃ரணிமாஸ்ரிதௌ'' என்றுப்போலே ஒரு பூ₄மியிலே ஆகப்பெறுவதாம்; ஸமகாலத்திலே பிறக்கப்பெறுவதாம்; ஒரு ஊரிலேபாவதாம்; அதிலும் அவன் காணவேண்டாத ஆண்களாகவும், பருவங் கழிந்த பெண்களாகவுமன்றிக்கே, ஒத்த பருவமாகப்பெறுவதாம்; திருவயோத்₄யையிலுள்ளார்க்குப்போலே, விஸ்லேஷவ்யஸநம் இல்லாதவையாகப் பெறுவதாம்; இதொரு வாழ்ச்சியிருந்தபடியென்தான்! என்கிறார்கள். ''வாழ்வீர்காள்'' என்ற பன்மைக்குக் கருத்து-அதொரு விபூ₄தியாக ப₄க₃வத₃நுப₄வமேயாத்ரையாயிருக்குமாபோலே, இதுவும் ஒருராக இதுவே யாத்ரையாகப் பெறுவதே! ஒருருக்கொருவனேயிறே பெற்றது — 5. ''விபீ₄ஷணஸ்து த₄ர்மாத்மா'' என்று. 6. ''வக்தா ஸ்ரோதா ச து₃ர்லப₄:'' என்று, சொல்லுவானொருவனேயாய்க் கேட்பாரில்லாத லங்கைபோலன்றிக்கே, த்ரிபாத்விபூ₄தி ஒருநாடாகச் சமைந்தாப்போலே இதொரு ஊராகச் சமையப்பெறுவதே!

(நாமும்) நம்மில் நாம் வக்தாக்களும் ஸ்ரோதாக்களுமாக இருந்தோமேயாகிலும், லாப₄லாப₄ங்களில் ஸமது₃:க்க₃ஸுக₂ராம்படியிருக்கிற நாமும். ''நாராயணனே'' (1) - என்று-அத்தலையில் ந்யஸ்தப₄ரரான நாமும். (நாமும் நம் பாவைக்குச் செய்யும் கிரிசைகள்) ''ப்ராப்ய ப்ராபகங்கள் அவனே'' என்று அறுதியிட்டபின்பு செய்யுமவை ப்ராப்யத்திலே புகுருமத்தனையிறே; இனி பேற்றுக்குடலாகச் செய்வதொன்றில்லை: அச்சமுறுத்திக் கார்யங்கொள்ளப் பார்க்கிறார்களிறே, த்வரை இருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாமையாலே. ப்ராப்யப்ரதிபத்தி பண்ணியே ப்ராபக ஸ்வீகாரம் பண்ணுகிறது, ஆறியிருந்தாலுகில் ப்ரதிபத்திபண்ணிற்றிலனுமத்தனையிறே-அதி₄காரிதான் முமுக்ஷுவே: ஜ்ஞாந₃ப₃லமுண்டாகவேணும்: த்யாக₃மாத்ரத்தையே ஸ்வீகரித்து, ப்ராப்யத்திலே ருசியின்றிக்கே, தான் நினைத்தபடியே நடக்கில் நாஸ்திகத்வமே ப₃லித்துவிடுமத்தனையிறே. கு₃ண்த₃ரவிஷயத்திலே பிறந்த ஸ்ரத்₃தை₄ செயலளவும் ப₃லியாநின்றது; அது ப₄க₃வத்₃விஷயத்திலே வேண்டாததன்றிறே. ''செய்யுங்கிரிசைகள்'' என்கையாலே-அவனும் அவனுடையாரும் வாழும்படியாயிருக்கை.

(கேளீரோ) ''க்ருஷ்ணன்கிடாய், பெண்கள்கிடாய்'' என்கிறவூரிலே கோ₃ப வ்ருத்₃த₄ர்கள் அநுமதிபெற்று, க்ருஷ்ணனைடேகூட அநுப₄விக்கப்பெறுவதே! என்கிற ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே பரவஶகா₃த்ரைகளாய்க்கிடக்க, ''கேளீரோ'' என்கிறார்கள். மேய்ச்சல்தலையிலே அசையிடுவாருண்டோ? பெற்ற அம்ஶத்துக்கு த்ருப்தராமத்தனையோ? மேன்மேலன பரகுபரகு என்று வரவேண்டாவோ? கேட்கையே உத்தே₂ஶ்யமாயிருந்தபடி. நாங்களும் வாய்படைத்த லாப₄ம்பெற்று, நீங்களும் செவிபடைத்த லாப₄ம் பெறவேண்டாவோ? 6. ''புருஷார்த்தே₂யமேவைகோ யத்கத₂ா ஶ்ரவணம் ஹரே:'' — ஸபாத₃, லக்ஷக்₃ரந்த₂த்தாலே த₄ர்மார்த்த, காம மோக்ஷங்களைச்

பொல்லி "இவற்றில் உன்நெஞ்சில்பட்டதென்?"என்ன;"நாலிலும் ஒன்றுமன்று, ப,க, வத்,ணைத்,தராயிருக்கும் உன்போல்வாரைப் பேசவிட்டு, தென்றலும் சிறுதுளியும் பட்டாப்போலே குளிரச் செவிமடுத்துக்கேட்டுக் கிடக்கவமையும் என்றுபட்டது" என்றான்.

1. "ஸம்ஸ்ரவே மது,ரம்"—ஜ்ஞாநப்ரஸரத்,வாரா இந்த்,ரியங்கள் புறப்பட்டு, ப,ராங்,முகமாய்விஷயங்களை க்,ரஹித்து, பின்பிறே ரஹிப்பது; அங்ஙனன்றிக்கே, தென்றலும் சிறுதுளியும் பட்டாப்போலே, பட்ட இடமேபிடித்து ரஹிக்கை. A "கேட்டாரார்" என்னுமாபோலே. 1. "மது,ரம்"—அறிவு கொடுத்து ரஹிப்பிக்கவற்றாயிருக்கை. 1. "வாக்யம்" பூர்வாபரஸங்க,தி வேண்டாதே, தனியே இனிதாயிருக்கை. 1. வைதே,ஹ்யா:" — குடிப்பிறப்புவாசி தோற்ற உடம்புபேணுதே இருந்தபடி. 1. "அபாஹாரா"—உடம்பில்லாதார்க்குச் செவியில்லையிறே. செவிகொடுத்து வார்த்தை சொன்னானென்கிறது. (கேளீரோ) செவிபடைத்த லாப,ம் பெறவேண்டாவோ? (பாற்கட,லுள்) சொல்லுகிறபடிதான் கீழே "நாராயணன்" (1) என்றார்களே; அந்த நாராயண ஸப்த,வாச்யனை ஸர்வேஶ்வரன் திருப்பாற்கடலிலே ப்,ரஹ்மாதி,களுடைய கூக்குரல் கேட்கும்படி குடில்கட்டிப் பயிர்நோக்கும் க்ருஷிகனைப்போலே, தோள்தீண்டியாக வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறானென்கிறார்கள். "மன்னுவடதுரை மைத்தன்" (5) என்று மேலே சொல்லப்புகுகிறார்களாகையாலே "நாராயணன்"(1) என்பது, "பாற்கட,லுள் பையத்துயின்ற பரமன்" என்பதாகாநின்றார்கள்; ஸ்ரீப்,ஷ்மர் பரத்வமே பிடித்து உபபாதி,த்துக்கொண்டுவாராநிற்க, 2. "ஸ ஏஷ ப்ருது,நிர்க்,ராகூஷ: ஸம்பந்தி, தே ஜநார்த்த,ந:" என்று மூதலித்துக் காட்டினாற்போலே 3."அபரம் ப,வதோ ஜந்ம பரம் ஜந்ம விவஸ்வத:" என்ற அர்ஜுநனுக்குத் தானும் அருளிச்செய்தான். (பைய) B "மெள்ளத்துயின்றானே" என்னுமாபோலே ஆர்த்தநாத,ம் கேட்கும்படி அசங்காதே கிடக்கிறபடி, (துயின்ற) தமோகு,ணபி, ப,வத்தாலே வந்த உறக்கமன்றே: ஆர்த்தநாத,ம் கேளாதபோதுகாணும் பிராட்டிமார் பேராக,மும். 4. "மது,ரா மது,ராலாபா" என்று பிச்சேறப்பண்ணுமவள் பேச்சும் அஸஹ்யமாம் - ஜக,த்,ரக்ஷணத்தில் திருவுள்ளம் பற்றினபோது. (பரமன்) இருந்தநாளினபோதையிலும் சாய்ந்தருளினபோதுகாணும் அங்க ப்ரத்யங்க,ங்களில் புக்கு அநுப,விக்கலாவது. நாட்டார்க்கு மற்றப்படியே; இங்கு C "கிடந்ததோர் கிடக்கை" என்றும் D "கோலந்திகழக்கிடந்தாய்" என்றும் சொல்லலாம்படியிருக்கும் ஸர்வாதி,கனென்று தோற்றுமாய்த்துக் கண்வளர்ந்தருளும்போது. 5. "ஸ:"-அழகில் ப்ரகர்ஷ,தி, 5. "மயா பே,ாதி,த:" — காகமென்று ஒரு வ்யாஜமிடுகிறேனித்தனை; என்னிலே கெட்டேன். 5. "ஸ்ரீமாந்" — கண்வளர்ந்தருளுகிறபோதை காந்தி ப்ராகாம்யம். 5. "ஸுக,ஸுப்த:" — படுக்கைக்கிடாயிறே உறக்கமிருப்பது. 5."உத்தப:" — எழப்பிக்கொள்ள நினைத்த கார்யத்துக்கும் உறக்கமேயமையுங்கிடீர். ஸீதையும் உறங்கும்போதும் து,ஷ்டம்ருக,ங்கள் அணையமாட்டாதே. 6. "கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா ராம" -- உண்ணப்புக்கு வாயை மறந்தாரைப்போலே, வந்த காரியத்தை மறந்தான்; ஒரு திருவாட்டி பிள்ளைபெறும்படியே! என்கிறான். E "படுத்தபைந் நாகணை".(பரமன்) கிட்டவந்து கிடக்கிற குறிப்பு,க்யத்தாலே வந்த ஏற்றமாகவுமாம்.

A திருவாய் 10-6-11. B மூன்-திருவ 93 C திருமாலை 23. D திருவாய் 5-8-1, E திருப்பள். 9.

(அடிபாடி) "பரமன்" என்கிறார்களே; அவனுடைய ஶேஷித்வத்தை அநுஸந்தி₄த்தால் நடுவு தங்குமவர்களல்லாமை திருவடிகளிலே விழுகிறார்கள். அவனுறக்கம் புருஷோத்தமத்வத்துக்கு ஸஜாதீயமானாற்போலே, இவர்களும் நாரீணுமுத்தமைகளானமைக்கு ஸஜாதீயம் திருவடிகளைப்பாடுகை. அவன் ஶேஷித்வத்துக்குச் சமைந்தாற்போலே, இவர்கள் ஶேஷத்வத்துக்குச் சமைந்தபடி. ஸ்தநந்த₄யப்ரஜை மூலையிலேயிறே வாய் வைப்பது. A "செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு" என்னுமவர்களிறே.

(அடிபாடி நெய்யுண்ணேம்) அடிபாடுவதுக்கு முன்பு போலே அவை தா₃ரகமாவது; B "எல்லாங்கண்ணன்" என்றிறே பின்னையிருப்பது. 1. "வாஸுதே₃வஸ்ஸர்வ"மிறே, எல்லாமவனே என்றிருக்கையாலே C. "கூறைசோறிவை வேண்டுவதில்லே" என்றூர் தமப்பனூர்; இவள், அவரிலும் உள்புக்கு, இடைச்சியான முறுக்கத்தாலே "நெய்யுண்ணேம், பாலுண்ணேம்" என்கிறாள். (அடிபாடி நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம்) உண்டார்க்கு உண்ண வேண்டாவே. "குடிக்கக்கடவது, உண்ணக்கடவது" என்று அறிகிறிலள் முதல் தன்னிலே வ்யுத்பத்தியில்லாமையாலே. இவர்கள் ஸௌகுமார்யந்தான் திருவடிகளைப் பாடுதல் நெய்யும் பாலும் குடித்தாற்போலே. (நெய்யுண்ணேம்) அவன் ஜீவநம் வாங்கோமென்கிறார்கள். (நெய்யுண்ணேம்) இவர்கள் யாரைத்தான் பட்டினிகொள்ளப் பார்க்கிறது? இவர்கள் உண்டால் பசிகெடுவது அவனுக்குப்போலே. ஶரீரத்துக்கு வரும் நன்மை ஶரீரிக்கிறே. 2. "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்"

(நாட்காலே நீராடி) ப்₃ராஹ்மமுஹூர்த்தத்திலே குளிக்கக்கடவோம். அவன் திருப்பாற்கடலிலே கிடந்தகிடை என்னுச்சுதுதான்? மஹிஷியானவள் குளித்து விரல் முடக்குமதிற்காட்டில் மடலுண்டோ? D "ஒதிநாமம்"— அவனையழிப்பார் வார்த்தைகளிருக்கும்படியிறே. (நாட்காலே நீராடி) அதில் அவனைப் பிற்பாடனுக்கக்கடவோம். 3. "ந மே ஸ்நாநம்" — ப₄ர்த்தாவின் அஸந்நிதி₄யிலே குளிக்கு இருய்க்கும் ப₄ர்யையைப்போலே 3. "வஸ்த்ராண்யாப₃ரணாநி ச"—உடம்புதானே மிகையாயிருக்க, அதுக்குமேலே அந்தரமானவற்றைச் செய்யவோ? E " உடம்பினுல் குறைவிலமே" என்றுகாதேயிருக்கிறது, 3." தம் விநா" — குளிப்பார்க்கு ப்ரதா₄நோபகரணம் வேண்டாவோ? 3."கைகயீபுத்ரம்;"—"நடுவிலாய்ச்சி பிள்ளையை நலிந்தாள்" என்னு, நாமும் அவனை நலியவோ? 3. "கைகயீபுத்ரம்"—ரிஷிகளோடே ஸம்பா₄ஷிக்கவும், அவர்கள் விரோதி₄களைப் போக்கவும், அத்தால் வந்த புகழும், அவளால் வந்ததன்றே; அவள் பெற்றபிள்ளையன்றே. 3."ப₄ரதம்"—அவள் ஸம்ப₃ந்த₄ம் மிகையென்னும்படியன்றே அவன்தன்படி. 3."தா₄ர்மசாரிணம்"—நம்மைப்பிரிந்தால் அவனிருக்கும்படியிருந்தால், அவனைப்பிரிந்தால் நாமிருக்கும்படி இருக்கவேண்டாவோ? இப்படி ஶேஷபூ₄தர் அஸந்நிதி₄களிலே ஶேஷிகள் குளிக்கு இருய்ப்பர்களிறே; அத்தைப் பொய்யாக்கி அவனையொழிய நாங்கள் குளிக்கக்கடவோமென்கிறார்கள். நாட்காலே நீராடி) ஶ்ரீப₄ரதாழ்வானைப்போலே; 4."அத்யந்தஸுக₄ஸம்வ்ருத்₄த₄:" இத்யாதி₄. 5."ஶேதே ஶேதே மஹீதலே" 6."ப₄ரதஸ்ய வதே₄ தோ₄ஷம்" என்றவன் வார்த்தையிறே. "அநுகூலன்" என்று அறிந்தவாறே "நாம் தழைமுறித்திட்டாகிலும் கிடப்பு தோம்; அவன் தறைக்கிடை கிடக்கிறான்" என்கிறான்.

A திருப்பல்-1. B திருவாய் 6-7-1. C பெரியாழ்-திரு 5-1-4. D பெரிய திரு 9-3-9. E திருவாய் 4-8-9.

(மையிட்டெழுதோம்) A மையகண்ணுளிறே. இனி, அதுதனக்கு நிறங் கொடுக்கையிறே உள்ளது. அவனைக்கெடுக்கிறுள் காணும். இவர்கள் தொடங்கினாலிறே அவன் குறையும் கற்பிப்பது; அவன் கிஞ்சித்காரத்துக்கு அவகாஶப்ரதானம் பண்ணுமென்கிறார்கள். ஶேஷிக்குக் கிஞ்சித்கரியாதபோது ஶேஷத்வமில்லை. அவன் நிரபேக்ஷனுகையாலே கிஞ்சித்காரத்துக்கு இடமில்லை; இவன் ஸ்வரூபலாபத்துக்காகவே அவன் ஸாபேக்ஷரைப் போலே இவர்கள் கிஞ்சித்காரங் கொள்ளக்கடவன். இவன் ஶேஷத்வம் தன்னுடைய ஶேஷித்வத்திலே சேருகையாலே இது ஸ்வரூபாந்தர்க்கதம். (மலரிட்டு நாம் முடியோம்) B "சுரும்பார்குழற்கோதையிறே. அப்போதலர்ந்த செவ்விப்பூவினின்றும் வண்டுகள் கால்வாங்கி இவள் குழலிலே படியும்படியிறே திருக்குழலிற் செவ்வியிருப்பது. தான் "மாலேசூட" என்று தொடங்கினால், குறையும் அவன் வந்து சூட்டி அலங்கரிக்குமிறே; அதுக்கு அவனுக்கு அவகாஶம் வையோமென்கை. (நாம் முடியோம்) அவன்தானே வந்து சூட்டில் செய்யலாவதில்லையே.

(செய்யாதன செய்யோம்) வசநஸித்தமேயாகிலும் பூர்வர்கள் அநுஷ்டானமே பொழிய வேறு செய்யக்கடவோமல்லோம். "ப்ரஸக்தத்துக்கிறே ப்ரதிஷேதமுள்ளது, இது இப்போதென்?" என்னில்; ஸ்வரூபகதனம். ஆழ்வான் "எங்கள் பூர்வர்கள் தேவதாந்தரபஜநம் பண்ணுமையாலே" என்றருளும். 1. "ப்ரதிபுத்தாநாம் ஜிஸவந்தே" இறே. ப்ராப்யப்ராபகங்கள் அவனேயாகிலும், அநாத்மகுணங்கள் தவிருகையும் ஆத்மகுணங்களுண்டாகையும் தவிராதே, சேதநனுகையாலே. 2, "ஸர்வபூதாத்மகே தாத" — கார்யகாரணங்களினுடைய அநந்யத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. 2. "ஜகந்நாதே," — ஜகத்துக்கும் அவனுக்கும் ஸம்பந்தம் ஶேஷஶேஷிபாவத்தாலேயென்கிறது. 2. "ஜகந்மயே" — ஶரீரஶரீரிபாவத்தாலே இஸ்ஸம்பந்தமென்கிறது. 2. "பரமாத்மநி" — இவற்றுக்குத்தான் வ்யாபகனுமற்போலே தனக்கு வ்யாபகாந்தரமில்லையென்கிறது. 2. "கோவிந்தே," — இவ்வைஶ்வர்யத்தைக்கொண்டு கடக்கவிராதே கிட்டநிற்குமவனென்கிறது. 2. "மித்ராமித்ரகதா குத:" — ஸம்பந்தம் இதுவானபின்பு மித்ரத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியான அமித்ரத்வமுமில்லையென்கிறது. முக்தனுக்கு ததீயத்வாகாரத்தாலே லீலாவிபூதி உத்தேஶ்யமாகாநிற்கச்செய்தே த்யாஜ்யமுமாகிறதிறே. விபூதி மாத்ரமே உத்தேஶ்யமாமன்று, அவனுக்குத் தநுபூதரான ப்ரஹ்மாதிகளோடொக்க C "நீராய் நிலனுய்" என்கிறதுவும் உத்தேஶ்யமாமிறே. இவை ஆஶ்ரயணீயமானாலும் ஈஶ்வராபிமாநிகள் த்யாஜ்யரிறே. அக்நிஹோத்ராக்நிக்கும் ஸ்மஶாநாக்நிக்கும் அக்நிஸாம்யமுண்டாயிருக்கச்செய்தே, விதிதந்த்ரங்களிலே ஒன்று நிஷித்தமாகவும் ஒன்று ஶாஸ்த்ரமாகவும் சொல்லாநின்றதிறே. இப்படி பூர்வர்கள் அநுஷ்டாநமுண்டிறே. 3 "ஸாஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்" என்கிறபடியே ப்ராப்தி உண்டாகிலும் ஒருவர் ஒருவரை எழுப்பி, எல்லாரும் திரளவல்லது அவன் முன்பு நிற்கக்கடவோமல்லோம்; நாம் தனியே சென்று நிற்கில் வைரூப்யா

A திருவாய் 4-5-2. B நாச்-திரு 9-10. C திருவாய் 6-9-1.

வஹமாம். (செய்யாதன செய்யோம்) 1. ''ஸர்வாத்மநா ப₄ர்யநுநீயமாந:'' என்ற இளையபெருமாளைப்போலேயும், சக்ரவர்த்தியும் பெருமாளும் கொடுக்கையாலே ராஜ்யம் பண்ணுகை ஶாஸ்த்ரார்த்த₂மாயிருக்க, ''இவ்வம்₂ஶத்தில் முறை தப்புவா னில்லை'' என்று ஶ்ரீப₄ரதாழ்வான் முடிக்கு இருய்த்தாப்போலேயும்.

(நிக்குறளை சென்றேதோம்) ''பேய்ப்பெண்ணே''(7) என்று வையவுங் கடவோம்; ''நாயகப்பெண்பிள்ளாய்''(7) என்று காலிலே விழவுங்கடவோம்; அவன் செவிப்படுத்தோம். பத்து மாஸம் சுற்றுமிருந்து ராக்ஷஸிகள் பண்ணின தர்ஜன ப₄ர்த்ஸநாதி₃களை ஏகாந்தத்திலும் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யாத பிராட்டி யைப்போலே. (சென்றேதோம்) அவன்தான் கலந்து நின்று அறியுமாகில் செய்ய லாவதில்லை. (சென்றேதோம்) பிறர் செய்யுமவை அறிவிக்கச் சென்றாலும் அவன் முக₂த்தில் தண்ணளிகண்டால் அறிவிக்கவொண்ணுதபடியிருக்குமே. 2. ''ஸ ச நித்-யம் ப்ரஸந்நாத்மா'' என்றிறேயிருப்பது.

(ஐயமும் பிச்சையும்) ப்ராப்தகாலங்களிலே ஆர்த்தரையும் யோக்₄யரையும் வார்த்து இடுமவை. (ஆந்தனையும்) அவர்கள் கொள்ளவல்லராந்தனையும் கொடுத்து. (கைகாட்டி) எல்லாம் கொடுத்தாலும், கொடுத்ததுண்டோ? என்றிருக்கை. அதாவது-ஒருவரையொருவர் எழுப்புகையும், அவர்களுக்கு ஸர்வஶ்வதா₄நமாகத் தங்களைக் கொடுக்கையும், எல்லாரையும் கொண்டுபோகையும், க்ருஷ்ணநுப₄வம் பண்ணி வைக்கையும், இவையெல்லாம் செய்தாலும் ஒன்றும் செய்யப்பெற்றிலோ மென்றிருக்கையும்.

(உய்யுமாறெண்ணி) 3. ''அஸந்நேவ ஸ ப₄வதி'' என்றிறே முன்பு கிடந்தது; 3. ''ஸந்தமேநம் ததோ விது₃:'' என்கிறபடியாகை. (எண்ணி உகந்து) மநோரத₂மே பிடித்துத் தித்தியாநிற்கும்போலே! A ''நின்புகழ்'' இத்யாதி₄. உன்னுடைய கல்யாணகு₃ணங்களை அநுஸந்தி₄க்கும் அநுஸந்தா₄நத்தோடு ஒக்குமோ நீ போரப்பொலியக் கொடுக்கும் பரமபத₃ம்? B ''மாலே படிச்சோதி மாற்றேலினி— மறப்பின்மை யான் வேண்டும் மாடு.'' ''உகந்து — செய்யுங்கிரிசைகள் கேளீர்'' என்கிறார்கள். விதி₄பூர்வகமாகச் செய்கையன்றிக்கே ப்ரீதிபூர்வகமாகச் செய்கை. 2.

ஈராயிரப்படி — இரண்டாம்பாட்டு

வ்யா:—இரண்டாம்பாட்டு. (வையத்து வாழ்வீர்காள்) வழியடியுண்கிற தே₂ஶத்திலே முடிவைத்துக்கொண்டிருக்கிற பா₄க்₃யவதிகாள்! க்ருஷிபண்ணும் பூ₄மியிலே ப₂லம் பு₄ஜிக்கப் பிறந்த பா₄க்₃யவதிகாள்!

(நாமும்)''இந்தப்ப₂லம் நமக்கொருநாள் கைவரவற்றே?'' என்றிருந்த நாமும். அவனாலே அவனைப் பெறவிருக்கிற நாமும். (நம் பாவைக்கு) நம்முடைய நோன்பு-க்கு. ''இந்த்₃ரஜித்து நிகும்பிலையிலே ஹோமம் பண்ணிமுற் போலேயன்றிக்கே சக்ரவர்த்தி நாலாஹூதி பண்ணி நாலு ரத்னத்தைப் பெற்றாற்போலே நமக்கொரு நோன்பு கூடுவதே'' என்று கொண்டாடுகிறார்கள். (செய்யும் கிரிசைகள்) செய்து தலைக்கட்டும் க்ரியைகள். (கேளீரோ) கேட்கைதானே உத்தே₃ஶ்யம். ஶ்ரீ நாரத₃

A பெரிய திருவ 53. B பெரிய திருவ 58.

பகவான் ஸ்ரீ ராமாயணத்துக்குப் போக்குவிட்டாற்போலே சொல்லியல்லது தரிக்கவொண்ணுதாயிருக்கிறபடி. இவள் ஆசார்யத்வம் ஆசைப்பட்டன்று; இவர்கள் "சொல்லாய்" என்னச் சொல்லுகிறிலள்.

(பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற) திருப்பாற்கடலிலே ஆர்த்தருடைய ஆர்த்தநாதரும் செவிப்படும்படி அவஹிதனுய்க்கொண்டு மெத்தெனக் கண் வளர்ந்தருளினபடி; ஜகத்ரக்ஷண சிந்தையிறே. (துயின்ற பரமன்) உறக்கத்துக்கு ஆலத்திவழிக்க வேண்டியிருக்கை. A "நம் பாற்கடல் சேர்ந்த பரமன்" இறே. B "கிடந்ததோர் கிடக்கை"யிறே. அநாஸ்ரிதர்க்குப் புலியுறங்கினாற்போலே. ஆஸ்ரிதர்க்கு என்றும் அபயமாயிருக்கும். தொட்டிற்காற்கடையிலே படுத்துக் கொள்ளும் தாயைப்போலே ஸம்ஸாரார்ணவத்தின் நடுவே கிடக்கை. (பரமன்) தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே திருவநந்தாழ்வான் மேலே சாய்ந்தபின்பு நிறம் பெற்றபடி.

(பரமனடிபாடி நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம்) உண்டார்க்கு உண்ண வேணுமோ? பாலைக்குடித்து வேப்பங்காயைத் தின்னவேணுமோ? ஆனால் க்ருஷ்ணனைச் சொல்லாதே க்ஷீரார்ணவநாயியைச் சொல்லுவானென்னென்னில்: கோபவ்ருத்தர் தர்கள் தளும்பாமைக்காக ஒரு தேவதையின் பேரையிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள்.

(நெய்யுண்ணேம் பாலுண்ணேம்) திருவடிகளைப் பாடுகையாலே தெகுட்டி. இவற்றால் காரியமின்றிக்கேயிருக்கை. "நெய்யுண்ணேம்" என்கிறது—க்ருஷ்ணன் பிறந்த பின்பு முதலிலே வ்யுத்பத்தியில்லாமை. (நெய்யுண்ணேம்)பாலில் ஸாரமான நெய்யைத் தவிர்த்தவர்கள் பாலைத் தவிர்க்கக் கேட்க வேணுமோ? (நாட்காலே நீராடி) 1. "ப்ராஹ்மே முஹூர்த்தே" இத்யாதிப்படியே ராம விரஹத்தாலே பிறந்த வெக்கையை ஆற்றுகைக்காக ஸ்ரீபரதாழ்வான் நீராட்டுப்போலே க்ருஷ்ண விரஹம் தின்ற உடம்பை நீரிலே தோய்க்கவென்கிறார்கள். ஸாத்விகாக்ரேஸரர் எழுந்திருக்குமாபோலே எழுந்திருக்கை.

(மையிட்டெழுதோம்) அஸிதேக்ஷணைகளாகையாலே வேண்டுவதில்லை. அஞ்ஜநபர்வதத்தின் அந்தராத்மாவைப் பிடித்தாய்த்துக் கொள்ளீர் இவள் மையெழுதுவது. (மலரிட்டு நாம் முடியோம்) மாலை முடியோம். பறப்பதின் குட்டி தவழுமோ? C சூடிக்களைந்தன சூடுவர்களிறே. மாலாகாரர்மகளிறே.

(செய்யாதன செய்யோம்) விதியுண்டேயாகிலும் பூர்வர்களாசரித்தபடியை யொழிய செய்யக்கடவோமல்லோம். "முடி சூடுகை ஸிஷ்டாசாரமல்ல" என்றிருந்த பரதாழ்வானைப்போலே பஞ்சலக்ஷம் குடியிலே உள்ள பெண்களிலே ஒருத்தி குறையிலும் க்ருஷ்ணன் பக்கல் போகோமென்கிறார்கள். (தீக்குறளை சென்றோதோம்) நம்மில் நாம் "பேய்ப் பெண்ணே" (7)என்று சொன்னோமாகிலும் க்ருஷ்ணன் செவிகேட்க ஒரு குறைசொல்லோம். ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்பக்கல் தோஷங்கண்டால் கண்டது நெஞ்சோடே கூட்டோமென்கிறார்கள். நெஞ்சோடே கூட்டுகையாவது—அவனுக்குச் சொல்லுகை. D "என் நெஞ்சகம் கோயில் கொண்ட" இறே. அந்தர்யாமியிறே. E "என் நெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்" இறே. ஆகையாலே நெஞ்சோடே கூட்டோமென்கிறார்கள்.

A திருவாய் 3-7-1 B திருமாலை 23 C திருப்பல் 9 D பெரியதிரு 9-5-10 E திருவாய் 10-8-1 .

(ஐயமும் பிச்சையும்) முகந்து இடுகையும், பிடித்து இடுகையும்; ஐயமாவது—யோக்₃யருக்கு இடுமது. பிச்சையாவது—ஸந்யாஸிகளுக்கு இடுமது. (ஆந்தனையும்) கொள்வாரைப் பெறுந்தனையும்; கொடுக்கக் கொள்ளுவார் கொள்ளவல்லராந்தனையும். (கைகாட்டி) எல்லாம் கொடுத்தாலும்" நாம் கொடுத்ததுண்டோ?" என்று அத்தை அநாத₃ரிக்கை. ஔத₃ார்யத்தின் மிகுதியிருக்கிறபடி. (உய்யுமாறெண்ணி) இப்படிகளாலே பிழைக்கும் விரகெண்ணி. (உகந்து) ப்ரீதைகளாய். (எண்ணியுகந்து) அனுப₃விக்கும்படியை மநோரதி₂த்து; "உகந்து செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ" என்று அந்வயம். 2.

நாலாயிரப்படி—இரண்டாம் பாட்டு.

2. அவ:— இரண்டாம் பாட்டு. விடுமவற்றை விடுகையும் செய்யுமவற்றைச் செய்கையும் இரண்டும் ப்ரியமாகையாலே க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம் பண்ணுகிறது.

வ்யா:—(வையத்து வாழ்வீர்காள்) A "கொடுவுலகம்" என்ற இவ்விடத்தே வாழப்பெற்ற பா₃க்₃யவதிகாள்! "இங்கேயிருந்து ப்ராக்ருதபோ₄கங்களை பு₄ஜிக்கிற உங்களுக்கு மேல்சொல்லுகிற அப்ராக்ருதபோ₄கம் இவ்வுடம்போடே ஸித்₂தி₂ப்பதே!" என்கிறார்கள். இங்கே க்ருஷ்ண கு₃ணங்கள் ஆழமோழையாய்ச் செல்லாநிற்க, வானிலே போய்ச்சிறையிராதே. அந்த இருப்பு தட்டிலிருப்பாரைப் போலே; இது ராஜ்ய ப்ராப்திபோலே. அவன் காற்கடைக் கொண்ட பரமபத₃மொழிய இங்கே பிறக்கப் பெற்றிகோளே! என்கிறது. 1, "அயோத்₃யாமடவீம் வித்₂தி₂". (வாழ்வீர்காள்) திருவயோத்₃யையில் உள்ளாரைப்போலே வாழக்கோலிப் பதிஞலாண்டு தரைக்கிடைகிடந்தாற்போலே கிடத்தல், அவர்களைப்போலே வாரிப்பிடியாகப் பிடியுண்டுபோய் அநர்த்த₂ப்பட்டாற்போலே படுதல் செய்யாதே அவனெடொக்கப் பிறந்த பா₃க்₃யவதிகளன்றே. திருவடி 2. "பா₃வோ நாந்யத்ர க₃ச்ச₂தி" என்றிலனே? B "அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்" என்றும், C "வானுயரின்பம்" என்றும் அவ்விடம் இவர்களுக்கு ஸம்ஸாரமாய்த்து; அவனிருந்தவிடத்தே வாழலாமித்தனையிறே; சேதனனுக்கு அரியதானவிடம்; இவ்விடம் அவன்தானே வந்து தன்னைப் பெறுகிறவிடமான தன்னேற்ற முண்டு. D "உயர்வறவுயர் நலமுடையவன்" என்றபோது தெளிவோடேயிருந்தார். E "உரலினோடிணைந்திருந்தேங்கிய எளிவு" என்றபோது E "எத்திறம்" என்று மோஹித்தார். தெளியப்பண்ணும் விஷயமே மோஹிக்கப்பண்ணும். விஷயமோ சீரியது; அங்கு அவனைத் தொழுமித்தனை. இங்கு, F "தொழுகையும் இவைகண்ட அசோதை தொல்லையின்பத்திறுதிகண்டாளே" என்று அவன் தொழஷம் காணலாம்; ஆகையாலேயன்றே இங்குள்ளார் G "விண்ணுளாரிலும் சீரிய" ராய்த்து. 'வாழ்வீர்காள்' என்கிற பன்மையாலே ஒரு விபூ₄தியாக பு₄வதி₂நு பு₄வமே யாத்ரையாயிருக்குமாபோலே, ஊராக இதுவே யாத்ரையாயிருக்கை. H "அடியோமோடும் நின்னோடும்". I. "வாழாட்பட்டு நின்றீருள்ளீரேல்" என்று கூட்டுத்தேடினர் தமப்பனர்; இவளுக்கு இங்கே வாழுகைக்குக் குழாங்களுண்டானபடி. 3. "ஏகாம்

A திருவாய் 4-9-7 B திருமாலை 2 C திருவாய் 8-1-9 D திருவாய் 1-1-1 E திருவாய் 1-3-1 F பெருதிரு 7-8 G திருவிருத்தம் 79 H திருப்பல் 2 I திருப்பல் 3.

தரனீ மாஞ்ரிதெள" என்று நீங்களும் அவனும் ஒரு மண்ணிலே பிறக்கப்பெற்றி கோளே என்றுமாம். க்ருஷ்ணனெளிக்கவேண்டும் ஆணுகாதே பெண்ணுகப்பெற்றி கோளே! அதுக்குமேலே பருவங்கழிந்த பெண்களாகாதே அவனுகக்கும் பருவத்தில் பெண்ணுகப் பெற்றிகோளே! என்றுமாம்.

(நாமும்) நமக்கும் சில க்ருத்யாக்ருத்யங்களுண்டு; உபாயோபேயங்கள் அவனே யாகையாலே இவை அவற்றில் புகாது. வேறொன்றைக் கொண்டு போதுபோக்க வொண்ணுது; ருசி கிடந்தவிடத்தில் கிடக்கவொட்டாது. (நாமும்) அதனுலே அல மருகிற நாமும். 'நாராயணனே உபாயம்' என்று அறுதியிட்டு, A "இன்று வந்தித் தனையும் அழுது செய்திடப்பெறில் நானென்று நூருயிரமாக் கொடுத்துப் பின்னு மாளும் செய்வன்" என்று பேற்றை அறுதியிட்ட நாமும்.

(நம்பாவைக்கு) அவனையும் அவனுடைமையையும்—அழிக்க நினைத்த இந்த்ர ஜித்தின் நோன்புபோலன்றியே அவனையும் அவனுடையாரையும் உண்டாக்கும் நோன்பு. பெண்களையும் அவனையும் எழுப்பிக் கூட்டி ஓலக்கமிருத்திக் காண்கையே ப்ரயோஜனமாயிருக்கை. பெரிய திருவடியைப்போலே ஸாத்யமே ஸாதநமாயிருக்கை. B "தூபவமுதைப் பருகிப் பருகி என்மாயப் பிறவி மயர்வறுத்தேனே". தர்மம் மேல் பலம் தருமதாயிருக்கை. 1. "ஸுஸுகம் கர்த்தும்" — கைக்கூலி கொடுக்கவேண்டி யிருக்கை; கரும்பு தின்னக் கருப்புக்கூட்டி கூலியாமாபோல. 1. "அவ் யயம்"—'தன்னையும் உபயவிபூதியையும் கொடுத்தாலும் போராது இவன் பண்ணின உபகாரத்துக்கு' என்று இவன் பண்ணின அஞ்ஜலியை நினைத்திருக்கை; 2. "ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ மே" 3. "ந ஜாது ஹீயதே"

(செய்யும் கிரிசைகள்) விஹிதத்திலே ப்ரதிஷேதமுள்ளது; இச்சைக்கு விதே யத்வமுண்டோ? நாமுகந்து செய்யும் க்ருத்யங்கள். (செய்யும் கிரிசைகள்) மடல்போலே காட்டி நடுவே விடுவதல்ல; செய்து தலைக்கட்டியே விடவேணும். (கேளீரோ) 'க்ருஷ்ண னையும் நம்மையும் சேர ஸம்மதிப்பதே! இதொரு லாபமே!' என்று இத்தைக் கொண் டாட; மேய்ச்சல் தரையிலே அசையிடாதே இத்தைக் கொள்ளுங்கோள்' என்கை: 4, "ஸுயதாமிதி சாமந்த்ர்ய ப்ரஹ்ருஷ்டோ வாக்யமப்ரவீத்" என்று தொடங்கி 5. "புருஷார்த்தோயமேவைகோ யத்கதாஸ்ரவணம் ஹரேः" என்னுமளவும் மஹா பாரதத்திலே ஸபாதலக்ஷக்ரந்தத்திலும் தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களைச் சொல்லி, 'இவற்றில் நீ எது புருஷார்த்தமாயிருந்தாய்' என்று வைஶம்பாயந பகவான் தன் ஶிஷ்யனான ஜனமேஜயனைக் கேட்க, 'நீ பகவதநுக்ரஹங்களைச் சொல்லி, நான் கேட்கும தொன்றுமே புருஷார்த்தமாக நினைத்திருந்தேன்' என்றான். (கேளீரோ) இழிந்த துறை தோறும் ஆழங்கால். அவர்கள் கேட்க க்ஷமரல்லர், இவள் சொல்லாதிருக்க க்ஷமை யல்லள். இவள் ஆசார்யத்வம் ஆசைப்பட்டல்ல. அவர்கள் அறியாது கேட்கையல்ல. 6. 'போதயந்தः பரஸ்பரம்" பண்ண; 7. "ஸம்ப்ரவே மதுரம் வாக்யம்"

உங்கள் வயிறு வளர்க்க அமையுமோ? என்ன; "சொல்லீரோ" என்றார்கள். (பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற) கீழ் 'நாரா யணன்' (1) என்றது; இங்கு அவன் கிடந்தபடி சொல்லுகிறது. 8. "ஸதாபர்யந்தி" என்று தன்னைப் பிரியில் வாடுமவர்களை விட்டுப்

A நாச்-திரு 9-7. B திருவாய் 1-7-3.

போந்து ஸம்ஸாரிகளோடே கலக்கப் பெறுதே நடுவே தனியே இவற்றின் ஆர்த்தி தீர்த்துக் கலக்கைக்கு உபாயம் சிந்தித்துக் கிடக்கிறபடி. (பையத்துயின்ற) கர்ப்பி₃னிகள் வயிற்றில் ப்ரஜைகளுக்கு நோவுவராமல் சாயுமாபோலே. அங்கு பிராட்டிமார்களும் கழகங்களுமாய்ச் செல்ல ஆனைக்குப்பாடுவாரைப்போலே அநாதரி₂த்து, "மஹாபலி போல்வார் நலிந்தார்கள்' என்று கூப்பிடுங்கால் கேட்டுக் கிடக்கை. (துயின்ற) ஜக₃த்ரக்ஷண சிந்தை பண்ணுகை. (பரமன்) ஸர்வாதி₃கன். தன்னைப் பரார்த்த₂மாக்கி வைக்கும் கு₃ணாதி₃கன். (அடிபாடி) அவன் மோஹித்வத்துக்குச் சமைந்தாற்போலே பாய்த்து, மோஹித்வத்துக்கு இவர்கள் சமைந்தபடி. இத்தையடைய அழிக்கிறேமென்னுகை. மடலூர்ந்தால் தலைமை கிடக்கும்; ஆர்த்திக்கு உதவிற்றில்லை னென்றல் ஸ்வரூபம் அழியும்.

(அடிபாடி நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்) உண்டார்க்கு உண்ணவேணுமோ? A "உண்ணுநாள் பசியாவதொன்றில்லை" B "கூறை சோறினை வேண்டுவதில்லை" C "எல்லாம் கண்ணன்". 'உண்ணுறும்' என்கிறது கிருஷ்ணன் பிறந்தபின்பு 'உண்ணக் கூடவதோ குடிக்கக்கூடவதோ' என்று வ்யுத்பத்தியில்லாமை. இவர்கள் பர்த்தாக்கள் காமரஸமறியிலாய்த்து இவர்கள் இது அறிவது. இவர்கள் பட்டினி அவனைப்பட்டினி கொள்கையிறே. ஆண்களுக்ககப்பட 1. "ந மே ஸ்நாநம்" என்னக்கடவ அவர் — பெண்கள் D "மாசுடையுடம்பொடு தலையுலறி" என்றால் நரிக்கவல்லரோ? (நாட்டாதலே நீராடி) நாம் முற்பட்டு அவன் மநோரத₂த்தை அநுத்கல்பமாக்குவோம். ஸ்ரீப₃ரதாழ்வானைப்போலே விரஹதாபம் தீர.

(மையிட்டெழுதோம்) E 'மையகண்ணு'ளாகையாலே மைக₂ளார்த்த₂மாக இடுமத்தனை. எம்பெருமான் பூர்ணனுயிருந்துவைத்து இவற்றின் ஸத்தையுண்டாகைக்காக அடிமைகொள்ளுமாபோலே. இவர்களும் அவன் ஸத்தைக்காக அடிமை செய்வார்கள். இப்போது அது செய்யோம்; அவனைத் துடிப்பிக்கிறேமென்று கருத்து. (மலரிட்டு நாம் முடியோம்) F "தொடுத்த துழாய்மலர் சூடிக்₂குளந்தன தூடுமித் தொண்டர்களோம்" என்னுமவர்களாகையாலே மோஹத்வம் இவர்களுக்கு ஸ்வரூபம். (நாம் முடியோம்) அவன் *சூழியில் கட்டி ஒப்பிக்கில் செய்யலாவதில்லை; ப்₃ரும்த₂ராவநத்தே கொடுபுக்கு மாலையைச்சூட்டி ஆணையிட்டு விரல்கவ்வி 'கொண்டையை அவிழாதேகொள்' என்னில் செய்யலாவதில்லை. நமக்கு அபேக்ஷையில்லாண்மையாலே புருஷார்த்த₂மேயன்று. அவன் தீம்பாலே செய்யில் செய்யுமத்தனை.

(செய்யாதன செய்யோம்) முன்பு அநீதிகள் செய்து இப்போது தவிர்கிறேம் என்கிறார்களல்லர். ஸ்ரீப₃ரதாழ்வான் முடிசூடுகைக்கு ஸ்ரீராப்படியாலும் வழக்குண்டாயிருக்க, 'இக்குடியில் செய்துபோராதது செய்யேன்' என்றுற்றபோலே பூர்வர்கள் செய்யாதனகள் தவிருகை. ஆழ்வான "தேவரீர் தே₂வதாந்தரப₄ஜநம் பண்ணுதொழிகிறதென்?" என்ன, "எங்கள் பூர்வர்கள் செய்து போந்திலர்கள்" என்றார். இவர்களுக்கு இவையல்ல பொருள். 'ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் முன்னிலேயாக அல்லது எம்பெருமானைப்பாடப்புகோம்' என்றிருக்கை. 2. "நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம்" 3. "பிதாமஹம் நாத₂முநிம் விலோக்ய ப்ரஸீத₃". ஸ்ரீதிருக்₂காழ்வான் ப₃ரதாழ்வான் முன்

A பெரியாழ் திரு 5-1-6 B பெரியாழ் திரு 5-1-4. C திருவாய் 6-7-1 D நாச்-திரு 1-8 E திருவாய் 4-5-2 F திருப்பல் 9. *சூழி-கொண்டை.

னுகத் திருச்சித்ரகூட பர்யந்தத்துக்குப் போனுற்போலே. (தீக்குறளை சென்றே தோம்) பிராட்டி, ராக்ஷஸிகள் செய்த தப்பு திருவடிக்கு அருளிச்செய்யாதே மறைத் தாற்போலே, தம்மில் தாம் ப்ரணயரோஷத்தாலே ஏதேனும் தப்புப்புகுந்தாலும் எம் பெருமானுக்கு அறிவியாமை. (சென்றேதோம்) கண்ணுல் கண்டது கெஞ்சோடு கூட்டோம். அந்தர்யாமியிறே அவன். நினைக்கையாவது அவனுக்குச் சொல்லுகை. A. "உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லாம் உடனிருந்தறியு"மவனிறே.

(ஐயமும் பிச்சையும்) (ஐயம்) யோக்₃யர்க்கு கு₃ருவாகக் கொடுக்குமவை. (பிச்சை) ஸந்யாஸிகளுக்கும். ப்₃ரஹ்மசாரிகளுக்கும் இடுவது, (ஆந்தனையும்) அவர்கள் கொள்ள வல்லராந்தனையும், (கைகாட்டி) ஒன்றும் செய்ததாயிராமை. (உய்யுமாறு) 1. "ஸ்தி தமேநம்" என்று உஜ்ஜீவிக்கக் கடவர்கள்; கைங்கர்யமென்றுல் உஜ்ஜீவிக்கச் சொல்ல வேணுமோ? (எண்ணியுகந்து) B "நின்புகழில் வைகும் தம் சிந்தையிலும் மற்றி னிதோ 3 அவர்க்கு வைகுந்தமென்றருளும் வான்" என்று மநோரத₄மாத்ரமே இனிதாம் விஷயம். உய்யுமாறெண்ணி உகக்கையாகிறது — C "தொட்டுதைத்து நலியேல் கண்டாய்", D "குருந்திடைக் கூறைபணியாய்" என்று தாங்களும் அவனும் இட்டுக் கொள்ளும்படியை மநோரதி₄க்கை. 2.

ஸ்வாபதே₃ஶவ்யாக்₂யானம் — இரண்டாம்பாட்டு.

அவதாரிகை:— (வையத்து இத்யாதி,) இப்பாட்டில் ப₄க₃வத்கைங்கர்யத்திலே ருசியுடையராய் அவனையே உபாயமாகப்பற்றியிருக்கிற இவ்வதி₄காரிக்கு ஸம்ப₄ாவித ஸ்வப₄ாவவிமோஷங்களை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்₂யானம்:— (வையத்து வாழ்வீர்காள்) E "இருள்தருமாஞால" மான இவ்விபூ₄தியிலே பிறந்துவைத்து ப₄க₃வத₃நுப₄வம் பண்ணப்பெற்ற ப₄ாக்₃யவதி காள்! ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்கள் ஸ்வஸ்வவிஷயத்திலே சேர்ந்து விளங்காநின்றுள்ள இவ்விபூ₄தியிலே பிறந்து, ப₄க₃வத்₃கு₃ணநுப₄வம் பண்ணுகிற ப₄ாக்₃யவதிகாளென் கிறார்களாகவுமாம். இத்தால் F "விண்ணுளாரிலுஞ் சீரியர்" என்கிறது. விண் ணுளாருக்கும் இங்கே வந்திறே ஶீலாதி₃கு₃ணங்களை அநுப₄விக்கவேண்டுவது. இங்குள்ளார்க்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுண்டானல் யாவத்₃கு₃ணவிஶிஷ்டனை இங்கே அநுப₄விக்கலாமிறே.

(நாமும்) "அவனலே புருஷார்த்த₂ம்" என்றிருக்கிற நாமும். (நம் பாவைக்த) ப்ராப்யருசிபரவஶராய் நாம் அநுஷ்டி₂க்கிற நோன்புக்கு. அவனும் அவன் விபூ₄தியும் வாழ்கைக்கு ப₄க₃வத்விஷயமங்க₃ளாஶாஸநபரரான நாம் அநுஷ்டி₂க்கிற நோன்புக்கு என்னவுமாம். (செய்யும் கிரிசைகள்) அவஶ்ய அநுஷ்டே₂யமான க்ரியைகளை. (கேளீரோ) அந்யபரதையில்லாமல் கேளுங் கோள். ப₄க₃வத்விமுக₂கோலாஹலத்திலே தாங்கள் ப₄க₃வத₃நுகூலராய், ப₄க₃ வத₃நுகூலரைத் தேடியழைக்கும்படி இத்தனைபேருண்டாவதே! என்று அந்ய பரராயிருக்க, "கேளீரோ" என்று அந்யபரதையைத் தவிர்க்கிறார்கள்.

A திருமாலை 34 B பெரிய திருவ 53 C நாச்-திரு 2-8 D நாச்-திரு 3-2 E திருவாய் 10-6-1 F திருவிருத்தம் 79.

(பாற்கடல் இத்யாதி,) திருப்பாற்கடல்நடுவே திருவநந்தாழ்வானுகிற படுக்கையிலே பிராட்டிமார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கியணைத்தாலும் அவர்களுக்கு முகங்கொடாதபடி ஜக₃த்₃ரக்ஷணசிந்தையிலே அவஹிதனுய்க் கண் வளர்ந்தருளுகிறவனுய், அத ஏவ பரமபத₃த்தில் நின்றும் ஸம்ஸாரிசேதநஸம் ரக்ஷணார்த்த₂ம் திருப்பாற்கடலிலே அவஸரப்ரதீக்ஷனுய்க்கொண்டு கண்வளர்ந் தருளுகையால் வந்த கு₃ணதி₃யத்துக்கு ஒப்பில்லாதவனுய், திருவநந்தாழ் வான் மேலே சாய்ந்தருளுகையால் வந்த பரப₄க, போ₄கை₃க்கு ஒப்பில்லாத வனுயிருக்கிற எம்பெருமானுடைய திருவடிகளே ப்ரீதிக்குப் போக்குவீடாகப் பாடி போ₄க்₃யாந்தரங்களில் அந்வயியோம்.

(நாட்காலே நீராடி) ப்ராதஸ் ஸ்நாநத்தைப் பண்ணி, இத்தால்-கர்ம யோக₃த்தை உபலக்ஷிக்கிறது, இத்தால்-தத்தத்₃வர்ணோ₄சிதமான ஸ்நா நாதி₃ நித்யகர்மங்கள் இவ்வதி₄காரிக்கு யதா₃வத₃நுஷ்டே₃யமென்றதாய்த்து. ''பாடி'' என்றது - பாடக்கடவோமென்றபடி. ''நீராடி'' என்றது - நீராடக் கடவோமென்றபடி. 1. ''தத்து கர்ம ஸமாசரேத்'' என்று-இவ்வதி₄காரிக்கு அநபி₄ஸம்ஹிதப₂லமான கர்மம் அநுஷ்டே₃யமென்றதிறே, (மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டு நாம் முடியோம்) மை கண்ணுக்கு ப்ரகாஶகமாகையாலே ஆத்மயாதா₂ம்யப்ரகாஶக மான ஜ்ஞாநயோக₃த்தில் அந்வயிக்கக்கடவோமல்லோம்; பூச்சூடுகை போ₄க₃ ரூபமாகையாலே, ''மலரிட்டுநாம் முடியோம்'' என்று - ப₄க₃வத₃நுப₄வரூபமான ப₄க்தியோக₃த்தில் அந்வயிக்கக்கடவோமல்லோமென்கிறது.

(நாம் முடியோம்) நாமாய் ப₄க₃வத்ப்ராப்தி ஸாத₄நங்களான ஜ்ஞானயோக ப₄க்தியோக₃ங்களிரண்டிலும் அந்வயியாதொழிகையே வேண்டுவது; அவன்தானே இவ்வாத்மவஸ்துவை அநுப₄விக்கும்போது ஜ்ஞாநப₄க்திகளிரண்டையுங் கொடுத்து ''இவற்றை நீ தவிராதொழியவேணும்'' என்று நிர்ப்ப₃ந்தி₄க்கும்போது, நம்மால் செய்யலாவதொன்றில்லையிறே. நாமாய் அநுஷ்டி₂க்கிறபோதும், அவன் கொடுக்க நாம் பரிக்₃ரஹியாதபோதும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ரியம் குலையாமையாலே, அது குலைகைக்காக நாமாய் அநுஷ்டி₂யாதொழிகையும் வேணும், அவன்தர நாம் பரிக்₃ரஹிக்கையும் வேணும்.

(செய்யாதன இத்யாதி,) ப்ரமாணமுண்டேயாகிலும் பூர்வாசார்யர்கள் அநுஷ்டி₂யாதவற்றை அநுஷ்டி₂க்கக்கடவோமல்லோம். அதாவது—எம்பெருமான் வாத்ஸல்யாதி₃கு₃ணவிஶிஷ்டனேயாகிலும் ததீ₃யரை முன்னிட்டல்லது அவனைப் பற்றக்கடவோமல்லோம். (தீக்குறளே சென்றோதோம்) பராநர்த்த₂ாவஹமான பொய் சொல்லக்கடவோமல்லோம்,

(ஐயம் இத்யாதி,) ப₄க₃வத்₃வைப₄வத்தையும் பா₄க₃வதவைப₄வத்தையும் தாம் அறிந்தவளவும் உபதே₃ஶித்து ''நாம் ஒன்றும் உபதே₃ஶித்திலோம்'' என்று தம் கார்ப்பண்யத்தை அநுஸந்தி₄த்து, அர்த்தி₂களுள்ளவளவும் உபதே₃ஶிக்கக்கடவோம்.

(உய்யுமாறெண்ணியுகந்து) ஏவம்ப்ரகாரேண உஜ்ஜீவிக்கும்படி எண்ணி யுகந்து; ''செய்யுங் கிரிசைகள் கேளீரோ'' என்று அந்வயம். 2.

மூவாயிரப்படி — மூன்றும் பாட்டு

அவதாரிகை:— மூன்றும்பாட்டு—a §ஸ்வர்க்க₂ார்த்த₂மாக யஜிக்குமவனுக்கு ஸ்வர்க்க₂ம் ப்ரத₄ாநப₂லமாயிருக்கச்செய்தேயும், 1. ''ஆயுராஶாஸ்தே'' என்கிற படியே ஆயுஸ்ஸை a₂புத்ரன் என்று அவாந்தரப₂லமாயிருப்பன சில உண்டா யிருக்கும்; b இவர்களுக்கு அங்ஙனம் ஒன்றுமின்றிக்கே, 2. ''ஸர்வலாப₄ாய கேஶவ:'' 3. ''மாதா பிதா ப்₄ராதா'' A ''சேலேய் கண்ணியரும்'' என்று b₂ எல்லாம் அவன்தானேயாகையாலே, தங்களுடைய நோன்புக்கு அநுமதி பண்ணினர்க்கு வரக்கடவதான ப₂லமிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறார்கள். c 4.''அநஸூயவே'' என்று அஸூயையைப் பண்ணுதொழிய அமையுமிறே அதி₄காரிகளாகைக்கு.d 5.''யத்ராஷ் டாக்ஷர ஸம்ஸித்₃த₄:'' இத்யாதி₃யாலே ஒருத்தனைச் சொல்லக்கடவது; ஆனபின்பு இவர்கள் இத்தனை பேர் இருந்தால் நாடு வாழச் சொல்லவேண்டாவிறே.

பெ. அ. மூன்றும்பாட்டு (ஒங்கி இத்யாதி₃) a, b கீழிரண்டுபாட்டாலும் எம்பெருமானே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று நிஶ்சயித்திருந்த இவர்களுக்குப் ப₂லாந்தரங்கள் இப்பாட்டிற் சொல்லும்படி எங்ஙனே கூடுவது? இது ப்ரத₄ாநப₂லமென்றுதல், ஆநுஷங்கி₃கப₂லமென் றுதல் சொல்லக்கூடாமையாலே—என்னும் ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்க்க₂ார்த் த₂ம் இத்யாதி₃) a₂ (புத்ரன்) என்றது 1. ''ஸுப்ரஜாஸ்த்வம்'' என்றத்தைப் பற்ற, b₂ (எல் லாம் அவன்தானேயாகையாலே) என்றது — ''உன்றன்னோடுற்றேமேயாவோம் உனக்கே நாமாட்செய்வோம்'' (29) என்றத்தைப் பற்ற. c ஒருவர் நோன்புநோற்க மற்றொருவர்க்கு அநுமதிமாத்ரத்தாலே ப₂லம் ஸித்₃தி₄க்கும்படியென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அநஸூ யவே இத்யாதி₃) 4. ''இத₃ம் து தே கு₃ஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே'' என்று கீ₃தோபநிஷத₃ாசார்யன், அஸூயாராஹித்யமே உபாயாந்வயத்துக்கும் ப₂லாந்வயத்துக்கும் அமையுமென்றிறே திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்தது; ஆகையால் இவர்களும் அஸூயை யின்றிக்கே அநுமதியும் பண்ணினர்களாகையால் இந்நோன்பால் ப₂லாந்வயம் வரத் தட் டில்லியென்று கருத்து. d அவதாரிகாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (யத்ரேத்யாதி₃) 5. ''யத்ராஷ் டாக்ஷர ஸம்ஸித்₃த₄: மஹாபா₄கோ₃ மஹீயதே। ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதி₄துர்ப்- பி₄க்ஷுதஸ்கரா:॥'' என்று ஒருவர் இருக்கும்போது நாடுவாழச் சொல்லுகையாலே, அப்படி இவர்கள் பலர் அஷ்டாக்ஷரஸித்₃த₄ராயிருந்தால் அநுமதிபண்ணினாரோடு அநுமதி பண்ணுதாரோடு வாசியற வாழச் சொல்லவேண்டாவிறே என்று கருத்து.

சீ. அ. மூன்றும்பாட்டு (ஒங்கி) a, bக்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷம் ப₂லமாயிருக்க, காம்ய புரு ஷார்த்த₂ங்களிலே அந்வயித்தாரைப்போலே, அவாந்தர புருஷார்த்த₂ங்களை அபேக்ஷிக்கிற தென்? என்ன (ஸ்வர்க்க₂ார்த்த₂மாக இத்யாதி₃) a₂ புத்ரன் யஜ்ஞஸந்ததி விச்சி₂ன்னமாகா மைக்கு அபேக்ஷிதம்; c அநுமதி பண்ணினமாத்ரம் கொண்டு அவர்களுக்கு அதிஶயம் தேடுகிற தென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அநஸூயவே இத்யாதி₃) d இவர்கள் அபேக்ஷித்த மாத்ரத்தாலே லோகத்துக்கு நன்மை உண்டாமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (யத்ராஷ் டாக்ஷர இத்யாதி₃)

கு. அ. மூன்றும்பாட்டு (ஒங்கி இத்யாதி₃) a, b க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷம் ப₂லமாயிருக்க, காம்ய புருஷார்த்த₂ங்களிலே அந்வயித்தாரைப்போலே அவாந்தரபுருஷார்த்த₂ங்கள் அபேக்ஷிக்கிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்க்க₂ாதி₃ புருஷார்த்த₂ங்கள் என்று தொடங்கி) c அநுமதிபண்ணின மாத்ரத்துக்கு அவர்களுக்கு அதிஶயம் தே_வேணுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அநஸூயவே என்று தொடங்கி)

---

§ (பா) ஸ்வர்க்க₂ாதி₃புருஷார்த்த₂ங்களுக்காக A திருவாய் 5-1-8.

மூன்றும் பாட்டு

ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர் பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றி நீர் ஆடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து
ஓங்கு பெருஞ் செந்நெல் ஊடு கயல் உகளப்
பூங்குவளைப் போதில் *பொறி வண்டு கண் படுப்பத்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலை பற்றி
வாங்கக் குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோர் எம்பாவாய்

பதவுரை:— ஓங்கி—உயர வளர்ந்து, உலகு—மூன்று உலகங்களையும், அளந்த—(தன் திருவடிகளாலே) அளந்துகொண்ட, உத்தமன் — புருஷோத்தமனுடைய, பேர் — திரு நாமங்களை, நாங்கள்பாடி—(திருநாமத்தைச் சொல்லாவிடில் உயிர் தரிக்காத) நாங்கள் பாடி, நம்பாவைக்கு சாற்றி — எங்கள் நோன்புக்கு என்றெரு வ்யாஜத்தையிட்டு, நீராடினால்—ஸ்நானம் செய்தால், நாடு எல்லாம்—தேசமெங்கும், தீங்கு இன்றி—ஒரு தீமையுமில்லாமல், திங்கள்—மாதந்தோறும், மும்மாரி பெய்து—மூன்றுமழை பெய்திட, (அதனால்) ஓங்கு பெரும் செந்நெல் ஊடு—உயர்ந்து பருத்த செந்நெற்பயிர்களின் நடுவே, கயல் உகள — கயல் மீன்கள் துள்ள, பொறி வண்டு — அழகிய வண்டுகள், பூங்குவளைப் போதில் — அழகிய நெய்தல் மலரிலே, கண் படுப்ப—உறங்க, வள்ளல்—வண்மையை உடையனவாய், பெரும் பசுக்கள்—பெருத்திருப்பனவான பசுக்களை, தேங்காதே—தயங்காமல், புக்கு—(பால் கறக்கப்) புகுந்து, இருந்து—நிலையாக இருந்து, சீர்த்த முலை—பருத்த முலைகளை, பற்றி—(இரு கைகளாலும்) அணைத்து, வாங்க—இழுக்க, குடம் நிறைக்கும்—குடங்களை நிறைக்கும்; நீங்காத செல்வம்—(இப்படிப்பட்ட) அழிவில்லாத ஸம்பத்து, நிறைந்து—நிறைந்திடும். (ஏல் ஓர் எம்பாவாய்—அசைகள்.)

வ்யாக்₃யானம்:— e (ஓங்கியுலகளந்த) f இவர்கள் முதலே தொடங்கி "நாராயணன்"(1) என்று-உப₃யவிபூ₄தியோக₃த்தைச் சொல்லி, "பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற"(2) என்று அவதாரார்த்த₃மாகப் பள்ளிகொண்டருளினபடியைச்சொல்லி, அங்குநின்றும் போந்து அவதரித்தவளவும் வர f₁ அடியொற்றுகிறார்கள்.

g (ஓங்கி) h ஜக₃த்₃ரக்ஷணார்த்த₃மாகத் திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தருளின போது ஆர்த்தரக்ஷணம் பண்ணப்பெருமையாலே, பனிப்பட்டுச் சாய்ந்த மூங்கில் போலேயாய், அது ஆதி₃த்யகிரணம்-பட்டுக் கிளம்புமாபோலே, மஹாப₃லியாலே

பெ. அ. e, f 'நாராயணனடிபாடி' என்றுதல், 'பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி' என்றுதல் சொல்லுகையன்றிக்கே, "ஓங்கியுலகளந்த" என்றதுக்கு நியாமகம் அருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் இத்யாதி₃) g, h "ஓங்கி" என்று இப்போது சொல்லுகையாலே முன்பு இப்படி ஓங்குதலில்லாமை தோன்றுகையாலும், கீழ்ப்பாட்டில் "பையத்துயின்ற"(2) என்ற பத₃த்தைக் கடாக்ஷித்தும் இரண்டுக்கும் ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்

சி. அ. f₁ (அடியொற்றுகிறார்கள்) அவன் வந்த வழியை அனுஸரிக்கிறார்கள். j பிறர்கார்யம் செய்கை திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பாயிருக்குமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார்

---

* (பா) வரி.

நோவுபட்ட தே₃வர்களார்த்தத்₄வநி கேட்டபின்பு பேர்ந்து வளர்ந்தபடி. i பிறர் காரியஞ் செய்யப்பெறுகையாலே வளர்ந்தபடி என்னவுமாம், j A''உவந்தவுள்ளத் தனையுலகமளந்து'' என்னக்கடவதிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, இரப்புப் பெறுவதற்கு முன்னே வாமநனானவன் இரப்புவாய்த்த ப்ரீதியாலே வளர்ந்தபடியாகவுமாம். k கையில் நீர்விழுந்தபின்பு வளர்ந்த k_1 கடுமை, k_3 ப்₃ரஹ்மா திருவடிகள் விளக்கின நீரும் கூட விழுந்தபடியிறே. l (உலகு அளந்த) 1. ''விசக்ரமே ப்ருதி₂வீமேஷ ஏதாம்'' என்கிறபடியே l_1 கு₃ணகு₃ணநிரூபணம் பண்ணுதே ஸர்வப்ராணிகள் பக்கலிலும் திருவடிகளை வைத்தபடி. m வ்யாப்தியில் m_1 வரைதலில்லாதாப் போலேயாய்த்து இத்துவும், n வ்யாப்திக்குக் கருத்து—இவற்றினுடைய ஸத்தை n_1 உண்டாக்குகைக்காக. o இங்கு இவற்றுடை ஸ்பர்ஶம் தனக்கு த₄ாரகமாக விறே நினைத்திருப்பது. p இவற்றுக்கு ‡ அபேக்ஷிதமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும், உறங்குகிற ப்ரஜையை அணைத்துக்கொண்டு கிடக்கும் மாதாவைப்போலே, இவற்றுடை p_1 ஸ்பர்ஶந்தனக்குத் தான் உகக்கிருனிறே. q வரையாமையும், அதி மாநுஷ சேஷ்டிதங்களும், வடிவழகும் க்ருஷ்ணவதாரத்தோடு ஒத்திருக்கை யாலே, ஸ்ரீவாமனவதாரத்தை அநுப₄விக்கிருர்கள்.

பெ.அ. கிருர்(ஜக₃தி₃த்யாதி₃) i ஆர்த்தத்₄வநி கேட்கையே வளருகைக்கு ஹேதுவானபடி என்? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (பிறர் இத்யாதி₃) j ''உவந்த'' என்றதுக்கு-பிறர்காரியம் செய்யப்போருகையாலே உகந்த என்று கருத்து, k 'வளர்ந்து உலகளந்த' என்னுதே ''ஓங்கி'' என்றதால் ப₃ஹிதமான த்வரையின் மிகுதியை அருளிச்செய்கிருர் (கையில் இத்யாதி₃) இத்தால் த₄ாராஜலமும் ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₄மும் கூட விழும்படியான வேக₃ம் சொல்லிற்றாய்த்து.

l, l_2 உலகுபத₃வாஸனை (கு₃ணகு₃ணஇத்யாதி₃) m உக்தார்த்த₃த்தை த்₃ருஷ்டாந்த பூர்வகம் ஸ்தி₂ரீகரிக்கிருர் (வ்யாப்தியில் இத்யாதி₃) m_1 வரைதல்-தாரதம்யம். n, o ஆகில் வ்யாப்தியே அமையாதோ. உலகளப்பானென்? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (வ்யாப்திக்கு இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) n_1 (உண்டாக்குகைக்காக) என்ற அநந்தரம், 'என்று' என்று ஸேஷம். p திருவடிகளோட்டை ஸ்பர்ஶம் லோகத்துக்கு த₄ாரகம் என்னவேண்டி டிருக்க, அவாப்தஸமஸ்தகாமனான தனக்கு த₄ாரகமாகக் கூடுமோவென்ன அருளிச்செய் கிருர் (இவற்றுக்கு இத்யாதி₃) p_2 ஸ்பர்ஶந்தனக்கு - முழுச்சொல்லு. q க்ருஷ்ணன்பக்கல் வ்யாமுக்₃த₄ரான இவர்கள், மதுரையில் பிறந்த உத்தமனென்ன வேண்டியிருக்க, ''ஓங்கி யுலகளந்த'' என்னக்கூடுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (வரையாமையும் இத்யாதி₃) க்ருஷ்ணன்பக்கல் வ்யாமோஹம் இவன்போலியளவும் பெருகிச்சென்றது என்று கருத்து,

---

சி. அ.(உவந்த உள்ளத்தனுய்) என்று. k_2 கடுமை-வேக₃ம்; k_3 ப்₃ரஹ்மா திருவடி விளக்கின நீரும் த₄ாராஜலமும் கூட விழும்படியிறே கையில் நீர்விழுந்தபின்பு வளர்ந்த வேக₃ம். l_2, m(வ்யாப்தியில் வரைதலில்லாதாப்போலே) என்றது கு₃ணகு₃ண நிரூபணம் பண்ணுதாப் போலே என்றபடி, pஇவற்றுடை ஸ்பர்ஶம் த₄ாரகமாக நினைத்திருக்குமோ? என்ன அருளிச் செய்கிறர் (இவற்றுக்கு அபேக்ஷையின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் இத்யாதி₃) q க்ருஷ்ணனை விட்டு வாமனவதாரத்தை அனுஸந்தி₄க்கிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (வரை

கு. அ. k_3 (ப்₃ரஹ்மா திருவடி விளக்கின நீரும்கூட) என்றது கையில் த₄ாரை வார்க்கிற நீரோடும்கூட என்றபடி. l_2, m (வ்யாப்தியில் வரைதலில்லாதாப்போலே) என்றது கு₃ணு

A அமலனதி 2. ‡ (பா) அபேக்ஷையின்றிக்கே.

r (உத்தமன்) s இத்தை, s₁ இவர்களுக்கு ஒரு உபகாரம் பண்ணினதை வன்றிக்கே s₂ தன்பேருக நினைத்திருக்கிறபடி; t பிறரை ஹிம்ஸித்துத் தன்வயிற்றை வளர்க்கவேணுமென்று இருக்குமவன்-அத₂மன்; u 'பிறரும் ஜீவிக்கவேணும், நாமும் ஜீவிக்கவேணும்' என்று இருக்குமவன் - மத்₄யமன்: v தன்னை அழியமாறியாகிலும் பிறர் ஜீவிக்கவேணுமென்னுமவன் - உத்தமன். w 1.''ப₄க்தாநாம்'' x 2. '' அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்'' என்றிருக்கை.

y (பேர்பாடி) z இக்கு₃ணங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களைப்ரீதிபூர்வகமாகப்பாடி. a ''உத்தமன்பேர்'' என்கிறது - திருமந்த்ரத்தை, b முதற்பாட்டில், ''நாராயணன்'' என்கையாலும், இரண்டாம்பாட்டில், ''ப்ரமன்'' என்று அந்த மந்த்ரார்த்த₃மான கு₃ணபூர்த்தியைச் சொல்லுகையாலும், இதில் மந்த்ரோக்த வ்யாப்திக்கு b₁ப்ரத்யபி₄ஜ்ஞாகரமான த்ரைவிக்ரமாபதா₃நத்தைச் சொல்லுகையாலும், திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லுகிறது. திருமங்கையாழ்வார் A ''மந்திரத்தை மந்திரத்தால்'' என்று மந்த்ரத்தைச் சொல்லி, அநந்தரத்திலே அதில் உக்த

பெ. அ. s (இத்தை) என்றது-மஹாப₃லி நிரஸநார்த்த₃மாக உலகளந்ததை என்றபடி. s_2 (இவர்களுக்கு) என்றது-இந்த்₃ராதி₃தே₃வதைகளுக்கு என்றபடி. r...v ''உத்தமன்'' என்றதுக்கு - தன்பேருக நினைத்திருக்கை அர்த்த₃மாக அருளிச்செய்து, தன்னை அழியமாறியும் பிறர்காரியஞ் செய்கையென்று அர்த்த₂ாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (பிறரை இத்யாதி₃ வாக்ய த்ரயத்தாலே) w, x இரண்டு அர்த்த₂த்துக்கும் அடைவே ப்ரமாணங்கள் அருளிச்செய்கிறார் (ப₄க்தாநாம் இத்யாதி₃) w 1. ''ந தே ரூபம் ந சாகாரோ நாயுதா₄நி ந சாஸ்பத₃ம் । ததா₂பி புருஷாகாரோ ப₄க்தாநாம் த்வம் ப்ரகாஶஸே ॥''—இது நிஷேத₄மன்று; ஸ்வாதீ₄நதையைத் தவிர்க்கிறது; தமக்கு 3. ''அஹமபி ந மம ப₄கா₃வத ஏவாஹமஸ்மி'' போலே, இவனுக்கு 1.''ந தே ரூபம்-ப₄க்தாநாம்'' என்கை. x2. ''அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணம்। ந து ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸம்ஶ்ருத்ய ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ விஶேஷத: ॥'' என்று என்னையும் என்னுடைமையையும் நேர்ந்தாகிலும் ஒருவருக்குச் செய்கிறேமென்றதைத் தவிருகிறிலேன் என்கிறபடியே தன்னை அழியமாறியும் பிறர்காரியஞ் செய்யுமவனென்கை.

y,z,a ''பேர்'' என்றதுக்கு – எல்லாத் திருநாமங்களையும் என்று அருளிச்செய்து, திருமந்த்ரபரமாக அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (உத்தமன் இத்யாதி₃) b ''பேர்'' என்று திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லும்படி எங்ஙனேயென்ன அருளிச் செய்கிறார் (முதல் இத்யாதி₃) தம் ஆசார்யர்களுக்கு ஸப்₃த₃ம் முன்னுதல், அர்த்த₂ம் முன்னுதல் சேர்ந்த திருமந்த்ரத்தை அநுஸந்தி₄க்கை நியதமாகையாலே - முதற்பாட்டில் ஸப்₃த₃மும், இரண்டாம்பாட்டில் ''பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்'' என்கையாலே-தத்புருஷனிற்சொன்ன கு₃ணயோக₃

சி. அ. மாமையுமித்யாதி₃) r, s_3, t உத்தமன் என்றுல் (தன்பேருக நினைத்திருக்கிறபடி) என்று காட்டுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பிறரை இத்யாதி₃) w தன்னை அழியமாறியும் பிறர் ஜீவிக்கவேணும் என்றிருக்கவேணுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ப₄க்தாநாமித்யாதி₃) y,z,a பேருக்கு இரண்டு பொருள். a, b ''உத்தமன் பேர்'' என்றுல் திருமந்த்ரத்தைக்

கு. அ. கு₃ண நிரூபணம் பண்ணுதாப்போலே என்றபடி. x 2.''அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணம்। நஹி ப்ரதிஜ்ஞாம் ஸம்ஶ்ருத்ய ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ விஶேஷத: ॥'' r, t, u ''உத்தமன்'' என்றது புருஷ, உத்தர புருஷர்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது.

A திருநெடு 1.

மான வ்யாப்திக்கு b, ப்ரத்யபி₄ஜ்ஞாகரமான த்ரைவிக்ரமாபதா₄நத்தை அநந்தரம் பாட்டிலே அருளிச்செய்தாரிறே. (உத்தமன்பேர்) c அவன்தனக்கும் பிறர்க்கு முண்டான வாசிபோரும், அவனுக்கும் திருநாமத்துக்கும். கட்டிப்பொன்போலே அவன்; d பணிப்பொன்போலே திருநாமம். e அவன்தன்னை e, இல்லைசெய்கிற வர்களும் திருநாமங்கொண்டு கார்யங் கொள்ளாநிற்பர். அதாவது - வ்யாதி₄ ப்ரிஹாரார்த்த₂மாகத் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தை விதி₄த்தால் அப்போதே அத்தைச் செய்யாநிற்பர்கள். f இனி, மாத்ருகா₄துகனுக்கும் கைநொந்தால் ''அம்மே!'' என்ன f, ப்ராப்தியுண்டாமாபோலே, திருநாமம் சொல்லுகைக்கு எல்லார்க்கும் ப்ராப்தி உண்டாயிருக்கும். g திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு யோக்₃யதை ஸம்பா தி₄க்கவேண்டா. h இது தானே யோக்₃யதையைப் பண்ணிக்கொடுக்கவற்று.

i (நாங்கள்) jதிருநாமத்தை வாயாலே சொல்லாவிடில் த₄ரிக்கமாட்டாத நாங்கள், k 'நெஞ்சு காவலிடுகிற ஊரிலே k, இது நமக்கு ஸித்₃தி₄ப்பதே!' என்று

பெ.அ. மும் இப்பாட்டில் ''ஒங்கியுலகளந்த'' என்று ப₃ஹுவ்ரீஹ்யர்த்த₂மான வ்யாப்தியும் ப₃லித்ததாகையாலே, இது திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. b, (ப்ரத்யபி₄ஜ்ஞாகர மான த்ரைவிக்ரமாபதா₃நம்) என்றது—கு₃ணகு₃ணநிரூபணமின்றிக்கேயிருக்கையாகிற ஸாத்₃ ருஶ்யத்துக்கு ஸ்மாரகம் என்றபடி. c உத்தமணைப்பாடியென்றால் பாடும்போது பேரின்றிக்கே பாடக்கூடாதே, ''பேர்'' என்று விஶேஷிப்பானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (அவன் தனக்கும் இத்யாதி₃) d பணிப்பொன் - ஆபரணரூபமான பொன். இத்தால், அவனிலும் அவன்திருநாமம் பரமபோ₄க்₃யமாகையாலே அவனுடைய அதிஶ யத்தையே உள்ளீடாக வைத்துத் திருநாமத்தைப் பாடுகை விவக்ஷிதமென்றதாய்த்து, e கீழே-போ₄க்₃யதையால் வந்த வைப₄வத்தை நியாமகமாக அருளிச்செய்து, ப₂லப்ரதா₃த் வத்தாலும் அவனிலும் இதுக்கு உண்டான பெருமையை நியாமகமாக அருளிச் செய்கிறார் (அவன்தன்னை இத்யாதி₃) e, (இல்லைசெய்கிறவர்) நிரீஶ்வரமீமாம்ஸகர். f, g, h இப்படி சீர்மையையுடைத்தான திருநாமத்தைச் சொல்லும்போது ப்ரீதனாய்ச் சொல்லவேண்டாவோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இனி இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயத்தாலே) f₃ (ப்ராப்தியுண்டாமாபோலே) என்றது-யோக்₃யதை உண்டாமாபோலே என்றபடி.

i,j,k ''நம்பாவைக்கு'' என்றபோதே 'நாங்கள்' என்றது அர்த்த₂ஸித்₃த₄மாயிருக்க வும், ''நாங்கள்'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தை

சி. அ· காட்டுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (முதற்பாட்டிலித்யாதி₃) y,c, உத்தமணைப்பாடி என்னுதே ''பேர்பாடி'' என்கையாலே அவனிலும் திருநாமத்துக்குண்டான ப்ராதா₄ன்யம் தோற்றுகிறது என்கிறார் (அவன் தனக்கும் இத்யாதி₃) e திருநாமத்துக்கு அப்படி ஆதி₄க்ய மேது? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவன்தன்னை இத்யாதி₃) f அவனை இல்லைசெய்கிறவர் கள் திருநாமம் சொல்லுவார்களோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இனி மாத்ருகா₄துகனுக்கும் இத்யாதி₃) 'மாதாவை வெட்டுகிறபோது கைநொந்தால்' இதி ஶேஷ:. k (நெஞ்சு காவலிடு

கு· அ.y,c ''உத்தமணைப்பாடி'' என்னுதே, ''உத்தமன்பேர்பாடி'' என்கையாலே திருநாமத்தி னுடைய ப்ராதா₄ன்யம் தோற்றுகிறது.

f விமுக₂ரானவர்களுக்குத் திருநாமம் சொல்ல யோக்₃யதை உண்டோ? என்ன (மாத்ருகா₄துகனுக்குமித்யாதி₃) மாத்ருகா₄துகனுக்கும் கை நொந்தால் என்றது, வெட்டும் போது கைநொந்தாலென்றபடி.

ப்ரீதைகளாய், தங்களை ஸ்லாகி₄க்கிறார்களென்னவுமாம். l (நம்பாவைக்கு) m ப்ராபகதயாவன்றிக்கே, ப்ராப்யருசி இருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாமல் செய்கிற நோன்புக்கு. n (பாவைக்குச் n₂ சாற்றி நீராடினுல்) o நாட்டார்க்கு 'நோன்பு' என்று ஒரு o₂ வ்யாஜத்தையிட்டு நம்முடைய விரஹதாபம் போக நாம் குளித்தால். நோன்பு என்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டு க்ருஷ்ணஸம்ஸ்லேஷத்தைப் பண்ணினுல் என்றுமாம்; p (பேர்பாடி - நீராடினுல்) q ஸம்ப₂ந்த₂ஜ்ஞாநபூர்வகமாக க்ருஷ்ணஸம்ஸ்லேஷம் பண்ணினுல்; ப₂லமும் ப₂லப்ர்த₂தாவான உலகளந்த வன்படியாகை.

(தீங்கின்றி நாடெல்லாம்) நாட்டில் வ்யாதி₄துர்ப்பி₂க்ஷாதி₃ அமங்க₂ளங்க ளெல்லாம்போய் r ஸம்ருத்₃த₄மாய். s தந்தாமுடைய ஸுக்ருதம் அநுப₄விக்கி லிறே அவ்வளவிலே நன்மையாவது. t 1. ''ராமே ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி'' என்கிற படியே தந்தாமுடைய புண்யாநுகு₃ணமாகவன்றிக்கே பெருமாளுடைய ப₄க்₃யத் தாலே 2. ''ப்ரஹ்ருஷ்டமுதி₃தோ லோக:'' என்று ராஜ்யம் சென்ருற்போலே இவ் வூரேயன்றிக்கே இவ்வூரோடு ஸம்ப₃ந்தி₄த்த நாடெல்லாம் t₂ மங்க₂ளமாகை, (திங் கள் மும்மாரிபெய்து) வெள்ளக்கேடும் வறட்கேடும் இன்றிக்கே u ''ஊறெண்ணெய் விட்டாற்போலே யிருக்கை; ஒன்பதுநாள் வெயிலும் ஒருநாள் மழையுமாய்''

பெ.அ.இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) k_2 (இது) என்றது-க்ருஷ்ணஸம்ஸ்லேஷத்தை. i,m, 'நாங்கள் பாவைக்கு' என்ன அமைந்திருக்க, '' ''நம்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய் கிறார் (ப்ராபக இத்யாதி₃) l,n,o, ''நம்பாவைக்கு'' என்ற அநந்தரம், ''பாவையென்றொரு பேரை'' என்று அத்₄யாஹரித்து. ''சாற்றி'' என்றதுக்கு-இட்டு என்று அர்த்த₂மாய், தாத் பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (நாட்டார்க்கு இத்யாதி₃) y, a, q ''பேர்'' என்றதுக்கு - திருமந்த்ரம் அர்த்த₃மான பக்ஷத்திலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ப₃ந்த₄ இத்யாதி₃)

r (ஸம்ருத்₃த₄மாய்)என்றதுக்கு மேலே, 'நீங்காத செல்வம் நிறைந்து'', என்றது-ஊரில்ஸம்ருத்₃தி₄யைச் சொல்லுகையாலே, நாட்டுக்கு அமங்க₃ளங்கள் போகையைச் சொன் னது உபலக்ஷணமாய், ஸம்ருத்₃தி₄பர்யந்தம் சொல்லுகிறது என்று கருத்து. s ''நீராடினுல் நாடெல்லாம் ஸம்ருத்₃த₄மாம்படி ஏங்ஙனேஎன்ன?'' அருளிச்செய்கிறார் (தந்தாம் இத்யாதி₃) இத்தால்-சேதநகர்மோபாதி₄கமன்றிக்கே இவர்களிடத்தில் அநுக்₃ரஹத்தாலே இவர்களிருந்த நாடெல்லாம் ஸம்ருத்₃த₄மாமென்று கருத்து. t த்₃ருஷ்டாந்த பூர்வகம் உக்தார்த்த₂த்தை விவரிக்கிறார் (ராமே ராஜ்யம் இத்யாதி₃) t_2 (மங்க₃ளமாகை) என்ற அநந்தரம் 'கூடும்' என்று ஶேஷம். u(ஊறெண்ணெய் விட்டாற்போலே) என்றது-தலையிலே ஊறவூற எண்ணெயிட்

சி.அ. .கிற ஊரிலே) என்றது—நெஞ்சாலும் நினையாதபடி நிஷே₂தி₄க்கிற ஊரிலே என்றபடி. n, o ''பாவைக்குச் சாற்றிநீராடினுல்'' என்றதுக்கு ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்-நோன்புக் கென்கிறவ்யாஜத் தாலே நீராடினுல் என்று. n_2,o_2 சாற்றி–வ்யாஜத்தையிட்டு.

s இவர்கள் நோன்பு நோற்றுல் திருவாய்ப்பாடி மாத்ரமன்றிக்கே நாட்டில் வ்யாதி₄துர்பி₄க்ஷாத்₃யமங்க₃ளங்கள் எல்லாம் போம்படியென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடைய ஸுக்ருதமித்யாதி₃) u (ஊறெண்ணெய்) என்றது, குழந்தைகளுக்கு உறைக்கத்தேய்க்கப் பொருமையாலே உச்சியிடுவர்களிறே, அத்தைச் சொல்லுகிறது.

கு. அ. n, o ''பாவைக்குச் சாற்றி''—நோன்பென்று வ்யாஜத்தையிட்டு. s திருவாய்ப் பாடி மாத்ரமன்றிக்கே நாடெல்லாமென்னக்கூடுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (தந்தா முடைய ஸுக்ருதம் இத்யாதி₃) u ஊறெண்ணெயாவது பிள்ளைகளுக்குத் தலையிலே

1.''நிகாமேநிகாமே ந; பர்ஜந்யோ வர்ஷதி'' என்று அபேக்ஷித்த காலத்திலே உண்டா யிருக்கை. v (ஒங்கு பெருஞ் செந்நெலூடு கயலுகள) w கீழ்ச்சொன்ன திரு வுலகளந்தருளின ஸர்வேச்வரனோடு ஒத்திருக்கை. x விடிவோரைநட்டு x_1 நாயிறு பட்டபோது வந்துபார்த்தால் x_2 கைகவித்துப் பார்க்கவேண்டும்படியிருக்கை, y ''மாரீசன் பெருமானே 2.''வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச பச்யாமி'' என்றுற்போலே, இவர் களுக்கும் ஸ்ரீவாமநநிமித்தமாக 2. ''வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச பச்யாமி'' இருக்கிறபடி. z (ஒங்குபெருஞ் செந்நெல்) a ஒருமுதலே ஒரு செய்யை விளாக்குலைகொண்டு அங்ஙன் ஒருவரம்பில்லாமையாலே ஆகாசஅவகாசமுள்ளவளவும் வளர்ந்திருக்கை. (ஊடுகயல் உகள) செருக்காலே யானைக்கன்றுபோலே வளர்ந்த கயல்களானவை செந்நெல்களின் உள்ளேபுக்குப் போர இடம் பெருமையாலே துள்ளாநிற்கும்; விழுக்காடறியாமே அகப்பட்டபடி, b திருவுலகளந்தருளின ஸர்வேச்வரனைக் கண்ட அநுகூலர் பட்டது படாநிற்குமாய்த்து இவை.

c (பூங்குவளைப்போதில் c_1 பொறிவண்டு c_2 கண்படுப்ப) பூத்த குவளை யிலே என்னுதல், காலத்திலே என்னுதல், தர்சநீயமான குவளைப்பூவிலே என் னுதல். (பொறிவண்டு கண்படுப்ப) d மதுபானத்தாலும் அந்யோந்ய ஸம்ச்லேஷத் தாலும் பிறந்த புகரடைய வடிவிலே தொடைகொள்ளலாம்படியிருக்கிற வண்டு

பெ.அ.டசற்போலே என்றபடி. v,w. ''பெருஞ்செந்நெல்'' என்ன அமைந்திருக்க, ''ஒங்கு'' என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (கீழ்இத்யாதி$_3$) x ''வளர்ந்த பெருஞ் செந்நெல்' என்ன அமைந்திருக்க, ''ஒங்கு'' என்றத்தாலே தோற்றுகிற அர்த்த$_2$த்தை அரு ளிச்செய்கிறார் (விடிவோரை இத்யாதி$_3$) x_2 (நாயிறு பட்டபோது) என்றது-ஸூர்யன் உச்சிப் பட்டபோது என்றபடி, x_3 (கைகவித்து) என்றது-ஸூர்யகிரணங்கள் கண்ணுக்குத் தாங்காத படி தன் கையை வைத்துக்கொண்டு என்றபடி. y தாங்கள் நீராடினால் வரும் ஸம்ருத்$_3$தி$_4$ சொல்லுமளவில், 1. ''நிகாமே நிகாமே ந: பர்ஜந்யோ வர்ஷதி'' ''திங்கள் மும்மாரி'' என்றுற் போலே ஸ்வாப$_4$விகமான ஸம்ருத்$_3$தி$_4$யைச் சொல்லவேண்டியிருக்க, ஒங்குகையை இப்படி விசேஷித்து அதிசயோக்தியாகச் சொல்லுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (மாரீசன் இத்யாதி$_3$) ப$_4$யத்தாலே மாரீசனுக்குத் தோற்றுமாபோல இவர்களுக்கு ப்ரேமாதி$_4$க்யத்தாலே வாமநனுடைய த$_4$ர்மங்கள் எங்குந் தோற்றிச் சொல்லுகிறார்களென்று கருத்து. z,a, கீழெல்லாம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்து, ''பெரும்'' என்றதுக்கும் 'ஒங்கு' என்றதுக்கும் ஹேதுபூர்வகம் ஸப்$_3$தா$_3$ர்த்த$_2$ம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒருமுதலே இத்யாதி$_3$) ''செந்நெல்'' என்ற ஏகவசநத் தாலே (ஒருமுதலே) என்றது. b ஸஸ்யங்களை இப்படி வர்ணித்ததுக்கு ஹேதுவை அருளிச் செய்கிறார் (திருவுலகளந்தருளின இத்யாதி$_3$).

சி.அ. x_2 (நாயிறுபோது) மத்$_4$யாஹ்நம்; 'நாயிறுபட்ட' என்று பாட$_2$மாகில் அந்தியம்போது என்றபடி. z, a 'செந்நெல்' என்ற ஏகவசனத்துக்கும், பெருமைக்கும் தாத்பர்யம் (ஒருமுதலே இத்யாதி$_1$) c_3 'கண்படுப்ப'-கண்ணுறங்க. c' குவளை'-நெய்தல். c_2 'பொறி'-தேஜஸ்ஸு.

சு.அ.ஸாறத்தக்கதாக வார்த்தாற்போலென்கை. z, a ''செந்நெல்'' என்ற ஏகவசனத்துக்கும் பெருமைக்கும் தாத்பர்யம் (ஒருமுதலே இத்யாதி$_3$) c_2 ''வரிவண்டு'' வரி—அழகு; c_3, e ''கண் படுப்ப'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (தன்னில்தான் இத்யாதி$_3$) c_3 கண்படுப்ப—கண்ணுறங்க.

கள் e தன்னில்தான்—ஒரு மஹாபாரதத்தைப் பாரித்துக்கொண்டு புக்கு புஷ்பத்திலே ஸ்பர்ஶஸௌக்யத்தாலே நஞ்சுண்டாரைப் போலே கிடந்து உறங்கியுணர்ந்து எழுந்திருக்கும்போது, ''என்னை நீ எழுப்பிற்றிலை, என்னை நீ எழுப்பிற்றிலை'' என்று ஒன்றுக்கொன்று ''சீறு, பாறு'' என்னுநிற்கும். f A ''பள்ளிகமலத்திடைப்பட்ட f_1 பகுவாயலவன் முகம் நோக்கி f_2 நள்ளியூடும்'' என்னக்கடவதிறே. g (ஊடு கயல் உகள-பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப) h குவளைப்பூவிலே வண்டுமதுபாநம்பண்ண என்று படிந்த தஶையிலே கயல் ஊடே உகள, செந்நெல்லும் குவளையும் ஒக்க அசைந்து, தூங்கு மெத்தையிலே உறங்கும் ராஜபுத்ரர்களைப்போலே வாயில் மதுவோடே வண்டு கண்படுப்ப என்றபடி,

இது வயலின் ஸம்ருத்தி; இனி, ஊரில் ஸம்ருத்தியிருக்கும்படி சொல்லுகிறது—i (தேங்காதே i_1 புக்கிருந்து) j எத்தனையேனும் முன்கை உரவியராயிருப்பார் இழியவேணுமாய்த்து பசுகறக்கப்புகும்போது. k இதுக்கு அடி-பால் மாறுமையாலே எழுந்திருக்கப் போகாது. l இத்தால், l_1 பால்போரும் பெருமையை அநுஸந்தித்தவாறே கறக்க ஒருப்படுவாரில்லை. m திருவடி ஸமுத்ரம் கடக்க ஒருப்பட்டாற்போலே, ஒருப்பட்டுக்கொண்டு இழியவேண்டும்படியாய்த்து இருப்பது.

பெ.அ. c, d ''பொறி'' என்று அழகாய், அதுக்கு ஹேது பூர்வகம் அர்த்தமும் அருளிச்செய்கிறார் (மதுபாநம் இத்யாதி$_3$) c_3, e கண்படுக்கை-உறங்குகையாய் எல்லை நிலத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தன்னில்தான் இத்யாதி$_3$) f_2பகுவாயலவன்-பெரிய வாயையுடைய புருஷநண்டு. f_3 நள்ளி-பெண்நண்டு; ஊடும்-வெறுக்கும் என்றபடி. g, h ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (குவளை இத்யாதி$_3$)

i, j—m தேங்காதே - ஏங்காதே, புக்கு-கறக்க ஒருப்பட்டு, இருந்து-ஒருநிலையாக இருந்து என்று ஈப்$_3$தஶார்த்த$_2$மாய், ஏங்குகைக்கு ப்ரஸக்தியையும், ஒருப்படுகையிலுள்ள அருமையையும், இருக்கைக்கு ஹேதுவையும் அருளிச்செய்கிறார் (எத்தனையேனும் இத்யாதி$_3$ வாக்ய சதுஷ்டயத்தாலே) l_1 (பால்போரும்) என்றது பால்சுரக்கும் என்றபடி.

சி.அ. c_3,e'கண்படுப்ப' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்(தன்னில்தானித்யாதி$_3$) f திர்யக்குகளுக்கு ப்ரணயகோபமுண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பள்ளிகமலத்திடை இத்யாதி$_3$) f_2 (அலவன்) ஆண் நண்டு. f_3 (நள்ளி) பெண்நண்டு. i 'தேங்காதே'-பயப்படாதே; J ''ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத$_4$:'' என்று ப$_4$யப்பட யோக்$_3$யதையுண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (எத்தனையேனுமித்யாதி$_3$) i_2, m 'புக்கு' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (திருவடி இத்யாதி$_3$) ''ததஶ்து வை ஜாம்ப$_3$வதாபி$_4$சோதி$_3$த: ப்ரதீதவேக$_3$: பவநாத்மஜ: கபி:| ப்ரஹர்ஷயம் ஸ்தாம் ஹரிவீரவாஹிநீம் சகார ரூபம் மஹதாத்மநஸ்ததா$_2$ || ஸம்ஸ்தாயமாநோ ஹநுமாந் வ்யவர்த்த$_4$த மஹாகபி: | ஸமாவித்$_4$ய ச லாங்கூ$_3$லம் ஹர்ஷாச்ச ப$_3$லமேயி

கு.அ. f திர்யக்குகளுக்கு ப்ரணயகலஹமுண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பள்ளிகமலத்தித்யாதி$_3$) i 'தேங்காதே'–ப$_4$யப்பட:தே. l_2 'ப்ரஸக்தஸ்ய ப்ரதிஷேத$_4$: அன்றே:பயப்பட யோக்$_3$யதை உண்டோ' என்ன (பால்போருமித்யாதி$_3$) இத்தால் ப$_4$யப்பட யோக்$_3$யதையுண்டு என்றபடி. i_2,m'புக்கு' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (திருவடி என்று தொடங்கி) pசீர்த்தமுலை–கனத்தமுலை.

A பெரிய திரு 6-7-8.

n(இருந்து) o பால்மாறிலிறே எழுந்திருக்கலாவது; ஸ்த₂ாவரப்ரதிஷ்டை₂போலே இருந்து. p (சீர்த்த முலை) q விரலிட்டுச் சுற்றிப்பிடிக்கவொண்ணாது இரண்டு கையாலும் அணைத்துக் கறக்கவேண்டும்படி கனத்திருக்கை. r(பற்றி r₃வாங்கக் r₄குடம் நிறைக்கும்) s வாங்குகை-வலிக்கையாய், பற்றிக்கறக்கக் குடம் நிறைக்கும் என்னுதல், t முலையைப்பற்றிக் கைவாங்க, தானே நின்று பால் சொரியும் என்னுதல், u இட்ட குடங்கள் வாங்கவாங்க நிறைக்கும் என்னுதல். v குடமிடாதார் இழக்கிறது பசுவின் குற்றமன்றே. w இச்சை₂யுடையார் ஈஶ்வரனைப்பற்றி க்ருத க்ருத்யராமாபோலேயாய்த்து இவையும்.

(வள்ளல்) கீழே பால்போரும் பெருமையைச் சொல்லிற்றுகில், இனி, வள்ளல்தனமாவது என்னென்னில்:— க்ருஷ்ணன்படி இவற்றுக்கும் உண்டாயிருக்கை. ஆரேனும் இவன் கழுத்திலே ஓலைகட்டி ''தூதுபோ'' என்ருல் போமாபோலே யாய்த்து, இவையும்; சிறு ப்ரஜைகளுக்குங்கூடக் கட்டவும் அடிக்கவும் ஆம்படி தன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கை. x (பெரும்பசுக்கள்) y புல்லும் தண்ணீரும் த₄ாரகமாக வளர்ந்தவையன்றிக்கே, க்ருஷ்ணஸ்பர்ஶமே த₄ாரகமாக வளர்ந்தவையாகையாலே, y, ஸ்ரீ ஶத்ருஞ்ஜயனைப்போலேயாய்த்து இருப்பது.

(நீங்காத செல்வம் நிறைந்து) அழிவில்லாத ஸம்பத்து நிரவதி₄கமாம்படி, z சேதநருடைய புண்யபாபானுரூபமாகப் படிவிடும் ஸர்வேஶ்வரனடியாக வந்த ஸம்பத்தாகிலிறே அளவுபட்டிருப்பது; a 1.''பாபானாம் வா ஶுபா₄னாம் வா'' என்னுமவளடியாக வந்த ஸம்பத்தாகையாலே ஊற்றுடைத்தாயிருக்குமிறே இது; ஆகையாலே, ''நீங்காத செல்வம்'' என்கிறது. 3.

பெ. அ. n,o ''இருந்து'' என்றதுக்குச் சொன்ன அர்த்த₂த்தை விவரிக்கிறார் (பால் இத்யாதி₃) p,q, ''சீர்த்த'' என்றதுக்கு-பருத்த என்று அர்த்த₂மாய், தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (விரல் இத்யாதி₃) r,u,v,w பற்றி என்றது-பற்ற என்றும், ''சீர்த்த முலைபற்றி - குடம்-வாங்க-நிறைக்கும்'' என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி மூன்றுமர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (இட்ட இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயத்தாலே) r₃ ''குடம்'' என்றது-ஜாத்யேகவசநம்.

z ஐஹிகப₂லமான ஸம்பத்தை தே₃ஶவிச்சே₂த₃மும் காலவிச்சே₂த₃முமின்றிக்கே நிரவதி₄கமென்னக் கூடுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (சேதநருடைய இத்யாதி₃) a (பாபானாம்) இத்யாதி₃க்கு - புண்யபாபமடியாக வருமதன்றிக்கேயிருக்கையாலே அவள் க்ருபை அளவுபட்டிராமையால், அத்தால் வரும் ஸம்பத்தும் அளவில்லாதே நிரவதி₄கமாம்படியிருக்கும் என்று கருத்து.

(ஓங்கி இத்யாதி₃) நீராடினுல்-நாடெல்லாம்-தீங்கின்றி, திங்கள் மும்மாரி பெய்திடும்; கயல்-ஓங்கு பெருஞ்செந்நெலூடு-உகள, பொறிவண்டு-பூங்குவகூப்போதில் - கண்படுப்ப இருக்கும்; வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்-தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி வாங்கக் குடம் நிறைக்கும்; இப்படி நீங்காத செல்வம் நிறைந்திடும்; எம்பாவாய்-எங்கள் வார்த்தையைப் பின்சென்று, ஓர்-ஒருங்கோள்; [அஷ்டாக்ஷர மந்த்₃ரருடைய வைப₄வத்தை பு₃த்₃தி₄ பண்ணுங்கோள் என்றபடி] என்று அந்வயம் கண்டுகொள்வது. 3.

சி.அ. வாந்||''. p''சீர்த்தமுலை''-கனத்தமுலை r₂,s,t,u ''வாங்கக்குடம் நிறைக்கும்'' என்றதுக்கு மூன்று பொருள்; t இரண்டாமர்த்த₂ம் கையாலே முலையைத்தொட்டுக் கைவாங்க என்றபடி. v இப்படியானுல் குடங்கள் எங்கே? அத்யுக்தியன்றே? என்ன (குடமிடாதாரித்யாதி₃) x. y பெருமைக்குத் தாத்பர்யம் (புல்லும் தண்ணீருமித்யாதி₃) 3.

சு. அ. r₂, t ''வாங்க' என்றதுக்கு இரண்டாமர்த்த₂ம் 'கையாலே முலையைத்தொட்டுக் கைவாங்க' என்றபடி. vஇப்படியானுல் குடங்களெங்கே? என்ன (குடமிடாதார் இத்யாதி₃) y₂ ஶத்ருஞ்ஜயன்—சக்ரவர்த்திதிருமகனுருடைய ஆனை.

ஆருயிரப்படி — மூன்றும்பாட்டு

அவ:— மூன்றும்பாட்டில், சேதநர் — 1.''ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்க₃காமோ யஜேத'' என்று-ப்ரத₂நப₄லம் ஸ்வர்க்க₃மென்றிருப்பர்கள். இனி, 2.''ஆயுரா ஸ்தே'' என்று தந்தாமுக்கு நன்மைவேண்டியிருக்கையாலே அவாந்தரப₄லம் புத்ரர்கள் க்₃ருஹக்ஷேத்ரங்கள் த்₃ருஷ்டாதி₃களென்றிருப்பர்கள்; இவர்களுக்கு இரண்டும் த்யாஜ்யமிறே. ''உன்றன்னேடுற்றேமேயாவோம் உனக்கே நாமாட்செய் வோம்''(29) என்னுமதிறே இவர்கள் ப்ரத₂நப₄லமாக நினைத்திருப்பது; இனி அவாந்தரப₄லமாக நினைத்திருப்பது தாங்கள் இருந்த நாடு ஸம்ருத்₃த₄மாயிருக்கை; ஆகையாலே, இனி அதுக்கு அநுமதிபண்ணினூர்க்கு நன்மையை ஆசைப்படுமித்தனை யிறே. 3. ''ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே'' என்றுமினிறே. அதிர்ந்திராத மாத்ரமே யிறே வேண்டுவது. அவனுகப்பைப் பின்செல்லுகை ஸ்வரூபம் என்றிருக்குமவர்களே இவர்களும்; அவனும் பரஸம்ருத்₃த₄யேகப்ரயோஜநனே.

வ்யா: — (ஓங்கி) கீழிற்பாட்டிலே — ''பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்''(2) என்றார்கள்; ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காகவிறே இக்கிடை. இந்த்₃ராதி₃கள் ஆர்த்தத்₃வனி கேட்டு ஸ்ரீவாமநனாய் வந்தவதரித்து அவர்கள் கார்யஞ்செய்தபடி. ''ஓங்கி'' என்கை யாலே - இவ்வளர்த்திக்குப் பூர்வத₃ஶையில் வாமநத்வம் தோற்றுகிறது. இந்த்₃ரன் கண்ணீர்கண்டு சிரும்பினபடியும், மஹாப₃லி நீர்வார்த்தவாறே வளர்ந்தபடியும்; யனிப்பட்டுச் சாய்ந்த மூங்கில் ஆதி₃த்யகிரணம் பட்டவாறே வளருமாபோலே, அபேக்ஷி தம்பெற்று வளர்ந்தபடி. 4. ''ஸதை₃கருபரூபாய'' என்கிற தத்த்வமிறே சிறுப்பது பெருப்பதாகிறது — ஸம்ஸாரிகளுடைய வ்ருத்தி₃ஹ்ராஸாதி₃கள் கர்மாநுகு₃ண மாகையாலும், ஸ்வார்த்த₂மாகையாலும், தோ₃ஷாய ஆகாநிற்கும்; ஸர்வேஶ்வரன் ரெயல் பரார்த்த₂மாகையாலும், க்ருபையாலேயாகையாலும், கு₃ண்ய ஆமத்தனையிறே, ''ஸ்ரீவைகுண்ட₂த்திலிருக்கும்போது ஸம்ஸாரிகளுடைய இழவுக்குத் திருவுள்ளம் நொந்திருக்கும்'' என்று பட்டரருளிச்செய்ய; சிலர் அத்தைக்கேட்டு, ''அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய், நிரதிஶயாநந்த₃யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஓரிழவுண்டோ திருவுள்ளத்தில்?'' என்ன; 5.''வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்'' என்கிறது கு₃ணப்ரகரணமோ, தோ₃ஷப்ரகரணமோ?' என்றருளிச்செய்தார். 5. ''து₃:க்கி₃த:'' என்னுநோக்கச்செய்தே கு₃ணமாகிறதிறே; 5. ''ப்₃ரூம:'' இவர்களளவல்ல திருவுள்ளம் நொந்திருக்கிறபடி. இவன்தன் காவற்சோர்வாலன்றே படுகிறது. 6. ''ப்₃ரஹ்மவிஷய வாஸிந:'' என்று எல்லைக்குள்ளே கிடக்குமத்தனையிறே இவனுக்கு வேண்டுவது. இவன் இடரைக் காண்கையாலும், நம் காவற்சோர் வாலே வந்ததென்றிருக்கையாலும் து₃:க்க₂ம் இரட்டித்திருக்கும். 5. ''ப₄வதி'' இன்ன வ்யஸநங் கழிந்தவாறே, உண்டு புடவையுடுத்து வெற்றிலையும் தின்று ஸுகித்துப்போம். 7. ''கு₃ணம் ப்ரவ்ருத்₃த₄மிவ மே'' என்று உள்ளதனையும் நினைப்பூட்டுகும் அவன். இங்ஙனேயிருப்பது தி₃வ்யாந்த:புரத்துக்கோவென்னில்: 5. ''மநுஷ்யாணாம்'' ஜந்த₃ர்மாக்களெல்லார்க்கும். மாறனேரிமிலே ''ராமாநுஜ

தாஸன்'' என்பாரொருத்தர் ''அவன் வருகிறபடியைக்கண்டு கடக்கப்போவென்பதே! நாலடி விலங்கிப்போதல் இல்லையாகில் ஒரு முழுக்கிட்டுக்கொள்ளுதல்—செய்யவன்றோவடுப்பது''என்ன; '' 'சண்டாளனேயாகிலும் அவன் ஆர்த்தனனஸமயத்தில் அல்லாதார் விலங்கிப்போவார்; த்விஜனாகில் அவன் விலங்குவான்' என்று விதி விலோஷித்த அம்ஸம் அழிந்ததே'' என்று அவர்கள் சொல்ல, ''கெடுவிகாள்! விதிபூர்வகமாயோ க்ருபையிருப்பது?'' என்று அருளிச்செய்தார்*. 1.''பாபாநாம் வா ஸுபாநாம் வா''—என்றருளிறே பிராட்டி. இவர்களுடைய பூர்வவ்ருத்தம் கிடக்கிடாய், உன் கையிலேயகப்பட்டு வதப்ராப்தைகளாய் நிற்கிறமை மெய்யேயென்கிருள். ஆகையாலே ஸர்வேஸ்வரன் செயல்களுக்கெல்லாம் குணதிக்யமுண்டித்தானேயிறே. 2.''ஏகதா பவதி, த்விதா பவதி'' என்று முக்தரும் பரார்த்தமாகப் பல வடிவு கொள்ளாநின்றார்களிறே, அதுவும் குணத்திலே செருகாநின்றதிறே. (உலகளந்த) எதிர்த்தலை அறிந்து அபேக்ஷிக்கப்பெற்றதில்லைகிடீர். A ''என்னிது மாயம்! என்னப்பனறிந்திலன்'' என்ற நமுசி ப்ரப்ருதிகளைப்போலே விலக்குகையில்லாமையே பற்றாசாகச் செய்ததத்தானேகிடீர்; B ''அடிச்சியோம் தலைமிசை நீயனீயாய்'' என்று ஆசைப்பட்டு மடலெடுக்கவேண்டும்படியான அத்திருவடிகளைக் கொண்டுகிடீர் காடுமோடையுமளந்தது. C ''பொல்லாக் குறளுருவாய்ப் பொற் கையில் நீரேற்று'' என்று — B ''நீயனீயாய்'' என்று இரந்துபெறவேண்டும் கைபைக்கொண்டுகிடீர் இரந்தது. D ''கொண்டானையல்லால் கொடுத்தாரை யார் பழிப்பார்'' — ஈஸ்வரனுடைமையை என்னது என்றிருந்தவன் பக்கலிலே குணங் கொண்டு, தன்னுடைமையை ''தன்னது'' என்று எல்லைநடந்து கொண்டவன் பக்கலிலே குற்றங்கொள்வதே! E ''நீள்வான்குறளுருவாய்'' — வளருகைக்கு நரிப் பூணூலிட்டவித்தனே. E''தக்கணைக்கு மிக்கானே''—பூஜ்யதமனனவனே. E''கேளாச் செவிகள் செவியல்ல கேட்டாமே'' 3.''பிலே பதோருக்ரமவிக்ரமாந் யே''—ஸர்ப்பங்கள் புகும் பிலத்தோடு அச்செவிகளோடு வாசியில்லை. 'ப்ரஸ்துதம் க்ருஷ்ணவதாரமாயிருக்க, ஸ்ரீவாமநாவதாரம் ப்ரஸங்கிப்பானென்?' என்னில்; செய்யும் தொழில்களும், ஆஸ்ரித பக்ஷபாதமும், வடிவழகும், வாத்ஸல்யமும், அவனொரு ஊருக்குக் கையாளானைப்போலே இவனொரு நாட்டுக்காக எளியனாயாலுமாக, அமைந்திருக்கையாலே சொல்லுகிறார்கள்.

(உத்தமன்) பரஹிம்ஸைபண்ணியும் தந்தாம் வயிறு வளர்ப்பார்-அதமர்; பிறர் ஜீவநத்தை அநுமதி பண்ணியிருப்பார்-அவனிலும் உத்க்ருஷ்டர்; ''பிறரும் ஜீவிக்கவேணும், நாமும் ஜீவிக்கவேணும்'' என்றிருப்பார்-மத்யமர்; உதாரனனவன் பக்கலிலே தன்னையழியமாறியும் பிறரை ஜீவிப்பிக்குமவன்- உத்தமனாகிறான். 4.''அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்'' என்கிறபடியே என்னையும் என்னுடைமையையும் நேர்ந்தாகிலும் ஆஸ்ரிதர்க்கு ஓரங்கொடுத்துச் செய்யக்கடவோமென்றிருக்குமவனே.

A பெரியாழ் திரு 1-8-8. B திருவாய் 10-3-6 & 5 C நாச்-திரு 11-5 D முதல் திருவ 79. E பெரியதிரு 11-7-2.

---

* சுணைமையோடு வரும் சண்டாளனைப் பார்த்து 'விலகிப்போ' என்று சில த்விஜர் சொல்ல, அவர்களைக் குறித்து, கருணைமிக்க ராமாநுஜதாஸர் அருளிய வார்த்தை இது. அல்லாதார்—த்விஜரல்லாதார்.

A "அன்று கருமாணியாய்" உனக்கு வேண்டிச் செய்தாயோ? உன்னுடையார்க்கு வைத்த சந்தாநச்சாபமிறே.

(பேர்பாடி) கழஞ்சு மண் பெறுவாரும் இழப்பாருமாய், அதில் லாப₂ லாப₂மிறே அவர்களுக்குள்ளது. அங்ஙனன்றிக்கே, பேர்பாடுகையே எங்களுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யமென்கிறார்கள். கட்டிப்பொன்போலே அவன்; பணிப்பொன்போலே திருநாமம். வாச்யபூ₃தனனவன் ஸத்தையையுண்டாக்கும்; அவனுக்கு வாசகமான திருநாமங்களாலேயிறே அநுப₂விப்பது. "திருநாமம் சொல்லுகைக்கு அதி₄காரஸம்பத்தி வேண்டாவோ?" என்று நஞ்ஜீயர் ப₄ட்டரைக் கேட்டருள; "யோக்₃யனுகில் இருந்தபடி சொல்லுகிறன்; அயோக்₃யனுகில் யோக்₃யதை ஸம்பாதி₃க்கவேண்டா" என்று அருளிச்செய்தார். எங்ஙனேயென்னில்:- "மேலுள்ள நன்மைகளைத் தரக்கடவதாக விஶ்வஸித்தவனுக்கு, கீழுள்ள விரோதி₄களையும் போக்கமாட்டாதோ?" என்று அருளிச்செய்தார்; க₃ங்கை₃யாடப் போமவனுக்கு வேறொரு குழியிலே முழுகிப் போகவேணுமோ? மாத்ருகா₃துகனுக்கும் கைநொந்தால் "அம்மே!" என்னப்ராப்தியுள்ளவோபாதி, ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் விரோதி₄த்தார்க்கும் திருநாமஞ்சொல்லப்ராப்திபுண்டு. திருநாமந்தான் எல்லா அதி₄காரிகளுக்கும் வேணும். கர்மயோக₃நிஷ்ட₂னுக்கும் பாபக்ஷயத்துக்குத் திருநாமம் வேணும்; ஜ்ஞாநயோக₃ நிஷ்ட₂னுக்கும் ஜ்ஞாநவைஶத்₃யத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும்; ப₄க்தியோக₃ நிஷ்ட₂னுக்கும் ப₄க்திஸ்வரூப₂நி₃ஷ்பத்திக்கு வேணும்; ப்ரபந்நனுக்கு தே₃ஹயாத்ரைக்கு வேணும், "விரோதி₃யைப் போக்கித் திருநாமஞ்சொல்லவேணும்" என்னும் விளம்ப₃ம் பொறுதவனிறே இதுக்கு அதி₄காரி. 1. "க்ருஷ்ணநுஸ்மரணம் பரம்" க்ருஷ்ணனுக்குத் தன்னைத் தநுவாக ஸ்மரிப்பான்-ப்ரகாரமாக ஸ்மரிப்பானென்றபடி, 1, "பரம்" — அவனில் மேற்பட்டாரொரு ஶேஷியுண்டாகிலிறே தனக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ண வேண்டுவது, (பேர்பாடி) ப்ரீதிபூர்வகமாகப்பாடுகை. B"ஆர்வத்தால் பாடாதார்" என்னுமாபோலே. (நாங்கள்) பாடி மடிகோலாதே, இதுதானே ப்ரயோஜநமாகவுடைய நாங்கள். "பாடிநெய்யுண்ணுமே" (2) என்றவர்கள் பாட்டிறே. C "இன்று வந்தித்தனையும் அழுது செய்திடப்பெறில்" என்றிருக்குமவர்களிறே. என்னையுங் கொடுத்து என்னுடைமையுங் கொடுத்து என்கிறார்கள். (நம் பாவைக்குச் சாற்றி) நாட்டார்க்கு "நோன்பு" என்று ஒரு பேரையிட்டு. (நீராடினால்) விரஹதாபம் போகக் குளித்தால். (திங்கின்றி நாடெல்லாம்) 2."யத்₃ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்₃தே₄ர் மஹாப₄ாகே₃ர் மஹீயதே ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதி₄து₃ர்பி₄க்ஷதஸ்கரா: ॥". அவித்₃யாதி₃ஸகலது₃ரிதங்களும் போம். இவர்கள் தாங்களும் முதல்தன்னிலே "நாராயணனே"(1) என்று துணிந்திறே இழிந்தது. (நாடெல்லாம்) இத்திரளிலேயுண்டாய்ப்போகிறதன்றே ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம், அசல் தாக்குமிறே. *தேவப்பிள்ளைக்கு "லோகஹிதார்த்த₂மாகக் காண் நீ போகிறது" என்று அருளிச்செய்தவார்த்தை. D ஊரும் நாடுமுலகமும் தன்னைப்போலே ஆக்கிக்கொண்டிறேயிருப்பது.

A இர. திருவ 61. B பெரிய திரு 11-7-4. Cநாச்-திரு 9-7. D திருவாய் 6-7-2.

---

*ஆளவந்தான் தேவப்பிள்ளையை லோகஸாரமத்தின்பொருட்டு ஒரிடத்திற்குப் போகச்சொல்ல, ஆளவந்தானது பிரிவை எண்ணித் தயங்கிய தேவப்பிள்ளைக்கு ஆசார்யன் அருளியவார்த்தை.

A தீதில்நன்னெறிகாட்டி B தீர்த்தகரராமின்திரிந்திறே. C"கலியுங்கெடும்" என்னும்படியிறே. (தீங்கின்றி நாடெல்லாம்) 1. "ராமே ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி" என்கிற நாடு போலே. 2. " நகஂராணி ச ராஷ்ட்ராணி தஂநதஂான்யயுதாநி ச "; தந்தாம் புண்ய பாபாநுகுணமாகவன்றிக்கே பெருமாள் சென்ற நிலையாலே நாடு வாழ்ந்தாற் போலே. (திங்கள் மும்மாரிபெய்து) வறட்கேடுபோலே வெள்ளக்கேடாகவொண்ணாதே, ஊறெண்ணெய்விட்டாற்போலே அபேக்ஷிதஸமயங்களிலே வர்ஷிக்கை. ஒன்பதுநாள் வெயிலும் ஒருநாள் மழையுமாவதுகாணும்!

(ஒங்குபெருஞ் செந்நெல்) குனிந்து நின்று முதலிட்டு மேலே நோக்கிப்பார்த்தால் ஆகாஶத்தை வெளியடைப்பதுகாணும்! ஆகாஶத்திலே வரம்பில்லையே. திருவுள்ளந்தருளினவனைப்போலே. (பெருஞ்செந்நெல்) சுற்றிலே பணைக்கை. D "செய்கொள் செந்நெலுயர்" என்னுமாபோலே, (ஊடு கயலுகள) வைரத்தூண்போலே நெல் நிற்கையாலே நேரே ஸஞ்சரிக்கப்பெறாது, ஒருக்கடித்து உலாவுமத்தனையாய்த்து- ஜலசரஸத்வங்களும், நீரிலும் நிழலிலும் கிடந்து வளர்ந்த செருக்காலே களித்து மேல்நோக்கிப்பாயாநிற்குமாய்த்து; E "பள்ளச்செருவில் கயல்கள" என்னுமாபோலே. F "சலங்கொண்டு மலர்சொரியும்" இத்யாதி. (பூங்குவளைப் போதில்) அழகிய குவளைப்பூவிலே, குவளைப்பூ அலர்ந்தபோதிலே என்று காலபரமாகவுமாம். (பொறிவண்டு) மதுபானத்தாலே இளகிப்பதித்திறே வண்டிருப்பது. (கண்படுப்ப) அலர்கிற செவ்வியிலே மதுபாநம்பண்ண என்றிழிந்து, படுக்கைவாய்ப்பாலே மயங்கிக்கிடந்து, "நீயெழுப்பிற்றிலை, நீயெழுப்பிற்றிலை" என்று பேடையும் தானும் விடிவோறே "சிறுபாறு" என்னுமாய்த்து.

வயலில் ஸம்ருத்தி, சொல்லி ஊரில் ஸம்ருத்தி, சொல்லுகிறது — (தேங்காதேபுக்கு) பால் வெள்ளந்தான் கறக்கப்புக்கவர்கள் அஞ்சிப் பிற்காலிக்கும்படியிறேயிருப்பது, திருவடி ஸமுத்ரதரணத்துக்கு அஞ்சாதே இழிந்தாற்போலே இழியவேணுமாய்த்து. முத்துக்கு முக்குமவர் கடலுக்கு அஞ்சாதாப்போலே; "நனைத்தில்லம் சேறாக்கும்" (12) இறே. (இருந்து) ஸ்தாவர ப்ரதிஷ்டையாக. (சீர்த்த முலை) பால் விம்மி இரண்டு கையாலும் பற்ற வேண்டும்படியிருக்கை. (பற்றி வாங்க) பற்றி வலிக்க; தொட்டுவிடக் குடங்கள் நிறையாநிற்குமாய்த்து. பற்றிப்பற்றி வாங்கக் குடங்கள் நிறைக்குமென்றுமாம்.

(வள்ளல்) கீழே பால் போரும்படி சொல்லிற்றுகில், இனி வள்ளல்தனமாவது— கழுத்திலே ஓலைகட்டி, 'தூதுபோ' என்னலாம்படியான க்ருஷ்ணனைப்போலே, சிறுபிள்ளைகளும் கழுத்தைக் கட்டலாம்படி தன்னைக் கொடுத்துக்கொடுநிற்கை, (பெரும்பசுக்கள்) ஸ்ரீ பாத்ருஞ்ஜயனைப்போலேயிருக்கை. புல்லாலே வளருகிறவை

A பெரு-திரு 2-6. B இர. திருவ 14. C திருவாய் 5-2-1. D திருவாய் 6-1-1. E பெரிய திரு 5-1-2 F பெரிய திரு 3-9-1.

யன்றே. திங்குழலோசை அசையிட்டிறே வளருவது. A [கானகம்படி இத்யாதி₂] அவன் கணிசியாதே நடக்க, அவர்கள் கருதி ஆடுகிற கூத்தை மறந்தார்கள். நடைச் சக்ர்வத்துப்பிடிக்கலாம்படியிறே நடப்பது. அவன் குழலூத இவர்கள் பாட்டுமறந் தார்கள். B[சிறுவிரல்கள் தடவிப்பரிமாற] இவருக்குச் சிறுவிரலிலே கண்செல்லு கிறபடி. B [செங்கண் கோட] துளைதோறும் கண்ணோடுகிறபடி. B [செய்ய வாய் கொப்பளிப்ப] ஸௌகுமார்யத்தாலே திருப்பவளம் கொப்பளிப்ப, B [குறுவியர்ப் புருவம் கூடலிப்ப] வேர்த்துப் புருவம் வளைய. B [கோவிந்தன் குழல்கொடுதினபோது] பசுக்கள்மேய்த்து, அவற்றின் வயிறு நிறைந்த ஹர்ஷத்தாலே தான்குழலூதா நிற்குமாய்த்து,

(நீங்காதசெல்வம் நிறைந்து) 1.''ந கஶ்சிந்நாபராத்₃யதி'' என்னுமவ ளடியாக வந்த ஸம்பத்தாகையாலே ஊற்றுமாருத ஸம்பத்திறே, 3:

ஈராயிரப்படி — மூன்றும்பாட்டு

வ்யா:— மூன்றும் பாட்டு— (ஓங்கி) பிறர்கார்யம் செய்ய என்றுல் பணைக்கு மென்கை. C "உவந்த உள்ளத்தனுய்" இத்யாதி₂—பனியில் சாய்ந்த மூங்கில் ஆதி₃த்ய கிரணங்கள் பட்டால் எழுமாபோலே ஓங்குகை. வெய்யில்—ஆர்த்த நாத₃ம். (உலகளந்த) ஏகதே₂ஶத்தையன்றியே எல்லாரையுமடைய குணகு₃ண நிரூபணம் பண்ணுதே ரக்ஷிக்கை. (உத்தமன்) தென்றலும் நிலவும்போலே பிறர்க்கேயாயிருக்கை. 2. "ந தே ரூபம்" இத்யாதி₃ப்படியே. நமக்கு 3. "ப₄க₃வத ஏவாஹமஸ்மி" போலே, அவனுக்கு 2. "ந தே ரூபம்–ப₄க்தாஹாம்" ஆகையும்; ஆகை யாலே உத்தமனுனன். (பேர்) பிறர்க்கும் அவனுக்குமுள்ள வாசி போரும் திருநாமத் துக்கும் அவனுக்கும். க₃ங்கா ஸ்நாநம் பண்ணுமவனுக்குப் பூர்வத்திலே ஸ்நாநம் வேண்டாதாப்போலே, இதுதானே எல்லாமாத்₃தி₃யும். (பேர்) இதுதான் எல்லா அதி₄காரிகளுக்கும் அபேக்ஷிதம்; கர்மயோகி₄க்கு விரோதி₄போகைக்கும் கர்மம் செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும், ஜ்ஞானயோகி₄க்கு ஜ்ஞானம் விஶத₃மாகைக்கும் விரோதி₄ போகைக்கும், ப₄க்தியோகி₃க்கு ப₄க்தி வர்த்தி₄க்கைக்கும் விரோதி₄ போகைக்கும், ப்ரபன்னனுக்குச் சோறும் தண்ணீரும் போலேயாகைக்கும் திரு நாமம் போல் இல்லையென்றபடி. (பாடி) D "ஆர்வத்தால் பாடாதார் பாட் டென்றும் பாட்டல்ல" என்றிறே பாட்டுக்கு லக்ஷணம்.

(நாங்கள்) பாடாவிடில் த₄ரியாத நாங்கள். உபாயம் அவனேயானுல் த₄ரகமாமத்தனையிறே. (நம்பாவைக்கு) பெறுவது க்ருஷ்ணனையாய், பெறு விப்பானும் க்ருஷ்ணனேயான நோன்புக்கு. (சாற்றி நீராடினுல்) நாட்டுக்குப் புண்யம், நமக்கு விரஹராஹித்யம்.

(தீங்கின்றி நாடெல்லாம்) எல்லாப்பொல்லாங்குகளும் போக ஸேஶ்வர மான ஜக₃த்தடைய வாழ. (திங்கள் மும்மாரி) நெடுநாள் மழையின்றிக்கே வ்ய ஸனப்பட்டாற்போலே வெள்ளத்தாலும் கேடாகாமே ஒன்பதுநாள் வெய்யி லெரித்து ஒருநாள் தலைக்கெண்ணெய் ஊறவிட்டாற்போலே நன்றும் படி மழைபெய்ய வேணுமென்கை. 4. "யத்₃ராஷ்டாக்ஷர" இத்யாதி₂வத். E "நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம் சும்மெனுதே கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந் தனவே" என்று சொல்லுகிறபடியே.

A பெரியாழ் திரு 3-6-4. B பெரியாழ் திரு 3-6-8. C அமலனாதி 2. D பெரிய திரு 11-7-4. E பெரியாழ் திரு 5-4-3.

(ஒங்கு பெருஞ்செந்நெல்) கவிழ்ந்து நின்று முதலியிட்டு அநந்தரம் அண்ணாந்து பார்க்கவேண்டுகை. மேல்நோக்கி உயரும் என்கை. (ஊடு கயலுகள) A "ஒண்மிதியில்" என்னுமாபோலே பயிர் மேல்நோக்குந்தனையும் ஆனைக்கன்றுகள் போலே செருக்கித் திரிகிற கயல்களுக்குத் தாவித் திரியலாம்படியிருக்கை.

(பூங்குவளைப் போதில்) அழகிய குவளைப் பூவிலே; "போது" என்று காலபரமாகவுமாம். கயலுடைய ஸஞ்சாரத்தாலே பூக்கள் நெகிழ்கிறபடி. (பொறிவண்டு) ரஸாயனஸேவை பண்ணினாற்போலே நரை திரை மாறி இளகிப் பதித்திருக்கை. (கண்படுப்ப) ஸௌக்யத்தாலே உறங்கி 'நீ எழுப்பிற்றில்லை நீ எழுப்பிற்றில்லை' என்று உணர்ந்து விடிவோறே வெறுத்துத் தன்னில்தான் சீறுபாறென்கை.

(தேங்காதே புக்கிருந்து) இனி ஊரில் ஸம்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. (தேங்காதே) திருவடி ஸமுத்ர தரணத்துக்கு ஒருப்பட்டாற்போலே; முத்துக்கு முழுகுவார் கடலுக்கு இருயாதாப்போலேயாய்த்து இருயாதே புக்கபடி. (இருந்து) பால் வற்றி எழுந்திருக்க வ்ரகில்லை; ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டைபோலே. (சீர்த்தமுலை பற்றி) விரலாலே பிடிக்கவொண்ணாதே இரண்டு கையாலே அணைக்கவேண்டும் படியிருக்கை. (பற்றி வாங்க) தொட்டுவிட அமையும். (வாங்கக் குடம் நிறைக்கும்) ஒருகால் பற்றி வலிக்க இட்ட குடம் நிறைக்கை. 'வைப்பார் தாழ்வே; வைத்தகுடமெல்லாம் நிறைக்கும்' என்றுமாம். (வள்ளல்) சிறுபிள்ளைகளும் கட்டி விடலாய், கழுத்தைக்கட்டிக்கொண்டு நாலலாயிருக்கை. (பெரும் பசுக்கள்) க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்பர்சமுண்டாகையாலே, ஸ்ரீ சத்ருஞ்ஜயனைப் போலேயிருக்கை. (நீங்காத செல்வம்) ஈஸ்வரன் பார்த்தவிடம்போலே ஸாவத்யன்றிறே இவர்கள் பார்த்தவிடம். 3.

நாலாயிரப்படி — மூன்றும் பாட்டு

3. அவ:—மூன்றும் பாட்டு. தங்கள் நோன்பாலே லோகத்துக்குப் பலிக்கும் பலம் சொல்லுகிறது. B "சாது கோட்டியுட் கொள்ளப்படுவாரே" என்று தங்களோடு ஒரு கோவையாகக் கூடுகை பரமபுருஷார்த்தம். அதில்லாத பின்பு ஐஹிக போக்யத்தையாகிலும் இழவாதே பெற்றிடுவர்களென்கை. 'நம்மார்த்தி தீர நாம் குளிக்க நாடுவாழப்பெறுவதே!' என்கிறார்கள். ருஸ்யசிருங்கன் திருவயோத்யையிலே (அங்கதேசத்திலே)? புகுந்த பின்பு அநாவ்ருஷ்டி நீங்கி ஸம்ருத்தமானாற் போலே. ஸ்ரீபரதாழ்வான்வ்யாஜம் தீர, நாடு 1."ப்ரஹ்ருஷ்டமுதிதம்" ஆய்த்திறே. இவர்களும் க்ருஷ்ணனும் கூடினபின்பு நாட்டுக்கு வர்ஷஸம்ருத்தியிறே. இவர்கள் விச்லேஷமேயிறே நாட்டுக்கு அநாவ்ருஷ்டி.

A திருநெடு 5. B பெரியாழ் திரு 3-6-11.

வ்யா:—(ஓங்கி) 'பிறர்கார்யம் செய்ய' என்ருல் பணைக்குமிறே. A "உவ்ந்தவுள்ளத் தனுயுலகமளந்தண்டமுற நிவந்த நீண்முடியன்" — பனியில் சாய்ந்த மூங்கில் ஆதி₃த்யனைக்கண்டால் எழுமாபோலே பிறர்கார்யம் செய்கை ஸத்தாப்ரயுக்தமென்கை. ஓங்குலகுக்கடியான வெய்யில் அங்கு; இங்கு ஆர்த்தநாத₃ம். வளர்ந்த சடக்கு—கையில் விழுந்த நீரும் ப்₃ரஹ்மா திருவடி விளக்கின நீரும் ஒக்க விழும்படியாகை. (உலகளந்த) ஏகதே₃ஶத்துக்கன்றியே இருந்ததே குடியாக கு₃ணைகு₃ண நிரூபணம் பண்ணுதே ரக்ஷிக்கை. அகவாயில் வ்யாப்தியில் வரைதலில்லாதாப்போலே திருவடிகள் புறம்பெல்லாரோடும் கலந்தபடி. அன்யத்ர 1. "அநஶ்நந்நந்ய:" என்று ஒட்டற்று நின்ருன். இங்கு தனக்கு தா₃ரகமாக நின்ருன். உறங்குகிற ப்ரஜையைத் தாய் கட்டிக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே இவ்விடம் தனக்கு தா₃ரகம். இவ்வவதாரமெல்லாம் இணைந்துபோருகையாலே க்ருஷ்ணவதாரத்தோடொக்கும். இசையாதார் பக்கல் விழுமவன் இசைந்தார் பக்கல் மேல்விழச் சொல்லவேணுமோ?

(உத்தமன்) தனக்காயிருத்தல் செய்யாதே, தென்றலும் நிலாவும் போலே பிறர்க்கோயாயிருத்தல். 2."ந தே ரூபம் ந சாகார:" — நிஷேத₄ம் தன்னதென்கையைத் தவிர்க்கிறது. நமக்கு 3."அஹமபி ந மம ப₄கு₃வத ஏவாஹமஸ்மி" போலே இவனுக்கு 2. "ந தே ரூபம் - ப₄க்தாநாம்" என்கை. (உத்தமன்) ஸ்வாதி₄கனென்கை. தான் நிர்ஹேதுகமாக ரக்ஷிக்கையும் அது தன் பேருயிருக்கையும். ஈஶ்வரர்களுமகப்பட இவன் காலிலே வணங்கப்புகுகையாலே இவனே பரதத்வம். தன் திருவடிகளை க்ருபையாலே தன் பேறுகத் தலைகளிலே வைக்கையாலே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் தானே.

(பேர்) பிறர்க்கும் அவனுக்குமுள்ள வாசி போரும் திருநாமத்துக்கும் அவனுக்குமுள்ள வாசி. ஒருவன் திருநாமத்தைச் செவியிலே சொல்லி உறவையறிவித்துத் தலையிலே திருவடிகளை வையாமையாலேயன்றே எனக்கு உன்திருவடிகள் ஸம்ப₃ந்த₄ம் அந்தராத்மதையோடொத்து நிலையில்லாதே போய்த்து. (பேர்) 'அம்மே' என்பார்க்கு சடங்குவேண்டா. மாத்ருகா₃துகனுக்கும் கைகொந்தால் 'அம்மே' என்ன ப்ராப்தியுண்டாமாபோலே ஸ்வாதி₄காரம். ப்ரயதனுய்ச் சொல்லவேண்டாவோவென்னில்: க₃ங்கா₃ஸ்நாநம் பண்ணப்போமவனுக்கு வேறொரு குழியிலே தோயவேண்டாதாப்போலே, இது தானே எல்லா ஶப்₃தி₃யையும் பிறப்பிக்கும். எம்பெருமானையொழிந்த ஶப்₃தி₃கள் இவனுக்கு து₃ரபி₄மானத்தையே பிறப்பித்து எம்பெருமானை அகலப்பண்ணும். அவன் பண்ணும் ஶப்₃தி₃யே ஶப்₃தி₃யாக, தான் அஶப்₃த₃னென்று இருக்குமவனுக்கு, தானும் தன்னை விட்டு, பிறரும் தன்னைக்கைவிட்டு, எம்பெருமான் பரிக்₃ரஹிக்கைக்குடலாய்விடும். 4."மத்₃வ்ருத்தமசிந்தயித்வா".- கர்மயோகி₃க்கு, விரோதி₄ போகைக்கும் கர்மம் செய்து நிலைக்கட்டுகைக்கும் திருநாமம் வேணும். ஜ்ஞானயோகி₃க்கு ஜ்ஞானம் விஶத₃மாகைக்கும் விரோதி₄ போகைக்கும், ப₄க்திமானுக்கு விரோதி₄போகைக்கும் ப₄க்தி வர்த்தி₄க்கைக்கும், ப்ரபந்நனுக்குச் சோறும் தண்ணீரும்போலே தே₃ஹயாத்ரைக்கும் வேணும். இப்படி எல்லார்க்கும் திருநாமம் போக்கி இல்லை. (பாடி) B ஆர்வத்தால் பாடும் பாட்டிறே பாட்டுக்கு லக்ஷணமாவது; அல்லாதது பாட்டல்ல.

(நாங்கள்) பேர்பாடாவிடில் தரியாத நாங்கள்; உபாயாம்ஶம் அவனேயாகையாலே தா₃ரகமும் அவனேயாமத்தனையிறே. (நம்பாவைக்கு) அநுஷ்டா₂நமும்

A அமலனாதி 2. B பெரியதிரு 11-7-4.

அநுஷ்டானமும் விகல்பிக்கலாம்படியிருக்கை. அநுஷ்டித்ததாகில் ஸாதனமென்று கொள்ளவொண்ணுதே ப்ராப்யருசியால் வந்ததென்கை; அநுஷ்டித்ததில்லையாகில் அவனை உபாயமென்கையாலே பலத்தில் அழிவில்லாமை. பெறுமதுவும் க்ருஷ்ணனேபாய், பெறுவிப்பவனும் க்ருஷ்ணனேயான நோன்பென்றுமாம். (சாற்றி நீராடினால்) நாட்டுக்குப் புண்யம். நமக்கு விரஹ ஸமயம். 1. "வ்ருத: ப்ரக்ருதிபி: நித்யம் ப்ரயாதி ஸரயூம் நதீம்"—ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்போலேயென்கை. 2. "நமே ஸ்நாநம் பஹுமதம்" இத்யாதியால் சொல்லுகிறபடியே அவனுடைய விரஹதாபம்தீரும்.

(தீங்கின்றி நாடெல்லாம்) எல்லாப் பொல்லாங்குகளும் போகை. தந்தாம் பண்ணின புண்ய பலமன்றே அநுபவிக்கிறது. ஸேஶ்வரமான ஜகத்தடைய வாழ. (திங்கள் மும்மாரி) நெடுநாள் மழையின்றிக்கே வ்யஸநப்பட்டாற்போலே வெள்ளத் தாலும் கெடாமே ஒன்பது நாள் வெய்யிலெறித்து ஒரு நாள் மழைபெய்து தலைக்கு எண்ணெய் ஊறவிட்டாற்போலே நன்றும்படி மழை பெய்யவேணுமென்கை. 3. "யத்ராஷ்டாக்ஷர ஸம்ஸித்தே: மஹாபாகோ மஹீயதே । ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதி துர்பிக்ஷ தஸ்கரா: ॥" என்றும் A "நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம் சும்பெறுத்த கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தன" என்றும் சொல்லுகிறபடியே.

(ஓங்கு பெரும் செந்நெல்) கவிழ்ந்து நின்று முதலிட்டு அநந்தரம் அண்ணாந்து பார்க்கவேண்டுகை. B "செய்கொள் செந்நெலுயர்" என்னுமாப்போலேயும், C "வரம் புற்றதிர்ச்செந்நெல்" என்னுமாபோலேயும்.

(ஓங்குபெரும் செந்நெல்) சுற்றுடைமையும் ஓக்கமும் வரம்புக்கு அவ்வருகுபோகவொண்ணுமையாலே ஒருமுதலே செய்யுள்ளதடையக்கொண்டு, ஆகாஶத்துக்கு எல்லையில்லாமையாலே மேல்நோக்கி உயராநின்றதென்கை. (ஓங்கு பெரும் செந்நெல்) 4. "வ்ருஷ்ஷே வ்ருஷ்ஷே". (ஊடுகயலுகள) பயிர் நெருங்கினதனையும் ஆனைக்கன்று போலே செருக்கித்திரிகிற கயல்களுக்குத் தாவித் திரியலாமென்கை. திருவுலகளந்தருளின எம்பெருமானைக்கண்டு அனுகூலர் செருக்கி ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு ஸஞ்சரிக்குமாபோலே கயல்கள் திரிகிறபடி.

(பூங்குவளைப்போதில்) அழகிய குவளைப்பூவிலே. 'போது' என்று காலபரமாகவுமாம். கயல்களுடைய ஸஞ்சாரத்தாலே பூக்கள் கட்டு நெகிழ்கிறபடி. (பொறிவண்டு) ரஸாயநஸேவை பண்ணினுரைப்போலே நரைதிரைமாறி இளகிப்பதித்திருக்கை. இவர்களுக்கு அங்குள்ளதெல்லாம் உத்தேஶ்யமாயிருக்கை. (கண்படுப்ப) ஒரு மஹாபாரதத்தை நினைத்துவந்து ஏறிப் படுக்கையில் ஸௌக்யத்தாலே உறங்கி விடிந்தவாறே உணர்ந்து "நீ எழுப்பிற்றில்லை, நீ எழுப்பிற்றில்லை" என்று தன்னில்தான் சீறுபாடென்கை. க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் படுவதெல்லாம் படாநிற்கும்; D "பள்ளி கமலத்திடைப்பட்ட" இத்யாதி.

A பெரியாழ் திரு 5-4-3 B திருவாய் 6-1-1 C பெரியாழ் திரு 4-9-8
D பெரியதிரு 6-7-6

(தேங்காதே புக்கிருந்து) இனி ஊரில் ஸம்ருத்₃தி₄ சொல்லுகிறது. (தேங்காதே) திருவடி ஸமுத்₃ரதரணத்துக்கு ஒருப்பட்டாற்போலே புக்கு; கடலிலே முழுகுவார் கடலுக்கு இருயாதாப்போலேயாய்த்து இருயாதே புக்கபடி. (தேங்காதே) 1, "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்னும் விஷயத்த, அத்தலையை உண்டாக்குகைக்காக, தம்குற்றம் பார்த்து இருயாதே ஸ்வீகரிக்குமாபோலே. (இருந்து) பால் ஸம்ருத்₃தி₄யாலே தேங்குமித்தனை; பால் வற்றி எழுந்திருக்க விரகில்லை; ஸ்த₃ாவரப்ரதிஷ்டை₂. (சீர்த்த முலைபற்றி) விரலால் பிடிக்கவொண்ணாது. இரண்டு கையாலும் அணைக்க வேண்டியிருக்கை. (பற்றிவாங்க) தொட்டுவிட அமையும்.

(வாங்கக் குடம்நிறைக்கும்) ஒருகால் பற்றிவலிக்க இட்ட குடங்கள் நிறைக்கை. வைப்பார் தாழ்வே; வைத்த குடமெல்லாம் நிறைக்குமென்றுமாம். (வள்ளல்) சிறு பிள்ளைகளுக்கும் கட்டிவிடலாய், கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு நாலலாம்படியிருக்கை. (பெரும்பசுக்கள்) கண்ணன் குழலோசையை அசையிட்டு வளருகையாலும், அவனுடைட ஸ்பர்₃முண்டாகையாலும், ஸ்ரீமத்திருஞ்ஜனைப் போலேயிருக்கை.

(நீங்காத செல்வம்) ஈச்வரன் பார்த்தவிடம்போலே ஸாவதி₄யன்றிறே இவர்கள் பார்த்தவிடம். புண்யமடியாக வருதல், ஈச்வர கடாக்ஷமடியாக வருதல் செய்யுமவை போலன்று; அவனுடைய ஐச்வர்யத்துக்கு அடியான் கடாக்ஷமுள்ளவர்களிறே இவ்வைச்வர்யத்துக்கு அடி. (நிறைந்து) ஏலோரெம்பாவாய்.

"உத்தமன்"—பட்டர் அருளிச்செய்த வார்த்தை A "கருமாணியாயிரந்த கள்வனே உன்னைப் பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு" என்று சிறு காலைக்காட்டி இரந்து பெரிய காலைக்கொண்டு அளந்து நீ பண்ணின (ஓரம்) உன்னையாச்ரயித்தார் நிர்ப்ப₄ராகைக்கு அவர்களுக்கு நீவைத்த சந்தானச் சாபமிறே? இவ்வாந்தராளிகத்₃ருஷ்டாத்₃ருஷ்டங்களில் ஒருவர்க்கஞ்சாதே, யமாதி₃களுக்கு முழங்கை காட்டிச் செருக்காய் இவர்கள் திரிகைக்கடியென்? என்னில்; அறிந்தோம்; ஒரு பர்மதா₄ர்மிகன் செவியிலே "துர்ப்ப₃லரான நம்மால் நம் கார்யம் நிர்வஹித்துக்கொண்டு கரையிலேறவொண்ணாது; உன்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு ஒரு ப்ரப₃லனை அண்டைகொண்டு த்₃ருஷ்டாத்₃ருஷ்ட விஷயமான உன்னுடைய யத்னங்களையடைய அவன் வசத்திலே பொகட்டு நிர்ப்ப₄யனாயிரு" என்று சொல்லிப்போம்; இவனும் அத்தையே விச்வஸித்து 'அப்படியே' என்றிருக்கும். "எம்பெருமான் கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூதுபோயும், மார்பிலே அம்பேற்றும், ஸாரத்₂யம் பண்ணியும், பகலை இரவாக்கியும், ஸத்யப்ரதிஜ்ஞனையும், அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனையும், பொய் சொல்லியும் மெய்சொல்லியும், வார்க்கொத்துக்குத்தியும், எல்லை நடந்தும், இங்ஙனெத்த செயல்களைச் செய்து இவர்கள் கார்யமே நிர்வஹியாநிற்கும்" என்றார்.

B "மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழுதியேல் வாழலாம் மடநெஞ்சமே" என்று திருமந்த்ரத்துக்கு அர்த்த₂மாக C "மண்முழுது மகப்படுத்து நின்றவெந்தை மலர்புரையும் திருவடியே வணங்கினேனே" என்று அநுஸந்தி₃த்தாற்போலே, இவளும் 'ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்' என்று திருநாமத்தினுடைய அர்த்த₂த்தை முந்துற அநுஸந்தி₃த்து, பின்னை அதுக்கு வாசகமான திருநாமத்தை 'பாடி' என்கிறாள். 3

A இர-தி நுவ 61 B திருநெடு 4 C திருநெடு 5

ஸ்வாபதே₃ஶ வ்யாக்₂யாநம் - மூன்றும்பாட்டு

அவதாரிகை:— மூன்றும்பாட்டு. (ஓங்கி இத்யாதி₃) இப்பாட்டில் தங்கள் நோன்புக்கு அநுமதித₃ாநம்பண்ணினருக்கு வரக்கடவ த்₃ருஷ்டப₂லத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

வ்யாக்₂யாநம்:— (ஓங்கி) ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநார்த்த₂மாகப் பரமபத₃த்தினின்றும் திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தருளி; 1. ''ரக்ஷ்யாபேக்ஷா ப்ரதிக்ஷ'' னையிருக்கிற காலத்திலே, ஒருவனுக்கு ஆகஸ்மிக ஸ்வகடாக்ஷத்தாலே ஸத்வோத்₃ரேகம் பிறந்து, ''அஹங்காராபி₄பூ₄தரான நமக்கு ரக்ஷகனுவான் ஆர்?'' என்று ரக்ஷகாபேக்ஷை பிறந்தவாறே, அதுவே விளைநீராக அபி₄வ்ருத்₃த₄யை. (உலகளந்த) ஆபி₄முக்₂யமுடைய ஒரு சேதநனே மாத்ரமன்றிக்கே A ''எமர்-கீழ்மேல்-ஏழெழுபிறப்பும்-கேசவன்தமர்'' என்கிறபடியே அவனேடே ஸம்ப₃ந்த₄முடைய அனைவரையும் தன் திருவடிகளாலே அளந்து தனக்கு ஶேஷமாக்கிக் கொண்ட. இத்தால், அஹங்கார க்₃ரஸ்தரானவர்களை, மஹாப₄லியபி₄மாநத்தினின்றும் பூ₄மியை மீட்டுத் தன் திருவடிகளாலே அளந்து தனக்கு ஶேஷமாக்கிக்கொண்டாற் போலே, தனக்கு ஶேஷமாக்கிக் கொண்டமையைச் சொல்லுகிறது. (உத்தமன்) தன்னை அழிய மாறியாகிலும் பிறர்காரியம் செய்யுமவனுகையாலே ''உத்தமன்'' என்கிறது, (பேர்பாடி) உத்தமன் பேருண்டு - அவனுடைய வாத்ஸல்ய ப்ரகாஶகமான திருமந்த்ரம்; அத்தை ஸ்வயம்புருஷார்த்த₂மாகப்பாடி.

(நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றி) அநந்யோபாயரான நாங்கள் ஸ்வப்ரயோஜநமான நோன்பை உத்₃தே₃ஶித்து வ்யாஜமாக்கி, (நீராடினால்) ப₂லவ்ருத்₃தி₄ப₂லத்தைப் பண்ணினால். (நாடெல்லாம்) பூ₄மியெங்கும், (தீங்கின்றி) தே₃ஹாத்மாபி₄மாநாதி₃தே₃ாஷங்களொன்றுமின்றிக்கே. (திங்கள் மும்மாரி பெய்து இத்யாதி₃) ஸத்வோத்தரமான காலத்திலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வ அநந்ய ஶரணத்வ அநந்யபோ₄க்₃யத்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயஜ்ஞாநமுண்டாய், அத்தாலே அபி₄வ்ருத்₃த₄ங்களாய் ஒருருக்கு ஒருவரே போரும்படியான சேதநருடைய நடுவிலே தத்ஸம்ப₃ந்தி₄களாய்த் ததே₃கதா₄ரகரான ஆத்மவர்க்க₃ங்கள் களிப்பாலே துள்ளா நிற்க. (பூங்குவளை இத்யாதி₃) 2. ''ஸௌம்யரூப:'' என்கிறபடியே ஜ்ஞாநிகளோடு ஒக்க வளர்ந்து அத்தாலே த₃ர்ஶநீயரான ஜ்ஞாநாதி₄கரிடங்களிலே ஸ்வாமித்வ ஸௌசகமான திருவபி₄ஷேகமுடையனாய், பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஸர்வேஶ்வரன் லக்ஷ்மீஸநாத₂னாய் ஜ்ஞாநலப்₃த₄னாய் வந்து அவர்களுடைய ஹ்ருத₃யங்களிலே ஸாக₂ஸ்பர்ஶத்தாலே கண்வளர. இது சேதநஸம்ருத்₃தி₄.; இனி, சைதந்யஸம்ருத்₃தி₄யைச் சொல்லுகிறது. இது ஶிஷ்யஸம்ருத்₃தி₄யைச்சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

(3தங்காதே இத்யாதி₃) 3. ''தீ₄ர: ஶரணமுபாக₃த:'' என்கிறபடியே பிற்காலியாமல் கு₃ருகுலத்திலே ப்ரவேஶித்து, 4. ''ஸம்வத்ஸரம்'' இத்யாதி₄ப்படியே ஸாஸ்தி₃ரனுயிருந்து தன்னைப் பற்றினர்க்குப் பரமபத₃நாத₂னேடே பரமஸாம்யாபத்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கும் சீர்மையையுடையனாய், ப்ரஜைக்கு மூலபோலே ஶிஷ்யனுக்கு த₄ாரகமான திருவடிகளைப்பற்றி ப்ரார்த்தி₂க்க, உபதே₃ஶபாத்ர பூ₄தரான ஶிஷ்யரைப் பரிபூர்ண ஜ்ஞாநிகளாக்குமவர்களாய், ஶிஷ்யவிதே₄யராய், நிரந்தரப₄க₃வத்₃கு₃ணாநுப₄வத்தாலே பரிபுஷ்டரான ஆசார்யர்களுடைய அவிச்சி₂ந்நமான ஸம்பத்து பரிபூர்ணமாய்த்து.

A திருவாய் 2-7-1.

மூவாயிரப்படி - நான்காம்பாட்டு

அவதாரிகை: — நான்காம் பாட்டு. a உப₄யவிபூ₄தியுக்தனான ஸர்வேஶ்வரன் இங்கே க்ருஷ்ணனுய் வந்து தன்னைத் தாழவிட்டு, பெண்கள் சொல்லிற்றுச் செய்யும்படிக்கு ஈடாகத் தான் கையாளாய், அவர்களுடைய அபேக்ஷிதஸம்விதா₄நம் பண்ணிப் போருகிறபடி கண்டால், இதர தே₃வதைகளுக்குச் சொல்ல வேண்டாவிறே. b இவர்களும் அவனுமான சேர்த்தியிலே கிஞ்சித்கரித்து அத்தாலே ஸ்வரூபலாப₄மாயிருக்குமிறே. c 1. "த்₃ரவந்தி தை₃த்யா: ப்ரணமந்தி தே₃வதா;" என்கிறபடியே ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினார்க்கு தே₃வதைகள் தாங்களே வந்து உபஸ்தி₂தராகக் கடவரிறே; d 2. "ஸ்வபுருஷம்" இத்யாதி₃. இந்த ஶ்லோகார்த்த₂த்தைத் திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்தார்; eA "திறம்பேன்மின்" இத்யாதி₃. ஆக, இப்படி ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணம்பண்

ஸ்ரீ. அ. நாலாம் பாட்டு. (ஆழி இத்யாதி₃) a நாட்டாருக்கு நோன்பு என்று பேரிட்டு க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணத் தேடுமவர்கள் நோன்புக்காக வர்ஷதே₃வதையை ப்ரார்த்தி₂க்கிறார்கள் என்னுமது கூடிற்றேயாகிலும், இவர்கள் அஷ்டாக்ஷர ஸம்ஸித்₃த₄ராகையாலே தே₃வதாந்தர ப்ரார்த்த₂னை ஸ்வரூபவிருத்₃த₄மாகையால் அவர்களை விதி₄க்கிறார்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி அந்த தே₃வதைகள் விதே₄யராகைக்குக் கைமுதிகந்யாயத்தாலே உபபத்தி அருளிச்செய்கிறார் (உப₄ய இத்யாதி₃) b அவன் பரம ப்ரணயியாகையாலே கையாளாயிருந்தானேயாகிலும் இவர்களிருக்கும்படி எங்ஙனே? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவர்களும் இத்யாதி₃) c ஸ்வரூபலாப₄த்தில் ஆசையாலே கிஞ்சித்கரிக்க வருமவர்கள் என்னுமளவேயன்றிக்கே 3. "பீ₄ஷாஸ்மாத்₃வாத: பவதே" இத்யாதி₃ப்படியே எம்பெருமான் பக்கல் பீ₄தியாலும், ததீ₃யரைக்கண்டு அஞ்சிக் கிஞ்சித்கரிக்குமவர்களென்று நியாமகாந்தரத்தை ப்ரமாணபூர்வகம் அருளிச்செய்கிறார் (த்₃ரவந்தி இத்யாதி₃) d, e ஸம்வாத₃ாந்தரங்களை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபுருஷம் இத்யாதி₃) d 2. "ஸ்வபுருஷமபி₄வீக்ஷ்ய பாஶஹஸ்தம் வத₃தி யம: கில தஸ்ய கர்ணமூலே, பரிஹர மது₄ஸூத₃நப்ரபந்நாந் ப்ரபு₄ரஹமந்யந்ருணாம் ந வைஷ்ணவாநாம் ||". e திறம்பேன்மின்கண்டீர் - தப்பாதேகிடிகோள். திருவடிதன் நாமம் மறந்தும் -. வகுத்தவனுடைய திருநாமத்தை மறக்கவுமாம்; 4. "ப₄வ ஶரணம்" என்கிறதும் கழியுண்கிறது இத்தாலே. புறந்தொழா மாந்தரை - தே₃வதாந்தர ஸ்பர்ஶமின்றிக்கேயிருக்குமவர்களை, ப₄ர்த்தாவோடுப₄ர்யைக்குப் பொருத்தமில்லையேயாகிலும் ருசியுண்டானவன்று கூடலாம்; ப₄ர்த்ரந்தர

சி. அ. (நாலாம்பாட்டு.) (ஆழிமழை) a வர்ஷதே₃வதையைப் பெண்கள் நியமிக்கக் கூடுமோ! என்ன அருளிச்செய்கிறார் (உப₄யவிபூ₄தியுக்தன் இத்யாதி₃) b (இவர்களும் அவனுமான) என்றது ஸ்வப₄ாவகத₃னம். c ஸ்வாபதே₃ஶத்திலே தே₃வதாந்தரங்கள் ஶ்ரீவைஷ்ணவர்கள்பக்கலிலே இருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார் (த்₃ரவந்தி இத்யாதி₃) e "திறம்பேன்மின்" என்றது — அவஶ்யம் செய்யவேணும் என்றபடி.

சூ. அ. நாலாம் பாட்டு. (ஆழிமழைக்கண்ணு இத்யாதி₃) a வர்ஷ தே₃வதையை நியமிக்கக்கூடுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (உப₄யவிபூ₄தியுக்தனான இத்யாதி₃) e "திறம்பேன்மின்" என்றது — தப்பாதே என்றபடி.

A நான் - திருவ 68.

நான்காம் பாட்டு

ஆழி மழைக்கண்ணு! ஒன்று(ம்)நீ கைகரவேல்
ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொ(டு) ஆர்த்தேறி
ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்துப்
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
தாழாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழைபோல்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழிநீ ராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை:— ஆழி — கடல்போலே கம்பீரமான ஸ்வபாவத்தையுடைய, மழைக் கண்ணு!—மழைக்குத் தலைவனான வருணதேவனே!, நீ—நீ, ஒன்றும்—சிறிதும், கை கரவேல் —ஒளிக்கக்கூடாது, ஆழியுள் புக்கு—சமுத்திரத்தினுள் புகுந்து, முகந்து கொடு— (அந்தள்ள நீரை) மொண்டுகொண்டு, ஆர்த்து—இடி இடித்துக்கொண்டு, ஏறி—ஆகாசத் தில் ஏறி, ஊழி முதல்வன்—காலம் முதலிய ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணபூதனான எம்பெருமானுடைய, உருவம் போல்—திருமேனி போல், மெய் கறுத்து—உடம்பு கறுத்து, பாழி அம்தோள் உடை—பெருமையையும், அழகையும் கொண்ட தோளையுடையவனும், பற்பநாபன் கையில்—நாபீகமலத்தையுடையவனுமான எம்பிரானுடைய வலது கையிலுள்ள, ஆழி போல் மின்னி—திருவாழியாழ்வானைப்போலே மின்னி, வலம்புரி போல்—(இடது கையிலுள்ள) பாஞ்சசன்யாழ்வானைப்போலே, நின்று அதிர்ந்து—நிலைநின்று முழங்கி, தாழாதே—காலதாமதம் செய்யாதே, சார்ங்கம் உதைத்த சரமழை போல்—ஸ்ரீசார்ங்கத்தி னாலே தள்ளப்பட்ட பாண வர்ஷம்போல், வாழ—(உலகத்தாரனைவரும்) வாழும்படியாகவும், நாங்களும்—(நோன்பு நோற்கும்) நாங்களும், மகிழ்ந்து—ஸந்தோஷத்துடன், மார்கழி நீராட—மார்கழி நீராடும்படியாகவும், பெய்திடாய்—மழை பெய்வாயாக.

னிலுரை இதரதேவதைகள் அநுவர்த்திக்கக்கடவராகையாலே, வர்ஷதேவதை யான பர்ஜந்யன், "நாம் இச்சேர்த்தியிலே கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம் பெற வேணும்" என்று வந்து, "நான் இங்குத்தைக்குச் செய்யவேண்டும் அடிமையை நியமிக்கவேணும்" என்ன, செய்யக்கடவ படியை "இன்னபடியும், இன்னபடியும்" என்று f கையோலை செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

வ்யாக்யானம்;— g (ஆழிமழைக்கண்ணு), h கம்பீரஸ்வபாவத்தையுடைய னும், வர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே! i ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களிலேயிலே போகட்டு, ஸ்வரூபத்துக்குச்சேர்ந்த பாலநவித்தியைத் தான்

---

a. அ ஸம்ஸ்லேஷமுண்டானால் யோக்யதையும் கெடுமத்தனையிறே. இறைஞ்சியும் சாதுவ ராய்ப் போதுமின்களென்றான் - வணங்கி அனுகூலவேஷத்தோடே போருங்கோளென்றான். தமக்குத் தன் தூதுவரைக் கூவிச்செவிக்கு, b. "ஸ்வபுருஷம்" என்றாற்போலேயும் b. "கர்ண மூலே" என்றாற்போலேயும், "தன் தூதுவர்" என்றும் "செவிக்கு" என்றும் அருளிச் செய்தாரிறே. f 'கையோலை செய்து' என்றது-ஜ்ஞாபகத்துக்குச் சீட்டெழுதிக்கொடுக்கையை. g, h "ஆழி" என்று - ஸமுத்திரமாய், அது போன்றவனென்று ஸாத்ருச்யமாய், பரிதாபத்தைத்தை அருளிச்செய்கிறார் (கம்பீரம் இத்யாதி) i அவனுக்கு காம்பீர்யம் ஏதென்ன, எம்பெருமானாலே மதிக்கப்படுகையால்வந்த பெருமையென்று அத்தை ஸத்ருஷ்

---

a. அ. ஸம்ஸ்லேஷமுண்டானால் (ஸ்ருஷ்டி இத்யாதி) i, கம்பீரஸ்வபாவன் என்றதற்குத் தாத்பர்யம் (இத்தால் நாட்டார் சிறுமை இத்யாதி)

நடத்துமாபோலே, நாட்டாரைக் கட்டுவது விடுவதாகிற க்ரௌர்யுவ்யாபாரத்தை யமாதி₃கள் தலையில் ஏறிட்டு, "நம்மோபாதி ஜக₃த்தை ஈரக்கையாலே தடவி நோக்கவல்லன்" என்று ஈஶ்வரனுலே மதிக்கப்பட்டவனல்லையோ நீ? i₃ இத்தால்-நாட்டார் சிறுமை பாராதே, உன்பெருமைக்கு ஈடாக வர்ஷியென்கை. j "ஆழி மழை" என்று-மண்ட₃லவர்ஷமாக்கி, j₃ மண்ட₃லவர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனனவனே! என்னவுமாம். k ஸுக்ருதம்பண்ணினுரிருந்தவிடத்தே வர்ஷித்தும், பாபம் பண்ணினுரிருந்தவிடத்தே வர்ஷியாதும் போருவதொன்றுண்டிறே: k₃ எங்கள் பா₄க்₃யத்தையே நினைத்து பு₄ஜிக்கும் நாடாகையாலே, நீ அங்ஙன் k₃ புதைத்துப் பார்க்கவொண்ணுது; k₄ l. "பாபாநாம் வா ஶுபா₄நாம் வா" என்கிற எங்கள் கோடியிலேயாகவேணும். l நாட்டுக்கு இட்ட நினைவைக்கொண்டு l₃ படுக்கைப் பற்றிலே செல்லாதேகொள். m இவனை இங்ஙனே சொல்லுவானென்? என்னில்: இப்பெண்கள் பா₄லகளாகையாலே இவன்பேர்சொல்ல அறியார்கள்; ஆகையாலே இவன் அதி₄கரித்த கார்யந்தன்னையிட்டே சொல்லுகிறார்கள்.

பெ.அ. டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டி இத்யாதி₃) j "ஆழி" என்று வட்டமாய், அத்தால் நினைக்கிறது மண்ட₃லத்தையாய், அதுதானும் ஓரோவிடங்களிலே சுழித்து வர்ஷிக்கையாய், "மண்ட₃லவர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனே" என்று தாத்பர்யார்த்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆழிமழை இத்யாதி₃) k இப்படி இவனை விஶேஷித்ததுக்கு ப்ரக்ருதோபயோக₃ங்காட்டுகிறார் (ஸுக்ருதம் இத்யாதி₃) k₃ 'புதைத்து' என்றது - சிலதே₃ஶத்திலே பெய்யாதே நீரை அடக்கிக்கொண்டு என்றபடி. l எம்பெருமான் நியமித்தபடியன்றே நான் செய்வதென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (நாட்டுக்கு இத்யாதி₃) l₃ 'படுக்கைப்பற்றிலே' என்றது - அந்தப்புரத்துக்குவிட்ட தே₃ஶத்திலே என்றபடி. m பர்ஜந்யனே! என்று பேரிட்டுச் சொல்லாதே "ஆழிமழைக்கண்ணு" என்று தொழிலையிட்டுச் சொல்லுகைக்குத் தாத்பர்யத்தை ஸங்காபரிஹார ரூபேண அருளிச்செய்கிறார் (இவனையித்யாதி₃) தே₃வதை அப்ரஸித்₃த₄ மானமையாலும், தங்கள் ராஜகுலத்தாலும் இன்னபடிக்குக் கடவனென்பாரைப்போலே

சி.அ. j₃ (மண்ட₃ல வர்ஷம்) அகா₃ண்ட₃வர்ஷம். k₄ 'பாபாநாம்' என்றவளுக்குத் தாத்பர்யம் — பாபமே பச்சையாக ரக்ஷிக்கிற எங்களைப்போலேநீயும் வர்ஷிக்கவேணும் என்று. k,l எங்கள்பா₄க்₃யத்தையேநினைத்து நீ இங்ஙன்புதைத்துப் பார்க்கவொண்ணுதென்கிறதென்? ஸுக்ருதம் பண்ணினுரிருந்தவிடத்தேவர்ஷித்து மற்றப்படி தவிரவும் ஈஶ்வரன் கட்டளையிட்டானுலில் உங்களுக்கொவ்வாதோ? என்னஅருளிச்செய்கிறார் (நாட்டுக்கு இத்யாதி₃) m (இவனை இங்ஙனே சொல்லுவானென்? என்னில்) என்றது 'வருணன்' என்று அவனுடையபேரைச் சொல்லாதே "ஆழிமழைக்கண்ணு" என்று சொல்லுவானென் என்றபடி.

கு.அ. m "பர்ஜந்யா" என்னுதே "ஆழிமழைக்கண்ணு" என்கிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவனை இங்ஙனே சொல்லுவானென்? என்னில் என்று தொடங்கி)

n (ஒன்றும் நீ கைகரவேல்) o உன்னுடைய ஔதார்யத்தில் ஒன்றும் மாறுதபடி தோற்றவேணும். ''கை'' என்று - கொடை; கரக்கை - மாறுகை. p சேதநனுடைய நன்மைதீமைகளைக் கணக்கிட்டுப் படிவைக்கும் p, குசாண்டுள்ள ஈஸ்வரகோஷ்டியைப் பார்த்து விஷமமாக வர்ஷியாதே, 1. '' நகஸ்சிந்நாபராத்யதி'' என்று பாபமே p, பச்சையாக ரக்ஷிக்கும் எங்கள் படியைப் பார்த்து எங்குமொக்க வர்ஷிக்கவேணும்.

q (ஆழியுள்புக்கு) r ஸகரர் கல்லின சிறுகுழியிலன்றிக்கே. ஸமுத்ரத்திலே போய்ப் புகவேணும். அதிலும் வாய்கரையிலேயாகவொண்ணாது, நடுவே சென்றிழியவேணும். s (முகந்துகொடு) t இழிந்தால், மேற்பட்ட ஜலம் கொண்டு போரவொண்ணாது, u கடலே மணலே ஶோஷிக்கும்படி க்ரஹிக்கவேணும். v (ஆர்த்து) w இராமடம் ஊட்டுவாரைப் போலே w, முகம் தோற்றுமல் நின்று ரக்ஷித்தும் ஈஶ்வரனைப்போலேயாகவொண்ணாது; அநாதநத்திலே தீக்ஷித்த முதலிகளையத் x திருவடி வரவாலே ஸத்தைபெற்று ஸம்ப்ரமித்தாற்போலே, நாடையுடைய உங்களுடைய த்வநி கேட்டு வாழும்படி, மின்னி முழங்கி வில்லிட்டுக் கொண்டு பெரிய ஸம்ப்ரமத்தோடே வந்து தோற்றவேணும். y (ஏறி) z ஆகாஶாகாஶம் இடமடையும்படி உங்கள் வடிவைக்கொண்டு பாரிக்கவேணும்;

பெ.அ. தொழிலியிட்டுச் சொல்லுகிறார்களென்று நிர்வஹிப்பாரு முண்டு. n, o ''நீ, கையில், ஒன்றுட் - அல்பமும், கரவேல்'' என்று அந்வயித்துத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய இத்யாதி3) p மாறுகைக்கு ப்ரஸக்தியைக் காட்டிக்கொண்டு விவரிக்கிறார் (சேதநனுடைய இத்யாதி3) p_2 குசாண்டு - குஸ்ருஷ்டி, p_3 பச்சை – உபஹாரம்.

c, r ''ஆழி'' என்றது - ஸ்வாபாவிகமான ஆழத்தையுடைத்தானதென்று விவக்ஷித்து வ்யாவ்ருத்தி பூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸகரர் இத்யாதி3) 'ஸகரர்கல்லின சிறுகுழியில்' என்றது-ஸகரபுத்ரர்கள் கல்லின இந்தப் பக்கத்தில் முன்பாழியிலே என்றபடி. q, s, t, u, ''ஆழியுட்புக்கு'' என்ற பதச்சேர்த்தியைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (இழிந்தால் இத்யாதி3 வாக்யத்வயத்தாலே.) v, w ''ஆர்த்து'' - த்வனித்து என்றாய். இது மேகத்துக்கு ஸஹஜமாயிருக்க இப்படிச் சொல்லுகைக்கு வ்யாவ்ருத்தி பூர்வகம் அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (இராமடம் இத்யாதி3) அவிதேயபுத்ரராய், தர்மச்சாவடியிலே பட்டினியே கிடப்பார்க்குத் தங்கள் ப்ரேமத்தாலே மாதாபிதாக்கள் இராவிலே மடத்திலே – தர்மச்சாவடியிலே, அந்நத்தைக் கூவியிடுவர்கள்; அவர்களைப்போலேயென்றபடி. w, 'முகம்தோற்றுமல்' என்றது — இவர்கள் தங்களையும் அறியாமல் என்றபடி. x (திருவடி வரவாலே) என்றது, பிராட்டியைத் திருவடிதொழுத ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஆர்த்துக்கொண்டுவந்த திருவடி வரவாலே என்றபடி. y, z முகந்துகொடார்த்துப் பெய்திடாய் என்ன அமைந்திருக்க, ''ஏறி'' என்றதுக்குக் கருத்து (ஆகாஶ இத்யாதி3) a மேலாப்பு – விதாநம்.

சி.அ. c, (குசாண்டு) க்ரௌர்யமும், ஸங்கோசமும். இந்த ஸமுத்ரத்துக்குள் ஒரு யோஜநை ஸகரர்கள்ளினது. y 'ஏறி' என்றது வெள்ளமேறிற்று என்னுமாபோலே ஆகாஶமெங்கும்

சு.அ. c, குசாண்டு — வக்ர வ்யாபாரம். s 'முகந்துகொடு' – க்ரஹித்துக்கொண்டு: நிர்தோஷமாக க்ரஹித்துக்கொண்டு என்றும் பக்ஷம்.

A ''விண்ணீல aமேலாப்பு விரித்தாற்போல்'' என்றும், B ''மதயானைபோலெழுந்த மாமுகில்தான்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே.

b (ஊழிமுதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்து) c ஜக₃த்காரணபூ₄தனனவனுடைய வடிவுபோலே இருக்கவேணும். d இந்நிர்த்தே₃ஶத்துக்குக் கருத்து என்?என்னில்: நெடுநாள் தன்பக்கலிலே ஸம்ஹ்ருதமாய்க்கிடந்த ஜக₃த்தை உண்டாக்குவதாக ஸங்கல்பித்தவாறே, e பண்டுபோலன்றிக்கே e₃ கருவடைந்த பயிர்போலே நிறத்திலே வருவது ஒரு வேறுபாடு உண்டு; அத்தை நினைக்கிறார்கள். f தாலோபலக்ஷித ஸகல பதா₃ர்த்த₃ங்களையும் உண்டாக்கினவனுடைய வடிவு உங்களுக்கு உண்டாகவேணும். g (மெய்கறுத்து) h அகவாயில் h₁நீர்மை உங்களால் உண்டாக்க வொண்ணுதிறே; i வர்ஷித்தால் அநந்தரம் வெளுத்துப் போமவையிறே இவை,

j (பாழிஅம்தோள்) k 1. ''ப₃ாஹூச்ச₃ாயாமவஷ்டப்₃தே₄ா யஸ்ய லோகோ மஹாத்மந:'' என்கிறபடியே l உப₃யவிபூ₄தியும் ஒதுங்கிலும் ஒதுங்கின ரக்ஷ்ய வர்க்க₃ம் அளவுபட்டு, ரக்ஷகனுடைய காவல்துடிப்பே மிக்கிருக்கை. (பாழித்தோள்)

பெஅ. b, c ''ஊழி'' என்று - காலத்தைச் சொல்லுகிறதாய், அது உபலக்ஷணமாய் ஜக₃த்தைச் சொல்லுகிறதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ஸ்₂தா₃ர்த்த₃ம் அருளிச்செய்கிறார் (ஜக₃த் காரணபூ₄தன் இத்யாதி₃) d (இந்நிர்த்தே₃ஶத்துக்கு) என்றது,க்ருஷ்ணனென்னுதே 'ஊழி முதல்வன்' என்ற நிர்த்தே₃ஶத்துக்கு என்றபடி. e, கரு - க₃ர்ப்ப₄ம்; f ''ஊழி'' என்ற பத₃ம் ஜக₃த்தைச் சொல்லும் ப்ரகாரத்தை முக்தகண்ட₂மாகத் தாமே காட்டாநின்றுகொண்டு, உக்தார்த்த₂த்தை நிக₃மிக்கிறார் (கால இத்யாதி₃) g, h ''உருவம்போல்—கறுத்து'' என்ற போதே மெய் அர்த்த₂ஸித்₃த₄மாயிருக்கவும், ''மெய்'' என்று விஶேஷித்ததுக்கு மெய்யே கறுத்தென்று அர்த்த₂ம் திருவுள்ளம்பற்றி, வ்யாவர்த்யங்காட்டுகிறார் (அகவாயில் இத்யாதி₃) h₁நீர்மை - க்ருபை. i அகவாயில் க்ருபையில்லாமைக்கு நியாமகங்காட்டுகிறார் (வர்ஷித்தால் இத்யாதி₃) ஜக₃த்துக்கு வர்ஷத்தையுபகரிக்கும்போது க்ருபையுண்டாகில் பின்பு வைவர்ண்யம் ஜனிக்கவொண்ணுதிறேயென்று கருத்து.

j, k ''பாழி'' என்றதுக்கு - இடமுடைத்தாயென்று அர்த்த₂த்தை விவக்ஷித்து, த்₃ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்கிறார் (ப₃ாஹூச்ச₃ாயாம் இத்யாதி₃) l ''யஸ்ய'' என்றபோதே லோகத்துக்கெல்லாம் ஆஶ்ரயமாயிருக்கிற அதிஶயம் தோற்றியிருக்கவும், 'மஹாத்மந:' என்கைக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (உப₃ய இத்யாதி₃) m, குழைச்சரக்கு - அஸாரமான

சி. அ. வ்யாபித்து என்றபடி. b 'ஊழிமுதல்வன்' ஸகலபதா₃ர்த்த₃ங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். e (பண்டுபோல்) என்றது — 2. ''ஸ ஏகாகீ'' என்கிற அவஸ்தை₃யை g ''மெய்கறுத்து'' என்கையாலே, உள்ளில் கறுப்பில்லை என்றபடி. i அதுக்கு நியாமகம் வர்ஷித்தால் அநந்தரம் இத்யாதி₃) m (அங்ஙனன்றிக்கே) என்றது ரக்ஷகனன்றிக்கே என்றபடி; n, o ''பாழிபந்தோளுடை'' என்று விபூ₄திக்காக்கிச் சொன்னார்கீழ். இப்போது மேல்கூட்டித் தாத்பர்யம் (பிள்ளைகளை இத்யாதி₃) o₃ (புற்பாயிட்டுப்பூரித்து) புல்லாலே பண்ணின

கு.அ. i அகவாயில் இல்லாத மாத்ரமன்றிக்கே மெய் கறுப்பும் நிலை நில்லாதென்கிறார் (வர்ஷித்த அநந்தரம் இத்யாதி₃)

A நாச் - திரு 8—1, B நாச் - திரு 8—9.

வலியுடைய தோள் என்னுதல்; இடமுடைய தோள் என்னுதல். (அம் தோள்). அழகிய தோள். m அங்ஙனன்றிக்கே, m, குழைச்சரக்கேயாகிலும் விடவொண்ணுத பே,ாக்,யதை மிக்கிருக்கை; ரக்ஷகமுமாய், அதுதானே பே,ாக்,யமுமாயிருக்கை. n (பாழிஅம்தோளுடைப்பற்பநாபன்) o பிள்ளைகளைத் தொட்டிலிலே வளர்த்திப் o, புற்பாயிட்டுப் பூரித்து ஆயுத,ங்கொண்டு நோக்கி யிருப்பாரைப்போலே, திருநாபீ,கமலத்திலே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணபூ,த னை ப்,ரஹ்மாவைப் பெற்றுவைத்துத் திருத்தோள்களாலே காத்துக்கொண்டிருக் கிறவன். p (பற்பநாபன் கையில் ஆழிபோல் மின்னி) ஸ்ருஷ்டிக்கு முதலான ப்,ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டித்த திருநாபீ,கமலத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரன் கையில் திருவாழியோபாதி மின்னவேணும். q இந்நிர்ப்ப,ந்த,த்துக்குக் கருத்து என்?என் னில்: 1. "புத்ரஸ்தே ஜாத:" என்ருல் அத்தால் வந்த ஹர்ஷம் விஞ்சியிருக்கச் செய்தேயும் க,ாம்பீ,ர்யத்தாலே அது தோற்ருதிருப்பர்கள். அவ்வவர்க்கு உரிய q, அகம்படியரானவர்கள், அந்த ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டு q, நெய்யாடல் போற்றிக்கொண்டு திரியுமாபோலே ப்ரத,மஜனை ப்,ரஹ்மா உண்டான பின்பு ஸர்வேஶ்வரனுக்குப் பிறந்த ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டுக் கொண்டாடினன் திருவாழியாழ்வான்; ஆகையாலே, அவனை ஒப்பாகச் சொல்லுகிறது.

r (வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து) s ப,ாரதஸமரத்தில் ஶ்ரீபாஞ்சஜந்ய த்,வநி போலேயிருக்கவேணும். t 2. "ஸ கே,ஶோ த,ார்த்தராஷ்ட்ராணும் ஹ்ருத,யாநி ஸ்பத,ாரயத்" என்கிறபடியே அநுகூலர் வாழவும் t, ப்ரதிகூலர் முடியவும் ஆகவேணும். (நின்று அதிர்ந்து) அதுபோலே ஒருகால் முழங்கி விடவொண் ணுது, மாருதே நின்று அதிரவேணும். u (தாழாதே) v நோன்பிலே நின்று உபக்ரமித்து, உபவாஸக்ருஶைகளாயிருந்த எங்கள் வடிவு இருந்தபடி கண்டாயிறே

பெ.அ. வஸ்து. n, o "பற்பநாபன்" என்ன அமைந்திருக்க "பாழியந்தோளுடை" என்று விஶேஷித்ததுக்கு ஸத்,ருஷ்டாந்தம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளைகளை இத்யாதி,) கர்ணிகை தொட்டிலாகவும், அத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் கேஸரங்கள் புற்பாயாகவும், த்,ருஷ்டாந்தாநுரூபம் கண்டுகொள்வது. p, q 'ஆழிபோல்' என்ன அமைந்திருக்க "பற்பநாபன் கையில்" என்றதுக்கு ஶங்காபரிஹாரரூபேண ப,ாவம் அருளிச்செய்கிறார் (இந்நிர்ப்ப,ந்த,த்துக்கு இத்யாதி,) q, அகம்படியர் - ஶேஷபூ,தர்.

r,s "வாழுவுலகினிற்பெய்திடாய்" என்று லோகமெல்லாம் வாழவேணுமென்னுமவர்கள் அபி,ப்ராயத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி "வலம்புரிபோல்" என்றதுக்கு - வ்யாவர்த்யபூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ப,ாரதஇத்யாதி,) t இத்தை விவரிக்கிறார் (ஸ கே,ாஶ இத்யாதி,) t, ப்ரதிகூலரென்றது - அதிமாத்ர ப்ரதிகூலர் என்றபடி. u, v பர்ஜந்யன் தே,வ தாந்தரமாகையாலே தாழ்த்திருக்க ப்ரஸக்தியுண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றி, தாழாதிருக்

கி.அ. பாயாலேமூடி. q, (நெய்யாடல் போற்றி) நெய்யெண்ணெய் விஞ்சியாட்டுச் செய்து, p,q: "பற்பநாபன் கையில் ஆழி" என்று விஶேஷிக்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் ப்,ரஹ்மாவாகிற புத்ரன் உண்டான்பின்பு திருவாழிக்கு ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே தேஜஸ்ஸு விஞ்சியிருக்குமென்று.

v, அத்தனை கால விளம்ப₃த்தோடே ஆகவொண்ணாது. ஆர்த்திக்கு முற்பாடனுய் ரக்ஷிக்கும் ஈஶ்வரனைப் போலே ஆகவேணும். w தே₃வமாத்ருகம் போலன்றிகே, ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணம் நதீ₃மாத்ருகம்போலே w, சரதமென்கை. (சார்ங்கம் உதைத்த சரமழைபோல்) இரைபெருத பாம்பு போலே, முன்பு விஷயம் இல்லாமையாலே அடங்கியிருந்த ஶ்ரீஶார்ங்க₃ம், சக்ரவர்த்தித்திருமகன் கடைக்கணித்தவாறே நூருயிரம் ஶரவ்ருஷ்டியைத் தானேபண்ணிற்று. x A எய்வண்ணவெஞ்சிலையிறே. x, உடையவன் அம்பு பெருக்கியிடுகை. x, (சார்ங்கமுதைத்த) அகம்படியர் கிளர்ந்தால் அரசனுலும் அடக்கப்போகாதிறே; அதுபோலே. பெருமாள் கடைக்கணித்தபின்பு பெருமாளாலும் விலக்கவொண்ணாதாயிருக்கை. x₄ 1. "அவஷ்டப்₄ய மஹத்₃த₄நு:" என்னக்கடவதிறே. (சரமழை) y 2. "ஶரவர்ஷம் ஸவர்ஷ ஹ" என்கிறபடியே. (வாழ உலகினில் பெய்திடாய்) த்₃ருஷ்டாந்தமான ஶரவர்ஷத்தில் ராக்ஷஸஜாதியடங்க முடிந்தது; அங்ஙனெண்ணாது. அநுகூல ப்ரதிகூல விப₄ாக₄மின்றிக்கே லோகமாக வாழவேணும்.

z அழகிது! ஈஶ்வராஜ்ஞையாலே நான் முன்பே அதி₄கரித்ததொரு கார்யமன்ரே, இங்குத்தைக்கு நான் கிஞ்சித்கரித்தவனும்படியென்? என்ன:

'பெ.அ. கைக்கு ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (நோன்பிலே இத்யாதி₃) v₂ 'கண்டாயிறே' என்ற அநந்தரம், 'ஆகையாலே' என்று ஶேஷம். w தே₃வதாந்த்ரங்கள் விளம்பி₃க்கைக்கும், ஈஶ்வரன் அவிளம்பே₃ந ரக்ஷிக்கைக்கும் த்₃ருஷ்டாந்தம் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஸமர்த்தி₂க்கிறார் (தே₃வ இத்யாதி₃) w, சரதம் – அமோக₄ம். x எய்கையே – சரம் விடுகையே, வண்ணம் - ஸ்வப₄ாவமாகவுடையதாய், வெம் – க்ரூரமான, சிலை - த₄நுஸ் என்று பாசுராத்த₃ம். y 'சரமழை' என்ற அநந்தரம் 2. "ததோ ராமோ மஹாதேஜா த₄நுராத₃ாய வீர்யவாந் । ப்ரவிஶ்ய ராக்ஷஸம் ஸைந்யம்" என்று வசநஶேஷம் சொல்லிக்கொள்வது.

z மேலுக்கு அவதாரிகை (அழகிது இத்யாதி₃) a 'தன்னேற்றம்' என்றது - நான் உங்களுக்குக் கிஞ்சித்கரித்தேனும்படியான அதிஶயம் என்றபடி. b, c மகிழுகைக்கு

சி. அ. w அப்படி முற்பாடனுய் ரக்ஷிக்குமோ? என்ன (தே₃வமாத்ருகமித்யாதி₃) w₂(சரதம்) அமோக₄ம். x ஶ்ரீஶார்ங்க₃ம் அப்படி வர்ஷிக்குமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (எய்வண்ணவெஞ்சிலை இத்யாதி₃) 'எய்வண்ணம்' என்றது எய்கையே ஸ்வப₄ாவமாயிருக்கிறவென்றபடி. x₃ உதைத்த - விட்ட. x₂ ஶார்ங்க₄மே வர்ஷித்தால் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு க்ருத்யமேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (உடையவன் அம்பு பெருக்கியிருக்கை) என்று. x₄ இரண்டாம் பரிஹாரத்துக்கு (அவஷ்டப்₄ய இத்யாதி₃) ஶரவர்ஷம் வர்ஷியாதபடி பெருமாள் ப₃லாத்

கு.அ. w₃சரதம்—நிஶ்சிதம். 1. x₂ "அவஷ்டப்₄ய மஹத்₃த₄நு:" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் ஶரவர்ஷம் வர்ஷிக்கவேண்டா என்று வில்லை ப₃லாத்காரத்தாலே பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் என்றபடி, x₃ சார்ங்கமுதைத்த – ஶார்ங்கமானது விட்ட. "ஆழி மழைக்கண்ணு" என்று தொடங்கி, "மகிழ்ந்து நாங்களும் நீராட(த்தக்கதாக) வாழ உலகினில் தாழாதே பெய்திடாய்" என்று அந்வயம். 4

(நாங்களும் மார்கழிநீராட) நாங்கள் காலத்திலேபோய் மார்கழி நீராடக்கடவோம். அதுவும் முன்பே ஊராக நிச்சயித்ததொன்றன்றே; இப்போது வந்த a தன்னேற்றமென்னென்ன; b (மகிழ்ந்து) c நாங்களும் நோன்பு நோற்றோமாய், அந்த நோன்புக்குப் பலமான வர்ஷமுமுண்டாய்த்ததாய், க்ருஷ்ணனேட்டை ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே மகிழ்ந்து நீராடக்கடவோம். (மகிழ்ந்து) d ஊரார்க்கு, மார்கழி நீராடுகைக்கு மேலே ப்ரீதிபூர்வகமாகக் குளிக்கவேண்டுவதொரு d, நிர்ப்பந்தமில்லையே; d_3 உனக்கு ப்ரியகரமாக க்ருஷ்ணனும், நாங்களும் மகிழ்ந்து குளிக்கிறோம் என்கிறார்கள். ‡ e (1. ''ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாதனஜீவித:'') 4.

பெ.அ. ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (நாங்களும்இத்யாதி$_3$) d ப்ரதீகக்ரஹண பூர்வகம் உக்தார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஊரார்க்கு இத்யாதி$_3$) d,d_3 'ஊரார்க்கு' என்றதுக்கு 'நிர்ப்பந்தமில்லே' என்றதோடு அந்வயம். d_3 (உனக்கு ப்ரியகரமாக) என்றது-உனக்கும் புருஷார்த்தமாக என்றபடி. இத்தால்-நாங்களும் க்ருஷ்ணனும் மகிழ்ந்து குளிக்கை அலப்யலாபமன்றே என்று கருத்து. e இவர்கள் மகிழ்ந்து குளிக்கை அவனுக்கும் புருஷார்த்தமென்கைக்கு ஸம்வாதங்காட்டுகிறார் (ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி இத்யாதி$_3$) 4.

சி.அ. காரத்தாலே பிடிக்கவேணும் என்றபடி. b, c, d 'மகிழ்ந்து' என்கையாலே பெண்களுக்கும் க்ருஷ்ணனுக்குமுண்டான முகேழல்லாஸமே பர்ஜந்யனுக்குப் பலமென்றபடி; நோன்பு என்கிற வ்யாஜத்தாலே நீராடுகிறது க்ருஷ்ணனுக்கும் பெண்களுக்கும் பலமென்றபடி. 'மார்கழி நீராடுகிறதும் ஊரார் கல்பிக்கையிலுலேயன்றே' என்ன, மார்கழி நீராடக் கல்பித்தாரத்தனேபோக்கி உகக்கவேணும் என்று கல்பிக்கவில்லையே என்கிறார்கள். ''மகிழ்ந்து மார்கழி நீராட உலகினில் தாழாதே பெய்திடாய்'' என்று அந்வயம் 4.

ஆறாயிரப்படி — நாலாம்பாட்டு

4. அவ :— நாலாம்பாட்டு. பெண்பிள்ளைகள், மார்கழி நீராடினால் வரும் ஸம்ருத்தியை மநோரதியாநிற்க, பர்ஜந்யனும், பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணுகிறவர்களுக்குச் சிறிது கிஞ்சித்காரம் பண்ணி நாமும் நம்முடைய ஸ்வரூபலாபமும் பெறவேணும் என்று, ''நான் இங்குத்தைக்குச் செய்யும்படியை நியமிக்கவேணும்'' என்ன; ''பெண்பிள்ளைகள் நோற்றபடியே! வர்ஷம் பெய்தபடியே! என்று எங்களை எல்லாரும் கொண்டாடும்படி வர்ஷிக்கவேணும்'' என்று அவன் செய்யுமடிமைகளைக் கையோலை செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

2. ''த்ரவந்தி தைத்யா : ப்ரணமந்தி தேவதா :'' என்கிறபடியே பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணுவார்க்கு தேவதைகள் வந்து குடநீர் வார்க்கக்கடவதிறே. ''அவைதான், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அநுவர்த்தியாதொழிவதென்? என்று கேளாய்'' என்று ஆழ்வான். 3. ''ஸ்வபுருஷம்'' ஓலக்கத்திலேசென்று சொல்லுகையன்றிக்கே, தன் மனிசராய், தனக்குப் பரிவரானவர்களுக்கு. 3. ''அபீக்ஷ்ய'' தன்னது நாலிந்து சிறுமுறி மறுக்கும்படி அவர்களுக்குத் தரம் செய்துகொடுத்து வைக்கும்படி; ''மெய்யே அழைக்கிறன்'' என்று தோற்றும்படி ஸாதரமாகப் பார்த்தான். 3. ''பாணிஹஸ்தம்'' அவன், முன்பு கொண்ட

---

‡ பெரிய அரும்பதவுரைக்குப் பாடம்.

கோலம் குலையாதே நின்றபடி. 1. ''வததி யம: கில'' நீங்கள் இப்படியே அவர்கள் முன்பு செல்லில் என் தலையும் இவ்விருப்பும் நிலைநில்லாது. 1. ''யம : கில'' ஸர்வேச்வரன் அவன் என்று தோற்றும்படி கூருகவிட்டவன். 1. ''தஸ்ய கர்ண மூலே'' ராஜதாரப் ப்ராவண்யநிஷேதமும் பிறரறியில் பொல்லாதே! 1. ''பரிஹர மதுஸூதநப்ரபந்நாந்'' ஆச்ரிதவிரோதிகளைக் கண்டால் தன்னைப்பேணுதே மேல்விழுமவன் பக்கலிலே ந்யஸ்தபாரராயிருக்குமவர்களிறே. நான் அவன் கையிலே மதுபட்டது படாமே கிடிகோள். 1. ''ப்ரபுரஹமந்யந்ருணம் ந வைஷ்ணவாநாம்'' ''நீயே ப்ரபு என்றிருந்தோம், உன்னையொழியவும் சிலருண்டோ?'' என்ன; ''சோறும் தண்ணீரும் தாரகமென்றிருப்பார்க்கு நான் ப்ரபு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்தான் எனக்கு ப்ரபுக்கள்'' என்கிறன். A ''திறம்பேன்மின் கண்டீர்'' திறம்பவும் தானே கொடுத்துவைத்தான்போலே! A [திருவடிதன் நாமம் மறந்தும்] வகுத்தவனுடைய திருநாமத்தை மறக்கவுமாம்; 2. ''பவ ஸரணம்'' என்கிறதுவும் கழியுண்கிறது. A [மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர்] தேவதாந்தரஸ்பர்சமின்றிக்கேயிருக்குமவர்களே. பர்த்தாவோடு பார்யைக்குப் பொருத்தமில்லையாகிலும் ருசியுண்டானவன்று கூடலாம்; பர்த்ரந்தரஸம்ஸ்லேஷமுண்டானுல் யோக்யதையுங்கெடுமிறே. A [இறைஞ்சியும் சாதுவராய்ப் போதுமின்களென்றான்] வணங்கி அநுகூலவேஷத்தோடே போருங்கோள். A [நமனும் தன் தூதுவரைக் கூவிச் செவிக்கு] 1. ''ஸ்வபுருஷம்'' என்றுப்போலேயும், 1. ''கர்ணமூலே'' என்றுப்போலேயும். B ''அவன் தமரெவ்வினையர்'' இத்யாதி, B ''அரவணை மேல் பேராயற்காட்பட்டார் பேர் - ஆராயப்பட்டு அறியார்கண்டீர்''. ஒரு பாகவதன் பேரை ஒரு அபாகவதன் தரிப்பது, அவனையும் யமன் கோஷ்டியில் பட்டோலையார்க்கப் பெறுது. C [மாறுசெய்த வாளரக்கன்] கண்டால் 3. ''ஜிதம்'' என்று விழவிறேயடுப்பது. C [வாளரக்கன்நாளுலப்ப] கொண்ட வரமும் ஆயுஸ்ஸும் கூட முடிய. C [அன்றித்யாதி,] வர பல புஜபலங்களாலே பூண்கட்டின ஊரை வரப்பொர இருக்கையன்றிக்கே, அவர்களிருந்தவிடங்களிலே சென்று முடித்து. C [வென்றி கொண்ட] சக்ரவர்த்தித் திருமகனுரோடு ஒரு பேரிலேயிருப்பான பின்பு, இனி அவர் குற்றமுண்டாகில் பார்க்குமத்தனை என்கிறர். D ''வள்ளலேயுன்தமர்க்கென்றும் நமன்தமர் கள்ளர்போல்'' என்னும்படியிறே தேவதைகள் அஞ்சிவர்த்திக்கும்படி. ஆகையாலே பர்ஜந்யனும் ''நான் செய்யவேண்டும் அடிமையென்?'' என்று கேட்க, அவனை நியமிக்கிறார்களாயிருக்கிறது.

வ்யா :— (ஆழிமழைக்கண்ணு) ''ஆழி'' என்று - ஸமுத்ரமாய், அத்தால் நினைக்கிறது - கம்பீர்யத்தையும் இடமுடைமையையுமாய், ஸ்ரீவேம்வரன் தன் கார்யஞ்செய்கைக்கு அளவுடையவனிவனென்று திருவுள்ளத்திலே தோற்றி நியமிக்கும்படி பிறந்தவனன்றே நீ. 4. ''ஸமுத்ர இவ கம்பீர்யே'' என்னக் கடவதிறே. ''ஆழி'' என்று - வட்டமாய், அத்தால் நினைக்கிறது - மண்டலத்தையாய் ஓரோவிடங்களிலே சுழித்துவர்ஷிக்கையும்; மண்டலவர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனைவனென்றுமாம். (ஆழிமழைக்கண்ணு) மழைக்கு த்ருஷ்டியாய் நிர்வஹிக்குமவனை

A நான் - திருவ 68, B முதல் திருவ 55, C திருச்சந்த 116, D பெரிய திரு 8-10-7

கையாலே ''மழைக்கண்ணன்'' என்று - அதி,கரித்த கார்யத்தையிட்டுச் சொல்கிறர் களென்றுமாம். ''இன்னது பிடித்தான்'' என்னுமாபோலே. இவர்கள்தான் ஆரேனுமழைக்கிலும் ''கண்ணு'' என்றெழிய அழையார்கள், க்ருஷ்ணனெட்டை வாஸனையாலே. 1. ''பீ,ஷாஸ்மாத்,வாத: பவதே''. A ''நெற்றி பெற்ற கண்ணன்'' என்று தே,வதைகள் அநுவர்த்திப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற ஸர்வேஸ்வரன் அவதரித்து, நோன்புக்குச் சொல்லிற்றுச் செய்யக்கடவனன பின்பு பர்ஜந்யன் கிஞ்சித்கரித்து ஸத்தைபெறக் கடவனிறே. ஈஸ்வரன்பக்கல் கிஞ்சித்கரித்தவர்களுக்குப் ப,லஸித்,தி, இவர்களாலேயானுல், இங்கு கிஞ்சித்கரித்தவர்களுக்குச் சொல்லவேண் டாஸிறே. ''ஆழி'' என்று - கடலாய், 2. ''ஸமுத்,ர இவ க,ாம்பீ,ர்யே'' என்கிற படியே க,ம்பீ,ரஸ்வப,ாவனுய் வர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனனவனே! பிராட்டி 3. ''ப்லவங்க,ம'' என்னுமாபோலே. ஈஸ்வரன், ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை ப்,ரஹ்ம ருத்,ரர்கள் தலையிலே வைத்துத் தான் பாலநத்திலே அதி,கரித்தாப் போலே, ''த,ஹ, பச'' என்னும் காரியத்தை யமாதி,கள் தலையிலே வைத்து ப்ரக்ருத்யா உன்னுடைய நீர்மையைக் கண்டு எல்லாரையும் குளிர நோக்கும் கார்யத்திலே அவனுலே நியமிக்கப்பட்டவனல்லையோ?

(ஒன்று நீ கைகரவேல்) அர்த்தி,கள், கொடுக்குமவனை ''கைபெரியன்'' என்று சொல்லுகையாலே, உன் கொடையில் ஒன்றும் வஞ்சியாதொழியவேணும். ''புண்யம் பண்ணினுரிருந்தவிடத்தே வர்ஷிக்கவும், பாபம்பண்ணினுரிருந்தவிடத்தே வர்ஷியாதொழியவுமன்றே ஈஸ்வரன் எங்களை நியமித்துவிட்டது'' என்ன; ஈஸ்வரன் அதி,கரித்த கார்யத்திலேயன்றே புதைத்து விடுவது, நல்லாரைக் கைக்கொண்டும் தீயாரைக் கழித்துமிருக்கும் ராமகே,ாஷ்டி,யில் பழக்கத்தைவிட்டு, 4. ''மித்ரமௌ பயிகம் கர்த்தும்'' 5. ''தேந மைத்ரீ ப,வது'' 3. ''பாபாநாம் வா ஶுப,ாநாம் வா'' என்று நசையற்ற ராக்ஷஸிகளுக்கும் ஹிதஞ்சொல்ல அதி,கரித்த எங்கள் கே,ாஷ்டி,யில் பரிமாறுமாபோலே பரிமாறவேணும். (கை கரக்கையாவது - கொடை மாறுகை.)

(ஆழியுட்புக்கு) கண்ட ஜலாஶயங்களிலும் ஒண்ணுது; ஸகு,ரர் கல்லின குழியிலும் ஒண்ணுது; மஹார்ணவத்திலேபுக்கு, அதிலும் வாய்கரையிலும் ஒண்ணுது; உள்ளே புகவேணும். (முகந்து கொடு) அங்குத்தைநீரை மணற்பற்றேடே வாங்கி. B ''இலங்கொலிநீர்ப்பெரும் பௌவம்மண்டியுண்ட'' என்கிறபடியே — மேலெழ ஒண்ணுது; அடிமண்டி யோடே தட்டப் பருகி. (ஆர்த்து) நாட்டார் விடாயும் எங்ஙள் விடாயும் கெடும்படி மின்னி முழங்கி வில்லிட்டுத் துளித்துக்கொடு வரவேணும். அநு,ஶநத்தில் தீ,க்ஷித்த முதலிகள் தளிர்க்கும்படி, திருவடி, பிராட்டியைக்கண்ட ஹர்ஷத்தாலே ஶப்,தி,த் துக்கொண்டு வந்தாற்போலேயும், 6. ''ஓக,மேக,ஸ்வந: க்ருஷ்ண:'' என்று — க்ருஷ்ணன் முழங்கின வார்த்தைகேட்டு நாங்கள் த,ரிக்குமாப்போலேயும், நாடு தளிர்க்கும்படியாக. (ஏறி) ஈஸ்வரனைப்போலே முகந்தோற்றுதே நின்று கார்யஞ்

A திருச்சந்த 87, B திருநெடு 24

செய்பவொண்ணாது. A ''விண்ணீல மேலாப்பு விரித்தாற்போல்'' என்கிறபடியே ஆகாஶாவகாஶமெல்லாம் வெளியடையும்படி உங்கள் வடிவைப் பரித்துக்காட்ட வேணும். B ''காட்டேன்மின் நும்முரு'' என்றும், C ''காணுந்தோறும் தொலிவன் நான்'' என்றும்—இவற்றினுடைய த்₄வநியும் வடிவும் பூ₄த₄கமாவது அநபேக்ஷ த₄ர்மயிலிறே, (ஏறி) 1. ''விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய புந: ப்ரயாந்தி'' என்னுமாபோலே, கூர்ப்பி₄னிகள் சுரமேறுமாபோலே மெள்ளமெள்ள ஏறி.

(ஊழிமுதல்வனுருவம்போல்) காலோபலக்ஷித ஸகல பதா₄ர்த்த₂ங்களுக்கும் நிர்வாஹகனும், ஸ்ருஷ்ட்யுந்முக₂ன ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருமேனிபோலே, அதாவது—இவர்கள் புண்யபாபானுகு₃ணமாகவன்றிக்கே, தன்னுடைய கேவல க்ருபையாலே இவற்றுக்கு உபகரணங்களைக்கொடுத்து, ''நாமும் இவர்களுமாய்க் கலக்கவேணும்'' என்று திருவுள்ளத்திலே நினைக்கையாலே தன்பேறாக இவற்றை உண்டாக்கும்போது அவன் திருநிறம் புகர்பெற்றிருக்குமாய்த்து — ஸ்ருஷ்டியில். 'லௌகி₃கத்₃யம் அநுக்₃ரஹகார்யம்' என்றிறே ஆழ்வார்கள் ஈடுபட்டு, D ''முந்நீர் ஞாலம் படைத்த'' என்றும், E ''பாமருமூவுலகும்படைத்த'' என்றும் கு₃ணமாகக் கொண்டாடிற்று. (ஊழிமுதல்வன்) 'ஸகல பதா₄ர்த்த₂ங்களையுமுண்டாக்கவேணும்' என்று திருவுள்ளத்திலே நினைக்கையாலே கருவடைந்த பயிர்போலே திருமேனியும் கறுத்திருக்கும்; அப்படியேயிருக்கவேணும் உன்னுடைய நிறமும். (உருவம்போல் மெய்கறுத்து) அவனகவாயில் தண்ணளி இதுக்குத் தேடவொண்ணாதே. இதினுடைய அகவாயும் நீரன்றேவென்னில்; அவன் நீர்மையைப்பார்த்தால் 'இது நெருப்பு' என்னலாம்படியன்றேவிருப்பது. (உருவம்போல்) நாச்சியார் விழிவிழிக்க ஒண்ணாதாப்போலே, அவனுடைய அகவாயில் நீர்மையை உங்களால் உண்டாக்கப்போகாதிறே. தன் நோயாசையார்லே அவ்வடிவுக்குப் போலிகண்டு த₄ரிக்கப்பார்க்கிறளிறே, ஸர்வேஶ்வரனுடைய வ்யாவ்ருத்தி அறியச்செய்தேயும், அன்னலும்துன்னலும் நீரும் நெருப்புமான இத்தை C ''ஒக்கும் அம்மானுருவம்'' என்றார்களிறே. ஆற்றுமையிருந்தபடி. C [உள்ளங்குழைந்து] தோல்புரையே போகையன்றிக்கேஅகவாய் ஶிதி₂லமாய். C [நாள்நாளும்] நாள்தோறும். C [தொக்கமேகப் பல்குழாங்கள்] திரண்ட மேகங்க₃ளினுடைய பல திரள்களைக் காணக்காண ஶோகியாநிற்பன். C [தக்கவைவர்] உன்னைக்கடகாக விட்டு, மார்பிலே அம்பேற்கப் பார்ப்பார் விரோதி₃யோ போக்கலாவது? நூற்றுவராய் அளவுபடிலோ உதவலாவது? இத்தனை திரளுண்டாஞல் உதவலாகாதோ? C [ஈரைம்பதின்மர் தாள்சாய] நூற்றுவர் காலறும்படி ப்ரவேஶித்த இம்மேக₂த்திலே ஒருமயிர்மாநத்துக்கு வாட்டம் வரிலாகாதோ? C [புக்க] பீ₄ஷமாதி₃கள் ஶரவர்ஷத்தாலே நூக்க₂மதியாதே தேரை நடத்தினபடி. C [நல்தேர்த்தனிப்பாகா] ரதி₃யைக் காண்கிறிலர். C [வாராய்!] அத்தேரை இம்மேக₂த் திரளிலே திரியவிட்டாலாகாதோ? C [இதுவோ பொருத்தமே] அவர்களுக்குக் காரியஞ் செய்தபடியும் இதுவோ? ரிஷிகளுக்குக் கைக்கூலி கொடுத்து எழுதுவித்துக்கொண்ட வித்தனபாகாதே?

A நாச் திரு 8-1 B திருவாய் 9-5-7 C திருவாய் 8-5-8 D திருவாய் 3-2-1. E திருவாய் 7-6-1

(பாழி) இடமுடைமையென்னுதல். வலியென்னுதல். 1. "பா³ஹுச்சா²யாம வஷ்டப்³தா⁴ யஸ்ய லோகோ மஹாத்மந:" ரக்ஷ்யவர்க்க³மடையத் தோள்நிழலிலே ஒதுங்கினாலும், ஆள்சுருங்கி நிழல்பெருத்திருக்கை, (அம்தோள்) நோக்காதே படுகூலப்படிக்கிலும் விடப்போகாத தோள். (அம்தோள்) உழறுபால். ரக்ஷகமானது தானே போ²க்யமாயிருக்கை. A சுந்தரத்தோளுடையாலிறே. (பற்பநாபன்) B "கொப்பூழி லெழுகமலப்பூவழகர்" என்று தான் தோற்றிருக்கும் துறை. C "பற்பநாபா! ஓ!" என்று நம்மாழ்வாரைக் கூப்பிடப்பண்ணிற்றிறே. (பற்பநாபன்கையிலாழிபோல் மின்னி) 2. 'புத்ரஸ்தே ஜாத:' என்று பிதாவானவன் அளவுடைமையாலே பேசாதிருந்தாலும், உரிய அடியார்பக்கலிலேயிறே உகப்புக்காணலாவது. D "அங்கைத்தலத்திடை ஆழிகொண்டான்" என்று—வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்கவேண்டும் படியான அழகிய கையிலே பிடித்த திருவாழிபோலே மின்னி. E "ஆழியொடும்" என்று வெளிச்செறிப்பிக்கைக்கும் மதிகெடுக்கைக்கும் பரிகரம் அதுவேயிறே.

(வலம்புரிபோல்) F "சுடராழியும் பல்லாண்டு" என்ன, F "அப்பாஞ்சன்னியமும் பல்லாண்டு" என்னு மவர்களிறே. G "பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலியும்" என்று செவிமடுத்துக் கிடக்குமதிறே. H "உண்பது சொல்லில்" I "பொதுவாகவுண்பதனே" என்று தான் சிறுபாறென்னுமவர்களிறே. (நின்றதிர்ந்து) பா³ரத ஸம²ரத்தில்போலே ஒருகால் அதிர்ந்து விடவொண்ணுது; 3. "ஹ்ருத்³யாநி வ்யத்³ஹ ரத்" என்று எதிரிகள் நெஞ்சு பிளக்கும்படி ஸ்பு²டி²க்க ஒண்ணுது; நாங்கள் வாழும்படி நின்று முழங்கவேணும். (ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து) இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வத்துக்கு முலைகள்போலேயிறே, அவனுடைய பும்ஸ்த்வத்துக்கு தி³வ்யாயுத⁴ங்கள். (தாழாதே) தந்தாமை ஆஸ்ரயித்தார் நோவுபட ஆறியிருக்கும் தே³வதாந்தரங்களைப்போலன்றிக்கே, 'மித்ரபா⁴வமேயமையும்; விளம்பூ²ம் பொறேன்' என்ற சக்ரவர்த்தித்திருமகனைப்போலேயாகவேணும், தே³வதாந்தர ப⁴ஜநம்பண்ணினாரைப்போலன்றிக்கே, ப⁴க³வத்ஸமாஸ்ரயணம்—பண்ணினாரைப் போலே பெறவேணும். கர்மாநுகு³ணமாக வரும் ப²லத்துக்கிறே தே³வமாத்ருகம் போலே விளம்ப³முள்ளது, ப⁴க³வத் ஸமாஸ்ரயணம் நதீ³மாத்ருகம்போலே சரதமுமாய்த் தாழ்ப்பதுஞ்செய்யாதொழியுமிறே. (சார்ங்கமுதைத்த) இரை பெருத பாம்புபோலே, இலக்குக் காணுமையாலே பேசாதேகிடக்கும் ஸ்ரீஸார்ங்க³ம் பெருமாள்கடாக்ஷம் பெற்றவாறே தானே ஸரவ்ருஷ்டியைப் பண்ணநிற்கும். அவர் கடைக்கணித்துவிட்டால், பின்னை அவராலும் மீட்கப்போகாது. அகம்படியர் கோபித்தால் பின்னை அரசனாலும் மீட்கப்போகாதிறே. 4. "அவஷ்டப்³ய மஹாத்ரு நு;" பெருமாளால் அமைக்கப் போகாமை பற்றிக்கொண்டு நின்றுரத்தனை. J "சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்" என்னக்கடவதிறே. (சரமழைபோல்) 5. "ஸ்ரவர்ஷம் வவர்ஷஹ,"

A நாச் - திரு 9-1, B நாச் - திரு 11-2, C திருவாய் 7-6 D நாச்-திரு 12-4.
E பெரிய திரு 10-9 F திருப்பல் 2, G நாச் - திரு 9-9, H நாச் - திரு 7-8,
I நாச் - திரு 7-9 J திருப்பல் 12.

(வாழ) ஶரம்போலே முடிக்கவொண்ணாது: அங்கு எதிரிகளான ராக்ஷஸர்மேல் விட்டாற்போலேயன்றிக்கே ஜக₃த்தடைய வாழ வேணும். 'ஈஶ்வரனுலே வர்ஷார்த்த₃மாக நியமிக்கப்பட்ட எனக்கு அடைத்த பணியன்றே நடத்துகிறது; நீங்களிப்போது இரக்கிறதென்?' என்ன (நாங்களும் மார்கழி நீராட) என்கிறார்கள். ''உங்கன்னியும் பண்டு ஊரார் நியமிக்க, அதுவும் நீங்கள் அதி₃கரித்த கார்யமன்றே'' என்றான் — (நாங்களும் மகிழ்ந்து-மார்கழி நீராட) என்கிறார்கள். நாங்களும் க்ருஷ்ணனும் சேரக்குளிக்கை உனக்குக்கிடைப்பதொன்றே? நாங்கள் உன் வடிவைக்கண்டு த்₃வநியைக்கேட்டு எங்களுடைய தாபத்தையாற்றி ப்ரீதைகளாய்க்கொண்டு மார்கழி நீராடுகிறோம். இவர்களே உகப்பிக்கையிறே இவனுக்கு ஸ்வரூபம். 1. ''ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி'' யிலேயிறே அந்வயம். A ''என்னுயிர்க்கது காலன்'' என்ன வேண்டாவே, க்ருஷ்ணன் கூட நீராடுகையாலே. 4.

ஈராயிரப்படி — நான்காம்பாட்டு

வ்யா:—நாலாம் பாட்டு. (ஆழிமழைக்கண்ணு) பரளவையுடைய வர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனான வருணனே! (ஒன்று நீ கை கரவேல்) தந்தாம் பா₃க்₃யத்தளவிலே கார்யம் செய்யும் போதன்றே புதைத்து விட வேண்டுவது. எங்களுடைய பா₃க்₃யமன்றே பு₃ஜிக்கப்புகுகிறது. (ஆழியுள் புக்கு) முன்வாயிலே ஸகா₃ரர்கள்ளின குழியிலொழிய, பெருங்கடலிலே புக்கு. (முகந்துகொடு) பாதாளம் கிட்டி, மணலோடே பருகவேணும். (ஆர்த்தேறி) அநந்₃யனத்திலே தீ₃க்ஷித்த முதலிகள் திருவடி த்₃வனியைக்கேட்டு இருந்தபோதே எழுந்திருந்தாட, பிராட்டியைத் திருவடிதொழுத ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே திருவடி ஆர்த்துக்கொண்டு வந்தாற்போலே வரவேணும். (ஏறி) 2. ''விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய புந: ப்ரயாந்தி'' கா₃ர்ப்பி₃ணிகள் நகர்ந்து நகர்ந்து பெரிய ஏற்றமேறுமாபோலே. B ''மதயானை போலெழுந்த மாமுகில்காள்'' C விண்ணில மேலாப்பு விரித்தாற்போலே ஆகாஶாவகாஶமத்தனையும் இடமடையும்படி பாரித்துக்கொண்டு வரவேணும். (ஊழிமுதல்வன் இத்யாதி₃) ஸ்ருஷ்டித்தால் இவை பண்ணும் நன்மை தீமைக்குத் தக்கபடி பார்க்கும் பார்வைபோலன்றிக்கே, ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு எல்லாரையும் ''ஐயோ'' என்று ஒக்கப்பார்க்குமாபோலே, நீயும் இங்குத்தைக்கு ஒத்திருக்கப் பார்க்கவேணுமென்று கருத்து. D முந்நீர் ஞாலம் படைத்த எம்முகில் வண்ணனிறே. (உருவம்போல்) அகவாயில் நீர்மை உங்களால் தேடப போகாது; நிறத்தையாகிலும் கொள்ளுங்கோள். நாச்சியார் விழிவிழிக்கச் சொல்லுகிறார்கள். (மெய்கறுத்து) அகவாயில் நீர்மை அவனுடைய நீர்மைக்கு நெருப்பென்னலாம். (பாழி) 3. ''பா₃ஹுச்சா₂யாம வஷ்டப்₃த₄:'' ஒதுங்கின ரக்ஷ்யவர்க்க₃ம் பொருந்தும்படி நிழல் மிக்கிருக்கை. 4. ''நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாதூ₂நாம்''. (அந்தோள்) உழறுபால். ரக்ஷகமும்தானேயாய்

A திருவாய் 9-5-7. B நாச்-திரு 8-9. C நாச்,திரு 8-1. D திருவாய் 3-2-1.

பேர்க்யமும் தானேயாகை. A "சுந்தரத் தோளுடையா" னிறே. (பற்பநாபன்) 1. "புத்ரஸ்தே ஜாத:" என்று ப்ரஹ்மாவை உண்டாக்கின அநந்தரம் பிறந்த ஒளி. (கையிலாழி) வெறும் புறமே அமையும்; அதுக்கு மேலே திருவாழி: B "நெய்யாராழி"யிறே; C ஆழியொடும் பொன்னுர்சார்ங்கமுடைய அடிகளே இன்னரென்றறியேன்"; இவர்களைச் சேர்க்கைக்குப் பரிகரமதுவே. (வலம்புரி போல் நின்றதிர்ந்து) பாரத ஸமரத்தில் முழக்கம் போலேயிருக்கை. D "பூங் கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலியும்" E "கைகழலாநேமியான்". (வலம்புரி) F "உண்பது சொல்லில் உலகளந்தான் வாயமுதம்."

(தாழாதே) தேவதாந்தர பஜனம் பண்ணினுரைப் போலேயன்றிக்கே, பகவத் ஸமாச்ரயணம் பண்ணினுர் பெறுமாபோலே பெறவேணும். தேவ மாத்ருகம் போலன்றிக்கே பகவத்ஸமாச்ரயணம் நதீமாத்ருகம்போலே சரத மென்கை. (சார்ங்கமுதைத்த) பெருமாள் கடைக்கணித்துப் பார்க்குந்தனையுமாய்த் துப்பார்ப்பது, பின்னை தானே பராக்ரமிக்கும். அகம்படி கிளர்ந்தால் அரசனுலும் விலக்கவொண்ணுது. G "சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டா"னிறே. (சரமழை) 2. "ஈரவர்ஷம் வவர்ஷ ஹ".(வாழ உலகினில் பெய்திடாய்) ஈரவ்ருஷ்டிபண்ண அன்று ராக்ஷஸர் மேல் பட்டாப்போலன்றிக்கே, லோகமடைய வாழும்படி வர்ஷிக்கவேணும். (நாங்களுமித்யாதி) நாங்களும் க்ருஷ்ணனும் மகிழ்ந்து நீராட. 3 "ப்ரவர்ஷயிஷ்யாம்" H "நாங்கள் வியக்க இன்புறுதும்" 4. "ஏவமுக்தா ஹநுமதா மைதிலீ ஜநகாத்மஜா । உவாச தர்மஸஹிதம் ஹநூமந்தம் யஸஸ்விநீ ॥" 4.

நாலாயிரப்படி.—நாலாம்பாட்டு

அவ:—நாலாம்பாட்டு:— (ஆழிமழை) 'ஸேச்வரமான ஜகத்தடைய இங்கே கிஞ்சித்கரித்துத் தந்தாம் ஸத்தை பெருகின்றது; நம்முடைய ஸத்தையும் பெறு வோம்' என்று வர்ஷத்துக்குக்கடவ பர்ஜந்யன் வந்து 'நான் செய்யவேண்டுவதென்?' என்ன, வர்ஷம் பெய்யும்படியை அவனுக்குக் கையோலை செய்துகொடுக்கிறார்கள். ராவணவத்ஸாநந்தரம் முன்பு மறந்த இந்த்ரன் தன் பதமும் பெறுகைக்காக 'ஒருவரம் கொள்ளவேணும்' என்ருன். அங்கு தப்பினுர்க்கு இவர்களுளராக அஞ்சவேண்டா. இங்கு தப்பினுர்க்கு விநாசமேயிறேயுள்ளது.

இப்படி தேவதைகள் வந்து, இவர்களுக்குச் சொல்லிற்றுச் செய்வர்களோ? என்னில்: 5. "த்ரவந்தி தைத்யா: ப்ரணமந்தி தேவதா:" 6. "பரிஹர மதுஸூதந ப்ரபந்நாந்" I "இறைஞ்சியும் சாதுவராய்" இத்யாதி. J "நாவலிட்டுழிதருகின் றேரும் நமன்றமர் தலைகள்மீதே" K "உன் தமர்க்கென்றும் நமன்றமர் கள்ளர்போல்" என்றுமுண்டிறே. இந்த ஆக்கரான தேவதைகளன்றிக்கே ஸாக்ஷாத் தேவதை களான L அயர்வறும மரர்களுமகப்பட இவர்களைத் தொழாநிற்பர்கள். எங்ஙனே யென்னில்: M "ஆர்வம் பெருகிக் குனிப்பார் அமரர் தொழப்படுவாரே" N "மலிபுகழ் வானவர்க்காவர் நற்கோவையே" O "விரும்புவரமரர் மொய்த்தே" P "விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்று சொல்லுகையாலே.

A நாச்-திரு 9-1. B பெரிய திரு 7-7-3. C பெரியதிரு 10-10-9. D நாச் திரு 9.9. E பெரிய திரு 87. F நாச் திரு 7-8. G திருப்பல் 12. H திருவாய் 10-3-9. I நான். திருவ 68. J திருமாலை 1. K பெரியதிரு 8-10-7. L திருவாய் 1-1-1. M திருவாய் 3-5-8. N திருவாய் 4-2-11. O திருவாய் 3-4-11. P திருவிருத்தம் 79.

ஆழ்வானை ஒரு பட்டன் 'தே₃வதாந்தரங்களை நீங்கள் கண்டால்- பண்ணும் ஆசாரமென்?' என்று கேட்க, "ஶாஸ்த்ர விரோத₃மாகக் கேள்காதே கொள்ளாய்; 'தே₃வதாந்தரங்கள் உங்களைக்கண்டால்— பண்ணுமாசாரமென் என்று கேளாய்" என்ரூர். 1. "ஸர்வேஸ்மை தே₃வா ப₃லிமாவஹந்தி" 2. "தஸ்ய யஜ்ஞுவரா ஹஸ்ய—தேஷாமபி நமோநம:" — எம்பெருமானுக்குப்பண்ணும் அஞ்ஜலியேயிறே இவர்களுக்கும் பண்ணுவது; இவர்கள் பெருமைக்கு இடைவிடாதே பண்ணுகிறேன். எம்பெருமானுக்கு ஒருகாலமையும்; ப்ராப்யரான இவர்களுக்கு ஸர்வஸ்வத₃ாநமாகத் தன்னைக்கொடுக்கும்த்தனையிறே.

வ்யா.— (ஆழிமழைக்கண்ணு) 3 "ஸம இதி லோகஹிதாஹிதே நியுக்த :" என்று யமனை அக்கார்யத்துக்கிட்டாற்போலே புண்யபாபா நுரூபமாக வேண்டுமள விலே வர்ஷிப்பிக்கைக்கு ஸர்வேஶ்வரனுலே நியமிக்கப்பட்டுப் பேரளவுடையையாய் வர்ஷத்துக்கு நிர்வாஹகனனவனே! தே₃வதை அப்ரஸித்₃தமானமையாலும் தங்கள் ராஜகுலத்தாலும் 'இன்ன பணிக்குக்கடவன்' என்பாரைப்போலே தொழிலேயிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள். தந்தாம் பாகத்தளவிலே கார்யம் செய்யும்போதைக்கன்ரே புதைத்துவிட வேண்டியது; எங்களுடைய ப₃க்₃யப₃லமன்ரே எல்லாரும் பு₃ஜிக்கப் புகுகிறது. சேதநனுடைய நன்மைதீமை கணக்கிட்டுப் படிவைக்கும் குச்சாண்டுள்ள ஈஶ்வரகே₃ாஷ்டி₃யின்படியின்றியே வரையாதே பாபமே பச்சையாக ரக்ஷிக்கும் எங்கள் கே₃ாஷ்டி₃யிற்படியே நடத்தித்தரவேணும். 4. "மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும்" 5. "விதி₃தஸ் ஸ ஹி த₃ர்மஜ்ஞ:" 6. "ஏவமுக்தா ஹநுமதா" இத்யாதி, 7. "பாபாநாம் வா" 8. "ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம்" 9. "அலமேஷா" இத்யாதி, மஹாப₄ாரதம் தூது₃போனவனேற்றமான நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. ஶ்ரீராமாயணம் பிராட்டி நீர்மையைச் சொல்லுகிறது.

(ஒன்று நீ கை கரவேல்) அர்த்தி₂கள் 'கைபெரியன்' என்று கொண்டாடுமா போலே உன்படிகளொன்றும் குறையாதபடி வந்து தோற்றவேணுமென்கிரூர்கள்.

'என்னை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறதென்? உங்களுக்கு வர்ஷிக்கைக்கு நீருண்டோ' என்னில்; (ஆழியுட்புக்கு முகந்துகொடு) என்கிரூர்கள். இந்த முன்வாயில் ஸகரர் கல்லினெடுப்புக்குழியொழிய, பெருங்கடலிலே புக்கு முகந்துகொண்டு பாதாளம் கிடக்க மணலோடே பருகவேணும். (ஆர்த்து) முதலிகள் அநர்த்தத்திலே தீ₃க்ஷித்துக் கிடந்தவர்கள் த்₄வநிகேட்டபோதே எழுந்திருந்து ஆடும்படி, திருவடி பிராட்டியைத் திருவடிதொழுத ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஆர்த்துக்கொண்டு வந்தாற்போலே வர வேணும். (ஏறி) நாங்களும் ஜக₃த்தும் கண்ட காட்சியாலே தளிரும் முறியுமாம்படி மின்னி முழங்கி வில்லிட்டுக்கொண்டு வரவேணும்: 10. "விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய புந: ப்ர யாந்தி" — க₃ர்ப்பி₂ணிகள் நகர்ந்து நகர்ந்து பெரிய ஏற்றமேறுமாபோலே ஏறவேணும். A "மதயானைபோலெழுந்த மாமுகில்காள்" B விண்ணீலமேலாப்பு விரித்தாற்போலே ஆகாஶாவகாஶமத்தனையும் நிறையும்படி பாரித்துக்கொண்டு வரவேணும்.

(ஊழிமுதல்வன்) ஸ்ருஷ்டித்தால் இவைபண்ணும் நன்மை தீமைக்குத்தக்கபடி பார்க்கும் பார்வையன்றிக்கே, ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு எல்லாரையும் 'ஐயோ' என்று ஒக்கப் பார்க்கும் பார்வைபோலே,நீங்களும் இங்குத்தைக்கு ஒத்திருக்கவேணுமென்று கருத்து.

A நாச்-திரு 8-9. B நாச்-திரு 8-1.

A "ஞாலம்படைத்த எம்முகில் வண்ணனே"யிறே. (உருவம்போல் மெய் கறுத்து) அக வாயில் நீர்மையை உங்களால் தேடப்போகாது; நிறத்தையாகிலும் கொள்ளுங்கோள். நாய்ச்சியார் விழிவிழிக்கச் சொல்லுகிறார்கள். ஈஶ்வரனைப்போலே முகம் தோற்றுமல் நின்று உபகரிக்கவொண்ணாது. (ஊழிமுதல்வ னுருவம்போல் மெய்கறுத்து) காலோப லக்ஷிதமான ஸர்வ பதார்த்தங்களையும் உண்டாக்கவேணுமென்று திருவுள்ளத்தில் கொண்டதாகையாலே கருவடைந்த பயிர்போலேயிருக்கும் திருநிறமென்கை. (மெய் கறுத்து) அகவாயில் நீர்மை அவனுடைய நீர்மைக்கு நெருப்பென்னலாம்.

(பாழி) இடமுடைமை. 1. "பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்₃த:" ஒதுங்கின ரக்ஷ்ய வர்க்கம் பொருந்தும்படி நிழல்மிக்கிருக்கை, 2. நிவாஸவ்ருக்ஷஸ் ஸாதூ₄நாம்" (அந்தோள்) உழறுபால். ரக்ஷகமும் தானேயாய் போ₄க்₃யமும் தானேயாகை. B சுந்தரத் தோளுடையானிறே. படவடித்தாலும் விடவொண்ணாது. (பற்பநாபன்) 3. "புத்ரஸ்தே ஜாத:" என்று ப்₃ரஹ்மாவை உண்டாக்கின அநந்தரம் பிறந்த ஒளி. C "கொப்பூழிலெழு கமலப்பூவழகரெம்மானுர்" என்று கொப்பூழிலழகைக் கண்டு கிடக்குமவளிறே. (கையிலாழி) வெறும்புறமே அமையும்; அதுக்குமேலே திருவாழி. ராஜாக்களுக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் கா₃ம்பீ₄ர்யத்தால் அவர்கள் தாங்கள் பேசாதிருக்க, உரியவடியார் நெய்யாடல் போற்றுமாபோலே திருவாழி நின்று ஜ்வலியாநிற்கும். D "ஆழியோடும் பொன்னுர் சார்ங்கமுடைய வடிகளை இன்றென்றறியேன்" வெளிச்செறிப்பிக்கைக்கும் அழிக்கைக்கும் பரிகரமதுவே. (வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து) பா₄ரதஸமரத்திலே பாஞ்சஜந்யம்போலே முழங்கித் தோற்றவேணும். 4. "ஸ கோ₃ஷோ தா₄ர்த்தராஷ்ட்ராணும்" E "பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலியும்" F "கைகழலாநேமியான்" இத்யாதி₃: ஸ்த்ரீத்வத்துக்கு முலைபோலே அவனுடைய பும்ஸ்த்வத்துக்குத் திருவாழி. (வலம்புரி) G "உண்பது சொல்லில் உலகளந்தான் வாயமுதம்" H "பொதுவாக உண்பதனைப்புக்கு நீயுண்டக்கால்" என்று தம் துறையிலுள்ளதிறே. தே₃வதாந்தரபா₄ஜநம் பண்ணினுரைப்போலேயன்றியே, பா₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணினுர் பெறுமாபோலே பெறவேணும். (நின்று) தே₃வமாத்ருகம் போலன்றிக்கே; பா₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணம் நதீ₃மாத்ருகம்போலே சரதமென்கை.

(தாழாதே) த₃ரதா₃த்மஜன் 'ஶரணம்' என்று புகுந்தவர்களைக்கொண்டல்லது தரியாதாப்போலே வரவேணுமென்கை. (சார்ங்க முதைத்த) பெருமாள் கடைக்கணிக்கும்போதும் பெருமாளைப் பார்த்துப் பின்னைத்தானே பராக்ரமிக்குமென்கை. அகம்படியர் கிளர்ந்தால் அரசனுலும் விலக்கப்போகாதிறே. 5. "அவஷ்டப்₄ய மஹத் தா₄து:" — பெருமாள் தம்மால் அமைக்கவொண்ணுமே பிடித்துக்கொண்டு நின்று ஊசலாடினுர். I "சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டான்" J "சரமாரி" K "வாளிமழை" வார்த்தை முறைப்பட்டது. (சரமழை) 6. "ஶரவர்ஷம் ववர्ஷஹ" என்று தானே ஶரவ்ருஷ்டி பண்ணவற்று. (வாழ உலகினில் பெய்திடாய்) அங்கு ஶத்ருக்களான ராக்ஷஸர்மேல் பட்டாப்போலேயன்றிக்கே, லோகமடைய வாழும்படியாகப் பெய்ய வேணும். எங்கள் வடிவைப் பாராய்; மழை வேண்டுவார்க்கு நாளையுமாம்.

A திருவாய் 3-2-1 B நாச்-திரு 9-1 C நாச்-திரு 11-2 D பெரிய திரு 10-10-9 E நாச்திரு 9-9. F பெரிய திருவ 87 G நாச்-திரு 7-8 H நாச்-திரு 7-9 I திருப்பல் 12 J நாச்-திரு 5-3 K திருவாய் 6-10-4.

இப்படி செய்தால் எனக்கு ப்ரயோஜனமென்? என்ன; உன்கார்யம் செய்துதரு கிறோம். (நாங்களும் மார்கழி நீராட்) நாங்களும் க்ருஷ்ணனும் மகிழ்ந்து குளித்துத் தருகிறோமென்கிறார்கள். 1 "ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" A "நாங்கள் வியக்க வின்புறுதும்' இவர்களுக்கு B "காட்டேன்மின் நும்முரு என்னுயிர்க்கதுகாலன்" என்னவேண் டாவே; க்ருஷ்ணனைக் கண்டாற்போலேயிருக்கவமையும். 2. "ஏவமுக்தா ஹநுமதா மைதி₃லீ ஜநகாத்மஜா। உவாச த₄ர்மஸஹிதம் ஹநூமந்தம் யஶஸ்விநீ ॥" "தா₃ஹ பச' என்றும் 'கொள்ளே கூத்து' என்றும் ராமகே₃ஷ்டி₃யில் சொல்லும்வார்த்தை யைச் சொல்லாதே, எங்கள் குடிப்பிறப்புக்கும், பிற.ந்த மண்பாட்டுக்கும் தக்கபடி ஈத்ருக் களும் வாழவேணும் எங்கள் கே₃ஷ்டி₃யில் வார்த்தையைச் சொல்லென்று அருளிச் செய்தார்.

ஸ்வாபதே₃ஶ்வ்யாக்₃யாநம்—நாலாம்பாட்டு

அவதாரிகை:— நாலாம்பாட்டு. (ஆழியித்யாதி₃) இப்பாட்டில், இவர்களை, வர்ஷதே₃வதை, "அடியேனுக்கு ஒரு கிஞ்சித்கார்ம் நியமித்தருளவேணும்" என்று ப்ரார்த்தி₃க்க, இவர்கள் அவனுக்குக் கைங்கர்யம் நியமித்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

வ்யாக்₃யாநம்:— (ஆழி) அபரிச்சே₂த்₃யமான ஜ்ஞாநவைப₂வத்தையுடை யையாய், (மழைக்கண்ணா) ப₄க₃வத்காருண்யவர்ஷ நிர்வாஹகனைவனே! என்னுதல்; பூ₄மிப்பரப்பிலுள்ள சேதநரடைய ப₄க₃வத்₃காருண்யத்துக்கு விஷய மாம்படி பண்ணவல்லவனே! என்னுதல்; ப₄க₃வத்₃கு₃ணம்ருதவர்ஷிகளான ஆசார்யர்களுக்கும் ஆசார்யபத₃ம் நிர்வஹிக்குமவனே! என்னுதல். (ஒன்றும்) ஏகதே₃ஶமும். (நீ) ஸ்வஸம்ப₃ந்த₄மே ஹேதுவாக அனைவரையும் ப₄க₃வத்காருண் யத்துக்கு விஷயமாக்கவல்ல நீ; வர்ஷியாவிட்டால் உடம்புவெளுக்கும் நீ. (கைகரவேல்) ப₄க₃வத்₃கு₃ணவர்ஷத்தில் சோராதேகொள்ளாய்.

(ஆழி) ப₄க₃வத்₃கு₃ணம்ருதஸாக₃ரத்திலே. (உள்புக்கு) உள்ளே அவக₃ா ஹித்து. (முகந்துகொடு) யாவத்₃கு₃ணங்களையும் பு₃த்₃தி₄ஸ்த₂மாம்படி அகஞ்சுரிப் படுத்திக்கொண்டு, அதாவது - எப்பேர்ப்பட்ட அபராதி₄களாகிலும் தாம் அபி₄ மானித்தவர்களில் காருண்யத்தைப் பண்ணும்படி எம்பெருமானை விதே₄யமாம்படி பண்ணிக்கொள்ளுகை. (ஆர்த்து) ஸ்ஸம்ப்₄ரமமாக. (ஏறி) ஆசார்யபத₃த்திலேறி.

(ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்து) ஸ்ருஷ்ட்யுந்முக₂னை ஈஶ்வரனுடைய திருமேனியைப்போல் காருண்யஸ்ருஷ்ட்யுந்முக₂னை உன் திருமேனியிலும் வேறுபாடு உண்டாய்.

(பாழி அம் தோளுடைப் பற்பநாபன்கையில் ஆழிபோல் மின்னி) ப₃லிஷ்ட₂, மாய், ஸர்வாபாஶ்ரயமாய், அதிஸுந்த₃ரமான பு₄ஜங்களையுடையனுய், ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்குக் கடவனுய், ப்₃ரஹ்மாவுக்கு உத்பத்திஸ்த₂ாநமான திருநாபீ₄கமலத்தை

A திருவாய் 10-3-9. B திருவாய் 9-5-7.

யுடைய எம்பெருமானுடைய திருக்கையிலேயிருக்கிற திருவாழியாழ்வானைப் போலே, காருண்யஸ்ருஷ்டிக்குக் கடவரான எம்பெருமானுரை யோக₃பலத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கையால் வந்த மிக்க புகரையுடையராய். (வலம்புரிபோல் நின்று அதிர்ந்து) இவ்விடத்திலேயும் ''பற்பநாபன் கையில்'' என்று அநுஷங்கி₃க்க வேணும். அவன் கையில் வர்த்திக்கும் ஶ்ரீ பாஞ்சஜந்யம்போலே இடைவிடாமல் த்₃வநித்து; அதாவது-ப்ரணவார்த்த₂த்தை அனைவரும் அறியும்படி திருவாய் மொழிமுக₂த்தாலே வெளியிட்டு அருளிச்செய்கை.

(தாழாதே சார்ங்கமுதைத்த சரமழைபோல்) அவிச்சி₂ந்நமாக ஶார்ங்க₃ம் வர்ஷித்த ப₃ாணவர்ஷம்போலே. ப்ரணவத்தில் ஶேஷஶேஷிப₄ாவ ஸம்ப₃ந்த₄ ப்ரயுக்தமான ப₄க₃வத்காருண்ய வர்ஷத்தை. (வாழ) லௌகிகரெல்லாரும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்து வாழும்படி. (உலகினில்) லௌகிகரிடங்களிலே. (பெய்தி டாய்) ப₄க₃வத்₃கு₃ணகதா₃ம்ருதத்தை வர்ஷிக்கக்கடவாய்.

(நாங்களும் மார்கழி நீராட) ப₄க₃வத்கைங்கர்யைகபோ₄க₃ரான நாங்களும், ''நோன்பு'' என்கிற வ்யாஜத்தாலே ப₄க₃வத்ஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணி. (மகிழ்ந்து) மகிழக்கடவோம். அதாவது-''ப₄க₃வத₃நுப₄வஸஹகாரிகள் இத்தனை பேருண்டாவதே!'' என்று அவர்களோடு கலந்து ப₄க₃வத₃நுப₄வத்தைப்பண்ணி ஆநந்தி₃க்கை.

இப்பாட்டில், வர்ஷதே₃வதைக்கு அவன் அதி₄கரித்த காரியத்தையே தங்களுக்கு இஷ்டமாக நியமிக்கையாலே, ப₄க₃வத்₃ப₄க₃வத இஷ்டத்வேத நித்யநைமித்திகாதி₃ த₄ர்மங்களே யதா₂வாக அநுஷ்டி₂க்கை, ப்ரபந்நாதி₄காரிகளுக்கு ஆவஶ்யகமென்றதாய்த்து. 4.

மூவாயிரப்படி — அஞ்சாம்பாட்டு

அவதாரிகை:— அஞ்சாம்பாட்டு:— a பெண்பிள்ளைகளிலே ஒருத்தி, ''நாம் இப்படியே கனக்கப்பாரித்துக்கொண்டு இழியாநின்றோம்; நமக்குத்தான் இது தலைக்கட்டுகைக்கு a₂ விஶ்வாஸமென்? அநாதி₄கால ஸஞ்சிதமான கர்மங்கள் இதுக்கு விரோத₄த்தைப் பண்ணுதோ? a₃ 1. ''ஶ்ரேயாம்ஸி ப₃ஹுவிக்₄நாநி'' அன்றே?'' என்று ப்ரஶ்நம்பண்ண; அவர்களிலே வேதா₃ந்தஜ்ஞாநமுடையா ளொருத்தி ''நாம் நம்முடைய விரோதி₄களைப் போக்கிக்கொண்டு வந்து இதிலேயிழிகையென்று ஒரு பொருளில்லை; நமக்கு அடைத்த ப₄க₃வத₃நுப₄வத்தைப்

பெ. அ. அஞ்சாம்பாட்டு (மாயனை இத்யாதி₃) a ''செப்பு'' என்று – ஒருத்தியைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறதாக இருக்கிற பாசுரத்துக்குச் சேரவேண்டி, ஒருத்தி ப்ரஶ்நம் பண்ணினதாகவும், அவளுக்குறித்துப் பலர் சொல்லுமளவில் பலமிடருகையால் விஶத₃மாகத் தெரியாதென்று ஒருத்தியே சொன்னளாகவும் பூர்வம் அருளிச்செய்கிறார் (பெண்பிள்ளைகளிலே இத்யாதி₃) a₂ விஶ்வாஸமென் – நிஶ்சயமேதுவென்? a₃ 'ப₃ஹுவிக்₄நாநியன்றே' என்றதுக்கு-சக்ரவர்த்தித் திருமகன் திருவபி₄ஷேகத்துக்கு வஸிஷ்ட₂ன் முஹூர்த்தமிடவும், ப₄ரத₃ாதி₄களான பெருமாள் முடிசூட இருக்கவும், ஜக₃த்தடைய 2.'' ஸர்வாந் தே₃வாந் நமஸ்யந்தி'' என்று ப்ரார்த்தி₂க்கவும், பெரியபெருமாள் ஆஶ்ரயணீயராயிருக்கவும், 1. ஶ்ரேயாம்ஸி ப₃ஹுவிக்₄நாநி ப₄வந்தி மஹதாமபி'' என்று அங்கும் விக்₄நம்வந்தபடி கண்டோமே

ஐந்தாம் பாட்டு

மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனைத்
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை
ஆயர் குலத்தினில் தோன்று மணிவிளக்கைத்
தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்ததா மோதரனைத்
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர்தூ வித்தொழுது
வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப்
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை:—மாயனை—ஆச்சரியமான செயல்களை உடையவனும், மன்னு வடமதுரை மைந்தனை—(நித்யமான பகவத்ஸம்பந்தத்தாலே) விளங்காநின்றுள்ள வடமதுரைக்கு அரசனும், தூய பெரு நீர்—பரிசுத்தமானதும், ஆழம் மிக்கிருப்பதுமான நீரையுடைய, யமுனைத் துறைவனை—யமுனைக்கரையிலே விளையாடுபவனும், ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும்—இடைக்குலத்தில் திருவவதரித்த, அணி விளக்கை—மங்களதீபம் போன்றவனும், தாயை குடல் விளக்கம் செய்த—தாயாகிய யசோதைப்பிராட்டியின் திருவயிற்றை விளங்கச் செய்த, தாமோதரனை—(கண்ணினுண்சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்பண்ணிய) எம்பிரானை, நாம்—(அவனால் அணுகத்தக்க) நாம், தூயோம் ஆய் வந்து—பரிசுத்தர்களாகக் கிட்டி, தூ மலர் தூவி — நல்ல மலர்களைத் தூவி, தொழுது — வணங்கி, வாயினால் பாடி — வாயாரப்பாடி, மனத்தினால் சிந்திக்க — மனத்தாலே தியானிக்க, போய பிழையும் — (பகவத் ஸம்பந்தமுண்டாவதற்கு) முன்செய்த பாபங்களும், புகுதருவான் நின்றனவும்— பின்பு (நம்மையறியாமல்) வருபவையும், தீயினில் தூசு ஆகும் — நெருப்பிலிட்ட பஞ்சு போலே உருவழிந்துபோகும்; செப்பு—(ஆகையாலே) அவனைப்பாடு.

பண்ணுதின்றால், b சேர்பால் போகரூபமாகப் பருகுமவனுக்குத் தன்னடையே பித்தம் போமாபோலே, இவை c தன்னடையே விட்டு ஓடிப்போம்; ஆனபின்பு, இனி அயோக்யதையைப் பார்த்து d அகலவேண்டா'' என்கிறாள்.

e ''மாயனைமன்னு வடம்துரை மைந்தனைத் தூயபெருநீர்யமுனைத் துறைவனை ஆயர்குலத்தினில் தோன்று மணிவிளக்கைத் தாயைக் குடல்விளக்கஞ்செய்த தாமோதரனைச் செப்பு; போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்'' என்கிறாள்.

பெ.அ. என்று கருத்து. b சேர்பால்- குழம்புப்பால். c (தன்னடையே விட்டு ஓடிப்போம்) என்றதுக்கு - எம்பெருமான் தன் ஸங்கல்பத்தை அழியமாறி ஸ்ரீபீஷ்மார்ஜுநஸங்கல்பத்தை முடிய நடத்துமவனுகையாலே, நாம் இம்மஹோத்ஸவத்திலே அதிகரித்துச் செல்லாநிற்கவே அதுக்கு விக்நங்களைத் தன்னடையே போக்குமென்று கருத்து. பெருமாள் நாம் முடி தவிர்த்தது, மஹாராஜர்க்கும்ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானுக்கும் முடிசூட்டுகைக்காக என்று கண்டுகொள்வது.

d. e ''அகலவேண்டா என்கிறாள்'' என்றதை அந்வயமுகேந விவரிக்கிறார் (மாயனை இத்யாதி) ''செப்பு'' என்றது - பாடு என்றும், அது உபலக்ஷணமாய், தூமலர் தூவித்தொழுது, பாடு - சிந்தி என்றபடி. ''செப்பு'' என்ற அநந்தரம், ''தூயோமாய்'' இத்யாதியையும் கூட்டிக்கொள்வது. ஏல் – இப்படி, எம்பாவாய் - எம்வார்த்தையைப் பின் சென்று, ஓர் – த்ருடமாக விசாரித்துக்கொள். அன்றிக்கே, ஏல்பாவாய் - வாராய் பெண்ணே! ஓர் – நன்றாக புத்தி பண்ணு என்று இங்ஙனேயாகவுமாம்.

f ''மாயன்'' என்றதுக்கு - க்ருத்ரிமனென்று சொல்லுகை ப்ரக்ருதத்துக்குச் சேராமையாலே ஆச்சர்யபூதனென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ஈடுபாடாகத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பரமபதநாதனிலே இத்யாதி) gக்ருஷ்ணவதாரத்திலே ப்ரவணரான இவர்கள் பரமபதநாதனிருப்பை நினைக்க ப்ரஸக்தி ஏதென்ன

வ்யாக்யானம்:— (மாயனை) f பரமபதத்திலே A அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய்க்கொண்டு தன் ஐஶ்வர்யவ்யாவ்ருத்தி தோற்றவிருக்கும் இருப்பை நினைத்து, அதுதான் வாசாம் அகோசரமாயிருக்கையாலே "மாயன்" என்கிறது. g க்ருஷ்ணவதாரத்தில் நீர்மை தங்களுக்கு நிலமல்லாமையாலே பரமபதத்திலே அநுபவிக்கக்கோலி, அதுதானும் நிலமல்லாமையாலே B "எத்திறம்!" என்கிறார்கள். (மாயனை) h ஒருருக்குத் தன்னைக் கொடுத்த நீர்மையிறே இது; ஒரு நாட்டுக்காகத் தன்னைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நீர்மையாகையாலே ஏற்றமுண்டே அங்குத்தைக்கு. i அன்றிக்கே, i_1 1. "ஜாதோ(ஸி தேவதேவோ ஶங்கசக்ரகதாதர" என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளுக்கும் நேர்நின்று பார்க்கவொண்ணாத நிரங்குஶ ஐஶ்வர்யத்தையுடையவன்கிடீர் அவதரித்தான் என்று, அவதாரஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்து அந்த ஆஶ்சர்யத்தைச் சொல்லுவதற்கு முன்பே ஆழங்காற்பட்டு B "எத்திறம்!" என்கிறார்களாகவுமாம். (ஜாதோஸி) J தேவகிவயிற்றில் பன்னிரண்டுமாஸம் குடியிருந்துபிறந்த பிள்ளைத்தனத்தில் J, குறைவறப் பிறந்தவனுக்கும் இல்லைசெய்யவொண்ணாதபடி மூதலித்துக்கொடுக்கலாயிருக்கை. (தேவதேவோ) k இப்படி

பெ. அ. அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ண இத்யாதி) h பரமபதத்தில் நீர்மையை அநுஸந்தித்து ஈடுபடுகிறார்களென்று தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒருருக்குஇத்யாதி) i_2, J 1. "ஜாதோ(ஸி தேவதேவோ ஶங்கசக்ரகதாதர | திவ்யம் ரூபமிதம் தேவ ப்ரஸாதேநோபஸம்ஹர ||" "தேவ இதம் ரூபம் உபஸம்ஹர" என்று - இவ்வளவே சொல்ல அமைந்திருக்க, "ஜாதோ(ஸி" என்று பிறந்திருக்குமதைச் சொல்லுகைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவகி இத்யாதி) "நான் உன்மந்த்ரத்தில் பிறக்கையால் கம்ஸாத்பீதனாய் உபஸம்ஹரிக்கச் சொல்லாநின்றாய்; இந்த திவ்யரூபம் ஏது? மநுஷ்யரூபமேது? நான் உன் க்ருஹத்திலே பிறக்கையென்று ஒரு பொருளுண்டோ?" என்று இல்லைசெய்யப்போகிறானென்று வஸுதேவர் மூதலித்துக் கொடுக்கிறானென்று கருத்து. k "தேவதேவோ" என்றவிடத்தில் இரண்டு தேவபதமிருக்கையாலே முந்தினது 2. "தீவ்யந்தீதி-தேவா:" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ஸநாதநத்வயோதமாநத்வம் தாத்வர்த்தமாய், ஆக்கரான தேவர்களைச் சொல்லுகையன்றிக்கே அகர்ம

சி. அ. அஞ்சாம்பாட்டு (மாயனை இத்யாதி) f, g பரத்வம் சொல்லி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌலப்யம் சொல்ல வேண்டுகையாலே "மாயன்" என்றதுக்கு முந்தின அர்த்தம் பரத்வம், இரண்டாமர்த்தம் பரமபதநாதனுடைய ஸௌலப்யம். அவ்விரண்டையும் சொல்லுகிறது (க்ருஷ்ணவதாரத்திலே இத்யாதி) f பரனானவனுடைய ஸௌலப்யமே அதிஶயகரமாகையாலே "மாயன்" என்று பரத்வம் சொல்லுகிறது என்று முந்தின பொருள். g க்ருஷ்ணவதாரத்தின் நீர்மை தங்களுடைய பேச்சுக்கு நிலமல்லாமையாலே பரமபத நாதனுடைய ஸௌலப்யம் சொல்லுகிறதென்று இரண்டாமர்த்தம். i (அன்றிக்கே)என்கிற வாக்யம் க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌலப்யம் சொல்லுகிறது. ஆக "மாயன்" என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம், j_2 "அஸி" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பிறந்

கு. அ. அஞ்சாம்பாட்டு (மாயனித்யாதி) i_2, j_2 (ஜாதோஸி குறைவற) இத்யாதி வாக்யத்துக்குத்தாத்பர்யம் குறையில்லாதபடி பிறந்த பிறவியை, பிறந்த ஸர்வேஶ்வரனுலே இல்லைசெய்யவொண்ணாதபடி என்றபடி. ந.

A திருவாய் 1-1-1. B திருவாய் 1-3-1.

யிருக்கிறவன் ஆரென்னில்: ஒருகாலத்திலும் கர்மஸ்பர்ஶமில்லாத நித்யஸூரி பரிஷந் k₃ நிர்வாஹகனென k₃ A அயர்வறுமமரர்களதிபதி என்கை. அது அறிந்த படி என்னென்னில், (ஶங்க₃சக்ர₃க₃தா₃த₄ர) 1. "தமஸ: பரமோ தா₄தா ஶங்க₃சக்ர க₃தா₃த₄ர:" என்று l பரமபத₃நிலயமுமாய் ஸூரிநிர்வாஹகமுமான வஸ்துவுக்கு அஸாதா₄ரண சிஹ்நமான ஆழ்வார்களோடே அவதரிக்கையாலே.

m (மன்னுவடமதுரை) n ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் மாருத தே₃ஶம். n₃ முன்பு ஸித்₃தா₄ஶ்ரமமாய் ஶ்ரீவாமநன் நெடுங்காலம் தபஸ்பண்ணி, ஶத்ருக்₄நாழ்வான் வன்னியமறுத்துப் படைவீடுசெய்து, ஸர்வேஶ்வரன் எப்போதும் இப்படி அவதரித்துப் போருவதொரு தே₃ஶம். (வடமதுரை) o 2. "மது₄ரா நாம நக₃ரீ புண்யா பாபஹரீ ஶுப₄ா l யஸ்யாம் ஜாதோ ஜக₃ந்நாதே₂ா ஸாக்ஷாத்₃ விஷ்ணு: ஸநாதந: ।" (மது₄ரா நாம) B "நலமந்தமில்லதோர்நாடு" என்னுமாபோலே; பரமபத₃ம்போலே பே₄தா₃யதையால் ப்ரஸித்₃த₄மான ஊர். (நக₃ரீ) பரமபத₃ம் o₄ கலவிருக்கை என்னும்படி பிறந்து விரும்பின படைவீடு. (புண்யா) அவனைத்தருகைக்குஉபாயமாகை. (பாபஹரீ) விரோதி₂நிரஸநத்துக்கும் தானேயாகை. (ஶுப₄ா) ப்ராப்யமும் தானேயாகை. (யஸ்யாம் ஜாத:) இத்தனைக்கும் அடி திருவவதரித்தருளுகை. (ஜக₃ந் நாத₂:) தன் ப்ரஜைகள்பட்ட ஆபத்தை நீக்குகைக்கு அவர்களே இழக்கமாட்டாமல் பிறந்தபடி. (ஸாக்ஷாத்) C "அங்குவைத்து இங்குப்பிறந்த" என்னுமாபோலே அஜஹத்ஸ்வபா₄வனுய்க்கொண்டு. (விஷ்ணு:) வ்யாபகவஸ்து வ்யாப்யைகதே₃ஶத் திலே அந்தர்ப்ப₄வித்தபடி. (ஸநாதந:) நித்யனனவன் ஆஶ்ரிதஸஜாதீயனுய்ப்

பெ.அ. வர்யரைச் சொல்லுகிறதென்றும், இரண்டாம் தே₃வபத₃ம் 3. "தே₃வயதி மோத₃யதி" என்கிற வ்யுத்பத்தியை அவலம்பி₃த்து ஆநந்த₃ஜநகத்வத்தாலே வந்த நிர்வாஹகத்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும், ஈஶபத₃ம் - இந்த நித்யஸூரி களுக்கு ஸ்வாமி என்னும் அர்த்த₂த்தைச் சொல்லுகிறதென்றும் 4. "தே₃வஶ்சாஸாவீஶஶ்ச தே₃வேஶ:. தே₃வாநாம் தே₃வேஶ: தே₃வதே₃வேஶ:" என்று திருவுள்ளம்பற்றி ஶங்காபூர்வக மாக அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இத்யாதி₃) k_2 இரண்டாம் தே₃வ பத₃ார்த்த₂ம் (நிர்வாஹகனென என்றது) k_3 ஈஶபத₃ார்த்த₂ம் (அயர்வறுமித்யாதி₃) 1. (தமஸ: பரம:) ப்ரக்ருதிமண்ட₃லத்துக்கும் அவ்வருகேயிருக்குமவன். 1.(தா₄தா) ஸ்வாநுப₄வப்ரத₃ாநத்தாலே அங்குள்ளாரை த₄ரிப்பிக்குமவனென்னுதல்; போஷிக்குமவனென்னுதல். "டுத₄ாஞ்-தா₄ரணா போஷணயோ:" என்றிறே த₄ாது. இத்தால்-தே₃வதே₃வத்வம் சொல்லிற்றாய்த்து; l இத்தைச் சொல்லுகிறார் (பரமபத₃ நிலயமுமாய் ஸூரிநிர்வாஹகமுமான வஸ்துவுக்கு என்று.) m, n "மன்னு" என்றதுக்கு - வர்த்தி₄க்கப்பட்ட என்று அர்த்த₃மாய், ப₂லிதார்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (ப₄க₃வதி₃த்யாதி₃) o D "மல்கிலமூதூர்வடமதுரை" என்று ஆழ்வார் ஈடுபடுமாபோலே, இவர்களும் "மன்னுவடமதுரை" என்று ஈடுபடுகிறார்களென்று திருவுள்ளம் பற்றி, ரிஜ் ஈடுபட்டமையை ஸம்வாத₃மாக அருளிச்செய்கிறார் (மது₄ரா நாம இத்யாதி₃)

சி.அ. நவனுக்குமித்யாதி₃) m, n "மன்னு வட மதுரை" ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄த்தோடே கூடின வட மதுரை என்று பொருள். n₂ அத்தை உபபாதி₃க்கிறார் (முன்பு இத்யாதி₃) o "மது₄ரா" என்கையாலே பே₄தா₃யத்வம் "நாம" ப்ரஸித்₃தி₄ o_2 (கலவிருக்கை) ஓலக்கமிருக்கை.

A திருவாய் 1-1-1 B திருவாய் 2-8-4 C திருவாய் 3-5-5 D திருவாய் 9-1-6

பிறந்த மெய்ப்பாடு. p (மைந்தனை) q மிடுக்கனை; A ''தந்தைகாலிற் பெருவிலங்கு தாளவிழ நள்ளிருட்கண், வந்தவெந்தை'' என்று மாதாபிதாக்கள்காலில் விலங்கு கழலவந்து திருவவதரித்தபடி. r பிள்ளை யென்றுமாம்; s திருவவதரித்து எனக்கு உபகரித்தபின்பு இளகிப் பதித்தபடியாதல்; t ராஜாவென்றுமாம். u தன்னழகைக்காட்டி இருந்ததே குடியாகத் தன்வசமாக்கினபடி.

(தூயபெருநீர்யமுனைத்துறைவனை) v விரஜைபோலே v_1 போந்தவிடத்துக்கு ஒராறு உண்டானபடி. v_3(தூய) 1.''வஸுதே₄வோ வஹந் க்ருஷ்ணம் ஜாநுமாத்ரோ-த₄கோ யயௌ'' என்று ஸ்ரீவஸுதே₄வர் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போகிற போது பாங்காக v_4 வற்றிக்கொடுத்தபடி. w க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் மாறிமாறிக் கொப்பளிக்கையாலேவந்த தூய்மையாகவுமாம். 2. ''ப்ரஸாத₃ம் நிம்நக₃ா யாதா'' என்று நீரில் தெளிவைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். (பெருநீர்) x 3. ''யமுநாம் சாதிக₃ம்-பீ₄ராம் நாநாவர்த்த ஜ₂ஷாகுலாம்'' என்று அத்யக₃ாத₄மான ஆறு பாங்காக வற்றிக்கொடுத்தது; x_2 மநோஹரமாகையாலும் பாவநமாகையாலும் ஸ்லாக்₄ய தையைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். (யமுனைத்துறைவனை) x_3 திருக்குரவைஸ்தா₄நமாகையாலே x_4 பெண்கள் படும் துறையையுடையவனை.

பெ. அ. p...t ''மைந்தன்'' என்றதுக்கு நாலர்த்த₂ம்; மிடுக்கனென்றும், பிள்ளையென்றும், யுவா வென்றும்; ராஜாவென்றும்; இத்தைக்காட்டுகிறார் (மிடுக்கனை இத்யாதி₃) வாக்யபஞ்சகத்தாலே) u ''ரஞ்ஜயதி'' என்கிற வ்யுத்பத்தியை உட்கொண்டு உபபாதி₃க்கிறார் (தன்னழகை இத்யாதி₃)

B கலங்காப்பெருநகரம் விட்டு வந்தவனுக்குத் திருவாய்ப்பாடியென்றொரு அஞ்சினுன் புகலிடமுண்டானுற்போலே, விரஜையை மறக்கும்படி ஒராறு உண்டாவதே! என்று ஈடுபடுகிறார்களென்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (விரஜை இத்யாதி₃) w 4. ''வல்லவீவத₃நோச்சி₂ஷ்ட பவித்ராத₄ரவித்₃ருமः'' என்கிறபடியே - க்ருஷ்ணன் திருப்பவளத்துக்குப் பவித்ரதையையுண்டாக்கும் இடைப்பெண்களுடைய எச்சில் ஆற்றுக்கு உண்டாக்கச் சொல்ல வேண்டாவிறே என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனும் இத்யாதி₃) x ''தூய'' என்ற பத₃ச்சேர்த்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி முதலர்த்த₂த்துக்கு அநுகு₃ணமாக ஈடுபாடுதோற்றத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (யமுநாம் இத்யாதி₃)

சி. அ. p,q,r,t ''மைந்தனை'' என்றதுக்கு மூன்று பொருள் வாக்யத்தில் வ்யக்தம். u நாலாவது (தன்னழகை இத்யாதி₃) v_2 (போந்தவிடத்துக்கு) அவதரித்தவிடத்துக்கு. v_3 தூய்மைக்கு மூன்று பொருள் வ்யக்தம். x_2 அதில் ப்ரஸன்னமாயிருக்கும் என்ற அர்த்த₂த்தில் ''பெரு நீர்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (மநோஹரமாகையாலுமித்யாதி₃) v_4,x (வற்றிக் கொடுத்தபடி) என்ற அர்த்த₃த்துக்குச் சேர அருளிச்செய்கிறார் (யமுநாம் ச இத்யாதி₃) x, x_1 பெருமைக்கு இரண்டு பொருள் அக₃ாத₄மென்னுதல், ஸ்லாக்₄யதையைச் சொல்லுதல். x_3 (திருக்குரவை ஸ்தா₄நமாகையாலே) என்றது யமுநாதடத்திலே ராஸக்ரீடை₃ பண்ணுகையாலே திருக்குரவைக்கு ஸ்தா₄நமென்றபடி. x_4 கேவலம் துறையன்றிக்கே ''முத்துப்படும் துறை'' என்னுமாபோலே பெண்கள் படும் துறை என்றபடி. ''துறைவன்'' நெய்தல் நிலத்துத் தலைமகன்.

A பெரியதிரு 7-5-1. B மூன் திருவ-51.

y (ஆயர்குலத்தினில்தோன்று மணிவிளக்கை) z பரமபத₃த்திற்காட்டில் கு₃ணங்கள் இடைச்சேரியிலே அத்யுஜ்ஜவலமானபடி; அந்த₄காரத்தில் தீ₃பம் போலே.z₁ (தோன்றும்) z.1''அச்யுத பா₄நுநா தே₃வகீ பூர்வஸந்த்₄யாயாமாவிர்பூ₄தம்'' என்றுகொண்டு க₃ர்ப்ப₄த்தில் தொற்றில்லாமை. z₂ கீழைதி₃க்குக்கு ஆதி₃த்யனுடு உள்ள ஸம்ப₃ந்த₄ம் இவளோடு அவனுக்கு உள்ளது. a ஸ்ரீமது₄ரையிலே அவதரித்திருக்கச்செய்தே திருவவதாரப்ரகாரம் திருவாய்ப்பாடியிலே சென்றது என்றுமாம். ம(அ)ணிவிளக்கை) b திருவாய்ப்பாடிக்கு மங்க₃ளதீ₃பமென்றுமாம்.

c (தாயைக் குடல்விளக்கஞ்செய்த தாமோதரனே) d வயிற்றில் தழும்பாலே யசோதைப்பிராட்டியை விளங்கப்பண்ணினவனே. (தாயைக் குடல்விளக்கஞ் செய்த) e 2. ''கௌஸல்யா ஸுப்ரஜாபே, தேந புத்ரேணமிததேஜஸா'' என்றும், A ''என்ன நோன்பு நோற்றுள்கொலோ இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்'' என்றும் நாட்டார் புகழ்ச்சியாலே பெற்ற வயிற்றுக்குப் பட்டங்கட்டினவனே. (தாமோதரனே) e₁ தன்னுடைய பா₄வ்யதையாலும் அவனை நாட்டார்

பெ. அ. y, z ஆயர்குலத்தினில் வர்த்திக்குமதாய், தே₃வகிவயிற்றில் தோற்றினதாய், அத்தாலே ஸ்லாக்₄யமான விளக்கென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ''மாயன்'' என்றதைக்கடாக்ஷித்து ''ஆயர்குலத்தினில்'' என்றதுக்குப் பரமபத₃ம் வ்யாவர்த்யமென்று தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார் (பரமபத₃த்தில் இத்யாதி₃) a ''வடமதுரைமைந்தனே'' என்றதைக் கடாக்ஷித்து ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும் – அவதரித்ததாக ப்ரகாஶிக்கும், ஸ்லாக்₄யமான விளக்கென்று ஸம்ப₃ந்த₄ர்த்த₄மாகத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமது₄ரை இத்யாதி₃) b ஆயர்குலத்தினில் அணிவிளக்காய்த்தோன்றினவனே என்று விவக்ஷித்து மூன்றும் தாத்பர்யம் அருளிச்செய் கிறார் (திருவாய்ப்பாடிக்கு இத்யாதி₃)

c, d ''தாமோதரனே அத ஏவ, தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்தவனே'' என்று ஸம்ப₃ந்த₄ர்த்த₄ம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (வயிற்றில் இத்யாதி₃) e, e₁ ''மாயனே'' இத்யாதி₃களைக் கடாக்ஷித்து,பரத்வாதி₃கு₃ண விஶிஷ்டனுகையாலும்,தா₃மோதா₃ரத்வத்தால் வந்த பா₄வ்யதையாலும் தாயைக்கொண்டாடும்படி பண்ணினவனென்று தாத்

சி. அ. y ''ஆயர் குலத்தினில்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம். z (பரமபத₃த்திற்காட்டில் இத்யாதி₃) முந்தினது. a (ஸ்ரீமது₄ரையிலே இத்யாதி₃) இரண்டாவது. b மூன்றாவது (திருவாய்ப்பாடிக்கு மங்க₃ளதீ₃பமென்றுமாம்) என்றது. மணிவிளக்கென்னுதல், அணி விளக்கென்னுதல். z_2, z_3 தோன்றுதல் அவதாரமாதல் (அச்யுதபா₄நுநா இத்யாதி₃) z ப்ரகாஶமாதல் (பரமபத₃த்திற்காட்டில் இத்யாதி₃) z_3, z_4 ''பூர்வஸந்த்₄யாயாமாவிர்பூ₄தம்'' இத்யாதி₃க்குத் தாத்பர்யம் (கீழைதி₃க்குக்கு இத்யாதி₃) z, a ''தோன்றும்'' என்று ப்ரகாஶம் சொன்ன பக்ஷத்தில் பரமபத₃வ்யாவ்ருத்தியை அருளிச்செய்தார் கீழ்; அவதாரமான பக்ஷத்தில் மது₄ரையில் வ்யாவ்ருத்தியை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமது₄ரையிலே இத்யாதி₃) z, b ''மணிவிளக்கு'' என்றதுக்கு (பரமபத₃த்திற் காட்டில்) என்ற வாக்யத்திலே உஜ்ஜ்வலமான விளக்கு என்று அருளிச்செய்து தாத்பர்யாந்தரம் (திருவாய்ப்பாடியில் மங்க₃ளதீ₃பம்) என்று.

c, d, e, ''தாயைக்குடல் விளக்கம் செய்த'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம். ஸௌலப்₄யத்தாலே விளங்கப்பண்ணினன் என்னுதல்; ஸர்வஸ்மாத்பரனான தானே அவதரித்து விளங்கப்பண்ணினன் என்னுதல், இரண்டையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (வயிற்றில் தழும்பாலே) என்ற வாக்யத்தாலும் (கௌஸல்யா) என்ற வாக்யத்தாலும்,

---

A பெரியாழ் திரு 2-2-6

கொண்டாடும்படி பண்ணினவனே. f நம்முடைய பந்தம் நம்மாலறுக்கப்போகாதாப் போலே, அவனுடைய பந்தமும் அவனாலறுக்கவொண்ணுதே. g இந்த பந்தத்தை அநுஸந்தித்தால் ஆஸ்ரிதருடைய ஸம்ஸாரபந்தம் போமென்கை.

h (தூயோமாய்வந்து நாம்) i அங்குத்தைக்கு நாம் யோக்யரோ அயோக்யரோ என்று பாராதே, இருந்தபடியே வந்து; இருந்தபடியே வருகைக்கு மேற்பட ஸுஹ்ருத்தேடவேண்டாவிறே. J 1. "ஸுஹ்ருதம் வேத்தி விபீஷணம்" என்றதிறே இருந்தபடியே வந்த ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானே. k (வந்து k நாம்) l அவன் வர இருக்கக்கடவ நாம் வந்து. m 2. "உபஸ்தேயுரிபஸ்தி தம்" என்றும், 3. "பத்ப்யாமபி கமாச்சைவ" என்றுமிறே அவன் வார்த்தை, முறைகெட வருவானென்? என்னில்: உபாயத்தில் துணிவு புறப்படவொட்டாதாப்போலே உபேயத்தில் த்வரை முறைபார்த்திருக்கவொட்டாதிறே.

n (தூமலர்) o A "மிக்கசீர்த்தொண்டரிட்ட பூந்துளவம்" என்றும், B "சூட்டு நன்மாலைகள் தூயனவேந்தி" என்றும், அநந்யப்ரயோஜநமான பூவிறே. p (மலர்) யோக்யமென்றும் அயோக்யமென்றும் பாராதே கண்ணுக்குத் தோற்றின மலரென்றுமாம். (தூவி) 4. "யதாதத்ர வாபி" என்னும் ந்யாயத்தாலே அடைவுகெடப் பரிமாறி; ப்ரேமம் அடைவு பார்க்கவொட்டாதிறே.

பெ.அ. பர்யாத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (கௌஸல்யா இத்யாதி) f கீழ்ப்பதங்களிலும் இப்பதத்தாலும் ஈடுபாடு தோற்றவேண்டி பூர்வஜனபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்(நம்முடைய இத்யாதி) f,g ஸம்ஸாரிகள் பந்தத்துக்கும் அவனுடைய பந்தத்துக்கும் ஸாதர்ம்யத்தைப்பற்றி ஈடுபாடாகத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்து, வைதர்ம்யத்தைப்பற்ற ஈடுபாடாக பாவம் அருளிச்செய்கிறார் (இந்த இத்யாதி) f இத்தால் - இவனுடைய பந்தமாகில் அநுக்ரஹகார்யமாகையாலே அநுபவித்தேயறவேணுமென்றபடி.

h, i வேதாந்த ஜ்ஞாநமுடையாளொருத்தி சொல்லுகிறளாகையாலே வேதாந்த முக்யதாத்பர்யமான ப்ரபத்திக்கு ஸ்நாநாதிகள் அநபேக்ஷிதங்களாகையாலே யோக்ய ரோ அயோக்யரோவென்று பாராமையே தூய்மை என்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய் கிறார் (அங்குத்தைக்கு இத்யாதி) J உக்தத்துக்கு ப்ரமாணங் காட்டுகிறார் (ஸுஹ்ருதம் இத் யாதி) 1. "மம ஸாப்யந்தராத்மாSயம் ஸுஹ்ருதம் வேத்தி விபீஷணம்" என்று - மஹா ராஜர், கடலிலே ஒருமூழுக்கிட்டு வாராதிருக்க, பூர்வஸுஹ்ருதியைக்கண்டு 1. "ஸுஹ்ருதம்" என்றாரிறேயென்று கருத்து. k, l "நாம்" என்றதன் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அவன் இத்யாதி) m நாம் இப்படியிருக்கைக்கு அவன் வரும் ஸ்வபாவமேயென்ன அருளிச்செய்கி கிறார் (உபஸ்தேயுரித்யாதி).

கி.அ. f ஸர்வஶக்தியானவன் கட்டவிழ்த்துக்கொள்ளமாட்டாதே இருக்கிறதென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நம்முடைய பந்தம்) என்று; அவனது ஆஸ்ரிதாநுக்ரஹாயாதம் என்றபடி. c. d "தாயை" என்று ஐத்வம் அவ்யயமாய் "தாய்க்குடல்" என்று முழுச் சொல்லாய், யஶோதைப்பிராட்டிக்கு என்று முந்தின அர்த்தம்; e இத்தை விவரிக்கிறது (தன்னுடைய பூர்வதை இத்யாதி)

h,i தூய்மையாவது — யோக்யதாயோக்யதைகள் வேண்டாமை. j அன்றிக்கே பூர்வஸுஹ்ருதியாகவுமாம் என்கிறார் (ஸுஹ்ருதம் வேத்தி) என்று. k "வந்து நாம்" என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம். l முந்தினது ப்ரணயித்வத்திலே; m இரண்டாவது ஸ்வாபகேஶத்திலே (உபஸ்தேயுரிபஸ்தி தம: இத்யாதி). n,o,p "தூமலர்" என்றதுக்கு இரண்டர்த்தம்; முந்தினது "நன்னீர்" என்னுமாபோலே ஸுஹ்ருத் புஷ்பம் என்றபடி; இரண்டாவது — வெறும் பூ என்றபடி; அதாவது — ஸ்லாக்யாஸ்லாக்யதை பாராதே. புஷ்பமாத்ர மெல்லாம் என்றபடி. அத்ர ப்ரமாணம் C "கள்ளார்துழாயும்" இத்யாதி.

A பெரிய திரு 11-1-9. B திருவிருத்தம்-21. C பெரியதிரு 11—7—6.

q (தொழுது) q, அவனுக்குப் பொறுக்கவொண்ணதபடி அஞ்ஜலிய்யப்பண்ணி. r 1. ''ருணம் ப்ரவ்ருத்₃தமிவ மே ஹ்ருத₃யாந்நாபஸர்ப்பதி'' என்றிறே அவன்படி. s அவனைத்தொழுவித்துக்கொள்ளுமவர்களிறே தொழுகிருர்கள். t பித்ராதி₃களுக்கு அடைவுகேடென்று தோற்ருதபடி அஞ்ஜலீ பண்ணுகிருர்கள் என்றுமாம்.

u (வாயினல்பாடி) v வாய்படைத்த லாப₄ம் பெற்ருமென்று திருநாமத்தைச்சொல்லி; w மநஸ்ஸஹகாரமின்றிக்கேயென்றுமாம். x 2 ''உவாச ச'' என்னுமாபோலே-வருவதற்குமேலே சொல்லுவதும் செய்தோமென்றுமாம். y (மனத்தினல் சிந்திக்க) z மநஸ்ஸைப் படைத்த லாப₄ம் பெற்ருமென்று; a 3 ''யத் புருஷோ மநஸாऽபி₄க₄ச்ச₂தி, யத்₃தி₄ மநஸா த்₄யாயதி, தத்₃வாசா வத₃தி, தத் கர்மணு கரோதி'' என்று மநஸ்ஸடியாக வரக்கடவ உக்தியும் வ்ருத்தியும் தவிர்ந்து, ''தொழுது'' ''வாயினற்பாடி'' ''மனத்தினற்சிந்திக்க'' என்று தனித்தனியே கரணங்கள் மேல்விழுந்தபடி சொல்லுகிறது.

(போயபிழையும் b புகுதருவான்நின்றனவும்) உத்தரபூர்வாக₄ங்கள். (தீயினில் தூசு ஆகும்) நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோலேயாம். தூசு -பஞ்சு. பாலும் க₄ண்ட₃ சர்க்கரையும் குடிக்கப் பித்தம் தன்னடையே போமாபோலே, ப₄க₃வத₃நுப₄வம் பண்ண நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுக்குவைபோலே உருமாய்ந்துபோம். 4. ''இஷீகதூல மக்₃நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூ₄யேத'' என்றுமுண்டிறே.

(செப்பு) சொல்ல அமையுமென்கை. பூர்வாக₄மாவது-அநாதி₃காலம் பு₄த்₃தி₄ பூர்வகமாகப் பண்ணிப்போந்தவை; உத்தராக₄மாவது-ப₄க₃வத்₃ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ப்ரக்ருதிவாஸனையாலே ப்ராமாதி₃கமாகப் பிறந்தவை. 5.

பெ.அ. q_2, r, s, t அவன் அஞ்ஜலியைப் பொறுக்கமாட்டாமையை இரண்டு வகையாக உபபாதி₃க்கிருர் (ருணமித்யாதி₃ வாக்யத்ரயத்தாலே)

u,v,w,x. ''பாடி'' என்ன அமைந்திருக்க, ''வாயினல்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (வாய்படைத்த இத்யாதி₃) v ''தாமோதரனே'' என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து முந்தின தாத்பர்யம்; w ''மனத்தினல்சிந்திக்க'' என்றத்தைப்பற்ற இரண்டாம் தாத்பர்யம்; x'' தூமோமாய்வந்து'' என்றத்தைப்பற்ற மூன்றும்தாத்பர்யம். 2. ''உவாச ச மஹாப்ராஜ்ஞ: ஸ்வரேண மஹதா மஹாந் | ஸுக்₃ரீவம் தாம்ஸ்ச ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ஸர்வாந் வாநரபூ₂பாந்'' என்று வசநஶேஷம், y. z. ''மனத்தினல்'' என்று விஶேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (மநஸ்ஸை இத்யாதி₃) a ஶ்ருதிக்ரமேணவன்றிக்கே, மநஸ்ஸுக்கு முன்னே தொழுகையும் பாடுகையும் சொல்லுகையால் ஆற்ருமையின் மிகுதி தோற்றுகிறதென்கிறது (யத்புருஷ இத்யாதி₃) 5.

சி.அ. q, r, s, t ''தொழுது'' என்றது ஸ்வாபதே₃ஶத்திலேயாதல், ப்ரணயத்தாலேயாதல், ப்ரணயத்தாலே ஆனபோது இரண்டு வித₄ம் — ப்ரணயரோஷத்தாலேயாதல், பித்ராதி₃களுக்கு அடைவுகேடென்று தோற்ருதபடியாதல். அதாவது—ஸம்ஶ்லேஷார்த்த₂மாக அநுவர்த்திக்கிருள் என்று தோற்ருதபடி தே₃வதாபு₄த்₃தி₄யாலே அநுவர்த்திக்கிருள் என்று தோற்ற அஞ்ஜலி பண்ணுகிருள் என்றபடி.

u, v, w, x ''வாயினல்'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம், y. z, a ''மனத்தினல்'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம். a இரண்டாவது பார்த்த₂க்யேந மேல்விழுகை. b ''புகுதருவான்நின்றனவும்'' என்று பத₃ச்சே₂த₃ம். 5

ஆருயிரப்படி – ஐந்தாம்பாட்டு

அவ:—அஞ்சாம்பாட்டு.—முதற்பாட்டில் ''நாராயணனே'' (1) என்று – உபய விபூதியோகத்தைச் சொல்லிற்று; அநந்தரம், ''பாற்கடலிற் பையத்துயின்ற பரமன்'' (2) என்று அவதாரார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தபடியைச் சொல்லிற்று; அநந்தரம், இந்த்ரன் குறைதீர ஸ்ரீவாமனனுய் வந்து அவதரித்து ஒரு நாடாக வாசிவையாதே திருவடிகளைக்கொண்டு தீண்டினபடியைச் சொல்லிற்று; அநந்தரம், யோக்யராய் ஆசாரப்ரதானரான வஸிஷ்டாதிகள் நியமிக்கும்படி சக்ரவர்த்தித் திருமகனுய் வந்து அவதரித்து வாசிவைத்து உடம்பு கொடுத்தபடி சொல்லிற்று; இப்பாட்டில்—வரையாதே எல்லார்க்கும் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி க்ருஷ்ணனுய் வந்து அவதரித்து, ஒரு ஊருக்காகத் தன்னை முற்றூட்டாகக் கொடுத்தபடி சொல்லுகிறது. நோற்கின்ற பெண்களிலே ஒருத்தி 'நாம் அநுபவிக்க இலேயகலப்படா நின்றேரும்; 1. ''ச்ரேயாம்ஸி பஹுவிக்நானி'' என்று—பெரியவர்களுக்கும் ச்ரேயஸ்ஸுக்கு விக்நமுண்டாமென்று சொல்லிற்று. பெருமாள் திருவபிஷேகத்துக்கு ஸம்பாரந்தகனை தசரதன் பாரிக்கிறன்; ராஜர்ஷியை ப்ரஹ்மர்ஷியாக்கின வஸிஷ்டன், முஹூர்த்தவிதானம் பண்ணுகிறன்; 2. ''ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:'' என்று—பாக்யாதிகரான பெருமாள் முடிசூடுகிறர்; 3. ''ஸஹ பத்ன்யா விசாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்'' என்று—பெருமாள் பிராட்டியோடேகூடப் பெரிய பெருமாளை ஆச்ரயிக்கிறது; 4. ''இச்சாம:'' என்று நாடடங்க அபிஷேக மங்களத்தை ப்ரார்த்தித்து இதுக்கு மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறது: இப்படியிருக்க இதுக்குமன்றே விக்நம் வந்தது; நாம் அநாதிகாலம் பண்ணின பாபங்கிடக்க இது கூடுமோ?' என்றுகேட்க; நாம் அவனுடைய அநுபவத்திலே இழியவே உத்தர பூர்வாகங்களுக்கு அச்லேஷவிநாசமுண்டென்று பரிஹரிக்கிறர்கள். ஈச்வரன் தான் ஸங்கல்பித்தது குலைந்தாலும், ததீயர்ஸங்கல்பித்தது தன்னை அழியமாறியும் தலைக்கட்டிக்கொடுக்கும்; அவர்தாம் முடிதவிர்ந்தது—மஹாராஜர்க்கும் ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானுக்கும் முடிசூட்டுகைக்கிறே. அர்ஜுநன் ''ஜயத்ரதனை அஸ்தமிக்கைக்கு முன்னே கொல்லக்கடவேன்'' என்று ஸங்கல்பிக்க, ''ஆயுதமெடேன்'' என்றவன் ஆயுதமெடுத்தும், பொய்சொல்லியும், பகலை இரவாக்கியும் அர்ஜுநன் ஸங்கல்பத்தையிறே தலைக்கட்டிக் கொடுத்தது. ''பற்றப்புகுகிற விஷயத்தினுடைய நன்மை எது, பற்றப்புகுகிற நாம் எவ்வளவிலோம், பற்றுகையாவதுதான் எது'' என்று அயோக்யதாநுஸந்தானம் பண்ணை, நோவுமிக்கதனையும் நாலிந்து குடிநீரெழக் குடிக்குமாபோலே, நாம் திருநாம ஸங்கீர்த்தநத்திலே அதிகரிக்கவே இதுக்கு விரோதிகர்மங்களடைய நசிக்குமென்கிறர்கள். மாயனைத் தாமோதரனைச் செப்பு; குடிக்கிற குடிநீர்களிவை.

வ்யா:—(மாயனை) ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனுய், நிரதிசயாநந்தபரிபூர்ணனுய். உபயவிபூதியுக்தனுய், ச்ரிய:பதியாய், ஏகார்ணவம்போலே நித்ய விபூதியிலிருக்குமிருப்பைச் சொல்லுகிறது. 5. ''யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே'' 6. ''யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம்'' 7. ''அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம்'' என்றும் A ''பண்கடந்த தேசம்'' என்றும் வேதங்கள் மநஸ்ஸோடே வாக்குக்கு நிலமன்றென்று

A திருச்சந்த 27.

மீண்ட பரத்வம், இவளுக்குப் பேசலாம்படி கைவந்தபடி. A ''வைகுந்தனென்ப தோர் தோணிபெறுதுழல்கின்றேன்'' என்று இவ்விடத்திலும் அவ்விடம் தனக்கு நிலமாயிருக்கிறதென்னுமிடத்தைத் தானே அருளிச்செய்தாளிறே. தோணியென்றது தன்னுடைய அபிநிவேசத்துக்கு ஒரு தோணிஸ்தானீயனுய் ஸ்ரீவைகுண்டநாத னிருந்தபடி. ஜ்ஞானம் விஷதமானுல் அவ்விடம் அணித்தாய் இவ்விடம் தூரமாயிருக் குமே. B ''உன்பேரருளாலிக்கரையேறி'' என்றிறே தமப்பனுரும். அவனபிமானத் திலே கிடக்குமவர்களிறே அங்குள்ளார்; மனையடைவே 1. ''ஈஸ்வரோஹம்'' என்றி ருக்குமவர்களிறே இங்குள்ளார். (மாயனை) க்ருஷ்ணவதாரத்திலே அநுபவித்து, C ''எத்திறம்'' என்ற நம்மாழ்வாரைப்போலே, அங்குத்தை குணத்தை அனுஸந் தித்து. ''எத்திறம்'' என்கிறள். இங்கு ஒருராக உடம்பு கொடுத்தமையைச் சொல்ல நினையா. ஒரு நாட்டுக்காக உடம்புகொடுத்தமையைச் சொல்லுகிறள். இங்குள் ளார்க்குத் தன்னை அமைத்துக்கொடுக்குமாபோலேகாணும், அங்குள்ளார்க்குந் தன்னை அமைத்துக்கொடுக்கும்படி. அவனுடைய ஸ்வரூபலைலகூண்யத்தைப் பார்த் தால் இங்குள்ளாரோடு அங்குள்ளாரோடு வாசியில்லையிறே. இவ்வெளிமைக்கும் அடி யான விடமிறே அவ்விடம். இவ்விடம் ஒருத்தி தாம்பாலே பந்தித்தபடியைச்சொல்ல நினையா. 2. ''ஸதா பஶ்யந்தி'' என்று ஒரு நாடாக த்ருஷ்டிகளாலே பந்திக்கும் படியைச் சொல்லுகிறது. (மாயனை) அப்படி பெரிய ஸர்வேஶ்வரன் க்ருஷ்ணனுப் வந்து அவதரித்து இடையர்க்கும் பசுக்களுக்கும் தன்னையனையலாம்படி நியமித்து, நவநீதசௌர்யநகரகேஷாபாதிகளாலுண்டான ஆஶ்சர்யத்தை நினைத்து C ''எத் திறம்'' என்கிறதாகவுமாம். D ''சூட்டுநன்மாலைகள்'' இத்யாதி.

(மன்னுவடமதுரைமைந்தனை) 3. ''ஸதைகரூபரூபாய'' என்கிறபடியே — அங்கு ஏகரூபனுய் நின்று உடம்பு கொடுத்தபடியைச் சொல்லிற்று; இங்கு ப்ரவாஹ ரூபேண உடம்புகொடுக்கும்படி சொல்லுகிறது. (மன்னுவடமதுரை) ஆனைபடுப் ஆகரம்போலே அவதாரம் மாறுத ஊர். லலித்தாஶ்ரமத்திலே ஸ்ரீ வா ம ந னுய் தபஸ்ஸு பண்ணி வர்த்தித்தும், ஸ்ரீமத்ருக்நாழ்வான் வன்னியமறுத்துத் தனக்குப் படைவீடாகப்பெற்று நெடுநாளிருந்து ராஜ்யம்பண்ணியும், க்ருஷ்ணனுய்வந்து அவதரித் தும், பகவத்ஸம்பந்தம் மாறுத தேஶம். (வடமதுரை) E ''மல்லைமூதூர்வட மதுரை'' என்று நம்மாழ்வாரீடுபட்ட தேஶமிறே. அப்படியேயிறே மஹர்ஷிகள் ஈடு பட்டது. 4. (மதுராநாம) பரமபதத்திலுங்காட்டில் இவ்வூர் ப்ரஸித்தம்போலே. F கலங்காப்பெருநகரமாகையாலே கலங்காதிருக்கிறது அங்கு. கலங்கும்தேஶத்திலே, கலங்காதிருக்கிறதிறே இங்கு 4. (நகரீ) விட்டுப்போந்தவிடமோ, பிறந்து படைத்து விரும் பினவிடமோ பட்டவிடாவது? 4.(புண்யா) அபிமதலாபத்தையுண்டாக்கவற்றுயிருக்கை. அவனைப்பெறுகைக்கு உபாயமும் தானே. 4. (பாபஹரீ) அப்பேற்றுக்கு ப்ரதிபந்தகநிரஸநமும் பண்ணவற்றுயிருக்கை. 4. (ஶுபா) ஒன்றைப்போக்கவும் ஒன்றைத் தரவும் வேண்டாதே. பரமபதம்போலே ப்ராப்யமும் தானேயாயிருக்கும். 4. (யஸ்யாம்

A நாச் திரு 5-4. B பெரியாழ் திரு 5-3-7. C திருவாய் 1-3-1 D திருவிருத்தம் 21 E திருவாய் 9-1-6. F மூன் திருவ 51.

ஜாதோ ஜகந்நாத:) யாதொன்றிலே ஜகந்நாதனவன் ஜாதனனன். ஸம்ஸாரிகளுடைய குறைதீர்க்கைக்காக, நியந்தாவானவன் நியாம்யகோடியிலே பிறந்தான். 1. (ஸாகூஷாத்) A ''ஆதியஞ்சோதியுருவை அங்குவைத்திங்குப் பிறந்த'' 2.''ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய'' என்னும்படியே. 2.''மாயை'' என்று ஜ்ஞாநமாய், தன்னுடைய இச்சையாலே அவதரித்தானென்கிறது. 1. (விஷ்ணு:) வ்யாபகவஸ்து, வ்யாப்யைகதேசத்திலே வந்து பிறந்தானென்கை. எங்குமுளனனவன் ஓரிடத்திலே தோன்றினபடி. 1. (ஸநாதந:) என்றுமுளனனவன் ஒருநாளிலே தோன்றினபடி. (மைந்தனை) B ''தந்தைகாலிற் பெருவிலங்குதாள் அவிழ'' என்று பிறந்த போதே ஸ்ரீவஸுதேவர் காலில் விலங்கு தானே விடும்படியான மிடுக்கைச் சொல்லுகிறது. பருவம் நிரம்புவதற்கு முன்னே கம்ஸனைக்கொன்ற மிடுக்கைச்சொல்லிற்றுகவுமாம். (மைந்தன்) என்று பிள்ளையாகவுமாம்; ராஜாவாகவுமாம். C ''வடமது ரையார்மன்னன்'' என்றருளிறே.

(தூயபெருநீர்யமுனை) விட்டஆற்றை மறக்கும்படியான ஆறு. பரமபதத்தில் நின்றும் வந்து அவதரிக்கைக்கு இவ்வூருண்டானாற்போலே, பரமபதத்துக்கு விரஜை போலே இவ்வூருக்கிவ்வாறு. அடியறிவார் கூடப்போந்து கருத்தறிந்து காரியம் நடத்துமாபோலே; திருவடி திருவநந்தாழ்வான்போலே கருத்தறிந்து அவ்விருளிலே க்ருஷ்ணனை எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோக, முழங்கால்மட்டாக வற்றிக் கொடுத்த ஸுத்திரையைச் சொல்லுகிறது. 3.''யமுநாஞ்சாதிகம்பீராம் நாநாவர்த்த ஜலாகுலாம்! வஸுதேவோ வஹந் க்ருஷ்ணம் ஜாநுமாத்ரோதகோ யயௌ ll'' பிராட்டி ஸரணம்புகவும் ராவணபயத்தாலே அஞ்சியிருந்த கோதாவரி போலன்றிக்கே கம்ஸன் மாளிகைநிழல்கீழே வற்றிக்கொடுத்தபடி. தூய்மையாகிறது பகவத்ஸ்பர்ஸமிறே. 4. ''வல்லவீவதநோச்சிஷ்டபவித்ராதரவித்ரும:'' என்னுமாபோலே க்ருஷ்ணனும் பெண்களுமாக ஜலக்ரீடை பண்ணி ஒருவருக்கொருவர் கொப்பளித்ததாலே வந்த ஸுத்தி.யாகவுமாம். (தூய) 5. ''ப்ரஸாதம் நிம்நகா யாதா'' என்று நீர்த்தெளிவைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். (பெருநீர்) க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் ஜலக்ரீடை பண்ணுகைக்குப் போரும்படி ஸம்ருத்தமான ஜலம். பெண்களுடைய விரஹதாபங்கெடக் குளிக்கப்போரும் நீர் என்றுமாம். அன்றியே. நீரினுடைய ஸ்லாக்யதையைச் சொல்லிற்றுகவுமாம், (யமுனைத்துறைவனை) கவி பாடுவார்க்கு ஊரும் பேரும் வேண்டக்கடவதிறே. (யமுனைத்துறைவனை) ''முத்துப் படும் துறை'' என்னுமாபோலே, D ''சங்கணிதுறைவன்'' என்னுமாபோலே, க்ருஷ்ணனுக்குப் பெண்கள்படும் துறை. நற்சரக்குப்படுவது நீரிலேயாகாதே! E ''அழதில்வரும் பெண்ணமுது'' என்னுமாபோலே. (துறைவன்) ''கம்ஸபயத்துக்கு அஞ்சி ஒளிக்கவந்து சேர்ந்தாரைச் சொல்லுமாபோலே சொன்னபடி பாரீர்'' என்று பட்டர்.

(ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும்) பிறவாத பரமபதத்தோபாதி ஸ்ரீமதுரையில் பிறப்பும். முலைப்பால் குடித்து அழுதவிடமிறே பிறந்தவிடமாவது. (தோன்றும்)

A திருவாய் 3-5-5, B பெரிய திரு 7-5-1, C நாச் திரு 7-3, D திருவாய் 10-3-11 E பெரிய திரு 6-1-2.

1. ''ஆவிர்ப்பூதம் மஹாத்மநா'' கிழக்கே உதிக்கிற ஆதித்யனுக்கு ஸ்பர்ஶமுண்டாகில் இவள் வயிற்றில் ஸ்பர்ஶமுண்டாவதென்றன் ரிஷி. பிறந்தது குணமாகைக்காக A ''பிறந்தவாறு'' என்று ஈடுபட்டார் ஆழ்வார். (அணிவிளக்கை) ஶ்ரீவைகுண்டத்திலும் ஶ்ரீ மதுரையிலும் அநுஜ்ஜ்வலனுய்ப்போலேயிருப்பது! B ''ஆயர்பாடிக்கணிவிளக்கு'' என்கிறபடியே இவர்களுக்குக் கண்காட்டியாயிருக்கை. அந்தகாரத்தில் தீபம்போலே தாழ்ந்தார் பக்கலிலேயிறே குணம் ப்ரகாஶிப்பது. C பிறப்பாயொளிவரு முழுநலமிறே. (மணிவிளக்கு) என்றபோது, இங்கே புகுந்தபின்பு பரமபதத்தில் அழுக்கற்றபடி.

(தாயைக்குடல் விளக்கஞ் செய்த) வயிற்றில் கட்டின தழும்பாலே, 'ஒருத்திக்கு ஒரு பிள்ளை கட்டலாம்படி பவ்யனுவதே!' என்று யஶோதைப் பிராட்டியை விளங்கப் பண்ணினவனே. 2. ''கௌஸல்யா ஶுஶுபே,'' D ''இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள் என்ன நோன்பு நோற்றுள் கொலோ'' (தாமோதரனை) நம்முடைய பந்தும் நம்மால் அறுக்கவொண்ணுதாப்போலே, அவனுடைய பந்த மும் அநுக்ரஹத்தாலேயாகையாலே அவனுலும் அறுக்கவொண்ணுது, நம்முடைய பந்தம் அவன் காலிலே விழத் திரும்; அவனது அநுக்ரஹகார்யமாகையாலே அநுபவித்தேயறவேணும். ''அவனுடைய பந்தத்தை அநுஸந்திக்க ஸம்ஸார பந்தமறும்'' என்னுநின்றதிறே. இவள் வயிற்றில் தழும்பைக்கொண்டாடுகை—அவள் வயிற்றுக்குப் பட்டங்கட்டுகை. ''பஶுக்களிலே தாவினவாறே உடைநழுவ, தழும்பைக்கண்டு இடைச்சிகள் சிரித்தார்கள்; அத்தழும்பு தோன்றுமைக்கிறே நம்பெருமாள் கஜேயம் மேல்சாத்து சாத்துகிறது'' என்று ஜீயர்.

(தூயோமாய்) இடைச்சிகள் தூய்மையிறே. தலையிருக்க உடம்பு கழுவியும், உடம்பிருக்கத் தலைகழுவியும் போருவர்களிறே. பகவத் ஸம்பந்தமொழிய, தனக்கொரு ஶுத்தி ஸம்பாதிக்கையாவது அஶுத்தனுய் விடுகையிறே. அவனுடை ய ஸம்பந்தத்தை அநுஸந்திக்கையொழிய, தனக்கொரு ஶுத்தியில்லை. விபீஷணன் கடலிலே ஒரு முழுக்கிட்டன்றிறே வந்தது; அர்ஜுநன் யுத்தத்தின் நடுவே முழுக்கிட்டன்றிறே சரமஶ்லோகம் கேட்டது; த்ரௌபதி முழுகியன்றே ப்ரபத்தி பண்ணிற்று, ஆகையால் ப்ரபத்திக்கு ஒரு ஶுத்தியும் தேடவேண்டா; அஶுத்தி ஸம்பாதிக்கவும் வேண்டா; நின்ற நிலையில் அதிகாரமமையும் 3. (மம சாபி) கடல் கலங்கித் தெளிந்தாற்போலே ராமபக்தியாலே கலங்கின என் நெஞ்சும் தெளிந்தது. ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தால் வந்த கலக்கம் தெளிகைக்கு பகவத்குணங்களுண்டு; அந்த குணங்களால் வந்த கலக்கத்தை எத்தாலே தெளியப்பண்ணுவது? 3. (ஶுத்தம் வேத்தி விபீஷணம்) வந்தவனுடைய ஶுத்தியடங்கலும் வடிவிலே தெரியாநின்றது. அவனுக்கு ஶுத்தியாக நினைக்கிறது ராமஸம்பந்தத்தையிறே. 4. ''பாவநஸ் ஸர்வ லோகாநாம்''. (தூயோமாய்) அநந்யப்ரயோஜநதையைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். (வந்து) E ''வந்துனதடியேன் மனம்புகுந்தாய்'' என்று அவன் வரவை நாம்

A திருவாய் 5 - 10 - 1, B பெரியாழ் திரு 2 - 2 - 5, C திருவாய் 1 - 3 - 2, D பெரியாழ் திரு 2 - 2 - 6, E பெரிய திரு 3 - 5 - 1.

செய்யக்கடவோம். 1. ''உபஸ்தே,யைருபஸ்தி,த:'' என்றும் 2. ''பத்,ப்,யாமபி, க,மாச்சைவ'' என்றும் இட்ட நாலடிக்கும் புண்பட்டிருக்குமவனிறே. உபாயத்தில் துணிவு புறப்படவொட்டாது, உபேயத்தில் துணிவு புறப்படாதிருக்கவொட்டாது, (நாம்) க்ரமப்ராப்தி பற்றுத நாம்.

(தூமலர்) ப்ரயோஜநத்தைக் கணிசியாதிட்ட மலர். A மிக்க சிர்த்தொண்டரிட்டபூ. B ''கள்ளார் துழாயும்'' கணவலர்-அலரி;விஜாதியங்களையுஞ்சொல்லுகிறது. அநந்யப்ர யோஜநர் தொட்டது ஏதேனுமாம். B [புள்ளாயோரேனமாய்] இவனேதேனுமிடிலும் கொள்ளுகைக்குத் தன்னே அமைத்தபடி. ஸ்ரீவராஹகல்பத்திலே முத்தக்காசை அழுது செய்விக்கச்சொல்லிற்று. 3. ''பத்ரம் புஷ்பம்'' — த்,ரவ்யதாரதம்யம் பார்ப்ப தில்லை; இடுகிறவன் நெஞ்சில் ஈரமே பார்ப்பது. எல்லாங்கூட 3. ''அம்நாமி'' யிறே. (தூவி) 4. ''யத்,ாதத்,ா வாபி'' என்கிறபடியே க்ரமவிவக்ஷையின்றிக்கே அடைவு கெட்டிருக்கை. (தொழுது) விரோதி,கள் கண்டால் முறைதப்பாமைக்கு; கை படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறுகை. (வாயினுற்பாடி) வாக்குப்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறுகை. 5. ''உவாச ச'' என்று வருகைக்குமேலே வார்த்தையுஞ் சொல்லு வதே! என்று அவனை நோவுபடுத்துகை. (மனத்தினுற்சிந்திக்க) 6. ''மநஸாதி, க,ச்ச,தி'' 7. ''வாகு,த்தர:'' என்கிற நிலைகுலைந்து, மநஸ்ஸுக்கு முன்னே தொழுகையும் பாடுகையும் முற்படுகையாலே ஆற்றுமையின் மிகுதி சொல்லிற்று; மநோவாக்காயங்கள் மூன்றும் அங்கே ப்ரவணமானபடி. உபாயமாகிலிறே ஒன்றுமமைவது.

(போயபிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்) உத்தரபூர்வாக,ங்கள். பால் குடித்து வ்யாதி, போக்குமாபோலே, இனியது அநுப,விக்க இன்னுதது குலையும். பூர்வாக,மாகிறது—ஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்கு முன்பு பு,த்,தி,பூர்வகமாகப் பண்ணின பாபம்; உத்தராக,மாவது—ப,க,வத்ஸமாஶ்ரயணத்துக்குப் பின்பு ப்ரக்ருதிவாஸநை யாலே ப்ராமாதி,கமாகச் செய்யுமது.

(தீயினில் தூசாகும்) நெருப்பிற்பட்ட பஞ்சுபோலேயாம் 8. ''இஷீக. தூலமக்,நெள ப்ரோதம் ப்ரதூ,யேத'' என்று வேத,த்தில் சொன்ன அர்த்த,ம் பெரியாழ்வார்மகளாகையாலே இடைச்சியான பின்னும் பின்னைட்டுகிறபடி.

(செப்பு) வாங்மந:காயங்களால் அநுப,விக்கவேணுமென்றது மிகை. விரோதி,போகைக்கு உக்திக்கு மேல் வேண்டாவென்கை. அவன், இவன் அநு கூலித்தவாறே பூர்வாக,த்தை விஸ்மரிக்கும்; உத்தராக,த்துக்கு 9. ''அவிஜ்ஞாதா'' வாம். இனி யார் அநுப,விப்பார்? புண்யபாபங்களாகின்றன — அவனுடைய அநுக்ர ஹ நிக்,ரஹங்களிறே. அவன் ''பொறுத்தேன்'' என்னத் திருமத்தனையிறே இது.

''தூயோமாய்வந்து நாம் தூமலர் தூவித்தொழுது வாயினல் பாடி மனத்தி னுற்சிந்திக்க, போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்; மாயனை மன்னுவடமதுரை மைந்தனைத் தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவனை ஆயர் குலத்தினில்தோன்றுமணிவிளக்கைத் தாயைக் குடல்விளக்கஞ் செய்த தாமோதரனை— செப்பு'' என்று அந்வயம். 5.

A பெரியதிரு 11—1—9 B பெரியதிரு 11—7—6.

ஈராயிரப்படி—ஐந்தாம் பாட்டு

வ்யா :— அஞ்சாம்பாட்டு. (மாயனை) தானே தன்னை அமைத்துத் தருமத்தனையல்லது அனுகவும் பேசவுமொண்ணுதபடி கரைகட்டாக் காவேரி போலேயிருக்கும் பேரளவையுடைய ஸ்ரீவைகுண்ட₄நாத₄னென்கை. (மன்னு வடமதுரை) ப₄க₄வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் மாறுத தே₂ஶம். (மன்னு இத்யாதி) ஸ்ரீவைகுண்ட₄த்தில் நின்றும் ஆர்த்தரக்ஷணார்த்த₄மாக இங்கே பிறக்கையாலே உளனுனன். (வடமதுரை) 1. "மது₄ரா நாம நக₃ரீ" (மைந்தனை) பிறந்த போதே கம்ஸனை முடிக்கவல்லமிடுக்கென்றுமாம். மாதாபிதாக்களுடைய காலிலே விலங்கு கழலும்படியிருக்கை என்றுமாம். பிள்ளை என்றுமாம்.

(தூய பெருநீர்யமுனை) A கலங்காப் பெரு நகரை விட்டவர்க்குத் திருவாய்ப்பாடிபோலே விரஜையை மறக்க ஆறுமுண்டானபடி. 2. "ப்ரஸாத₄ம் கி₂ங்க₃ா யாதா". கோ₃தா₃வரியைப்போலே பிராட்டியைக் குப்பிடுகொண்டு ஸரணாக₃தக₃ாதுகையாயிராதே, கம்ஸனுக்கு அஞ்சிப் போகிறபோதைக்கு உதவ வற்றியும், பெண்களுக்கும் க்ருஷ்ணனுக்கும் நீர் விளையாட்டு விளையாடுகைக்குப் பெருகுகையும்; இப்படி அடிமைக்குப் பாங்காயிருந்தபடி. (தூய) க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் மாறிமாறிக் கொப்பளித்த தூய்மையென்றுமாம். (பெருநீர்) ஸ்லாக்₄யமென்றுமாம். க்ருஷ்ணனுடையவும், பெண்களுடையவும் களவுக்குப் பெருநிலைநிற்கும். B "பொருநல் சங்கணி துறைவன்" என்னுமா போலே பெண்கள் படும் யமுனைத் துறையை உடையவன். கவிபாடுவார்க்கு ஊரும் பேரும் ஆறும் உடையவனென்கை.

(ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும்) மது₄ரையில் பிறப்பு — பிறவாத ஸ்ரீவைகுண்ட₄த்தோடொக்கும் திருவாய்ப்பாடியில் பிறப்பைப்பற்ற. (தோன்றும்) 3. "தே₃வகீ பூர்வஸந்த்₄யாயாம்" 4. "அஜோபி ஸன்" இத்யாதி₃ப்படியே. (மணி விளக்கு) புகையும் எண்ணெயுமில்லை அங்கு; வெறும் மங்க₃ள தீ₃பம். (தாயைக் குடல் விளக்கம் செய்த) பெற்ற வயிற்றுக்குப் பட்டம் கட்டுகை. 5. "கௌஸல்யா ஸுஸுபே₃ தேந புத்ரேணாமிததேஜஸா" C "என்ன நோன்பு நோற்றாள் கொலோ இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்". (தாமோதரனை) நம்முடைய ப₃ந்த₄ம் நம்மாலறுக்கவொண்ணுதாப்போலே, அவனுடைய ப₃ந்த₄மும் அவனால் அறுக்கப்போகாது. "ரோஷியினுடைய திருவிலச்சினை" என்று ப₃ட்டர் அருளிச்செய்வர். (தூயோமாய்) அவன் இடையனுகக் கொண்டு தாங்களிடைச்சியான ஸூத்₃தி₃; க்ஷத்ரியன் இடையனுனப்போலே ப்₃ராஹ்மணியும் இடைச்சியானபடி. (தூயோமாய்) வாயிலும் முகத்திலும் நீரிடாதே வருகை. திருந்தபடியே வருகைக்கு ஸூத்₃தி₃யும், அஸூத்₃தி₃யும் வேண்டா. (வந்து நாம்) 6. "உபஸ்தே₃யைருபஸ்தி₃த:" 7. "பத்₃யாம் அபி₄க₃மாச்சைவ" 6. "ஹ்ரீரேஷா-ஹி மமாதுலா" — அவன் செய்யுமத்தை நாம் செய்யக்கடவோம். D "வந்துன தடியேன் மனம் புகுந்தாய்"—உபேயத்தில் த்வரை பார்த்திருக்கவொண்ணாது; அப்படியிருக்கிற நாம். (நாம்) நாமே செய்யவேணும். (தூமலர்) இல்லை வாணிபம் பண்ணுத மலர். E "மிக்கசீர்த்தொண்டரிட்ட பூந்துளவு" F "சூட்டு

A மூன்-திருவ 51. B திருவாய் 10-3-11. C பெரியாழ்திரு 2-2-6. D பெரிய திரு 3-5-1. E பெரியதிரு 11-1-9. F திருவிருத்தம் 21.

நன்மாலைகள்" இத்யாதி. (தூவி) ப்ரண்யினிக்குச் சடங்கு வேண்டா. (தொழுது) வீரன் தோற்றுற்போலே, தொழுவித்துக் கொள்ளுமவர்களிறே தொழுகிறார்கள். A "இதுமிகையாதலில்" அவன் பொறுக்கமாட்டாதே 1. "ருணம் ப்ரவ்ருத்₃தமிவ மே" என்னப் பண்ணுகை. (வாயிலுல் பாடி) வாய் படைத்த ப்ரயோஜனம் பெறுகை. (மனத்தினுல் சிந்திக்க) ஜ்ஞானம் அனுஷ்டா₄ன ஶேஷம். அதுவொண்ணு₂ப்படி வந்த அடைவுகேடு தோன்றுது. (போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்) பூர்வாக₄உத்தராக₄ங்கள். (தீயினில் தூசாகும்) பூர்வாக₄ மாவது — பு₃த்₃தி₄ பூர்வகமாகப் பண்ணிப் போந்தவை. உ-த்தராக₄மாவது — ப₄க₄வத்₃ ஜ்ஞானம் பிறந்தால் ப்ரக்ருதிவாஸனையால் ப்ராமாதி₃கமாகப் பிறந்தவை. (செப்பு) சொல்லவமையும் என்கை. (மாயனை இத்யாதி, அடைவே செப்பு) என்று அந்வயம்.

நாலாயிரப்படி – ஐந்தாம் பாட்டு

அவ:—அஞ்சாம்பாட்டு. (மாயனை) 'நாம் இங்ஙனே இழியகலப்படுத்தாகின்றோம். 2. "ஶ்ரேயாம்ஸி ப₃ஹுவிக்₄நானி ப₄வந்தி மஹதாமபி" என்கிறபடியே நாம் அநாதி₃காலம் பண்ணின பாபங்கள் விக்₄நப்படுத்தாதோ? சக்ரவர்த்தித் திருமகன் திருவபி₄ஷேகத்துக்கு வஸிஷ்ட₂ன் முஹூர்த்தமிடுகிறான்; ப₄ரத₃ாதி₃கரான பெருமாள் முடிசூடவிருக்கிறார்; ஜக₃த்தடைய இதுக்கு 3. "ஸர்வாந் தே₃வாந் நமஸ்யந்தி" என்று மங்க₃ளாஶாஸநம் பண்ணுகிறது. 4. "நாராயணமுபாக₃மத்" என்று பெரிய பெருமாளை ஆஶ்ரயிக்கிறது. அங்குமன்றே சில விக்₄நங்கள் வந்தது' என்று சில பெண்பிள்ளைகள் சொல்ல, 'எம்பெருமான் ஸங்கல்பித்த உத்ஸவத்துக்கு விக்₄நமுண்டாவது; அவனடியார் ஸங்கல்பித்த உத்ஸவத்துக்கு விக்₄நமுண்டாகாது' என்றார்கள் சில பெண்பிள்ளைகள்; எங்ஙனேயென்னில், தன் ஸங்கல்பத்தை அழிய மாறி ஶ்ரீபீ₄ஷ்மன் அர்ஜுநன் ஸங்கல்பத்தை முடிய நடத்துகையாலே, நாம் இம்மஹோத்ஸவத்திலே அதி₃கரித்துச் செல்லாநிற்கவே அதுக்கு விக்₄நம் பண்ணக் கடவ உத்தர பூர்வாக₄ங்கள் தன்னடையே நசித்துப்போமென்கிறார்கள்.

வ்யா:—(மாயனை) தானே தன்னை அமைத்துத்தரிலல்லது தன்னை நினைக்கவும் பேசவுமொண்ணுதபடி கரைகட்டாக்காவேரிபோலேயிருக்கும் பரளவுடைய ஶ்ரீ வைகுண்ட₂நாத₂னென்றபடி. இங்கு ஒருகாலொருத்திக்கு உடம்பு கொடுக்குமாபோலே எல்லார்க்குமொக்க அங்கு தன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமவன். 5. "ஸதா₂ பஶ்யந்தி". (மாயன்) அவ்விருப்புக்கு B எத்திறம்; C "வைகுந்தனென்ப தோர் தோணிபெறுதுழல்கின்றேன்" என்னுமவளிறே. இடைச்சேரியோபாதி அவ்விடமும் கைவந்தபடி. நவநீத சௌர்ய நக₃ரக்ஷோப₄ாதி₃களை நினைத்து B "எத்திறம்" என்றதாகவுமாம். இவ்விடத்தில் திருநாட்டுப்படியை விஸ்தரிப்பது. அவ்விடத்திலே எம்பெருமானபி₄மானத்திலே ஒதுங்கித் தந்தாமுக்கு என்ற அபி₄மானமின்றிக்கேயிருக்கும்; இங்கு தனித்தனியே 6. "ஸர்வரோஹம்" என்றிருப்பர்கள். இங்குள்ளார் அங்கே செல்லிலும் 'அடியேன்' என்று தெளியப்பண்ணும் D தெளிவிசும்பு அவ்விடம். அங்குள்ளாரே வரிலும் 'என்னது' என்று அறிவு கலங்கப்பண்ணும் E "இருள்தருமா ஞாலம்" இவ்விடம்.

A திருவாய் 9-3-9, B திருவாய் 1-3-1, C நாச் - திரு 5-4, D திருவாய் 9-7-5
E திருவாய் 10-6-1.

(மன்னு வடமதுரை) ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் மாருத தே₃ஶம். (மன்னு) ஶ்ரீவை குண்ட₂த்தில் நின்றும் ஆர்த்தரக்ஷணார்த்த₂மாக இங்கே பிறக்கையாலே உளனுனன். * (ஸம்ஸாரிகளுக்கு ப்ராணன் வரும்) ஆர்த்தர்க்கும் ஆஶ்ரிதர்க்கும் பிறந்தவாறே வயிறெரிந்து மறக்கப்பண்ணுதிருக்கும். (வடமதுரை) 1. [மது₂ரா நாம] ஶ்ரீவைகுண்ட₂ம் போலே குன்றுங்குறிச்சியல்ல. 1. [நக₂ரீ] விட்டுப்போந்தவிடமோ, பிறந்து விரும்பின விடமோ நக₂ரியாவது? 1. [புண்யா] அவனைத் தருகைக்கு உபாயமாகை. 1. [பாபஹரா] விரோதி₄ நிரஸநத்துக்கும் தானே. 1. [ஶுபா₄] அவையிரண்டுமில்லையாகிலும் விட வொண்ணாது. பரமபத₃மும் ஸம்ஸார₃மும் வேண்டோமென்னும்படி, ப்ராப்யமும் தானே. 1. [யஸ்யாம் ஜாத:] இத்தனைக்குமடி. 1. [ஜக₃ந்நாத₂ஸ் ஸாக்ஷாத்₃விஷ்ணுஸ் ஸநாதந:] தன் ப்ரஜைகள் பட்ட ஆபத்தை நீக்குகைக்கு அவர்களிட்ட வழக்காய், A "வைகுந்தா" என்றும் 'அகர்மவஶ்யன்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே பிறக்கை. 1. [ஸாக்ஷாத்] B "அங்கு வைத்திங்குப்பிறந்த" 2. "பூர்வஸந்த்₄யாயாம் ஆவிர்ப்பூ₄தம்"—அத்திக்கில் ஆதி₃த்யனுக்குள்ள ஸம்ப₃ந்த₄ம். ஸ்நேஹத்தில் புரையில்லையித்தனை. (மைந்தனை) பிறந்தபோதே கம்ஸனை முடிக்க வல்ல மிடுக்கென்றுமாம். தாய் தமப்பன் காலில் விலங்கு கழலும்படியிருக்கை என்றுமாம். பிள்ளையென்றுமாம். ராஜாவென்றுமாம்.

(தூயபெருநீர் யமுனை) C கலங்காப்பெருநகரம் விட்டுப்போந்தவனுக்குத் திருவாய்ப்பாடி என்றெருரு அஞ்சினன் புகலிடமுண்டானாற்போலே, விரஜையை மறப்பிக்க ஒரு ஆறுண்டானபடி. 3. "ப்ரஸாத₃ம் நிம்நகா₃ யாதா"—கோ₃தா₃வரியைப்போலே பிராட்டியைக் கும்பிடுகொண்டு ஶரணாக₃த கா₃துகையாயிராதே கம்ஸனுக்கு அஞ்சி எழுந்தருளின போதைக்கு வற்றியும், நீர்விளையாட்டு ஆடுகைக்குப் பெருகியும், 4 "வஸுதே₃வோ வஹந் க்ருஷ்ணம் ஜாநுமாத்ரோத₃கோ யயௌ"—அடியறிந்தார் கூடப் போந்து கருத்தறிந்து பரிமாறினாற்போலே அடிக்குப் பாங்காயிருந்தபடி. (தூய) 5. "வல்லவீவத₃நோச்சி₂ஷ்டபவித்ராத₃ரவித்₃ரும:"—க்ருஷ்ணனும் பெண்களும் மாறிமாறிக் கொப்பளித்த தூய்மை என்றுமாம். (பெருநீர்) ஶ்லாக்₄யதை என்றுமாம். 6. "யமுநாம் சாதிக₃ம்பீ₄ராம்". (யமுனைத்துறைவனை) யமுனையாற்றையுடையவனை. க்ருஷ்ணனுக்கும் பெண்களுக்கும் களவுக்குப் பெருநிலை நிற்கும் ஆறு. D "சங்கரி துறைவன்" என்னுமாபோலே பெண்கள்படும் துறையையுடையவன்.

(ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும்) ஶ்ரீவைகுண்ட₂த்தில் கு₃ணங்கள் மடிந்து கிடக்கும். இங்கே, E ஒளிவருமுழு நலமாய்த்து. அந்த₄காரத்தில் விளக்குப்போலே ஶ்ரீமது₂ரையில் பிறப்பு—பிறவாத ஶ்ரீ வைகுண்ட₂த்தோடொக்கும் திருவாய்ப்பாடியில் பிறப்பைப்பார்க்க என்கை. ஏக்கத்திலே முலைப்பாலின்றிக்கே யொழிந்தது; நாக்கு ஒட்டி அழமாட்டிற்றிலன்; சிலுகுபடாமைக்கு அதுவும் கார்யகரமாய்த்து. முலைப்பால் பெற்று அழுதது இவ்விடத்திலேயிறே.

(தோன்றும்) 2 "தே₃வகீபூர்வஸந்த்₄யாயாமாவிர்ப்பூ₄தம் மஹாத்மநா" அஜத்வ அவ்யயத்வ ஈஶ்வரத்வங்களுக்கு அழிவு வாராமே பிறக்கையாலே, கீழ்திக்குக்கு ஆதி₃த்யனோடுள்ள ஸம்ப₃ந்த₄ம் இவனோடுமிவருக்குள்ளது. (அணிவிளக்கு) புகையும் எண்ணெயுமில்லை. (மணிவிளக்கு) அதுக்குமேலே மங்க₃ளதீ₃பம். (தாயைக்

A திருவாய் 2-6-1. B திருவாய் 3-5-5. C மூன்-திருவ 51, D திருவாய் 10-3-11
* ( ) அடைப்பிலுள்ளது ஐயத்திற்குரியது. E திருவாய் 1-3-2.

குடல் விளக்கம்செய்த) பெற்றவயிற்றுக்குப் பட்டம் கட்டுகை. 1. "கௌஸல்யா ஸுஸு பே, தேந புத்ரேணமிததேஜஸா" A; "என்ன நோன்பு நோற்றுள்கொலொ இவனைப் பெற்றவயிறுடையாள்". (தாமோதரனை) தன்வயிற்றில் தழும்புகண்டார் 'இப்படி பவ்ய ருவதே' என்று கொண்டாடப்படுகை. * (பட்டம் கட்டுகையாவது) நம்முடைய பந்தம் நம்மாலறுக்கவொண்ணுதாப்போலே அவனுடைய பந்தமும் அவனாலறுக்கவொண் ணுது. 2 "பக்திக்ரீதோ ஜநார்த்தந:" க்ஷாமத்திலே ஒருபடி தவிட்டுக்கு எழுதிக்கொடுத் தார், கல்லகாலப்பட்டால் ஸார்வபௌமனுங்காட்டில் மீட்கப்போமோ? 'தானெழுத்து வாங்கின தழும்புகாட்டி நம்மை எழுத்து வாங்குவித்துக்கொள்ளும் மோஷியுடைய திரு விலச்சினை' என்று பட்டர்.

(தூயோமாய்) அவன் இடையனுகக்கொண்டு தாங்கள் இடைச்சிகளான ஸுத்தி. க்ஷத்ரியன் இடையனுனப்போலே தாங்களும் இடைச்சிகளானபடி. வாயிலும் முகத்திலும் நீரிடாதே வருகை. பாபத்திலே வந்தவாறே 3. "ஸாதுரேவ" என்றன். புண்யத் திலே வந்தவாறே 4. "பரித்யஜ்ய" என்றன். ஸம்ஸாரிக்குக் குற்றமாவது தனக்கு நன்மையுண்டென்றிருக்கை. 5. "மத்வ்ருத்தமசிந்தயித்வா" ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான் கடலிலே முழுகியோவந்தது? த்ரௌபதி தூய்மையாய்க் குளித்தோ ப்ரபத்தி பண் ணிற்று? அர்ஜுநன் பறையர் நடுவேயன்றே சரமச்லோகம் கேட்டது. இருந்த படியே வருகைக்குமேற்பட ஸுத்தியும் தேடவேண்டா, அஸுத்தியும் தேடவேண்டா. (தூயோமாய் வந்தோம்) கையில் மயில்கற்றையில்லை என்றுமாம். அதாவது — 6. "மம சாப்யத்தராத்மாயம் ஸுத்தம் வேத்தி விபீஷணம்" — இவனுடு ஸம்பந்தமுடை யார்க்குமாகப்பட ப்ரயோஜநாந்தர பரதையில்லை என்னும்படி அநந்யப்ரயோஜநதை தோற்ற வந்தானென்றுற்போலே, அநந்யப்ரயோஜநைகளென்னவுமாம். சக்ரவர்த்தி பற்றச்சொன்ன தர்மத்தை த்யஜித்து, விடச்சொன்ன தர்மத்தை அநுஷ்டித்து பற்றச்சொன்ன பலத்தையிழந்து விடச்சொன்ன பலத்தையே பற்றிப்போனன். ருஷிகள் அவனையே உபாயமாகக்கொண்டு பலத்திலே வ்யபிசரித்துப்போனர்கள். புல்லுக்கும் ற்றும்புக்கும் விலக்குகைக்குப் பரிகரமில்லாமையாலே உபாயோபேயங்க ளிரண்டும் எம்பெருமானேயாய்விட்டது. ஆநுகூல்யம் பேரிட்டு விலக்குவாரும் ப்ராதி கூல்யத்தாலே விலக்குவாருமாய் எல்லாருமிழந்துபோனர்கள்; இவள் இளையபெருமா ளைப்போலே இரண்டுமவனேயாகப் பற்றிச் செல்லுவோம் என்கிறள். B ஆசும் மாச மற்றடி.

(வந்து) அவன் திருவுள்ளத்தைப் புண்படுத்தக்கடவோம். 7. 'உபஸ்தேயை ருபஸ்தித:" 8. "பத்ப்யாமபிகமிச்சைவ" 7. "ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா" அவன் செய்யுமத்தை நாம் செய்தோமென்கை. C "வந்துனதடியேன் மனம் புகுந் தாய்". (நாம்) உபாயத்தில் துணிவு முற்படவொண்ணுது; உபேயத்தில் த்வரை முறைடார்த்திருக்கவொண்ணுது; அப்படியேயிருக்கிற நாம். (தூமலர்) அயத்நஸித்த மாகக் கைக்கெட்டின பூவெல்லாம்; ஒரு ப்ரயோஜநத்தைக் கணிசியாத மலரென்று மாம். D "மிக்க சீர்த்தொண்டரிட்ட பூந்துளவம்" என்னுமாபோலே அநந்யப்ரயோஜ நமான மலர்கள். (தூவி) 9. "யதாததாவாபி" என்கிறபடியே க்ரமவிவக்ஷையில்லாமை. ப்ரணயிகளுக்குச் சடங்குண்டோ? (தொழுது) தொழுவார் கண்டால் 'முறைகெட்டார்

A பெரியாழ்திரு 2-2-6. B திருமாலை 22. C பெரிய திரு 3-5-1, *() ப்ரக்ஷிப்தம். D பெரியதிரு 11-1-9.

கள்' என்று தோற்றுமைக்காக தே₃வதைகளைத் தொழுமாபோலே, ஓரஞ்ஜலி பண்ணுதே தொழுவித்துக் கொள்ளுமவர்களிறே இப்போது தொழுகிறார்கள், A "இது மிகையாதலில்" அவினை 1. "ருணம் ப்ரவ்ருத்₃தமிவ" என்னப்பண்ணுகை.

(வாயினுல்பாடி) வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெற்றேமென்று ப்ரீதிபூர்வகமான குணகீர்த்தநம் பண்ணி. (வாயினுல்பாடி) மநஸ்ஸஹகாரமில்லாமை. 2. "உவாச ச" B "போற்றுதும்" என்னும்படியே அத்தலையை அழிக்கக்கடவோமென்றுமாம். (மனத்தினுல் சிந்திக்க) மனஸ்ஸிலே பகவத்₃ குணங்களை விஞாநீரடைத்துக்கொள்ள. (மனத்தினுல் சிந்திக்கப் போய பிழையும் புகுதருவானின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்) பாலும் கண்டஸர்க்கரையும் பருகப் பிச்சு தெளியுமாபோலே, நமக்கினிதாக பகவத்₃நுபவம் பண்ணுகிற்கப் பெருநெருப்புப்பட்ட பஞ்சுபோலே பிணமுகம் காணவொண்ணுதபடி நசித்துப்போம். 3. "இஷீகதூலமக்₃நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூ₃யேத ஏவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூ₃யந்தே" என்கிறபடியே. பூர்வாக₄மாவது—அநாதி₃காலம் பு₃த்₃தி₄பூர்வமாகப் பண்ணிப்போந்த பாபம். உத்தராக₄மாவது—ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ப்ரக்ருதிவாஸனையாலே ப்ராமாதி₃கமாகப் பண்ணும் பாபம். பாபங்களாவன—ஸர்ப்பங்கள் போலே செய்தபோதே மிடற்றைப் பிடிக்குமதில்லை. க்ரியை இங்கே நசிக்கும்; கர்த்தா அஜ்ஞாநகையாலே மறக்கும்; ஸர்வஜ்ஞன் உணர்ந்து பு₄ஜிப்பிக்கும். பூர்வாக₄த்தை நசிப்பிக்கும்; உத்தராக₄த்துக்கு 4. "அவிஜ்ஞாதா" வாம். இனி ஆரை அண்டை கொண்டு அவை ஜீவிப்பது? ஸர்வேஸ்வரன் "பொறுத்தோம்" என்னத்தீருமத்தனையிறே. (செப்பு) [மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை, தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை. ஆயர்குலத்தினில் தோன்றுமணிவிளக்கை, தாயைக்குடல் விளக்கம் செய்த தாமோதரனை—செப்பு] என்று அந்வயம்.

ஸ்வாபதே₃ஶ வ்யாக்யாநம் - ஐந்தாம்பாட்டு

வ்யா:—அஞ்சாம்பாட்டு. (மாயனை இத்யாதி₃) (மாயனை) 5. "ஸதா₃ பஶ்யந்தி" என்கிறபடியே விஶ்ருங்க₂லஜ்ஞாநிகளான நித்யஸூரிகளாலும் கரைகாணவொண்ணுத பரத்வத்தை யுடையவனை. (மன்னு வடமதுரை மைந்தனை) பகவத் ஸம்ப₃ந்த₄ம் மாறுத வடமதுரையிலேயிருக்கிற ராஜாவாய், மிடுக்கனுய், யுவாவானவனை. (தூய) ஶ்ரீ வஸுதே₃வர் கண்ணனை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு திருவாய்ப்பாடிக்கு எழுந்தருளுகிறபோது 6. "ஜாநுமாத்ரோத₃க" ராயெழுந்தருளலாம்படி பாங்காக வற்றிக்கொடுத்த தூய்மையாகவுமாம்; ஜலக்ரீடை₃யிலே பெண்களும் அவனுமாகக் கொப்பளிக்கையால் வந்த தூய்மையாகவுமாம். (பெருநீர்) மஹாஜலத்தையுடையதாகையாலே அத்யக₃ாத₄மான. (யமுனைத் துறைவனை) யமுனையினுடைய துறையைத் தனக்கு நிரூபகமாகவுடையவனை. (ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை) திருவாய்ப்பாடியிலேயே வளராநின்றுகொண்டு அக்குலத்துக்கு மங்க₃ளதீ₃பமாயுள்ளவனை. (தாயைக் குடல்விளக்கம்செய்த தாமோதரனை) C கண்ணிக்குறுங்கயிற்றுலே உரலோடே கட்டுண்டு பெற்றதாயான யஶோதைப் பிராட்டியினுடைய ஹ்ருத₃யத்துக்கு ப்ரகாஶகனைவனை. (நாம்) "அவனே உபாயம்" என்றிருக்கிற நாம். (தூயோமாய்) அநந்யப்ரயோஜநராய். (வந்து) ப்ராப்யருசி இருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாமையால் வந்து.

A திருவாய் 9-3-9, B

C பெரிய திரு 11-5-5.

(தூமலர்) யோக்யமோ அயோக்யமோ என்று தேடப்படாத மலர்களே. (தூவி) அக்ரமமாக அவன் திருவடிகளிலே பரிமாறி. (தொழுது) ஸேவித்து. (வாயிலில் பாடி மனத்தினுல் சிந்திக்க) ''அவன் கொடுத்த கரணத்தால் அவனை ஆஶ்ரயிக்கப்பெற்றேம்'' என்று பாடி நினைக்க. (போயபிழையும்) கழிந்த அநாதியான பூர்வாகங்களும். (புகுதருவான் நின்றனவும்) ப்ரவேஶத்தைத் தருகிறவையாய் நின்ற உத்தராகங்களும், (தீயினில் தூசு ஆகும்) நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோலேயாம். (செப்பு) ஆகையால், உக்தகுணவிஶிஷ்டனை எம்பெருமானை அநுஸந்தியுங்கோள். 'ஆயர்குலம்' என்றது—அநந்யஸாதனரான பாகவதகுலமென்றபடி. 5

மூவாயிரப்படி — ஆரும்பாட்டு

அவ:—aஆரும்பாட்டில்—bமுதல்பாட்டில்-'பகவத்ஸம்ஶ்லேஷமே ப்ராப்யம்; அநந்யஸாத்யமான இதுக்கு ஸாதநமும்—அவனே; அந்த ஸாதநத்திலே அந்வயிக்கைக்கு அதிகாரிகளும் அந்த ப்ராப்யத்தில் இச்சையுடையவர்களே' என்று ஸாத்யஸ்வரூபத்தையும் ஸாதநஸ்வரூபத்தையும் அதிகாரிஸ்வரூபத்தையும் ஸாதித்து, இரண்டாம்பாட்டில் — 'ப்ராப்யப்ராபகங்கள் இரண்டும் ஈஶ்வரனே' என்றிருக்கும் இச்சாதிகாரிகளுக்கு ஸம்பாவிதமாய், bகுர்வத்ரூபமான கரணங்களுக்கு வகுத்த வ்யாபாரவிஷயங்களைக் காட்டிக்கொடுக்கவேண்டுகையாலும், காலக்ஷேபத்துக்காகவும் ராகப்ரேரிதமாக அநுஷ்டேயமான கர்த்தவ்யாம்ஶத்தைச் சொல்லிற்று; மூன்றாம்பாட்டில் பகவதநுபவஸஹகாரிகள்பக்கல் உபகாரஸ்ம்ருத்யதிஶயத்தாலே அவர்களுக்கு யாவை யாவை சில அபேக்ஷிதங்கள், அந்த ஸம்ருத்திகளடைய அபேக்ஷிக்கக்கடவதென்றது; நாலாம்பாட்டில் தேவதாந்தரஸ்பர்ஶரஹிதராய், இப்படி அநந்யப்ரயோஜநராய், பகவதேகப்ரவணராய், பகவதநுபவோபகரணமானவற்றிலே இழிந்தவர்களுக்கு அந்த தேவதாந்தரங்களும் ஏவல்செய்யுமென்னுமிடம் சொல்லிற்று, அஞ்சாம்பாட்டில்—இப்படியே பகவதநுபவத்திலிழிந்தவர்களுக்கு வரும் அநுபவவிரோதிகளை அவ்வநுபவம்தானே நிரோதிக்குமென்னுமிடம் சொல்லிற்று. ஆக, இப்படி கீழ் அஞ்சுபாட்டாலே ப்ராப்யமான க்ருஷ்ணாநுபவத்துக்கு ஏகாந்தமான உபகரணங்களைச்சொல்லி, அநந்தரம் மேல்பத்துப்பாட்டாலே அந்த உபகரணங்களைக்கொண்டு அநுபவிக்குமவர்களை c எழுப்புகிறது.

பெ. அ. ஆரும்பாட்டு. a ''ஆரும்பாட்டில்'' என்றதுக்கு அநந்தரம், 'வ்யாக்யாநம் பண்ணஇழிகிறேம்' என்று கூட்டுவது; இப்பாட்டின் வ்யாக்யாநாந்தத்திலே ''எழுந்திராயென்கிறாள்'' என்கிற வாக்யத்தோடு அந்வயமாதல் கண்டு கொள்வது. b, c கீழ் அஞ்சு பாட்டும் ஒரு பேடிகையாகவும், மேல் பத்துப் பாட்டும் ஒரு பேடிகையாகவும் திருவுள்ளம் பற்றி ஸங்கத்யர்த்தம் வ்ருத்தகீர்த்தநம் பண்ணுகிறார் (முதற்பாட்டில் என்று தொடங்கி 'எழுப்புகிறது' என்னுமளவும்.)

சி. அ. ஆரும்பாட்டு. (புள்ளும் சிலம்பின காண்) b_2 (குர்வத்ரூபம்) ப்ரவ்ருத்திஹேதுவான.

கு. அ. ஆரும்பாட்டு. (புள்ளும் சிலம்பின காண்) b_2 (குர்வத்ரூபமான) ப்ரவ்ருத்திஹேதுக்களான கரணங்கள் என்றபடி.

நந்தாமுக்கே அவ்வநுப₄வத்துக்கு d ப்ரத₄நோபகரணமான ப்ரேமமும், d_2 கர்த்தவ்யதயா உக்தமான உபகரணங்களும், அநுப₄வ்யனான க்ருஷ்ணனும், அதுக்கு ஏகாந்தமான காலமும், ஊரில் கே₃ாபவ்ருத்₃த₄ருடைய இசைவும் உண்டானபின்பு தனித்தனியே அநுப₄விக்க அமைந்திருக்க, ஒருவரையொருவர் எழுப்பவேண்டுகிறது என்? என்னில்—பெருங்காற்றிலிழிவார்க்குத் துணைதேட்டமாமாபோலே, A 'காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்' என்றும், B "உயிர்காத்தாட்செய்மின்" என்றும், C ஆழியொடும் பொன்னுர்சார்ங்கமுடைய அடிகளே இன்னரென்றறியேன்" என்றும் இழிந்தாரைக் குமிழிநீருட்டக்கடவதான விஷயத்திலே இழிகிறவர்களாகையாலே, துணை தேட்டமாய் ஒருவரையொருவர் எழுப்புகிறார்கள். eD "அடியார்கள் குழாங்களே உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று சொல்லுகிறபடியே பராவஸ்தை₂யில் புருஷோத்தமனே அநுப₄விக்கும் போதும், e_4 விஶ்ருங்க₂லஜ்ஞாநப₂லங்களையுடையரான நித்யஸூரிகளுக்கும் துணை தேட்டமாகாநிற்க, E "இமையோர்தமக்கும் — செவ்வே நெஞ்சால் நினைப்பரிதால் வெண்ணெயூணென்னும் ஈனச்சொல்" என்று அந்த நித்யஸூரிகளுக்கும் அநுப₄விக்கவொண்ணுதபடி நீர்மைக்கும் மேன்மைக்கும் அழகுக்கும் நிரவதி₄கஸௌகு₄ரமான க்ருஷ்ணனே அநுப₄விக்குமிடத்தில் e_3 இடக்கையும் வலக்கையும் அறியாத இடைச்சிகளுக்குத் துணைதேட்டமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ? அதுக்கு மேலே, 1. "ஏக: ஸ்வாது₄ந புங்க்₂தே" என்று நிரதிஶயபோ₄க்₃யமான அவ்விஷயத்தைத் தனியநுப₄விக்கமாட்டாத ப்ரக்ருதிகளாகையாலும் எழுப்புகிறார்கள்; அதுக்குமேலே, இவ்வஸ்துவை அநுப₄விக்கைக்கு ருசியுடையராயிருக்குமவர்கள் இழக்கவொண்ணுதென்னும் நினைவாலும் எழுப்புகிறார்கள்;—அதுக்குமேலே, ப₄க₃வத்₃விஷயத்தை அநுப₄விக்கும்போது ததீ₃யரை முன்னிட்டல்லது அநுப₄விக்கமாட்டாதவர்களாகையாலும் எழுப்புகிறார்கள். f விஷயம் தனியநுப₄விக்க அரிதாகையாலும், g இவர்கள் தனியநுப₄விக்கவல்ல ப்ரக்ருதிகளல்லாமையாலும்.

பெ அ. d_2 (கர்த்தவ்யதயா உக்தமான உபகரணங்கள்) என்றது ப்ராப்யப்ராபகங்கள் அவனேயென்கையும், த்யாஜ்யோபாதே₃ய ஜ்ஞாநபூர்வகமான அநுஷ்டா₂நமும், பரஸம்ருத்₃த்₄யேகப்ரயோஜநதை முதலான கு₃ணங்களும், e க்ருஷ்ணாநுப₄வம் துணை தேட்டமாம் படியைக் கைமுதிக ந்யாயத்தாலே த்₃ருடீ₄கரிக்கிறார் (அடியார்களித்யாதி₃) e_2, e_3 (விஶ்ருங்க₂ஜ்ஞாநப₂லங்களையுடையரான) என்றதுக்கு எதிர்த்தட்டான் ஜ்ஞாநப₂லஶூந்யதையை அருளிச்செய்கிறார் (இடக்கை இத்யாதி₃) இடைச்சிகளென்று ஸ்த்ரீத்வம் தோற்றுகையாலே, ப₂லஶூந்யதை ஸித்₃த₄ம். f (விஷயம் தனி அநுப₄விக்க அரிதாகையாலும்) என்றது 'கூர்வேல்கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன் ஏரார்ந்தகண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்க — கார்மேனிச்செங்கண் கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்' (1) இத்யாதி₃யிற் சொன்ன பாமபோ₄க்₃யதையைப்பற்ற. g (இவர்கள் தனியநுப₄விக்கவல்ல ப்ரக்ருதிகளல்லா

சி. அ. d இடத்தில் உபகரணங்கள் கரணத்ரயமும்; ப்ரத₄நோபகரணம் ஸ்வாபதே₃ஶத்துக்குச்சேர்ந்வராப்ரேமாதி₃களாதல்; அந்யாபதே₃ஶத்துக்குச் சேர நோன்பாதல். d_2 கர்த்தவ்யதயா உக்தமான உபகரணங்களாவன — ப்ராப்யப்ராபகம் அவனே என்றிருக்கை த்யாஜ்யோபாதே₃ய விவேகபூர்வகமான அனுஷ்டா₂னம், பரஸம்ருத்₃த்₄யேகப்ரயோஜனதை முதலான கு₃ணங்கள்.

A பெரியதி நவ-34. B திருவாய் 10-7-1. C பெரிய திரு 10-10-9. D திருவாய் 2-3-10. E திருவிருத்தம் 98.

ஆறும் பாட்டு

புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ
பிள்ளாய் எழுந்திராய் பேய்முலை நஞ்சுண்டு
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி
வெள்ளத் தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
மெள்ள எழுந்(து) அரியென்ற பேரரவம்
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை :— புள்ளும் — பறவைகளும், சிலம்பின காண் — கூவிக்கொண்டு செல்லா நின்றன காண்; புள் அரையன் கோ இலில் — பட்சிகளுக்கு அரசனுன கருடாழ்வானுக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரனுடைய ஸந்நிதியிலே, வெள்ளை விளி சங்கின் — வெண்மை

---

h ருசியுடையாகிழக்கை h, நெடுந்தட்டு என்றிருக்கையாலும், i ததீயரையொழிய அநுபவிக்கமாட்டாமையாலும், முந்துறவுணர்ந்தவர்கள் உறங்குகிறவர்களை எழுப்பத் தட்டில்லை.

எல்லார்க்கும் ஒக்க க்ருஷ்ணநுபவத்தில் J *கௌதுகம் அவிசிஷ்டமா யிருக்குமாகில், சிலர் எழுப்பச் சிலர் உறங்குகை கௌதுகத்துக்குக் குறை யன்றேவென்னில்: — அநுபவ்யமான க்ருஷ்ணகுணங்கள், நஞ்சுண்டாரைப் போலே சிலரை மயங்கப்பண்ணுகையாலும், சிலரை இருந்தவிடத்தில் இருக்க வொட்டாதே துடிக்கப்பண்ணுகையாலும், அவர்கள் கௌதுகத்துக்குக் குறை யில்லாமையாலே, சிலரைச் சிலர் எழுப்பத் தட்டில்லை.

k இதில் இப்பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தம் :— l பகவத்விஷயத்தில் புதிய ளாகையாலே இந்நோன்பின் சுவடறியாதாளொருத்தியை m எழுப்புகிறார்கள்.

பெ. அ. மையாலும்) என்றது "வையத்து வாழ்வீர்காள்"(2) என்று கொண்டாடினமைக் குத்தாத்பர்யமாக, தங்களநுபவத்தை ரஸமாக்கித் தருமவர்களென்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வபாவத்தைப் பற்ற. h (ருசியுடையாகிழக்கை நெடுந்தட்டென்றிருக்கையாலும்) என்றது - "ஐயமும், பிச்சையும்"(2) என்றவிடத்தில் சொல்லப்பட்டதாய், பகவத்பாகவதாநுபவம் பண்ணுவிப்பவர்களென்னும் ஸ்வபாவத்தைப் பற்ற. h2 "நெடுந்தட்டு" என்றது மஹாப்ரதிஹதியென்றுய், அத்தால்-அதிதுஸ்ஸஹம் என்றபடி, i (ததீயரையொழிய அநுபவிக்கமாட்டாமையாலும்) என்றது - "செய்யாதனசெய்யோம்" (2) என்றவிடத்திற் சொன்ன புருஷகாராச்ரயணத்தைப் பற்ற.

k 'இதில்' என்றது - இப்பத்துப்பாட்டிலென்றபடி. l "பிள்ளாய்" என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (பகவதநுபவத்தாதி) m 'எழுப்புகிறார்கள்' என்ற அநந்தரம், 'என்று' என்று சேஷம்.

சி. அ. j கௌதுகம் - ப்ராவண்யம். l (பகவத் விஷயத்தில் புதியளாகையாலே) என்று - 'பிள்ளாய்' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து.

கு. அ. j (கௌதூஹலம்) உத்ஸாஹம்,

---

*(பா)கௌதூஹலம்

யானதும், (எல்லாரையும்) கூப்பிடுவதுமான சங்கத்தினுடைய, பேர் அரவம் — பெரிய ஒலியையும், கேட்டிலேயோ—கேட்கவில்லையோ?, பிள்ளாய்!—(பகவத்விஷயத்தில் புதியவளான) பெண்ணே!, எழுந்திராய் — (சீக்கிரமாக) எழுந்திரு; பேய் முலை நஞ்சு — (தாய் வடிவுகொண்ட) பேயாகிய பூதனையின் முலையில் (தடவியிருந்த) விஷத்தை, உண்டு—(அவளுடைய ஆவியுடன்) அழுது செய்து, கள்ளச் சகடம்—வஞ்சனை பொருந்திய சகடாஸுரனை, கலக்கு அழிய — கட்டுக் குலையும்படி, கால் ஒச்சி — திருவடிகளை நிமிர்த்து, வெள்ளத்து—திருப்பாற்கடலில், அரவில் —ஆதிசேஷன் மீது, துயில் அமர்ந்த—திருக்கண் வளர்ந்தருளிய, வித்தினை — ஜகத்காரணபூதனான எம்பெருமானை, முனிவர்களும் — (பகவானை) மனனம் செய்பவரும், யோகிகளும் — யோகாப்யாஸம் செய்யும் கைங்கர்யபரர்களும், உள்ளத்துக் கொண்டு—ஹ்ருதயத்திலே (எம்பெருமானை) தியானித்து, மெள்ள எழுந்து—(ஹ்ருதயத்திலிருக்கும் அப்பெருமான் அசையாதபடி) ஜாக்ரதையாக எழுந்திருந்து, அரி என்ற—"ஹரிர் ஹரி:" என்ற, பேர் அரவம்—பெரிய ஒலியானது, உள்ளம் புகுந்து—எங்களுடைய நெஞ்சிலே புகுந்து, குளிர்ந்து—குளிர்ந்தது;

வ்ட:— n (புள்ளும் n, சிலம்பினகாண்) o இப்பெண்பிள்ளைகள் "போதோடே வாசலிலே சென்று உணர்த்தக்கடவதாக ஸங்கல்பித்துப் போது விடியச்செய்தே கிடந்து உறங்குவதே!" என்று o, ஶிஷ்டகர்ஹை பண்ணினவாறே, "போதுவிடியவேண்டாவோ எழுந்திருக்க?" என்ன, "போதுவிடிந்தது எழுந்திராய்" என்ன, "விடிந்தமைக்கு அடையாளமென்?" என்று கேட்க; "நாங்கள் உணர்ந்து வந்தது போதாதோ?" என்ன; "உறங்கிணருணர்ந்தலன்றே விடிவுக்கு அடையாளமாவது. A உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல் என்கிறபடியே உங்களுக்கு உறக்கமுண்டோ? உங்களுணர்த்தி விடிந்தமைக்கு அடையாளமன்று; o, வேறு அடையாளமுண்டோ?" என்ன; p (புள்ளும் சிலம்பினகாண்) q 'போதுவிடிந்'த)து, பக்ஷிகளகப்படக் கிளம்பி இரை தேடிப் q2 போகாநின்றனகாண்' என்ன, r 'அது விடிந்தமைக்கு அடையாளமோ?' என்ன, 'ஏன் அல்லவோ?' என்ன; 'ஓம், அல்லவீ' என்ன, s 'ஆவதென்?' என்ன; t 'நீங்கள் அவற்றை உறங்கவொட்டாதே கிளப்பினவாறே கிளம்பிற்றினவல்லது விடிந்தமைக்குஅடையாளமோ?' u இவ்விடத்திலே "பிள்ளைப் பிள்ளையாழ்வான், பகவத்

பெ. அ. n, o "புள்ளும்" என்ற சகாரத்தாலே — வேறே அடையாளமும் விவக்ஷிதமென்று தோற்றுகையால், இரண்டடையாளம் சொல்லுகைக்கு உக்திப்ரத்யுக்தி ரூபேண தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்(இப்பெண்பிள்ளைகள் இத்யாதி2) n2, o2 "சிலம்பின" என்ன அமைந்திருக்க, "காண்" என்கையாலும், "கேட்டிலேயோ" என்றதாலும் வெறுப்புத்தோற்றுகையாலே (ஶிஷ்டகர்ஹை பண்ணினவாறே என்றது) p, q சிலம்புகை - ஶப்3தி3க்கையாய், பலி தார்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார் (போது இத்யாதி3) q2, u 'இவ்விடத்திலே' இத்யாதி3 ஐதிஹ்ய வாக்யத்தை 'போகாநின்றனகாண்' என்ற அநந்தரம் அநுஸந்தி4ப்பது r லோகத்தில் பெண்கள் பேச்சான ரீதி தோற்றும்படி உக்திப்ரத்யுக்திரூபேண மேலுக்கு அவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (அது விடிந்தமைக்கு இத்யாதி3) s (ஆவதென்னென்ன) என்றது - அடையாளமாகாமையாவதென்னென்ன என்றபடி. t இதுக்கு ஹேதுவை அருளிச்

சி. அ. p, q 'புள்ளும்' என்கிற ஶப்3த3த்துக்குப் பொருள் அருளிச்செய்கிறார் (போது

கு. அ. o3, p 'ச' ஶப்3த3த்துக்குத் தாத்பர்யம்(வேறடையாளமித்யாதி3)

A திருவிருத்தம் - 97.

ஸமாஶ்ரயணத்துக்கு அநுகூலமான காலத்தை ஸூசிப்பிக்கிற u, பக்ஷிகளின் நாத, மல்லது இவ்வாத்மாவுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யமில்லை என்று பணிக்கும்'' என்று அருளிச் செய்வர். v 'நீங்கள் பிறந்தவூரில் பக்ஷிகளுக்கு உறக்கமுண்டோ? w A''காலையெழுந் திருந்து கரியகுருவிக்கணங்கள் - மாலின்வரவு சொல்லி மருள்பாடுதல் மெய்ம்மை கொலோ'' என்றன்றே இருப்பது; வேறு அடையாளமுண்டாகில் சொல்லுங் கோள்' என்று கிடந்தாள்;

... x (புள்ளரையன் இத்யாதி₃) அது கிடக்கிடாய்: இதுவும் உன் செவிப்பட்ட திக்லையோ? y புள்ளுக்கு நிர்வாஹகனை பெரியதிருவடியுண்டு, அவனுடைய கோவுண்டு - ஸர்வேஶ்வரன், அவனுடைய இல் என்னுதல்; z ''புள்'' என்று - பக்ஷியாய், அத்தாலே பெரிய திருவடியாய், அவனுக்கு நிர்வாஹகனை வனுடைய கோயில் என்னுதல்: திருப்பள்ளியெழுச்சியில் ஶங்க₃த்₄வநி கேட் டிலையோ? a க்ருஷ்ணன் திருவவதரித்துத் திருவாய்ப்பாடியிலே b இருந்ததே குடி யாக அவனகிழலே ப₃த்₃த₄ப₄ாவராய்ச் செல்லுகிற காலத்திலே c கொண் டாடுகைக்கு ஒரு d திருமுற்றமுண்டோ? என்னில்; e சக்ரவர்த்தித்திருமகன் திருவவ

பெ. அ. செய்கிறார் (நீங்கள் அவற்றை இத்யாதி₃) v உன்னையெழுப்ப வந்த எங்களுக்கு அவற்றையெழுப்புகை பணியோ? நாங்களெழுப்பினேனென்கிறதென்? என்ன, அருளிச் செய்கிறார் (நீங்கள் பிறந்த இத்யாதி₃) w நாங்கள் பிறந்த ஊரிலே பக்ஷிகள் உறங்கா திருக்கைக்கு நியாமகம் எங்ஙனென்ன, ஸம்வாத₃முகே₂ந நியாமகம் அருளிச்செய்கிறார் (காலை இத்யாதி₃) A [காலையெழுந்திருந்து] 1. ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்தத்திலே' எழுந்திருந்து. A [கரியகுருவிக்கணங்கள்] க்ருஷ்ணன்வடிவை ஸ்மரிப்பிக்குமவை. A[மாலின் வரவுசொல்லி] அவன் வ்யாமுக்₃த₄னாய் வரும்படியைச் சொல்லி. A [மருள்பாடுதல் மெய்ம்மைகொலோ] ப்ரேமோத்₃ரேகத்தாலே பாடுகை மெய்யாகப் புகுகிறதோ? என்று இப்படியே பட்சிகளும் உங்களைப்போலே வ்யாமோஹத்தாலே கூப்பிடும்படியிறே நீங்கள் பண்ணிவைப்பது: ஆகையால், உங்கள் ஸ்வப₄ாவம்போலே அவையும் உறக்கமற்றுச் சிலம்பிற்றின இத்தனை: இது விடிவுக்கு அடையாளமன்று என்றதாய்த்து.

x, z இரண்டாம் அர்த்த₂த்தில் ''கோயில்'' என்றது - முழுச்சொல்லு. a (க்ருஷ்ணன் திருவவதரித்துத் திருவாய்ப்பாடியிலே) என்ற அநந்தரம். ''இருக்கையாலே'' என்று ஶேஷம். b (இருந்ததேகுடியாக) என்றது - குடியிருந்தவர்களெல்லாரும் என்றபடி. c (கொண்டாடு கைக்கு) என்றது - ''புள்ளரையன் கோயில்'' என்று ஸ்துதிக்கைக்கு என்றபடி. e க்ருஷ்ணனிடத்தில் ப₃த்₃த₄ப₄ாவராகிலும் அவன் விரும்பின விஷயமென்று கொண்டாடுகைக்குக் கோயிலுண்டென்னுமத்தை ஸத்₃ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (சக்ரவர்த்தி இத்யாதி₃)

சி. அ. விடிந்தது இத்யாதி₃) ''எழுந்திராய்'' என்று ஶேஷம்; s (ஆவதென்? என்ன) என்றது - ''அல்லவாவதென்? என்ன'' என்றபடி. v (நீங்கள் பிறந்த ஊரில்) என்று தொடங்கி அருளிச்செய்தது. தாத்பர்யாந்தரம். u₃ பக்ஷிகள் நாத₃ன் - ஆசார்யோக்தி. x, y புள்ளரையன் - பெரிய திருவடி கோயில் என்றது—திருவடிக்குக்கோவான ஈஶ்வரனுடைய இல் என்றபடி. d (திருமுற்றம்) பெருமாள் கோயில்.

கு. அ. u₃ பக்ஷிநாத₃ மென்றது ஆசார்யனுடைய உக்தி என்றபடி.

A நாச்-திரு 9-8.

தாரம்பண்ணி இருந்ததே குடியாக அவனழகிலே ஈடுபட்டுச் செல்லாநிற்க 1. ''ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாக₄மத்'' என்று - அவர் தாம் பெரியபெருமாளை ஆஶ்ரயிக்குமாபோலே, க்ருஷ்ணனையும் கும்பீடுகொண்டு கைக்கு ஒரு திருமுற்றமுண்டு. (புள்ளரையன்) பெரியதிருவடியை நிரூபகமாக வுடையவன்; ஆஶ்ரிதர் தனக்கு நிரூபகமாம்படியிறே f இவர்களுக்குக் கொடுத்த ஐஶ்வர்யம்; g 2. ''லக்ஷ்மணபூர்வஜம் ச'' என்றிறே இருப்பது. h ப₄க₃வத் விஷயத்தில் h, வழியேயிழியுமவர்களாகையாலே பெரியதிருவடியை முன்னிட்டு கிறார்கள். i (வெள்ளை விளி சங்கு) j ''சங்கு வெளுத்திருக்குமது விடிந்தமைக்கு அடையாளமோ? இது, வ்யர்த்த, விஶேஷணம். k (விளிசங்கு) சாமங்கள் தோறும் l முறையுடையாரை அழைக்கிறார்களாகில் போது விடியவேணுமோ?'' m ''உங்ஙனல்ல; (பேரரவம்) விடிந்தமைக்கு அடையாளமன்றே, ஶ்ரீபாஞ்சஜந்ய த்₄வநியிலும் இது அதி₄கமாகவன்றே த்₄வனிக்கிறது. நீயும் உணருகைக்குப் போரும் த்₄வநி''; n இவர்கள் சங்கின்வெளுப்புச் சொல்லுவானென்னென்னில்: n, ஶங்க₂த்₄வநி வழியே ஊதும்போதை முக₂முத்₃ரையும் சங்கின் வெளுப்பும் உத்₃தே₃ஶ்யமாகையாலே. (விளிசங்கு) விளிக்கை-அழைக்கை; A ''கைவிளிக்கின்றதும் கண்டேநின்றேன்'' என்னக்கடவதிறே; கையாலேயழைக்கை என்றபடி.

பெ.அ. f (இவர்களுக்குக்கொடுத்த ஐஶ்வர்யம்) என்றதுக்கு - தன்னையும் தன்விபூ₄தியையும் ஆஶ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கிவைக்கையாலே அவர்கள் ப்ரஸித்₃த₄ராய் அவர்களையிட்டு திருப்பிக்கலாம்படியிருக்கும் என்று கருத்து. h தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ப₄க₃வத்₃விஷயத்₃வாரா) h₂ வழியேயிழிகையாவது - புருஷகார புரஸ்ஸரமாகப் பற்றுகை. i, j சங்குக்கு வெளுப்பு ஸித்₃த₄மாயிருக்க, ''வெள்கோ'' என்று சொல்லும்போது விடிந்தமைக்கு அடையாளமாகச் சொல்லிற்றுகவேணும்; அது இல்லாமையாலே இது வ்யர்த்த₂மாகையால் உங்கள் வார்த்தை விஶ்வஸநீயமன்றென்னும் ஶங்கையை உத்தேஶிக்கிறார் (சங்கு வெளுத்து இத்யாதி₃) l முறையுடையார் – அவ்வவ காலத்துக்குத் தக்க கைங்கர்யம்பண்ணும் ப்ராப்திபுடையவர்கள். i, m, ''வெள்கோ'' என்னுமது வ்யர்த்த₂மாகிலும் * விளிசங்கின் அரவம் பேரரவமாகையாலே அடையாளமோவென்று திருவுள்ளம்பற்றி இவர்களுடைய ப்ரத்யுக்தி₃முகே₂ந பரிஹரிக்கிறார் (அங்ஙனல்ல இத்யாதி₃) i, n ''வெள்கோ'' என்றதை அடையாளமாக்காவிடில் அத்தை இவர்கள் சொல்லுகைக்குக் காரணமென்னென்று

சி.அ. g ஆஶ்ரிதரை நிரூபகமாகவுடையராயிருக்குமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்மண பூர்வஜம்) என்று. h பெரிய திருவடியை ப்ரஸங்கி₃த்ததுக்கு ப்ரயோஜனம் — ஸம்ஸாரநிரூபகத்வேந வா, தங்களுக்குப் புருஷகாரத்வேந வா; அத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ப₄க₃வத்₃ விஷயத்தில் இத்யாதி₃) j, k (சங்கு வெளுத்திருக்குமது) என்ற வாக்யம் — 'விளிசங்கின்' என்ற பத₃த்துக்கு அவதாரிகை. i, n₂ பின்னை வெளுப்புச் சொன்னதுக்குக் கருத்தென்? என்ன (த்₄வநி வழியே இத்யாதி₃)

A பெ திரு 6-5.

o ஸத்த்வோத்தரமான காலத்திலே அடிமை செய்ய வாருங்கோளென்று அழைக்கிறபடி. p (கேட்டிலேயோ) q இது கேட்க பாக்யமின்றிக்கேயொழிவதே!

r இவர்கள் இப்படிச் சொல்ல, பின்பு நிருத்தரையாய்க் கிடந்தாள்; s (பிள்ளா யெழுந்திராய்) t பகவத் விஷயத்தில் புதியையிறே; u பாகவத ஸம்ச்லேஷத்தில் இனிமையறியாயிறே; v அநுபாவ்யங்களில் காஷ்டா பூமியான பாகவத ஸம்ச்லேஷரஸம் பிறக்குமளவும் பகவத்விஷயத்திலே அவகாஹிக்கப் பெற்றிலேயே. w நாங்கள் உன்னைக்காண ஆசைப்பட்டவோபாதி நீயும் எங்களைக்காண ஆசைப்பட வேண்டாவோ?

x அறிந்திருக்கிற உங்களை எழுப்பினராரென்ன, (பேய்முலை இத்யாதி.) y எங்களை எழுப்பினரில்லை; y, தந்தாம் காரியஞ்செய்வார் த்வநிகேட்டு எழுந்திருந்தோம் என்கிறார்கள்: (பேய்முலை நஞ்சுண்டு) பெற்ற தாயும் உதவாத தனிமையிலே பாதிக்கவந்த பூதனையை முடித்து; இத்தலையை z முடிக்க வந்தவள் தன்னைடே போம்படி பண்ணி.

(கள்ளச்சகடம்) பேயாகில் ஆராய்ந்து கொள்ளலாம்; தாயே ரக்ஷியாக வைத்த சகடம். அஸுராவேசத்தாலே பிறந்த அபாயமாகையாலே "கள்ளச்சகடம்" என்கிறது. a (கலக்கழியக் காலோச்சி) சகடமானது கலக்கழியும்படி திருவடிகளை ஓச்சி. b முலைவரவு தாழ்த்ததென்று மூரிநிமிர்த்த திருவடிகள் பட்டு

பெ. அ. ஸங்கித்து விவரிக்கிறார் (இவர்கள் இத்யாதி) o சங்காலேயழைக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார் (ஸத்த்வோத்தரேத்யாதி) p, q "சிலம்பினகாண்" என்னுமாபோலே பேரரவம் முழங்கிற்றென்று சொல்ல அமைந்திருக்க, "கேட்டிலேயோ" என்கைக்கு உபாலம்பம் தோற்றத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (இதுகேட்க இத்யாதி)

r போது விடிந்தமைக்கு அடையாளம் சொல்லியிருக்கையால், "எழுந்திராய்" என்றது அர்த்தஸித்தமாயிருக்கவும், சொன்னதுக்கு பாவம் அருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் இத்யாதி) s, t, u "பாவாய்" என்னலாயிருக்க, "பிள்ளாய்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பகவத் இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) v, w உக்தவாக்யத்வயத்தையும் க்ரமேண விவரிக்கிறார் (அநுபாவ்யங்களில் இத்யாதி)

x "பாகவதஸம்ச்லேஷரஸம் அறிந்திருக்கிற உங்களை யாரேனும் பாகவதர் வந்து எழுப்ப அவர்களோடே ஸம்ச்லேஷிக்கைக்கு எழுந்திருந்திகோளோ? காலமறியாமல் எழுந்திருந்திகோளித்தனை" என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (அறிந்து இத்யாதி) y "நாங்கள் வந்து உன்னை எழுப்புகிறபோலே எழுப்பினரில்லை, நாங்களே ஸ்வாநுபவத்துக்கு உடலாக ரிஷிகள் சொல்லும் ஸப்தங்கேட்டு உணர்ந்தோம் பாகவத ஸம்ச்லேஷத்துக்காக" என்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (எங்களை இத்யாதி) z 'மூடிக்கவந்தவள்' என்ற அநந்தரம் "நினைவை அவள்" என்று சேஷம்.

a கலக்கு - அவயவஸந்திபந்தம். a. b "கலக்கழியப் பண்ணி" என்னுதே, "காலோச்சி" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (முலை இத்யாதி) இத்தால் -

---

பி. அ. s 'பிள்ளாய்' என்றது அஜ்ஞை என்றபடியாய், சிந்தயந்தியைப்போலே இருக்கிறவள் என்றபடி. w பாகவதஸம்ச்லேஷரஸமறிந்தார் இருக்கும் க்ரமமென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (நாங்கள் உன்னை இத்யாதி) y_2 (தந்தாம் கார்யம் செய்வார்) என்றது நாங்கள் உன்னை எழுப்புகிறபோலேயன்றியே தங்கள் அநுபவார்த்தமாக பகவந்நாமங்களை அநுஸந்திக்கிற முனிவர்களையும் யோகிகளையும். a (கலக்கழிய) கட்டுக்குலைய. மட்டாளாயிலனபரையாகையாலே, இவ்வபாயங்களைக் கேட்டுத் துணுக்கென்று எழுந்தி

முறிந்தது. இப்போது இவ்வபதா₃நங்கள் சொல்லுகிறது—பிற்ந்த அபாயங்கள் கேட்டுத் துணுக்கென்று எழுந்திருக்கைக்காக.

c (வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை) d இவ்வபாயப்ரஸங்க₃மில்லாத விடத்திலே, பரிவனை திருவநந்தாழ்வான்மேலே சாயப்பெற்றதே! என்ன ஹ்ருஷ்டைகளாகிறார்கள், (வெள்ளம்) e ஸௌகுமார்யத்துக்குச்சேரக் குளிர்ச்சியுண்டானபடி. (அரவில்) f அந்நீர் உறுத்தாமைக்குப் படுத்த படுக்கை; மென்மை குளிர்த்தி நாற்றங்கள் ப்ரக்ருதியான திருவநந்தாழ்வான்மேலே. g இவன் மூச்சுப்பட்டு மது₃கைடப₃ர்கள் பொடிபட்டுப்போகையாலே. பயப்படவும் வேண்டாவென்கை. (துயில்) ஜக₃த்₃ரக்ஷணசிந்தை. A "பனிக்கடலிற் பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டோடி வந்தென் மனக்கடலில் வாழவல்ல மாயமணாளநம்பி" என்று—ஓராஶ்ரிதனுடைய ஹ்ருத₃யத்தைக் கணிசித்துக் கிடக்குமவனென்னவுமாம். (அமர்ந்த) பிராட்டிமார் திருமுலைத் தடத்தாலே நெருக்கினாலும் உணராமை. h (வித்தினை) i திருவவதாரத்துக்கு நாற்றங்கால். பிறந்த பிறவிகள் போராமே தீர்யப் பிறக்கைக்கு அடியிட்டபடி.

(உள்ளத்துக்கொண்டு) B "அரவத்தமளியினேடுமழகிய பாற்கடலோடும் அரவிந்தப்பாவையுந்தானு மகம்படி வந்து புகுந்து" என்கிறபடியே திருப்பாற்கடலோடும் திருவநந்தாழ்வானேடும் நாய்ச்சிமாரோடுங்கூடத் தங்கள் நெஞ்சிலேகொண்டு. j (முனிவர்களும் யோகிகளும்) k யோக₃ப்₄யாஸம் பண்ணுகிறவர்களும் மநநசீலரும்; l அவர்களாகிறார் - வ்ருத்தி நிஷ்ட₂ரும், கு₃ண நிஷ்ட₂ரும். m இங்கு m_1 உறங்குகிறவர்களையும் m_2 எழுப்புகிறவர்களையும் போலே இருக்கிறவர்கள். (மெள்ள வெழுந்து) கு₃ர்ப்பி₄ணிகள் ப்ரஜைகளுக்கு நோவுவாராமே

பெ.அ. கள்ளச்சகடு அழியவேணுமென்னும் நினைவாலே கலக்கழியச் செய்தமை தோற்றுதே, முலைவரவு தாழ்த்து நிமிர்த்த திருவடிகளாலே கலக்கழிந்தமை தோற்றுகைக்காக "காலோச்சி" என்றது என்றதாய்த்து.

c, d அவள் துணுக்கென்று எழுந்திருக்கைக்காக அபாயப்ரஸங்க₃ம் பண்ணுவது தங்களுக்கு ப₄யஹேதுவாகையாலே, தந்நிவ்ருத்தியாம்படி க்ஷீராப்₃தி₄ஶாயியை அநுஸந்தி₄க்கிறார்களென்கிறார் (இவ்வபாயம் இத்யாதி₃) g C "வெவ்வுயிர்ப்ப வாய்ந்த மதுகைடவரும் வயிறுருகிமாண்டார்" என்கிற பாசுரத்தை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (இவன் இத்யாதி₃) k (மநநசீலரும் - யோக₃ப்₄யாஸம் பண்ணுகிறவர்களும்) என்று அந்வயித்துக்

சி.அ. ருக்குமென்று சொல்லுகிறள் என்றபடி. c, d, e, f, திருவந்தாழ்வானேட்டைச்சேர்த்தி அவனுடைய ஸௌகுமார்யத்துக்குமுறுப்பாய் அவன் மங்க₃ளாஶாஸநபரனுகையாலே தம்முடைய ப₄யநிவ்ருத்திக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும் என்றபடி. h, i வித்து - காரணம்.

j, k, l, m, 'முனிவர்களும் யோகிகளும்' என்றதுக்கு இரண்டு பொருள். k (யோக₃ப்₄யாஸமித்யாதி₃) முதல் பொருள். l (அவர்களாகிறார்) என்கிறது இரண்டாம் பொருள். (அவர்களாகிறார்) என்று உக்த விவரணமென்று தோற்றினாலும் (யோக₃ப்₄யாஸம்) என்றிருக்கையாலே பே₄த₃ம் கொள்ளவேணும். m_2 உறங்குகிறவர்கள் கு₃ண நிஷ்ட₂ர்; m_3 உணர்த்துகிறவர்கள் - கைங்கர்ய நிஷ்ட₂ர். o (வ கோ ய·ம கோ ய ா மே) என்றது

A பெரியாழ் திரு 5-4-9, B பெரியாழ் திரு 5-2-10, C மூன்-திருவ 66

எழுந்திருக்குமாபோலே: n 1. "ஹ்ருத்யேநோத்வஹந் ஹரிம்" என்று o வ்கீயம் அலையாமே p ஏன்றிறே எழுந்திருப்பது. திருவாய்ப்பாடியிலே முனிவர்களும் யோகிகளுமுண்டோவென்னில்: க்ருஷ்ணன் வந்து அவதரித்தபின்பு இடையருடைய பசுநிரைக்கொட்டில்களிலே வந்து அவர்கள் p, எல்லாரும் படுகாடு கிடப்பர்கள். q (அரியென்ற) அரியென்கையாவது r 2. "ஹரிர் ஹரதி பாபாநி" என்கிறபடியே பகவத்நுபவவிரோதிகளைப் போக்கியருளவேணுமென்கை, s பின்னை இவர்களுக்குப் பாபமாவது — க்ருஷ்ணனுக்கு அஸுரர்களாலே வரும் தீங்கு. t அத்தை அவன்தானே போக்கித்தந்தருளவேணுமென்று மங்களாசாஸநம்பண்ணுகை என்றுமாம், u 3. "அத, ஸோSபயங்கதோ பவதி" என்று அவனாலே பயங்கெட்டால் பின்பு அத்தலைக்கு பயப்பட்டுத் திருப்பல்லாண்டு பாடுமித்தனையிறே. பகவத்ஸம்பந்த, ஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்குமுன்பு இழவு பேறுகள் தன்னளவிலேயாயிருக்கும்; ஸம்பந்த,ஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு, இழவு பேறுகள் அவனளவிலேயாயிருக்கக்கடவதிறே. (பேரரவம்) பஞ்சலக்ஷம் குடியிலும் இந்த த்வநியேயாயிருக்கை. எல்லாரும் ப்ரபுத்தரான காலமாகையாலே ஒருவர் சொல்லுமளவன்றிக்கே எல்லாரும் சொல்லுகை.

v (உள்ளம்புகுந்து குளிர்ந்து) படுக்கைக்கீழே வெள்ளங்கோத்தாற்போலே, திருநாமம் செவிவழியே புகுந்து w வவ்வலிட்டது; அவன் அவர்கள் நெஞ்சிலே புகுந்து ஆநந்திப்பித்தாற்போலே க்ருஷ்ணவிரஹத்தாலே கமர் பிளந்து கிடக்கிற நெஞ்சு பதஞ்செய்யும்படி இவர்களுடைய த்வநியும் எங்கள் நெஞ்சிலே புகுந்து எங்களை ஆநந்திப்பித்தது; x ஆகையாலே, எழுந்திராய் என்கிறார்கள். 6.

பெ. அ. கொள்வது. o வகீயம் - திருமாலை. p ஏன்றிறே என்றது - ஏந்திக்கொண்டிறே என்றபடி. p_2 'எல்லாரும்' என்றது - எல்லா ரிஷிகளும் என்றபடி.

w வவ்வலிட்டது - வவ்வலிடப்பண்ணிற்று. x (ஆகையாலே) என்றது - நாங்களெழுந்திருந்து ஆநந்திக்கும்படி, ஆநந்திப்பிக்கையாலே என்றபடி. v "உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்து" என்ற அநந்தரம், "நாங்கள் எழுந்திருந்தோம்" என்று பாட்டிலே கூட்டிக் கொள்வது. "ஏல், ஓர்" இத்யாதி - பாத பூரணம். 6.

சி. அ. ஸ்ரீவேஷ்வரன் திருமுடியில் சாத்தின திருமாலை சலியாமே என்றபடி. q 'அரி' என்று விரோதிநிரஸன ஸீலனென்றுய் அதுக்கு இரண்டு பொருள். r முந்தினது (ஹரிர்ஹரதிபாபாநி இத்யாதி). s, t இரண்டாவது மங்களாஸாஸனபரதை தோற்ற அருளிச்செய்கிறார் (பின்னை இவர்களுக்கித்யாதி) u தங்களுடைய பயநிவ்ருத்தியை அபேக்ஷியாதே அவனுக்கு பயப்படுகிறதென்? என்ன (அதஸ்ஸோSபயங்கதோ பவதீத்யாதி)

இப்பாட்டில் சொல்லிற்றாய்த்து ஸ்வாபதேஷம் — பகவதேகபோகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநந்யப்ரயோஜநராய் இவ்விஷயத்தில் தேஹிகரன்றிக்கே இருக்கிறவர்களை அவர்களிடத்தில் பரிவாலே தேஹீதராக்குகை தங்களுக்குக் க்ருத்யம் என்றிருக்கையாகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வஸ்வபாவம். 6.

கு. அ. n1 'பபாத ஸோப்யதிக்ரூரப்தோ ஹ்ருத்யேநோத்வஹந் ஹரிர்' என்றது ப்ரஹ்லாதனை. q, r, s பாபம் த்விவிதமாகக்கொள்வது. "புள் ளும் சிலம்பினகாண்" என்று தொடங்கி, "உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தது; பிள்ளாய் எழுந்திராய்" என்று அந்வயம். 6.

ஆருயிரப்படி—ஆரும்பாட்டு

அவ:—ஆரும்பாட்டு. [மூவாயிரப்படி ஆரும்பாட்டு அவதாரிகையில் உள்ளதை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குமேல் கீழ்வருவனவற்றை அருளுகிறார் ஆருயிரப்படி ஆசிரியர்.] மேலிற்பாட்டாலும்—'செய்யாதன செய்யோம்' (2) என்று அடியில்பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையைத் தலைக்கட்டுகிறார்கள். பெருமாள் 1. ''நத்ய ஜேயம்'' என்ற ப்ரதிஜ்ஞையை 2. '' ஏதத்வ்ரதம் மம'' என்று தலைக் கட்டினாற்போலேயும், அர்ஜுநன் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை க்ருஷ்ணன் செய்து தலைக்கட்டினாற்போலேயும், பஞ்சலக்ஷும்குடியில் பெண்களும் வந்துதிரண்டு, ''நாம் நீராடவே நம் விரோதிகளும்போம்'' என்று புறப்பட, சிலர் வாராதொழியப் போகமாட்டிற்றிலர்; உறங்குகிறவர்களை எழுப்பிக்கொண்டுபோகவே அத்தலைக்கும் நமக்கும் புருஷகாரமாவர்களென்றும், 3. ''போதயந்த:பரஸ்பரம்'' பண்ணுகைக்காகவும் இவர்களிழவு பொறுக்கமாட்டாமையாலும், 4. ''ஏகஸ்ஸ்வாது, ந புஞ்ஜீத'' என்கிறபடியே ஒருவரையொழியவொருவர் புஜிக்க மாட்டாமையாலும், க்ருஷ்ணனிற் காட்டிலும் இவர்கள் உத்தேச்யராகையாலும், தனி அநுபவிக்கும் விஷயமல்லாமையாலும், உணராதவர்களை உணர்ந்தவர்கள் எழுப்புகிறார்களாய்ச் செல்லுகிறது. பரமபதத்துக்ககப்பட A ''அடியார்கள் குழாங்களை—உடன்கூடுவதென்று கொலோ'' என்று கூட்டுத்தேடவேண்டாநின்றது, க்ருஷ்ணநுபவத்துக்குக் கூட்டுத்தேடச் சொல்லவேணுமோ? B ''இமையோர் தமக்கும் — செவ்வே நெஞ்சால் நினைப்பரிதால் வெண்ணெயுணென்னு மீனச்சொல்'' என்று—நித்யஸூரிகளுடைய எத்திறமிருக்கும்படி. இத்தையநுபவித்த ஆழ்வார் C ''எத்திறம்!'' என்றார், தன்னையும் 5.''ஜந்ம கர்ம சமே திவ்யம்'' என்னப்பண்ணிற்றிறே. ஒரு விடாயாற்றிக்கு வேண்டும் மனிசர் போரத்திரண்டு இவ்வூருக்காக க்ருஷ்ணஸம்ச்லேஷத்தில் புதியாளொருத்தியை ''போதுவிடிந்ததுகாண்'' என்று எழுப்புகிறார்கள்; 6. ''உத்திஷ்ட, நரமாரத்தூர்ல'' என்று—விச்வாமித்திரன், போதுவிடிந்தது என்று எழுப்பினாற்போலே.

வ்பா:— (புள்ளும் சிலம்பினகாண்) இப்பெண்களை, 'போதோடே வாசலிலே உணர்த்தக்கடவதாக ஸங்கல்பித்து, போதுவிடியச்செய்தே கிடந்துறங்குவதே!' என்று ஸிஷ்டகர்ஹை பண்ணினவாறே; 'போதுவிடியவேண்டாவோ எழுந்திருக்க, போது விடிந்தமைக்கு அடையாளமென்?' என்று அவள்கேட்க, 'நாங்கள் உணர்ந்துவந்தது அடையாளமாகப் போராதோ?' என்ன, 'உறங்கினீர் உணரிலன்றே விடிவுக்கு அடையாளமாவது, D ''உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்'' என்கிறபடியே உங்களுக்கு உறக்கமுண்டோ? உங்களுணர்த்தி விடிவுக்கு அடையாளமன்று; வேறடையாளமுண்டாகில் சொல்லுங்கோள்' என்ன — (புள்ளும்சிலம்பினகாண்) ''மார்கழி நீராடவேணும்'' என்னும் த்வரையுமின்றிக்கே, வைகியெழுந்திருக்கில் ப்ரத்யவாயமுமின்றிக்கே'' காலமுணர்த்த உணருமவையன்றே புட்கள். நாழிகை வட்டில் நீர் நிரம்பினவாறே கோழிகளுமாபோலே, இரையறுதியிலேயுணரும் திர்யக்குக்களுங்கூடவுணர்ந்தன.

A திருவாய் 2-3-10. B திருவிருத்தம் 98. C திருவாய் 1-3-1. D திருவிருத்தம் 97.

(சிலம்பினகாண்) 'தலையிலே இடிவிழுந்திதும்றியாமே உறங்குமத்தனையோ?' என்ன; 'உங்களுணர்த்தி விடிவுக்கடையாளமல்லாதாப்போலே நீங்களிருந்தவூரில் பக்ஷிகளுணர்த்தியும் விடிவுக்கு உடலன்று; A ''ஊரும் நாடும் உலகமும் தன்னைப்போல்'' என்று. B [காலையெழுந்திருந்து] ப்ராஹ்மமுஹூர்த்தத்திலே எழுந்திருந்து; B [கரிய குருஷிக்கணங்கள்] க்ருஷ்ணனுடைய வடிவை ஸ்மரிப்பிக்குமவை. B [மாலின் வரவு சொல்லி] அவன் வ்யாமுக்துனுய்க்கொண்டு வரும்படியைச் சொல்லி, மருள்பாடக் கடவதாம்படியிறே பண்ணிவைப்பது. 1.'பக்ஷிணேபி ப்ரயாசந்தே" என்று நீங்களிருந்தவூரில் பக்ஷிகளுடைய உணர்த்தியும் விடிவுக்கு உடலன்று; மற்றை யடையாளங்களுண்டாகில் சொல்லுங்கோள் என்று கிடந்தாள்.

''அது கிடக்கிடாய், இதுவும் உன் செவியில் பட்டதில்லையோ? திருப்பள்ளி யெழுச்சிக்கு ஊதின ஸங்கத்வநியும் விடிவுக்கு உடலன்றே?'' என்கிறார்கள் — (புள்ளரையன் கோயிலில்) ''க்ருஷ்ணனுடைய குணங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கும் திரு வாய்ப்பாடியிலும் ஒரு திருமுற்றமும் திருவடித்தொழுவாருமாய்ச் செல்லுமோ'' என்னில், 2.''ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவந் கதா:''என்றும், 3.''பாலா அபி க்ரீடாமாநா:'' என்றும் சிறுப்ரஜைகளுமாகப்படப் - பெருமாளுடைய குணங் களிலே தோற்றுச் செல்லாநிற்கச்செய்தே திருவயோத்யையில் 4.''ஸஹ பத்ந்யா விஸாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்'' என்று பெருமாள் பிராட்டியோடேகூடப் பெரியபெருமாளை உபாஸிப்பரென்றதிறே; அப்படியிலே திருவாய்ப்பாடியிலும் ஒரு திருமுற்றமுண்டுபோலே. (புள் அரையன்) என்று—க்ருஷ்ணன்தன்னைச் சொல்லிற் றாகவுமாம். (புள்ளரையன்) 5.''லக்ஷ்மணபூர்வஜம்'' என்று இளையபெருமாளை யிட்டுப் பெருமாளை நிரூபிக்குமாபோலே, திருவடியை நிரூபகமாகவுடையவன், அவர்களையிட்டுத் தன்னை நிரூபிக்கவேண்டும்படியிறே இவர்களுக்கு வைத்துக் கொடுத்த தரம். தாங்கள் இருந்தவிடத்தே கொடுவருமவனுகையாலே ''புள்ளரையன்'' என்ற தாகவுமாம். C ''புள்ளின் பின்போன தனிநெஞ்சமே'' என்றிருக்குமவர்களிறே. (வெள்ளையித்யாதி,) சங்கினுடைய வெளுப்பு, போதுவிடிவுக்கு உடலல்லாமையாலே வ்யர்த்தவிசேஷணம். (விளிசங்கு) சாமங்களிலே பணிக்குக்கடவாரை அழைக்கைக் குறுப்பாகையாலே அநைகாந்திகம். (பேரரவம்) ஏகார்த்தாபிலாஷையுண்டு; எனக்குமொக்கக் கேளாமையாலே அப்ரஸித்தம்; ஆகையாலே, போதுவிடிவுக்கு உடலன்றென்கிறள். D ''வெள்ளை விளிசங்கிடங்கையில் கொண்ட விமலன்'' என்று — உங்கள் பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே சொல்லுகிறிகோள்; இது போதுவிடிவுக்குஉடலன்று என்ன (பேரரவம் கேட்டிலையோ) இத்வநி கேளாதபடி உள்ளுச்செய்கிற அந்ய பரதைபேதோ? (பேரரவம் கேட்டிலையோ) நாங்கள் சொல்லுகிற இவற்றுக்கு அநுபபத்தி சொல்லுகிற உனக்குமகப்படக் கேட்கும்படியன்றே த்வநியின் பெருமை.

(பிள்ளாய்) ''பகவத்விஷயத்திலே அவகாஹிக்கையாவது பாகவதஸம் ஸ்லேஷபர்யந்தமாகை; அவ்வளவன்றிக்கே க்ருஷ்ணஸம்ஸ்லேஷத்தளவிலே பர்ய

A திருவாய் 6-7-2 B நாச்-திரு 9-8 C திருவிருத்தம்-3 D நாச்-திரு 5-2

வஹிக்கிறது உன்னுடைய மௌக்₃த்₄யமிறே'' என்ன; ''க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷத் தளவிலேயோ நான் நிற்கிறது? உங்களுடைய பேச்சே தூ₃ரகமாகக் கேட்டுக்கிடக்கிற என்னை 'பிள்ளாய்' என்கிற நீங்களன்றே பிள்ளைகள்'' என்ன: 'பேச்சுக்கேட்டுக் கிடக்கவமையுமோ? A ''அடியார்கள் தம் ஈட்டங் கண்டிடக்கூடுமேல்'' என்றும், B ''அடியார்கள் குழாங்களை—உடன்கூடுவதென்று கொலோ'' என்றும், C ''பேராளன் பேரோதும் பெரியோரையொருகாலும் பிரிகிலேன்'' என்றுமன்றே நம்முடைய பூர்வர்களுடைய வார்த்தை; அப்படியே உன் வடிவை நாங்கள் கண்டு எங்கள் வடிவை நீ கண்டு அநுப₄விக்க ஆசைப்படாதேயிருக்கிற நீயன்றேபிள்ளை: நாங்கள் சொல்லிற்றை யெல்லாம் அழிக்கைக்கடி உன் பா₄ல்யமிறே.' பட்டர்., ''திருவாய்ப் பாடியிலுள்ளாரில் சிந்தயந்தியோபாதி க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷத்தில் புதியாரில்லை', என்று அருளிச்செய்வர். என்செய்யவென்னில்; கு₃ருத₃ர்ஶநம் பண்ணக்கண் ணுண்டாப்பத்தே; 1. ''தச்சித்தவிமலாஹ்லாத₃'' இத்யாதி₃. 2. ''யயௌ ச காசித் ப்ரேமாந்த₄ா'' என்று ஒருத்திக்குப்ரேமமானது இருளைப்பண்ணுகையாலே காவல் கிடந்தாரைக் காணுமைக்குடலாய்த்து; அது தானே வழிபோகைக்குடலாய்த்து; 3. ''கு₃ரவ: கிங்கரிஷ்யந்தி'' — கு₃ருக்கள்கிடாயென்ன; அவர்கள் விரஹாக்₃நிக்கு ஒரு குடநீர்சொரிய வல்லர்களோ? அன்றியே வழித்துணையாவர்களோ? என்கிறள்.

நீங்கள் சொன்னபடியே நான் பிள்ளையாகிறேன், உங்களுணர்த்திக்கு அடியே தென்ன; தாங்களுணர்ந்தமைக்கு ஹேதுசொல்லுகிறர்கள் — (பேய்முலைநஞ்சுண்டு) தாய்வடிவு கொண்டுவந்த பூதனையுடைய ஸ்தந்யபாநத்தைப் பண்ணி, இது சொல்லு கிறதென்னென்னில்; இவள் ப₄யப்பட்டுக் கடுக எழுந்திருக்கைக்காக; ஸர்வேஶ் வரனே து₃:க்க₂நிவர்த்தகனென்றிருப்பார் அல்லாதாரிறே; பெரியாழ்வார் ஸம்பூ₃ந் திகள் "அங்குத்தைக்கு என்புகுருகிறதோ?'' என்று வயிறுபிடிக்குமவர்களிறே. அவள் ப₄யநிவ்ருத்தியளவுமனுஸந்தி₄த்து பயங்கெட்டுக் கிடக்கிறள். (கள்ளச்சகடம்) க்ருத்ரிம ஶகடமானது. (கலக்கழியக்காலோச்சி) கட்டழிந்து சிதறும்படியாகத் திரு வடிகளை நிமிர்த்து. (கள்ளச்சகடம்) நம்மை முடிக்க வந்த ஶகடம். பூதனை தாய் வடிவுகொண்டாகிலும் வந்தாள்; அப்படியன்றிக்கே காவலாகவைத்த ஶகடந் தானே அஸுராவேஶத்தாலே தன்மேலே ஊரப்புக, தன்னினைவன்றிக்கே முலை வரவு தாழ்த்து ஸ்தந்யார்த்தி₄யாய்த் தொட்டிலையுதைத்த திருவடிகள் புறப்பட்டு முடித்தவத்தனையிறே. D [ஊர்ந்த சகடமுதைத்த பாதத்தன்] ப்ரேமத்தாலே பூ₄ய் படுகைக்குடலாய் அச்சங்கெடுகைக்கும் உடலாயிருக்கும். [பாதத்தன்] இவன் மௌக்₃த்₄யத்தாலே உறங்க, திருவடிகளாலே பெற்றோம். அவனுடைய ஆபத் துக்கும் மோஷபூ₄தனுடைய ஆபத்துக்கும் ரக்ஷகமான திருவடிகள். E. ''திருக் காலாண்ட பெருமானே'' ராமாவதாரத்துக்கு இளையபெருமாளைப்போலே. (வெள்ளத் தரவில்) விரோதி₄ப்ரஸங்க₃மில்லாததொரு தே₃ஶவிஶேஷமும், ஒருபரிஜநையும் பெறு வதே! (வெள்ளத்தரவில்) நீருறுத்தாதபடி, நாற்றம், மென்மை, குளிர்த்தி தொடக்க

A பெரு-திரு 2-1. B திருவா: 2-3-10. C பெரியதிரு 7-4-4 D திருவாய் 5-3-3. E திருவாய் 6-9-4.

மான ஸ்வபாவங்களையுடைய திருவநந்தாழ்வான்மேலே. (துயிலமர்ந்த). பிராட்டி மார் திருமுலைத்தடத்தாலும் நெருக்கி எழுப்பினாலும் கிளம்பாதபடியாயிருக்கை. (வித்தினை) க்ருஷிகர் விரையை நீரிலே சேர்க்குமாபோலே, பிறந்தது நினையாதிருக்கையும், பிறந்ததெல்லாம் கிடக்க இன்னமும் பிறக்கைக் கடியாயிருக்கையும். இவ்வருகுண்டான கார்யவர்க்கத்துக்கெல்லாம் காரணமாயிருக்கிறவனே. (உள்ளத்துக்கொண்டு) திருப்பாற்கடலிலே திருவநந்தாழ்வான்மேலே அவதார கந்தமாய், அநிருத்ததருபியாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே A "அரவத்தமளியினேடும்" என்கிறபடியே தங்கள் B நெஞ்சாகிற நாடுகளிலே குடிகொள்ளும்படி பண்ணி. (முனிவர்களும் யோகிகளும்) ஒரு ப்ரவ்ருத்திக்கு க்ஷமரன்றிக்கேயிருக்கிற குணநிஷ்டரும், கைங்கர்யநிஷ்டரும்; லக்ஷ்மணபரதர்களைப்போலே யிருக்குமவர்கள். பரமபதத்திலும், C "வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்" என்று இரண்டுகோடியாயிறேயிருப்பது; திருவாய்ப்பாடியில் அவர்களுண்டோவென்னில்; க்ருஷ்ணன் இங்கே அவதரிக்கையாலே, ஊரில் பசுநிரைக்கொட்டில்களிலே படுகாடுகிடப்பர்கள்; பாண்டவர்கள் வர்த்திக்கிற பணிக்கொட்டில்களிலும் இடைச்சேரியிலும் க்ருஷ்ணன் படுகாடு கிடக்குமாபோலே. (மெள்ளவெழுந்து) கர்ப்பிணிகள் பிள்ளைக்கு நோவுவாராதபடி மெள்ளவெழுந்திருக்குமாபோலேயும், 1. "ஹ்ருதயேநோத்வஹந் ஹரிம்" என்று—ப்ரஹ்லாதாழ்வான் தான் மலையில்நின்றும் விழாநிற்கச்செய்தேயும் "பார்த்தருள், பார்த்தருள்" என்று ஸர்வேச்வரனைப் பிடித்துக்கொண்டாற்போலேயும், ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் தளும்பாதபடி எழுந்திருந்து (அரியென்ற) 2. "ரக்ஷது த்வாமசேஷாணும்" என்னுமாபோலே நீயே உன்னை நோக்கிக்கொள்ளவேணுமென்று மங்களாசாஸனம் பண்ணின. 3. "அத, ஸோSபயங் கதோ பவதி" தன்பயங்கெட்டால் அங்குத்தைக்குப் பரிகையிறேயுள்ளது. (பேரரவம்) ஒருத்தன் அரியென்றதுகேட்டு ஒருவரிருவராய் ஊராக "ஹரி:" என்கையாலே ப்ராதேசிகமன்றிக்கே திருவாய்ப்பாடியெல்லாம் இந்த மஹாத்வநியேயாய்த்து. (உள்ளம்புகுந்து) க்ருஷ்ணவிரஹத்தாலே கமர்பிளந்துகிடந்த ஹ்ருதயமானது ஒருநீர்ப் பாய்ச்சினாற்போலே பதஞ்செய்து. (குளிர்ந்து) மறுநீர்பாய்ந்தாற்போலே குளிர்ந்தது; அத்தாலே நாங்களுமுணர்ந்தோம்—பிள்ளாயெழுந்திராய். 6

ஈராயிரப்படி — ஆரும்பாட்டு

அவ:— ஆரும் பாட்டு. உணர்ந்தவர்களடையச் சென்று உணராதவர்களை எழுப்புகிறார்கள். (புள்ளுமித்யாதி) பகவத் விஷயத்தில் புதியாள் ஒருத்தியை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா:— (புள்ளுமித்யாதி) "போது விடிந்தது எழுந்திராய்" என்று ஶிஷ்டகர்ஹை பண்ணுகிறார்கள். நாழிகைவட்டில் நீர் நிரம்பினால் விழுமாபோலே இரையறுதியிலே உணரும் புள்ளும் சிலம்பினகாண். காலமுணர்த்துவதாக முன்னே புள்ளுமுணர்ந்தன என்றுமாம். (புள்ளரையனித்யாதி) திருப்பள்ளி

A பெரியாழ் திரு 5-2-10, B திருவாய் 8-6-4. C திருவாய் 10-9-9.

யெழுச்சியில் ஸங்கூ₂த்₄வனியும் கேட்டிலேயோ? திருவாய்ப்பாடியில் திருமுற்ற முண்டோவென்னில்; உண்டு. 1. "பா₄லா அபி க்ரீட₃மாநா:" இத்யாதி₃ப்படியே, ஒரு தோளே! தோள் மாலையே! ஒருவளப்பமே! ஒரு முறுவலே! ஒரு நோக்கே! என்ருற்போலே சக்ரவர்த்தித்திருமகன் பக்கலிலே பிள்ளைகளுமகப்படச் செல்லா நிற்க. 2. ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா" என்று அவர் தாமும் பெரிய பெருமாளை ஆஶ்ரயிக்குமாபோலே க்ருஷ்ணனையும் கும்பிடு கொள்வாரொரு எம்பெருமானுண்டு. (புள்ளரையன்) அவனுக்கு நிரூபகத₄ர்மமாகப் பெரிய திருவடியை முன்னிடுகிறார்கள். A "அப்புள்ளின் பின்போன தனி நெஞ்சமே" யிறே. "சங்கு வெளுக்குங்காட்டில் போது விடியுமோ? அழைக்குங்காட்டில் நமக்குப் புறப்பட வேணுமோ? உங்களுக்கெப்போதும் பா₄வனை இதுவேயிறே". B "வெள்ளை யினிசங்கிடங்கையில் கொண்ட விமலன்" என்றும், C "பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலியும்" என்றுமுண்டிறே. (பேரரவம்) நீ உணரும் படிக்குப் போரும் த்₄வனி என்கிறார்கள். (கேட்டிலேயோ) "இதுவும் கேளாத படியோ அங்குத்தை அன்யபரதை" என்று பழியிடுகிறார்கள் இவள் அது கேட்டு எழுந்திருக்கைக்கு.

(பிள்ளாய்) "உன்னுடைய இளமையிறே — ப₄க₃வத்₃ விஷயத்துக்கும் பா₄க₃வத விஷயத்துக்கும் வாசியறியாமை' என்ன, 'நீங்களன்றே பிள்ளைகள்; D "ஒருகாலும் பிரிகிலேனே" இத்யாதி₃வத்'. (பேய்முலையித்யாதி₃) போது விடிந்தது, சீண்டென எழுந்திருக்க வேணும் என்று இவள் துணுக்கென்று புறப்படுகைக்காக "புகுந்த அபாயம் கேட்டிலேயோ" என்கிறார்கள். (பேய்முலை தஞ்சுண்டு) பெற்ற தாயும் கூட உதவாத தனிமையில் பா₄தி₃க்க வந்த பூதனையை முடித்து. (கள்ளச் சகடமித்யாதி₃) காவலாக வைத்த சகடமும் அஸுராவேஶத்தாலே தன் மேலே ஊரப்புக, அதுக ட்டழிந்து சிதறும்படியாகத் திருவடிகளாலே உதைத்து, பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற்கடலிலே திருவ நந்தாழ்வான் மேலே யோக₃நித்₃ரையிலே மிகவுமவக₃ாஹித்து ராமாத்₃ யவதாரகந்த₃மாய் அநிருத்₃த₄ ரூபியாய்க் கண்வளர்ந்தருளுகிற எம்பெருமானை.

(உள்ளத்துக்கொண்டு) ஹ்ருத₃யங்களிலே வைத்துக்கொண்டு; ப₄க₃வத்₃ குணங்களை நினைத்து. (முனிவர்களும்) ப்ரவ்ருத்திக்ஷமரன்றிக்கே மனன ஶீலரான முனிவர்களும். (யோகிகளும்) நாராயணனை க்ஷணகாலவிஶ்லேஷத் திலும் ஸஹியாத யோகி₃களும். (மெள்ளவித்யாதி₃) "ஸ்தனந்த₄ய ப்ரஜையை மார்பிலேயேறிட்டுக்கொண்டு உறங்கின மாதா, ப்ரஜை உணராமல் க்ரமத் தாலே எழுந்திருக்குமாபோலே அவஹித்தராய்க் கொண்டு எழுந்திருந்து 'ஹரிஹரி' என்று எம்பெருமானும் உணர்ந்து கேட்டாரும் வாழும்படி பண்ணின திருநாம ஸங்கீர்த்தனமானது படுக்கைக் கீழே வெள்ளம் கோத்தாற் போலே க்ருஷ்ணவிஶ்லேஷத்தாலே கமர்பிளந்த எங்கள்ஹ்ருத₃யங்கள் நனைந்து தேறிக் குளிரும்படி வெள்ளமிட்டது; அதுகாண் எங்களை எழுப்பிற்று" என் கிறார்கள். (வெள்ளம்) திருமேனியிலே ஸௌகுமார்யத்துக்குச் சேரும்படி குளிர்த்தியுண்டானபடி, (அரவு) 3. "ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநப₃லைகதா₄மகி" ஜ்ஞானம்-- இருவரையுமறிகை; விஜ்ஞானம்—எல்லாக் கைங்கர்யமும் பண்ணுகை, ப்ரக்

A திருவ்ருத்தம் 3, B நாச் திரு 5-2. C நாச்-திரு 9-9. D பெரியதிரு 7-4-4.

ருஷ்டம்—தன்னே மறக்கை. பலம்—பெரிய பிராட்டியாரும் தானும் துகைக்கைக்குப் பாங்கான சக்தி. (அமர்ந்த) பிராட்டியார் திருமுலைத் தடத்தாலே நெருக்கிலும் உணராமை. (வித்தினே) வித்தை விதைக்கைக்கு நீரிலே சேர்த்தாற் போலே. காரணமிருக்கக் கார்யமுண்டாகச் சொல்ல வேணுமோ? (உள்ளத்துக் கொண்டு) மதுகைடபாதிகள் இல்லாதவிடம். A பனிக்கடலிலே நீராடி உண்ட விடாய்தீர. A மனக்கடலிலே கொண்டு.(முனிவர்களும் யோகிகளும்) B "வைகுந்தத் தமரரும் முனிவரும்" போலே. குணவித்துருடும் கைங்கர்யபரரும்; இளையபெருமாளும் பரதாழ்வானும் போலே. திருவாய்ப் பாடியில் முனிவர்களும் யோகிகளும் உண்டோவென்ன; அவன் இங்கே வந்து அவதரிக்கையாலே அவர்களுமுண்டு. (மெள்ளவெழுந்து) கர்ப்பிணிகளைப்போலே. 1. "ஹ்ருதயேநோத்தவஹந் ஹரிம்" (அரியென்ற பேரரவம்) "ஹரி ஹரி" என்கையாவது 2."ரக்ஷது த்வாமமோஷா ணும்" என்னும்படியே உன்னை நீயே காத்துத் தரவேணுமென்று திருப் பல்லாண்டு பாடுகை. (பேரரவம்) பஞ்சலக்ஷம் குடியில் ஒருத்தி த்வனியாயெழுந்த இத்திருநாமம் செவி வழியே புக்கு உடம்பு வவ்வலிட உணர்ந்தோம். 6.

நாலாயிரப்படி—ஆரும் பாட்டு

அவ:— ஆரும்பாட்டு. ஒரு விடாயாற்றிக்கு வேண்டும் பெண்கள் திண்டு சிலர் தொழக்கச் சிலர் புசிக்கமாட்டாமையாலும். எம்பெருமானிலும் இவர்கள் உத்தேச்யராயிருக்கையாலும், இவ்விஷயம் தனி அனுபவிக்கவொண்ணுதே திரளாக அனுபவிக்க வேண்டும் விஷயமாகையாலும், மேல் பத்துப்பாட்டாலும் ஒருவரையொருவர் எழுப்புகிறார்கள். இவ்வநுபவம் ஆண்டாள் இங்கேயிருந்து அநுபவித்தல். பரமபதத்திலுள்ளார் அங்கேயிருந்து அநுபவித்தல் செய்யுமத்தனை, ஸம்ஸாரிகளுக்கு நிலமல்ல; ஸம்ஸாரிகளுறங்குகைக்கு ஹேதுவும் வேறே; உணர்ந்தால் அநுபவிக்கைக்கு விஷயமும் வேறே; தமஸ்ஸு அபிபவிக்க உறங்கிக் காலமுணர்த்த வுணர்ந்து, விஷய ப்ரவணராவர்கள்; எம்பெருமானுடைய உறக்கமும் உணர்ச்சியும் வேறுபட்டிருக்கும்; எங்ஙனேயென்னில்; ஆஸ்ரித ஸம்ரக்ஷணோபாய சிந்தை பண்ணுகை உறக்கம்; உணருகையாவது அவர்களுடைய ஆர்த்தநாதமும் பொறுக்கமாட்டாமை. உணர்ந்தால் அவர்கள் விரோதியைப் போக்கி அவர்களோடே கலக்கை போகமாயிருக்கும். இவர்களுக்கு உறங்கப் பண்ணுவதும், உணரப்பண்ணுவதும், உணர்ந்தால் மறக்கப்பண்ணுவதும், போய் அநுபவிக்கப் பண்ணுவதும் க்ருஷ்ணகுணங்களே. 3." சிந்நம் பிந்நம் " இத்யாதிப்படியே ஜ்ரும்பணாஸ்த்ரம் மோஹநாஸ்த்ரம்; சில மோஹிக்கப்பண்ண, சில துடிக்கப்பண்ணுமாபோலே.

மதோரதமும் முடிந்து ஓலக்கம் கிளம்பினபோதே தொடங்கி ஒருவரையொருவர் எழுப்பத் தொடங்கினர்கள். ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானும் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாபத்து கண்டு பொறுக்க மாட்டாமே திருத்தப் பார்த்தான். இவர்கள் ராவணனுபத்து கண்டு பொறுக்க மாட்டாமே திருத்தப் பார்க்குமவர்கள்; தந்தாமாபத்து பொறுக்க வல்லவர்களோ?

'செய்யாதன செய்யோம்' என்று இவர்களுடைய ப்ரதிஜ்ஞைதான் முன்னிட்டாகிலும் எம்பெருமான்பாடே செல்லுகையும், கூட அநுபவிக்கையும்; இது

A பெரியாழ் திரு 5-4-9. B திருவாய் 10-9-9.

ஸ்வரூபமாகையாலும் அவர்யம் ஒருவரையொருவர் எழுப்பவேணும். பரதுரைக் ககப்பட அநுபவிக்கக் குழாங்கள் வேண்டாகின்றது. திருவாய்ப்பாடி வ்ருத்தாந்தத் தில் தனி இழியப்போமோ? 1. "வர்ஷாயுதைரித்யாதி" 2. "சதுர்முகாயுரித் யாதி," A "இமையோர் தமக்கும் நெஞ்சால் நினைப்பரிதால் வெண்ணெயூணென்னு மீனச் சொல்லே" என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளும் B 'எத்திறம்' என்னுமத்தனை. C மயர்வறமதி நலம் பெற்றாரும் B 'எத்திறம்' என்னுமத்தனை தான் தன்னை அநுஸந்தித்தாலும் 3: "ஜந்ம கர்மச மே திவ்யம்" என்று "எத்திறம்" என்னுமத்தனை.

'நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்' (1) என்று முதலிலே திருமந்த்ரத்தை எடுத்தாள். திருமந்த்ரத்தினுடைய மூன்று பதத்தாலும் மூன்றர்த்தம் சொல்லுகிறது; முதற்பதம் ஆத்மாவினுடைய ஸ்வாபாவிக போஷத்வத்தைச் சொல்லுகிறது; இரண் டாம் பதம் அதுக்கு எதிர்த்தட்டான அந்யபோஷத்வமும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும் அஸஹ்யமாம்படி சொல்லுகிறது. மூன்றும் பதம் அந்த போஷத்வத்தினுடைய ஸீமை யாவது ததீயபோஷத்வ பர்யந்தமாயிருக்கை என்கிறது. முதற் பதத்திற்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தபூதர் இளையபெருமாள்; மத்யமபதத்தில் சொன்ன அர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தபூதர் ஸ்ரீபரதாழ்வான்; மூன்றும் பதத்தில் சொன்ன அர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தபூதர் ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான். அவன்படி இவர்களது. D "உற்றதுமுன்னடியார்க் கடிமை நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்று நான் கண்ணபுரத் துறையம்மானே" E "அவனடியார் தனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்க" என்று மவர்களுடைய பெண்பிள்ளையிறே; ஆகையால் ஒருவரையொழிய ஒருவர்க்குச் செல் லாமை. உணர்ந்தவர்களடையச் சென்று உணராதார் வாசல்களைப்பற்றி எழுப்பு கிறார்கள்.

வ்யா:—(புள்ளும் சிலம்பினகாண்) பகவத் விஷயத்தில் புதியவளா யிருப்பா ளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். "போது விடிந்தபின்பும் எழுந்திராதொழிவதே" என்று ஸிஷ்டகுர்ஹை பண்ணுகிறார்கள். 'விடிந்தமைக்கு ப்ரமாணமென்?' என்ன' நாங்களுணர்ந்து வந்தது 'போராதோ' என்ன 'உறங்கினரன்றே உணருவார்; அது வார்த்தையோ' என்ன, 'நாங்களேயல்லோம்' நோன்பும் உணர்ச்சியுமறியாதே காலமுணர்த்த பூவலருமாபோலேயும், நாழிகை வட்டில் நீர் நிரம்பினுல் விழுமா போலேயும் இரையறுதியிலே உணரும் புள்ளும் சிலம்பிற்றின' என்கிறார்கள். 'மின்னலே இடித்தாப்போலே உனக்கு முன்னே உணர்ந்தனகிடாய்' என்றுமாம். "இது திருவாய்ப்பாடியன்றே?" F "ஊரும்நாடுமுலகமும் தன்னைப்போல்" G "மரங்களு மிரங்கும்வகை" 4. "பக்ஷிணேபி ப்ரயாசந்தே ஸர்வபூதானுகம்பிநம்" 5. 'மம த்வர்வா நிவ்ருத்தஸ்ய" 6. "விஷயே தே மஹாராஜ" 7. "ராமோ ராமோ ராம இதி" H "காகையெழுந்திருந்து கரிய குருவிக்கணங்கள் மாலின்வரவு சொல்லி மருள் பாடுதல் மெய்ம்மைகொலோ" "ஆண்டாள் பிறந்தீ ஊரில் பக்ஷிகளுக்குத்தான் உறக்கமுண்டோ" என்று ஆச்சான்பிள்ளை,

மற்றையடையாளம் சொல்லுங்கோளென்ன; (புள்ளரையன்கோயில் வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ) திருப்பள்ளியெழுச்சியில் சங்கத்வனி கேட்டி லையோ? திருவாய்ப்பாடியிலும் ஒரு திருமுற்றமுண்டோ? என்ன, உண்டு 8. "பாலா

A திருவிருத்தம் 98. B திருவாய் 1-3-1. C திருவாய் 1-1-1.
D பெரியதிரு 8-10-3. E திருவாய் 8-10-7. F திருவாய் 6-7-2
G திருவாய் 6-5-9. H நாச் திரு 9-8.

அபி க்ரீடுமாநா:" இத்யாதி. 'ஒருதோளே! தோள்வளையே! ஒருவளையமே! முறுவலே! ஒரு நோக்கமே!' என்று சக்ரவர்த்தித் திருமகன் பக்கலிலே பிள்ளைகளுமகப்பட ஈடுபட்டுச் செல்லாநிற்க, 1. "ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்" என்று அவன்தான் பெரியபெருமாளை ஆஶ்ரயிக்குமாபோலே, க்ருஷ்ணனையும் குப்பிடுகொள்வானொரு எம்பெருமானுண்டு. (புள்ளரையன்) அவனுக்கு நிரூபக தர்மம்; 2. "ராமானுஜம் லக்ஷ்மணபூர்வஜம் ச" 3. "அகஸ்த்யப்ராதரம்" "நாராயணன்" (1) என்னுமாபோலே. வழியே இழியுமவர்களாகையாலே பெரிய திருவடியை முன்னிடுகிறார்கள். A "அப்புள்ளின் பின்போன தனிநெஞ்சமே" என்னக்கடவதிறே.

(வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலீரோ) "சங்கு வெளுக்குங்காட்டில் போதுவிடியுமோ? அழைக்குங்காட்டில் நாமாகவேணுமோ? சங்குமுழங்குங்காட்டில் நமக்குப் புறப்பட வேணுமோ? உங்களுக்கெப்போதும்" பாவனை அதுவேயிறே." B"வெள்ளை விளிசங்கிடங்கையில் கொண்ட விமலன்" C"பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலியும்". (பேரரவம்) நீயுமுணருங்கக்குப்போரும் சங்கின் த்வனி. "மஹாராஜர் வாசலிலே சென்று இளையபெருமாள் சிறுநாணேற்றியெறிந்தார்" என்ன, அநந்தாழ்வான் 'தாரையினுடைய ஸ்தநோஷ்மாவைப்பற்றிக் கிடந்த மஹாராஜர் ஆந்த்யமும் தீருகைக்குப் போரும் த்வனி' என்றான்.

(கேட்டிலீரோ) 'இதுவும் கேளாதபடியே அங்குத்தையில் அந்யபரதை' என்று பழியிடுகிறார்கள் இவள் துணுக்கென்றெழுந்திருக்கைக்காக. 'போதுவிடிந்து சங்கூதுகிறார்களில்லர்; பணிக்குக் கடவர்களை அழைக்கிறார்கள்' என்ன, 'தூஷணங்கள் தேடிச்சொல்லிப் போதுவிடியப் பார்த்திருப்பதே' என்று இவர்கள் சொல்ல, 'அந்தியம் போதே உணர்வேணுமோ? அவர்கள் போதறியாதே சங்கூதினரத்தனை' என்ன. (பிள்ளாயெழுந்திராய்) "இந்நோன்புக்குப் புதியையாயிறே நீ உறங்குகிறது; உனக்கு இன்னும் இளமையிறே; அந்தியம்போதுதான் இக்கோஷ்டி, உத்தேஶ்யமன்றே? பகவத் ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கும் பாகவதஸம்ஶ்லேஷத்துக்கும் வாசி யறியாயே" என்ன, "நீங்களன்றே பிள்ளைகள், அவன்பாடு கார்யங்கொள்ளவிறே புகுகிறது; விடிய வேணும், நீங்களுத்தேஶ்யைகளாகில் உங்கள் பேச்சேயமையும்" என்ன; அவளுக்கு இவர்கள்பேச்சே அமையாகின்றது. இவர்களுக்கு அவள் வடிவுகாண வேண்டாகின்றது. D 'இன்பமே நாளும் வாய்க்க" E "ஒருகாலும் பிரிகிலேனே" என்கிற இது ஆண்டாளுக்கு முதலிலே பிறந்து ப்ரக்ருதியாயிருக்கிறது. "இது கண்கைக்கு மேலே அவனேடே அநுபவிக்க வேண்டாவோ" என்ன, மாறிமாறி இரண்டும் உத்தேஶ்யமாகக்கடவது. (பிள்ளாய்) எல்லாரும் 4. "குரவ: கிம் கரிஷ்யந்தி" என்று போகாநிற்க, சிந்தயந்தி குருதர்மானம் பண்ண, 'ப்ரணயித்வத்தில் புதியள்' என்றுற்போலே இங்குமிவளை — 'பிள்ளை' என்கிறது.

.. "நாளை புதியை? நீங்களன்றே; காலமறியாதே எழுப்பினிகோள்; உங்களை உணர்த்தினரார்?" என்ன, தங்களை உணர்த்தினவர்களைச் சொல்லுகிறார்கள் - (பேய் முலையித்யாதி) "போது விடிந்தது, பெண்ணே எழுந்திரு" என்ன, இவள் துணுக்கென்று நடப்படுகைக்காக, "புகுந்த அபாயம் கேட்டிலீரோ? பெரியாழ்வாரோடு குடல்துடக்குடையார்க்கு உறங்க விரகுண்டோ?" என்கிறார்கள். "பெற்றதாயுமதவாத தனிமையிலே பாதிக்கவந்த பூதனையை முடித்துக் காவலாக வைத்த ஈகடம் அஸாரா

A திருவிருத்தம் 3, B நாச் - திரு 5-2, C நாச் - திரு 9-9, D தி வாய் 8-10-7, E பெரியதிரு 7-4-4.

வேஷத்தாலே தன்மேலே ஊரப்புக, அதுகட்டழிந்து சிதறும்படியாகத் திருவடிகளாலே உதைத்து, கண்வளர்ந்தருளுகைக்கீடாம்படி பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற் கடலிலே அக்கடல் போலேயாய் ஸர்ப்பஜாதிக்கு அஸாத₄ரணமான மை₂த்ய ஸௌக₂ந்த்₂ய ஸௌகுமார்யப்ரசுரமான திருவநந்தாழ்வான் மேலே ஜக₃த்₃ரக்ஷண சிந்தாத்மகமான யோக₃நித்₃ரையிலே மிகவும் அவக₃ாஹித்து, ராமக்ருஷ்ணாத்₃யவதார கந்த₃ரா₂ய், அநிருத்₃த₄ரூபியாய்க் கண்வளர்ந்தருளுகிற எம்பெருமானே ஸபரிகரமாக அடக்கவற்றான ஹ்ருத₃யங்களிலே கொண்டு, ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்கள் ஸ்ம்ருதமாத்ரே ப்ரவ்ருத்திக்ஷமரன்றிக்கே ஸித்₃தா₄ந்த:கரணரான முனிவர்களும், அவரோடு சேர்ந்து கொண்டல்லது நிற்கமாட்டாதே க்ஷணமாத்ரவிஸ்லேஷத்திலே மாண்டுமவரான யோகி₃களும் தங்கள் திருவுள்ளத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிற எம்பெருமானைத் திருப்பள்ளி யுணர்த்துகைக்காக அவனலசாதபடி ஸ்தநந்த₄யப்ரஜையை மார்பிலே ஏறிட்டுக் கொண்டு உறங்கும் மாதா அந்த ப்ரஜை உணராமல் க்ரமத்தாலே எழுந்திருக்குமா போலேயும், ஸ்ரீப்ரஹ்லாத₃ாழ்வானைப் பெரிய கற்களோடே கட்டி மலையில் நின்றும் கீழே தள்ளுகிறபோது, அவன் தன்னுடைய நோவு பாராதே 'எம்பெருமானுக்கு என் புகுகிறதோ?' என்னும் ப₄யத்தாலே தன் கைகளாலே மார்வைப் புதைத்துக்கொண்டு 'பார்த்தருளீர்' என்றுற்போலேயும் அவஹிதராய்க்கொண்டு எழுந்திருந்து 'ஹரி: ஹரி:' என்று, எம்பெருமானுமுணர்ந்து கேட்டாரும் வாழும்படிபண்ணின திருநாம ஸங்கீர்த்தநம், உறங்குவாருடைய படுக்கையிலே வெள்ளம்கோத்தாற்போலே க்ருஷ்ண விஸ்லேஷத்தாலே கமர்பிளந்த எங்கள் ஹ்ருத₃யங்களும் நனைந்து தேறிக் குளிரும்படி வெள்ளமிட்டது. அதுகாண் எங்களை எழுப்பிற்று" என்கிறார்கள்.

(பேய்முலை நஞ்சுண்டு இத்யாதி₃) அவர்கள் ப₄யப்படுகைக்குச் சொன்னார்கள். 'விரோதி₄ போகப்பெற்றதே' என்று இவள் ப₄யம் கெடுகைக்கு உடலாய்த்து, (கள்ளச் சகடம்) நம்மை முடிக்கவந்ததென்கை. பேயை ஆராய்ந்து கொள்ளலாம்; தாய் ரூபகமாகவைத்த மாகடங்கிடீர் என்றஞ்சுகை. (கலக்கழியக் காலோச்சி) அவனகப்பட்டுக் கொண்டு நின்றான். முலை தாழ்த்ததென்று மூரி நிமிர்ந்த திருவடிகள் அத்தை முடித்ததென்கை. அவனுபத்துக்கும் நம்மாபத்துக்கும் ரக்ஷை அவன் திருவடிகள். ஆகையாலேயன்றே நம் இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவாரணத்துக்கும் அவற்றையே பற்றுகிறது. (வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்த) 'கீழே பிறந்த ஆபத்துக்குத் தப்பிப் போய், திருவநந்தாழ்வான் மேலே சாயப்பெறுவதே' என்கிறார்கள். (வெள்ளம்) திரு மேனியில் ஸௌகுமார்யத்துக்குச்சேர குளிர்த்தியுண்டானபடி. (அரவு) 1."ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாநபூ₂லைகதா₃மநி" ஜ்ஞாநம் — இருவரையுமறிகை. விஜ்ஞானம் — எல்லாக் கைங்கர்யமும் பண்ணுகை. எல்லாவடிமையாகிறது - A "சென்றால் குடையாம்" இத்யாதி₃. ப்ரக்ருஷ்டம் – தன்னை மறக்கை, ப₄லம்—பெரியபிராட்டியாரும் தானும் துகைக்கைக்குப் பாங்கான₄க்தி. திருமேனிக்கு உறுத்தாமைக்குப்படுத்த பரிமளப் படுக்கை. பாம்புக்கு நாற்றம் குளிர்த்தி மென்மைகள் ஸ்வபா₄வம். இனி, திருவிடை யாட்டத்தில் பாம்புக்கு வாசிவைத்துக் கொள்ளுமத்தனை. இவன் மூச்சுப்பட்டு மதுகை படா₄ள் பொடிபட்டுப்போகையாலே, இப்படுக்கையுடையவனுக்கு ப₄யப்படவேண்டா வென்கை. (அமர்ந்த) பிராட்டிமார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கினாலும் உணராமை. (வித்தினை) வித்தை விரைக்கைக்கு நீரிலே சேர்த்தாப்போலே யிருக்கை. காரணமிருக்கக்கார்யமுண்டாகச் சொல்லவேணுமோ? என்கை. இதுக்கு முன்பு பிறந்த பிறவிகள் பாராமை இனி பிறக்கைக்கு அடியிட்டிருக்கிறபடி.

A முதல் திருவ 53

(உள்ளத்துக்கொண்டு) மதுகைடபர்களில்லாத இடம். A பகடலில் விடாய்தீர A மனக்கடலிலே கொண்டு. (முனிவர்களும் யோகிகளும்) B "வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்" போலே குணநிஷ்டரும் கைங்கர்யபரரும். இளையபெருமாளையும் ஸ்ரீபரதாழ்வானையும்போலேயிருப்பார். உறங்குகிறவர்களையும் உணர்த்துகிறவர்களையும் போலேயிருப்பார். 'திருவாய்ப்பாடியிலே முனிவர்களும் யோகிகளுமுண்டோ' என்னில்: அவன் இங்கே வந்தவதரிக்க, பின்பு இடையர் பசுநிரைக் கொட்டில்களிலே படுகாடு கிடப்பர்கள். (மெள்ளவெழுந்து) கர்ப்பிணிகளைப்போலே. 1. "ஹ்ருதயேநோத்வஹந்" (அரியென்ற பேரரவம்) 'ஹரிஹரி' என்கையாவது — 2. "ரக்ஷிது த்வாமஜேஷாணும்" என்னும்படியே 'உன்னை நீயே காத்துத்தரவேணும்' என்று திருப்பல்லாண்டு பாடுகை. பேரரவமாவது — ஒருவர் 'ஹரி' என்ன, பஞ்சலக்ஷம் குடியிலும் ஒருத்தர்வாயாலெழுகை. முந்துற 3. "அத, ஸோSபயங்க, தோ பவதி" என்று இத்தலையில் பயம் கெட்டால் பின்னை அத்தலைக்கு பயப்பட்டுத் திருப்பல்லாண்டு பாடுமத்தனையிறே. பண்டு இழவு பேறுகள் தன்னைவிலே. இப்போது பேறிழவுகள் அவனளவிலே. ருஷிகளும் முந்துற, 4. "நாக, பர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய" என்று தொடங்கி 5. "கதஸ் ஸ்வம் ஸ்தானமுத்தமம்" என்று பயம் கெடுவர்கள். ஸ்ரீபரத்வாஜ பகவான் பெருமாள் எழுந்தருளுந்தனையும், 6. "வவந்தே, நியதோ முநிம்" என்று வயிறெரிந்தபடியே இருந்தான். (உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்து) படுக்கைக்கீழே வெள்ளம் புகுந்தாற்போலே திருநாமம் செவிவழியே புக்கு உடம்பு வவ்வலிட உணர்ந்தோம். 6.

ஸ்வாபதேயவ்யாக்யானம்—ஆரும்பாட்டு

அவதாரிகை:—ஆரும்பாட்டு. (புள்ளும் இத்யாதி) முதற்பாட்டில் ப்ராப்ய ஸ்வரூபத்தையும் ப்ராபக ஸ்வரூபத்தையும் அதிகாரி ஸ்வரூபத்தையும் ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்து, இரண்டாம்பாட்டில் அவ்வதிகாரிக்கு ஸம்பாவிதமான ஸ்வரூபதர்மங்களை அருளிச்செய்து, மூன்றும்பாட்டில் அவ்வதிகாரிகளநுஷ்டானத்தாலே அவர்களிருக்கும் நாட்டிற்பிறக்கும் ஸம்ருத்தியைச் சொல்லி, நாலாம்பாட்டில் அவ்வதிகாரிகளுக்கு பகவதநுகூலரானவர்கள் கிஞ்சித்கரிக்கும்படி சொல்லி, அஞ்சாம்பாட்டில்—அவ்வதிகாரிகளுக்குப் பூர்வாக, உத்தராகங்கள் ஸித்தோபாயபலத்தாலே நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோலே தன்னடையே நஶித்துப்போம்படி சொல்லி, இனி மேல் பத்துப்பாட்டாலே—பகவதநுபவஸஹகாரிகளை எழுப்புகிறபடியைச் சொல்லுகிறது; அதில், இப்பாட்டில்—நூதநமாக பகவத் ஸம்பந்தம் பெற்ற அதிகாரியை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா;—(புள்ளும் சிலம்பினகாண்) இப்போது இவள் புள்ளென்கிறது—C "சேர்ப்பாரை"யில் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களாலே பகவத் ஸம்பந்தகடகரான பாகவதர்களை. ஆகையாலே, ஸத்வோத்தரகாலமாண வாதேற ஸாத்விகரான பாகவதர்கள் பகவத்குணநுஸந்தாந பூர்வகமாக பகவத்கைங்கர்யரூபங்களாய்த் தத்தத்வர்ணாஶ்ரமோசிதங்களான காலிககர்மங்களை அநுஷ்டிக்கைக்காக ஸர்வதோதிக்கமாக எழுந்திருந்து புறப்பட்டார்கள். (பிள்ளாயெழுந்திராய்) 'பகவதாராதநகாலமாய்த்து எழுந்திராய்' என்ன,

A பெரியாழ் திரு 5-4-9, B திருவாய் 10-9-9, C ஆசார்ய 3-1 (சூர்ணை 150).

அவர்களும் 'உங்களாரவாரம் கண்டு எழுந்திருந்தார்கள், வேறு அடையாள முண்டோ?' என்ன; (புள்ளரையன்கோயிலில் வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலீலையோ) புள்ளூ₆க்கு—பெரியதிருவடிக்கு, அரையன்—அரையனை எம் பெருமானுக்கு ப்ரதிபாத₃கத்வேந கோயிலான திருமந்த்ரத்தில் உகாரத்தை மத்₄யத்திலேயுடைத்தாகையாலே பரிஶுத்₃த₄மாய் அகி₃லாத்மவர்க்க₃த்துக்கும் ப₄க₃வத்கைங்கர்யோபயுக்தமாய், ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ ஜ்ஞாபகமாய், த₃க்ஷிண வர்த்தஶங்க₂துல்யமான ப்ரணவத்தின் மஹாத்₄வநியைக் கேட்டிலீலையோ? (பேய் இத்யாதி₃) பேயுண்டு—ப்ரக்ருதி, முலையுண்டு—அஹங்காரமமகாரங்கள், நஞ்சுண்டு—அவைகளாகிற விஷம்; உண்டு—அநுப₄வித்து; அதாவது—ப்ரக்ருதி ஸம்ப₃ந்த₄ நிப₃ந்த₄நமாய்ச் சேதநருக்கு வரும் அஹங்காரமமகாரங்களைப் போக்கி என்றபடி. (கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி) காமக்ரோத₄ங்களை யும் நிவர்த்திப்பித்து. (வெள்ளத்து) திருப்பாற்கடலிலே. (அரவில்) திருவநந் தாழ்வான்மேலே. (துயிலமர்ந்த) யோக₃நித்₃ரையிலே அந்யபரதையில்லாமல் அமர்ந்திருக்கிற. (வித்தினை) ஜக₃த்காரணபூ₄தனை. (உள்ளத்துக்கொண்டு) ஹ்ருத₃யத்தில் த்₄யாநித்து. (முனிவர்களும் யோகிகளும்) கு₃ணநுப₄வபரரும், கைங்கர்யபரரும். (மெள்ள) ஸாவதா₄நமாக. (எழுந்து) ஜாக₃ருகராய். (அரி யென்ற) 'ஹரிர்ஹரி:' என்ற. (பேரரவம்) மஹாத்₄வநியானது. (உள்ளம் புகுந்து) ஹ்ருத₃யத்தில் ப்ரவேஶித்து. (குளிர்ந்து) குளிர்ந்தது, எழுந்திராய் இத்யந்வய:. 6.

மூவாயிரப்படி—ஏழாம் பாட்டு

அவ:—ஏழாம்பாட்டு. ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் a சுவடறிந்தே b மறந்து கிடக் கிருளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள்.

வ்யா:— c "போது விடிந்தது, எழுந்திராய்" என்ன, d 'விடிந்தமைக்கு அடையாளம் என்?' என்ன; e ஆனைச்சாத்தன் கீசு கீசு என்ஞநின்றது — (கீசு) f அநக்ஷரஸமாயிருக்கை; g "ஓரானைச்சாத்தன் பேசுங்காட்டில் போதுவிடிந்ததாக வேணுமோ?" என்ன, h 'எங்கும் பேசாநின்றது' என்ன, i 'அவற்றைக் i_2 கலக்கு கைக்கு நீங்களுண்டே' என்ன, j 'எங்களாலன்று. தாமே உணர்ந்தன' என்ன;

பெ.அ. ஏழாம்பாட்டு. (கீசுகீசு என்று இத்யாதி₃) a "நாய்கப்பெண்பிள்ளாய்" என்றதைப்பற்ற (சுவடறிந்தே என்றது) b "பேய்ப்பெண்ணே" என்றதைக் கடாக்ஷித்து (மறந்து கிடக்கிருள் என்றது)

c, d, e. அப்ருஷ்டோத்தரமாகாமைக்காகப் பாத₃ாவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (போது இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயத்தாலே.) f 'ஆனைச்சாத்தன் கலந்து பேசின பேச்சு' என்று இவ்வளவே அமைந்திருக்க "கீசுகீசு" என்னவேணுமோ? என்ன, அதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச் செய்கிறார் (அநக்ஷரேத்யாதி₃) அவ்யக்த மது₄ரதையை ஸூசிப்பிக்கிறது என்று கருத்து. g, h, i, j "எங்கும்" என்றதுக்கு ப்ரஸ்நப்ரதிவசநரூபேண தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்

சி:அ. ஏழாம்பாட்டு (கீசு) c;d;e. உள்ளே இருக்கிறவள் அடையாளம் கேட்டாலொழிய "கீசு கீசு" என்று அடையாளம் சொல்லக்கூடாமையாலே கல்பிக்கிறார் (போதுவிடிந்தது இத்யாதி₃) e ஆனைச்சாத்தன் - ப₄ரத்₃வாஜபக்ஷி. - வலியன்.